

BOIERIMEA MOLDOVEI DINTRE PRUT ȘI NISTRU

Actele Comisiei pentru cercetarea
documentelor nobilimii din
Basarabia, la 1821, publicate de

GHEORGHE G. BEZVICONI

BUCUREȘT
FUNDAȚIA REGELE CAROL I
1, Strada Wilson, 1
1940

**BOIERIMEA MOLDOVEI
DINTRE PRUT ȘI NISTRU**

BOIERIMEA MOLDOVEI DINTRE PRUT ȘI NISTRU

Actele Comisiei pentru cercetarea
documentelor nobilimii din
Basarabia, la 1821, publicate de

GHEORGHE G. BEZVICONI

BUCUREȘTI
FUNDAȚIA REGELE CAROL I
1, Strada Wilson, 1
1940

CONTRIBUȚII LA ISTORIA BOIERIMII MOLDOVEI DINTRE PRUT ȘI NISTRU

Dacă cercetăm bibliografia *Bessarabiana* de P. Draganov (Chișinău, 1912), observăm că despre Moldova dintre Prut și Nistru, după anul 1812 numită Basarabia, s'a scris mult, dar inconsecvent și incomplet.

Istoria acestei provincii, scrisă în secolul trecut, se revarsă în istoria generală și în statistica istorică, al căror izvor este opera lui A. Zașciuc, *Regiunea Basarabiei* (Petersburg, 1862). Majoritatea succesorilor îl compilează, iar istoria creată după 1918 — cu puține excepții — se prezintă în bună parte și ea sub forma de adnotări superficiale.

Insemnătatea istoriei boierimii în viața Țării Românești și a Basarabiei în secolul XIX este incontestabilă, ca și necesitatea acestei descrieri amănunțite a clasei privilegiate, dar și reprezentative, în trecut. Pentru Moldova dintre Prut și Nistru o cerea, încă din 1899, Zamfir Ralli-Arbure, care a schițat în studiul său — *Basarabia în veacul al XIX-lea* — unele începuturi, dând ca exemplu de monografie familială — familia Hasdeu. Dela Mihail Kogălniceanu și până la Gheorghe Ghibănescu, mulți îndrăgostiți ai trecutului Moldovei au trecut Prutul pentru a cerceta la conacurile boierilor vechile lor arhive, iar Nicolae Iorga a semnalat încă la 12 Mai 1912, în raportul său către Academia Română, însemnătatea colecțiilor frumoase de documente din ținuturile de peste Prut.

I. N. Halippa, în volumul III (1907) al *Operele Comisiei savante guberniale a arhivelor din Basarabia*, promitea într'un viitor apropiat o lucrare de cercetări asupra genealogiei familiilor nobile din Basarabia. Abia în 1912, la Petersburg, a apărut o *Schiță*

despre nobilimea Basarabiei, alcătuită de mareșalul nobilimii Al. Krupenski. Tratatând despre încheierea clasei « dvorenilor », autorul a publicat și câteva date statistice, culese de funcționarii arhivei Adunării Deputaților Nobilimii.

Astfel, în ce privește tipăriturile asupra boierimii din Moldova dintre Prut și Nistru, un merit mai mare le revine succesorilor lui Dimitrie Cantemir, confrății din Vechiul Regat: I. Tanoviceanu, R. Rosetti, Gh. Ghibănescu, A. A. C. Sturdza, Șt. Grecianu, E. Rizo-Rangabé, N. Iorga, Sever de Zotta, I. C. Filitti, Artur Gorovei, O. Lecca, T. Râșcanu, Mr. Vladimir Ghica, C. Mano, George Florescu și alții, dintre care unii cu mult înainte de Unire s'au preocupat, *în treacăt*, de boierimea Basarabiei și de unele neamuri băștinașe în particular.

Cercetări speciale, necesare timpului, nu s'au făcut însă, și lipsa unui *Institut de Genealogie al României*, proiectat mai de mult după exemplul țărilor apusene, se simte și astăzi.

Au fost totuși, mai de mult, cărturari de viță nobilă, care s'au interesat și ei de genealogia boierilor moldoveni. Cel dintâi genealog al Moldovei dela Răsărit este Costache Tufescu (1794—1846), a cărui operă — *Spițe genealogice scrise între anii 1830—1846* — le-am cercetat și le folosim în studiul nostru mulțumită amabilității academicianului Ștefan Ciobanu. Pe boierul Tufescu ¹⁾ îl amintește *Curierul Românesc* al lui Eliade, la 7 Ianuarie 1830, printre Românii care aduc cinste neamului nostru prin învățătura și caracterul lor cinstit, iar Sever de Zotta ²⁾ scrie: « Pentru timpul cronicii plastografiate a lui Huru și documentelor false ale Sioneștilor, publicate cu o prudentă rezervă în notă de către Hasdeu în *Arhiva Istorică*, deși erau legalizate, corectitudinea genealogului *pro domo* C. Tufescu este remarcabilă, iar dragostea închinată muncii materialmente dezinteresate merită o mențiune onorabilă ».

Incerări de a descrie boierimea Moldovei din punctul de vedere genealogic le-a făcut în trecut și paharnicul C. Sion (1844—1856), în faimoasa lui *Arhondologie a Moldovei* (Iași, 1892), plină

¹⁾ G. Bezviconi, *C. Tufescu și opera lui, Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 6—20.

²⁾ *Revista Istorică*, 1927—1928.

de ură și bârfeli, de care n'au fost străini și mulți alți geneafo-giști. Grandomania, romantismul și superficialitatea majorității autorilor împiedecă și ele unele cercetări.

Mai temeinic a căutat să studieze această problemă B. Petriceicu-Hasdeu (1838—1907), iar unele neamuri înrudite le-a cercetat talentatul filolog Nicolae Stamati (1851—1923), fiul Căvalerului C. Stamati.

Dar cel mai distins cunoscător al trecutului boierimii Moldovei dintre Prut și Nistru a fost Pavel Gore (1875—1927)¹⁾, care a folosit în scopul cercetărilor sale arhivele oficiale și bogata-i bibliotecă genealogică și heraldică, astăzi risipită. Regretatul cărturar n'a lăsat însă scrieri acceptabile, iar în cele două caiete, ce am avut norocul să le salvăm, — *notițe originale tratând despre familiile nobile din județul Orhei și — parte — din județul Chișinău* — pline de erori și lipsuri, alcătuite aproape exclusiv pe baza dosarelor personale ale arhivei Adunării Deputaților Nobilimii, n'am găsit date de extraordinar interes.

O parte a *arhivei Adunării Deputaților Nobilimii* se păstrează la Arhivele Statului din Chișinău, unde am cercetat toate dosarele personale (697) și o parte din dosarele privind activitatea Adunării Deputaților. O parte a arhivei — subliniem — deoarece, înainte de a o depune (1923), ultimul locțiitor al marelui provincial, R. G. Doliwa-Dobrowolski, a predat dosarele familiale tuturor celor care s'au interesat de neamurile lor. Am cercetat de asemenea *Cartea Genealogică*, continuată până la 1923, ce se află la asociația *Solidaritatea* a foștilor nobili din Basarabia.

În lipsa unor dosare la Arhivele Statului și după distrugerea majorității arhivelor familiale la conacurile boierești, mai ales între anii 1917—1920 și mai târziu, a trebuit să cercetăm la 400—500 reprezentanți ai trecutului actele și amintirile lor despre Basarabia de altă dată.

De aceea, ținem să aducem un omagiu tuturor acelor care au contribuit la această operă grea, un omagiu de pioasă amintire scumpei mele mame, Sofia Bezviconi (1876—1934), acel suflet de elită și plin de cultură, care m'a îndemnat la cercetarea trecutului și căruia i se datorește în deosebi opera mea, precum și

¹⁾ G. Bezviconi, P. Gore, *Din trecutul nostru*, Nr. 50, 1937.

tatălui meu, Gavriil A. Bezviconi (1860—1937), distinsul fruntaș al Basarabiei, prin care mă simt înrudit cu această provincie.

Din paginile de mai jos vor apare acei colaboratori prețioși, unii contribuind cu studii întregi la cercetarea familiilor lor, cărora noi, dar mai cu seamă posteritatea — va trebui să fie recunoscătoare. Socot de datoria mea să aduc omagiu celor patru ctitori ai operei mele și sinceri prieteni ai mei, care nu mai sunt în mijlocul celor vii: Melania Grecianu, inimoasa nepoată a Cavalerului Stamatii; Victor Catargi, unul din cei din urmă Cavaleri ai Moldovei dela Răsărit; Alexandru Donici, savantul distins din Geneva, și Dimitrie Hasnaș, bătrânul moșier de altă dată, purtători ai dragostei pentru trecutul țării noastre.

Mulțumită colaboratorilor noștri, am ajuns în posesia unor acte, la care puține date se pot adăoga din însemnările predecesorilor localnici, dar și *fișele nominale*, alcătuite după un plan prea vast și de aceea incomplete, ale regretatului I. Tanoviceanu, depuse la Arhivele Statului din București, unde le-am cercetat.

Posedăm — între altele — un exemplar foarte rar al actelor *tipărite* ale Comisiei, care a funcționat pentru cercetarea documentelor nobilimii din Basarabia, la 1821, pentru confirmarea de către Departamentul Heraldic al Senatului Rus, în drepturile de noblețe ereditară. L-am procurat dela bibliofilul basarabean N. N. Tolmacevski (din arhiva generalului A. V. Novogorodțev, † 1912), iar un al doilea și ultim exemplar, mai complet, îl posedă avocatul L. Brândză, din Chișinău. Titlul volumului este:

Extras din dosarul privitor la revizuirea Cărții Genealogice a Nobilimii, alcătuită după hotărârile Comisiei speciale, ce-a existat în Basarabia în 1821, pentru cercetarea dovezilor la titlul de noblețe.

Acest volum are mai multe sute de pagini, din care 200 pagini principale le reproducem mai jos, textual, folosindu-le drept bază pentru studiul nostru. Urmează o corespondență lungă între diferite departamente, dintre anii 1821—1841. Exemplarele sunt iscălite în original de șefii Departamentului Heraldic.

În ce privește actele, sunt în întregime traduse în rusește, într'o limbă încălțită și cu o mulțime de greșeli, mai cu seamă la descifrarea numelor proprii. De altfel, se observă limba arhaică a originalelor, a hrisoavelor moldovenești de altă dată, scrise cu chirilică. Unele erori le-am corectat, altele însă le publicăm după

original, căci, în felul acesta, cercetătorii regionali vor putea folosi cu un succes mai mare materialul redat.

În aceste împrejurări, documentele anexate pierd din punctul de vedere al limbii, însă din punctul de vedere al fondului valoarea lor nu scade. Am comparat, de altfel, aceste acte cu cele publicate în parte, după originale, de L. Boga, în colecția *Documente Basarabene*, din Arhivele Statului din Chișinău. Rugăm, totuși, pe toți aceia, care vor stabili unele lipsuri inevitabile la o operă așa de grea și meticuloasă, să ni le comunice îndată, ca și orice adnotare eventuală.

Încheind, subliniem că sistemul nostru de redare este foarte simplu, încât nu necesită lămuriri. După orice extras al Comisiei din 1821, asupra oricărei familii, urmează — acolo unde au existat — documentele alăturate. Câteva însemnări foarte succinte, care completează acest material, uneori prea vag și îndepărtat, le însoțim și cu o bibliografie din cele mai esențiale, arătând și arhivele unde se pot afla date în plus. Semnalăm dosarele corespunzătoare ale familiilor, depuse la Arhivele Statului din Chișinău, precum și contribuțiile mai detaliate asupra familiilor menționate, publicate în revista *Din trecutul nostru* (1933—1939).

ANEXE LA ACTELE COMISIEI DIN 1821

Inștiințare dela Comisia înființată pentru cercetarea dovezilor privitoare la rangul boieresc al D-lor cinstiți Nobili ai Regiunii Basarabiei

Intru cât Comisiunea care a existat în 1818 pentru cercetarea documentelor nobililor, din cauza timpului scurt cât a ținut, n'a avut putința să intre în examinarea amănunțită a chestiunii cu care a fost însărcinată, cercetând dovezile privitoare la rangul de nobil al fiecărui nobil, din care cauză nici registrul întocmit de ea, necuprinzând informațiile necesare, nu poate servi de temelie pentru redactarea cărții genealogice a nobililor, cu atât mai mult cu cât unii nobili neavând timp să prezinte dovezi în ce privește originea lor, nu sunt trecuți în registrul amintit, — acum Comisiunea înființată, procedând la îndeplinirea sarcinii care i-a fost atribuită și conducându-se după regula arătată în referatul Senatului Ocârmuitor dela 2 Aprilie 1801, punctul VII, cu Înaltă confirmare, ca cercetarea dovezilor privitoare la rangul lor prezentate de nobili să se facă cu toată exactitatea și respectarea drepturilor care sunt arătate în Gramotă; înțelegând că dreptul acordat în această privință constă numai în faptul că trebuie recunoscut membru al societății nobile acela care va dovedi că e nobil, dar să nu se mai confere sau reînființeze acest rang; de asemeni Înalta voință a Maiestății Sale Imperiale arată în Ucazul Nominal dela 29 Ianuarie 1805, « ca fiecare clasă socială din Stat să se bucure nestingerită de privilegiile și foloasele ce-i sunt acordate prin legiuiri, așa ca o clasă socială să nu-și însușească drepturile alteia » — pe temeiul acesta și potrivit conținutului hotărârii făcută anume de ea, a decis să înștiințeze despre aceasta pe nobilii de aici, care au fost recunoscuți în acest rang de fostul Guvern al Moldovei și

asupra cărora prin bunăvoința Atotmilostivă a Maiestății Sale Imperiale s'au întins drepturile și privilegiile clasei nobilimii Rocienești, arătate în Inalta Gramotă dată nobilimii la 21 Aprilie 1785, cu păstrarea vechilor privilegii Moldovenești; prin care bunăvoință Atotmilostivă și alte clase sociale din Regiunea Basarabiei, care nu aparțin societății nobile, s'au învrednicit și ele de recunoașterea drepturilor și privilegiilor lor.

Următoare acestora, cinstita nobilime e datoare să prezinte la această Comisie dovezile privitoare la originea ei nobilă, pentru cercetarea lor și trecerea acelor care vor fi recunoscuți în acest rang în liste speciale, din care, pe temeiul Regulamentului de constituire a Regiunii, se va redacta la Sfatul Suprem cartea genealogică a nobililor.

Prezenta Comisie își propune să-și înceapă activitatea cu Ținutul Orhei (și Chișinău), apoi Ținutul Iași (Bălți și Soroca), pe urmă Ținutul Hotin și la urmă Ținuturile Bender (Tighina), Akkerman (Cetatea-Albă) și Ismail împreună, ea va purcede înainte de toate la cercetarea registrului familiilor de nobili întocmit de fosta Comisie; pentrucă *treizeci* de nobili care au luat parte la întocmirea acelui registru, în raportul lor către fostul Comitet provizoriu, dela 4 Iunie 1818, au arătat că registrul pomenit a fost întocmit provizoriu din nevoia de a activa cât mai avantajos la facerea alegerilor de atunci, adăogând că dacă se vor mai găsi și alți nobili, ale căror nume nefiind cunoscute n'au fost trecute, aceștia vor fi datori să se prezinte pe urmă cu dovezile lor; dar cercetarea definitivă a fiecărui nobil am hotărît s'o facem pe urmă în ordinea cuvenită. Pe temeiul acesta, cinstiții nobili, care locuiesc în Ținutul Orhei, urmează să-și prezinte actele dela 28 ale lunii curente; iar aceia care locuiesc în celelalte Ținuturi vor fi înștiințați din timp despre data venirii lor aici pentru prezentarea dovezilor lor.

În ce privește actele care vor fi socotite drept dovadă a rangului de nobil, Comisia oferă științei nobilimii regulile arătate mai jos și după care se va conduce și care au fost împrumutate din Gramota conferită nobilimii și din alte legiuiri care se referă la această chestie, de asemeni drepturile și privilegiile acestei Regiuni.

— Regulele după care se va conduce la cercetarea dovezilor privitoare la rangul de noblețe a fiecărui nobil, pe temeiul Inaltei

Gramote conferite nobilimii și alte legiuri, de asemeni privilegiile acestei Regiuni:

I. Despre drepturile și privilegiile nobilimii de aici.

În Regulamentul de constituire, se spune despre drepturile și privilegiile locuitorilor: « clasei nobililor i se acordă din plin drepturile și privilegiile acordate Atotmilostiv nobilimii Rosienești, cu păstrarea vechilor privilegii Moldovenești ».

II. Despre dovezile privitoare la rangul de nobil se arată în articolul 92 al Gramotei conferite Atotmilostiv nobilimii: Vor fi dovezi incontestabile ale rangului de nobil:

1. Diplomele pentru demnitatea de noblețe ale înaintașilor Noștri, sau cele acordate de Noi sau alte capete încoronate.

Notă : Aici se iau în considerație hrisoavele, gramotele, poruncile și actele Domnești, date pentru ranguri, pentru moșii cu pricină și pentru însărcinări speciale.

2. Blazoanele acordate de Împărat.

3. Diplomele pentru rangurile prin care se conferă noblețea.

Notă: Pe temeiul hrisovului Domnitorului Constantin Mavrocordat din anul 1734, sunt recunoscuți ca nobili toți aceia care au primit un rang Moldovenesc, dela Vel Logofăt până la treti Logofăt, se înțelege că până la alipirea acestei Regiuni la Rusia în 1812 și încheierea tratatului cu Turcii, precum și aceia care în timpul protezmiei, adică în termenul de 18 luni fixat de Turci pentru aceia care vor să se strămute, s'au învrednicit pentru meritele lor de a primi Caftan, deși nu se trăgeau dintr'o familie de nobili.

4. Dovezile că persoana a fost împodobită de un Ordin Cavalesc Rosienesc.

5. Dovezi prin gramotele acordate sau de laudă.

6. Ucazurile prin care se acordă pământ sau sate.

7. Împărțiri după serviciul nobilimii cu moșii.

8. Ucazurile sau gramotele pentru acordarea de moșii.

9. Ucazurile sau gramotele pentru satele sau moșiile conferite, chiar dacă acestea ar fi ieșit din stăpânirea neamului.

10. Ucazurile sau poruncile sau hrisoavele date unui nobil pentru ambasadă, solie sau altă trimitere.

11. Dovezile că strămoșii au îndeplinit un serviciu corespunzător unui rang de nobil.

12. Dovezile că tatăl și bunicul au dus o viață nobilă sau stare sau serviciu corespunzător numirii de nobil și certificatul cu privire la acest lucru al 12 nobili, despre noblețea cărora nu există nicio îndoială.

Notă: Potrivit hotărârii Consiliului de Stat, arătată în Ucazul Senatului Ocârmuitor dela 28 Decemvrie 1816, cu privire la persoanele care caută rangul de noblețe, mărturiile a 12 sau mulți nobili, stabilite în punctul pomenit mai sus al Ucazului privitor la nobili, se iau numai pentru completarea actelor autentice, iar dacă vor fi numai aceste mărturii și împreună cu ele nu vor mai fi prezentate niciun fel de dovezi scrise, atunci aceste mărturii, ca unele care sunt stabilite pentru completarea altor dovezi, nu sunt recunoscute valabile și suficiente pentru restabilirea rangului de noblețe pierdut.

13. Actele de cumpărare, de ipotecă, de rânduială și testamentele privitoare la averea nobililor.

Notă: Actele și hotărârile cu privire la pricini, precum și poruncile Divanului Moldovei, date înainte de alipirea Basarabiei la Rusia, adică până în ziua încheierii tratatului din 1812, cu condiția totuși ca aceste acte să fie iscălite nu de unul, ci de mai mulți Membri ai Divanului Moldovei.

14. Dovezile că tatăl și bunicul au stăpânit sate.

15. Dovezile, de neam sau moștenire, care se cuvin fiului dela tatăl, bunicul, străbunicul și așa mai departe, întru cât pot sau vor să arate, ca să fie trecuți într'o parte a cărții genealogice cu neamul lor.

III. Despre copiii fețelor bisericesti de origine nobilă.

Rezoluția răposatului Împărat Petru I pusă pe raportul Sino-dului dela 19 Noemvrie 1721, cu privire la copiii Arhiereilor nobili, că întru cât ei înșiși sunt nobili să rămână și copiii lor excluși din birnici, scris de mâna proprie a Maiestății Sale Imperiale prin aceste cuvinte: « să fie așa pentru aceia care sunt nobili socotind dela bunic ».

Notă: Această legiuire se referă de asemeni potrivit drepturilor Moldovei și la fiecare copil al fețelor bisericesti de familie nobilă.

IV. Despre militarii nobili.

În tabelele despre ranguri dela 24 Ianuarie 1722, la punctul 15 s'a statornicit prin aceste cuvinte: « Gradelor militare care vor

ajunge Ofițeri Superiori și nu se trag din nobili, când unul din ei va primi gradul arătat mai sus, va fi nobil, și copiii lui care se vor naște după ce va deveni Ofițer Superior, iar dacă nu va mai avea copii pe vremea aceea, ci îi va avea dinainte și tatăl va face petiție, atunci să li se dea și acelora rangul de noblețe, numai unui singur fiu pentru care tatăl va face petiție; alte grade civile și de curte, care n'au rangul de noblețe și copiii lor nu sunt nobili.

Lămurire: Ținându-se de litera exactă a legii și ca urmare, aceia care nu fac serviciul militar activ, să fie considerați ca având noblețe personală, nu însă cu dreptul de a fi ereditară. Articolul 78, în partea a doua a cărții genealogice vor fi trecute familiile militarilor nobili în ordine alfabetică.

Lămurire: Nobilimea militară nu sunt decât acele familii despre care în Ucazul Nominal al răposatului Țar și Impărat Petru I, dela 16 Ianuarie 1721, s'a statornicit prin aceste cuvinte: toți Ofițerii Superiori, care nu se trag din nobili, ei și copiii și urmașii lor sunt nobili și trebuie să li se dea diplome de noblețe.

V. Despre nobilimea de *opt* clase.

Articolul 79. În partea a treia a cărții genealogice vor fi trecute familiile nobilimii de opt clase în ordine alfabetică.

Lămurire: Nobilimea de opt clase sunt familiile despre care în tabelul rangurilor ¹⁾ răposatului Țar și Impărat Petru I, dela 24 Ianuarie 1722, la punctul 11 s'a statornicit prin aceste cuvinte:

¹⁾ Impăratul Petru I a instituit un tabel cu 14 ranguri, dintre care unele au și dispărut cu timpul.

- I. Cancelar, Feldmareșal, General-Amiral.
- II. Consilier privat efectiv, General, Amiral.
- III. Consilier privat, Lt.-General, Vice-Amiral.
- IV. Consilier de stat efectiv, General-Maior, Contr-Amiral.
- V. Consilier de stat, (Brigadir).
- VI. Consilier colegial, Colonel (Polcovnic), Căpitan I rang.
- VII. Consilier de curte, Lt.-Colonel Căpitan II rang.
- VIII. Asesor colegial, căpitan.
- IX. Consilier titular, ștaps-căpitan, leitenant.
- X. Secretar colegial, porucic (locotenent), miciman.
- XI. Secretar de corabie.
- XII. Secretar gubernial, podporucic (sublocotenent).
- XIII. Secretar provincial, praporșcic.
- XIV. Registrator colegial.

Toți slujbașii Rosienești sau străini, care se găsesc în cele dintâi opt ranguri sau au fost în adevăr, le au, copiii legitimi și urmașii lor să fie cinstiți de asemeni în diferite merite și avantajii, de veci, chiar dacă ar fi fost înainte de neam jos și n'ar fi fost înălțați nici-odată de către capete încoronate la rangul de nobil sau n'ar fi fost înzestrați cu un blazon.

VI. Despre nobilii străini.

« În tabela rangurilor dela 24 Ianuarie 1722, la sfârșitul punctului 16, s'a scris cu aceste cuvinte: « Oamenii străini care se găsesc în serviciul nostru își vor dovedi noblețea și blazonul cu diplomele lor sau cu certificate personale dela Guvernul lor ». Articolul 80 al Gramotei conferite nobilimii, în partea a patra a cărții genealogice vor fi trecute toate familiile străine în ordine alfabetică.

Lămurire: Familiile străine sunt acelea care au intrat în supușenia Rosienească și despre care s'a pomenit în Ucazurile anului 195 despre completarea cărții genealogice cu grade, porunca ca acești emigranți ai Cesarului, Suverani, Princiari și alții cinstiți să fie trecuți într'o parte specială a cărții genealogice.

VII. Despre noblețea dobândită prin semnele de distincție ale Ordinelor Rosienești.

Potrivit Ucazului dela 21 Octomvrie 1815, persoanele decorate cu Ordine Rosienești sunt înglobate la nobilimea efectivă și trecute în partea I-a a cărții genealogice pe temeiul părerii Consiliului de Stat dela 16 Octomvrie 1816 cu Inaltă aprobare, copiii persoanelor decorate cu Ordinul Sf. Ana clasa I-a, care egalează pe părinții lor cu Generalii, au drept și mai mare la noblețea ereditară, decât copiii slujbașilor din cele dintâi opt clase, pentru care această noblețe e statornicită prin lege.

VIII. Despre nobilii care au numai case și oameni de curte scriși pe lângă acestea.

În Ucazul dela 19 Iulie 1791 se spune: « în ce privește pe nobilii care au în gubernii numai case și oameni de curte scriși pe lângă acestea, Senatul nu găsește piedecă pentru recunoașterea dovezilor lor incontestabile, a trece familiile lor în cartea genealogică a acestei gubernii potrivit articolului 68 al Inaltei Gramote, ca pe niște nobili care aparțin acelei gubernii având acolo proprietăți și domiciliind acolo ».

IX. Despre nobilii care nu posedă nicăeri nicio avere mobilă.

În acel Ucaz se arată: «nobilii care nu posedă nicăeri nicio avere imobilă, dar care pot să-și dovedească rangul de noblețe dela strămoșii lor și care au acest rang din vechime, trebuie să prezinte dovezile pe care le au și să fie trecuți în cartea nobilimii guberniei unde strămoșii lor au stăpânit înainte averi, luând pentru aceasta de bază regula stabilită de articolul 92 al Înaltei Gramote: că vor fi dovezii incontestabile ale rangului de nobil ucazurile sau hrisoavele pentru satele sau moșiile acordate, chiar dacă acestea ar fi ieșit din stăpânirea neamului ». Pe temeiul punctelor 3 și 4 ale aceluiași Ucaz, nobilii care au ajuns la acest rang prin serviciul lor, precum și nobilii străini imigrați, chiar dacă n'ar poseda nicio avere de nobili în gubernia lor, sunt înglobați la nobilime și trecuți în cartea genealogică.

X. Despre felul de cercetare a actelor nobililor.

Articolul 8 din Ucazul pentru nobili: «Mareșalul gubernial al nobilimii acelei gubernii și Deputații județeni ai nobililor cercează dovezile prezentate cu privire la rangul de noblețe și

1. «Dacă la cercetarea dovezilor, cu unanimitate sau două treimi din voturi găsesc dovezile insuficiente, să dea aceste dovezii înapoi cu arătarea scrisă că amână trecerea acestei familii în cartea genealogică a acelei gubernii până la prezentarea unor dovezii incontestabile.

2. «Dacă la cercetarea dovezilor, cu unanimitate sau două treimi din voturi găsesc dovezile suficiente, atunci această familie să fie trecută în cartea genealogică a guvernământului și să dea o hotărâre cu iscălitura lor și cu aplicarea pecetei Adunării de nobili a acelei gubernii ».

XI. Despre prezentarea actelor de noblețe în originale sau copii.

Articolul 84: «Fiecare familie de nobili va trebui să prezinte dovezii pentru rangul ei în original sau în copie certificată ».

XII. Despre întocmirea listelor de nobili.

Următor articolului 72 din Gramota conferită nobilimii, Comisia trebuie să întocmească pe temeiul formeii stabilite pe baza lămuririlor pe care trebuie să le prezinte nobilii, listele alfabetice ale tuturor familiilor de nobili, care posedă avere imobilă în fiecare Ținut, notând deosebit:

1. Numele și pronumele nobilului, care posedă avere imobilă în acel Ținut, și vârsta lui.

2. Dacă e căsătorit și cu cine anume, sau dacă e văduv.

3. Câți copii de sex bărbătesc sau femeiesc are, numele lor și vârsta.

4. Câte desetine de pământ are, moștenit sau cumpărat sau acordat din nou sau luat zestre și în câte cătune sau sate, ce număr de case de-ale locuitorilor are acolo, cu arătarea numărului de suflete de bărbați și femei, precum și numărul ȝiganilor șerbi pe care îi are.

5. Ce venit anual îi aduce moșia pe care o posedă.

6. Dacă nobilul locuște în Ținut sau e plecat.

7. Ce grad are.

8. Ce anume slujbă ocupă sau dacă e în retragere.

Notă: Fiii care posedă averi separat să fie arătați la părinții lor printre copii, și afară de aceasta să fie scriși la rubrica specială, ca și ceilalți nobili.

În încheiere, Comisia avertizează pe cinstiții nobili despre conținutul articolului 69 al Gramotei conferite nobilimii, în care se spune: « Dacă cineva nu este trecut în cartea genealogică a nobililor dintr'o gubernie, acela nu numai că nu aparține nobilimii acelei gubernii, dar nici nu se bucură de privilegiile generale ale nobilimii acelei gubernii ». De aceea, dacă unii din numărul cinstiților nobili ai acestui Ținut nu se vor înfățișa înaintea Comisiei și nu vor prezenta dovezile lor cu privire la acest rang de noblețe, atunci, nefiind trecuți în listele care se întocmesc acum, care vor fi luate ca bază la redactarea cărții genealogice a nobilimii, ei înșiși vor deveni cauza neadmiterii lor la treburile obștești, care sunt numai de domeniul clasei nobililor.

Au iscălit: Președinte Locotenent-General Inzov, Mareșalul Nobilimii Regiunii Basarabiei Consilier de Curte Dimitrie Râșcanu, Consilier de Stat și Cavaler Alexandru Ghica, Consilier Colegial Ioan Sturdza, Consilier Colegial Panait Kazimir, Consilier de Curte Iordache Millo, Matei Râșcanu, Asesor Colegial Petrache Catargi, Consilier Titular și Cavaler Teodor Krupenski, Iancu Russo, Iacovache Palladi, Iordache Donici, Vasile Iamandi. Au întărit: Consilierul Titular Leks, Consilierul Titular Alecsandri. 17 Februarie 1821. Chișinău.

— Spisocul rangurilor moldovenești, care acordau dreptul la demnitatea de nobilime, dela Vel Logofăt până la treti Logofăt, în

conformitate cu cartea Vistieriei Moldovei: Vel Logofăt, Vel Vornic, Visternic, Hatman, Postelnic, Cămăraș, Aga, Spătar, Ban, Comis, Căminar, Paharnic, Sărdar, Stolnic, Armaș, Medelnicer, Clucer, Sulger, Pitar, Jitnicer, Șătrar, vtori Logofăt, vtori Postelnic, treti Logofăt.

Ordinul d-lui Director al Ministerului Justiției către Președintele Departamentului Heraldic.

Directorul Ministerului Justiției a arătat în ordinul Nr. 10.871 din 19 Noemvrie 1831, către Președintele Departamentului Heraldic: fostul d. Ministru al Justiției, cu Nr. 10.614 din 14 Octombrie 1827, i-a înaintat adresa Guvernatorului guberniilor Novorosiei și al Regiunii Basarabiei, primită dela Directorul Ministerului de Interne, având ca anexe cartea genealogică a nobililor Basarabeni, documentele referitoare la acest rang ale unora din ei, precum și alte acte ale Comisiunii, care a existat în acea Regiune pentru cercetarea actelor privitoare la rangul de noblețe ale familiilor nobile din Basarabia, și l-a invitat să le supună cercetării Departamentului Heraldic și să-i raporteze cele ce vor urma. De aceea, a cerut să fie înștiințat în ce stare se găsește această chestiune acum.

Raportul Președintelui Departamentului Heraldic către d-l Director al Ministerului Justiției.

Ca urmare la aceasta, cu raportul Nr. 9 din 8 Ianuarie 1832, Președintele Departamentului Heraldic a raportat că, pe temeiul legiuirilor existente, cărțile genealogice trebuiesc cercetate împreună cu toată procedura chestiunii, care n'a fost înaintată la Departamentul Heraldic, iar ca să fie cerută n'a fost cu puțință, pentrucă acesta, fiind ocupat cu rezolvarea actelor privitoare la chestiunea adolescenților care se înrolează în armată, acte care îi sunt înaintate de Departamentul de Inspecție al Statului Major al Maiestății Sale Imperiale, precum și de alte autorități, abia are puțință — cu personalul lui limitat — să satisfacă cererile departamentului pomenit, dar, avându-se în vedere că, Comitetul înființat din Înalt ordin pe lângă Senatul Ocârmuitor a întocmit reguli pentru

revizuirea lucrărilor tuturor Adunărilor Deputaților Nobilimii, și când aceste reguli se vor învrednici de Înalta confirmare, atunci va urma o revizuire generală, în cuprinsul căreia va intra și Adunarea Deputaților Nobilimii din Basarabia, prin care fapt se va stabili nu numai corectitudinea activității Comisiunii care a funcționat în Regiunea Basarabiei, dar se vor preciza și familiile nobile trecute în cartea genealogică.

Raportul General-Guvernatorului Novorosiei și al Basarabiei către Senatul Ocârmuitor.

General-Guvernatorul Novorosiei și al Basarabiei, prin raportul Nr. 25.061 din 31 Decembrie 1833, către Senatul Ocârmuitor, a arătat: Președintele Plenipotențiar al Divanurilor Principatelor Moldovei și Munteniei i-a trimis o copie de pe un act secret, în care se spune că unii locuitori din Moldova și Basarabia cumpără în Moldova și Basarabia pitace pentru ranguri, cu iscălitura fostului Domnitor Sturdza, și în acest chip caută să fie trecuți în actele privitoare la nobilime. Luând în considerare împrejurarea arătată atât de gravă, că în cazul când acele pitace se eliberează în adevăr, oameni fără nicio situație pot să ceară cu ajutorul acelor diplome să fie trecuți în clasa nobililor, a cerut Guvernatorului Civil și Mareșalului Regional ai Basarabiei să ia măsuri pentru apărarea actelor Guvernamentale de trecerea în ele a actelor doveditoare de noblețe, care n'au putere legală. A socotit de a sa datorie a anunța aceasta Senatului Ocârmuitor, alăturând o copie de pe actul amintit.

Copie de pe actul prezentat de General-Guvernator.

Copie de pe actul alăturat la acest raport de General-Guvernatorul Novorosiei și al Basarabiei, cu următorul conținut: fostul Domnitor al Moldovei Ioan Sturdza, după plecarea din Iași la Chișinău, în 1828, elibera în schimbul banilor, nu numai în Moldova, dar și în Basarabia diplome de ranguri (pitace); un simplu lacheu al d-nei Bogdan a primit pitac pentru rangul de Paharnic; un arendaș din Basarabia tot al d-nei Bogdan, anume Iubci, a primit un rang. Vornicul Drăghici vindea în Moldova și în Basarabia multe

asemenea pitace pentru ranguri, pe temeiul cărora persoanele care le-au primit se bucură de noblețe. Hatmanul Teodor Balș și Postelnicul Nicolae Canta, care au fost Postelnici sub Prințul Sturdza, au avut la ei multe asemenea pitace chiar după plecarea Domnitorului.

Ordinul d-lui Ministru al Justiției către Președintele Departamentului Heraldic.

D-l Ministru al Justiției, cu ordinul Nr. 277 din 11 Ianuarie 1834, către Președintele Departamentului Heraldic, a arătat: d-l Ministru al Internelor i-a comunicat că d-l General-Gubernator al Novorosiei și al Basarabiei i-a înaintat o adresă a Mareșalului Regional al Nobilimii din Basarabia, care cerea în numele întregii clase nobile să se permită nobilimii de acolo să țină locul Ispravnicilor Pământeni și Membrilor Judecătoriilor Pământene, după alegerea sa. Cum însă această cerere a Mareșalului Regional al Nobilimii nu poate fi luată în considerare înainte de aprobarea cărții genealogice a nobililor din Basarabia de către Departamentul Heraldic, carte depusă nu de mult la Senatul Ocârmuitor, Conteul Voronțov ¹⁾ cere concurs pentru o cercetare mai grabnică a numitei cărți la Departamentul Heraldic, adăogând că, la 14 Ianuarie c. s'a fixat adunarea nobililor din Regiunea Basarabiei, în Chișinău, pentru alegerea din sânul lor a slujbașilor pentru funcțiile a căror suplinire depinde de alegerea nobilimii. D-l Ministru al Justiției a însărcinat pe Președintele Departamentului Heraldic să vegheze la satisfacerea imediată de către Departamentul Heraldic a cererii d-lui General-Gubernator al Novorosiei și al Basarabiei.

Raportul Departamentului Ministerului Justiției către Președintele Departamentului Heraldic.

Departamentul Ministerului Justiției, cu adresa Nr. 775 din 25 Ianuarie 1834, către Președintele Departamentului Heraldic, a cerut să i se dea o lămurire: în ce stadiu se află acum chestia

¹⁾ General-Gubernatorul Novorosiei și al Basarabiei.

cercetării cărții genealogice a nobililor din Basarabia, a documentelor referitoare la acest rang a unora din ei și a altor acte provenite dela Comisia care a funcționat în acest scop în Regiunea Basarabiei și care i-au fost înaintate de fostul d. Ministru al Justiției, cu ordinul Nr. 10.614 din 14 Octomvrie 1827.

Raportul Departamentului Heraldic către Departamentul Ministerului de Justiție.

Cu adresa Nr. 14 din 15 Februarie 1834, Departamentul Heraldic a înștiințat Departamentul Ministerului de Justiție că, până la mărirea personalului lui, aprobată prin Înaltul ordin în ziua de 18 Mai a anului trecut 1832, fiind mărginit în posibilități și neavând putința să se ocupe de verificarea și cercetarea acestei cărți genealogice și a documentelor care se referă la ea, despre care lucru s'a pomenit și în raportul d-lui Președinte al Departamentului Heraldic, și având în vedere că, Comitetul înființat din Înalt ordin pe lângă Senatul Ocârmuitor a și întocmit reguli pentru revizuirea activității tuturor Adunărilor Deputaților Nobilimii, după ce se vor învrednici de Înaltă aprobare trebuie să fie supusă acestei revizuii și activitatea Adunării Deputaților Nobilimii din Basarabia, prin care fapt se va stabili nu numai corectitudinea activității Comisiunii care a funcționat acolo, dar se vor preciza și familiile de nobili care au fost trecute în cartea genealogică, — a găsit că este necesar să supună în prealabil această carte revizuirii hotărâte de Guvern pentru Adunările de Deputați; dar după mărirea personalului lui, cu Înaltă aprobare dată în anul 1832, deși posibilitățile lui au sporit, dar întru cât în același an 1832 locțiitorul General-Guvernatorului Novorosiei și al Basarabiei, Consilierul Privat Conte Pahlen a raportat Senatului Ocârmuitor că, după informațiile pe care le-a primit, au fost admiși la alegerile de nobili multe persoane ale căror titluri de noblețe sunt dubioase și de aceea găsește necesară cercetarea actelor Adunării Deputaților Nobilimii din Basarabia, iar pentru stăvilirea pe viitor a neregulilor pomenite și chiar a abuzurilor, găsește că este necesar să ceară autorității Superioare permisiunea pentru înființarea unei Comisiuni speciale peste acea Adunare pentru descoperirea abuzurilor care s'au săvârșit acolo, dar Senatul

Ocârmuitor, după ascultarea acestei adrese, luând în considerare că, Comitetul înființat din Inalt ordin la 12 Februarie 1828 și care a ființat pe lângă acea Adunare, pentru hotărîrea regulilor care ar fi mai potrivite pentru revizuirea actelor Adunării de Deputați pentru determinarea pozitivă a familiilor de nobili, a hotărît că această chestiune și această revizuire trebuie să se extindă și asupra Adunării Deputaților Nobilimii din Basarabia, dacă regulile expuse de acel Comitet se vor învrednici de Inaltă aprobare, n'a găsit necesară înființarea unei asemenea Comisiuni, apoi nici Departamentul Heraldic n'a procedat încă la cercetarea cărții genealogice amintită mai sus și a actelor care se referă la ea, fiindu-i teamă să recunoască vreo familie care nu aparține clasei nobililor, atunci când în acest scop au fost alăturate acte întocmite prin fals și care pot fi descoperite mai lesne cu prilejul revizuirii pomenite; de aceea, socoate și acum că e necesar ca, după ce regulile pentru revizuirea activității Adunărilor de Nobili se vor învrednici de Inalta aprobare, să supună acestei revizuirii în primul rând pe loc și cartea genealogică adusă la Departamentul Heraldic dela Adunarea Deputaților Nobilimii din Basarabia.

Adresa Departamentului Ministerului Justiției către Departamentul Heraldic.

După aceea, cu raportul Nr. 3.232 din 20 Martie 1834, către Departamentul Heraldic, Departamentul Ministerului Justiției a adăugat: cu adresa Nr. 14 din 15 Februarie trecut, Departamentul Heraldic a înștiințat Departamentul Ministerului Justiției că nu procedează la cercetarea cărții genealogice a nobililor din Basarabia, a actelor unora din ei și a altor documente ce i-au fost înaintate, 1. pentru că Comitetul înființat din Inalt ordin pe lângă Senatul Ocârmuitor pentru întocmirea regulilor prin care ar fi mai lesne să se facă revizuirea activității Adunărilor de Nobili, a terminat această chestie și această revizuire trebuie extinsă și asupra Adunării Deputaților din Basarabia, și 2. de teamă de a recunoaște vreo familie care nu aparține clasei nobililor, atunci când în acest scop au fost alăturate acte întocmite prin fals și care pot fi descoperite mai lesne cu prilejul revizuirii pomenite. Având dubiu în privința înțelesului ultimei din perioadele pome-

nite, Departamentul Ministerului Justiției a cerut Departamentului Heraldic să-l înștiințeze dacă nu s'a furișat în această perioadă vreo greșală de birou și ce anume înțeles se cuprinde în numita lui expunere despre neapartenența unor familii la clasa nobililor.

Adresa Departamentului Heraldic către Departamentul Ministerului Justiției.

Ca răspuns la aceasta, cu adresa Nr. 51 din 23 Martie 1834, Departamentul Heraldic a înștiințat Departamentul Ministerului Justiției că în cuvintele: care nu aparține clasei nobililor, s'a făcut în timpul redactării o greșală de birou, întru cât trebuia explicat acolo: familiile care deși aparțin clasei nobililor, dar au profitat de acest drept pe temeiul unor acte false, care s'ar fi putut descoperi mai lesne cu prilejul revizuirii genealogiilor pe loc, de către Comisiunile care se presupun că vor lua ființă și care vor fi compuse din oameni care cunosc mai de aproape originea și exactitatea dovezilor familiilor de nobili.

Ordinul d-lui Ministru al Justiției către Președintele Departamentului Heraldic.

După aceea a urmat către Președintele Departamentului Heraldic, ordinul d-lui Ministru al Justiției, Nr. 5.402 din 16 Mai 1834, cu următorul cuprins: Fostul Ministru al Justiției a înaintat Președintelui Departamentului Heraldic, cu ordinul din 14 Octomvrie 1827, spre a fi supusă Departamentului Heraldic, cartea nobililor Basarabiei, documentele referitoare la rangul de noblețe al unora din ei, precum și alte acte ale Comisiei, care a funcționat în Basarabia, pentru cercetarea documentelor privitoare la rangul de noblețe al familiilor de nobili din Basarabia. Departamentul Heraldic, neprocedând la cercetarea cărții genealogice pomenite și a documentelor care se referă la ea, de teamă că ar putea să recunoască vreo familie care nu aparține clasei nobililor, atunci când la acest rang ar fi putut să fie prezentate acte întocmite prin fals, care, după părerea lui, ar putea fi descoperite mai lesne cu prilejul unei revizuirii a activității tuturor Adunărilor Deputaților Nobilimii, a găsit că e necesar ca, după ce regulile întocmite

pentru revizuirea pomenită se vor învrednici de Înalta aprobare (care a și fost dată la 20 Aprilie anul curent), să fie supusă întâi unei revizuirii pe loc și cartea genealogică adusă la Departamentul Heraldic dela Adunarea Deputaților Nobilimii din Basarabia. D-l Ministru de Interne, căruia i-a fost comunicată această încheiere a Departamentului Heraldic de către d-l Ministru al Justiției, l-a înștiințat: că în 1821, locțiitorul Guvernatorului Plenipotențiar al Regiunii Basarabiei, Locotenent-Generalul Inzov, având în vedere netemeinicia manualului redactat pentru orientarea provizorie în listele nobililor Regiunii Basarabiei, a înființat sub președinția sa o Comisiune specială pentru cercetarea nobililor care au un drept incontestabil de a se bucura de acest rang, oferind pentru orientarea acestei Comisiuni regulile împrumutate din Gramota conferită Atotmilostiv Nobilimii Rosienești și care se întemeiază pe drepturile și privilegiile nobilimii Moldovene. Aceste ordine ale Locotenent-Generalului Inzov și reguli pentru călăuzirea amintitei Comisiuni, la 30 Iulie 1821, s'au învrednicit de aprobarea Înaltă.

* * *

Ar fi lipsită de cel mai mic interes înșirarea a 400 pagini de corespondență ca aceasta, conținând puține date în plus asupra familiilor pomenite mai jos, material folosit de noi la locul cuvenit. Primele confirmări ale Departamentului Heraldic — aflăm din dosarele ce se păstrează la Arhivele Statului din Chișinău — datează dela 1845, când — aproximativ — a fost tipărit volumul acesta, la tipografia Senatului din Petersburg. Situația vechii nobilimi basarabene a rămas însă nelămurită și întru câtva stingherită încă și mai târziu, ceea ce putem stabili în mod documentar din memoriul inedit al mareșalului I. Catargi, prezentat în 1892, la Departamentul Heraldic din Petersburg (din arhiva lui M. C. Zozulin, † 1895):

Memoriul Mareșalului Provincial al Nobilimii din Basarabia.

După alipirea Basarabiei la Imperiul Rus, în anul 1812, din cauză că drepturile la noblețe ale locuitorilor Regiunii Basarabiei erau nelămurite, anumiți locuitori, pretinzând că fac parte din

clasa nobilimii, în 1821, a fost înființată din Înalt ordin, o Comisie Regională Basarabeană pentru cercetarea actelor privitoare la rangul de noblețe al locuitorilor localnici. Această Comisiune, prezidată de Guvernatorul Plenipotențiar al Regiunii Basarabiei, Locotenent-General Inzov, și compusă din Mareșalul Regional al Nobilimii și 12 dintre cei mai nobili boieri ai Regiunii, începându-și activitatea la 10 Februarie 1821, a încheiat-o la 10 Decembrie același an, recunoscând rangul de noblețe pentru 189 de familii, număr care, la redactarea cărții genealogice de către Adunarea Deputaților Nobilimii, a fost redus, în 1824, la 102 familii, la cercetarea listelor constatându-se că, Comisiunea despărțise aceleași familii și arătase familiile fiilor separat de acelea ale părinților lor. La trecerea nobililor în cartea genealogică, atât Comisiunea, cât și Adunarea Deputaților Nobilimii, mai târziu, s'a călăuzit de tezele principale ale Înaltei Gramote conferită la 21 Aprilie 1785, precum și de instrucțiuni speciale la baza cărora era hrisovul Domnitorului Constantin Mavrocordat al Moldovei, din 1734, întărit de răposatul întru fericită memorie Impărat Alexandru I, prin manifestul din 30 Aprilie 1816, precum și prin « Așezământul » dat pentru Basarabia, în 1818, și de răposatul întru Domnul Impărat Nicolae I, prin regulamentul pentru conducerea Regiunii Basarabiei, din 29 Februarie 1828.

În amândouă aceste acte importante se arată că nobilimea Basarabiei își păstrează toate drepturile și privilegiile de care s'a bucurat nobilimea Moldovei, din care drepturi și privilegii cel mai însemnat este dreptul la noblețe al persoanelor ridicate la grade moldovenești, dela Vel Logofăt până la treti Logofăt, drept acordat prin hrisovul Domnitorului Constantin Mavrocordat.

Procedând, după aceea, la completarea cărții genealogice a nobilimii, Adunarea Deputaților Nobilimii, atât din proprie inițiativă, cât și în urma stăruințelor instituțiilor guvernamentale, a luat măsurile cuvenite pentru îndemnarea nobililor Regiunii să-și completeze dosarele privitoare la noblețea familiilor lor, prin prezentarea actelor și dovezilor respective.

După aceea, printr'o concluzie a Consiliului de Stat, din 29 Ianuarie 1845, cu Înaltă aprobare, Departamentul Afacerilor Civile și Spirituale a fost invitat să aducă la îndeplinire încheierea prezentată în raportul înaintat Maiestății Sale de către Senatul Ocârmuitor

al primelor trei Departamente ale Adunării, asupra Cărții Genealogice a nobilimii, redactată în conformitate cu hotărârile Comisiunii ce a funcționat în Basarabia pentru cercetarea dovezilor asupra rangului de noblețe. Prin actul legislativ pomenit, au fost reconfirmate drepturile acordate prin Așezământul pentru organizarea Regiunii Basarabiei, din 29 Aprilie 1818, nobilimii locale, drepturi prin care se mențin privilegiile vechi, în urma cărui fapt Departamentul Heraldic al Senatului Ocârmuitor a confirmat în rangul de noblețe persoanele care au avut grade moldovenești menționate în hrisovul Domnitorului Mavrocordat, din 1734, precum și urmașii lor.

Incheierea Consiliului de Stat, din 29 Ianuarie 1845, cu Inaltă aprobare, încheiere pomenită mai sus și arătată în ucazul Departamentului Heraldic din 31 Iulie același an, cu Nr. 14.459, și inclusă în volumul IX al Colecției legilor privitoare la așezăminte, ed. anului 1857, art. 72, și 1876, art. 270, a servit și continuă să servească și azi Adunării Deputaților Nobilimii drept călăuză la stabilirea drepturilor la noblețe, pe baza actelor moldovenești. În momentul promulgării Inaltului ordin pomenit mai sus, în cercetarea Departamentului Heraldic al Senatului Ocârmuitor, se găseau numeroase dosare privitoare la noblețe, prezentate de Comisiunea de Revizuire și care în același an, 1845, și în anii următori au fost înapoiate de către Departamentul Heraldic, Adunării Deputaților Nobilimii din Basarabia, pentru completare sau pentru coordonarea lor cu regulile date în anul 1845.

În unele cazuri Departamentul Heraldic se pronunța și mai puțin hotărît și, fără un motiv bine definit, arăta în referatele lui că, în prezent, nu poate redacta încheieri cu privire la dreptul la noblețe al persoanei date.

În asemenea împrejurări, recunoașterea definitivă a drepturilor la noblețe a multor familii nobile băștinașe din Basarabia, se încheia simțitor.

Adunările Deputaților Nobilimii de pe vremea aceea, după cum reiese din unele proceduri, din cauza unor împrejurări de caracter pur local, au fost puse într'o situație foarte dificilă, în ceea ce privește completarea dosarelor în legătură cu dreptul la noblețe, în sensul cerut de Senatul Ocârmuitor.

Nu toate persoanele nobile aveau dovezi incontestabile și clare de noblețe, cum ar fi hrisoavele domnești de înaintare la unul din

gradele care dădeau dreptul la noblețe, pentru că păstrarea unor asemenea documente în Moldova (din al cărei teritoriu făcea parte integrantă și Regiunea Basarabiei, până în anul 1812), se făcea greu, atât din cauza deselor turburări politice și a dezordinilor, nu numai pentru particulari, ci și pentru instituțiile guvernamentale locale, precum și din cauză că, după cum se știe, focul care a fost în Moldova, la Iași, în anul 1805, a distrus și arhivele de acolo, împreună cu toate dosarele și documentele, fapt care a luat multor persoane putința de a-și procura de acolo dovezile privitoare la rangul lor de noblețe. Adunarea Deputaților Nobilimii a trebuit, pe baza regulilor din 30 Iunie 1821 și a hrisovului domnesc din 1734 (art. 270 vol. IX, Colecția legilor din 1876), să recunoască rangul de noblețe al unor asemenea persoane, pe baza altor acte și documente moldovenești: hotărâri ale Divanului Moldovei în diferite pricini, acte de vânzare-cumpărare, zapise, testamente pentru averi imobile ș. a., în care persoanele sau strămoșii persoanelor care își caută noblețea, sunt pomenite ca având grade moldovenești ce dau drept la noblețe, și chiar pe baza pașapoartelor eliberate de Guvernul Moldovei, acelor persoane nobile care, având moșii în Basarabia și Moldova, trebuiau, de nevoie, să-și viziteze deseori moșiile de acolo, în care pașapoarte erau pomenite împreună cu gradele moldovenești pe care le aveau. Dar, pe de o parte, având în vedere greutatea procurării unor asemenea acte, iar pe de altă parte, imposibilitatea aplicării exacte a regulilor de care se călăuzesc Adunările Nobililor din guberniile centrale ale Imperiului și coordonarea privilegiilor moldovenești cu acele reguli, dosarele privitoare la noblețe după actele moldovenești, care se înaintau spre revizuire Senatului Ocârmuitor, erau înapoiate, în parte, de către acesta, Adunărilor Nobililor spre completare.

De asemeni, multe întâmpinări vechi au continuat să stea pe loc, nu însă din vina Adunării Deputaților, din cauză că, potrivit ordinei stabilite dela început, imediat după redactarea primei hotărâri cu privire la trecerea unui nobil în cartea genealogică, documentele care erau în cercetarea Adunării Deputaților se restituiau petiționarului, la dosar rămânând numai copiile certificate de Adunarea Deputaților.

Acest mod de acțiune se explică, în mare parte, și prin necesitatea simțită de nobili de a avea asupra lor documentele prezentate

care erau, de cele mai multe ori, acte de stare civilă, de care aveau nevoie mereu pentru trebuințele lor personale.

Din cauza caracterului neprecis al regulilor pe care le conțineau legile privitoare la procedura și termenul de depunere a hotărîrilor Adunărilor Deputaților spre revizuire Departamentului Heraldic și față de lipsa indicațiilor exacte în această privință din partea Senatului Ocârmuitor, Adunările Deputaților de odinioară înaintau dosarele în legătură cu noblețea, în majoritatea cazurilor, spre revizuire, în urma cererii speciale a persoanelor interesate, sau atunci când, din cauza unor stăruinți speciale din partea Adunării Nobililor, anumite dosare erau completate cu documente cerute de Senatul Ocârmuitor.

După cum se poate vedea din deciziile Departamentului Heraldic privitoare la chestiunile din anii trecuți, Senatul Ocârmuitor, pe baza exactă a legii din 21 Aprilie 1785, art. 84 (vol. IX din Colecția legilor privitoare la așezăminte, ed. 1876, art. 264), a confirmat în rangul lor de noblețe pe acele persoane care i-au prezentat dovezi asupra rangului lor de noblețe, în copii certificate, pe când, în vremea din urmă, Departamentul Heraldic, nu numai că cere prezentarea actelor fundamentale în original, dar și certificatele de naștere ale copiilor, aprobate de Consistor, fără care dosarele privitoare la noblețe sunt restituite de către Departamentul Heraldic, fără a fi aprobate.

De asemeni, contrar ordinei stabilită dinainte, se cere astăzi ca actele moldovenești depuse pe baza regulilor din 30 Iunie 1821 și a art. 270, vol. IX, la dosarele privitoare la confirmarea în rangul de noblețe pe baza gradelor și privilegiilor moldovenești, nu numai să fie traduse în limba rusă de un traducător jurat, dar să fie însoțite, înainte de toate, de certificate ale Consulatului Imperial Rus, care să arăte că acele acte au fost încheiate potrivit legilor țării, lucru nu totdeauna posibil de îndeplinit, mai ales în ceea ce privește hrisoavele și actele vechi depuse de nobilii localnici, spre a dovedi că aparțin familiilor nobile de baștină din Basarabia.

Pe de altă parte, cu toate că alineatul 3 al aceluiași art. 270 prevede ca dela nobilii basarabeni să poată fi luate, în locul actelor de naștere, certificate dela Divanul Moldovei, privitoare la descendența lor legitimă sau alte acte certe, în care se arată originea, — în practică, această dispoziție legală, care este o ușurare pentru

nobilii localnici, nu poate fi aplicată totdeauna cu succes, din cauză că numărul cererilor formale ale Departamentului Heraldic a sporit simțitor.

Din cauza greutăților arătate mai sus și a multor altora, unor familii ale căror întâmpinări au fost pornite de-acum câteva zeci de ani, Senatul Ocârmuitor nu le-a recunoscut noblețea nici până azi.

Din această categorie de oameni fac parte descendenții direcți ai Domnitorilor Moldovei, cum ar fi, de pildă, Prinții Moruzi, al căror bunic a murit la Țarigrad de o moarte de martir, pentru că a fost devotat intereselor Rusiei; Prinții Cantacuzino, cărora li s'a recunoscut dreptul la noblețe numai pentru meritele lor personale, dispunându-se să fie trecuți în partea a III-a a Cărții Genealogice, fără să li se recunoască dreptul de a fi trecuți în partea a VI-a a Cărții Genealogice și titlul de Prinți; urmașii boierilor Sturdza, Kazimir și alții.

În același timp, funcționarii care au primit în serviciu una din distincțiile arătate la art. 22, 33, 37 ș. a., vol. IX, col. leg., și copiii lor, precum și urmașii persoanelor care au dobândit dreptul la noblețe, pe baza regulilor ușurate în mod simțitor, care au fost în vigoare până atunci, neîntâmpinând greutățile arătate mai sus, sunt trecuți, fără nicio piedecă, în mijlocul nobilimii din Basarabia, de care, în majoritatea cazurilor, nu sunt legați nici printr'o comunitate de interese, nici prin originea lor.

Fără a tăgădui cătuși de puțin meritele personale, atât ale acestor nobili, cât și ale părinților și bunicilor lor, care au primit pentru serviciul lor credincios distincții care le-au fost acordate de Maiestatea Sa, nu se poate totuși, să nu semnalăm faptul că, confirmarea fără nicio restricție a unui număr însemnat de noi nobili, pe baza brevetelor de grad și distincție, brevete care se găsesc oricând în mâna oricărui din ei, pe lângă recunoașterea — cu nouile formalități atât de complicate —, a drepturilor vechilor familii din Basarabia, calcă echilibrul firesc care trebuie să existe pentru folosul Statului, între nobilimea moșierilor de baștină și persoanele care intră din nou în mijlocul ei.

Urmașii boierilor moldoveni, care și-au vărsat sângele sub jugul Semilunii în interesul Ortodoxiei și al Pravoslavniciei Rusii, iar pe urmă, după alipirea Basarabiei la Imperiu, în 1812, au ajuns în primele

rânduri ale nobilimii Ruse, sunt în drept să ceară ca realizarea drepturilor lor la noblețe, pe baza drepturilor și privilegiilor nobilimii moldovenești, aprobată pentru înaintașii lor, prin manifestul din 30 Aprilie 1816, dat de răposatul întru fericită memorie Impărat Alexandru I, să fie ușurată și făcută mai accesibilă pentru oricine este în drept.

Famiiliile propuse de Comisia care a funcționat pentru cercetarea documentelor nobilimii din Basarabia în 1821, pentru confirmare de către Departamentul Heraldic al Senatului Rus, în drepturile de noblețe ereditară.

PARTEA I

1. Alecsandri.	24. Kirus.
2. Anastasiu (ev).	25. Kogălniceanu.
3. Andriaș (Șeptelici).	26. Lazo (u).
4. Bădărău (Bodariov).	27. Leca.
5. Balasache (Muselim).	28. Leon.
6. Bantăș.	29. Leonard.
7. Biberi.	30. Leondari (Gheorghiu).
8. Botezatu.	31. Leu.
9. Buhuș (Boguș).	32. Lisovski.
10. Burdă.	33. Măcărescu.
11. Caplescu.	34. Manole.
12. Gafencu (o).	35. Murguleț.
13. Ghica.	36. Nicolau.
14. Glavce.	37. Panaioti.
15. Grigoriu (Bujoran).	38. Patinioti.
16. Haitul.	39. Păun.
17. Hermeziu.	40. Peresteri.
18. Iordache.	41. Potlog.
19. Izmană.	42. Râșcanu.
20. Kalmuțki (Kalmucki).	43. Roman.
21. Kațiki (che).	44. Rossăt (Rosetti).
22. Kazimir (Kazimirski).	45. Sallos.
23. Keșco (u).	46. Scorțescu.
	47. Stamati.
	48. Sturdza.

- 49. Șuhanov.
- 50. Suruceanu.
- 51. Tănase.
- 52. Teodor (Feodor).
- 53. Teodosiu (Feodosiev).
- 54. Teodosiu (Feodosiu).
- 55. Trohin.
- 56. Ursul (Agapie).
- 57. Varfolomeu.
- 58. Vârnăv.
- 59. Vartic.
- 60. Vuluță.
- 61. Ziloti.

PARTEA II

- 62. Achincă (Opincă).
- 63. Ciolac.
- 64. Dorobeț.
- 65. Ermolinski.
- 66. Ghica.
- 67. Gomonov.
- 68. Iani.
- 69. Ianov.
- 70. Linevici.
- 71. Pașcenco.
- 72. Pateraki.
- 73. Stepanov.

PARTEA III

- 74. Buziki.
- 75. Canano (ău).

- 76. Gaios.
- 77. Leondari.
- 78. Ralli.
- 79. Râșliacov.
- 80. Stamo.

PARTEA V

- 81. Prinț Cantacuzino.

PARTEA VI

- 82. Bașotă.
- 83. Buzne (i).
- 84. Catargi.
- 85. Cerkez.
- 86. Coroi.
- 87. Criste (i).
- 88. Donici.
- 89. Hâjdeu.
- 90. Hâncul.
- 91. Iamandi.
- 92. Krupenski.
- 93. Mavrodin.
- 94. Millo.
- 95. Palladi.
- 96. Pruncul.
- 97. Russo (Rusu).
- 98. Stroici.
- 99. Talpă.
- 100. Tufescu.

P A R T E A I

1. Alecsandri

Consilierul Titular Iordache Alexandru, fiul lui Alecsandri, de 45 ani, în retragere, locuiește în orașul Chișinău. Căsătorit cu fata Sulgerului Iordache Teodor, Elena, are o fată, Caterina ¹⁾, de 7 ani. Stăpânește 300 fălci de pământ arabil luat zestre în Ținutul Orhei, satul Drăsliceni, pe care sunt 15 curți de săteni și 16 suflete de țigani șerbi, bărbați și femei. Spița neamului: Alexandru Alecsandri, Căpitan de Darabani. Fiul său, doveditorul de acum al nobleței, Consilierul Titular Iordache Alecsandri. În ce privește noblețea, Comisunea s'a încredințat: 1. că tatăl său Alexandru Alecsandri, precum se arată în lista Domnitorului Alexandru Moruzi Voevod din 1806, prin care au fost numiți scutelnici pentru mama doveditorului potrivit rangului soțului ei, a fost Căpitan de Darabani; 2. în aceeași listă se arată că și doveditorul Iordache a avut gradul de Vel Șătrar, iar afară de aceasta doveditorul a prezentat un certificat, care i-a fost eliberat de Mitropolitul Moldovei și Boierii acelui Principat, la 15 Martie 1814, înfățișat la Consulatul General Rosienesc, că Iordache Alecsandri a avut rangul de Vel Șătrar și pentru meritele sale a fost răsplătit cu 20 scutelnici (adică plugari care erau obligați să muncească numai pentru el și care erau scutiți de îndatoririle obștești), peste numărul care i se cuvenea potrivit gradului; 3. formularul de serviciu al doveditorului, care i-a fost eliberat de d-l Guvernator Civil al Basarabiei, în 1821, și care arată că Alecsandri a îndeplinit adeseori diferite însărcinări și funcțiuni, atât sub Guvernul Moldovenesc, cât și sub actualul Guvern Rosienesc; și 4. chitanța dela

¹⁾ Măritată cu A. Botezatu.

Guvernul Regional, dela 11 Septemvrie 1818, pentru încasarea banilor pentru gradul de Consilier Titular. După examinarea dovezilor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblete, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 16 Martie 1821, a hotărât ca, Consilierul Titular Iordache Alecsandri, cu rangul de Vel Șătrar, să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar formularul de serviciu și chitanța dela 11 Septemvrie 1818.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Alexandru, baș-ceauș în 1780, căpitan de darabani ²⁾, a avut două fiice: Maria, măritată cu Const. Cuza, din Șofrănești-Vaslui, și alta măritată cu stolnicul Mihail Botezatu, tatăl vornicului Vas. Botezatu, zis după mamă ³⁾ Alecsandri; fiul acestuia din urmă a fost ilustrul poet Vas. Alecsandri.

Fiul lui Alexandru, Iordache, petiționarul de mai sus și ascendentul adevăratei ⁴⁾ familii Alecsandri, a fost șătrar și ispravnic la Ismail și Tomarova (Reni) în 1808, la Greceni în 1809, consilier titular în 1817 ⁵⁾, deputat al nobilimii și sfetnic al guvernului regional între anii 1828—1831 ⁶⁾.

Nepotul său de fiu, Nicolae N. Alecsandri (1859—1931) ⁷⁾, aderent al filosofiei lui Tolstoi și poporanist, a editat gazeta *Cuvânt Moldovenesc* (1913), a fost președinte de vârstă al *Sfatului Țării* (1917), vicepreședinte al Senatului (1921) ⁸⁾.

2. Anastasiu (ev)

Sulgerul Vasile Anastasiu, de 61 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, satul Coșernița. Căsătorit cu Zoița, fata Clucerului Drăghici; are o fată măritată cu nobilul Matei Ziloti; n'are avere

¹⁾ Dosarul Nr. 9, 1838, 140 file. Arhivele Statului din Chișinău.

²⁾ S. Zotta. *La centenarul lui V. Alecsandri*. Iași. 1921.

³⁾ C. Sion. *Arhondologia Moldovei*, Iași, 1892, p. 7.

⁴⁾ C. Sion numește greșit pe Iordache « Grec moldovenit ».

⁵⁾ P. Gore. *Notițe genealogice*.

⁶⁾ A. Krupenski. *Schița despre nobilimea din Basarabia*. Petersburg, 1912, anexe, pp. 5 și 28.

⁷⁾ Arhiva lui N. N. Alecsandri la d-na N. Terlețki (Chișinău).

⁸⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 40—45, 1937, pp. 60—61.

imobilă. Spița neamului: Grecul Anastasie din Albania. Fiul său Vasile Sulgerul, actualul doveditor al nobleței sale. În petiția înaintată Comisiunii, Vasile Anastasiu a scris: că n'are niciun document care să dovedească originea sa și n'are niciun grad, totuși se găsește înscris în cartea Domnitorului Moruzi din 1806, se numește Sulger Vasile Anastasiu, fiul răposatului Anastasie Grecu din Albania, pe temeiul cărora Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor, încredințându-se din cartea Domnitorului Moruzi pomenită mai sus, pe care o are în copie, despre lămurirea dreaptă a doveditorului, că el, Vasile Anastasiu, a avut, în adevăr, sub Guvernul Moldovei rangul de Sulger, prin încheierea sa dată la 5 Mai 1821, l-a recunoscut drept nobil și a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Greci din Albania, românizați. Sulgerul și soția sa sunt înmormântați lângă biserica din Coșernița, zidită de ei (1812). N'au urmași ¹⁾.

3. Andriaș (Șeptelici)

Medelnicerul Manolache Andriaș, de 54 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Căsătorit cu fata Sulgerului Alexandru Fote ²⁾, Maria, are fii: pe Alexandru, de 19 ani, în serviciul regimentului 33 Vânători, și pe Iancu, de 11 ani; stăpânește în Ținutul Iași moșiile Glodeni și Grăseni și a patra parte din Budești, osebit 12 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Ioniță Andriaș Jitnicer. Fiul său Medelnicerul Manolache, doveditorul de azi al nobleței. Că tatăl doveditorului, Ioniță Andriaș, a avut rangul de Jitnicer, a prezentat hrisoavele care i-au fost date de Divanul Moldovei în 1772 și de Domnitorii: Constantin Dimitrie Moruzi în 1780 și Grigore Ghica în 1776; iar că doveditorul are rangul de Medelnicer, Comisiunea s'a încredințat din hrisovul Domnitorului Alexandru Moruzi, dela 2 Iulie 1804, și din actul Divanului

¹⁾ Vorbind de urmași, ne referim la timpul prezent și numai la descendența în linie bărbătească.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 13.

din 1810 și pe lângă aceasta din listele întocmite sub Domnitorul Moruzi în 1806, pe care le-a avut Comisiunea; pe acest temei, acea Comisiune înființată pentru cercetarea documentelor, recunoscând pe Medelnicerul Andriaș drept nobil, prin încheierea dată la 24 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Tatal lui Manolache, Ioniță, și-a zis Andriaș, după pronumele tatălui său, Andriaș Șeptelici, vel-căpitan, nepotul vornicului Șeptelici ²⁾. Din fratele mai mare al lui Manolache, Constantin, se coboară nobilii basarabeni (1853) Andriaș-Șeptelici ²⁾.

4. Bădărău (Bodariiov)

Registratorul Colegial Mihail Bădărău, de 29 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Necăsătorit. Stăpânește părți din moșiile Bolotina ⁴⁾ și Zadureni, în Ținutul Iași. Spița neamului: Vel Șătrarul Ioniță Bădărău, fiul său Mihail, doveditorul de acum al nobleței. Pentru dovedirea nobleței sale, petiționarul a prezentat: 1. un act dela Domnitorul Constantin Ipsilanti Voevod, dela 25 Martie 1800, în care se arată că tatăl său, Ioniță Bădărău, a avut rangul de Vel Șătrar; 2. două documente care i-au fost eliberate de Divanul Principatului Moldovei, la 24 Septemvrie 1812 și 1 Septemvrie 1813, din care reiese că e, în adevăr, fiul numitului Șătrar Bădărău; 3. diploma dela 21 Decemvrie 1820, cu Nr. 3.029, pentru înaintarea doveditorului de noblețe — pentru serviciu — la gradul de Registrator Colegial, și, în sfârșit, 4. attestatul eliberat de Locotenent-Generalul Bahmetev, care a cârmuit

¹⁾ Dosarul Nr. 26-a, 1842, 80 file. Arhivele Statului din Chișinău.

G. Ghibănescu, *Ispisoace și Zapise*, Iași, 1931, p. 50 și urm.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, p. 20, comp. C. Tufescu.

³⁾ S. Zotta. *Despre Nobilimea Basarabiei*. *Arhiva Genealogică*, Iași, Nr. 4-6, 1912, p. 69—71.

⁴⁾ Biserica din Bolotina e zidită în 1849 de M. Bădărău, înmormântat acolo.

Regiunea, din Iulie 1820, cu Nr. 3.603, din care se vede că s'a învrednicit să fie propus la înaintare la gradul de Sutaş pentru serviciul său în oştirea pământească. Comisiunea, care a funcţionat pentru cercetarea dreptului la nobleţe, găsind aceste dovezi suficiente, cu încheierea sa dată la 4 August 1821, a recunoscut pe Registratorul Colegial Bădărău drept nobil şi a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărţii genealogice, pentru Ținutul Iaşi.

Lipseşte dela dosar diploma pentru gradul de Registrator Colegial şi atestatul Generalului Bahmetev.

Insemnări.

Români din Moldova. Se trag din vechiul neam Dabija ¹⁾. Familia Bădărău nu mai există în Basarabia.

Documente.

I. Noi, Constantin Alexandru Ipsilanti Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, urând sănătate cinstitilor şi credincioşilor Boieri ai Domniei noastre, Ispravnici ai Ținutului Iaşilor. Şătrarul Ioniţă Bădărău, printr'o petiţie făcută Domniei noastre, a cerut a se dispune cui trebuie a despărţi şi a hotărâni deosebit părţile pe care le stăpâneşte în moşiile Iugani şi Bolotina din Ținutul Iaşilor, dobândite prin moştenire şi cumpărare; pentru aceasta vă poruncim ca, în prealabil adunând pe toţi răzeşii moşiilor pomenite mai sus, să cercetaţi amănunţit potrivit tuturor documentelor amânduror părţilor, iar dacă după aceea se va stabili că petiţionarul are, în adevăr, după cum scrie, parte de pământ şi va arăta nevoia să-l hotărânicească, în cazul acesta dacă unul din d-voastră din cauză că va avea treabă în Ținut, va fi în neputinţă să se ducă la faţa locului, atunci să delege mazili capabili şi pricepuţi în afaceri, în subordine, să se ducă la locul unde e aşezată moşia şi acolo, adunând pe toţi răzeşii megieşi, de faţă fiind petiţionarul, să cerceteze amănunţit potrivit tuturor documentelor celor două părţi; şi dacă vor descoperi părţi aparţinând petiţionarului, să le despartă şi hotărânicească deosebit de-ale răzeşeşti, însemnând unde va fi nevoie prin stâlपुरi de piatră,

¹⁾ Comp. actele alăturate şi dosarul Nr. 59, 1839, 19 file, Arhivele Statului din Chişinău.

apoi să-l înzestreze cu un certificat de hotar despre semne și numărul stânenilor, cu iscălitura la rând a tuturor răzeșilor megieși, precum și cu certificarea; dacă însă se va isca o pricină pentru locul acela, nu-l însemnați cu pietre, dar făcând certificate cu descrierea amănunțită a pricinei și planul potrivit așezării, să-l prezentați Divanului. 25 Martie 1800. A iscălit: Vel Logofătul. A înscris: M. Candino.

II. Dela Divanul Principatului Moldovei. D-l Mihalache Bădărău, fiul Șătrarului Ioniță Bădărău, aflându-se pe lângă Divan în slujbă de Ispravnic de aprozi, în tot timpul serviciului și-a îndeplinit atribuțiile cu toată râvna și grija, precum și acelea care i-au fost încredințate osebit de către Divan în tot timpul cărmuirii rosienesti a acestei țări le-a îndeplinit cu o activitate deosebită, pentru a cărui certificare a serviciului sânguincios și zelos al lui Bădărău i-a fost dat acest atestat dela Divanul Principatului Moldovei. 24 Septemvrie 1812. Au iscălit: Vel Logofății: Iordache Canta, Constantin Balș, Dimitrache Sturdza, Vel Visternicul Grigoraș Sturdza, Hatmanul Răducanu Rossat, Vel Aga Iordache Balș și Vel Vornicii: Constantin Balș, Manolache Dimaki, Vasile Rale și Alexandru Balș.

III. Divanul Principatului Moldovei. Mihail, fiul Șătrarului Ioniță Bădărău, în tot timpul serviciului său la Divan și Vistierie și-a îndeplinit serviciul cu toată râvna, grija și fără viciu, încât drept mărturie a serviciului său sânguincios și zelos, i-a fost dat lui Bădărău acest atestat. 1 Septemvrie 1813. Au iscălit: Logofătul Constantin Balș, Visternicul Iordache Rossat.

IV. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Acest certificat dela Divanul Obștesc, cu iscălitura proprie a Prea Sfințitului Mitropolit și a domnilor Boieri, eliberat Registratorului Colegial Mihalache Bădărău, fiind cercetat și de către Domnia noastră și care s'a convins că se trage din familia jos arătată, precum și de serviciul pe care l-a continuat, confirmăm acest privilegiu veșnic prin iscălitura noastră Domnească și pecete. 25 Februarie 1817. Pe original serie așa: Noi Scarlat Kallimah Voevod.

V. Divanul Principatului Moldovei. Registratorul Colegial Mihalache Bădărău, fiul decedatului Șătrar Ioniță Bădărău, care a locuit înainte pe acest mal drept al râului Prut, unde are și rude

pe d-nii Boieri, care fac serviciul la Divan și la Vistieria Țării, precum se afla și el în timpul cât a stat în această țară, iar în protezmia scursă a trecut pe partea stângă a acestuia, în Regiunea Basarabiei pentru domiciliu; acum a cerut Divanului un certificat că neamul lui Mihalache Bădărău se trage din neamul vechi Dabija, dela care stăpânește moșiile de peste Prut; i-am și dat acest certificat cu iscăliturile noastre și pecetea Divanului, ca în temeiul lui să fie recunoscut și de guvernul Basarabiei așa cum se arată mai sus, că în timpul cât a domiciliat în această țară a continuat serviciul la Divan și Vistieria Țării, ca și rudele sale, care au avut aceeași slujbă și care s'au învrednicit să capete pentru aceasta ranguri; dacă ar fi rămas și el să locuiască în această parte, ar fi fost cinstit cu ranguri corespunzătoare familiei sale, ca nobil și moșier al țării acesteia. Au iscălit originalul: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Vel Logofătul Dimitrie Sturdza, Vel Logofătul Constantin Balș, Logofătul Teodor Balș, Vel Vornicul Alexandru Ianculeu, Vornicul Dimitrie Rossăt, Vornicul Teodor Balș, Vornicul Șarban Negel, Vornicul Sandul Sturdza.

VI. Că acest atestat, întărit cu iscăliturile și pecetea Luminăției Sale Domnului Suveran al Moldovei, a Prea Sfințitului Mitropolit și ale domnilor Boieri mari ai Divanului, a fost prezentat la Departamentul Afacerilor Străine, acest Departament certifică prin iscăliturile noastre și aplicarea pecetei Departamentului. Iași, 6 Martie 1817. Au iscălit originalul: Postelnicul Ioan Niculce, Comisul Iordache Giurgea.

VII. Că prezentul atestat, certificat de Departamentul Afacerilor Străine al Moldovei, aprobat de Domnul Suveran al Moldovei Prințul Kallimah, a fost eliberat de Divanul Principatului Moldovei Registratorului Colegial Mihail Bădărău, cu privire la originea sa nobilă, Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc din Moldova certifică prin iscălitura Consulului General și aplicarea pecetei oficiale. București, 15 Iunie 1817. A iscălit: A. Pini.

VIII. La 4 August 1821 a fost dat acesta de către Comisiunea alcătuită pentru cercetarea dovezilor asupra titlului de noblețe a cinstiților d-ni Boieri ai Regiunii Basarabiei, moșierului din ținutul Iașilor Mihail Bădărău în semn că ea, după ce a cercetat documentele asupra nobleței, prezentate de el, găsindu-le temeinice și că

fi dau dreptul la noblețea efectivă și la înscrierea lui în partea întâia a cărții genealogice, potrivit conținutului Gramotei Atotmi-
lostiv conferite nobilimii, a hotărît să înscrie pe moșierul Bădărău
în lista alfabetică a nobililor ținutului Iașilor și să-l înzestreze cu
prezentul certificat despre aceasta. Au iscălit: Locotenent-General
Inzov, Mareșal Regional al Nobilimii Consilier de Curte Râșcanu,
Consilier de Stat Ghica, Consilier Colegial Ioan Sturdza, Consi-
lier de Curte Iordache Millo, Consilier Titular Teodor Krupenski,
Asesor Colegial Dinu Russo, Matei Ziloti și Consilier Titular
Alecsandri.

5. Balasache (Muselim)

Dimitrie Balasache, de 30 ani, fără grad, locuște în orașul
Chișinău. Văduv, n'are copii. Avere imobilă n'are. Spița neamului:
Grigore Balasache, Mare Logofăt, Boier din Țarigrad. Fiul său
Dimitrie, doveditorul de acum al nobleței; din hrisevul înaintat
cu cererea de nobilul Dimitrie Balasache și care a fost dat de
Divanul Principatului Moldovei la 1 Noemvrie 1814 și întărit cu
iscălitura și pecetea Domnitorului de acolo Scarlat Kallimah la 7
Noemvrie a aceluiași an și certificat de Departamentul Afacerilor
Străine al Moldovei și de Consulul General Rosienesc din Iași,
Pini, la 18 Ianuarie 1815, cu Nr. 6, reiese: că Dimitrie Balasache e
fiul Marelui Logofăt Balasache, nobil din Țarigrad, că pe temeiul
tratatelor de pace dela București s'a mutat, în timpul protezmiei
de optsprezece luni stabilită, cu domiciliul în Regiunea Basarabiei.
Pe temeiul acesta, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea
dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea dată la 25 Oc-
tomvrie 1821, recunoscând pe Dimitrie Balasache drept nobil, a
hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor,
pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește, petiționarul murind între timp și, astfel, ne
mai făcându-se confirmarea de nobil.

Insemnări.

Greci românizați. Balasi sau Balasache Muselim, paharnic în
Țara Românească între anii 1664—1682, se coboară dintr'o ramură
a Paleologilor. Fiul său, Șerban, armaș, a fost tatăl lui Dumitrașcu

(† 1756), însurat cu Sultana Mano, mai pe urmă soția lui I. Mavrocordat-Vodă. Fiul lui Dumitrașcu, Grigorașcu, hatman și pârcălab al Sucevei, ginerile lui Mihail Sutzo-Vodă, l-a însoțit pe socrul său în Principate; a fost tatăl petiționarului de mai sus și al comisului Mihail (1819) ¹⁾. Dimitrie, petiționarul, apare între anii 1818—1821 ca sfetnic al departamentului I al guvernului regional al Basarabiei, apoi — membru al judecătoriei la Cetatea-Albă (1822—1825) ²⁾. El moare în 1826, fără să lase urmași ³⁾. Din rudele sale, originari din Sizopol din Grecia ⁴⁾, se trag nobilii basarabeni Balas ⁵⁾.

6. Bantăș

Stolnicul Ioan Bantăș, de 47 ani, face serviciul de judecător la Judecătoria de Ținut din Tighina. Căsătorit cu fata Șătrarului Toader Bașotă, are copii: pe Dimitrie, de 7 ani, și Teodor, de 3 ani, și fete: Zoița ⁶⁾, de 5 ani, și Roxandra, de 2 ani. În stăpânirea lui se găsește moșia Răsăpeni din Ținutul Iași, pe care se află două sate numite Răsăpeni și Izvoarele, și afară de aceasta părți din alte moșii Miclăușeni, Bocșa și Cucueți. Toate aceste moșii le-a dobândit prin moștenire dela mama sa, iar Chipercenii și Socii i-a luat zestre, pe toate aceste moșii are 160 curți de locuitori. Pentru originea sa, doveditorul a prezentat: 1. o carte în dialectul Grecesc, numită Eudomedaria, în care tatăl său arată pe doveditorul Ioan Bantăș drept un fiu legitim al său; 2. un raport cu iscălitura Mitropolitului Moldovei și a Boierilor Divanului, întărit cu pecetea Domnitorului Alexandru Moruzi, în 1805, cu privire la moșia Cucueți, în care se vorbește despre mama sa și rangul tatălui său; 3. împărțeala dela 19 Mai 1813 făcută între sora răposată a doveditorului, în care sora arată pe doveditor drept un frate al ei și arată rangul părinților săi, care împărțeală a fost

¹⁾ I. C. Filitti. *Arhiva Gh. Cantacuzino*, București, 1919, p. 251.

²⁾ Al. Krupenski, *Op. cit.*, anexe, pp. 3 și 41.

³⁾ *Notițele Comitetului Statistic al Basarabiei*. Chișinău, 1868.

⁴⁾ Dosarele Nr. 31, 1826, 84 file; Nr. 71, 1883, 136 file; Nr. 81, 1904, 30 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

⁵⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1930, p. 49.

⁶⁾ Măritată cu Scarlat I. Hartingh (1813—1888).

întărită de Mitropolitul Moldovei și de Divanul de acolo; 4. copie de pe hotărîrea d-lui Senator Krasno-Milașevici, dela 17 Mai 1811, cu Nr. 2192, cu privire la pricina care a fost între doveditor și unii proprietari vecini cu moșia sa, în care arată pe doveditorul de noblețe, Stolnic; și 5. copie de pe certificatul Colegiului dela Moscova, în care se arată că Domnitorul Cantemir se înrudește cu familia Bantăș și că Bantăș se trage dintr'o familie nobilă, precum și de când se află în Rusia. După examinarea acestor acte, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, socotindu-le suficiente, prin încheierea sa dela 23 Iulie 1821 a recunoscut că Stolnicul Ioan Bantăș trebuie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește, încât Ioan Bantăș apare confirmat în drepturile lui abia la 1839, când e înscris în partea I-a a cărții nobilimii.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Familie din care se trage Ana († 1677), mama Domnitorului Dimitrie Cantemir. O ramură se așează, în 1711, în Rusia ²⁾, unde există și astăzi ³⁾. Petiționarul Ioan ⁴⁾ (Ieremia, † 1839), însurat cu Ecaterina Bașotă ⁵⁾ († 1846), a fost fiul sulgerului Dimitrie Bantăș. Moșieri mari și păstrători ai tradițiilor vechi, urmașii lui I. Bantăș s'au stins ⁶⁾.

7. Biberi

Mihail Chiriac, fiul lui Biberi, de 25 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuște la moșia sa din Ținutul Orhei. Căsătorit cu fata Pitarului Teodosie, Smaranda, are o fată, pe Elisabeta, de 5 ani.

¹⁾ Dosarul Nr. 57, 1839, 98 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 31—34, 1936, p. 156.

³⁾ Prințul A. Lobanov-Rostovski. *Cartea genealogică rusă*. Petersburg, 1895. *Cartea genealogică rusă*. Ed. « Vechimii Ruse », Petersburg, 1875, vol. I, p. 128.

Contele A. Bobrinski. *Familiile nobile înscrise în gherbovnicul obștesc al Imperiului Rosienesc*. Petersburg, 1890, vol. II, p. 302.

⁴⁾ N. Iorga. *Studii și documente*, XVI.

⁵⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 19.

⁶⁾ A. Sava. *Biserica din Brătuleni. Viața Basarabiei*, Nr. 7, 1933; și *Din trecutul nostru*, Nr. 40—45, 1937, p. 61.

Stăpânește o moșie moștenită în Ținutul Orhei, jumătate din satul Săseni, pe care are 20 familii de săteni, și satul Parcova din Ținutul Iași luat zestre, pe care are 50 curți de locuitori și oșebit 20 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Chiriac Biberi Pitar. Fiul său Mihail, doveditorul de acum. Mama lui Mihail Biberi, Smaranda, a arătat printr'o petiție că soțul ei legitim Chiriac Biberi, dela care a avut pe fiul său Mihail, a avut rangul de Pitar; de aceea, acest fiu Mihail e nobil de origine; Comisiunea pentru cercetarea nobililor a cerut o lămurire și s'a încredințat din cartea listelor Domnitorului Moruzi din 1806 că soțul petiționarei a avut, în adevăr, rangul de Pitar, care dă fiului lui, Mihail Biberi, dreptul la titlul de noblețe. De aceea, prin încheierea dela 30 Noemvrie 1821, Comisiunea, pentru cercetarea nobilimii a hotărît trecerea lui Mihail Biberi în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. În cadrele nobilimii basarabene mai figurează familia Biberi (1862), care se coboară din Ioan, fiul paharnicului Iordache Biberi († 1826) ²⁾.

Documente.

I. Printr'o jalbă adresată Divanului Principatului Moldovei, văduva Smaranda, soția răposatului Pitar Chiriac Biberi, a arătat că, pentru serviciile aduse de socrul și soțul ei, susnumitul Pitar Chiriac, casei defunctului Boier Banul Iordache Rossăt, iar apoi moștenitorilor săi, înșiși moștenitorii au cedat soțului ei — pentru recompensarea acestor servicii — jumătate din moșia Săseni, așezată în Ținutul Orheiului, și două părți din alte două moșii Dobroslăvești și Mehadia, așezate în ținutul Vasluiului, părți pe care defunctul ei soț le-a și stăpânit, iar acum după moartea lui, aceiași moștenitori au hotărît să ia acele părți înapoi, neadmițând-o la stăpânire; de aceea, a cerut judecății satisfacție; la înfățișarea la Divan, cu unul din moștenitorii răposatului Ban Iordache Rossăt, domnul Petrache Rossăt, petiționara a depus la cererea sa asupra

¹⁾ Dosarul Nr. 63, 1853, 54 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Dosarul Nr. 66, 1862, 184 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

părților numite mai sus din moșii, actul de cesiune dela 9 Iulie 1804, iscălit de toți frații, d-nii Ban Răducanu, Ban Ioan, Petrache și Dimitrie Rossăt, și certificat de mătușa lor, d-na Logofăteasă Elena Palladi, care act de cesiune are următorul conținut: că, pentru recompensarea serviciilor aduse părinților și copiilor lor, atât de Pitarul Chiriac Biber, cât și de tatăl său Andrei Biber, cu continuarea aceuiași serviciu și până în timpul acela, toți frații în bună înțelegere au dăruit cu totul Pitarului Chiriac Biber jumătatea din satul Săseni din ținutul Orheiului, așezat pe râul Cula, exact a patra parte din satul Dobroslăvești din ținutul Vasluiului și aceeași a patra parte din moșia Mehadia din același ținut, așezate pe râul Teleajen, cu hotărîrea ca, atât Pitarul, cât și fiii, nepoții și strănepoții săi, să aibă dreptul să stăpânească în liniște și pace acele părți, cum în același act se pomenește mai amănunțit, că acest act de cesiune e autentic și că Pitarul Chiriac Biber, care a primit atare dar, l-a primit în proprietate și s'a folosit în viață fără vreo împotrivire sau turburare din partea vreunuia din cei care au făcut acest dar; însuși d-l Petrache Rossăt n'a ascuns în fața Divanului, ci dimpotrivă, a mărturisit chiar și aceea că a îndepărtat petiționara dela stăpânirea jumătății din satul Săsenii; cum însă această cesiune a lor, a cărei autenticitate a certificat-o însuși Petrache Rossăt, nu este un contract, ci un dar făcut în schimbul unor foste servicii, și întru cât atâta timp cât Pitarul Chiriac Biber a fost în viață darul n'a fost contestat de nimeni, Divanul a întrebat pe d-l Rossăt, cu ce drept se hotărâsc ei acum a anula asemenea cesiune, și dece el, dela sine putere și fără știrea Divanului, a îndepărtat pe petiționară dela stăpânirea jumătății din satul Săseni. Al doilea, dece la început a încercat el să se apere, spunând că la procesul acesta trebuie să fie de față și frații săi, și atunci vor răspunde toți, dar această lămurire a lui n'a fost găsită suficientă, pentru că și el este unul din numărul acelora care au contestat actul de cesiune, și pentru că el, care s'a anunțat și a scos pe petiționară din stăpânire, trebuie să cunoască pricina tot atât de bine, cât și frații săi; aici s'a înfățișat însă d-l Vornic Constantin Palladi, răspunzând că domnii moștenitori ai Banului Iordache Rossăt au avut tutori, în numărul căroră a fost și el, și că primii n'au putut să facă asemenea dar fără știrea celor din urmă, mai cu seamă deoarece frații nu erau încă împărțiți între ei pe vremea aceea,

dorind d-l Palladi a da să înțeleagă prin această că actul de cesiune, nefiind iscălit și de tutori, n'are tărie; totuși, nici aceste pretexte nu pot sluji ca motiv pentru contestarea actului de cesiune, deoarece, pe vremea când a fost făcut darul, toți frații erau majori, liberați de sub tutelă și stăpâni deplini pe proprietatea lor, astfel că, chiar dacă au cedat o avere neîmpărțită, aceasta le aparținea tuturor și ei toți au dăruit-o cu consimțământul lor comun, fără să-și fi pricinuit daune reciproc, ceea ce la urmă, d-l Vornic a recunoscut și el ca adevăr; apoi, atât d-l Vornic Palladi, cât și d-l Petrache Rossăt au adăogat că Pitarul Chiriac Biber a fost în casa părinților moștenitorilor vechil și au cerut să cerceteze întâi toate socotelile lui cu amintita casă și dacă ele se vor dovedi drepte, și serviciului corespunzătoare, atunci lor, moștenitorilor, nu va mai rămâne niciun drept să conteste actul de cesiune; în caz contrar însă, dacă se va găsi că Pitarul Biber nu s'a purtat drept și a făcut vreo vicienie în dauna casei, atunci, după părerea lor, cesiunea nu poate avea tărie, deși nici această din urmă lămurire a lor nu poate fi socotită temeinică, pentrucă au fost numiți tutori alții, pe când Pitarul Biber n'a fost decât un slujbaș al casei, sub șefia și supravegherea tutorilor amintiți; prin urmare, aceștia din urmă erau obligați să cerceteze și să revadă la timp toate socotelile lui Biber, cu atât mai mult, cu cât darul a fost făcut de frații Rossăt pentru recompensarea unor servicii din trecut ale lui Biber, pe când era încă în viață, servicii de care au fost mulțumiți și nu i-au făcut nicio neliniște, iar la urmă, deoarece actul de cesiune nu se referea la socotelile casei amintite, socoteli a căror răfuire o cere însăși petiționara printr'o jalbă aparte; de aceea, întru cât darul făcut de fiii și moștenitorii Banului Iordache Rossăt, Pitarului Chiriac Biber, a fost săvârșit osebit pentru recompensarea serviciilor aduse, atât de el, cât și de tatăl său, după care cesiune Pitarul Biber a mai trăit peste patru ani și a primit, pe lângă actul de cesiune, și ispisoaace pentru părțile dăruite, le-a luat imediat în proprietate și le-a stăpânit fără contravenire, domnii Rossăt nu sunt acum în drept să conteste actul amintit; dimpotrivă, după dreptate și potrivit hotărîrii legilor, acesta rămâne în vigoare și inviolabil, cu hotărîrea decisivă din partea Divanului, ca moștenitorii Pitarului Chiriac Biber să stăpânească exact potrivit actului de cesiune pomenit, părțile amintite mai sus ale moșiilor, și

anume: jumătate din satul Săseni așezat în ținutul Orheiului, pe râul Cula, și părți din Dobroslăvești și Mehadia ce se găsesc în ținutul Vasluiului, primind veniturile obișnuite și cu hotărârea obștească de pe tot locul, fără a mai fi turburați de cineva; în ce privește însă socotelile Pitarului Biber, despre a căror cercetare cer amândouă părți, adică atât petiționara Biber, cât și pâriții Rossăt, se hotărăște s'o ceară osebit. 25 Aprilie 1809. Au semnat: Gavriil Mitropolit și Exarh, Gherasim Episcop al Romanului, Constantin Balș Logofăt, Grigoraș Sturdza, Răducanu Rossăt Hatman, Constantin Sturdza Vornic, Negre Spătar. A trecut în carte Matei Clucer. Tălmăcit întocmai după documentul original din moldovenește, Registratorul Colegial Carol Bohuș.

II. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, după citirea acestor înfățișate și cercetarea amănunțită de către Domnia noastră a acestei pricini, atât din actul de cesiune, cât și din celelalte dovezi făcute de casa Pitarului Biber, am găsit părerea domnilor Boieri mari și a Sfatului în tot conținutul dreaptă, pentrucă numitul act de cesiune, dat de fiii și moștenitorii defunctului Ban Iordache Rossăt, ca unul care a fost certificat după apartenența întreagă rămâne pentru totdeauna în toată puterea sa; cererea însă a moștenitorilor de desființarea cesiunii, este cu totul protivnică dreptății. De aceea Domnia noastră încuviințăm casa Pitarului Biber și pe toți urmașii săi să stăpânească veșnic jumătate din satul Săseni, așezat în ținutul Orheiului, pe râul Cula, și părțile din moșiile Dobroslăvești și Mehadia, situate în ținutul Vasluiului, care părți sunt trecute în actul de cesiune, cu obligația moștenitorilor amintiți să dea acelei case și toate actele privitoare la părțile din Dobroslăvești și Mehadia luate — după cum s'a arătat — de aceiași moștenitori; în discuția însă a socotelilor bănești ce-au fost între casa Pitarului Biber și moștenitorii Rossăt, li se acordă dreptul să ia cunoștință osebit după acte și dovezi, iar partea care are dreptate să fie satisfăcută atunci după lege, cu aplicarea pe prezente și a pecetii noastre Domnești. 14 Martie 1814. A citit Aga Kallimah.

III. Luminate Domn. Potrivit poruncii Domnești a Măriei Tale expusă în hrisovul Domnesc dela 24 Noemvrie a anului trecut, cu privire la cercetarea pricinilor dintre domnii Boieri Rossăt, fiii și moștenitorii defunctului Ban Iordache Rossăt, și casa

răposatului supus imperial rus Pitarul Chiriac Biber, cât pentru socotelile bănești ale căror răfuire cu pomeniții moștenitori cere numita casă Biber, atât și pentru părțile din moșii, și anume: jumătate din satul Săseni, situat în ținutul Orheiului, pe râul Cula, și părți din moșiile Dobroslăvești și Mehadia ce se găsesc în ținutul Vasluiului, pe care numiții moștenitori le-au cedat Pitarului Biber cât era în viață, iar acum le contestă împotriva actului de cesiune, — ne-am adunat la Sfânta Mitropolie, unde s'a înfățișat înaintea noastră petiționara Pităreasa Smaranda Biber, ginerile ei Șătrarul Filip Bantăș, imputernicitul din partea d-lui Aga Răducanu Rossăt, d-l Petrache Rossăt, și supusul imperiului rus Vornicul Constantin Palladi, fost tutore al casei defunctului Ban Iordache Rossăt, de față fiind din partea consulatului general imperial rosienesc tălmaciul acestuia d-l Gheorghe Levandide, și după cercetarea pricinei privitoare la socoteli, întru cât d-nii moștenitori au rămas nemulțumiți de cercetarea și încheierea socotelilor pomenite, făcute de persoane numite dinainte de către Sfatul de hotărnicie, în urma cererii amânduror părților, — pricina a fost dată spre o nouă cercetare comună de către Vel Vornic și Banul Ioan Tăutul, ca ei să cerceteze și să limpezească toate socotelile, pe temei de dovezi și față de părți, cu raportarea amănunțită Divanului pentru deslegarea definitivă a acestei pricini, când vom aduce și la cunoștința Măriei Tale hotărîrea ce se va da; o pricină asemănătoare, pentru părți din moșii, a fost terminată încă la 25 Aprilie 1809, prin cercetarea judecătorească de către adunarea obștească a Divanului, după cum se arată amănunțit într'o hotărîre a acesteia în copie tălmăcită pentru satisfacerea Măriei Tale și aci alăturată; întru cât nu găsim azi cu puțință să facem vreo încheiere cu privire la această hotărîre, dispunem împlinirea întocmai a conținutului acelei hotărîri, adică petiționara Biber să stăpânească veșnic părțile sus arătate ale moșiilor, cedate de d-nii Rossăt soțului ei Pitarul Chiriac Biber pentru recompensarea serviciilor sale, în pace și fără vreo turburare pe viitor din partea lor, întocmai potrivit conținutului actului de cesiune, cu obligația moștenitorilor să-i dea toate scrisorile asupra părților din moșiile Dobroslăvești și Mehadia așezate în ținutul Vasluiului, care scrisori — după cum arată petiționara — i-au fost luate de aceiași moștenitori din casa ei, după moartea soțului, împreună cu alte ispisoace asupra moșiilor

lor, încredințate soțului ei pomenit spre a porni niște procese, fapt pentru a cărui dovedire petiționara a depus o jalbă după hotărîrea sus arătată a Divanului, cerând să i se dea înapoi scrisorile asupra moșiiilor pomenite, răpite de d-nii Rossăt. Deși d-l Petrache Rossăt a mai adăogat înaintea noastră că, la 1804, când toți frații au dat Pitarului Biber actul de cesiune sus pomenit, el ar fi fost încă minor și că, potrivit hotărîrii legilor, asemenea cesiune nu poate fi temeinică, depunând pentru dovedirea calității sale de minor, de atunci, o însemnare scrisă de însăși mîna răposatului său tată, însemnare în care era arătat când s'a născut fiecare din ei, — totuși, după socotirea anilor, s'a stabilit că d-l Petrache Rossăt, pe vremea când a fost făcută cesiunea, avea douăzeci trei ani și că Pitarul Biber, care a mai trăit după aceea patru ani și mai bine, și a stăpînit darul în liniște; de aceea, întru cât d-l Petrache Rossăt, împlinind vârsta legală, n'a cerut aceasta cât era în viață Pitarul Biber, care a primit cele dăruite, dacă se credea înșelat, acum nu mai are nici un drept să pretindă aceasta, iar dacă are vreo bănuială, apoi să se adreseze cu asemenea pretenție numai fraților săi mai mari, care au cerut pe vremea aceea vârsta legală, și însăși doamnei Logofătese Elena Palladi, sora mamei lor, care, recunoscînd serviciile sîrguincioase ale lui Biber, a întărit cesiunea și prin iscălitura ei. Așa vă răportăm, iar hotărîrea definitivă atîrnă de Măria Ta. 16 Ianuarie 1814. Al Măriei Tale rugător smerit înaintea lui Dumnezeu, a iscălit Veniamin Mitropolit al Moldovei; prea supuși slujitori, au iscălit: Constantin Balș Logofăt, Șarban Negel Vel Vornic, Grigoraș Sturdza Visternic, Alexandru Ianculeu Vel Vornic, Alexandru Rossăt Vel Vornic, Ioan Mucha Vel Ban; a trecut în cartea vtori Logofăt Stavru. A tradus întocmai de pe documentul original moldovenesc, Registratorul Colegial Carol Bohuș.

8. Botezatu

Pitarul Ilie Botezatu, de 72 ani, văduv, are doi fii, arătați la un articol special. Stăpânește în Ținutul Orhei moșiile dobândite Budeiul, Hansca, Gârlele, Bițeni, Mânzat și Bozieni, pe care se află 200 familii de săteni; fiii săi: Ioan, de 42 ani, servește — fiind ales de nobilime — în calitate de Consilier la Judecătoria de Ținut

din Orhei, căsătorit cu fata Medelnicerului Mereacre, Zoița, are copii: pe Alexandru, de 7 ani, și pe Constantin, de 3 ani, și fete: Roxandra, de 4 ani, și Ecaterina, de 1 an. Constantin, de 37 ani, fiind ales de nobilime, e Ispravnic în Ținutul Cetatea-Albă. Necăsătorit. În același Ținut stăpânesc pământul nelucrat, Scriptșienii, până la 1.000 fălci, și au 20 suflete de țigani de sex bărbătesc. Pentru rangul său, Pitarul Ilie Botezatu a prezentat: 1. actul Domnitorului Constantin Ipsilanti, dela 1 Februarie 1801, despre însărcinarea care i-a fost dată de a recruta militari spre a fi trimiși în Muntenia contra răzvrătiților dela Vidin, în care act Ilie Botezatu e numit Vel Pitar; și 2. două porunci ale Divanului Principatului Moldovei, dela 15 August 1807 și 1 Mai 1811, despre numirea lui Botezatu ca Ispravnic, întâiu în Ținutul Tighina, pe urmă în Ținutul Ismail, unde e trecut, de asemenea, ca Pitar. După examinarea documentelor mai sus arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 30 Martie 1821, recunoscând pe Pitarul Botezatu, după rangul său, drept nobil, a hotărât să fie trecut, împreună cu fiii săi, în cartea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar hrisovul lui Ipsilanti-Vodă dela 1 Februarie 1801.

Insemnări.

Români din Moldova. Familie care a păstrat în sânul ei tradiții vechi. Frații Ioan († 1867) și Constantin au avut un rol important în ocârmuirea Basarabiei; primul a fost președinte al biroului de hotărnicie (1847—1850), iar ultimul — deputat al Sfatului Suprem (1828) și președinte al tribunalului regional civil (1837—1847) ¹⁾.

Documente.

I. Divanul Principatului Moldovei. Domnului Pitar Ilie Botezatu. Intru cât ați fost numit dela 15 August curent, împreună cu d-l Stolnic Manolache Vârnav, Ispravnic al ținuturilor Tighina, Bugeac, Chilia și Cetatea-Albă, în locul d-lui Sărdar Nicolae Stamati, sunteți invitat să plecați numai decât în acele ținuturi și, informându-vă exact asupra situației lor, să luați măsuri pentru adu-

¹⁾ Al. Krupenski. *Op. cit.*, p. 7,3 și 6.

cerea la îndeplinirea cuvenită a tuturor dispozițiilor pentru fiecare ținut, cu râvnă și zel în îndeplinirea acestei funcțiuni, iar în cazuri de nevoie să cereți noi dispozițiuni pentru preîntâmpinarea vreunei stagnări, pentru care fapt conducătorii vor îndrepta asupra voastră o atenție deosebită. 15 August 1807. Pe original au scris: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Logofătul Constantin Ghica, Logofătul Constantin Balș, Vornicul Teodor Balș, Sandulache Sturdza, Vornicul Grigore Ghica, Visternicul Grigoraș Sturdza.

II. Divanul Principatului Moldovei. Dela 1 Mai curent a fost numit Ispraynic în ținutul Ismailului, în locul răposatului Medelnicer Grigore Cucerescu ¹⁾, d-l Pitar Ilie Botezatu, care, după ce va sosi acolo și se va informa exact asupra situației ținutului și asupra dispozițiilor aduse și neaduse la îndeplinire, va purcede la aducerea lor la îndeplinire. 1 Mai 1811. Au scris originalul: Mitropolitul Gavriil Exarh, Logofătul Constantin Ghica, Logofătul Constantin Balș, Visternicul Iordache Rossăt.

III. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Prezându-ni-se acest certificat eliberat de Divanul nostru Domnesc distinsului Boier domnul Vel Pitar Ilie Botezatu și convingându-ne prin cercetare că e de neam vestit și că se trage din nobilii acestei țări, întocmai potrivit conținutului certificatului pomenit al Divanului, pentru o certificare desăvârșită și recunoașterea de nobil a d-lui Botezatu, egal cu alții de noblețe asemuitoare, înțărăm certificatul de față prin iscălitura noastră proprie și aplicarea pecetei noastre Domnești. 28 Ianuarie 1817. Pe original e scris astfel: Noi Scarlat Kallimah Voevod, Teodor Simon vtori Logofăt.

IV. Dela Divanul Moldovei. D-l Pitar Ilie Botezatu, de fel din Moldova, după stabilirea râului Prut drept graniță între Rusia și Poarta Otomană, și-a stabilit domiciliul la moșiile sale situate în Regiunea Basarabiei, sub stăpânirea Statului Rosienesc, și anume în ținuturile Orhei și Lăpușna. De vârsta cea mai fragedă atât d-l Botezatu, cât și părinții săi, au fost întrebuințați totdeauna pentru îndeplinirea diferitelor funcțiuni în țara lor și pentru răsplătirea serviciilor zeloase făcute de ei, au fost recu-

¹⁾ Decedat în 1811 și înmormântat în biserica Adormirii Maicii Domnului din Ismail.

noscuți în același timp de Divan și de Luminații Domni, care au stăpânit Moldova, drept participanți la drepturile țării și ridicați la ranguri Boierești, adică răposatul părinte Nicolae Botezatu la rangul de Vel Căpitan, iar acesta din urmă la rangul de Vel Pitar, pentru serviciile deosebite aduse de d-l Botezatu patriei în timpul domniei foștilor Domni ai Moldovei, și anume în campania trecută, când a fost numit de către autoritățile militare Ispravnic în diferite ținuturi; dacă ar fi rămas să locuiască în partea dreaptă a Prutului, ar fi fost ridicat pe drept la cea mai mare demnitate de care se bucură Boierii băstinași de același rang cu el, fapt pentru care, ca d-l Botezatu să fie recunoscut totdeauna și în orice loc ca o persoană deosebită printre nobili și moșieri și să se bucure de drepturile țării la fel ca și ceilalți de seama lui, Divanul a socotit drept să elibereze d-lui Botezatu acest certificat cu iscăliturile membrilor săi. 20 Ianuarie 1817. Originalul e iscălit astfel: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Constantin Ghica Logofăt, Iordache Canta Logofăt, Constantin Balș Logofăt, Grigore Sturdza Logofăt, Dimitrie Sturdza Logofăt, Vasile Rossăt Vel Logofăt, Sandul Sturdza Visternic, Iordache Rossăt Visternic, Alexandru Ianculeu Vel Vornic, Kostaki Vel Vornic, Teodor Balș Vel Vornic, Andronache Donici Vel Vornic, Șarban Negel Vel Vornic, Konaki Vel Vornic, Teodor Sturdza Spătar, Ioan Tăutul Paharnic, Constantin Leondari Sulger.

V. Dela Departamentul Afacerilor Străine. Că prezentul certificat e iscălit de Prea Sfințitul Mitropolit al Moldovei și d-nii Boieri sus numiți și întărit prin iscălitura și pecetea Luminatului Domn al Moldovei, Departamentul Afacerilor Străine certifică prin iscăliturile asistenților și aplicarea pecetei. 10 Martie 1817. A subscris: Ioan Niculce Postelnic, Constantin Sutzo, Constantin Schel Stolnic. A tradus Registratorul Colegial Nicolae Haritonov.

VI. Că acest certificat, după adevărarea Departamentului Afacerilor Străine al Moldovei și întărirea Domnului Suveran local Prințul Kallimah a fost eliberat, în adevăr, de Divanul Principatului Moldovei, Pitarului Ilie Botezatu în legătură cu originea sa, Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc din Moldova certifică prin iscălitura Consulului General și aplicarea sigiliului oficial. Iași, 19 Martie 1817. Au subscris: A. Pini, Registratorul Colegial Cotov.

9. Buhuș (Boguș)

Registratorul Colegial Carol (Scarlat) Buhuș, de 26 ani, îndeplinește serviciul de tălmăci la Sfatul Suprem al Basarabiei. Fratele său, cancelaristul Mihail Buhuș, de 18 ani, la Guvernul Regional. Necăsătoriți. N'au avere imobilă. Spița neamului: Jitnicerul Buhuș, fiii săi Carol și Mihail, doveditorii de acum ai nobleței. Registratorul Colegial Carol și Cancelaristul Mihail Buhuș arătând că n'au niciun fel de dovadă pentru rangul lor de nobili afară de faptul că tatăl lor se găsește înscris în cartea Domnitorului Moruzi din 1806 cu rangul de Jitnicer, care-i dă dreptul la noblețe efectivă, după cum se arată mai amănunțit despre acest rang în copia certificată din cartea Vistieriei. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 30 Iulie 1824, a recunoscut pe frații Buhuș drept nobili și a hotărît să fie trecuți în cartea genealogică a nobililor, în partea I-a, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Mihail, al doilea petiționar, moare în 1866 ²⁾. Dela familia Rudea, el moștenește moșioara de lângă schitul Rudi-Soroca, înființat în 1777, pe moșia căpitanului Andronache Rudea, care schit îl desființează (1856) ³⁾. N'are urmași.

10. Burdă

Clucerul Apostol Burdă, de 45 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău, e căsătorit cu fata lui Papasie Roșca, Maria, n'are copii. Stăpânește în Ținutul Orhei, în satul Ciopleni, 500 fălci de pământ, împreună cu răzeșii, și are 15 suflete de țigani șerbi. Din documentele prezentate de doveditorul Burdă reiese că, prin porunca Domnitorului Alexandru Moruzi Voevod, dela 6 Iunie

¹⁾ R. Rosetti. *Note genealogice și biografice despre familiile Buhuș și Rosetti*. Analele Academiei Române. București, 1906. Seria II, tom. XXVIII, p. 1—3.

²⁾ Morminte la schitul Rudi-Soroca.

³⁾ Pr. Al. Proțenco. *Istoria schitului Rudi*. Revista Soc. Istórico-Arheologică-Bisericești din Chișinău. Vol. XVI, 1925.

1806, Burdă a fost numit la vadul Criulenilor pentru apărarea căruțașilor de prigonirile supraveghetorilor, iar din două porunci ale Divanului Moldovei se vede, din prima că a fost numit Ispravnic în Ținutul Tighina, iar din a doua că, pentru îndeplinirea acelei funcțiuni, a fost înaintat la rangul de Clucer. După examinarea acestor documente, Comisiunea, înființată pentru cercetarea dreptului la noblețe, prin încheierea sa dată la 23 Martie 1821, recunoscând pe Apostol Burdă drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Români din Moldova. Familia Burdă nu mai există în Basarabia.

Documente.

I. Noi, Alexandru Constantin Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, urând sănătate credinciosului Boier al Domniei mele biv Vel Medelnicerul Apostol Burdă; din repetatele jalbe, depuse de căruțașii care au încărcat anul trecut sare din Ocna, Domnia mea constatând că la cântăritul din birou au mare lipsă, și Domnia mea vrând să înlăture această prigonire pricinuită căruțașilor, peste ordinele date de arendașii din Ocna d-nii Boieri Cămărașului de Ocnă și perceptorilor dela escală, cum trebuie să procedeze la cântărit, e trimis special și un Boier al Domniei mele la Ocna pentru supravegherea vigilentă a exactității cântarului, dar întru cât e necesar să avem aceeași grijă și supraveghere și la descărcarea sării, ce se scoate de pe escale, vă numesc a fi pe lângă escale de sare dela Criuleni și deoarece căruțașii au și început să aducă sare, de aceea vă poruncim ca, după primirea prezentei, să vă duceți la locul unde se descarcă sarea și să vă aflați acolo nelipsit cu cea mai mare grijă ca cele date căruțașilor de cămărașii de cântar din Ocna să cântărească atât de exact încât căruțașii să nu fie prigoniți câtuși de puțin, apoi să luați măsuri pentru verificarea permanentă a cântarilor și egalarea cu pietre a 45 de ocale, văzând și aceea ca nici la aducerea și descărcarea sării să nu se producă întârzieri și a se grăbi cât mai mult cu descărcarea și eliberarea căruțașilor, ca să nu piardă timpul, procedând întocmai așa precum s'a dispus, de asemeni a căuta

prin toate mijloacele a menține dreptatea și liniștea printre căruțași; în caz contrar, dacă va ajunge la cunoștința Domniei mele că vreunul din căruțași a suferit un fals la cântar sau la plata arenzii din partea perceptorilor, veți fi tras inevitabil la răspundere. 6 Iunie 1806. Pe plicul original a iscălit Vel Visternicul. A tălmăcit întocmai: tălmăciul Bulatov.

II. Divanul Principatului Moldovei. Cînsitului Ispravnic al ținuturilor Tighina, Cetatea-Albă, Căușeni și Chilia, d-lui Clucer Apostol Burdă. Divanul, luând cunoștință că din cauza marilor nevoi și greutăți, ați intenționat să scăpați de ispravnicie, refuzând serviciul ce vi s'a încredințat, prin care fapt ne-ați silit să ne mirăm, cum de ați putut să ne puneți aceasta în vedere și cum de n'ați putut lua în considerație că, deși nu erați în serviciu, totuși în aceste vremuri se datorește ca să serviți patria, în care trăiți și vă hrăniți, așa precum servesc toți în de obște; de aceea vi se prescrie ca, scoțându-vă din gând asemenea hotărîre de a refuza serviciul, să vă îmbărbătați cât mai mult și să căutați printr'o sânguință vigilentă și privilegii să puneți la punct fără viții și opriri toate treburile ținutului, deoarece colegul d-voastră d-l Polcovnic Marcu, având vârsta înaintată, nu poate să rezolve treburile în chip satisfăcător, iar sub supravegherea d-voastră puteți să luați măsuri mulțumitoare. Pentru o mai mare comoditate, Divanul a luat dispoziții și în ce privește fânul, după cum a fost nevoie; de asemeni vi se pune în sarcină să vă dați silința, căci pentru o acțiune contrară și opriri în serviciu, ce se pot întâmpla din cauza neexecutării poruncilor conducătorilor, veți fi tras la răspundere, pe când dimpotrivă, apreciind serviciul sânguincios și silința în punerea la punct a poruncilor și treburilor, munca d-voastră nu va rămîne nerăsplătită; procedând astfel, a ne raporta negreșit. 9 Februarie 1808. Pe original au iscălit: Visternicul Iordache Balș, Logofătul Nicolae Balș, Visternicul Grigoraș Sturdza, Vornicul Sturdza, Vornicul Grigoraș Ghica. A tălmăcit întocmai: tălmăciul Bulatov.

III. Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Alexandru I, Impăratul și Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc., etc., către domnul fost Ispravnic al Tighinei, Clucerul Burdă. Drept răsplată pentru serviciul d-voastră zelos și activitatea deosebită pentru stărpirea ciumei ce a fost în Regiunea Basarabiei, ce ne-a fost raportată de

locțiitorul Guvernatorului Plenipotențiar de acolo, v'am conferit prin Ucazul dat la 13 Ianuarie 1822 către Capitul, Cavaler al Ordinului Sfânta Ana clasa a treia; am poruncit Capitulului Ordinilor Imperiale Rosienești să iscălească pentru certificare prezentul Ucaz, să-l întărească cu pecetea Ordinului și să vă remită insignele Ordinului. Dat în S. Petersburg, la 31 Ianuarie 1822. Au iscălit originalul: Cancelarul Ordinilor Imperiale Rosienești Mare Maestru de Ceremonii Kologrivov, Vistier Krâjanovski.

11. Caplescu

Sulgerul Filactache Caplescu, de 66 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în ținutul Orhei. Căsătorit cu Maria, fata Medelnicerului Andrei Donici, n'are copii, nici avere imobilă. Cu privire la originea sa, doveditorul a prezentat: 1. un act al Domnitorului Mihail Sutzo Voevod, dela 16 Februarie 1795, în care se arată că el, Filactache Caplescu, a avut în Moldova ranguri: întâi a fost Vătav de Aprozi, iar pe urmă Vel Sulger, precum se arată în porunca Domnitorului Alexandru Moruzi Voevod, dela 2 Iulie 1804; că afară de aceasta a mai avut dela Divanul Moldovei diferite însărcinări în legătură cu satisfacerea nevoilor militare în timpul șederii armatei Rosienești în Principatele Moldova și Muntenia în timpul ultimei campanii contra Turcilor; că după aceea a fost Consilier în Regiunea Basarabiei, la Departamentul Tribunalului Penal, fiind numit de Guvernatorul Sturdza; și 2. un certificat dela un compatriot al său, Consilierul de Stat Efectiv Constantin Varlaam, eliberat la 23 Decemvrie 1817, cu certificarea adevăratei obârșii nobile a Sulgerului Filactache Caplescu. De asemeni, a prezentat un extras din cartea întocmită în anul 1806 sub Domnitorul Moruzi, unde Caplescu figurează cu rangul de Vel Sulger. După cercetarea acestor dovezi care-i dau dreptul la noblețe, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea dată la 24 Iunie 1821, a recunoscut pe Sulgerul Filactache Caplescu drept nobil și a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Români, originari, probabil, din Țara Românească, unde Constantin Varlaam a fost vistier. Familia Caplescu nu mai exista în Basarabia.

12. Gafencu (o)

Sulgerul Iordache Gafencu, de 48 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, târgul Soroca. Căsătorit cu fata Pitarului Chiriac Leonard, Elena, are fii: pe Constantin și Nicolae, arătați la un articol separat, pe Alexandru, de 20 ani, Vasile, de 9 ani, și Grigore, de 6 ani. Stăpânește pământ dobândit prin cumpărare, numit Brătușeni în Ținutul Hotin, pe care are 30 familii de săteni. Fiii săi, Constantin, de 24 ani, și Nicolae, de 22 ani, au slujbe, primul e Secretar la secția Moldovenească de pe lângă Guvernul Regional, iar ultimul e funcționar de birou. Necăsătoriți. Stăpânesc jumătate din moșia nelucrată Poslujeni din Ținutul Hotin, care le-a fost cedată de tatăl lor, și 20 suflete de țigani șerbi. Iordache Gafencu a fost distins în 1803, de Domnul Țării Moldovei Alexandru Constantin Moruzi, cu rangul de Sulger, care-i dă dreptul la noblețea efectivă; de aceea, Comisiunea care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la rangul de nobili, încredințându-se peste toate acestea și dintr'o carte întocmită de acest Domn în 1806, de pe care o copie certificată se găsea la Comisiune, că Iordache Gafencu e trecut, în adevăr, cu rangul de Vel Sulger, prin încheierea dată la 2 Iunie 1821, recunoscându-l drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Insemnări.

Ruteni din Nordul Moldovei ¹⁾, românizați în sec. XVII ²⁾, cavaleri în Bucovina ³⁾. Petiționarul Iordache a decedat în 1824, la Chișinău. Dela nepotul său, Nicolae (1836—1888), fruntaș al

¹⁾ Dosarul Nr. 272, 1849, 144 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Gh. Ghibănescu. *T. Codrescu*, Iași, Nr. 7, 1933.

³⁾ Arhivele N. N. Gafencu (Chișinău), P. P. Kuzminski (Chișinău) și I. C. Sziszko (Bălți).

jud. Hotin, a mai rămas în viață un singur fiu, încât familia Gafencu se stinge. Grigore Gafencu, ministru de externe al României, e fiul inginerului Alexandru Saunders, englez de origine, zis după mamă: Ecaterina, fiica sulgerului Iordache ¹⁾, — Gafencu.

Documente.

Noi, Alexandru Constantin Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Fiindcă prin anaforaua ce a făcut către Domnia mea Vel Visternicul, ne-a arătat că la Isprăvnicia ținutului Sorocei a socotit să orânduiască Sameș pe Sulgerul Iordache Gafencu, s'a dat această carte a Domniei mele numitului Sulger Iordache Gafencu, prin care poruncim ca, mergând la ținutul Sorocei, să fie Sameș la Isprăvnicie supt ascultarea d-lor Ispravnici, purtându-se cu toată silința la slujba sa, și urmând la toate întocmai și fără cel mai mic cusur, după cuprinderea hrisovului Domniei mele ce s'a făcut pentru această chestie a sămeșilor, de pe care s'a trimis asemenea copie acolo la Isprăvnicie, luându-și și rânduita leafă dela casa risurilor dela zi întâi a viitoarei luni Mai și ferindu-se de cea mai mică împotrivă urmare, căci aflându-se că s'a abătut cât de puțin, negreșit se va pedepsi spre pilda altora. 29 Aprilie 1803. Pe copie e scris: conform cu originalul, Deputat al Sfatului Suprem al Basarabiei, Consilier Titular Ianov.

13. Ghica

Consilierul de Stat și Cavalerul Alexandru Ghica, de 48 ani, nu ocupă slujbă, își are domiciliul în Ținutul Orhei, târgul Orhei. Căsătorit cu Ecaterina, fata Postelnicului Rizo, are un fiu, Ioan, de 6 ani, și o fată, Rallu, de 7 ani. Are în Ținutul Orhei, târgul Orhei, cu 300 locuitori, și satul Ustia, cu 40 familii, și în Ținutul Iași moșiile Gura Kuhurezi și Maniștergureni, cu câte 100 familii pe fiecare, plus 3 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Logofătul Iordache Ghica, fiul său Consilierul de Stat Alexandru Ghica, doveditor de noblețe. In privința originii sale, doveditorul a prezentat: 1. un document dela Vel Logofătul Razul dela, 10 Martie 1777, întărit de Domnitorul Grigore Ghica Voevod, cu privire

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 2, 1933.

la niște pământ din orașul Iași și în care tatăl doveditorului e trecut cu rangul de Hatman; 2. un hrisov al Domnitorului Alexandru Mavrocordat Voevod, dela 2 Ianuarie 1786, cu privire la pricina pentru moșia Ustia, pe care Alexandru Ghica o stăpânește și acum, și în care se arată că tatăl său a avut rangul de Mare Vornic; 3. tot un hrisov dela Domnitorul Alexandru Moruzi Voevod, din 1792, cu privire la dăruirea a 16 țigani tatălui doveditorului de acum, unde e trecut de asemeni, ca Vornic; 4. un hrisov al Domnitorului Mihail Sutzo Voevod, dela 1 Martie 1793, tot cu privire la dăruirea a 20 familii de țigani tatălui petiționarului, unde e trecut ca Vel Logofăt; 5. cartea de judecată a Divanului Moldovei, dela 26 Ianuarie 1805, cu privire la pricina pentru moșia Șuleti așezată în Ținutul Fălciu și din care se vede că doveditorul Alexandru e, în adevăr, fiul Logofătului Iordache Ghica; 6. un hrisov al lui Alexandru Moruzi Voevod, dela 20 Octomvrie 1805, cu privire la pricina cu moșierul Stavri pentru moșiile: Ustia, Buhăeni și Maniștergureni, în care Alexandru Ghica e trecut ca Vornic de Aprozi; 7. un document dela Divanul Moldovei, dela 1806, întocmit în legătură cu pricina cu Prințesa Elena Hangerli, și în care doveditorul e trecut cu rangul de Postelnic; 8. copie de pe un ucaz al Senatului Ocârmuitor, prin care i s'a conferit, la 15 Ianuarie 1815, gradul de Consilier de Stat, și 9. un ucaz pentru Ordinul Sf. Ana clasa a II-a, care i-a fost conferit la 24 Mai 1818. După examinarea acestor acte, care dovedesc originea nobilă a Consilierului de Stat și Cavalerului Alexandru Ghica dela tatăl său Logofătul Iordache, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 10 Decemvrie 1821, a recunoscut pe Consilierul Alexandru Ghica drept nobil și a hotărît să fie trecut, împreună cu tot neamul, în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Al. Ghica nu persistă și rămâne neconfirmat ca nobil.

Insemnări.

Români din Macedonia sau Albania, așezați în Principatele Române în sec. XVII, dând țării mai mulți Domnitori ¹⁾. Alexandru,

¹⁾ M. Cantacuzino. *Genealogia Cantacuzinilor*. Ed. N. Iorga, București. 1902. Antopol. *Biografia oamenilor mari skrisă de unu omu micu*. Paris, 1859.

petiționarul, e nepotul de fiu al Domnitorului Grigore II Ghica († 1777) al Moldovei. Moare în 1830, urmașii săi fiind diplomați români ¹⁾. Familia Ghica nu mai există în Basarabia.

14. Glavce

Jitnicerul Simeon Glavce, de 56 ani, în retragere, locuște în orașul Chișinău. Văduv, are copii, fii: pe Scarlat, de 15 ani, care urmează Liceul Militar, Alexandru, de 4 ani, Mihail, de 1 an, și fete: Eufrosina, de 16 ani, Rallu, de 14 ani, Elena, de 8 ani, Anastasia, de 7 ani, și Zoița, de 3 ani. Stăpânește moșia Hrușova din Ținutul Orhei luată zestre și dobândită prin cumpărare, pe care are 70 curți de săteni și osebit de aceasta 20 suflete de țigani șerbi de sex bărbătesc. În cererea înaintată de numitul Glavce la Comisiunea pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, se arată că n'are niciun document care să-i dovedească originea și rangul; de aceea, Comisiunea luând o lămurire din cartea Vistieriei din 1806, cu iscălitura Domnitorului Țării Moldovei Moruzi, pe care o avea, s'a încredințat că doveditorul Simeon Glavce e trecut în acea carte, în adevăr, cu gradul de Jitnicer, are copii și stăpânește o moșie, după cum se arată în listă. Pe temeiul acestui certificat, prin încheierea dată la 17 Septemvrie 1821, numita Comisiune pentru cercetarea nobleței a hotărât trecerea lui Simeon Glavce, cu rangul de Jitnicer, în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Familie confirmată nobilă abia în 1833 și înscrisă în partea III-a a cărții nobilimii.

Insemnări.

Bulgari românizați ²⁾. Petiționarul Simeon Nicolae Glavce, născut în Bulgaria, emigrează în Țara Românească, unde obține rangul de vtori-comis, apoi — în Moldova; ctitor al bisericii din Hrușova (1802). E ales deputat în Sfatul Suprem al Basarabiei. Fratele său, căminarul Ioan Glavce, e ctitorul bisericii din Căușeni-Tighina. Familia care a păstrat în sânul ei tradiții vechi ³⁾.

¹⁾ O. Lecca, *Familiiile boierești române*. București, 1911, S. 45-b.

²⁾ Dosarul Nr. 265, 1833, 139 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ P. Gore, *Notițe genealogice*.

15. Grigoriu (Bujoran)

Gheorghe Grigoriu, de 36 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Hotin. Necăsătorit, stăpânește jumătate din satul moștenit Hilișeuca, din Ținutul Hotin, în care se găsesc 45 familii de săteni, a treia parte din moșia Bașcalia, numită Sângereni, pe care sunt stabiliți 25 gospodari, și părți din moșia Șerbinița. Spița neamului: Șătrarul Grigore. Gheorghe Grigoriu, fiul său, doveditorul de acum de noblețe. Din documentele prezentate de Gheorghe Grigoriu s'a stabilit: 1. că în actele și hrisoavele privitoare la averea moștenită, care sunt arătate în actul Divanului Principatului Moldovei dela 28 Aprilie 1810, tatăl său e trecut cu rangul de Șătrar, și 2. printr'un document eliberat tot de Divanul Principatului Moldovei, la 23 Septemvrie 1812, s'a dat doveditorului, și fratelui său, dreptul de a stăpâni în Ținutul Hotin moșiile moștenite dela tatăl său Șătrarul Grigoriu, și întru cât prin documentele pomenite mai sus și-a dovedit originea nobilă dela tatăl său, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la rangul de noblețe, prin încheierea dată la 27 Iulie 1821, recunoscând pe Gheorghe Grigoriu drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Lipsește dela dosar actele dela 28 Aprilie 1810 și 23 Septemvrie 1812.

Insemnări.

Români din Moldova. Gheorghe Grigoriu figurează uneori ca Grigore Grigoriu. Frații săi mai mari îi cedează după 1812, moșiile din ținutul Hotin. Tatăl său este șătrarul Grigore, din Bârlad, buinicul său — medelnicerul Lupu Bujoran ¹⁾). Familia Grigoriu nu mai există în Basarabia.

Documente.

I. Lupul, Costache și Gheorghe, fiii Șătrarului Grigore din târgul Bârlad, printr'o petiție adresată Divanului au arătat că au în ținutul Hotinului moșii moștenite dela străbunicul lor Cămărașul Lupașcu, părți asupra cărora dreptul de proprietate le-a fost în-

¹⁾ Comp. actele alăturate.

tărit printr'un act primit de ei mai înainte dela Divan, iar acum d-l Sărdar Dimitrache Jora pretinde să fie părtaș la aceste părți în temeiul dreptului de moștenire după mama sa și sora Șătrarului Grigore sus amintit, tatăl reclamanților, și cum ei potrivit hârtiei convenționale, încheiată de tatăl lor Șătrar cu cumnatul său Banul Mihalache Jora, tatăl Sărdarului Jora, nu recunosc că Sărdarului i s'ar cuveni să fie părtaș la aceste părți ale moșiilor, având drept dovadă o scrisoare a Banului Mihalache Jora, prin care scrie că a primit dela tatăl lor, Șătrarul, 28 acte pentru găsirea unor părți de moșii în ținutul Hotinului, iar pentru cheltuelile ce vor urma și pentru munca lui cu găsirea acestora, să le stăpânească și să încaseze veniturile lor timp de patru ani, iar actele să i se dea înapoi, care scrisoare deși n'are anul când a fost scrisă, dar din conținutul ei se vede că a fost scrisă în timpul campaniei precedente, adică în anul 1770, când călugării de aici stăpâneau moșiile, pe care le aveau la Hotin, și au cerut să pornească proces; în urma acestei cereri, după chemarea d-lui Sărdar, s'a înfățișat împreună cu petiționarii înaintea noastră, dar, după cercetarea acelui contract scris, făcut la 10 Februarie 1779 cu iscălitura Banului Mihalache Jora, s'a stabilit că a avut proces cu cumnatul său Șătrarul Grigore, tatăl reclamanților, pentru niște țigani și altă moștenire dela soacră-sa, mama Șătrarului Grigore, și au făcut contract reciproc, că Banul pomenit mai sus nu mai are ce pretinde Șătrarului, precum nici Șătrarul cumnatului său Banul Jora; același contract a fost văzut și la Sărdarul Jora cu iscălitura Șătrarului Grigore, tatăl reclamanților, și amândouă aceste acte sunt certificate de Boierii Divanului de pe vremea aceea, petiționarii adăogând la aceasta că, în cuvintele pe care le cuprinde scrisoarea Banului Jora, unde se spune să nu se amestece în altă moștenire dela soacră-sa, s'ar fi vorbit și despre părțile moșiilor așezate în Hotin, din care Sărdarul nu putea să ceară parte, dar întru cât acest contract a fost făcut în anul 1779, pe când moșiile Hotinului erau stăpânite de Turci și în acest contract era arătat clar ca Banul pomenit să nu se amestece numai în moștenirea soacrei sale, care se află în stăpânirea cumnatului său, Șătrarul Grigore, iar despre celelalte care au ieșit atunci din stăpânirea, nu se vorbește și era cu puțință că, cu timpul, va intra cu moștenirea în neamul lor; deosebit d-l Sărdar Jora, pentru dovezi viitoare, a prezentat un act cu iscălitura

proprie a Șătrarului Grigore, făcută în anul 1771 luna Ianuarie, cu banul Mihalache Jora cu privire la unele părți din moșii, care i-au aparținut în Raiua Hotinului, dela ruda sa Lupașcu Cămărașul, ca Banul să le caute și pentru muncă și cheltueli să le stăpânească patru ani, iar după patru ani să le împartă după dreptate cu frații săi; împotriva acestui act reclamanții nemai având ce să spună, au declarat că iscălitura tatălui lor de pe actul acela n'ar fi autentică, pentrucă, dacă tatăl lor ar fi luat asemenea dispoziție, ar fi scris și Banul Jora în documentul dat de el despre primirea actelor dela tatăl lor; cu aceste declarații petiționarii nu s'au putut ajuta cu nimic în pretențiile lor, deoarece, confruntând iscălitura Șătrarului Grigore de pe acel act cu aceeași iscălitură de pe contractul scris al Banului Jora, s'a constatat fără nicio îndoială că sunt autentice; în ce privește însă faptul că n'a fost lămurit în document, că după patru ani să se împartă acele părți frățește, aceasta nu poate retracta dreptatea d-lui Sărdar, pentrucă, potrivit actului pomenit mai sus al Șătrarului, unde e scris că după patru ani să se împartă de frații lor, care frați nu erau alții decât sora lui, mama Sărdarului și altă soră, măritată cu Nicolae Duca, dela care se trag Dimitrache Duca și sora sa Elena Hermeziu, că trebuie să se împartă frățește, dar și că aceste părți fiind moștenite dela mama Sărdarului, tatăl lui n'a putut să înstrăineze nicio avere a sa, întru cât legile opresc părintelui să-și înstrăineze copiii dela averea dotală a mamei lor; de aceea, după cercetarea amănunțită a prezentei pricini, s'a hotărît că Sărdarul Dimitrache Jora, ca moștenitor legal al mamei sale, să aibă dreptul deplin să intre părtaș la a treia parte din toate părțile moșilor așezate în Hotin, fără nicio contestație din partea petiționarilor, fiind moștenitor al Șătrarului Grigore din Bârlad și, potrivit hotărîrii judecătii, să i se libereze hotărîrea judecătorească. 28 Octomvrie 1811. Au iscălit: Logofății: Costache Ghica, Iordache Canta, Constantin Balș, Vornicii: Lupul Balș, Vasile Rossăt, Nicolae Hrisoverghi. Pe copie e scris, conform cu originalul: Deputat al Sfatului Suprem al Basarabiei, Ianov.

II. Prezentul atestat a fost cercetat de Domnia noastră și, convingându-ne din acesta și din vechile hrisoave Domnești, pe care le are Gheorghe Grigoriu și frații săi de aici, în baza cărora posedă moșiile, că se trage dintr'o veche familie Boierească din

Moldova și e rudă de aproape cu d-nii Boieri de aici și anume: Jorăști, Vârnavești și altele, și ca să fie stimat și recunoscut peste tot locul și în orice timp că e dintr'o familie bună, Domnia noastră întărește acest privilegiu veșnic. Iași. 20 Septemvrie 1814. Pe original a iscălit astfel: Noi Scarlat Alexandru Kallimah Voevod.

III. Divanul Principatului Moldovei. Domnul Gheorghe Grigoriu, fiul răposatului Șătrar Grigore, declarând că, prin tratatele de pace încheiate în anul 1812 între Poarta Otomană și Rusia, s'a admis doritorilor să se mute la timpul hotărit din partea această dreaptă a Prutului în partea lui stângă, a hotărit și el de bună voie să se stabilească în Regiunea Basarabiei, sub stăpânirea Statului Rus, pe moșiile sale așezate acolo, unde ca nobil și moșier, având nevoie a dovedi de ce neam e familia sa aci, și-a cerut dela noi un certificat; întru cât din dovezi documentale, pe care le are asupra moșiilor pe care frații săi le stăpânesc aici, fiindu-ne cunoscut că Gheorghe Grigoriu, fiul Șătrarului Grigore domiciliat în Bârlad, e nepotul Medelnicerului Lupul Bujoran, strănepotul Sulgerului Pavel Bujoran, biv Vel Vornicul Cristea Ghenovici, al Clucerului Gonișca, al fiului său, Cămărașul Constantin, și al Armașului Nica, pentru care neam a fost întărită anii trecuți stăpânirea asupra moșiilor hotărnicite, ca dovezi expuse în acele afirmații arată amănunțit, și rudă de aproape cu Boierii de aici d-nii Jorăști, Vârnavești, Deuculești și alții, ca să fie recunoscut în orice loc că familia sa se trage dintr'un rang Boieresc din această Țară Moldovenească, și că, dacă ar fi rămas să locuiască în această parte, ar fi fost distins și el cu ranguri, potrivit familiei și serviciului sârguincios, i s'a eliberat pentru aceasta lui Gheorghe Grigoriu, cu știința noastră, prezentul certificat scris mai sus cu iscălitura noastră și cu aplicarea pecetei Divanului. Iași. 15 Septemvrie 1814. Pe original au iscălit: Constantin Ghica Logofăt, Constantin Balș Logofăt, Iordache Canta Logofăt, Lupul Balș Vel Logofăt, Sandul Sturdza Vel Visternic, Grigoraș Sturdza Vel Visternic, Vel Visternicul Nicolae Stratulat, Vel Vornicul Hrisoverghi, Vel Vornicul Iordache Catargiu, Postelnicul Costache Canta, Vel Vornicul Dimitrache Beldiman, Cantacuzino Teodor, Sturdza Comis.

IV. Prezentul atestat, eliberat lui Gheorghe Grigoriu de Prea Sfințitul Mitropolit și d-nii Boieri semnați mai sus și întărit prin iscălitura și pecetea Luminăției Sale Domnului Prinț Suveran al

Moldovei și, fiindu-ne cunoscut despre Gheorghe Grigoriu cele scrise mai sus, am subscris, întărind prin aplicarea pecetei Departamentului. 30 Septemvrie 1814. Au iscălit: Nicolae Stratulat Vel Vornic, Teodor Balș Spătar, Iancu Racoviță Spătar.

V. Că prezentul atestat, aprobat de Domnul Moldovei Prințul Kallimah și certificat de Departamentul Afacerilor Străine al Moldovei, a fost eliberat de Divanul Principatului Moldovei lui Gheorghe Grigoriu, Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc adeverește prin iscălitura Consulului General și aplicarea pecetei oficiale. Iași. 17 Noemvrie 1814. Pe original e scris: A. Pini. Pe copie e scris conform cu originalul: Deputat al Sfatului Suprem al Basarabiei, Ianov.

16. Haitul

Ioan Haitul, de 24 ani, fără rang, e Grefier la Judecătoria Ținutului Orhei. Necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Orhei la moșiile Malușceni și Ciocani 300 și la Onișcani și Sanocheni 200 stânjeni de pământ. Spița neamului: Vasile Haitul, Vel Pitar, fiul său Dimitrache Haitul, fiul său Ioan, doveditorul de acum de noblețe. 1. că bunicul doveditorului, Vasile Haitul, a avut rangul de Vel Pitar, a prezentat o poruncă care i-a fost dată de Domnitorul Kallimah, la 1 Septemvrie 1795; 2. că tatăl doveditorului, Dimitrie, e fiul celui Pitar Vasile, reiese dintr'un act dela 1 August 1803, cu privire la o casă vândută ș. a.; 3. că însuși doveditorul e fiul lui Dimitrache Haitul, se vede dintr'un document care i-a fost dat dela Vornicul de Poartă Dimitrie Jărdan, cu privire la un pământ care-i aparținea. După cercetarea căror dovezi, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, recunoscând pe doveditorul Ioan Haitul drept nobil, pe temeiul rangului bunicului său, prin încheierea dată la 28 Mai 1821, a hotărât să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

16 a. Haitul

Frații Haitul, fără ranguri: Costache, de 25 ani, și Nicolae, de 21 ani, nu ocupă slujbe, locuesc în orașul Chișinău. Necăsătoriți. Stăpânesc în Ținutul Orhei la moșia Movileni 120 și în satul

Onișcani 75 stânjeni de pământ. Spița neamului: Vasile Haitul, Vel Pitar, fiul său Iordache Haitul, Jitnicer, fiii acestuia: Costache și Nicolae, doveditorii de acum ai nobleței. Pentru dovedirea obârșiei nobile a Haituleștilor s'au prezentat: 1. o poruncă dela Domnitorul Alexandru Kallimah, dela 1 Septemvrie 1795, dată Vel Pitarului Vasile Haitul; 2. că acest Vel Pitar a fost tatăl Jitnicerului Iordache Haitul, un act dela 1 August 1803, cu privire la vânzarea de către Vasile a unei case a sale altui fiu al său, Dimitrache, etc., iar că acest Iordache a avut, în adevăr, numitul rang de Jitnicer, se vede din poruncile date către el de Caimacamia Moldovei în anul 1807, la 28 Ianuarie, 3 Martie și 18 Aprilie, cu privire la numirea sa în postul de Ispravnic; 3. că doveditorul de acum al nobleței, Costache Haitul, e fiul Jitnicerului Iordache, certifică formularul de serviciu care i-a fost eliberat — pentru slujbă — dela Tribunalul Civil al Basarabiei, iar că Nicolae e frate bun cu numitul Costache, el singur a arătat-o în cererea sa. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor privitoare la noblețe, recunoscând pe Costache și Nicolae Haitul drept nobili, după bunicul lor, prin încheierea dată la 28 Mai 1821, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar poruncile Caimacamiei dela 3 Martie și 18 Aprilie 1807 și formularul de serviciu al lui Costache.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Familia Haitul nu mai există în Basarabia. Jitnicerul Iordache e înmormântat lângă biserica Mazarachi din Chișinău.

Documente.

I. Traducere din moldovenește. Noi, Alexandru Ioan Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Credinciosului Boier al Domniei mele, d-l Vasile Haitul, biv Vel Pitar, sănătate. Intru cât s'a dispus strângerea tuturor dijmelor, care vor fi găsite pe orice pământ și oricui ar aparține în Ținutul Orheiului, e delegat d-l Manolache Donici, biv Vel Ban, pe lângă

¹⁾ Dosarul Nr. 297, 1846, 22 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

d-sa vă delegăm și pe d-voastră, ordonându-vă ca dela primirea acestei porunci Domnești, pornind numaidecât, să vă întâlniți cu d-l Ban și, primind dela el toate instrucțiunile de felul cum trebuie să procedați în această chestie din porunca mea Domnească, să plecați în ținut, depunând toată sânguința cu puțință pentru executarea întocmai, precum se arată în porunca mea Domnească ce a fost trimisă; întru cât această chestie e importantă și delicată și nu poate suferi nicio întârziere, fără să pierdeți măcar un ceas, să porniți numaidecât potrivit poruncii, căutând pe cât vă stă în puțință să serviți Domnia mea, fără să faceți vreo îngăduință în strângerea dijmelor; dacă veți îndeplini acest serviciu cu toată sânguința, rămâneți cu speranța de a primi o răsplată dela Domnia mea; în caz contrar însă, dacă se va stabili că n'ați plecat imediat potrivit poruncii și n'ați îndeplinit întocmai porunca ce vi s'a dat, întru cât această chestie este importantă, nicio greșală nu poate fi scăpată din vedere, să știți că veți fi adus aici și că vi se va cere socoteală, fără milă, spre pilda altora; de aceea, veți raporta de primirea prezentei porunci și de începerea îndeplinirii ei. 1 Septemvrie 1795. Pe plic e scris: Credinciosului Boier al Domniei mele, d-l Vasile Haitul, biv Vel Pitar, trimitem sănătate. A citit Visternicul.

II. Subsemnatul adevăresc că, casa mea situată în orașul Chișinău, cu frizerie, baie, cu o clădire din curte sub același acoperiș cu casa din față și cu o cârciumă cu o pivniță de piatră, clădită pe pământul proprietatea Sfinților Arhangheli, de bună voie și cu bună înțelegere am vândut-o fiului meu Dimitrache, cu tot locul de curte în jur până la vechiul de pe vremuri împletit gard, cu prețul de 800 lei, pe care i-am primit în întregime în mână și de aceea de acum și pentru totdeauna fiul meu și moștenitorii săi au dreptul s'o stăpânească ca o proprietate a lor; nimeni altul și nici alți fii ai mei n'au dreptul să se amestece, pentrucă această vânzare a fost făcută cu învoiala lor și plătind banii cuveniți proprietarului de pământ ca stăpân deplin, despre care vânzare au iscălit ca martori aceia care s'au întâmplat să fie acolo. Iar eu am iscălit cu mâna mea proprie. 1 August 1803. A semnat așa: am vândut de bună voie Vasile Pitar; Iordache Haitul Jitnicer, fiul Pitarului Vasile și fratele lui Dimitrache, a fost de față și vânzarea a fost făcută cu învoiala lui.

III. Alegerea părților pământului d-lui Cancelarist Gubernial Ioan Haitul, fiul răposatului Dimitrie Haitul, nepotul decedatului Pitar Vasile Haitul, care se găsește în Ținutul Orheiului, pe moșiile Onișcani, Malușceni și Ciuciuleni din Lăpușna, primite drept moștenire și prin cumpărare dela fiul său, potrivit hârtiilor pe care la are. 19 Iunie 1818. De pe câmp. Stânjeni 83. Pe moșia Onișcani, așezată pe chirsă, ca moștenire dela Famimi și Sanova, ca schimb dela Samsonova și Canoreva și cumpărare după puterea ispisoa-celor avute pentru câmp, pădure, slobozie și poiană. Stânjeni 100. Pe moșia Malușceni, din Hinăuți, jumătate moștenită dela Noici Dedizna, dela tatăl și bunicul său, care constă din 4 părți și tot satul, adică din 4 familii care posedă acea moșie. Stânjeni 200. Tot la Malușceni, o parte întreagă numită Drag, adică a opta parte din satul, dobândită prin cumpărare dela Pantelei Platon și frații săi, potrivit înregistrării făcute în 1818. Stânjeni 333, palme 4. La moșia Ciuciuleni, situată în ținutul Cogâlnic, pe Lăpușna, a șasea parte din tot satul, de asemeni prin cumpărare dela Pantelei Platon, frații și rudele sale, potrivit înregistrării făcute în 1818. Total: stânjeni 716, palme 4, adică șapte sute șaisprezece stânjeni și patru palme. Prin porunca conducerii, fiind delegat la moșiile sus arătate, unde, după cercetarea actelor, prezentate de Cancelaristul Gubernial Ioan Haitul, fiul răposatului Dimitrie Haitul și nepotul decedatului Pitar Vasile Haitul, printre alte părți, împărțite înainte după hotărnicia părților altor răzeși, după puterea documentelor sunt împărțite și părțile lui Haitul, adică numărul stânnenilor scrise dobândite prin moștenire, cumpărare și schimb; pentru certificarea acestora s'a eliberat lui Haitul prezentul certificat. 19 Iunie 1818. Pe originalul moldovenesc au subscris: Dimitrie Jărdan, Vornic de Poartă, martori: Ioan Roșca, Răzeș din Onișcani, precum și din Martinești, Andrei Scurtul, Vel Căpitan, s'a întâmplat. Dela Sărdăria Orheiului. Că hotărnicia de față e adevărată, Sărdăria Orheiului certifică prin iscălitura membrilor și aplicarea pecetei oficiale. 20 Iunie 1818. A iscălit Sărdarul Asesorul Colegial Iamandi, șeful biroului Baltagă. Cele trei documente arătate mai sus au fost traduse de mine din moldovenește în dialectul rosienesc exact, cuvânt cu cuvânt, drept cu originale, traducător Registratorul Colegial Nikifor Kolâvațki.

IV. Caimacamia. Domnului Jitnicer Iordache Haitul, pe lângă trupele situate la Fălciu și Greceni sub comanda Excelenței Sale Generalului Meyendorff, care se găsesc acolo pentru îndeplinirea serviciului pământean, e necesar să aibă un slujbaș deosebit de priceput și activ; de aceea, cunoscând activitatea d-voastră, vă numim și vă invităm ca, imediat după primirea acestei hârtii a noastre, să plecați numai decât la Fălciu, unde, găsind pe Sărdarul Păun, să depuneți toată sânguința cu puțință pentru îndeplinirea serviciului, luând măsuri atât pentru plecarea d-voastră neîntârziată, cât și pentru ca să nu fie scăpări, în caz contrar suferind pedeapsă; despre plecarea d-voastră, pentru îndeplinirea acestei funcțiuni, să ne raportați. 28 Ianuarie 1807. Au subscris: Costache Ghica Logofăt, Iordache Canta Logofăt, Iordache Balș Visternic, Ventura Postelnic, Sandul Sturdza Visternic, Iordache Rossăt Visternic. A tradus din moldovenește tălmaciul civil regional al Basarabiei, Makedonski.

V. Porunca deschisă domnului Ispravnic Jitnicer Haitul. În urma propunerii mele, Guvernul Moldovei v'a delegat în satele tătărești, din care locuitorii au fugit la Ismail, pentru cercetarea grânelor de tot felul rămase în ele și pentru confiscarea lor în folosul Țării Moldovei pentru hrana trupelor din corpul ce mi-a fost încredințat, despre care mi-a raportat Sărdarul Păun; de aceea, ca să activați în grabă, această poruncă deschisă vi se dă ca să strângeți toate grânele fără greutate și nimeni să nu îndrăznească să vă facă vreo piedecă; trebuie să adăogăm că, întru cât acum în satele tătărești au fost aduși Bulgari și Moldoveni, nu trebuie să luați nimic din proprietatea lor, ci, după cum e spus mai sus, numai grânele rămase dela Tătari; dacă însă veți avea nevoie și de căruțe, vi se dă voie să luați dela Bulgari și Moldoveni un foarte mic număr și numai dela locuitorii care sunt în stare să vă satisfacă și nu pot să simtă lipsă în îndeplinirea treburilor lor proprii; și vi se dă în ajutor pentru o acțiune mai bună și mai grabnică un ofițer din partea militarilor. Lagărul de lângă Ismail, 30 Martie 1807. A iscălit al Maiestății Sale Imperiale al Împăratului meu Atotmilostiv General de Cavalerie, Comandant al corpului II de armată, Guvernatorul Militar al Finlandei și Cavalier al diferitelor Ordine, Baron Meyendorff.

17. Hermeziu

Mihail Ioan, fiul lui Hermeziu, de 35 ani, fără rang, Consilier ales de nobilime la Tribunalul Civil al Basarabiei. Văduv, are un fiu Dimitrie, de 4 ani. Stăpânește avere imobilă în Ținutul Orhei, satul Negrești și jumătate din moșia nelucrată Crucești și în Ținutul Iași satul Bursuceni, pe toate aceste moșii sunt 90 curți de săteni, afară de aceasta 30 de suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Ștefan Hermeziu, Jitnicer, Ioan Hermeziu, Jitnicer, fiul său Mihail, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la obârșia sa nobilă, Mihail Hermeziu a prezentat: 1. un certificat care i-a fost eliberat de Divanul Principatului Moldovei, la 6 August 1814, și întărit de Domnitorul de acolo, din care se vede obârșia lui dela tatăl, bunicul și străbunicul său, nobili; 2. o poruncă a Divanului Principatului Moldovei, Nr. 338 din 1790, din care reiese că tatăl său, Ioan Hermeziu, are rangul de Jitnicer; și 3. o listă întărită cu pecetea Domnești, din anul 7261 (1753), în care sunt arătați toți Boierii Moldovei, printre care e trecut și bunicul doveditorului, Jitnicerul Ștefan Hermeziu, și întru cât afară de aceasta a mai declarat că acum n'are dovezi amănunțite despre strămoșii săi, pentru că acestea sunt cuprinse în actele privitoare la moșiile care au trecut în diferite mâini, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, găsind actele prezentate de el suficiente, prin încheierea dată la 26 Mai 1821, a hotărât să fie trecut, împreună cu neamul, în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași, cu condiția ca, avându-se în vedere neputința pe care a întâmpinat-o în culegerea altor dovezi privitoare la vechea lui obârșie nobilă, pentru prezentarea lor în viitor acolo unde s'ar găsi nu va avea nicio piedecă și numele său, pe temeiul acelor acte, va fi trecut în acea parte a cărții genealogice, căreia îi va aparține, potrivit dreptului său.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Familia Hermeziu nu mai există în Basarabia.

¹⁾ Dosarul Nr. 298, 1847, 47 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

Documente.

I. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Domnia mea cercetând și convingându-mă, atât din certificatul de mai jos al Divanului, cât și din cele mai vechi scrisori Domnești prezentate nouă personal, că d-l Mihail Hermeziu se trage dintr'o veche familie de nobili Moldoveni și că, pentru serviciile sânguincioase făcute de acest neam patriei, au primit ranguri Boierești, ca să fie ales și recunoscut în orice timp și în orice loc în această calitate, e întărit drept Boier nobil al Țării Moldovei, iar Domnia mea întărește acest privilegiu veșnic prin iscălitura și pecetea noastră. În orașul Iași. 3 Octombrie 1814. A iscălit: Scarlat Alexandru Kallimah Voevod. A tălmăcit din moldoveneste Registratorul Colegial Ananie Hagi.

II. Dela Divanul Principatului Moldovei. D-l Mihail Hermeziu cerând un certificat, că se trage dintr'o familie de Boieri ai acestei Țări Moldovenesti, și ca acest certificat să-i poată servi totdeauna ca un act justificativ, noi, știind că este fiul Jitnicerului Ioan Hermeziu, nepotul Jitnicerului Ștefan Hermeziu care a fost Staroste la Cernăuți, strănepotul Vel Visternicului Nicolae Bașotă și al Vel Postelnicului Stamati, precum adevăresc actele pentru moșiile ce aparțin acestei familii în Scabițeni din ținutul Cârligăturii, în Bucovina — Stroești și altele, cum sunt: un iaz la Bursuceni din ținutul Iașilor și la Dancăuți din ținutul Hotinului, având și azi aici și alte rude Boieri și de asemenea, dacă rămânea și el din tinerețe să locuiască în această țară, ar fi primit ranguri Boierești potrivit stării neamului său, care are din vechime și până azi un rang de Boierie pentru serviciile deosebite făcute patriei; de aceea, ca în orice loc să fie recunoscut nobil și ca unul care se trage din vechi Boieri nobili și moșieri ai acestei țări, i s'a eliberat prezentul dela Divan, cu iscăliturile noastre și pecetea Domnească. Iași, 6 August 1814. Au iscălit: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Costache Gbica Logofăt, Constantin Balș Vel Logofăt, Lupu Balș Vel Logofăt, Ianculeu Vel Vornic, Sandul Sturdza Visternic, Grigore Sturdza Vel Visternic, Iordache Rossăt Vel Visternic, Răducanu Rossăt Hatman, Constantin Balș Vornic, Manolache Dimaki Vornic, Iordache Canta Vel Logofăt, Nicolae Stratulat Vel Vornic, Șarban Negel Vel Vornic și Costache Canta Vel

Vornic. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Ananie Hagi.

III. Dela Departamentul Afacerilor Străine. Prezentul certificat eliberat d-lui Mihail Hermeziu, cu iscălitura Prea Sfinției Sale Mitropolitului Țării și a d-lor Boieri ai Moldovei, întărit cu iscălitura și pecetea Măriei Sale Domnului Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, care adeverește originea sa Boierească, fiind cunoscută și nouă, îl certificăm cu iscălitura noastră și pecetea Divanului. Iași, 20 Octomvrie 1814. Au iscălit: Nicolae Stratulat Vel Vornic, Andronache Donici Aga și Teodor Balș Spătar. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Ananie Hagi.

IV. Că, în adevăr, acest certificat, întărit de Departamentul Afacerilor Străine al Moldovei și de Domnul Suveran Kallimah, a fost eliberat de Divanul Moldovei lui Mihail Hermeziu, Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc adeverește prin iscălitură și aplicarea pecetei oficiale. Iași, 18 Iulie 1815. Al Maiestății Sale Prea Milostivul meu Impărat Consilier de Stat Efectiv, Consul General în Moldova și Cavaler al Ordinilor Sf. Apostolicul Kneaz Vladimir clasa a IV-a și Sf. Ana clasa a II-a, Pini.

V. Noi, Ioan Nicolae Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu acest hrisov tuturor cui se cade a ști că, binevoind Domnia mea, din a noastră osebită milă am dat danie Boierului nostru biv Vel Jitnicerul Ștefan Hermeziu, din ȱigani străini ai noștri Domnești anume pe Dumitru Bucătaru și feciorii săi, și ȱiganul care ține în căsătorie pe o ȱigancă a d-lui Hermeziu, Raduh cu feriorii săi; acești îi sunt ȱigani dăruți pentru serviciile credincioase aduse de el Domniei mele și țării, și dela Domnia mea se vor găsi la el ca ȱigani robi cu tot rodul ce va ieși din ei, pentru veci și neclintit, cu acest hrisov de miluire; de aceea și în urma noastră pe acela dintre fiii noștri sau din alt neam pe care Dumnezeu îl va milui cu Domnia, poftim să nu se surpe a noastră miluire, precum și noi am păstrat daniile altor Luminați Domni ce au fost înainte de noi, ci mai mult să adaoge, să miluiască și să întărească pentru a Domniilor lor veșnică pomenire. Aceasta scriem. La 20 Martie a anului 7255 (1747). A iscălit Ioan Nicolae Voevod. A tradus din Moldovenește Registratorul Colegial A. Hagi.

VI. Dela Divanul Principatului Moldovei. Către d-nii Ispravnici ai ȱinutului Cărligăturii. Jitnicereasa Caterina Hermeziu are

pe lista scutelnicilor 10 inși lăsați pentru serviciul casei. Intru cât căutați să-i luați din satul Scabițeni din acel ținut, sunteți invitați prin prezenta ca, după satisfacerea d-nei Hermeziu cu oamenii mai sus arătați, de acum înainte să nu-i mai supărați cu nimic, în ce privește sarcinile care cad asupra celorlalți locuitori, dându-le libertate și liniște în totul, ca să-și poată face serviciul pe lângă casa ei; pe toți ceilalți oameni însă care se găsesc în satul pomenit și sunt peste numărul sus arătat de scutelnici, să-i întrebuințați la toate sarcinile publice, deopotrivă cu locuitorii, și în toate să procedați după poruncă dată de Divan. 5 Martie 1790. Au iscălit: Serghie Lascar Vornic de Poartă. Mihail Sturdza Visternic, Lascarache Rosșăt Visternic, Iordache Balș și Constantin Grecianu Vornic; după registrul scutelnicilor a iscălit: vtori Visternic Scarlat. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Godori.

18. Iordache

Dimitrache și Tudorache Iordache, primul de 24 ani, iar ultimul de 23 ani, nu ocupă slujbe, locuiesc în Ținutul Hotin. Necăsătoriți, stăpânesc prin moștenire satul Pererâta, așezat în Ținutul Hotin, pe care sunt 80 familii de săteni. Spița neamului: Petrache Iordache, Vel Pitar, Iordache Iordache, treti Comis, a avut pe Dimitrache și Tudorache, actualii doveditori de noblețe. 1. Noblețea Iordăcheștilor se trage dela bunicul lor Petrache, care a avut rangul de Vel Pitar, precum se vede dintr'un hrisov al Domnului Țării Moldovei Grigore Kallimah Voevod, dela 1 Mai 1767, și prin care i s'a dat lui Petrache dreptul de a primi leafa ce i se cuvenea, de 500 lei pe an; 2. Dintr'un document dat de Divanul Moldovei la 4 Decemvrie 1790, cu privire la pricina pentru avere între numitul Pitar Petrache și Elena Stihi, locuitoare din Botoșani, se observă că el, Petrache, a avut un fiu, treti Comis Iordache; și 3. Din același certificat, iscălit de mama doveditorului, văduva Casandra, la 8 Octomvrie 1821 și certificat tot la 13 Octomvrie sub Nr. 139 de către Isprăvnicia Hotinului, se vede că doveditorii de acum de noblețe, Dimitrache și Tudorache Iordache, sunt fiii amintitului treti Comis Iordache. După cercetarea documentelor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la titlul de noblețe, recunoscând pe Dimitrache și Tudorache

Iordache drept nobili, prin încheierea dată la 26 Noemvrie 1821, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Dosarul lipsește. Neconfirmați.

Insemnări.

Români din Moldova. Urmașii necunoscuți.

19. Izmană

Văduva răposatului Enache Izmană, Zoița, își are domiciliul în satul Sireț din Ținul Orhei. Văduvă, are din căsătorie fii: pe Manolache, de 24 ani, Constantin, de 22 ani, Enache, de 18 ani, și Alecu, de 10 ani, care nu ocupă slujbă. Stăpânește prin moștenire a 6-a parte din moșia Mălăești așezată în Ținutul Orhei și 300 stânjeni de pământ în moșiile Ghilăuza, Saca și Sireț. Spița neamului: Ioan Izmană, Șătrar. Fiul său Enache, soțul doveditoarei nobleței, copiii săi: Manolache, Constantin, Enache și Alecu. Pe lângă cerere, Zoița Izmană a înaintat Comisiunii: 1. Un hrisov al Domnitorului Țării Moldovei Ioan Teodor Voevod, dela 10 Mai 1760, în care se spune că Boierului Ioan Izmană Vel Șătrar i s'a dat dreptul să ia venitul cuvenit rangului său din târgul Otachi, din birul care se numește Grămăticia de vamă; 2. Un certificat din Iunie 1818, cu iscăliturile a 13 nobili din Basarabia, că Manolache Izmană e fiul răposatului Enache Izmană și nepotul Șătrarului Ioan Izmană, iar în cererea doveditoarei sunt arătați și ceilalți copii. După cercetarea acestor dovezi, Comisiunea care a funcționat pentru examinarea actelor privitoare la noblețe, recunoscând originea copiilor doveditoarei Izmană dela bunicul lor Boier, care le-a adus titlul de noblețe, prin încheierea sa dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Urmașii necunoscuți.

¹⁾ Dosarul Nr. 315, 1849, 71 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

19 a. Izmană

Gheorghe Izmană, de 40 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, căsătorit cu fata lui Ioniță Prăjescu, are un fiu, Costache, de un an. Stăpânește moșia dobândită Rădulenii din Ținutul Iași, pe care se găsesc 25 curți de săteni, oșebit de aceasta 8 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Șătrarul Ioan Izmană; fiul său Gheorghe Izmană, doveditorul de acum de noblețe. Din hrisovul prezentat de doveditorul nobleței Gheorghe Izmană, dela Domnitorul Ioan Teodor Voevod, dat la 10 Mai 1760, se vede că tatălui său Ioan Izmană, care a avut rangul de Șătrar, i-a fost acordat un venit cuvenit acestui rang, iar că Gheorghe Izmană e, în adevăr, fiul numitului Ioan Izmană, Șătrar, adevărește documentul Divanului Moldovei dela 20 Iunie 1814. Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, găsind aceste documente suficiente, prin încheierea sa dată la 24 Iunie 1821, a recunoscut pe Gheorghe Izmană drept nobil și a hotărât să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Documente.

I. Traducere din moldovenește. Noi, Ioan Teodor Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Prezentul hrisov Domnesc a fost dat Boierului nostru Vel Șătrarul Ioan Izmană, ca să aibă dreptul să primească venitul cuvenit rangului său ce se strânge acum în târgul Otachi, care venit se numea înainte grămătică de vamă, iar acum e exclus din cartea vamală secretărească și dat în folosul rangului Vel Șătrarului, precum se arată în cartea despre ranguri cu pecetea noastră, ce se păstrează la Vistierie; de aceea, el Izmană are de primit dela toți venitul său în întregime și nimeni nu trebuie să se opună actului nostru. 10 Mai 1760. Pe original e scris: a citit Vel Visternicul. A tradus din moldovenește Secretarul Gubernial Dobrowolski.

II. Certificat. D-l Manolache Izmană, fiul răposatului Enache Izmană, care a fost frate cu Gheorghe Izmană și amândoi fiii Șătrarului Ioniță Izmană, ne-a cerut nouă celor subscriși să-i eliberăm un act adeveditor despre originea sa, fapt pentru care, având cunoștință neîndoioasă despre tatăl său pomenit mai sus, i-am eliberat prezentul certificat spre a fi prezentat la locul cuvenit. 10 Iulie 1818. Au iscălit originalul: Consilier Colegial Panait Kazimir,

Asesor Colegial Sandul Teodosiu, Asesor Colegial Iamandi, Spătar Vasile Rossăt, Comis Ștefănache Râșcanu, Sărdar Todorașcu Măcărescu, Secretar Gubernial Ștefănache Ghica, Iancu Kogălniceanu, Paharnic Baron Vasile Criste, Vasile Kațiki, Maior Szeinowicz, Andrei Bușilă Vel Căpitan și Sulger Pascal Tudori. A tradus din moldovenește Secretarul Gubernial Dobrowolski.

III. Divanul Principatului Moldovei. D-l Gheorghe Izmană, fiul Șătrarului Ioniță Izmană, a cerut să i se elibereze un certificat cuvenit, ca fiind locuitor din această țară, ce situație ocupa în trecut neamul său, fapt pentru care acest Divan, potrivit cunoștințelor ce are, anunță pe toată lumea că, atât bunicul și străbunicul, cât și părintele lui Izmană au fost în tot cursul vieții stimați și recunoscuți printre Boieri de aici, de asemeni au fost distinși cu ranguri de către Domn și întru cât d-l Gheorghe Izmană se trage, după cum am spus mai sus, dintr'o familie onorabilă, pentru ca să fie recunoscută situația sa și în alte părți, i-am dat prezentul certificat iscălit de noi și cu aplicarea pecetei Divanului. 20 Iunie 1814. Pe original au subscris: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Constantin Balș Vel Logofăt, Lupu Balș Vel Logofăt, Alexandru Ianculeu Vel Vornic, Alexandru Rossăt Vel Vornic, Teodor Balș Vel Vornic, Șarban Negel Vel Vornic, Ioan Sturdza Spătar. Acest certificat a fost prezentat la Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc și înscris în cartea actelor sub Nr. 233, și că a fost eliberat, în adevăr, de Prea Sfințitul Mitropolit Veniamin al Moldovei și alți primi Boieri ai Moldovei, lui Gheorghe Izmană, fiul Șătrarului Izmană, se certifică prin iscălitura Consulului General cu aplicarea pecetei oficiale. Iași, 24 Iunie 1814. Au iscălit: A. Pini și Registratorul Colegial Cotov. A tradus din moldovenește Dobrowolski.

20. Kalmuțki (Kalmucki)

Manolache Nicolae¹⁾, fiul lui Kalmuțki, de 36 ani, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei. Văduv, are o fată, Profira, de 12 ani. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei jumătate din satul Milești cu porțiuni din moșia Blănești, pe care sunt 60 curți de săteni, și în Ținutul Iași a patra parte din moșia Glodeni, pe care sunt 50 curți de săteni, oșebit de aceasta are 20 suflete de ȝigani

¹⁾ Ctitorul bisericii din Pohoarna-Soroca (1818), unde e înmormântat (1839).

șerbi de ambe sexe. Fratele său, Sulgerul Iordache Nicolae, fiul lui Kalmuțki, de 35 ani, în retragere, locuiește în Ținutul Orhei. Văduv, are o fată, Profira, de 11 ani. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei moșia Găureni, pe care sunt 60 curți de săteni, și afară de aceasta 25 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Gheorghe Kalmuțki, Vel Comis. Fiul său Nicolae Kalmuțki, Pitar, fiii săi: Manolache și Iordache, doveditorii de acum de noblețe. Cu privire la originea lor au prezentat la Comisiune: 1. O copie de pe porunca Domnitorului Grigore Ghica Voevod, dela 29 Mai 7238 (1730), certificată de Guvernul Moldovenesc și de Consulatul Rosienesc, dată în pricina cu Gosneștii pentru diferite porțiuni de pământ în Ținutul Cernăuți, din care se vede că Gheorghe Kalmuțki a avut rangul de Vel Comis; 2. O copie de pe un document al Divanului Moldovei, dela 30 Mai 1783, cu privire la moșia Popeni din Ținutul Dorohoi, cu Gheorghe Vârgolici, din care reiese că Nicolae Kalmuțki e fiul Comisului Gheorghe Kalmuțki, pomenit mai sus; iar în tranzacția certificată de Divan la 16 Iunie 1793, cu privire la împărțirea averii moștenite între Dimitrache Costin și Kalmuțki, acest Nicolae Kalmuțki e trecut cu rangul de Pitar; și 3. O poruncă a Divanului Moldovei, dată către Ispravnicii Sucevei la 2 Iunie 1811, cu prilejul vânzării de către Kalmuțki a moșiilor Blajești și Fântâna Mare și în care doveditorii de acum de noblețe, Manolache și Sulgerul Iordache Kalmuțki, sunt trecuți ca fiii Pitarului Nicolae Kalmuțki. După cercetarea acestor dovezi, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor de noblețe, recunoscând pe Manolache și Iordache că se trag dela un bunic și un tată având vechimea rangului nobil de 92 ani, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei. Dosarul lipsește.

Insemnări.

Ruteni din Nordul Moldovei ¹⁾, românizați în sec. XVII ²⁾.

¹⁾ Dosarul Nr. 123, 1834, 136 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ T. Balan, *Documente bucovinene*. Vol. III. Cernăuți, 1937, pp. 157—158; și S. Zotta, *Moștenirea Kalmuțki. Arhiva Genealogică*, Nr. 7—8, 1912, p. 126. T. Stefanelli și S. Zotta (*op. cit.*, p. 123) presupun că această familie se coboară din neamul moldovenesc Calmăș (Kallimaki). De asemenea vezi: N. Iorga, *Documentele familiei Kallimaki*, II, p. 205.

Ioan Kalmuțki, combatantul lui Petriceicu-Vodă (1673), se refugiază în Polonia, unde e confirmat nobil (1675)¹⁾. Departamentul Heraldic al Rusiei nu-l recunoaște ca ascendent documentar al boierilor din Basarabia — zice P. Gore²⁾, dar îl indică și el ca tatăl lui Iordache comisul, fiul căruia, Nicolae, e tatăl petiționarilor de mai sus. Fratele petiționarilor, Gheorghe (n. 1800), a fost tatăl mareșalului Vasile (1823—1888)³⁾. Fiul acestuia a fost arhibogatul magnat din Sângerei, Gheorghe Kalmuțki (1851—1912)⁴⁾. Familia Kalmuțki din Basarabia s'a stins. Există însă o ramură a cavalerilor Kalmucki în Bucovina⁵⁾.

21. Kațiki (che)

Vasile Kațiki, de 30 ani, Judecător ales de nobilime la Judecătoria Ținutului Orhei, necăsătorit, stăpânește în Ținutul Orhei o parte din moșia Greci, cumpărată, pe care se găsesc șapte familii de săteni. Spița neamului: Stolnicul Constantin Kațiki, fiul său Vasile, doveditorul de acum al nobleței. Spre a-și dovedi originea dela tatăl său Stolnicul Constantin Kațiki, petiționarul a prezentat o diplomă a Guvernului Moldovean, care i-a fost eliberată lui Vasile Kațiki cu privire la nobleța sa. După cercetarea cărei diplome, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor nobililor din Regiunea Basarabiei, prin încheierea sa dată la 30 Iulie 1821, a recunoscut pe Vasile Kațiki drept nobil și a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Greci românizați în sec. XVIII. Mihalache Kațiki s'a căsătorit cu Tofana, fiica lui Constantin (Tufescu)⁶⁾. Fiul său, Constantin, a fost stolnic, tatăl petiționarului Vasile, pe care-l amintește, în

¹⁾ E. Zernicki-Szeliga, *Der Polnische Adel*. Hamburg, 1900; și Jan Bobrowicz, *Herbarz Polski Kaspra Niesieckiego*. Vol. X. W Lipsku, 1845.

²⁾ *Notițe genealogice*.

³⁾ *Tutorii Corjăuților*. Petersburg, 1911.

⁴⁾ Arhivele Vl. S. Illiașenko (New-York) și Vl. S. Nazimco (Chișinău).

⁵⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935. pp. 16 și 50—58.

⁶⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 10.

1830, « Curierul Românesc » al lui Eliade. Probabil o rudă a lor, Mihalache Kațiki (1785—1858)¹⁾, originar dintr'o familie de rangul I din Ionia, vel-căpitan în Moldova²⁾, adăpostește în casa sa loja masonică din Chișinău³⁾. Familia Kațiki nu mai există în Basarabia.

Documente.

I. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei; certificatul acesta obștesc dela Divan, înfățișat înaintea Domniei mele și eliberat fiului Stolnicului Constantin și fratelui bun al credincioșilor Boieri ai Domniei mele d-nii biv Vel Stolnic Sandu Kațiki și biv Vel Sărdar Costache Kațiki, Vasile Kațiki, de origine și serviciu, s'a dovedit exact în tot cuprinsul lui; de aceea, ca să fie recunoscut peste tot locul de Boierii compatrioți, îl întărim cu iscălitura noastră și cu pecetea. 28 Ianuarie 1816. A iscălit: Noi Scarlat Kallimah Voevod.

II. Divanul Principatului Moldovei. Fiul Stolnicului Constantin Kațiki, d-l Vasile Kațiki, al cărui neam a avut rang de Boierie în această țară, toate neamurile sale din această țară din vechime au fost și sunt distinși din partea Prea Luminoșilor Prinți Domnitori ai Moldovei cu ranguri Boierești, fiecare din ei după serviciile făcute patriei și după capacitatea sa, de asemeni și numitul Vasile Kațiki, dacă ar fi rămas aici pentru totdeauna, ar fi fost distins și el cu un rang de Boier, potrivit situației neamului său, care a fost întrebuințat din copilărie la cancelaria Vistieriei locale și în posturi speciale pământene, posturi în care a servit totdeauna cu sârguință și credință; de aceea, ca să fie socotit și recunoscut pretutindeni în acest neam Boieresc și ca proprietar de moșii, precum și părinții săi: s'a eliberat acest certificat dela Divanul arătat, cu iscăliturile noastre și cu pecetea. Iași. 16 Ianuarie 1816. Au iscălit: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Meletie Episcopul Hușilor, Costache Ghica Logofăt, Iordache Canta Logofăt, Nicolae Balș Logofăt, Grigoraș Sturdza Logofăt, Dimitrie Sturdza Logofăt, Lupu Balș Logofăt, Ioan Grecianu Logofăt, Sandu Sturdza Visternic, Iordache Rossăt

¹⁾ Însmormântat la cimitirul Râșcani din Chișinău.

²⁾ Dosarul Nr. 98, 1827, 28 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, p. 7.

Vel Visternic, Manolache Dimaki Vornic, Răducanu Rossăt Hatman, Vasile Rossăt Vornic, Dimitrie Rossăt Vornic, Alexandru Beldiman Vornic, Grigore Ghica Vornic, Mihalache Sturdza Vornic și Nicolae Hrisoverghi Vornic.

III. Departamentul Afacerilor Străine. Prezentul certificat, iscălit de Prea Sfinția Sa Mitropolitul Moldovei, de Episcopul Hușilor și de d-nii Boieri arătați mai sus și eliberat de Divan cu iscălitura și pecetea Măriei Sale Prințului Domnitor al Moldovei, a fost prezentat la Departament și, fiindu-ne și nouă cunoscut despre Vasile Kațiki, îl întărim cu iscălitura noastră și cu aplicarea pecetei Departamentului. Iași. 25 Ianuarie 1816. Au iscălit: Postelnicul Andronache Donici și Spătarul Ioan Niculce.

IV. Că prezentul certificat, întărit de Departamentul Afacerilor Străine al Moldovei și de Prințul Domnitor Kallimah, a fost eliberat de Divanul Moldovei lui Vasile Kațiki spre a dovedi originea lui Boierească, Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc certifică prin iscălitura Consulului General cu aplicarea pecetei oficiale. Iași. 24 Mai 1816. Pe original a iscălit: A Pini.

22. Kazimir (Kazimirski)

Consilierul Colegial Panait Grigore, fiul lui Kazimir, de 62 ani, Deputat ales de nobilime în Sfatul Suprem al Basarabiei. Văduv, are fii: pe Consilierul Titular Grigore, de 30 ani, și Mihail, de 28 ani, nu ocupă slujbă, iar al treilea fiu, Căminarul Iordache, se află în Moldova. Stăpânește în Ținutul Hotin moșiile Rujnița și Vertiporoh, pe care sunt 70 curți de săteni, iar în Ținutul Orhei moșia Lohănești, cu 40 curți de săteni, oșebit de aceasta 50 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Grigore Kazimir, vtori Paharnic; fiul său, actualul doveditor Panait Kazimir, Consilier Colegial. Cu privire la originea și rangul său, Kazimir a prezentat la Comisiune: 1. un document judecătoresc dela Divanul Moldovei, dela 15 Iulie 1784, întărit de Domnitorul Moruzi, referitor la pricina doveditorului cu Grigoraș Criste, pentru o moșie rămasă moștenire, din care reiese că el, Kazimir, e fiul lui vtori Paharnic Grigoraș Kazimir; 2. un certificat dela Divanul Moldovei cu iscălitura Mitropolitului de acolo, a doi Episcopi și a 30 Boieri, dela 25 Ianuarie 1814, în care doveditorul e trecut cu

rangul de Spătar și că s'a bucurat în Moldova de toate privilegiile acordate nobililor, atât pentru meritele lui personale, cât și în virtutea dreptului de noblețe moștenit, cu care rang de Spătar a plecat din Moldova în Basarabia, precum adeverește pașaportul Nr. 1.255 dela 8 Iunie 1814, care i-a fost eliberat de Consulatul Rosienesc; și 3. diploma Nr. 42 dela 7 Martie 1819 pentru înaintarea doveditorului Kazimir dela rangul de Spătar la gradul de Consilier Colegial. După cercetarea documentelor mai sus arătate, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, găsindu-le suficiente, prin încheierea dela 10 Decembrie 1821, a hotărît să fie trecut, împreună cu neamul său, în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Nepotul de frate al lui Panait, Constantin, e înscris în 1824 în partea VI-a a cărții nobilimii basarabene.

Insemnări.

Polonezi românizați în sec. XVII ¹⁾. Poartă blazonul Biberstein ²⁾. În Moldova ³⁾ emigrează Kazimir Kazimirski, în 1662, după unii — identic cu fiul său, Costache-sulgerul. Fiul lui Costache, Ioniță, postelnic, e tatăl lui Grigoraș, al cărui fiu este Panait, petiționarul de mai sus; fiul său, Iordache, a fost tatăl aghiotantului lui Cuza-Vodă, Teodor Kazimir, și al vornicului Panait († 1887), care a participat în revoluția din 1848 și a fost fruntaș al jud. Dorohoi ⁴⁾.

¹⁾ Dosarele Nr. 91, 1824, 317 file, și Nr. 124, 1834, 153 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Despre Kazimirski ai blazonului Biberstein, nobili polonezi din care — credem — se coboară boierii Kazimir, a se vedea:

a) A. Boniecki, *Herbarz Polski*. Warszawa, 1907. Vol. IX.

b) O. Balzer, *Genealogia familiei Piast*, 1895.

c) J. Bobrowicz, *Herbarz Polski K. Niesieckiego*. W Lipsku, 1839.

V. S. Illiașenko mai comp. genealogiile lui Paprocki, Krasnicki, Okolski ș. a. pentru a stabili originea — întemeiată și pe tradiții familiare — a nobililor Kazimirski din Regele Kazimir cel Mare al Poloniei. *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 22—49.

³⁾ Partea VI a Cărții Nobilimii, 1824—1841, Arhivele Stat. din Chișinău; și Gh. Ghibănescu, *Kogălnicenii*. Iași, 1933.

⁴⁾ Arhiva P. N. Verona (Herța-Dorohoi).

Fratele petiționarului Panait, spătarul Petrache, a fost și el ascendentul Kazimireștilor din Moldova; fiul său, Costache (1801—1882), căminar, a fost moșier la Milești, în Basarabia ¹⁾; celalt fiu, colonelul Teodor (1815—1878), căsătorit cu Elena, sora lui M. Kogălniceanu, a fost tatăl aghiotantului Regelui Carol I, colonelul Emil Kazimir (1841—1918), și a lui Nicu Kazimir (1843—1867) dela *Junimea*; iar o fiică a lui Petrache, Antița I. Coroi, a fost bunica profesorului A. C. Cuza ²⁾; un nepot de fiu, Petre Răducanu Kazimir (1822—1850), prieten cu V. Alecsandri, a participat în revoluția din 1848.

A doua ramură a Kazimireștilor, cea din Hotin, se trage din fratele lui Grigoraș de mai sus, Costache, care a fost și el vtorii paharnic. Fiul său, Ioan (1778—1827), a lăsat mai mulți copii: Teodor (1811—1890), episcopul liceului regional din Chișinău, a fost tatăl darnicului filantrop cultural, Constantin (1860—1910) ⁴⁾; celalt, Sandu (1814—1882), a fost mareșal al nobilimii ⁵⁾, iar al treilea, Costache (1819—1874), președintele tribunalului, a fost tatăl distinsului purtător de cultură agricolă ⁶⁾, Constantin C. Kazimir ⁷⁾. Familie cu tradiții culturale.

23. Keșco (u)

Stolniceasa Tarsița Keșco, de 50 ani, își are domiciliul în orașul Chișinău. Văduvă ⁸⁾, are copii dela soțul ei legitim, răposatul Stolnic Ioan Keșco: o fată, Victoria, de 18 ani, căsătorită cu

¹⁾ Ramura Kazimireștilor din Milești s'a stins. Arhivele Vl. S. Illiașenko New-York), D-rei E. Al. Miticov și Vl. S. Nazimco (Chișinău).

²⁾ Din căsătoria cu Maria Vârnav-Liteanu, colonelul Kazimir a avut trei copii: Elena colonel Cantemir, fosta domnișoară de onoare a Principesei Maria, dr. Alexandru și dr. Emil, arhivă căruia completează unele date.

³⁾ Arhiva Prof. A. C. Cuza (Iași).

⁴⁾ *Coroana pe mormântul prietenului tinerimii — C. T. Kazimir*. Kiev, 1911.

⁵⁾ Arhivele d-nei Ana Kazimir (Ianăuți-Hotin) și A. Dragomir-Kulikowski (Hotin).

⁶⁾ P. S. Bocancea, *Schița despre expozițiile agricole din Edineț*. Odessa, 1916.

⁷⁾ Arhiva C. C. Kazimir (Briceni-Hotin).

⁸⁾ Măritată apoi cu ștaps-căpitanul Ioan Matei Druganov.

Locotenent-Colonelul Felix Waker, și fii: pe Ioan, de 12 ani, și Gheorghe, de 8 ani. Stăpânește în Ținutul Hotin moșiile: Ghilavăț, pe care sunt 90 curți, și Bălcăuți, cu 165 curți, în Ținutul Iași: Sângerei, pe care sunt 245 curți, Drăgănești, cu 220 curți, Copăceni, cu 160 curți, Prepelița, cu 190 curți, Popeni, cu 130 curți, și în Ținutul Orhei: Bujor, cu 260 curți, Călmățui, cu 50 curți, și Bolțun, cu 50 curți de săteni, toată această avere a dobândit-o prin moștenire și achiziție de către soțul ei. Spița neamului: Stolnicul Ioan Keșco. Fiii săi: Ioan și Gheorghe. Din documentele prezentate de văduva Stolniceasa Tarsița Keșco cu privire la noblețea copiilor ei minori, reiese: 1. din actul Divanului Moldovei din 1791, dat cu privire la numirea soțului răposat al doveditoarei, Ioan Keșco, ca Ispravnic, se vede că a fost Vel Pitar; 2. din certificatul Consulatului Rosienesc din Iași din 1814 reiese că, în 1792, în timpul fostei campanii împotriva Turcilor, Ioan Keșco a fost înaintat Consilier Titular; 3. din pașaportul Domnitorului Moruzi Voevod, din 1804, și din atestatul Divanului Moldovei din 1814, întărit de Domnitorul Kallimah, reiese că el, Keșco, are rangul de Stolnic; și 4. în cartea Domnitorului Moruzi din 1806, răposatul soț al doveditoarei de noblețe, Ioan Keșco, e trecut cu rangul de Stolnic, care dă urmașilor săi dreptul la noblețe. După cercetarea acestor documente, Comisiunea, înființată pentru examinarea dovezilor privitoare la obârșia nobilă a nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 10 Octomvrie 1821, a recunoscut drept nobili pe fiii Stolnicului Ioan Keșco, Ioan și Gheorghe, și a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Ruteni românizați în sec. XVII¹⁾. Constantin, zis Keșco, rutenește « greu », fiul lui Gligorie, nepotul Cazacului din Lucavăț (1607)²⁾, a fost ascendentul acestei familii, iar fratele său, Vasile,— al familiei conților Wassilko din Bucovina³⁾. Constantin s'a căsă-

¹⁾ Dosarul Nr. 140, 1850, 27 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ S. Zotta, *Semi-mileniul unui document dela Alexandru cel Bun și al satelor Bănila moldovenească și Igești din Bucovina*. Iași, 1928.

³⁾ T. Balan, *Documente Bucovinene*. Vol. III. Cernăuți, 1937, pp. 31 și urm. și 166.

torit cu Irina, fiica postelnicului Iani (ascendentul familiei Buzne). Fiul său, Gheorghe, e tatăl șătrarului Petre, ctitorul bisericii din Zvorăștea-Dorohoi (1782). Fiul șătrarului, Ioan, stolnic, a trecut în Rusia (1792), apoi s'a așezat în Basarabia (1813), fiind înmormântat la mănăstirea Hâncu (1817)¹⁾. Soția sa, Tarsița, petiționara de mai sus, era fiica spătarului Manolache Kostaki. Fiul ei, Ioan († 1863), mareșal și moșier arhibogat, din căsătoria sa cu Natalia, fiica logofătului Iordache Balș, a avut un fiu (1831), Petre, iar din a doua căsătorie, cu Zamfira Gh. Kalmuțki (1819—1881), — o fiică, Victoria Al. Inglezi (1835—1856)²⁾. Petre Keșco, colonel de husari, s'a însurat cu Profirița N. Sturdza, nepoata de fiu a lui Ioniță Sturdza-Vodă. Fiica lor, Natalia, născută în 1859, la Florența, s'a măritat în 1875 cu un văr de al doilea al ei— Prințul Milan Obrenovici³⁾. În 1882, a ajuns Regina Serbiei, retrăgându-se la o mănăstire catolică din Paris, după ce fiul ei, Regele Alexandru al Serbiei, își găsisese un sfârșit tragic (1903). Fratele Reginei, Ioan, ultimul reprezentant al familiei, a murit de timpuriu, iar surorile ei, Marietta și Ecaterina, s'au măritat cu diplomații prinți Grigore și Eugen Ghica.

24. Kirus

Costache Kirus, de 38 ani, fără rang, Membru la Judecătoria Ținutului Hotin. Căsătorit, are fii: pe Dimitrache, de 5 ani, și Iordache, de 2 ani. Stăpânește jumătate din moșia Mândicăuți așezată în Ținutul Hotin, pe care se găsesc 60 curți de săteni. Spița neamului: Pitarul Kirus, fiul său Dimitrache Kirus, fiul acestuia din urmă, Costache Kirus, doveditorul de acum al nobleței. 1. Noblețea lui Kirus se urcă la 94 ani, dela bunicul său, care a avut rangul de Pitar, precum se vede din hrisovul Domnitorului Grigore Ghica Voevod, dela 18 Aprilie 7235 (1727), care i-a fost dat în legătură cu adunarea de oameni spre a fi așezați la moșia sa Malcăuți; 2. În testamentul făcut de acest Kirus, la 14 Aprilie

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 59—74.

²⁾ Arhiva V. S. Nazimco (Chișinău).

³⁾ Mama Prințului Milan, Maria, faimoasa amantă a lui Cuza-Vodă, era fiica lui Costin Catargi și a Smarandei Iordache Balș, sora bunicii Nataliei Keșco.

7269 (1761), se arată că a avut un fiu, pe Dimitrache; și 3. Din certificatul care a fost dat doveditorului de noblețe, Costache Kirus, de 3 Boieri, rude ale sale care locuiesc în Moldova, la 16 Martie 1818, de față cu 4 martori, Boieri de acolo, și întărit de Divanul Principatului Moldovei la 10 Martie 1821, cu iscălitura Mitropolitului și a 15 Boieri, și adevărit de Departamentul Afacerilor Străine al Moldovei la 14 Martie 1821, se vede că Costache Kirus, e, în adevăr, fiul lui Dimitrache Kirus și nepotul Pitarului Kirus. După cercetarea documentelor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 17 August 1821, recunoscând pe Costache Kirus, după strămoșul său, drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Hotin.

Familie transcrisă la 1845 în partea VI-a a cărții nobilimii.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. C. Tufescu amintește pe postelnicul Dumitrache Kirus la 1660 ²⁾.

Documente.

I. Hrisov Domnesc. Noi, Grigore Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, am dat prezentul hrisov Domnesc Boierului nostru Pitarul Kirus (șters) de cine va fi luat în discuție și numit (necunoscut) să fie liber prin acest hrisov Domnesc al nostru și să cheme și să adune străinii din Regatul Poloniei și al Turciei și din alte părți și chiar oameni din țara aceasta, care se mută, oricât ar fi, să-i colonizeze la Malcăuți din ținutul Sorocei, vor servi sub șefia Vel Căpitanului Sorocei, ca să fie pentru paza graniței și vor avea dela noi milă și pace și niciunul nu va plăti nimănui nimic; după scăderea termenului acestui hrisov al nostru se înțeleg cu rupta potrivit posibilităților ca să poată trăi mai ușor și să supravegheze granița, și nimeni din carte nu le va elibera; de asemeni vor plăti la timp goștină pentru oi câte un leu de zece oi, alte supărări nu vor avea; pentru aceasta d-voastră d-lor Boieri, și d-voastră slujbași orice slujbă ați avea,

¹⁾ T. Vârnăv, *Istoria vieții mele*. București, 1908.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 15—16, pp. 17—18, și Nr. 17—20, 1935, p. 39.

să nu puneți în ținutul acela niciun bir acestor oameni, în caz contrar vom proceda rău cu acela; așa poruncim. 18 Aprilie a anului 7235 (1727). Noi Grigore Ghica Voevod. Pe copie e scris conform cu originalul: Deputat Consilier Colegial, Stamo.

II. Eu Kirus Pitar am făcut aceasta în scris ca să rămână copiilor mei după cele ce-am avut, la 14 Aprilie a anului 7267 (1759); fiica mea Elena e măritată cu (în original e șters) Leonard și e mulțumită cu ceea ce a primit atunci. Fiului meu Dimitrache am dat un loc de casă aici (șters), două perechi de pistoale, 13 cai și mărunțișuri de casă ca să fie toate ale lui. Lui Răducanu să-i rămână (șters) un car cu patru (șters), o pușcă, două pistoale, pentru că se duce la muscali, hainele mele și trei inele de aur, unul bătut. A subscris: Pitarul Kirus. Eu Lupașcu, Hagi Ianciu martor. Eu Teodor Căpitan s'a întâmplat să fiu în timpul boalei Pitarului Kirus și el m'a rugat să-i scriu prezentul testament. Conform cu originalul: Deputat Consilier Colegial, Stamo.

III. Certificat. Moșierul basarabean d-l Costache Kirus, nepotul nostru de soră, fiul răposatului Dimitrache Kirus și nepotul biv Vel Pitarului Kirus, stabilindu-se cu locuința definitivă din timpul retragerii oștirilor în partea stângă a râului Prut, ne-a rugat să-i dăm un certificat de origine, prin care să-și poată stabili domiciliul pe pământul Rosienesc al Maiestății Sale Imperiale și oriunde; pentru aceasta, fiindu-ne cunoscut, certificăm prin aceasta că d-l Costache Kirus, nepotul nostru, este în adevăr fiul răposatului Diimitrie Kirus, care a fost însurat cu sora noastră Anița, iar tatăl său Dimitrache a fost fiu bun al biv Vel Pitarului Kirus. Pentru adevărarea acestora, cu aplicarea peceților, am iscălit. La Tălpești, 16 Martie 1818, au iscălit: biv Vel Căminar Tudorache Ciure, Sulgerul Costache Ciure, Năstase Ciure. Și nouă ne este destul de cunoscut că d-l Costache Kirus e în adevăr fiul lui Dimitrache Kirus, iar Dimitrache Kirus e fiu bun al biv Vel Pitarului Kirus. Au iscălit: Spătarul Iordache Canta, Spătarul Costache Lazu, Banul Constantin Luca, Banul Ioan Ganea. Divanul Moldovei. Moșierul basarabean d-l Costache Kirus, fiul răposatului Dimitrache Kirus și nepotul biv Vel Pitarului Kirus, rămânând după retragerea trupelor cu domiciliul permanent în partea stângă a râului Prut, ne-a rugat să-i dăm dela Divan un certificat de origine, prezentând drept dovadă dela unchii săi, Căminarul Tудо-

rache Ciure și frații acestuia, care adevăresc prin iscăliturile lor și d-nii Boieri ai ținutului Sucevei, precum și hrisovul Domnului Grigore Ghica Voevod, din anul 7235 (1727), prin care rezervă Boierului Principatului său biv Vel Pitarului Kirus, bunicul lui Costache, dreptul de a aduna oricâți oameni străini pentru moșia sa, care ar putea să fie și pentru paza graniței; de aceea, convingându-ne din certificatul pomenit mai sus, precum și din hrisovul ce are, dar mai mult din știrea noastră proprie, că numitul se trage în adevăr din neamul acelui Boier, i-am dat și noi acest certificat ca să se știe și să fie recunoscut pretutindeni și în orice timp în sânul acelei familii, întărind cu iscăliturile noastre și pecetea Divanului. Iași, 10 Martie 1821. Au iscălit: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Constantin Balș Vel Logofăt, Grigore Sturdza Vel Logofăt, Dimitrache Sturdza Vel Logofăt, Sandul Sturdza Visternic, Răducanu Rossăt Hatman, Teodor Balș Vel Vornic, Iordache Catargiu Vel Vornic, Nicolae Dimaki Vel Vornic, Alexandru Ghica Hatman, Constantin Sturdza Vornic, Constantin Catargiu Vel Vornic, Ștefănaș Catargiu Spătar. Departamentul Afacerilor Străine; prezentul certificat a fost eliberat d-lui moșier din Basarabia, membru al judecătoriei ținutului Hotin din partea unchilor săi, d-l Căminar Tudorache Ciure și fraților săi, a fost iscălit în adevăr de Boierii ținutului Suceava și certificat cu iscăliturile Prea Sfințitului Mitropolit al Moldovei și d-lor membri ai Divanului și cu pecetea Divanului, a fost prezentat la Departament. Acest certificat fiind autentic și conform cu originea sa, fiindu-ne și nouă cunoscut că se trage în adevăr din neamul de Boieri care ne arată în certificat, îl adevărim cu iscăliturile noastre și pecetea Departamentului. Iași, 14 Martie 1821. Au iscălit: Andronache Donici Vornic, Ștefan Bucșănescu Ban, Costache Vârnav Căminar. Trecut în carte: Căminar Ion Vlahu. Pe copie scris conform cu originalul: Deputat Consilier Colegial, Stamo.

25. Kogălniceanu

Iancu Kogălniceanu, de 32 ani, fără rang, e Judecător ales de Nobilime la Judecătoria de Ținut din Ismail. Necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Orhei, prin moștenire, moșia Bașcani, pe care sunt 22 familii de săteni, și în Ținutul Iași, o parte din moșia

Budești, dobândită prin cumpărare și pe care sunt 43 curți de săteni. Spița neamului: Constantin Kogălniceanu, Stolnic, fiul său Ioan Kogălniceanu, fiul acestuia Iancu, doveditorul de acum de noblețe. Pentru dovedirea originii sale, Kogălniceanu a prezentat: 1. un testament din luna Martie 1766 și o poruncă dela Divanul Moldovei, dela 3 August 1772, întărită de Episcopul Rădăuților Dosiftei și de alți Boieri, din care reiese că, Constantin Kogălniceanu a avut rangul de Stolnic și că a avut, printre alți copii, un fiu, Ioan Kogălniceanu; 2. certificatele a 12 Boieri nobili, că doveditorul de noblețe Iancu Kogălniceanu e fiul numitului Ioan Kogălniceanu. Pe temeiul căror documente, Comisiunea, care a existat în acest scop, recunoscând pe doveditorul Iancu Kogălniceanu drept nobil, după rangul bunicului său, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește. Neconfirmat, deoarece petiționarul se retrage în Moldova.

Insemnări.

Români din Moldova, din părțile râului Cogălnic din Basarabia; sec. XVII. Iancu († 1850), petiționarul, fiul lui Ioan († 1796), în 1827 ajunge paharnic; se judecă cu fiii stolnicului Keșco, care, pe vremea când era nevârstnic, au pus mâna pe moșiile Bolțunești și Cogirești din ținutul Orhei. Fratele său, Ilie, este tatăl marelui om de stat Mihail Kogălniceanu.¹⁾ Familia Kogălniceanu nu mai există în Basarabia.

26. Lazo (u)

Enacache Iordache, fiul lui Lazo, de 40 ani, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește la moșia sa, în Ținutul Orhei. Căsătorit cu fata Stolnicului Matei Donici, Victoria, are copii: un fiu, Victor, de 1 an, și fete: Smaranda, de 5 ani, Măriola, de 4 ani, și Eufrosina, de 2 ani. Stăpânește moșiile moștenite Ichimăuți și Zaharna din Ținutul Orhei, pe care sunt 120 curți de săteni. Spița neamului: Iordache Lazo, Vel Paharnic, fiul său Enacache, doveditorul de acum de noblețe. Cu privire la originea doveditorului Lazo, a

¹⁾ Gh. Ghibănescu, *Kogălnicenii*. Iași, 1933.

prezentat documentele: 1. o poruncă dela 18 Mai 1782, dela Domnitorul Constantin Moruzi Voevod, cu privire la hotărnicirea pământurilor Zmiești și Ungurași așezate în Ținutul Neamț, din care se vede că Iordache Lazo a avut rangul de Vel Paharnic; și 2. un certificat dela 29 Noemvrie 1821 dela câteva persoane nobile, că doveditorul Enacache Lazo e fiul răposatului Paharnic Iordache Lazo. După cercetarea acestor dovezi, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea documentelor privitoare la noblețe, recunoscând că acestea aduc doveditorului deplina noblețe, după rangul tatălui său, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește, încât Lazo sunt confirmați nobili abia dela 1835, fiind înscrși în partea VI-a a cărții nobilimii basarabene.

Insemnări.

Români din Transilvania ¹⁾, așezați în sec. XVII în Moldova. Iancu, medelnicer, a fost tatăl lui Nicolae, medelnicer, al cărui fiu, Constantin, stolnic, a avut ca fiu pe Iordache, paharnic, vornicul din Câmpulungul-Moldovenesc. Fiul lui Iordache, Ienache, spătar (1813) și ispravnic la Soroca (1815), a fost tatăl lui Victor Lazo (1821—1886); mai cunoscut este fiul lui Victor, Mihail Lazo (1853—1905), președinte de zemstvă în județul Chișinău ²⁾. Mai sunt în Basarabia Lazo nenobili ³⁾.

27. Leca

Pitarul Costache Leca, de 45 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei. Căsătorit cu fata lui Drăghici, Smaranda, are fete, pe Ancuța, de 11 ani, și Maria, de 10 ani. Stăpânește în satele Furceni din Ținutul Orhei 400 stânjeni și Ocnița 200 stânjeni de pământ, pe care sunt 20 curți și osebit de aceasta 4 suflete de țigani șerbi. La dovedirea nobleței, n'a prezentat niciun fel de acte, ci s'a întemeiat pe cartea Vistieriei care se găsește la Comi-

¹⁾ I. Siebmacher's Wappenbuch, *Adel von Siebenbürgen*. Nürnberg, 1898, p. 125, amintește familia Lazo, din care se crede că se trag boierii Lazo din Moldova.

²⁾ P. Lazo, *Notițe despre familia Lazo. Din trecutul nostru*, Nr. 31—34, 1936, pp. 129—142.

³⁾ Dosarul Nr. 346, 1826, 170 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

siunea, că în ea e trecut cu rangul de Pitar; de aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea nobilimii, încredințându-se din cartea Vistieriei, întocmită de Domnitorul Moruzi în 1806, că doveditorul Leca e trecut acolo, în adevăr, cu rangul de Pitar, pe care l-a primit pentru serviciile îndeplinite sub Guvernul Moldovenesc, prin încheierea dată la 12 Mai 1821, recunoscându-l drept nobil adevărat, potrivit rangului, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Români din Moldova. Familia Leca nu mai există în Basarabia.

28. Leon

Treti Postelnic Dimitrie Leon, de 47 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Hotin. Fratele său, fără rang, Grigore Leon, de 36 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Hotin. Necăsătoriți. Stăpânesc avere imobilă în Ținutul Hotin satul întreg Malința, dobândit prin cumpărare, pe care sunt 170 curți de săteni. Spița neamului: Vasile Paharnicul Leon, fiii săi: treti Postelnic Dimitrie și Grigore Leon, doveditorii de acum ai nobleței. Că tatăl doveditorilor nobleței a avut rangul de Mare Paharnic, care dă drept la o noblețe efectivă, se arată în cartea întocmită în 1806 sub Domnitorul Moruzi, iar că ei, doveditorii, sunt fiii săi, au prezentat un certificat dat la 17 August 1821 de mama lor bună Paharniceasca Teodosia Leon și fratele, Boierul Moldovean Spătarul Iordache Leon, întărit de iscăliturile a 13 nobili Boieri din Basarabia. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 25 August 1821, recunoscând pe petiționarii Leon drept nobili, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Lipsește dela dosar certificatul mamei lor. Neconfirmați.

Insemnări.

Români din Moldova. Paharnicesei Tudosia Leon aparține satul Lăpușna, pe care ea îl vinde boierilor Tomuleț¹⁾. Familia Leon nu mai există în Basarabia.

¹⁾ A. Sava, *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*. București, 1937, p. XI.

29. Leonard

Sărdarul Panait Leonard, de 61 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, văduv ¹⁾, are trei fii, trecuți la un articol separat și afară de ei pe Ștefan, de 21 ani, Vasile, de 17 ani, și fete: Maria, de 18 ani, Elena, de 14 ani, Roxandra), de 11 ani, și Casandra, de 8 ani. N'are avere imobilă. Fiii săi: Consilierul Titular Alexandru, de 29 ani, fără rang, Constantin, de 34 ani, și Gheorghe, de 25 ani. Nu ocupă slujbe, locuiesc în Ținutul Iași, necăsătoriți. N'au avere imobilă. Că acest Panait Leonard are, în adevăr, rangul de Sărdar, care îi dă dreptul la noblețe, a prezentat un document dela Domnitorul Moldovei Kallimah Voevod, din 1814, iar că fiul său Alexandru are gradul de Consilier Titular, un Atestat dela Guvernatorul Regiunii, D-l Locotenent-General Bahmetev, Nr. 3667 dela 24 Iulie 1821. După aceste documente, Comisiunea, care a existat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe doveditorul Sărdar Leonard drept nobil, pe temeiul rangului său, prin încheierea dată la 29 Septemvrie 1821, a hotărît să fie trecut împreună cu neamul în partea I-a a cărții genealogice, iar dintre fiii săi pe Constantin, Alexandru și Gheorghe, prin articole separate, pentru Ținutul Iași.

Lipsește dela dosar diploma lui Alexandru Leonard pentru gradul de Consilier Titular.

Insemnări.

Greci românizați. P. Șt. Leonard ²⁾, călătorind în 1870 prin Veneția, zicea că a stabilit acolo izvoarele familiei sale. În sec. XV—XVI, strămoșii săi erau armatori bogați, Leonardi, în sec. XVII emigrați la Constantinopol, de unde au însoțit — la începutul sec. XVIII — pe un Principe fanariot în Moldova. Actele din Arhivele Statului

¹⁾ A fost căsătorit cu Ecaterina Cuca din Iași.

²⁾ Maria († 1880) s'a măritat cu maiorul Malinski, Elena — cu rotmistrul Const. Străjescu, iar Roxandra († 1888) — cu Ștefan Casso, tatăl lui Nicu Casso dela *Junimea* și bunicul lui Leon Aristide Casso (1865—1914), ilustru ministru al instrucției publice în Rusia.

³⁾ Arhiva d-nei și d-lui Gr. Komaroy (Cubolta-Bălți).

din Chişinău ¹⁾ dovedesc originea lor dintr'o familie de rangul întâiu din Epir, iar Aristide Casso afirma că sunt de obârşie din Arghirocastron ²⁾. Ascendentul familiei, Dimitrie, a avut patru fii: Costea, porucic rosienesc, însurat cu Elena Kirus; Chiriac pitar, Vasile stolnic şi Panait, « Boierul grec Vel Sărdar » (1810) ³⁾. La 1817—1821, Leonard n'aveau proprietăţi de pământ în Basarabia ⁴⁾. Panait apare uneori eronat ca fiul lui Chiriac, figurând alături de fiii acestuia: Constantin, stolnic, şi Nicolae. Al treilea fiu al lui Chiriac ⁵⁾, Vasile, a fost tatăl lui Chiriac V. Leonard (1838—1906), fruntaş din jud. Bălţi, tatăl şambelanului Alexandru (1869—1915). Fiul sărdarului Panait, Alecu († 1830), eterist, mareşal al nobilimii şi om de o distincţie excepţională, amintit de « Curierul Românesc » al lui Eliade (1830), a fost întemeietorul cenaclului filobasarabeian, ajuns partid moldovenesc — condus mai pe urmă de nepoţii săi de frate, Pavel Gh. Leonard, mareşal provincial (1875—1881) şi şambelan, şi Petre. Alt nepot de frate, Pavel Şt. Leonard (1837—91), gentilhomme, căsătorit cu A. S. Vucetici-Beleşki (1859—1927), a fost scriitor. Familie cu tradiţii vechi.

Documente.

Noi, Scarlat Alexandru Kallimah, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Prezentul atestat eliberat de Prea Sfinţitul Mitropolit şi domnii cinstiţi Boieri ai Divanului Principatului nostru biv Vel Sărdarului Panait Leonard, biv Vel Stolnicului Constantin Leonard şi fratelui dumialor ⁶⁾ Nicolae Leonard, feciorii ⁷⁾ Pitarului Chiriac Leonard, cu următorul cuprins, că neamul lor se trage din cele mai distinse şi nobile familii ale Țării greceşti Epir şi că

¹⁾ Dosarele Nr. 347, 1826, 216 file; Nr. 361, 1850, 12 file; Nr. 375, 1891, 55 file; Nr. 376, 1892, 48 file, şi Nr. 379, 1912, 68 file.

²⁾ Com. de M. I. Catargi.

³⁾ R. Rosetti, *Arhiva Senatorilor din Chişinău*. Analele Academiei Rom., T. XXXII. Bucureşti, 1909, vol. III, p. 26.

⁴⁾ Recensământul din 1817. *Operele Comisiei savante guberniale a arhivelor din Basarabia*. Vol. III. Chişinău, 1907.

⁵⁾ Despre primii Leonarzi scrie T. Vârnav în *Istoria vieţii mele*. Bucureşti, 1908.

⁶⁾ Al lui Constantin. Panait îi era unchiu.

⁷⁾ Constantin şi Nicolae. Panait era fratele Pitarului.

au stăpânit totdeauna moșie și că trăind de mici copii aici în Țara Moldovei, datorită purtării lor cinstite și cum se cade, folosiți au fost din timp pentru diferite servicii ale acestei țări, pe care făcându-le cu credință și sârguință, s'au învrednicit să primească și ranguri Boierești, folosindu-se pe lângă aceasta și de toate privilegiile acestei țări; fiind cercetat și de Domnia noastră, convingându-ne că acesta le-a fost eliberat în temeiul dreptății și adevărului, ca să fie recunoscuți în acest rang, iar de asemeni să se folosească de toate celelalte privilegii de care se bucură potrivit stării lor, de aceea întărim și noi cu iscălitura noastră Domnească și pecetea. Iași. 20 Octomvrie 1814. Originalul e iscălit așa: Scarlat Alexandru Kallimah Voevod. A citit Kallimah Aga, vtori Logofăt. Divanul Moldovei. Domnii biv Vel Sărdar Panait Leonard, biv Vel Stolnic Constantin Leonard și fratele dumialor Nicolae Leonard, feciorii răposatului biv Vel Pitar Chiriac Leonard, se trag dintr'una din cele mai distinse familii ale pământului Grecesc, unde au stăpânit și o moșie, au trăit în această Țară Moldovenească de mici copii cu o purtare cinstită și cum se cade și din timp fiind folosiți pentru diferitele slujbe ale țării, pe care le-au executat cu sârguință și credință patriei și conducătorilor, pentru care fapt s'au învrednicit să primească ranguri Boierești, bucurându-se pe lângă aceasta și de toate privilegiile Boierești ale acestei țări; de aceea, ca să fie stimați și recunoscuți pretutindeni și în orice timp ca cei distinși și să fie înzestrați cu toate privilegiile pe care le-au și alții potrivit rangului lor, li s'a și eliberat prezentul atestat cu iscăliturile noastre și aplicarea pecetii Divanului. Iași. 15 Octomvrie 1814. Pe original au iscălit: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Constantin Ghica Logofăt, Constantin Balș Vel Logofăt, Iordache Canta Logofăt, Lupul Balș Vel Logofăt, Balș Vornic, Vasile Rossăt Hatman, Costache Canta Vel Vornic, Grigoraș Sturdza Visternic, Dimitrie Rossăt Vel Vornic, Hrisoverghi Vornic, Petrache Kazimir Ban. Că în adevăr prezentul atestat, după adevărea Divanului Principatului Moldovei, întărit de Domnul Moldovei Prințul Kallimah și eliberat Sărdarului Panait, Stolnicului Costache și fratelui dumialor Nicolae, feciorii Pitarului Leonard, Cancelaria Consulatului General Imperial Rosienesc certifică prin iscălitura Consulului General și pecetea oficială. Iași. 17 Noemvrie 1814. Pe original a iscălit: A. Pini.

30. Leondari (Gheorghiu)

Polcovnicul Moldovean Dimitrie Leondari, de 42 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Văduv, are doi fii: Enache, de 8 ani, Constantin, de 4 ani, și fete: Sultana, de 3 ani, Elena, de 2 ani, și Zamfira, de 1 an. Stăpânește în Ținutul Iași, prin cumpărare, satul Pietroasa, pe care sunt 40 curți de săteni și osebit de aceasta 22 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Șătrarul Leondari, fiul său Gheorghe Vătav de Aprozi, fiul acestuia Dimitrie Leondari, doveditorul de acum de noblețe: 1. Din hrisovul Domnitorului Grigore Ghica Voevod, din Septemvrie 1766, se vede că lui Gheorghe Leondari, fiul lui Leondari Șătrarul, i-a fost acordat pământ pentru construirea unei case, — din pământul care a aparținut personal Domnitorului la Botoșani; 2. Dintr'un certificat eliberat doveditorului de noblețe dela Divanul Moldovei, la 15 Ianuarie 1814, și întărit de Domnitorul Kallimah, reiese că doveditorul Dimitrie e fiul lui Gheorghe Leondari Vătav de Aprozi, nepotul Șătrarului Leondari, numit Gheorghiu. După cercetarea actelor pomenite, Comisiunea, care a existat în acest scop, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 31 August 1821, a hotărât ca Dimitrie Leonardi, după rangul bunicului său Șătrarul, să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Români din Macedonia. Leondari Gheorghiu emigrează în Moldova împreună cu Gheorghe Ghica-Vodă cel Bătrân, care-l căsătorește cu fiica vornicului Bacsan. Urmașii necunoscuți.

Documente.

I. Noi, Grigore Alexandru Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Bine vrând Domnia mea a urma lucrurilor celor bune ce au făcut și au lucrat alți Luminați și fericți Domni ce au fost mai înainte de noi, și au miluit pe supușii să volnici fiind ca niște Domni și Stăpâni ai acestui pământ al Moldovei, ca să le rămăe veșnică pomenire. Drept aceea dar cercetam Domnia mea și pentru Gheorghe Leondari, feciorul lui Leondari biv Vel Șătrar, carele a fost de casă fericitului întru pomenire unciului Domniei mele, slujind țării și altor Luminați Domni până la

moartea lui, și după moartea lui rămânând acest Gheorghe copil mic și fără de nicio moștenire dela tatăl lui, a crescut în case străine, până ce a venit în vârstă și s'a căsătorit. Acum, dând jaloabă Domniei mele și rugându-se ca să-l miluim Domnia mea cu un loc de casă din locul Domnesc ce s'ar afla în târgul Botoșani, care jaloabă a lui Domnia mea n'am trecut-o cu vedere, ci întâi scris-am Domnia mea la credincioșii Boieri ai noștri, d. Manolache biv Vel Stolnic, Ispravnic de ținut Hârlăului, și Teofan Vornic de Botoșani, ca să cerceteze și, aflându-se loc Domnesc în târgul Botoșanilor fără de pricină și fără de supărare cuiva din locuitori, să-i hotărească un loc de casă, și să ne înștiințeze și pe Domnia mea. Dela care numiți Boieri ne-au venit înștiințare, scriind cum că mergând afară de târgul Botoșanilor la mahalaua târgului nou, au găsit loc Domnesc și fără de pricină sau înpresurare a cuiva, și măsurând în lung cum mergi grădina lui Ion Boargan spre Sătnea, și din locul ce a fost prins d-l Vornic de Botoșani, care l-a dat mănăstirii Coșulii, unde s'au împlinit treizeci de stânjeni Domnești în lung, s'au pus piatră hotar, și i s'au mai măsurat și curmeziș acest loc, și unde s'au împlinit douăzeci și trei stânjeni încă au pus piatră hotar și așa cu această măsurătură în toate patru colțuri ale locului s'au stălpit acel loc atât în lung, cât și în curmeziș cu pietre hotare. Deci acest loc, așa după cum s'a cercetat și s'a hotărit, l-am dat Domnia mea danie și miluire zisului de mai sus Gheorghe Leondari, ca să-i fie dela Domnia mea lui, feciorilor lui, cât și nepoților și strănepoților lui, dreaptă ocină și moșie și uric de întăritură cu tot hotarul și tot venitul ne clătît și ne rășuit niciodinioară în veci. Și poftim Domnia mea și pe alți Luminați Domni, care după vreme de Dumnezeu vor fi orânduți în urma noastră cu Domnia țării acesteia, sau din fiii și neamul nostru, sau dintr'alți, să nu strice această danie ce am făcut Domnia mea, ci mai vârtos să adaoge și să întărească pentru Domniilor lor veșnică pomenire. Iscălit: Noi Grigore Ghica Voevod. 1766 Septemvrie. Intocmai, tălmaciul Migdanov.

II. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Domnia noastră cercetând și convingându-se, atât de adevărea Divanului Principatului nostru din iscăliturile celor de mai jos, că numiții Boieri Leondari sunt dintr'o familie moldovenească din nobilime, pentru ca acești

Boieri să fie recunoscuți în orice timp, în orice loc și în orice stare, le-a întărit Domnia noastră acest privilegiu, cu iscălitura noastră Domnească și cu pecetea. 14 Mai 1814. Au iscălit originalul: Noi Scarlat Alexandru Kallimah Voevod. A citit Kallimah Aga. Dela Divanul Principatului Moldovei. Domnul Polcovnic Dimitrie Leondari, fratele domnului Sulger Constantin Leondari, fiii decedatului Gheorghe Leondari, biv Vătav de Aprozi, și nepoții răposatului Leondari Gheorghiu, biv Vel Șătrar, venit în Moldova cu Domnul preafericit Gheorghe Ghica cel Bătrân Voevod, care l-a însurat cu o fată din familia Vornicului Bacsan, care Bacsani se trag din familiile Boierilor Jora și Cuza, care familii au din timpuri străvechi, atât după tată, cât și după mamă, situații Boierești ai patriei lor, precum și toate neamurile acestor domni și ei inșiși au fost în partea aceasta și au ranguri onorabile Boierești, Domni Luminați, Suverani ai Moldovei, fiecare după meritele sale, după serviciile aduse țării, precum și cel amintit, dacă ar fi rămas aici pentru totdeauna, ar fi fost distins și cu alte ranguri Boierești superioare, după starea familiei sale ca unul care a fost folosit din copilărie pentru serviciile pământului și după delegarea lui de către Vistieria acestei țări, servindu-și totdeauna patria cu sârguință și dreptate, pentru ca să fie recunoscut în orice loc ca nobil și moșier dintr'o familie veche a acestei țări, și să fie recunoscut după străbunii și părinții săi, i-a fost dat de către Divan — drept adevărit — acest privilegiu, la 15 Ianuarie 1814. Au iscălit originalul: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Gherasim Episcop al Romanului, Meletie Episcop al Hușilor, Costache Ghica Logofăt, Iordache Cantacuzino Logofăt, Lupul Balș Logofăt, Dimitrie Sturdza Logofăt, Grigore Sturdza Visternic, Iordache Rossăt Visternic, Sandu Sturdza Visternic, Alecu Ianculeu Vel Vornic, Răducanu Rossăt Hatman, Dimitrie Rossăt Vornic, Vasile Kostaki Vornic, Constantin Balș Vornic, Manolache Dimaki Vornic, Nicolae Stratulat Vel Vornic, Costache Cantacuzino Vel Vornic, Constantin Kostaki Vel Vornic, Teodor Balș Vel Vornic, Șarban Negel Vel Vornic, Nicolae Hrisoverghi Vel Vornic, Iancu Miclescul Spătar, Dimitrie Jora Spătar, Gheorghe Cuza Spătar și Iordache Lozonski Paharnic. Dela Departamentul Afacerilor Străine al Principatului Moldovei. Prezentul atestat, întărit cu iscălitura și pecetea Luminăției Sale Prințului Suveran al Moldovei, dat delă Divanul obștesc al acestei țări d-lui Polcovnic

Dimitrie Leondari, a fost cercetat la acest Departament și întru cât acest domn ne este cunoscut și nouă și recunoscut în acestea, am întărit cu iscăliturile noastre și pecetea Departamentului. Iași. 16 Mai 1814. Au iscălit: Nicolae Stratulat Vel Vornic, Andronache Donici Aga și Alexandru Grecianu Aga.

31. Leu

Șătrarul Vasile Leu, de 66 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei. Văduv, are copii, pe fiul Nicolae, de 28 ani, și fata Arghira, de 26 ani. Stăpânește prin moștenire pământ la diferitele moșii din Ținutul Orhei. Acest Leu a prezentat pentru rangul său diferite documente, din care Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, încredințându-se și văzând din cartea Vistieriei a Domnitorului Moruzi din 1806 că doveditorul Vasile Leu are, în adevăr, rangul de Șătrar, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, recunoscând pe acest Vasile, cu rangul de Șătrar, drept nobil efectiv, a hotărît să fie trecut, împreună cu neamul, în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Moldova. Urmașii necunoscuți.

32. Lisovski

Secretarul Colegial Osip Kiril, fiul lui Lisovski, de 56 ani, în retragere, locuiește în Ținutul Orhei. Căsătorit cu Englezoaica Carolina Hengrison, are fii pe Petre, de 19 ani, și Ioan, de 17 ani. Stăpânește 15 stânjeni de pământ arabil în satele Pașcani și Svergi din Ținutul Orhei. Acest Lisovski a și fost recunoscut nobil de Adunarea Nobililor din Kiev și trecut în partea I-a a cărții genealogice a acelei gubernii, despre care fapt a prezentat acum, la Comisiune, un act care i-a fost eliberat dela acea Adunare, sub Nr. 3.333 dela 15 Decemvrie 1795, și a cerut să fie trecut în aceeași carte pentru Regiunea Basarabiei. Pe temeiul acestui act, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare

la noblețe, prin încheierea dată la 5 Mai 1821, a hotărît ca Lisovski pomenit mai sus să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a Regiunii Basarabiei, pentru Ținutul Orhei.

Neconfirmat.

Insemnări.

Ruși din Ucraina. N'au nimic comun cu cunoscuții nobili din județul Hotin, înscriși în cadrele nobilimii basarabene în 1841 ¹⁾. Urmașii necunoscuți.

Documente.

Gramota guberniei Kiev dela Mareșalul Gubernial al Nobilimii și Deputații Județeni ai Nobilimii, adunați pentru întocmirea cărții genealogice a nobililor; dată nobilului companiei senatoriale curierului Osip Kiril Lisovski. Cercetând pe baza Gramotei Atotmilostiv conferite de Maiestatea Sa Imperială la 21 Aprilie 1785, dovezile despre rangul său de noblețe, prezentate de Lisovski, le-am găsit conforme cu regulile prescrise pentru aceasta, pe baza cărora, în virtutea art. 77 al Gramotei pomenite, el și nămul sunt trecuți în cartea genealogică a nobililor guberniei Kiev, în partea întâia a ei. Pentru certificarea acestora, noi, Mareșalul Gubernial al Nobilimii și Deputații, pentru executarea Inaltei bunăvoințe a Maiestății Sale Imperiale, i-am dat prezenta Gramotă cu iscălitura noastră, întărind-o cu pecetea Adunării Nobilimii guberniei Kiev. 15 Decemvrie 1795. Au iscălit originalul: Mareșalul Gubernial al Nobilimii Matvei Ivanenco; Deputat al județului Pereiaslavski, Consilier Colegial Vasile Kodriaștov; Deputat al județului Lubenski, Premier-Maior Alexei Kricenac-Cerneții; Deputat al județului Osterski și Vistier al Nobilimii, Asesor Colegial Petre Novocovski; Deputat al județului Zoloto-noșski, Căpitan Vasile Avițki; Deputat al județului Cozelețki Consilier Titular Lutaev; Deputat al povietului Pereiaslavski, Antonie Barovski; Deputat al județului Piriatski, Praporșcic Cornilie Fanovici; Deputat al județului Kievski, Podporucic Petre Hitrovo, și Secretar al Nobilimii, Asesor Colegial Stepan Spizvonski.

¹⁾ Dosarul Nr. 359, 1841, 120 file Arhivele Stat. din Chișinău.

33. Măcărescu

Sărdarul Teodor Măcărescu, de 54 ani, Consilier ales de nobilime la Tribunalul Civil Regional. Căsătorit cu fata Vornicului de Poartă Dimitrache, Roxandra, are copii, fii: Mihail, de 22 ani, arătat la un articol separat, Iacob, de 6 ani, și fete: Ecaterina, de 17 ani, Maria, de 8 ani, și Safta, de 3 ani. Stăpânește în Ținutul Orhei, prin moștenire, moșia nelocuită Petricani și moșia dobândită prin cumpărare Cornești și jumătate din satul Trifeni, cu 40 locuitori săteni, în Ținutul Hotin moșia Cazațcani, cu 125 săteni, Corpaci, cu 90 săteni, și nelocuite jumătate din moșia Briceni și întreaga Basdijeni, moșia Boscaceni, cu 40 săteni, afară de aceasta are 50 suflete de țigani șerbi de ambe sexe; fiul său Mihail Măcărescu, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Stăpânește a treia parte din pământul a două moșii, care i-a fost cedată de tatăl său: Sgamboșeni și Redenii Mari.

Vtori Postelnic Pavel Măcărescu, de 40 ani, Consilier ales de nobilime la Judecătoria de Ținut. Căsătorit cu fata Sulgerului Șarban Botescu, Elena, n'are copii. Stăpânește la moșia Suslenii de Jos din Ținutul Orhei 1.400 stânjeni de pământ luat zestre ¹⁾ și 250 stânjeni de pământ cumpărat, iar la moșia Suslenii de Sus 1.106 stânjeni de pământ cumpărat și 250 stânjeni de pământ luat zestre, oșebit 29 suflete de țigani șerbi de sex bărbătesc.

Sărdarul Pavel Măcărescu, de 60 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău. Căsătorit cu fata Grecului Zaharia Delina, Maria, are un fiu, Gheorghe, de 22 ani, arătat la un articol separat și o fată, Maria, de 14 ani. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Iași la moșia Verejeni 400 fălci de pământ, pe care sunt 15 familii săteni, și în Ținutul Orhei o parte de pământ la moșiile Onești, Șișcani și Pitușca, oșebit 9 suflete țigani șerbi. Fiul său, Gheorghe Măcărescu, de 22 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei.

¹⁾ La zidirea bisericii din Susleni, pe la 1815, a contribuit și vtori postelnic Măcărescu. Se păstrează un potir cu următoarea inscripție: • Acest sf. potir este făcut de vtori postelnic Pavel Măcărescul, stăpânul moșiei Suslenii de Jos și de Sus, fiul răposatului Vasilie Măcărescul și a maică-sa Elinca, și de soția sa Elenco Măcăreasca, fiica răposatului sulgeriu Șarban Botescul și a maică-sa Fotini, ce au avut moșie Suslenii de Jos și fiind dat zestri Măcărescului, 1819 •.

Necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Orhei 400 desetine de pământ care i-a fost cedat de tatăl său la moșiile Șișcani, Pitușca, Saca și Onești. Spița neamului: Mihail Măcărescu, Vornic de Poartă, fiii săi: Tănase Măcărescu, Cămăraș, Vasile, fără ranguri, și Iancu; fiii acestora: Condurache, Vasile și Protoiereul Constantin Măcărescu; ei au avut pe actualii doveditori de noblețe. Din actul genealogic prezentat de Sărdarii Teodor și Pavel și vtori Postelnic Pavel Măcărescu se vede că străbunicul lor Mihail Măcărescu a fost Vornic de Poartă, că fiii săi și buncii doveditorilor, Tănase Măcărescu a fost Cămăraș de Izvoade și Logofăt tainic, Vasile și Iancu Măcărescu, fără ranguri, iar părinții lor doveditorilor tot fără ranguri, al Sărdarului Pavel — Condurache Măcărescu, al vtori Postelnicului Pavel — Vasile Măcărescu, și al Sărdarului Teodor — Protoiereul Constantin Măcărescu; iar despre rangurile doveditorilor se arată: 1. din cartea Domnitorului Moruzi din 1806, că Teodor și Pavel Măcărescu au gradul de Sărdar, care le-a fost conferit; 2. că al treilea doveditor Pavel Măcărescu are rangul de vtori Postelnic, care lucru e certificat de un document dela Divanul Principatului Moldovei dela 11 Iulie 1810 cu privire la hotărnicirea moșiei Susleni, un atestat care i-a fost eliberat de Divan la 12 Decemvrie 1816 și întărit cu iscălitura Domnitorului Kallimah, de Departamentul Afacerilor Străine și de Consulul Rus, și certificat care i-a fost dat la 5 Decemvrie 1820, dela Beizadea Grigore Sutzo, că în timpul șederii lui Pavel Măcărescu sub tatăl său Mihail Sutzo, fost Domnitor al Munteniei, a fost distins la București, în 1802, cu rangul de vtori Postelnic. După cercetarea documentelor arătate mai sus, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea nobleței, prin încheierea dată la 27 Octomvrie 1821 a hotărît: întru cât doveditorii au ranguri potrivit hrisovului Domnitorului Const. Mavrocordat din 1734 și care le dau dreptul la rangul de noblețe, a și hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice, Sărdarul Teodor Măcărescu și vtori Postelnic Pavel Măcărescu pentru Ținutul Orhei, și Sărdarul Pavel și Mihail Măcărescu pentru Ținutul Iași, iar Gheorghe ¹⁾ Măcărescu, printr'o încheiere specială dată la 10 Decemvrie 1821, pentru Ținutul Orhei.

¹⁾ Sau Grigore?

Se găsesc la dosar acte care n'au fost prezentate Comisiei în 1821: actul eliberat de Divan și confirmat de Domnitor la 15 Aprilie 1793, hrisovul Domnesc dela 7 Septemvrie 1795, certificatul Divanului dela 21 Mai 1801 și hrisovul Domnesc dela 17 Mai 1804.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Protopopul Constantin Măcărescu, împreună cu unchiul său, preotul Vlasie (călugărul Varlaam), a reinnoit în 1770 mănăstirea Vărzărești, zidită de boierii Vărzaru, din care Măcărescu se trag ²⁾. Fiii lui Constantin, sărdarul Teodor și maiorul Ioan, au zidit din temelie, în 1806, vechea catedrală din Chișinău.

34. Manole

Gheorghe Constantin, fiul lui Manole, de 28 ani, fără ranguri, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Orhei. Necăsătorit. Stăpânește prin moștenire patru părți din moșiile Algidar din Ținutul Orhei și Șistaci din Ținutul Iași, pe care sunt 30 curți de săteni. Spița neamului: Constantin Manole, Stolnic. Fiul său Gheorghe, actualul doveditor de noblețe. Că doveditorul e fiul răposatului Stolnic Constantin Manole, a prezentat un certificat dela 14 nobili, iar că acest Constantin Manole a avut rangul de Stolnic, se arată în cartea Domnitorului Moruzi din 1806, care se găsește la Comisiune. Pe temeiul căror dovezi, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor, prin încheierea dată la 10 August 1821, a hotărât ca Gheorghe Manole să fie trecut, pe temeiul rangului tatălui său, în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar certificatul celor 14 boieri. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova.

¹⁾ Dosarele Nr. 385, 1827, 8 file, și Nr. 397, 1834, 173 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ A. Sava, *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușnei*. București, 1937, p. 10.

35. Murguleț

Vasile Murguleț, fără grad, de 31 ani. Membru în Ispravnicia Iașilor. Necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Iași, prin moștenire, jumătate din moșia Ocladna și în Ținutul Hotin porțiuni din moșia Stroești, osebit patru suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Iordache Murguleț, Stolnic, fiul său Vasile, doveditorul de acum al nobleței, Spre a dovedi că el, Vasile, e fiul răposatului Boier Stolnicul Iordache Murguleț, a prezentat un certificat care i-a fost dat de nobili, iar că acest Iordache Murguleț a avut, în adevăr, rangul de Stolnic, se arată în cartea Domnitorului Moruzi din 1806. Pe temeiul căror adevărinți, Comisiunea, care a existat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, recunoscând pe doveditorul Vasile Murguleț, după rangul tatălui său, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Lipsește dela dosar certificatul nobililor.

Insemnări.

Români din Moldova. În partea II-a a Actelor Comisiei din 1821 se arată că Iordache Murguleț a fost căsătorit cu Safta Ioan Standinovici, nepoata logofătului Pătrașcu din familia lui Simeon Vodă. Tatăl lui Iordache, Alexandru, e arătat ca fiul armașului Toader (1727), căsătorit cu fiica paharnicului Iani, fratele lui Vasile Lupu, strămoșul familiei Murguleț fiind Cosma, vornic în 1575. Familia Murguleț nu mai există în Basarabia.

36. Nicolau

Constantin Nicolae, fiul lui Nicolau, de 24 ani, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău. Necăsătorit, n'are avere imobilă. Spița neamului: Nicolae Nicolau, Boier Șătrar; doveditorul de acum al nobleței, Constantin. Că, în adevăr, doveditorul e fiul răposatului Boier Șătrar Nicolae, a prezentat un certificat dela nobilii din Basarabia, pentru întărirea căroră se arată și în cartea Domnitorului Moruzi din 1806, că tatăl doveditorului a avut, în adevăr, rangul de Șătrar. Pe temeiul acestora, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 19 Octomvrie 1821, recunoscând

pe Constantin Nicolau drept nobil, după rangul tatălui său, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Lipsește dela dosar certificatul nobililor. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova. Urmașii necunoscuți.

37. Panaioti

Medelnicerul Enache Panaioti, de 50 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Văduv, are copii: un fiu, Nicolae, de 18 ani, și fete: Caterina ¹⁾, de 16 ani, și Mărioara, de 9 ani. Stăpânește în Ținutul Iași satul Gura Căinari laut zestre și satele Drozdiești și Putinești dobândite prin cumpărare și pe care sunt 150 curți de săteni, osebit de aceasta 150 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spre a dovedi că el, Enache Panaioti, are rangul de Medelnicer, a prezentat un document al Domnitorului Constantin Ipsilanti Voevod, dat în 1807; pe temeiul cărui document, Comisiunea, care a existat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe numitul Panaioti drept nobil, după rangul său, prin încheierea dată la 20 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice pentru Ținutul Iași.

Insemnări ²⁾.

Nepoata medelnicerului, Ecaterina († 1865), din căsătorie cu magistratul C. P. Gulac-Artâmovski, a avut un fiu, Nicolae Gulac-Artâmovski (1864—1898) ³⁾, strălucit ofițer de marină, prieten al Marelui Duce Gheorghe (fratele Împăratului Nicolae II), pentru care și-a și jertfit viața ⁴⁾.

¹⁾ Soția lui Const. Botezatu, consilier de curte, ziditorul bisericii sf. Constantin din Lunca-Soroca (1836), Ecaterina moare în 1860 și e înmormântată acolo.

²⁾ Dosarul Nr. 487, 1841, 70 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ În mormântat la Chișinău. Mormântul său a fost reparat, în 1938, de autor.

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 36—38. Viața romanțată a lui N. Gulac-Artâmovski e povestită în romanul prințesei Olga Bebutov, *Inima Țareviciului*.

Documente.

I. Noi, Constantin Alexandru Ipsilanti, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei și Munteniei. Prin acest hrisov Domnesc al nostru vă acordăm, Ioane Panaioti, Căpitan de darabani, gradul de Medelnicer. 28 Mai 1807. A înscris în cartea Vistieriei Mihail Veisa. A tradus întocmai tălmaciul Bulatov.

II. Divanul Principatului Moldovei. Domnule Medelnicer Enache, în scopul transportului fânului statului, strâns în ținutul Neamț, dela proprietatea Munteniei din Galaci la Galați, au fost tocmite în ținutul Sorocea 500 căruțe, pe lângă care necesitatea cere a fi delegat un slujbaș credincios ca să fie nelipsit dela acele căruțe și să se găsească acolo până la aducerea definitivă la îndeplinire a acestei porunci; sunteți delegat d-voastră ca, dela primirea acesteia, să vă prezentați de îndată la Ispravnicii Sorocei și, luând în primire cele 500 căruțe amintite, cu comisarii necesari, potrivit poruncilor date acelor Ispravnici, să porniți împreună cu executorul Dimitrie Grigore din Galați, trimis de aici, și să vă găsiți acolo până la transportarea definitivă la Galați a fânului pomenit mai sus, procedând potrivit ordinelor Părcălabilor din Galați și ale Sărdarului Nicolae Stamati; de asemeni să băgați de seamă ca niciunul din numărul căruțașilor să nu poată pleca, în caz contrar veți trage inevitabil răspunderea; precum de primirea prezentei porunci, cât și de plecarea d-voastră cu căruțele, să raportați Divanului. 31 August 1809. Pe original au iscălit: Vel Logofătul Constantin Balș, Hatmanul Costache Ghica, Visternicul Iordache Rossăt. A tradus întocmai tălmaciul Bulatov.

38. Patinioti

Medelnicerul Antonie Patinioti, de 55 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Căsătorit cu fata unui Profesor al Școalelor Moldovenești, n'are copii. Stăpânește moșia Durjăneni, dobândită prin cumpărare și pe care sunt 35 familii. În timpul celor optsprezece luni stabilite de tratat, doveditorul a fost distins de Domnitorul Moldovei Scarlat Kallimah cu rangul de Medelnicer și tot atunci a trecut în partea aceasta, unde, în 1818, a jurat pentru supușenia credincioasă Tronului Rosienesc; iar în ce privește rangul său, a prezentat un act de cumpărare pentru o moșie

nobilă, pe care o stăpânește acum. Pe temeiul căror dovezi, Comisiunea, care a existat în acest scop, recunoscând pe doveditorul Antonie Patinioti drept nobil, după rangul său, prin încheierea dată la 20 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Greci românizați. Urmașii necunoscuți.

39. Păun

Enacache Păun, de 36 ani, fără rang, Judecător ales de nobilime la Judecătoria de Ținut din Tighina, își are domiciliul în orașul Chișinău. Necăsătorit, stăpânește în Ținutul Tighina, satul Cozlești, o parte de pământ pe care sunt 10 curți de săteni, osebit de aceasta mai are 40 suflete de țigani. Spița neamului: Paharnicul Enache Păun, fiul său Enacache, actualul doveditor de noblețe. Spre a dovedi obârșia sa nobilă, Enacache Păun a prezentat un certificat care i-a fost eliberat de nobili la 28 Noemvrie 1821 și în care se arată că el, Enacache, e, în adevăr, fiul răposatului Boier Paharnicul Enache Păun, precum se arată și în cartea Domnitorului Moruzi din 1806. Și întru cât rangul de Paharnic transmite urmașilor dreptul la noblețe, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la rangul de noblețe a nobililor din Basarabia, pe temeiul certificatului pomenit, prin încheierea sa dată la 10 Decemvrie 1821, a recunoscut pe Enacache Păun drept nobil și a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar certificatul nobililor. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova. Urmașii necunoscuți.

40. Peresteri

Fotache Peresteri, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău. Căsătorit cu fata lui Magori Bernadski, Sofia, are o fată, Liubov, de 3 ani. N'are avere imobilă. Spița neamului:

Vel Stolnic Dimitrie Peresteri, fiul său Fotache, actualul doveditor al nobleței. Spre a-și dovedi nobleța, a prezentat o poruncă din Mai 1800, scrisă de Vel Postelnicul Constantin Caragea din personalul Domnitorului Ipsilanti, către tatăl doveditorului în timpul șederii lui la Hotin, Capiki Haia, în care poruncă e trecut ca Vel Stolnic. Pe temeiul acestui document, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe Fotache Peresteri drept nobil, după rangul tatălui său, prin încheierea dată la 2 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar porunca din 1800. Neconfirmat.

Insemnări.

Greci românizați. Urmașii necunoscuți.

Documente.

Noi, Manoil Rossăt Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, Am dat această poruncă credinciosului nostru Boier domnul Vel Stolnic Dimitrie Peresteri, pe care l-am însărcinat să supravegheze ordinea în oraș, adică pe vechilii Domnești și chelarii mănăstirilor, economi, brutari, case și prăvălii care se găsesc în capitala noastră, și oriunde ar găsi în oraș gropi arate cu orz sau prăvălii și hambare, să pună pe ele peceti și să întocmească inventarul grânelor ce se găsesc în ele și să ni-l prezinte nouă, apoi să procedeze potrivit nouii porunci pe care o vom da. 8 Iulie 1788. A tradus tălmaciul Kifalov.

41. Potlog

Gheorghe, de 46 ani, Manolache, de 43 ani, Ioan, de 42 ani, și Dimitrie, de 34 ani, fiii lui Potlog, toți fără ranguri, nu ocupă slujbe, locuesc în Ținutul Orhei, necăsătoriți. Dintre ei, Ioan stăpânește în Ținutul Orhei la moșia Isacova 224 stânjeni de pământ, iar alții n'au avere. Spița neamului: Gheorghită Potlog, Medelnicer, fiul său Vasile Potlog, fiii acestuia: Gheorghe, Manolache, Ioan și Dimitrache Potlog, doveditorii de acum ai nobleței. Spre a dovedi originea lor, au prezentat un document dela Vistieria Țării din Moldova dela 10 Mai 1808, cu iscăliturile Vornicilor Dimitrie Sturdza

și Grigore Ghica, în care e scris: cei patru frați Gheorghe, Manolache, Ioan și Dimitrache sunt fiii lui Vasile Potlog, iar acest Vasile e fiul Medelnicerului Gheorghită Potlog. Pe temeiul acestui document, Comisiunea, care a existat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe doveditorii Potlog drept nobili, după rangul de Medelnicer al bunicului lor, prin încheierea dată la 10 Decembrie 1824, a hotărât să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Români din Moldova. Urmașii necunoscuți.

Documente.

Dela Vistierie către cinstiții Sărdari ai Orheiului. Despre cei patru oameni și anume: Gheorghe, Manolache, Ioan și Dimitrache, fiii lui Vasile Potlog, fiul Medelnicerului Gheorghe Potlog, care fiind cunoscut că sunt de origine Boierească, dar din anumite cauze rămânând săraci, s'au stabilit aici în Iași, iar acum au plecat ca să se stabilească în satul pomenit; pentru ca locuitorii să nu-i turbure, vi se poruncește să dați poruncă locuitorilor și altor funcționari, precum și d-lor Potlog o însemnare, ca să nu fie turburați cu nimic, ci să fie apărați, pentru că aceștia sunt de origine Boierească, și însemnările d-voastră împreună cu această poruncă să le dați în mâinile lor. 10 Mai 1808. Au iscălit: Vornicul Dimitrie Sturdza și Vornicul Grigore Ghica. A cercetat Stolnicul Ioan Keșco. A tradus tălmăciul Guvernului Regional, Secretarul Guvernial Golinevici.

42. Râșcanu

Consilierul de Curte Dimitrie Râșcanu, de 62 ani, Mareșalul Regional al Nobilimii. Căsătorit cu fata Spătarului Sturdza, Mărioara. Are un fiu, pe Constantin, de 7 ani. Stăpânește în Ținutul Orhei două sate Visterniceni și Bubueci, pe care sunt locuite 200 curți, și o moșie nelocuită Ghețaoani și oșebit de aceasta 60 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Toader Râșcanu, Vel Pitar, fiul său Constantin Râșcanu, Vel Vornic, iar fiul acestuia Consilierul de Curte Dimitrie Râșcanu, doveditorul de acum

al nobleței. Cu privire la rangul său, a prezentat Comisiunii: 1. Un document dela Domnitorul Grigore Ghica, din anul 7245 (1737), referitor la întărirea după bunicul doveditorului, Toader Râșcanu, a unui pământ cumpărat și primit în dar, și din care se vede că Toader a avut rangul de Vel Pitar; 2. Un document dela Domnitorul Alexandru Kallimah, din 1798, cu privire la o jalbă care i-a fost făcută în legătură cu o pricină pentru niște baragii de pe râul Bâc, în care document tatăl doveditorului e trecut ca Vel Vornic, iar el ca Vel Stolnic; 3. Formularul de serviciu al lui Dimitrie Râșcanu, că a avut ranguri Moldovenеști, rangul de Ban și, în sfârșit, acela de Consilier de Curte. După cercetarea căror dovezi, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, socotindu-le suficiente, prin încheierea dată la 22 August 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar statele de serviciu.

42 a. Râșcanu

Stolnicul Matei Râșcanu, de 60 ani, nu ocupă slujbă. Locuеște în Ținutul Orhei. Căsătorit, are un fiu, pe Iordache, de 16 ani. Stăpânește prin moștenire avere imobilă în Ținutul Iași, moșiile: Ivanușca, Știubeeni și Ignățeni, pe care se află satul Copaceanca cu 170 curți de săteni, și moșiile dobândite prin cumpărare în Ținutul Orhei: Tuzora, pe care se află un sat și un târg cu 90 curți de locuitori, afară de burgheji, și Novicea, nelocuită, plus porțiuni din moșiile Sverja, Laureni și Drevici, și are 70 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Toader Râșcanu, Jitnicer, fiul său Ioan Râșcanu, Stolnic, fiul acestuia Matei Râșcanu, Stolnic, doveditorul de acum al nobleței. Din documentele prezentate de Stolnicul Matei Râșcanu cu privire la obârșia sa nobilă s'a constatat: 1. Dintr'un act dela 3 Mai 7249 (1741), în legătură cu vânzarea de către Nicolae Nica a satului Ivanușca din Ținutul Iași, se vede că Toader Râșcanu a fost Vel Jitnicer; 2. Dintr'o copie întărită de pe un act de hotărnicire dela 2 August 7268 (1760), privitor la moșia Boroseni, se vede că Ioan Râșcanu e fiul Jitnicerului Toader Râșcanu; iar dintr'un document dela Divan, dela 4 Iunie 7270 (1762), întărit de Domnitorul Grigore, se vede că Ioan Râșcanu a avut rangul de Pitar; dar în documentul Domnitorului

Constantin Cehan Voevod, din 1764, cu privire la numirea lui ca Ispravnic, e trecut ca Stolnic; 3. In Salvogarda Contelui Rumianțov, dela 8 Decemvrie 1770, dată pentru apărarea de obide a satului Ivanușca, din considerație pentru serviciile făcute de Boierul Râșcanu Armatei Imperiale, Smaranda Râșcanu e trecută ca soția acestui Boier, precum și într'un document al Divanului dela 7 Februarie 1784, se spune că Dimitrie Bantâș¹⁾, în calitate de împuternicit din partea Stolnicesei Smaranda și a Stolnicului Ioan Râșcanu, s'a judecat cu răzeșii Ciomârtan pentru moșiile Ivanușca și Uscăteni; 4. Din testamentul Stolnicesei Smaranda Râșcanu, dela 21 Martie 1809, reiese că petiționarul Matei Râșcanu e fiul ei, căruia i-au dat moșiile Ivanușca și Știubeeni. După cercetarea căror dovezi, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, prin încheierea dată la 30 Noemvrie 1821, recunoscând pe Stolnicul Matei Râșcanu nobil, a hotărît să fie trecut, împreună cu neamul, în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar Salvogarda contelui Rumianțov, în schimb însă găsim un act de hotărnicie al Divanului dela 15 Iulie 1812, care n'a fost prezentat Comisiei dela 1821. Iordache Râșcanu, în 1838, a fost transcris în partea VI a cărții nobilimii.

Insemnări.

Români din Moldova.²⁾ Cartea Genealogică a nobilimii basarabene³⁾, amintește pe vornicul Constantin și fiul său, spătarul Alexandru, tatăl pitarului Toader, care n'are nimic comun cu Râșcanii din Fălciu⁴⁾. Toader⁵⁾ are trei fii: Constantin, vornic și ctitor al unei biserici din Chișinău (1777); Ioniță, stolnic, și Alexandru, care se așează în jud. Vaslui și lasă urmași existenți și astăzi⁶⁾. Fiul lui Constantin, Dimitrie († 1831), petiționarul, a fost primul mareșal al nobilimii în Basarabia (1816—22) și s'a

¹⁾ Căsătorit cu Ecaterina, fata lui I. Râșcanu.

²⁾ Gh. Ghibănescu, *Surete și Izvoade*. Vol. X. 1915.

³⁾ Partea VI, Arhivele Stat. din Chișinău, și Actele Comisiei din 1821, partea II.

⁴⁾ Părerea eronată a lui Gh. Ghibănescu.

⁵⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 36—39, 1936, pp. 4—6.

⁶⁾ T. Râșcanu, *Zbuciumata viață a postelnicului T. Râșcanu*. *Revista Fundațiilor Regale*, 1937. (Arhiva dr. T. Râșcanu, Buhăești-Vaslui).

însurat cu Mărioara († 1832), fiica spătarului D. Sturdza; pe fiul său, Constantin (1815—82), călător, l-au moștenit familiile Moruzi, Sturdza și Sandu Râșcanu din Moldova. Stolnicul Ioniță a avut doi fii: Matei-spătarul, al doilea petiționar, și Grigore, tatăl comisului Ștefănașche, deputat al Sfatului Suprem (1818—21). Din căsătoria lui Matei cu Casandra (1784—1827)¹⁾, fiica logofătului Iordache I. Sturdza, a rezultat un fiu, Iordache, spătar și mareșal. Unicul său fiu murind de vreme, l-a adoptat pe nepotul său de soră, Gheorghe Leopold Râșcanu-Derozinski²⁾, ofițer și mareșal provincial (1872—1875), care i-a moștenit un fideicomis și numele³⁾.

Documente.

I. Noi, Grigore Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Adică a venit înaintea Domniei mele și înaintea Boierilor noștri mari și mici, credinciosul Boier al nostru Toader Râșcanu, Vel Pitar, și ne-a arătat câteva zapise de moșii de cum-părăături și danii încredințate cu multe iscălituri și peceți ale oamenilor de cinste. Întâi un zăpis din anul 7245 (1737) Februarie 25, dela Maria, jupâneasa lui State, biv Vel Ușier, împreună cu fiul său Gavriil, scriind și mărturisind precum ei de bună voia lor au vândut a lor dreaptă moșie anume Tuzora, unde este hambarul de câmpuri de țărină și cu loc de fânași de această parte de Prut și de acea parte, cu vad de pod în apa Prutului și cu tot venitul. Această moșie au vândut-o ei d-sale Pitarului Toader drept 1050 lei bani vechi și le-a făcut plata deplin întru mâinile lor, care moșie a fost lui State Ușierul miluire și danie dela Domnia sa Mihail Racoviță Vodă și este aleasă și stălpită cu pietre de jur împrejur, după cum pe larg arată și ispisocul Domniei sale lui Mihail Vodă. Așijderea alt zăpis din anul 7237 (1728) Decemvrie 3, dela Vârlan Danul, ce a fost cafegiu, scriind precum s'a socotit și cu bună voia sa a dat danie d-lui Toader Râșcanu, Vel Pitar, din jumătatea satului Tuzora, ce este în ținutul Orheiului la podul Băraiacului, jumătate, iar cealaltă din jumătatea satului Tuzora, jumătate i-a vândut-o Pitarului Toader și cu mori în apa Băcului, care această jumătate

¹⁾ Gh. Ghibănescu, *Impresii și note din Basarabia. Opinia*. Iași, 1912.

²⁾ Dosarul Nr. 206, 1842, 68 file. Arhivele Stat. în Chișinău.

³⁾ Arhivele d-lor G. Ermolinski de Korczak și dr. L. Sicinski (Chișinău).

de sat i-a fost Danului cumpărătură dela Neagoe Ciudin Comisul. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7244 (1736) Iunie 20, dela Vasile Hagimă, scriind precum a dat danie toată partea lui de moșie, câte se va alege din cealaltă jumătate a satului Tuzora în partea de sus, d-lui Toader Vel Pitar. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7242 (1733) Decemvrie 14, dela Gheorghe și Constantin, feciorii lui Iz, ce a fost Armaș, și dela unchiul lor Alexandru Ișdor, scriind precum au vândut a lor dreaptă moșie, anume Borosenii, ce sunt peste Prut în obârșia Camencii în ținutul Iașilor. Această moșie au vândut-o ei cu tot venitul d-lui Toader Vel Pitar drept 200 lei bani gata, și le-a făcut plată deplin întru mâinile lor, care moșie i-a fost lui Iz Armașul cumpărătură dela Sandul Adam neguțătorul. Așijderea ne-a mai arătat d. Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7237 (1729) Iulie 10, dela Gavrilăș Sillion, cu fiul său Sandu, scriind că au vândut a patra parte din jumătatea satului Ivancăuți, cu heleșteu, cu bălți de pești, cu loc de fânați și cu pomeți, care moșie este în ținutul Dorohoiului. Această moșie au vândut-o ei d-lui Toader Vel Pitar drept șaptezeci lei bani gata și le-a făcut plată deplin întru mâinile lor. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7245 (1737) Februarie, dela Irimiice, scriind că a vândut a lui dreaptă ocină și moșie, jumătatea satului Ivancăuți, cu vad de moară în apa Prutului, cu heleșteu, cu pești, cu pădure și cu tot venitul. Această moșie a vândut-o el d-lui Toader Vel Pitar drept două sute lei bătăuți și i-a făcut plată deplin întru mâinile lui, care moșie i-a fost lui de pe maică-sa, Vasilica, fata Manii din Ivancăuți, și fiind cealaltă jumătate a satului Ivancăuți iarăși a d-sale Pitarului Toader depe maică-sa, Catrina, care a fost iarăși fata Manii din Ivancăuți, alții n'au încăput să cumpere, ci a cumpărat-o Pitarul drept acei bani ce mai sus arată. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7163 (1655), dela Toader Mantie și cu surorile lui Bejana și Mița, scriind că au vândut din satul Ivancăuți din a patra parte de sat trei părți cu tot venitul, Manii din Ivancăuți drept 200 lei și le-a făcut plată deplin întru mâinile lor. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis dela Nicolae, feciorul Irinei, nepotul Mantii, scriind că a vândut și el a patra parte din tot satul Ivancăuți Manii din

Ivancăuți drept 100 lei și i-a făcut plată deplin întru mâinile lui. Și iarăși ne-a mai arătat credinciosul Boier al nostru, d-l Toader Vel Pitar, un zapis din anul 7235 (1727) Mai 25, dela Maria Stolniceasă a lui Dumitrașcu Ursache și dela fiul său, Vasile, scriind că au vândut din jumătatea satului Cuzlău, ce este lângă Ivancăuți în ținutul Dorohoiului, a treia parte, care moșie i-a fost dela socrul său Gheorghe Ursache Visternic, iar lui Gheorghe i-a fost cumpăratură dela Costașcu Badiul dela Rădăuți. Această jumătate a satului Cuzlău, a treia parte au vândut-o ei d-lui Toader Vel Pitar drept șaptezeci lei bani gata, încapând d-lui a o cumpăra și le-a făcut plată deplin, care bani le-au dat ei de au plătit datoria ce a fost dator Dumitrașcu Ursache, și arată la zapisul acesta că, măcar că această moșie s'a pus în izvodul lui Constantin Silion, cumnatul lor, dar acel izvod să nu se ție în seamă, și în locul acesteia să i se dea altă moșie, de vreme că aceasta s'a vândut de s'a plătit datoria lui Dumitrașcu Ursache. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7240 (1732) Iulie 10, dela Toader Cuza biv Postelnic, feciorul lui Dumitrașcu Cuza, nepot de fată a lui Toader Jora, scriind că a vândut din jumătatea satului Cuzlău a treia parte din partea de sus; această parte este cumpăratură de moșul său Toader, dela Andrei Zarâmba și dela femeia lui Acsana, fata lui Petrașcu Turcu, și altă a șasă parte din tot satul Cuzlău, care a răscumpărat-o iarăși moșul său Toader Jora dela Dumitrașcu biv Vel Pitar, iar lui Dumitrașcu Pitar i-a fost cumpăratură dela feciorii lui Stratulat Brahă din Drăgușani. Aceste două părți de moșii le-a vândut el d-lui Toader Vel Pitar, cu heleşteu și cu tot venitul, drept o sută zece lei bani gata, și i-a făcut plată deplin întru mâinile lui. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar și alt zapis din anul 7167 (1659) Mai 1, dela Dumitrașcu Badiul dela Rădăuți, scriind că a vândut a lui dreaptă moșie ce a avut cumpăratură în satul Cuzlău dela Măricuța, din jumătate de sat a patra parte de jos, cu pomet și cu tot venitul. Această moșie a vândut-o Badiul Manii din Ivancăuți, moșul d-sale Pitarului Toader, drept 500 lei bătuți și i-a făcut plată deplin. Așijderea ne-a mai arătat și alt zapis din anul 7150 (1642), dela Grigore și Cazacu, feciorii Mariei, nepoți Tudoscăi Isăcească din Cuzlău, scriind că au vândut din jumătatea satului Cuzlău din a treia parte, a treia. Această moșie iarăși au vândut-o Manii din Ivancăuți drept 30 taleri, și

le-a făcut plată deplin. Și iarăși ne-a mai arătat Toader Vel Pitar alt zapis din anul 7151 (1643), dela Irina, fata lui Isate și a Tudoscăi, nepoata lui Nicorici, scriind că a dat toată partea ei de moșie ce a avut dela moșii și de cumpărătură în satul Cuzlău, nepotului său Manii din Ivancăuți, ca s'o îngrijească în viață și după moarte să o pomenească, și un zapis ce a făcut ea mai înainte lui Bobăscu să nu se ție în seamă. Așijderea ne-a mai arătat credinciosul Boier al nostru, d-l Toader Vel Pitar, câteva zapise de cumpărătură ce a cumpărat în satul Răspopeni, ce este peste Prut în ținutul Iașilor, socrul d-sale Mazarachi neguțitorul, dela răzeși de Răsipeni, întâi un zapis din Septemvrie 7208 (1699), dela Constantin Croitorul, ginerile lui Perjer, și dela femeia lui Mărica, încredințat cu multe iscălituri, scriind că au vândut jumătate din partea Grecii din Răsipeni lui Mazarachi neguțitorul drept 35 lei bătuți; al doilea zapis din anul 7208 (1700), dela Iftode și cu frații săi Bejan și Postolache, feciorii lui Gheorghită Răspopu, nepoții lui Grigore Răspopu, și dela Maria și Ana, fetele Sasului, nepoatele Floarei Mocicesei preuteasă, și Tudosie, ginerile lui Ponici, și cu cumnată-sa, fata lui Enache Ponici, scriind că au vândut jumătate din satul Răsipeni cu partea Grecii, ce a cumpărat-o Mazarachi dela Constantin, ginerile lui Perjer, și cu partea Ghindoe ce le-au fost Răspopeștilor danie, oșebit de partea ginerelui lor, lui Gherman, a patra parte din partea acestora a Răspopeștilor, și a patra parte din partea Ghindoe ce i s'a venit lui danie, și oșebit din partea lui Vasile și a lui Enache, nepoții Sanfirei, scoțându-se aceste părți ale lui Gherman și ale nepoților Sanfirei, altă moșie toată din jumătate de sat cu vatră de sat, cu fânați, cu heleștei, cu păduri și cu tot venitul, au vândut-o ei lui Mazarachi neguțitorul drept 160 lei și le-a făcut plată deplin întru mâinile lor. Al treilea zapis din anul 7208 (1700) Februarie 6, dela Constantin, ginerile Lupului Perjer, împreună cu femeia lui Măricuța, scriind precum au vândut jumătatea din partea Grecii dintr'același sat Răsipeni, iarăși lui Mazarachi neguțitorul, drept 35 lei și le-a făcut plată deplin întru mâinile lor. Al patrulea zapis din 7209 (1701) Februarie 20, dela Ionașcu și fratele său Pavel, feciorii Ursului, nepoții Vărvarei, strănepoții lui Grozav, scriind că au vândut jumătatea satului Răsipeni, jumătatea din partea de sus, lui Mazarachi neguțitorul drept 137 lei, care moșie i se cuvine din tot satul a

patra parte, și le-a făcut plată deplin întru mâinile lor. Al cincilea zapis din anul 7211 (1702) Septemvrie 27, dela Enache, feciorul Alexandrei, nepot de fată a lui Pavel Pârcălabul de Telenești, scriind precum și el a vândut partea lui de moșie ce a avut în satul Răsipeni de pe moșul său Pavel Pârcălabul, împreună cu unchiul său Vasile călugărul, ce a fost frate cu mamă sa, copiii lui Pavel, lui Mazarachi neguțitorul drept 12 lei, și i-a făcut plată deplin. Și scrie la zapisul lui cum de s'ar scula unchiul său Vasile călugărul să gâlcevească pentru partea lui, ce i-a vândut Enache, să aibă a căuta cu dânsul, iar Mazarachi neguțitorul să stăpânească cu pace. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Vel Pitar un zapis din anul 7158 (1649) Noemvrie 14, dela Ionașcu, feciorul Tudoseăi, nepotul lui Ihnatcu din Valeva, scriind că a vândut toată parte de moșie ce s'ar alege în Valeva, partea mătușei sale Varvara Ihnătoae, aceasta a vândut-o Manii din Ivancăuți și jupânesei sale drept 150 lei bani gata și i-a făcut plată deplin întru mâinile lui, care moșie a vândut-o el cu tot venitul din vatra satului, din câmp și din heleșteu. Așijderea ne-a mai arătat d-l Toader Râșcanu, Vel Pitar, un ispisoc din anul 7234 (1726) Martie 5, dela Domnia sa Mihail Racoviță Vodă, scriind într'acel ispisoc precum a miluit Domnia sa pe d-l Toader Pitar cu doi țigani, anume Sandu și Pavel, cu feciorii lor. Drept aceea, dacă am văzut Domnia mea aceste zapise și ispisocce mai sus arătate, încredințate cu multe iscălituri și peceți, ne-am încredințat și dela Domnia mea încă am dat și am întărit sus numitului Boier al nostru, credinciosul d-l Toader Râșcanu Vel Pitar, toate aceste sus pomenite moșii, Tuzora, unde este hambarul, și Tuzora din ținutul Orheiului, și Ivancăuții din Ținutul Dorohoiului și Cuzlău, la fel acolo, și Răsipenii peste Prut din Ținutul Iașilor și pe această parte de moșie din Valeva și pe acei doi țigani Sandu și Pavel cu feciorii lor, ca să-i fie d-sale drepte ocine și moșii și uric de miluire și de întăritură cu toate hotarele și cu tot venitul neclătit, nerușuit nici odinioară în veci. Și iarăși mai dăm și întărim d-lui Toader Vel Pitar, toate părțile de moșii ce are în sat în Rahozna ce este în ținutul Cernăuților, după ispisoc de pâră ce ne-a arătat dela Domnia sa Mihail Vodă, cum s'au părît Vel Pitarul cu Darie Brânzanul și a rămas din judecată ca să stăpânească acele părți d-l Toader Vel Pitar și nimeni altul să nu se amestece peste acest ispisoc al Domniei mele. Aceasta

facem. În Iași anul 7246 (1738) Martie 27. În a doua Domnie, în al treilea an. Îscălit Sandul Sturdza Logofăt. A citit vtori Logofăt. A tradus din moldovenește talmaciul Tribunalului Civil Regional al Basarabiei, Porucic în rezervă Makedonski.

II. Traducere din moldovenește. Noi, Alexandru Ioan Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a Domniei mele precum că credinciosul Boier al nostru, Dimitrie Râșcanu biv Vel Stolnic, pe lângă jaloba ce a dat către Domnia mea, a înfățișat nouă o carte a răposatului Domn Grigore Alexandru Ghica Voevod din anul 1775 Iulie 25, că părintele d-sale Stolnicului, răposatul Vornic Constantin Râșcanu, ce-a fost Spătar, prin jaloba ce a dat atuncea a arătat că pe moșia d-sale de lângă Chișinău, anume Ghețaoani dela ținutul Orheiului, are în apa Bâcului un iaz făcut din vechime. Și în vremea trecută jidovii din orașul Chișinăului au făcut în capul aceluia iaz pe moșia mănăstirii Galata vreo câteva velnițe, care moșie a mănăstirii se află pe de această parte de apa Bâcului în ținutul Lăpușnei, și fiindcă acei jidovi toată imputăciune, spălături și drojdiile vinului și necurătenia din velnițe le lepădau în apa Bâcului la capul iazului, din care pricină s'a umplut iazul de nămol și de aceea peștele s'au nădușit și morile s'au înecat; s'a făcut atuncea cercetare și s'a văzut din hrisovul răposatului Domn Mihail Racoviță Voevod, că toată apa Bâcului se stăpânește numai de către ținutul Orheiului, iar ținutul Lăpușnei nicio trebuință la apa Bâcului nu are. Și de vreme ce acele velnițe erau vechi, apoi s'a socotit ca să nu se strice velnițele, decât jidovii ce făceau iazului cu velnițele lor stricăciune să aibă a da răposatului Vornic Râșcanu câte 3 galbeni de velniță pe an, însă alte velnițe să nu facă. Pe urmă, când s'a iscat în țară pacea și neliniștea s'a risipit, și iazul s'a curățit și peștile întrânsul iarăși s'a plodit și morile s'au îndreptat, au început alți jidovi să facă velnițe în locul celor ce-au fost. Deci, după cercetarea scrisorilor răposatului Vornic Constantin Râșcanu, lămurit s'a văzut din hrisovul Domnului Mihail Racoviță Voevod, că între Ținutul Orheiului și între Ținutul Lăpușnei este hotar apa Bâcului, și că moșiile din ținutul Orheiului stăpânesc apa Bâcului, iar moșiile din Ținutul Lăpușnei nicio trebuință la apa Bâcului nu au, și fiindcă moșia mănăstirii Galata se află în cuprinsul Ținutului Lăpușna, apoi nu s'a îngăduit acelor

jidovi a face velnițe lângă apa Bâcului, ci s'a poruncit Sărdarilor de Orhei ca să-i oprească pe toți sau să se invoiască cu răposatul Vornic Râșcanu, precum cu amănuntul se cuprinde în cartea răposatului Domn Grigore Alexandru Ghica Voevod. Acum d-l Stolnic Dimitrie Râșcanu prin jaloaba ce a dat către mine arată, că în locul velnițelor a căroră lucrare acum s'a oprit de doi sau trei ani, s'au început a se face atât pe moșia Galata, cât și pe moșia sfintei Vineri salhanale dela care și mai multă stricăciune se pricinuieste iazului. Pentru care hotărîm Domnia mea, ca precum prin cartea de mai sus pomenită s'a oprit facerea velnițelor, așa să fie oprită și facerea salhanalelor și nimeni fără invoirea d-lui Stolnic să nu facă salhanale. Pentru care poruncim Domnia mea și d. Sărdari de Orhei să urmați întocmai precum prin această carte se hotărăște, neîngăduind pe nimeni a face salhanale pe acel loc fără voia d-lui Stolnic. Aceasta poruncim. Anul 1798 Ianuarie. În cel adevărat s'au iscălit: a citit Vel Logofătul. S'a trecut la condică, Matei Condicar.

43. Roman

Pitarul Gheorghe Roman, de 45 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Hotin. Necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Hotin avere imobilă, a 8-a parte din moșia Dumeni și a 4-a parte din moșia Rohotina, pe care pământ sunt 25 familii de săteni. Spre a-și dovedi obârșia nobilă, Roman a declarat că în 1806 a fost distins, de către Domnitorul Moruzi Voevod, cu caftanul de Pitar, pentru care fapt Comisiunea ce a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, încredințându-se din lista dată sub Domnitorul Moruzi în 1806, de pe care o copie certificată o avea Comisiunea aceea, că Gheorghe Roman e trecut, în adevăr, cu rangul de Pitar, care-i dă dreptul la noblețe, prin hotărîrea dată la 6 Iulie 1821, recunoscându-l drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova.

44. Rossăt (Rosetti)

Medelnicerul Vasile Mihail, fiul lui Rossăt, de 39 ani, prin alegerea nobilimii e Deputat în Sfatul Suprem al Regiunii Basarabiei. Văduv, n'are copii. Stăpânește avere imobilă, prin moștenire, moșiile: Șibutinți, pe care sunt 120 curți de săteni, Cormani, cu 76 curți, prin schimb, Romancăuți, cu 147 curți, Carlacău, cu 413 curți, pe temeiul unei hotărâri judecătorești, Chelmești, cu 130 curți, Trinca, cu 108, jumătate din satul Moșinei, cu 37, și jumătate din satul Culighievca cu 80 curți de săteni în Ținutul Hotin și moșia Verdemeti din Ținutul Tighina, dobândită prin cumpărare și pe care sunt 20 curți de săteni, și afară de aceasta are 1500 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Iordache Rossăt Vel Vornic, fiul său Constantin Rossăt Logofăt, fiul acestuia Mihail Rossăt Medelnicer, fiul acestuia Vasile Rossăt, doveditorul de acum al nobleței. Medelnicerul Vasile Rossăt și-a dovedit obârșia nobilă cu actele de mai jos: 1. Copie certificată de pe inscripțiile încrustate pe vasele sfinte dela biserica Sf. Ierarh Nicolae care se află în Iași și tot o copie certificată de pe un hrisov al lui Antonie Rossăt Voevod, dela 29 Martie 7185 (1677), din care acte se vede că Antonie Rossăt a domnit în Moldova, a întemeiat un scaun Mitropolitan pe lângă biserica Sf. Nicolae, a dăruit veselă și că el, Antonie, a avut trei fii: Alexandru Voevod, Iordache Voevod și Enache Voevod; 2. Un document dela Divanul Moldovei, dat la 18 Martie 1796 în pricina pentru moșiile Măcsinești și Ghi-lăești, așezate în Ținutul Neamț, între Medelnicereasa Maria Rossăt și diferite persoane, în care se arată că Medelnicereasa a fost soția fiului lui Constantin Rossăt, care avea rangul de Logofăt și că el, Constantin, a fost fiul lui Iordache Rossăt, care avea rangul de Vel Vornic, pe care Boieri, adică pe tată și pe fiu Divanul i-a găsit iscăliți pe o tranzacție privitoare la o avere în anul 7253 (1745) și pe un act de hotărnicire dela 26 Iunie 7256 (1748); 3. Două porunci Domnești, a lui Mihail Sutzo Voevod, dela 30 Octomvrie 1793, și a lui Alexandru Kallimalı Voevod, dela 26 Iunie 1798, cu privire la niște pricini, porunci din care se vede că numita Medelnicereasă Maria Rossăt a fost soția Medelnicerului Mihail Rossăt, iar acesta a fost fiul Logofătului Constantin Rossăt; 4. Un act dela 12 Iulie 1795, întărit de Divan, privitor la vânzarea

de către un oarecare Ifrim Vicul a unei vii din satul Bulăești și în care se arată că actualul doveditor de noblețe Vasile Rossăt e fiul Medelnicerului Mihail Rossăt; și 5. Un document al Domnitorului Moldovei Kallimah Voevod, dela 13 Noemvrie 1812, întărit de Visternicul Iordache Rossăt și în care document numitul Domnitor arată că neamul Rossăteștilor își are obârșia dela Antonie Rossăt Voevod care a domnit în Moldova în 1676, printre ai cărui urmași îl socoate și pe Vasile Rossăt, cu care prilej îi spune Spătar. Dar Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, procedând la rezolvarea cererii care i-a fost făcută în acest scop, a găsit necesar să aducă următoarea judecată: întâi, deși nu există îndoială că Antonie Rossăt Voevod a domnit în Moldova în 1676 și că a avut trei fii printre care și pe Iordache Voevod, totuși declarația doveditorului că se trage din acest Rossăt Voevod și că străbunicul său Vornicul Iordache Rossăt e, în adevăr, fiul acelui Voevod numai prin faptul că acel Domnitor a avut un fiu cu numele de Iordache, e cu totul neîndestulătoare din cauză că fiul Domnitorului a fost Iordache Voevod, iar străbunicul său avea rangul de Vornic și că cel dintâi, precum reiese din hrisov, a existat încă în anul 7185 (1677), iar cel din urmă, potrivit lămuririi Divanului din documentul arătat mai sus, iscălea hârtii în anul 7256 (1748), e îndoelnic ca un fiu de Domnitor, arătat drept Voevod, să renunțe la rangul de Domnitor și să-l ia pe acela de Vornic și trebuie presupus că cei doi Iordache amintiți mai sus, adică Voevodul și Vornicul au fost două persoane diferite ¹⁾, cu atât mai mult cu cât intervalul între epocile când, după cum lămurește cu acte, a trăit unul și celalt, nu e mic, judecând că dacă acel fiu de Domnitor e arătat de tatăl său într'un hrisov din anul 7185 (1677), e firesc că pe vremea aceea era în vârstă, pe când Vornicul, iscăbind hârtii în anul 7256 (1748), firește că putea să mai trăiască; și al doilea, cu privire la rangul de Spătar luat de doveditor, deși potrivit regulii stabilită prin punctul trei al Ucazului, către nobili, nobilii de aici pot să se bucure de ranguri Moldovenești, pe care s'au învrednicit să le primească prin caftanul

¹⁾ Vornicul era un nepot de văr al lui Beizadea Iordache. Tatăl său, Lascarache, era fiul lui Constantin Rosetti, fratele lui Antonie-Vodă. R. Rosetti. *Familia Rosetti*. București, 1938. Arborele genealogic.

care le-a fost acordat pentru merite; dar întru cât pe de o parte în documentul Domnitorului Kallimah nu se arată că doveditorului Rossăt i s'ar fi acordat un caftan pentru merite prin regula statornicită în Moldova, ci numai vorbindu-se despre altceva era trecut ca Spătar, iar pe de altă parte Comisiunea având în vedere o notă care a fost adresată Consulului General Rosienesc din Iași, Pini, din partea Domnitorului Kallimah, iar dela Consul adusă Autorităților Regiunii acesteia și în care Domnitorul amintit a declarat, că e surprins că Medelnicerul Vasile Rossăt se dă drept Spătar, pentrucă n'a fost distins cu acest rang și că, făcându-se cercetări, s'a descoperit că și l-a însușit pe nedrept, a rugat el, Rossăt, pe copistul Divanului, Teodor, să-i transcrie două atestate care au fost compuse de el, unul din partea Divanului, altul din partea Prințului Kallimah, poruncindu-i lui Teodor să lase în acele atestate locuri libere pentru rangul lui Rossăt; când însă, după transcrierea acestora de către el, le-a dat lui Rossăt, a văzut pe urmă că în documentul iscălit de Prinț rangul de Spătar e scris de o mână străină care imita scrisul lui Teodor, apoi el, după convingerea lui Rossăt a scris acest rang și în documentul Divanului, care fusese iscălit, incredințându-l că aceasta se face cu știința Prințului; dar că Vasile Rossăt are rangul de Medelnicer, aceasta se vede din cartea Domnitorului Moruzi din 1806; de aceea, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin, ca unul care și-a dovedit obârșia prin documente incontestabile numai dela străbunicul Vornicul Iordache Rossăt, a cărui existență, după actele care au fost prezentate acum, se dovedește nu mai departe decât la anul 7253 (1745), cu condiția că, dacă Vasile Rossăt va mai prezenta alte documente, pe temeiul cărora obârșia sa ar fi mai îndepărtată decât 100 ani, în acel caz i se dă dreptul să ceară trecerea lui în acea parte a cărții genealogice, care e destinată unei asemenea obârșii.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

După tradiția familială, Rosetti ar fi originari din Genova, de unde ar fi venit în sec. XIII la Constantinopol, dela sec. XVII

așezându-se în Moldova ¹⁾. Medelnicerul Vasile Rosetti-Bălănescu († 1834), petiționarul, însușindu-și rangul de spătar, după pacea dela București a trecut samovolnic Prutul, în fruntea unui grup de țigani-șerbi, fără să se supună regulilor carantinei. Guvernatorul Sturdza l-a pedepsit cu arestă la cetatea Ismail. În fruntea opoziției, alcătuită de parveniți, medelnicerul a fost ales în 1818 deputat al Sfatului Suprem. În 1821, generalul Inzov l-a îndepărtat dela alegerile nobilimii. În Basarabia, el s'a judecat cu Sturdzeștii, pretinzând că împărțirea moșiilor făcută în 1726 în legătură cu străbunica sa, Maria I. Sturdza, ar fi nedreaptă ²⁾.

În 1821, s'au refugiat în Basarabia dragomanul Scarlat Rosetti-Bibica și vistierul Iordache Rosetti-Roșnovanu (1764—1836), însoțit de fiii săi, Nicolae (1794—1858) și Alecu (1798—1853). Fiicele lui Nicolae: Pulcheria, s'a măritat cu baronul C. Rosen; Maria, — cu generalul conte L. Sollohub, iar Roxandra, — cu M. I. Saburov (div.), apoi — cu C. A. Lișin ³⁾.

Familia Rosetti ⁴⁾ din Basarabia, cu urmași existenți și astăzi, n'are nicio însemnătate. Se trage din Ștefan Rosetti, înscris în 1848 în partea VI-a a cărții nobilimii basarabene, fiul stolnicului Costache (se pare că a fost înmormântat în 1809, la Tătărești-Lăpușna) ⁵⁾, al cărui tată era spătarul Ștefan Rosetti (1714) ⁶⁾. Familia Rosetti-Bălănescu nu mai există în Basarabia.

44 a. Rossăt (Rosetti)

Medelnicerul Lupu Rossăt, de 37 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Orhei. Căsătorit cu Safta Cuza, are un fiu, pe Nicolae, de 15 ani. Stăpânește prin moștenire moșia Țigănești din Ținutul

¹⁾ R. Rosetti. *Note genealogice și bibliografice despre familiile Bușuș și Rosetti*. Analele Academiei Rom. S. II, T. XXVIII, București, 1906, p. 3, și R. Rosetti. *Amintiri*.

²⁾ F. Wiegel. *Observațiile asupra stării actuale a Basarabiei* (1823).

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 25—27, 1935, p. 23.

⁴⁾ Dosarul Nr. 533, 1847, 146 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

⁵⁾ Biserica din Tătărești, zidită pe la 1795, a ars acum vreo șase ani, când s'a distrus și mormântul lui C. Rosetti. Com. de A. D. Inglesi.

⁶⁾ Strănepotul lui Manolache Const. Rosetti, nepotul de frate al lui Antonie-Vodă. R. Rosetti, *Familia Rosetti. Op. cit., Arborele genealogic*. De comp. notele noastre în *Viața Basarabiei*, Nr. 2—3, 1939, p. 169, și *Din trecutul nostru*, I—IV, 1939, p. 58.

Orhei, pe care sunt 70 curți de săteni și 12 familii de țigani șerbi. A prezentat la Comisiune cu privire la originea sa: 1. O poruncă a Domnitorului Constantin Moruzi Voevod, dela 31 Martie 1781, dată către slujbașii delegați să despartă o porțiune de pământ la moșia Sipoteni pentru soția Pitarului Gheorghe Rossăt, Irina; 2. O poruncă a Domnitorului Alexandru Moruzi Voevod, dela 17 Mai 1805, către Sărdarii Orheiului, cu privire la pricina referitoare la porțiuni din moșia Cărăbășeni și Bravicea, în care doveditorul Lupu Rossăt e trecut cu rangul de Medelnicer. După cercetarea acestor documente, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, neîncredințându-se numai din declarația doveditorului, că e fiul sus arătatului Pitar Gheorghe Rossăt, a lăsat această chestie necercetată, iar pe temeiul rangului doveditorului Lupu Rossăt a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei, despre care fapt și-a dat încheierea la 10 Decembrie 1821.

Insemnări.

Safta moare în 1850, la Costești-Iași ¹⁾. Fiul ei, Nicolae, ca și nepotul, Mihail, literat ²⁾, mor și ei. Gradul de înrudire al acestei ramuri, cu familia Rosetti, nu s'a putut stabili încă.

Documente.

I. Traducere din moldovenește. Noi, Constantin Dimitrie Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Cînstitului și credinciosului Boier al Domniei mele, d. Iancul Razu, biv Vel Spătar, Sărdar Stolnicul Ioan Carp și Medelnicerul Andrei Donici, se face știre că Domniei mele a dat jaloabă Boierul nostru Gheorghe Rossăt, Pitar, arătând că soția d-sale Irina Rossăt are în hotarul Sipotenilor câteva părți danii și cumpărături cu zapise încredințate, în care moșie având și Paharnicul Darie Donici alte părți ale sale, în trecutefe zile s'au rînduit cu cartea Domniei mele pe d. Stolnic Ioan Carp și Medelnicer Andrei Donici, ca să măsuțați părțile ce se vor dovedi cu dreptate că are d. Paharnic Darie Donici. Deci acum cerând și d. Pitar Gheorghe ca să

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 21—24, 1935, p. 44.

²⁾ G. Bezviconi. *Cărturarii Basarabeni*. Chișinău. 1940, p. 21.

se aleagă părțile ce are jupâneasa d-sale într'acel sat cu zapise, pentru aceasta iată scriu d-v. și vă rânduim când veți merge de veți alege părțile d-lui Paharnic Darie la acel sat, să faceți cercetare și scrisorilor ce va avea numita jupâneasă, fiind de față și toți răzeșii acelu sat, și câte părți se vor dovedi că are fără pricină cu zapise încredințate danii și cumpărătură, să le măsurați în stâneni și să le deosebiți punând și pietre hotare și să faceți mărturii anume arătând suma stânenilor cât au ieșit, iar care mărturie aducându-se aici și cetindu-se de d. vtori Logofăt, de se va găsi că este făcută cu dreptate și cu primirea tuturor, să se întărească și de către Domnia mea stăpânire. Aceasta scriem. Iar când vreo parte nu se va odihni cu cercetarea și hotărîrea ce veți face, atuncia le puneți zi de termen să vie la Divan. 1781 Martie 31. A citit Vel Logofătul. A tradus întocmai din moldovenește Registratorul Colegial Carol Ioan Bohuș I.

II. Traducere din moldovenește. Noi, Alexandru Constantin Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, cinstiți și credincioși Boieri ai Domniei noastre, Sărdari ai Orheiului, vi se înaintează o jalbă care ne-a fost făcută de d. Medelnicer Lupu Rossăt cu arătarea că — pe temeiul unor dovezi scrise — are în corpul moșiilor Cărăbășeni și Bravicea părți pe care le-au stăpânit părinții săi, iar după moartea lor, rămânând mic, n'a putut să profite de proprietate, iar acum cere să-i fie date aceste părți în stăpânire; ca urmare vă poruncim să adunați răzeșii de pe moșiile amintite și dacă, după cercetarea actelor amânduror părților, vă puteți convinge că și petiționarul Rossăt are părți în moșiile arătate, să-i eliberați un certificat judecătoresc pentru stăpânirea lor; după aceea, să delegați oameni pricepuți dintre mazilii acelu ținut ca, ducându-se la moșiile pomenite și în fața, atât a răzeșilor acelora, cât și a petiționarului Rossăt, procedând întocmai după certificatul judecătoresc al d-v. și după alte dovezi pe care le-ar prezenta amândouă părțile, câte părți din moșiile arătate se va stabili că-i aparțin lui Rossăt, să le despărțiți și să le hotărnicitiți și să-i eliberați pe urmă și un certificat de hotărnicie, cu arătarea semnelor și numărului stânenilor, cu iscăliturile, atât a mazililor delegați, cât și a răzeșilor și a tuturor persoanelor care se vor găsi la hotărnicire, precum și cu adeverirea d-v., dacă acest certificat îl veți găsi drept, ca petiționarul

Rossăt, după această hotărnicire cu consimțământul general al tuturor, să poată stăpâni neturburat acele părți; dacă însă s'ar isca pricini și nemulțumiri cu prilejul cercetării și hotărnicirii, să nu puneți semne de piatră, ci întocmind certificatul și planul locului, să stabiliți amânduror părților un termen ca să se înfățișeze la Divan pentru hotărîrea împrejurărilor cu dreptate. 17 Mai 1805. A citit Vel Logofătul. A tradus din moldovenește întocmai Registratorul Colegial Carol Ioan Bohuș I.

45. Sallos

Vtori Visternic Iordache Sallos, nu ocupă slujbă. Căsătorit cu Bălașa Sernovodeanova, are copii: pe Secretarul Colegial Nicolae, de 30 ani, Secretarul Colegial și Sulgerul Moldovean Iordache, de 29 ani, Grigore, de 27 ani, Secund-Căpitanul de cavalerie Mihalache, de 24 ani, Locotenentul Ioan, de 21 ani, Sultana, măritată cu Consilierul Titular Bodescu, și Maria, măritată cu Colonelul Selivanov. N'are pământ, afară de o casă așezată în orașul Chișinău și 2 grădini în apropierea Chișinăului și în Ținutul Tighina. Spița neamului: Vtori Visternic Iordache Sallos, actualul doveditor de noblețe, a avut copii: Nicolae, de 30 ani, Iordache, de 29 ani, Grigore, de 27 ani, Mihalache, de 24 ani, și Ioan, de 21 ani, fete: Sultana și Maria. Cu privire la obârșia sa nobilă, doveditorul a prezentat diferite documente, pe temeiul cărora Comisiunea a hotărît: întru cât potrivit regulilor după care se conduce Comisiunea, reguli întemeiate pe privilegiile acordate Atotmilostiv pentru această Regiune, documentele arătate mai sus, precum și rangul de vtori Visternic sunt socotite insuficiente pentru dovedirea rangului de noblețe, ci dau petiționarului numai o noblețe personală, din care cauză să i se înapoieze documentele fără să i se satisfacă cererea cu privire la trecerea în lista nobililor acestei Regiuni. În ce privește însă pe fiul său Secretarul Colegial Iordache Sallos, ca unul care are rangul Moldovenesc de Sulger, primit pe temeiul dovezilor prezentate înainte de expirarea termenului de 18 luni prevăzut de tratat, prin urmare ca unul care-i dă dreptul la o noblețe efectivă și la trecerea lui în partea I-a a cărții genealogice, potrivit conținutului Ucazului acordat Atotmilostiv nobilimii; chiar azi să fie înscris numele Sulgerului Iordache Sallos în lista nobililor

Ținutului Orhei, cu eliberarea unui certificat despre acest lucru dela Comisiune, precum și doi fii ai săi, care se găsesc în serviciul militar, ca unii care au grade ofițerești, ce le dau dreptul la noblețe, să fie recunoscuți drept nobili locali, de îndată ce vor face cereri la Comisiune, prezentând și actele respective pentru gradele lor.

Dosarul lipsește. Neconfirmați.

Insemnări.

Greci românizați.

46. Scorțescu

Secretarul Gubernial Grigore Scorțescu, de 35 ani, face serviciul la personalul Arhiepiscopului Chișinăului. Văduv, n'are copii. N'are avere imobilă, locuiește în orașul Chișinău. Spița neamului: Miron Scorțescu, Sulger, fiul său Secretarul Gubernial, actualul doveditor al nobleței. Din cartea Domnitorului Moruzi din 1806 se vede că Miron Scorțescu a avut rangul de Sulger, care-i dă dreptul la noblețe, iar că doveditorul Grigore e fiul lui Miron, a prezentat la Comisiune un certificat care i-a fost eliberat de către nobili; de aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe Grigore Scorțescu drept nobil, după rangul tatălui său, prin încheierea dată la 29 Septembrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar certificatul nobililor. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Familia Scorțescu nu mai există în Basarabia.

47. Stamati

Frații Stamati: Consilierul Titular Constantin, de 29 ani, Consilier ales de nobilime la Guvernul Regional. Cancelaristul Gheorghe, de 25 ani ²⁾, servește la cancelaria Tribunalului Civil. Necăsătoriți. Stăpânesc prin moștenire în Ținutul Orhei moșiile: Gălești, cu

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1835, p. 18.

²⁾ S'a născut în 1802, la Iași, iar Constantin, pe la 1786.

760 desetine și 24 curți de săteni, Tutoveni, cu 360 fălci de pământ, Lunca Mare, cu 294 stânjeni de pământ, plus 40 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Toma Stamati, Vel Paharnic, fiii săi: Constantin și Gheorghe, doveditorii de acum ai nobleței. Pentru dovedirea obârșiei lor nobile, au prezentat documente judecătorești dela Tribunalul Civil al Basarabiei, Nr. 77 dela 30 Septemvrie 1813, pentru moșia Gălești, Nr. 198 dela 27 Ianuarie 1814, pentru moșia Tutoveni și actul de cumpărare pentru moșia Lunca Mare dela Medelnicereasa Crucerescu, dela 15 Iulie 1806, din care se vede că răposatul tată al doveditorilor, Toma Stamati, a avut rangul de Vel Paharnic. Afară de aceasta reiese și din cartea Domnitorului Moruzi Voevod din 1806, că numitul Toma a avut rangul de Paharnic. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, recunoscând pe doveditorii Constantin și Gheorghe Stamati drept nobili, după rangul tatălui lor, prin încheierea dată la 31 August 1821, a hotărît să fi trecuți în partea I-a a cărții genealogice; pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Transilvania, care, credem, că se coboară din Stamati-Stramatură ¹⁾, după tradiții familiale originari din Italia ²⁾ sau Spania ³⁾. Deviza familiei: « Honor lex Dei ». Iacob Stamati (1748—1803) a fost dela 1792 Mitropolit al Moldovei. Fiul fratelui său Teodor, Toma, paharnic, în 1811 pârcălab la Hotin, a murit în 1817, la Chișinău. Fiul său, Costache (1786—1869), scriitor de seamă, influențat de scriitorii ruși P. Svinin și Pușkin, prezintă mare însemnătate culturală ca un reprezentant al Basarabiei, care a ținut un strâns contact, în prima jumătate a secolului, trecut, cu Românii din Principate și părțile austriace ⁴⁾. Membru onorar

¹⁾ C. C. Stamati-Ciurea, *Opuri dramatice*. Prefață.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 15—16, 1935, p. 4.

³⁾ A. Gorovei, *Familia Stamati din Folticeni. Din trecutul nostru*, Nr. 31—34, 1936, pp. 91—95.

⁴⁾ E. Dvoicenco, *Vieța și opera lui C. Stamati*. București, 1934.

A. Gorovei, *Contribuții la biografia lui C. Stamati*. Analele Academiei. Rom. S. III, T. V, București, 1931.

Din trecutul nostru, Nr. 6, 1934, și Nr. 15—16, 1935.

al societăților academice din București, Odessa, Iași ș. a. Din căsătoria sa cu Ecaterina Tudorache Ciurea († 1835) a lăsat un fiu, Constantin (1828—1898), scriitor cu o educație enciclopedică, așa ca și frații săi (din a doua căsătorie a lui Costache, cu Sultana von Gafenko): Mihail (1838—1907) și Nicolae (1851—1923)¹⁾. Din căsătoria lui Constantin C. Stamati-Ciurea cu Maria A. Fischer von Albach (1839—1899), printre alți copii s'au născut²⁾: Mihail (1862—1930), moșier cu vază³⁾, Leonida (1867—1926), un publicist erudit, Olga, măritată cu fiul Mitropolitului Bucovinei Silvestru Morariu-Andrievici, și Melania († 1935), femee de bine, măritată cu ministrul plenipotențiar Ștefan Grecianu († 1933)⁴⁾. Familie cu înalte tradiții culturale. Stamati din Folticeni se trag dintr'o nepoată a Mitropolitului Iacob, măritată cu protopopul Iftimie Rață, zis Stamati⁵⁾.

48. Sturdza

Consilierul Colegial Ioan Mihail, fiul lui Sturdza, de 33 ani, locuște în orașul Chișinău. Necăsătorit. Stăpânește, în Ținutul Orhei moșiile Crasnașeni, cu 71 curți, Poiana Bularda, cu 10 curți de săteni, în Ținutul Iași moșiile Cotiugeni și Ciuciueni, cu 187 curți de săteni, în Ținutul Hotin moșia Tărăsăuți cu 206 curți de săteni, precum și moșiile dobândite prin cumpărare Cotilău și Onțeni, cu 95 curți, Noua Suliță cu 204 curți de săteni, osebît 42 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Vel Logofătul Mihail Sturdza, fiul său Consilierul Colegial Ioan, actualul doveditor de noblețe. Cu privire la obârșia sa nobilă, a prezentat Comisiunii documentele: 1. O tranzație încheiată cu Mitropolitul Moldovei cu privire la 23 suflete de țigani, din 1804, cu iscăliturile Mitropolitului, Episcopului Hușilor, și a câtorva Boieri de rangul întâi; 2. Un document dela

¹⁾ Dosarele Nr. 573, 1840, 24 file, și 554, 1827, 59 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Arhivele d-nei Maria P. Economu (Craiova), T. M. Stamati-Ciurea (Hotin) și Georges Grecianu (Paris).

³⁾ Tatăl d-nei Maria P. Economu și al lui Teodor Stamati-Ciurea, prim-președinte de Tribunal la Hotin. Mama lor: Ana von Wittmann.

⁴⁾ Părinții distinsului publicist din Paris, Georges Grecianu, și ai Marchizei Maria du Pin de La Guérivière, în prima căsătorie — Contesa de Kerguern.

⁵⁾ A. Gorovei. *Familia Stamati din Folticeni. Op. cit.*

Domnitorul Moruzi, din același an, pentru întărirea acelei tranzacții încheiate, în care documente tatăl doveditorului, Mihail Sturdza, e trecut cu rangul de Vel Logofăt; 3. Un document cu privire la împărțirea averii între doveditor și fratele său Alexandru, certificat de Boierii Moldoveni și de Guvernul de acolo în 1813 și din care se vede că Ioan Sturdza e fiul Marelui Logofăt Mihail Sturdza; și 4. Diploma Nr. 207 dela 4 Octomvrie 1818, arătând că doveditorul Ioan Sturdza a fost înaintat dela rangul de Spătar la acela de Consilier Colegial la 19 Noemvrie 1817. După cercetarea acestor dovezi, Comisiunea, care a existat în acest scop, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 22 August 1821, a hotărât ca, Consilierul Colegial Ioan Sturdza să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei. Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Moldova, cunoscuți din sec. XV ¹⁾. Petiționarul ²⁾ a fost mareșal provincial (1822—25 și 1841—50), fruntaș de o distincție rară, ctitor al bisericii din Noua Suliță ³⁾, lângă care a și fost înmormântat la 25 Mai 1863. Nepoata lui de frate, Olga, s'a măritat cu prințul M. A. Obolenski, tatăl general-gubernatorului Finlandei — prințul I. Obolenski. O rudă ⁴⁾ a petiționarului, Scarlat († 1816), căsătorit cu Domnița Sultana C. Moruzi (1762—1839), a fost primul guvernator al Basarabiei (1812—1813); fiul său, Alexandru Sturdza (1791—1854), însurat cu fiicele dr. C. W. von Hufeland, diplomat și ilustru apologet ⁵⁾, împreună cu sora sa, Roxandra (1786—1844) ⁶⁾, măritată cu ministrul de externe din Weimar — contele A. G. Edling (1771—1841) ⁷⁾, s'a bucurat de

¹⁾ A. A. C. Sturdza, *Règne de Michel Stourdza*, Paris. 1907.

²⁾ Dosarul Nr. 576, 1844, 56 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 36—39, 1936, p. 1—81.

⁴⁾ *Cartea genealogică rusă*. Ed. « *Vechimii Ruse* », Petersburg, 1875, vol. II, p. 172. Contele A. Bobrinski. *Op. cit.* Vol. I, p. 319.

⁵⁾ Dosarul Nr. 563, 1834, 46 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

Arhiva Arhiepiscopului Neofit Nevodcicov, la Muzeul Soc. istorico-arheologice bisericești din Chișinău. Arhiva Prințului M. A. Gagarin (Bruxelles).

⁶⁾ Sora lor, Elena († 1818), s'a măritat cu diplomatul D. P. Severin (1791—1865).

⁷⁾ Dosarul Nr. 239, 1841, 12 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

A. S. Sturdza. *Prinos în amintirea contesei Edling*. Odessa, 1848.

atenția Impăratului Alexandru I, a lui Capo d'Istria și a altor celebrități ale timpului. Fiica lui Alexandru, Maria (1823—91), s'a măritat cu ambasadorul prinț E. G. Gagarin (1811—1886), fiul ei, Grigore (1840—1904), moștenind un fideicomis în Basarabia și numele de prinț Gagarin-Sturdza (înscrisi în partea V-a a cărții nobilimii basarabene, în 1834; deviza: «Utroque clarescere pulchrum»). Vărul lui Alexandru, Mihail Sturdza (1794—1884), a fost Domn al Moldovei; fiica sa, Maria, s'a măritat cu prințul Gr. A. Gorciacov. Sora Domnitorului, Elena, s'a măritat cu Alex. Ghica (fiul lor a fost Grigore Ghica-Vodă (1804—57), iar fiica, Elena, s'a măritat cu P. Șubin, șeful vămilor din Basarabia), apoi—cu al doilea guvernator al Basarabiei, generalul I. M. Hartingh (1768—1831); ea a murit la Chișinău, la 20 August 1831. Nepoatele de fiu ale lui Ioniță Sturdza-Vodă (1822 - 29) au fost: prințesa Ecaterina C. Moruzi (1826—91) și Pulcheria P. Keșco, mama Reginei Natalia a Serbiei. Familia Sturdza nu mai există în Basarabia.

49. Șuhanov

Colonelul și Cavalerul Alexandru Șuhanov, de 49 ani, în retragere. Căsătorit cu fata Colonelului Bemiteim, n'are copii. Soția stăpânește în Ținutul Orhei satul Șoldănești, în care sunt 140 suflete de săteni de sex bărbătesc și osebit de aceasta 5 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Generalul-Maior Dănilă Șuhanov, fiul său Colonelul Alexandru, doveditorul de acum al nobleței. Spre a-și dovedi rangul, a prezentat formularul de serviciu care i-a fost eliberat dela regimentul de husari din Olviopol și în care e trecut ca trăgându-se din nobilimea Moldoveană, ucuzul cu privire la retragerea la pensie, care i-a fost eliberat de Departamentul de Inspecție și Rescriptele pentru Ordinele care i-au fost conferite. Afară de aceasta, a lămurit în cerere că defunctul său tată a servit în Rusia ca General-Maior și și-a încheiat viața în anul 1815. După cercetarea căror acte, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, recunoscând pe Colonelul Șuhanov drept nobil efectiv, pe temeiul gradului său și al tatălui său, prin încheierea dată la 26 Mai 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar formularul de serviciu și Rescriptul pentru decorație, pierdute în timpul unui incendiu. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova, emigrați în sec. XVIII în Rusia. Colonelul Șuhanov moare în 1828, la Șoldănești, fără urmași.

Documente.

I. Prin Ucazul Maiestății Sale Imperiale a Țarului Împărat Alexandru Pavlovici, Autocratul Tuturor Rușilor, etc. etc. etc. Prezentatorul acesteia, domnul Colonel și Cavaler Alexandru Șuhanov, de 46 ani, care precum se arată în formularul de serviciu: se trage din Nobilimea Moldovenească, face serviciul la Regimentul de Vânători Călări din Kiev, cu gradul de Cadet la 1 Ianuarie 783, la Statul Major conducător de coloană la 21 Noemvrie 791, înaintat Praporșic la 5 Septemvrie 792, Sublocotenent la 18 Iulie 795, mutat la Regimentul de Husari din Olviopol la 14 Ianuarie 797, Locotenent la 15 Octomvrie 798, Ștaps-Rotmistr la 15 Octomvrie 799, Rotmistr la 17 Decemvrie 800, Maior la 14 Mai 808, Lt.-Colonel la 16 Iunie 810; a luat parte la campanii și bătălii efective: la 792 în Polonia la 20 Mai lângă târgul Wytko, la 793 lângă cetatea Kamenîța Podoliei, la 794 la 29 Mai lângă târgul Heim, la 24 Octomvrie la asaltul Pragii, unde a condus coloana a 2-a sub comanda General-Maiorului Prințul Lobanov-Rostovski, pentru care a primit insigna de asalt a Pragii, dela 21 Noemvrie 806 în limitele Prusiei împotriva trupelor Franceze în bătălie, la 13 Ianuarie 807 la târgul Muronheim, unde a și fost grav rănit cu un glonț la gât, la 2 Iunie la Friedland și în timpul retragerii spre râul Niemen, dela 28 Mai 808 în Moldova și Muntenia, dela 8 Aprilie până la 27 Mai la blocarea cetății Brăila, dela 2 până la 21 Noemvrie a două oară la blocarea și cucerirea acesteia, dela 5 Aprilie 810 dincolo de Dunăre, la 22 Mai la luarea cu asalt a orașului Bazargic, la înfrângerea cavaleriei Turcești și captivarea însuși a șefului lor, Pehlivan, ca prizonier, și pentru distincție a fost înaintat la gradul de Lt.-Colonel și a primit insigna de asalt, la 29 și 30 la blocarea cetății Varna, la 10 Iunie la blocarea orașului Șumla, la 23 Iulie la bătălia de alungare și înfrângere a trupelor dușmane de sub comanda Marelui Vizir, pentru care fapt a fost decorat cu Ordinul Sf. Vladimir gradul IV, dela 12 până la 25 August la blocarea cetății Rușciuc, la 26 lângă satul Batin la înfrângerea retransamentelor și

bateriilor dușmane și pentru distincție a fost decorat cu Ordinul Sf. Ana gradul II, la 10 și 11 Octomvrie în Serbia la atacul inamicului dela Vidin sub comanda lui Mulla Pașa la bătălii efective, pentru care fapt a fost decorat cu o sabie de aur cu inscripția pentru vitejie, dela 18 Iunie 811 dincolo de râul Dunărea, la 20 și 22 la bătăliile cu trupele Turcești și pentru distincție a fost decorat cu semnele de diamant ale Ordinului Sf. Ana gradul II; n'a avut concedii acasă și nici amenzi, a fost calificat că merită să fie înaintat, iar în anul trecut 1816, la 18 Aprilie, prin Înalta poruncă a Maiestății Sale Imperiale, din cauza unei răni, a fost reformat cu gradul de Colonel, cu uniformă și pensie cât jumătate din leafă; pentru certificarea acestora i s'a eliberat acest pașaport dela Departamentul de Inspecție al Statului Major al Maiestății Sale Imperiale la S.-Petersburg. 14 Noemvrie 1817. Au iscălit originalul: Subdirector, General-Maior Kniajnin; Șef al Secției, clasei a cincea, Kiselev.

II. Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Alexandru I, Impăratul și Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Să fie cunoscut și știut fiecăruia, că Noi pe Alexandru Șuhanov, care ne-a servit Lt.-Colonel, pentru râvna și sârguința dovedite în serviciul Nostru, l-am conferit și instituit Atotmilostiv în gradul de Colonel al Nostru, la 18 Aprilie 1816; și întru cât Noi aceasta conferim și instituim, poruncim tuturor supușilor Noștri să recunoască după cum se cuvine pe acest Alexandru Șuhanov drept Colonel al Nostru și să-l stimeze și Noi nădăjduim, că în acest grad, pe care i l-am conferit Atotmilostiv, va proceda cu credință și sârguință, cum se cuvine unui Ofițer credincios și bun. Pentru certificarea acestui fapt, am poruncit Marelui Nostru Stat-Major să iscălească prezentul și să-l întărească cu pecetea Noastră de Stat. Dat la S.-Petersburg, la 3 Mai 1819. Au iscălit originalul: Șef al Marelui Stat-Major, Prinț Volconski; General de serviciu, Zacrevski; și Subdirector, General-Maior Kniajnin I.

50. Suceanu

Pitarul Casian Suceanu, de 70 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei. Căsătorit, are fii: Ioniță, de 32 ani, și Teodor, de 23 ani, amândoi căsătoriți, din care cel dintâi face serviciul de Vistier în Ținutul Tighina, iar cel din urmă e Contabil la Vistieria de acolo. Are avere imobilă 370 stânjeni la moșia Găureni, 700

stânjeni la moșia Suruceni, 650 stânjeni la moșia Negrești, 680 stânjeni la moșia Tristenii, 1.140 stânjeni la moșia Pojoreni, 1.208 stânjeni la moșia Horodca, 1.150 stânjeni la moșia Suruceni și luată zestre, pe care se găsesc 155 familii de săteni, osebit de aceasta 25 suflete de țigani șerbi. Cu privire la obârșia sa nobilă, Pitarul Casian Suroceanu a prezentat: 1. O tranzacție încheiată între Logofăteasa Elena Palladi și fiii lui Sucureanu, Ioniță și Teodor, la 30 Decembrie 1813, pentru o parte din moșia Pojoreni, în care tranzacție doveditorul de noblețe e trecut cu gradul de Vel Pitar; 2. Din cartea Domnitorului Moruzi din 1806, de pe care o copie certificată se găsea la Comisiune, se vede că Suroceanu a fost trecut ca Vel Pitar; de aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 30 Aprilie 1821, recunoscând pe Suroceanu drept nobil, a hotărât să fie trecut, împreună cu neamul, în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar tranzacția dela 30 Decembrie 1813. Abia în 1836, fiii pitarului sunt confirmați în drepturile de nobilime.

Insemnări.

Români din Moldova. Moșieri din părțile Suriceii — un pârâiaș ce se varsă în Isnovăț — Bâc — Nistru. Pitarul Casian († 1829)¹⁾ a fondat mănăstirea Suruceni-Lăpușna (1785). Ctitoria au menținut-o fiii săi: Ioan († 1836), însoțit cu Ecaterina Bogdan, președintele biroului de hotărnicie, și Teodor († 1830). Nepotul de fiu al lui Ioan, Ioan Casian Suroceanu (1851—1897)²⁾, a fost un arheolog erudit, întemeietorul muzeului din Vadul-lui-Vodă, membru onorar al Academiei Române, elogiat de M. Kogălniceanu³⁾.

51. Tănase

Vasile și Nicolae Tănase, fără ranguri, cel dintâi de 32 ani, iar cel din urmă de 26 ani, nu ocupă slujbe, își au domiciliul în Ținutul Hotin. Necăsătoriți. Stăpânesc în Ținutul Hotin a patra

¹⁾ Comunicările P. S. Episcop Dionisie al Ismailului, Stareț al mănăstirii Suruceni-Lăpușna.

²⁾ Arhivele d-nei Elena Ianovski, Tatiana și Sergiu I. Suroceanu (Vadul-lui-Vodă):

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, pp. 59—61.

parte din moșia Forosna, dobândită prin cumpărare, afară de părțile neîmpărțite, pe care locuiesc 30 familii de săteni. Spița neamului: Vasile Tănase Jitnicer, fiul său Vel Căpitanul de Darabani Tănase, fiii săi Vasile și Nicolae Tănase, doveditorii de acum ai nobleței. Cu privire la obârșia lor nobilă, Tănase au prezentat actele arătate mai jos: 1. Un hrisov al lui Grigore Ghica Voevod, din luna Iulie 1777, în care spune despre tatăl lor că e Boier și că a fost Vel Căpitan de Darabani, fiul Jitnicerului Vasile Tănase; 2. Un act dela Divanul Moldovean dela 27 Mai 1809, în care se arată că bunicul lor Vasile Tănase a fost Jitnicer; și 3. Un act de donație dela 11 Aprilie 1773, în care se pomenește de asemeni despre bunicul lor Jitnicerul Vasile Tănase; de aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, după examinarea actelor arătate mai sus, prin încheierea dată la 23 Iulie 1821, recunoscând pe Vasile și Nicolae Tănase drept nobili, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Lipsește dela dosar certificatul Divanului dela 27 Mai 1809.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Urmașii necunoscuți.

Documente.

I. Noi, Grigore Alexandru Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu acest hrisov tuturor cui se cade a ști că iată binevoind Domnia mea milostivitu-ne-am și dintru a noastră osebită milă dat-am danie și miluire Boierului nostru Tănase, biv Vel Căpitan de Darabani, pe o fată de ȝigan dintru ai noștri drepti Domnești străini ȝigani, anume pe Casandra, fata lui Grigore Pânzarul, care fată de ȝigan să fie dreaptă roabă cu tot rodul ce va ieși dintrânsa în veci, danie dela Domnia mea și hrisov de miluire neclintit și nerușuit nici odinioară în veci, punând în a noastră Domnească iscălitură și pecete. S'a scris la Scaunul Domniei mele în orașul Iașii întru a doua Domnie a noastră în Moldova, la al treilea an, la anul 1777 Iulie 17. Iscălit Grigore Ghica Voevod. A citit treti Logofăt Hristodor. Pe copie

¹⁾ Dosarul Nr. 643, 1850, 60 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

e scris: conform cu originalul, Deputat al Sfatului Suprem al Basarabiei, Ianov.

II. Extras din certificatul original al Comitetului care a fost înființat în Moldova pentru cercetarea actelor privitoare la moșiile Ținutului Hotin, din 5 Martie 1771. Scrisoare, scrisă de Sanda, fata Floarei, nepoata Costatcăi și a lui Teodor Terte, în care se arată că, având părți din moșii în Ținuturile Dorohoi și Hotin sub numele de Doroftiana în Ținutul Dorohoi jumătate de sat și în cel al Hotinului părți din Ivancina, din Ivancineț ¹⁾ și Medveja, cum se arată în hrisoavele Domnești, și Sanda neavând copii, nici rude, apoi găsindu-se totdeauna în toate nevoile sub ocrotirea Căpitanului de Darabani Tănase, fiul Jitnicerului Vasile Tănase, a hotărît: toate părțile moșiilor să le dăruiască și le-a dăruit în stăpânire veșnică lui Tănase, dându-i hrisoavele și alte zapise asupra acestor părți și obligându-l pe lângă aceasta să-i pomenească numele la biserică cât va trăi ea și după moarte. Așa să-l ajute Dumnezeu. Martorii au iscălit: Paharnicul Grigore, Nicolae fiul Stolnicului și scriitorul actului de donație Gheorghe. 11 Aprilie 1773. Altă scrisoare tot a Sandei, cu conținutul că a dăruit cu doi ani în urmă Căpitanului de Darabani Tănase, fiul Jitnicerului Vasile Tănase, toate moșiile ce-i aparțin în Moldova în Ținuturile Dorohoi și Hotin, dându-i și toate zapisele asupra lor împreună cu o hârtie a ei, iar pe urmă fiind greu bolnavă și crezând că poate să și moară, de aceea a dat din nou această scrisoare pentru confirmarea stăpânirii lui neturburate pe temeiul actului de donație, iscălit de martori, în baza căruia a fost eliberată și confirmarea Divanului din același an Iulie ziua 5, în care confirmare se vorbește de părțile moșiilor Ținutului Hotin și anume: despre Vancicăuți din hrisovul și uricul Voevodului, din anul 6943 (1434) Octomvrie 8, precum și din hrisovul Voevodului Duca, din anul 7178 (1670) Iulie 17, și de asemeni din hrisovul Voevodului Duca, atât în Vancăuți, cât și în Medveja din Ținutul Hotin. 13 Mai 1777. Referatul Divanului, aprobat de Grigore Alexandru Ghica Voevod, după procedura judiciară, care a fost între Căpitanul de Darabani Tănase și Năstasia soția mazilului Ioniță Cozdreanu pentru jumătate din satul Doroftiana din Ținutul Dorohoi, și

¹⁾ Vancicăuți sau Ivancicăuți cu vechea seliște Vancinița sau Ivancinița.

hotărîrea dată în favoarea Căpitanului Tănase, ca să stăpânească pe temeiul actului de donație al Sandei; certificatul original a fost iscălit la 2 Iulie 1809, de către Vel Vornicul Teodor Balș, Vornicul Nicolae Dimaki, Vornicul Dimitrache Bogdan, Paharnicul Ionel Tăutul. Pe copie e scris: conform cu originalul, Deputat al Sfatului Suprem al Basarabiei, Ianov.

52. Teodor (Feodor)

Secretarul Colegial Iordache Teodor, de 58 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Ismail. Căsătorit, n'are copii. N'are avere imobilă. Cu privire la obârșia sa nobilă, Secretarul Colegial Iordache Teodor a prezentat un document dela Domnitorul Constantin Ipsilanti, din luna Aprilie 1807, din care se vede că i se conferise rangul de Sulger, iar din chitanța Nr. 2.466 dela 3 Decembrie 1818, a Guvernului Regional, care i-a fost dată, reiese că pentru serviciul îndeplinit în această Regiune a fost înaintat la gradul de Secretar Colegial. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, întemeindu-se pe faptul că a avut rangul de Sulger, care-i dă dreptul la noblețe, prin încheierea dată la 30 Noembrie 1821, recunoscându-l drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Ismail.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova. N'are urmași.

53. Teodosiu (Feodosiev)

Asesorul Colegial Sandul Teodosiev, de 45 ani, Deputat ales de nobilime în Sfatul Suprem. Căsătorit cu fata Banului Gheorghe Carp, Maria, are copii, fii: Constantin, de 18 ani, Alexandru, de 11 ani, Ioan, de 5 ani, Vasile, de 3 ani; fete: Caterina, de 14 ani, și Safta, de 9 ani. Stăpânește satele: Bonești cu 99 locuitori, Inești cu 94 locuitori, Bolconești cu 80 locuitori, Cercenești cu 30 familii, Serbeni cu 80 locuitori, Cunonești cu 42, Larga cu 243.

familii, Cerbicieni cu 136 familii, jumătate din Hârjauca cu 20 locuitori, Răzalia cu 20, jumătate din Verejeni cu 26 familii, 787 stânjeni de pământ și a 8-a parte din Criva cu 22 familii de locuitori liberi, oșebit de aceasta mai are 468 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Cu privire la serviciul său, doveditorul a prezentat: 1. Un certificat care i-a fost eliberat dela Adunarea Generală a primului Divan al Principatului Moldovei, la 5. Martie 1818; 2. Diploma care i-a fost dată în ziua a 10 a aceleiași luni, cu iscălitura Domnitorului Kallimah, și din care se vede că doveditorul Teodosiev, continuându-și serviciul la Guvernul de acolo, a fost înaintat treptat în grad și la urmă distins cu rangul de Vel Medelnicer, iar în anul 1813, la 11 Februarie, pentru serviciile aduse Tronului Rosienesc, distins din Înalt ordin cu gradul de Consilier Titular și în același an, 11 Iunie, după alipirea Regiunii Basarabiei la Imperiul Rosienesc a depus jurământul ca supus, unde în anul 1818, Aprilie 29, pentru serviciul sânguincios, a fost distins din Înalt ordin cu gradul de Asesor Colegial. Comisiunea, care a funcționat în acest scop, după ce a cercetat actele arătate și găsindu-le suficiente pentru noblețe, pe temeiul rangului fostului Vel Medelnicer Teodosiev, prin încheierea dată la 27 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

La dosar se află statele de serviciu ale lui Teodosiev, care n'au fost prezentate Comisiei din 1821.

Insemnări.

Greci românizați. Teodosie Savici a emigrat din Trebizonda împreună cu Const. Mavrocordat și s'a căsătorit cu Măriuța, fiica lui Lupu-aga, apoi cu Anastasia, fiica medelnicerului Ioan Philipovici, a cărui neam se ridică la 1595 ¹⁾. Fiul lui Teodosie, Sandu, petiționarul ²⁾, a avut printre copiii săi pe ³⁾: Constantin, președinte al biroului de hotărnicie, însurat cu Sevastița Const. Cantacuzino; Alexandru (1810—1866) și Ioan (1815—1887), ofițeri distinși; Ecaterina Donici și Safta (Sofia) Catargi ⁴⁾.

¹⁾ Actele Comisiei din 1821, partea II.

²⁾ Dosarul Nr. 251, 1846, 117 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ Arhiva M. și V. I. Catargi (Chișinău).

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 36—39, 1936, pp. 115—116.

54. (Teodosiu) (Feodosiu)

Pitarul Teodosie, de 64 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, în târgul Telenești, căsătorit cu Ecaterina Chirică, are copii, afară de fiul arătat la un articol special, fete: Maria, de 28 ani, Năstasia, de 25 ani, Smaranda, de 19 ani, și Elena ¹⁾, de 14 ani. Stăpânește în Ținutul Iași moșiile cumpărate Telenești și Pripiceni, pe care sunt 623 curți și osebit de aceasta 58 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Fiul său, Iordache Teodosiu, de 24 ani, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește tot acolo. Necăsătorit. Are dela tatăl său jumătate din moșia Telenești. Cu privire la rangul său, doveditorul a prezentat o poruncă ce i-a fost trimisă dela Caimacamia Moldovei la 17 Decemvrie 1806 și în care e trecut cu rangul de Pitar, și afară de aceasta s'a întemeiat pe cartea Domnitorului Moruzi întocmită în 1806; de aceea, Comisiunea, care a funcționat în scopul cercetării actelor privitoare la noblețe, încredințându-se din actul prezentat, precum și din cartea Domnitorului Moruzi, că doveditorul are rangul de Pitar, prin încheierea dată la 13 Iunie 1821, a hotărât ca el și printr'un articol special și fiul său, să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Români din Moldova ²⁾ deși se mai afirmă că tatăl pitarului Teodosie (născut la Iași în 1758, mort în 1823) ³⁾, administratorul boierilor Catargi, era polonezul Gheorghe Kiseciski, imigrat în Moldova în 1777 ⁴⁾. Familie cu tradiții vechi ⁵⁾. Fiul lui Iordache († 1870), Mihail (1852—1918), a fost mareșal provincial (1905—1908) și președinte al Blocului moldovenesc ⁶⁾.

Documente.

I. Dela Caimacamie d-lui Pitar Teodosie. Intru cât necesitatea cere un epistat la stațiunea Bălți din ținutul Sorocei, înființată pentru primirea fânului organizată de d-nii Ispravnici și care

¹⁾ Fiicele pitarului s'au măritat cu Orăș, Alexe, Biberi și Talpă.

²⁾ Arhiva D. I. Teodosiu (Chișinău).

³⁾ Inscripțiile de pe morminte la Telenești.

⁴⁾ M. Costăchescu. *Satul și Târgul Telenești*, Iași, 1930.

⁵⁾ P. Gore, *Notițe genealogice*.

⁶⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, p. 53.

trebuie să aducă fân la stațiunile mele, și eliberarea fânului în timpul transportului din partea aceea dela Mohilău la Iași al alimentelor și artileriei, precum și al altor trupe ruse ale Maiestății Sale Imperiale după însărcinarea d-lui Ban Stavre, găsindu-vă capabil, vă numim și vă poruncim ca, după primirea acesteia, ducându-vă întâi la d. Ban Stavre și luând dela el instrucțiunile trebuincioase, cu privire la chestiunea aceasta, să plecați și să vă găsiți la stațiunea arătată nelipsit, dând ordine atât pentru primirea, cât și pentru eliberarea fânului, după cum va fi nevoie; trebuie să aveți grijă ca fânul să nu se risipească, pentrucă în caz contrar veți fi tras la o răspundere severă; la eliberarea fânului la stațiunea aceea, să luați chitanță după care ați putea da socoteală. 17 Decemvrie 1806. Pe original au iscălit: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Costache Ghica Logofăt, Costache Balș Logofăt, Iordache Balș Visternic, Sandulache Sturdza Visternic, Constantin Palladi Vornic, Iordache Rossăt Visternic. A tălmăcit întocmai tălmăciul Bulatov.

II. Divanul Principatului Moldovei. D-lui Pitar Teodosie; întru cât în pricina dintre d. Diamandide Ferole și casele decedaților Dimitrie și Hristodul Sangi, Divanul a dat o hotărîre pentru restul cuvenit lui Ferole dela casa lui Sangi și pentru 16 cai și 30 iepe de montă, pentru care, deși vi s'a ordonat încă în cursul lunii trecute și a celei în curs să vă duceți la moșiile lui Sangi și luându-i, să-i dați pe mîna împuternicitului lui Ferole, dar din cauza încetinelii dv. n'ați luat măsuri pentru executarea poruncii ce vi s'a dat. Împuterniciții lui Sangi, în ciuda poruncii Divanului, au îndrăznit să vîndă caii aceia de montă, în ce privește însă cei 16 cai de mai sus, care au fost reținuți, n'a mai rămas nicio pricină, dar pentru restul de 30 iepe, care se cuvine încă să fie primite, vi se poruncește să vă duceți la moșia decedaților Sangi și, fără cea mai mică amânare, luând 29 iepe și un armăsar să le predați în mîinile împuternicitului lui Ferole, ca prin aceasta să pună capăt pricinei; în cazul însă când împuterniciții lui Sangi se vor opune și astăzi ca să vă admită la aceasta, după cum vă poruncește Divanul, să raportați Ispravniciei Sorocei și aceasta, pe temeiul unei porunci dată anume de Divan, vă va da tot sprijinul pentru terminarea acestei trebi. 28 Iunie 1807. Pe original au iscălit: Constantin Balș Vel Logofăt, Lupul Balș Vel Vornic,

Dimitrie Sturdza Vel Vornic, Dimitrie Saul Postelnic. A tradus tălmaciul jurat al Adunării Regionale a Nobilimii Registratorul Colegial Bulatov.

III. Petiția Pitarului Teodosie către Comisiunea instituită pentru cercetarea nobililor Regiunii Basarabiei; după cele relatate mie și de mine primite a înștiința despre prezentarea înaintea acelei Comisiuni, cu depunerea actelor pentru cercetarea lor, starea mea bătrânească cuprinsă de o slăbiciune bolnăvicioasă, nu-mi permite să efectuez prezentarea în curând; de aceea, rog supus acea Comisiune să țină seamă de starea mea de bătrânețe și slăbiciune; întru cât însă nevoia cere să mă prezint negreșit, am onoare a Vă arăta prin aceasta, că toate actele ce-mi servesc drept dovezi în acest caz, precum și acelea asupra averii pe care o stăpânesc și care constă din moșiile Telenеști și Pripiceni, situate în Ținutul Iașilor, și din țigani, pe care i-am încredințat fiului meu Iordache, și care nu va întârzia să vi le prezinte, atât pentru mine, cât și pentru el, și acea Comisiune nu va refuza să-l primească și să-l recunoască drept un fiu al meu și să-l încadreze, ca pe unul care are vârsta de 24 ani, într'un articol special, cu jumătate din moșia Telenеști, pe care i-am cedat-o eu, iar pe mine să mă încadreze de asemeni cu altă jumătate a Telenеștilor și cu moșia dela Pripiceni și cu țiganii. Pe originalul a iscălit Pitarul Teodosie. 11 Iulie 1821. A tradus întocmai tălmaciul Bulatov.

55. Trohin

Șătrarul Nicolae Trohin, de 48 ani, Ispravnic în Ținutul Iași. Căsătorit cu Victoria Buzne, are o fată, Maria, de 15 ani. Stăpânește în Ținutul Iași moșia Stăneni, pe care sunt 30 curți, și osebit de aceasta 37 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Doveditorul se întemeiază pe cartea pe care a avut-o Comisiunea pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, că are, în adevăr, rangul de Șătrar; de aceea, acea Comisiune, încredințându-se din cartea Domnitorului Moruzi întocmită în 1806, că doveditorul are rangul de Șătrar, prin încheierea dată la 10 Decembrie 1821, potrivit rangului său, a hotărât să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Neconfirmat, probabil din cauza decesului lui Trohin.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Tatăl lui Nicolae a fost Constantin Trohin, șătrar; el a mai avut o fiică: Elena (n. 1796), măritată cu Ștefan Mardare Bocancea, urmașul clucerului Șerban Bocancea ²⁾. Nicolae Trohin, între anii 1828—31 mareșal al nobilimii jud. Hotin, s'a însurat cu Victoria († 1 August 1824), fiica lui Constantin Buzne, vtori-armaș, și a Smarandei. Victoria și fiica ei, Maria († 22 Martie 1827), sunt înmormântate la Stăneni-Soroca ³⁾. Maria Trohin s'a măritat cu Prințul Alexe Caragheorghievici, locotenent al gărzii imperiale ruse, decedat în al 33-lea an dela naștere, în 1834, la Chișinău. Tatăl lui Alexe, Domnitorul Cara-Gheorghe ⁴⁾ al Serbiei, între anii 1813—1817 a pibegit la Hotin. În Basarabia au mai murit ginerii Domnitorului, Anton Ristici-Pliakici († 1832), însurat cu Savca Caragheorghievici, și voevodul Nicolae Caramarcovici, însurat cu sora ei, Sarca, decedat în 1816, la Hotin. Prințul Alexe a lăsat un fiu, Gheorghe, născut în 1827, tatăl pictorului Bojidar din Paris și al literatului Alexe. Fratele mai mic al Prințului Alexe, Alexandru (1806—85), a crescut la Hotin și Chișinău, s'a însurat în 1830, la Hotin, cu Persida, fiica voevodului Efrem Nenadovici, apoi între anii 1842—1858 a domnit în Serbia. Fiul său a fost Regele Petru I, tatăl Regelui Alexandru II, însurat cu M. S. Regina Maria, sora M. S. Regelui Carol II al României; fiul M. S. Reginei Maria e M. S. Regele Petru II al Jugoslaviei. Familia Trohin s'a stins.

56. Ursul (Agapie).

Secretarul Gubernial Grigore Ursul, de 35 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Orhei. Necăsătorit. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei, la moșia Mălăești 350 stânjeni de pământ, la Sireț, Cărbuna, Bivoli, Portărești și Cazaculi 600 stânjeni de

¹⁾ Dosarul Nr. 637, 1831, 67 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ P. Gore. *Notițe genealogice*.

Dosarul Nr. 51, 1833, 181 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ *Din trecutul nostru*, I—IV, 1939, pp. 17—25.

⁴⁾ C. N. Nenadovici. *Viața și activitatea lui Cara-Gheorghe*. Viena, 1883. Aleksa Ivici. *Spîțele genealogice ale Dinastiilor și Domnitorilor sârbi*. Ed. II. Belgrad, 1922.

pământ și alte porțiuni de pământ încă nehotărnicite, osebit patru suflete de țigani șerbi. Spita neamului: Ursul Agapie, Vel Șătrar, fiul său Constantin Ursul, vtori Paharnic, fiul acestuia Grigore Ursul, Secretar Gubernial, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la obârșia sa nobilă, doveditorul a prezentat Comisiunii actele: 1, O poruncă a Domnitorului Grigore Alexandru Ghica, dela 17 Noemvrie 1775, arătând că la moșia Hotărniceni din Ținutul Lăpușna a fost numit Ispravnic Ursul Agapie Vel Șătrar, iar ca ajutor, fiul său Constantin; 2. O poruncă a Divanului Moldovei, dela 14 Iulie 1810, și testamentul mamei doveditorului de noblețe, dela 10 Decemvrie 1816, certificat de al 2-lea Departament al Basarabiei și întărit de răposatul Mitropolit Gavriil și din care reiese că Ileana Ursul a fost soția legitimă a lui vtori Paharnic Constantin Ursul, care e arătat mai sus, împreună cu tatăl său, și că Grigore e fiul celui Constantin; și 3. Un ordin al Senatului Ocârmuitor dela 26 August 1820, cu privire la înaintarea, pentru servicii, a doveditorului Grigore, la Tribunalul Civil al Basarabiei, dela gradul de Registrator Colegial la acela de Secretar Gubernial. După cercetarea dovezilor arătate, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, recunoscând pe doveditor nobil, pe temeiul rangului bunicului său Vel Șătrar care-i dă dreptul la noblețe, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar ucazul Senatului dela 26 August 1820.

Insemnări.

Români din Moldova.

Documente.

I. Noi, Grigore Alexandru Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a Domniei mele pentru moșia Hotărniceni din ținutul Lăpușnei, care moșie am dăruit-o Domnia mea pe iubiții fii ai Domniei mele, Beizadea Dumitrache și Alexandru, la care moșie am rânduit Domnia mea și Ispravnic purtător de griji pe Ursul Agapie biv Vel Șătrar, dar pentru ajutorul său mai cu lesnire i-am rânduit Domnia mea și pe fiul său Constantin Agapie. Pentru care am poruncit Domnia mea d-sale Vel Visternicului de l-a scos din catastihu mazililor.

Dar poruncim Domnia mea și d-sale Vel Sărdarului pe numitul fecior al Șătrarului Agapie la nicio sarcină ce va fi pentru ceilalți mazili pe dânsul să nu-l supere, fiindcă s'a dat ajutor tatălui său spre săvârșire poruncilor ce li se vor porunci. Aceasta scriem. 17 Noemvrie 1775. Vel Visternicul a învățat. A tradus din moldovenește, întocmai, tălmaciul Tribunalului Civil Regional al Basarabiei, Makedonski.

II. Traducere de pe petiția moldovenească, depusă cinstितului Divan al Moldovei de către Paharniceasca Ileana, domiciliată în satul Sireț, din ținutul Orheiului, care se plânge că moșia ei familială Mălăeștii, din Ținutul Orheiului, pe care o stăpânește demult și până azi fără certuri, e învecinată cu moșia Ciocălteni; de când cu câțiva ani în urmă răzeșii acelei moșii Ciocăltenii și anume: Pavel Livința, Toader Livința, împreună cu alți tovarăși ai lor, au zidit pe moșia lor o moară pe râul Răut, care-i desparte de moșia mea, apa heleșteului acelei mori inundă peste 100 fâlcii de pășune pe moșia mea, din care cauză de aproape nouă ani am pagube; anul trecut apa mi-a inundat 4 clăi de fân; de aceea, rog cinstitul Divan să poruncească cinstitei Sărdării a Orheiului să satisfacă cererea mea și anume: să lase în jos stăvilarul, ca nivelul apei să fie la nivelul moșiei, iar pentru pagubele suferite anii trecuți din cauza clădirii morii și până azi din cauza inundării pășunilor și ierburilor, să-mi dea satisfacția legală. Caută să se dea ordin Sărdăriei Orheiului pentru satisfacerea petiționarei cu răzeșii moșiei Ciocălteni în chestia morii și heleșteului acestuia, a cărui apă pricinuește pagube pășunilor și ierburilor de pe moșia petiționarei. Să se poruncească să facă cercetare și, de are dreptate, să se dea poruncă cuvenită. 13 Iunie 1810. A iscălit. Sulger Scânteii.

III. Dela Divanul Principatului Moldovei către cinstितii d. Sărdari ai Orheiului. Din cererea de față cercetați amănunțit pretențiile petiționarei în privința pagubelor ce-i pricinuesc pârții pe moșia ei; de aceea vi se poruncește să luați măsuri pentru facearea unei cercetări la fața locului și, dacă se va stabili că heleșteul inundă moșia și pricinuește pagube petiționarei, atunci să siliți pe pârți să lase stăvilarul mai jos, așa ca pe viitor să nu mai fie pricinuite pagube petiționarei și să luați o dispoziție dreaptă în vederea liniștirii depline a petiționarei; despre cele ce vor urma raportați Divanului. 14 Iunie 1810. Au iscălit: Logofătul Balș,

Vornicul Sturdza, Vornicul Constantin Carp, Vornicul Rossăt. A tradus din moldoveneste tălmaciul Tribunalului Civil Regional al Basarabiei, Makedonski.

IV. In urma cererii ce ni se face, de a iscăli testamentul pentru o mai bună tărie, potrivit obiceiului acestei Țări, adeverim prin iscălitură. Chișinău, 21 Aprilie 1817. A iscălit: Gavriil Exarh al Mitropoliei Chișinăului și Hotinului. In numele Tatălui și Fiului și Sfântului Duh Amin. Intru cât împrejurările viitoare nu le cunosc nici înșiși Ingerii, ci singur Dumnezeu știe toate și înaintea tuturor veacurilor, El știe începutul, El a orânduit vremea și faptele Lui n'au sfârșit, pentru aceea și eu Paharniceasa Ileana Ursul am hotărît înainte de sfârșitul vieții mele, câtă vreme mă mai găsesc cu mintea sănătoasă, să fac o orânduire cu privire la averea mea mobilă și imobilă, primită în zestre și dobândită prin munca mea și a soțului meu decedat Paharnicul Constantin Ursul, precum și cu privire la averea soțului meu, care după moartea lui e în stăpânirea mea, și prin aceasta să dovedesc celor mai apropiați moștenitori ai noștri sinceritatea mea față de ei; și de aceea întâi rog pe Mântuitorul meu să-mi ierte păcatele făcute de mine, om trecător, al doilea pe toate neamurile și pe toți cei botezați; dela părinții mei cununați legitim, Constantin Vornicul și Tofana, născută Vârnav, am primit următoarea zestre: adică opt boi, opt vaci cu viței, un taur, o brișcă cu doi cai, un cal de călărie pentru ginere, moșia Mălăești în Ținutul Orheiului, haine și lucruri de casă; soțul meu decedat, când ne-am cununat legitim, a avut următoarea avere: tot atâtea vite, o casă de locuit în satul Sireț ¹⁾ și pe lângă ea un pogon și jumătate de vie și grădină cu pomi roditori și răzeșie în satele Roșcani, Cărbuna, Arca, la Sireț, la Bivoli, Portărești și la Cazaculi, precum și în târgul Chișinău o cârciumă cu pivniță de piatră, cu un loc cât și astăzi e îngrădit, și ceea ce în viața noastră am dobândit prin păcate. Partea bărbătească și femeiască, câți copii am avut după însurătoarea și măritișul lor, întâi fetei mele Zoița, care a fost măritată cu Enache Izmană, i-a fost dat drept zestre o parte din moșie compusă din Ghilauza, cu o moară pe râul Bâc și o parte din moșie la Saca, dar să n'aibă amestec la alte părți ale moșiilor; Ecaterinei, care a fost măritată cu Baș Ceașul Ioan

¹⁾ Sau Sărețai. Lângă biserică, găsim mormintele familiei Ursul.

Rusu, — la moșiile Sireț și Mălăești și în alte locuri unde avem părți răzeșești să stăpânească frățește pe temeiul foii de zestre ce i-a fost dată; Mărioarei, care a fost măritată cu Nicolae Vărgolici, — a treia parte din toată moșia Mălăești și din moșia Hulboca pe Ichel pe temeiul foii de zestre care i-a fost dată cu prilejul măritășului; Bălașa, care e măritată acum cu Vasile Chirică, să stăpânească frățește la moșia Mălăești cele două părți rămase, fără să se amestece la a treia parte din Sireț, ca și în alte părți trebuie să urmeze întocmai înțelesul foii de zestre; celor doi fii, Ioan și Grigore, acestui din urmă, în calitate de cel mai mic, i s'a dat averea din Sireț, o vie veche și o grădină cu pomi roditori pusă din nou de el și pe socoteala lui, care nu intră la împărțeală, și la moșii adică în două părți ale moșiei Mălăești, din Sireț, ca și în alte părți să stăpânească frățește; de asemeni și nepoatei mele Elisabeta, fata fiului meu Ioan, întru cât acesta a murit înainte și partea ce-i aparținea nu i-a fost dată cât a fost în viață, de aceea via sădită acolo și o grădină cu pomi roditori câți au fost puși, începând dela semn, adică dela un cireș mare care crește mai la vale de cărarea ce duce la puțul numit Bivoli, precum și la moșiile Mălăești, Sireț și alte locuri, să stăpânească frățește împreună cu fiul meu Grigore, adică scăzând din părțile care au fost date ca zestre, după cum s'a spus mai sus, celelalte părți câte mai rămân să fie împărțite egal și frățește între Grigore și Elisabeta; celelalte lucruri pe care le-am avut le-am dat pe toate fetelor mele când s'au măritat, precum se vede din foaia de zestre, iar vitele mari, care au fost împărțite mai înainte încă în anul 1814, după moartea fiului meu Ioan, și s'a scos zestrea nurorii mele Marița, născută Buzne, după foaia de zestre pe care a avut-o, și s'a plătit fiului meu Grigore și s'au plătit datorile pe care le-a făcut fiul meu, decedatul Ioan, și care erau de peste 5000 lei, rămâne pentru totdeauna potrivit împărțelei făcute și nimeni din copiii și nepoții mei nu va mai avea drept să ceară ceva din cele de mai sus să fie nemulțumit; întru cât am trăit în văduvie 28 ani, păstrând partea răposatului meu soț și potrivit legii Armenopol cărții a 5, articolul 8, pagina 341, trebuie să scad întâi darul ce mi-a fost făcut înainte de nuntă; dar arzând de dragoste de mamă și îngrijindu-mă de copiii mei ca o mamă și mai știind afară de aceasta că tot ce-i al meu e al lor de drept, ca fiind moștenitorii mei legali, le-am lăsat.

împreună cu binecuvântarea mea de mamă; de asemeni legea lui Armenopol, aceeași carte, articol și pagină, spune că eu, nemăritându-mă a doua oară, am dreptul să iau din averea soțului meu parte egală cu aceea care s'ar cuveni unuia din copii, dar eu n'am făcut nici aceasta, pentrucă ar fi trebuit să iau partea cea mai mare și prin aceasta aș fi putut să stărnesc nemulțumirea și indignarea copiilor mei și s'ar fi putut călca foile de zestre, dar eu las toate acestea de bună voie, cu inimă curată și după dorința inimii mele, pentrucă ei toți sunt copiii mei și au păstrat pentru mine îndatoririle de copii, iar pentru mine, cât voi trăi, am lăsat o parte foarte mică și anume: în târgul Chișinău o cârciumă cu pivniță, locul care-i aparține cât e îngrădit din trecut și până acum, și o casă construită pe el, cu fața la stradă care duce la deal spre târg, și a treia parte compusă din oi, în număr total, împreună cele mari și mici, de 800, iar ultimele două părți le-am dat fiului meu Grigore și nepoatei mele Elisabeta, ca să și le împartă frățeste în două părți egale; întru cât însă fiul meu Grigore a trăit de mic copil lângă mine și m'a îngrijit, aducând cele trebuincioase nu numai mie, dar și nepoților mei, copiilor Mărioarei, care a fost măritată cu Nicolae Vărgolici, din cauză că acești orfani au rămas fără amândoi părinții și din care cauză acesta n'a putut până acum să se însoare legitim numai cu scopul ca să ne îngrijească pe noi, cheltuind și ceea ce a câștigat prin munca lui, pe temeiul legii lui Armenopol, același articol și pagina 341, prin care mi se dă dreptul să dispun de partea mea după cum voi găsi de cuviință, eu văzând grija lui și supunerea fiiască pe care le are pentru mine, cu atât mai mult cu cât, ca o mamă, îl oblig să aibă grijă de mine și de acum înainte, cât voi fi în viață, și după moartea mea să-mi pomenească sufletul, precum să-i aducă și pe nepoții mei într-o stare desăvârșită, de aceea această parte, oprită pentru mine, adică a treia parte a oilor, cârciuma cu pivnița, casa cu locul arătat mai sus, după moartea mea dăruiesc și dau cu binecuvântarea mea de mamă, numai lui, pe care să le stăpânească pe veci, ca o zidire a lui proprie și nimeni din copiii și nepoții mei nu este în drept să-l turbure vreodată în ciuda acestei hotărâri a mele și a dorinței mele de bună voie; afară de aceasta însărcinez pe fiul meu Grigore să împlinească aceste îndatoriri: doi ȡigani pe care trebuie să-i dau, unul ginerii meu Vasile Chirică, iar pe celalt nepoatei

mele Elisabeta, trebuie să-i cumpere din banii lui și să-i dea cui se cuvine, iar sălașul de țigani șerbi, pe care-l am și anume: Eremia cu ȝiganca lui Irina și cei ce se vor naște din el, vor rămâne numai în stăpânirea lui Grigore; acestea sunt dorințele mele și hotărîrea mea e dreaptă, întru cât am mintea deplin sănătoasă, am împărțit averea mea la moștenitorii mai sus pomeniți, și cine va îndrăzni să calce această dispoziție făcută de mine, ca stăpân al proprietății noastre, să fie dat blestemului Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu și a celor 12 Apostoli și a celor 318 Sfinți Părinți ai Soborului dela Nikeia, și să fie tovarăș cu blestematul Iuda, care a vândut pe Domnul Slavei și blestemului său; la întocmirea acestui testament erau de față și alte persoane cinstite, care la rugămîntea mea au iscălit în urma iscăliturii mele ca martori, precum și la cererea făcută de mine Prea Sfinției Sale Gavriil, Mitropolitul Chișinăului și Exarhul Hotinului și Cavaler, precum și la al doilea Departament al Guvernului Regional al Basarabiei după Serviciul Civil, certificată pentru vecie prin aceasta pe calea cuvenită. Chișinău. 20 Decembrie 1816, (iscălitura) Paharniceasa Ileana Ursul, Zoița Izmană fata Paharnicesei, Ecaterina fata Paharnicesei. Copia de pe testament a fost scoasă în urma cererii d-nei Paharnicese Ileana Ursul și pentru aceasta au iscălit drept martori: Toma Panicopol, Protopopul Preotul Ștefan a fost personal, Vasile Chirică împreună cu soția sa Bălașa, Pavel Chirică a fost personal ca martor, Constantin Vârnav a fost personal, Registratorul Colegial Bobeică martor, Iordache Lupu martor, Ioan Sechiraș martor, Ioan Baș Bulibaș Stavilă martor, Matei Gheorghiu martor, Constantin fiul lui Ioan martor, Ioan fiul lui Ionașcu a fost personal, Năstase Simeon a fost personal. Acest testament la cererea d-nei Paharnicese a fost scris și din cauză că dânsa nu știa carte a fost scris cu numele ei și certific cu iscălitura mea că acest testament a fost întocmit de d-na Paharniceasă de bună voie. Sireț. 26 Ianuarie 1817. A iscălit Agapie Teodor. Al doilea Departament al Guvernului Regional al Basarabiei, Serviciul Judiciar. În urma petiției depuse de d-na Paharniceasă Elena Ursul, acest testament, pentru o executare întocmai potrivit înțelesului lui, Departamentul certifică prin iscălitura membrilor asistenți și aplicarea pecetei oficiale. Chișinău. 26 Februarie 1817, Nr. 457. Au iscălit: Consilier Russo, Consilier de Curte Gheorghe Millo, Consilier Gheorghe

Donici, Consilier Ioan Keșco, Secretar Crușevan, Șef de Birou Bo-beică, Șef de Birou Samsonov. A tradus din Moldovenește: tăl-maciul Tribunalului Civil Regional al Basarabiei Makedonski.

57. Varfolomeu

Asesorul Colegial Iordache Dimitrie, fiul lui Varfolomeu, de 45 ani, Consilier de Coroană la Tribunalul Civil Regional. Căsătorit cu fata Șătrarului Dimitrie Ursache, Maria, are o fată, Pulcheria, de 15 ani. Stăpânește în Ținutul Orhei târgul Criuleni, dobândit prin cumpărare, în care se află 160 curți de săteni și 57 familii de locuitori de diferite nații, satul Vuciușca, în care se află 70 familii de săteni, satul Cățăleni, cu 28 curți de locuitori, satul Muncești, cu 45 curți de săteni, și trei curți de săteni în moșia Sălăgeni, și în Ținutul Iași satul Cosăuți, în care are 115 curți, și oșebit de aceasta 75 suflete de țigani șerbi de sex bărbătesc și femeiesc. Despre rangul lui Varfolomeu se vede din cartea Vistieriei care se găsește la Comisiune în vederea cercetării documentelor și care a fost certificată de Consulatul General Rosienesc, că Iordache Varfolomeu a fost Vel Sărdar; afară de aceasta a prezentat documentele: 1. Un certificat dela Divanul Moldovei dela 30 Martie 1814, cu iscălitura Domnitorului Scarlat Kallimah, că Varfolomeu a fost înaintat — pentru serviciu — dela rangul de Vel Clucer la rangul de Vel Sărdar; 2. O copie de pe Ucazul Senatului Ocârmuitor adresat D-lui Locotenent-General Bahmetev la 21 Mai 1818, că Sărdarul Varfolomeu, pentru munca depusă la constituirea Regiunii Basarabiei, a fost distins cu gradul de Asesor Colegial. După examinarea acestor documente, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, recunoscând că rangul de Vel Clucer și acela de Vel Sărdar dau drept la noblețea plină și efectivă, prin încheierea dată la 23 Martie 1821, a hotărît ca Varfolomeu să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Moldova. Iordache este fiul lui Chiriac Varfolomeu, după cum arată și inscripția de pe mormântul său din cimitirul Central din Chișinău. Aceeași inscripție arată că s'a născut în 1764

și a murit la 4 Iunie 1842. Fiica sa, Pulcherița, s'a născut pe hotarul sec. XVIII—XIX. Iordache Varfolomeu a început serviciul ca ciubucciu al Prințului Moruzi, apoi s'a îmbogățit sub ocârmuirea rusească dintre anii 1806—1812. La Chișinău, el ținea o casă faimoasă prin balurile ei și clădea un palat pentru fiica sa, frumusețea căreia era cântată de contemporani — poetul Pușkin, precum și în amintirile lui Weltmann ¹⁾, Liprandi ²⁾ și Wiegel ³⁾. Pulcherița s'a măritat apoi cu dr. Constantin Mano (1797—1855), consulul grecesc la Odessa. Varfolomeu s'a ruinat și a terminat viața într'un chip nefericit ⁴⁾. N'are urmași.

58. Vârnav (Perju)

Frații buni Vârnav, Ilie, de 32 ani, necăsătorit; Nicolae, de 28 ani, căsătorit cu fata lui Ioniță Cuza, are un fiu, pe Iordache, de 4 ani; Constantin, de 26 ani; Gheorghe, de 25 ani. Nici unul nu ocupă slujbă. Stăpânesc în Ținutul Iași moșii moștenite Cotiugeni și Rogojeni, pe care se găsesc aproape 100 familii de săteni, afară de aceasta, dintre acești frați Vârnav, Nicolae mai stăpânește moșia Volodeni așezată în Ținutul Hotin, luată zestre dela soție și pe care sunt 45 curți de săteni. Spița neamului: Stolnicul Teodor Vârnav, fiul său Medelnicerul Pavel Vârnav și fiul acestuia vtori Postelnic Ioniță Vârnav; copiii acestuia: Ilie, Nicolae, Constantin, Gheorghe actualii doveditori de noblețe. Pentru dovedirea originii lor nobile, frații Vârnav au prezentat Comisiunii un document eliberat dela Divanul Principatului Moldovei la 18 Februarie 1772, din care se vede că tatăl lor, Ioniță, a fost vtori Postelnic, Pavel, bunicul lor, a fost Medelnicer, iar Teodor, străbunicul lor, a fost Stolnic. După examinarea acestui document, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor, prin încheierea sa data la 24 Iunie 1821, recunoscând pe doveditorii Ilie, Nicolae, Constantin și Gheorghe Vârnav drept nobili, după strămoșii lor, a hotărît să fie trecuți în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește.

¹⁾ A. Weltmann. *Amintiri* în vol. *Pușkin*, de L. Maicov. Petersburg, 1899.

²⁾ I. Liprandi. *Amintiri*, *Arhiva Rusă*, 1866.

³⁾ F. Wiegel, *Amintiri*, *Arhiva Rusă*, 1891—1895.

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 7—8, 1934, pp. 8—15.

Insemnări.

Români din Moldova. În « Monografia Botoșanilor » (Botoșani, 1926), A. Gorovei publică documentul de mai jos, care lămuiește, fără comentarii, originea fraților Perju, ziși Várnav ¹⁾. L-a scris monahul Ghedeon Várnav, dela care s'a mai păstrat un arbore genealogic: « Prescris pe curat de mine subsemnatul la 1868, Octombrie 20 zile, Ghedeon von Varnav, numit în mirenii Iordachi von Varnav fiu a Post. Ion Varnav » ²⁾.

« Istoria boierilor Varnavești ce sunt în Basarabia.

« Până a nu se deslipe Basarabia de Moldova, se afla la moșia Ionășenii, lângă Dolina, în ținutul Dorohoiului, trei boieri frați: Ilie, Costache și Neculai (sau Toader) de familie Perjești, carii după luarea Basarabiei de către Rusia s'au mutat cu locuința în Basarabia, la Ținutul Hotinului, și după statornicirea guvernului rusiesc, rânduindu-se o comisie cercetătoare de toți adevărați dvoreni (nobili) ce se aflau în acea nouă gubernie, au voit și d-lor trei frați Perjești de a fi trecuți în Cniga dvorenilor, însă cu numire de Varnavești, iar un moș al meu, ce era trăitor în Basarabia, Stolnicul Manolachi Varnav, fratele a tatălui meu, au protestat a lor numire de Varnavești, și au rămas d-lor netrecuți în Cniga dvorenilor. Apoi la 1822, când turcii se aflau în Moldova, și eu subsemnatul eram bejănărit în Bucovina, cu toți ceilalți boieri moldoveni, am trecut cu familia mea în Basarabia, mergând să mă așez cu locuința la moșia Jorile din Ținutul Orheiului, ce era a soției mele, necunoscând însă locurile pe acolo am rătăcit drumul și, apucându-ne noaptea pe o vreme ploioasă și cumplită, umblam prin întuneric nemeritici pe câmpii pustietății, iar un glas a unui câine ne-au îndreptat la un sat ce era tocmai pe moșia acelor trei boieri Perjești, și întâlnind pe un țăran ne au dus la casa stăpânească târziu pe când boierii se culcase, trezindu-i însă o slugă și spunându-le că un boier din Moldova, Comisul Iordachi Varnav se află la poartă, s'au sculat d-lor boierii îndată și ne-au primit cu mare dragoste. După ce am intrat dar în odaia de primire, am întrebat d-lor în a cui casă am cinst și norocire a mă adăposti în această noapte, iar unul dintre d-lor mi-au răspuns: Noi suntem trei frați: Ilie, Costache și Ne-

¹⁾ Dosarul Nr. 668, 1843, 176 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Arhiva G. G. Várnav (Spătărești-Baia).

culai (sau Toader, bine nu țin minte), iar istoria noastră vom spune-o d-voastră mai pe urmă. După obișnuitele dar ceremonii a unei nobile primiri, istorisindu-mi despre d-lor cele de mai sus arătate, adică, cum d-lor au vrut să se treacă în Cniga dvorenilor sub nume de Varnavești și cum moșul meu Manolachi i-au împotrivit, m'au rugat apoi să-i ajut, dându-li o mărturie că d-lor sunt cu adevărat Varnavești, spre a se putea trece în Cniga dvorenilor. Eu dar acel ce deapaurarea am simțit o nespasă mulțămire în sufeltul meu la tot prilejul ce mi se înfățișa de a ajuta la soarta altuia asemenea mie, le-am răspuns că mărturia poate fi socotită falsă, dar după vreo două luni, când eu voi fi cunoscut guvernului, să meargă unul dintre d-lor la Chișinău, și fără a spune că d-lor au avut întâlnire cu mine, să deie o proșenie la comisia dvoreneștii cu rugămintă, fiindcă au auzit că un boier dela Moldova de familia Varnav, anume Comisul Iordachi Varnav, fiu lui Post. Ioniță Varnav, au venit acum în Basarabia, și se află cu locuința la moșia Jorile, în Ținutul Orheiului, să se facă întrebare acelui boier de suntem noi Varnavești ori ba, după care comisia îmi va face întrebare, și eu voi face răspuns care va fi mult mai bun decât mărturia. Urmând dar d-lor după a mea povățuire, și făcându-mi comisia întrebare prin povescă, am răspuns că d-lor trei frați Ilie, Costache și Neculai sunt cu adevărat nu numai de familie Varnav, dar și în înrudire de aproape cu mine. După care apoi d-lor trei frați au trecut în Cniga dvorenilor cu numire de Varnav, din carii se trag Varnavii cei din Basarabia ».

« 1868 Octomvrie 20.

« Ghedeon von Varnav, numit în mirenie Iordachi von Varnav ».

Adevărații Vârnav (din sec. XVII)¹⁾ figurează în cadrele nobilimii basarabene dela 1831²⁾, ascendentul lor fiind Teodor Costache Vârnav, scriitor³⁾, născut în 1801, la Florești-Tecuci⁴⁾.

¹⁾ A. Gorovei. *Op. cit.*, p. 142.

O. Lecca. *Familiile boieresti române*. București, 1911, S. 97.

²⁾ Dosarul Nr. 662, 1833, 85 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ T. Vârnav. *Istoria vieții mele*. Râmnicul Sărat, 1893, Ed. A. Gorovei.

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 21—24, 1935, pp. 42—48.

59. Vartic

Constantin Vartic, de 28 ani, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Necăsătorit. Stăpânește moșia moștenită Obrejeni în Ținutul Iași, pe care se află 70 curți de săteni. Spița neamului: Șătrarul Gavriil Vartic; nepotul său de fiu Ioniță, Praporșcic; fiul acestuia Constantin, actualul doveditor de noblețe. Că tatăl doveditorului. Ioniță, a avut gradul de Praporșcic, a prezentat o diplomă dela răposatul General-Feldmareșal Conte Rumanțov, dela 14 Februarie 1789, care i-a fost dată pentru acest grad, iar că bunicul acestui Praporșcic Vartic, Gavriil Vartic, a avut rangul Moldovenesc de Șătrar, a prezentat certificatul Divanului Moldovei dela 15 Iulie 1793. Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, găsind aceste dovezi suficiente, prin încheierea sa dată la 20 Iulie 1821, a recunoscut pe Constantin Vartic, pe temeiul ascendentului său, nobil și a hotărît să fie trecut în partea I-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește, încât Departamentul Heraldic respinge această spiță a neamului, ca neintemeiată. Abia în 1845 familia Vartic e recunoscută în drepturile ei, Gavriil-șătrarul figurând nu ca bunicul, ci ca tatăl lui Ioniță, care nu era identic cu Ioniță-praporșcicul.

Insemnări.

Români din Moldova. Costache de mai sus († 1830) a avut un fiu, Vasile (1825—1901), faimosul vânător, vestit prin moștenirea ce-a lăsat-o ¹⁾. N'are urmași, iar actuala familie Vartic se trage din Dimitrie, zis Vartic, un frate mai mic al lui Vasile, născut în 1835 din aceeași mamă, Ana, născută Pometcu, cinci ani după moartea soțului ei, Costache Vartic ²⁾.

60. Vuluță

Iordache Teodor, fiul lui Vuluță, de 25 ani, fără rang, nu ocupă slujbă își are domiciliul în Ținutul Orhei. Căsătorit cu Maria Manoil. Stăpânește 300 stânjeni de pământ moștenit la moșia Onișcani

¹⁾ Dosarul moștenirii Vartic din Curtea de Apel din Odessa, dela 11—14 Aprilie 1907 (copie la autor).

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, pp. 38—43.

și 300 stânjeni luați zestre la moșia Hirjieni din Ținutul Orhei. Spița neamului: Teodor Vuluță, Șătrar, fiul său Iordache, actualul doveditor de noblețe. Doveditorul Iordache Vuluță a prezentat Comisiunii pentru cercetarea nobilimii un document dela Domnitorul Mihail Sutzko Voevod, dela 28 Februarie 1794, care adeverește că tatăl său, Teodor Vuluță, a avut rangul de Șătrar. Pe temeiul acestui document, numita Comisiune, prin încheierea dată la 6 Iulie 1821, recunoscând că rangul de Șătrar dă urmașilor dreptul la noblețe, a hotărît să treacă pe Iordache Vuluță în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾).

61. Ziloti

Matei Ziloti, de 32 ani, fără rang, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Căsătorit cu Ecaterina, fata Sulgerului Anastasiu, are fete: Profira ²⁾, de 5 ani, și Mărioara, de 1 an. Stăpânește în Ținutul Orhei satul Sinăsăuți, în care sunt 250 familii de săteni, și în Ținutul Iași pământ nelucrat moștenit Spanciocani și osebit de aceasta mai are 60 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Căminarul Andonache Ziloti; fiul său Matei, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la originea sa nobilă, doveditorul a prezentat: 1. O poruncă a Divanului Principatului Moldovei din 1802, către Sărdarii Orheiului, cu privire la pricina cu mănăstirea Sf. Sava pentru moșia Trifești, din care se vede că Andonache Ziloti e trecut cu rangul de Căminar; și 2. Actul de partaj încheiat între doveditorul Ziloti și ruda sa Spătarul Iordache Balș, în 1816, prin care a dobândit moșia Sinăsăuți din Ținutul Orhei și moșia Spanciocani din Ținutul Iași, unde se arată că numitul Andonache Ziloti, tatăl doveditorului Matei, a avut rangul de Căminar, iar în certificatul care i-a fost eliberat de Boierii Moldoveni (la 28 Ianuarie 1816) și întărit de Domnitorul Kallimah, Matei Ziloti e

¹⁾ Dosarul Nr. 660, 1828, 26 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Măritată cu Ieremia Chiriac Ianov și decedată în 1835, la Chișinău.

arătat ca fiul Căminarului Andonache Ziloti. După cercetarea acestor acte, care dovedesc originea nobilă a lui Matei Ziloti dela tatăl său Căminarul Andonache Ziloti, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor privitoare la noblețe, găsindu-le suficiente, prin încheierea sa dată la 2 Iunie 1821, a hotărît trecerea lui Matei Ziloti în partea I-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Lipsește dela dosar porunca către Sărdarii Orheiului din 1802. Diploma pentru blazon s'a eliberat, fraților Ioan, Vasile și Ilie Ziloti, în 1872.

Insemnări.

Italiani din Albania, românizați în sec. XVIII ¹⁾. Din căsătoria cu fiica clucerului Gavril Luca, Andonache a avut un fiu, Matei-Aga († 1832), ²⁾ însurat cu Ecaterina Anastasiu († 1832), părinții mareșalului de nobilime Ioan Ziloti (1824—1876) ³⁾, a cărui fiice sunt: Ecaterina, măritată cu senatorul P. V. Necliudov, Maria vicontessa d'Hotman de Villiers de Saint Georges și Natalia, măritată cu generalul E. Iancovski, guvernatorul Basarabiei (1879—81). O soră a lui Matei-Aga s'a măritat cu poetul Al. Hrisoverghi, iar un fiu al lui Matei, Ilie, a fost tatăl lui Alexandru Ziloti, pianist ilustru, și al amiralului Serghe Ziloti ⁴⁾.

¹⁾ P. Gore. *Notițe genealogice*; comp. Gh. Ghibănescu, *Cuzeștii*, LXXIV, și *Surete*, XIV, 27, 31.

R. Rosetti, *Analele Academiei Rom.* S. II, T. XXXII. București, 1909. Vol. III, p. 19.

²⁾ Dosarul Nr. 687, 1834, 200 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 80—82.

⁴⁾ Arhivele d-nei Natalia Iancovski (Chișinău), A. N. Donici (Geneva) și Vl. S. Illiașenko (New-York).

P A R T E A II

62. Achincă (Opincă)

Secund Maiorul Petre Achincă, de 64 ani, în retragere, locuiește în târgul Soroca din Ținutul Iași. Căsătorit cu Agapia, fată de preot, are copii: în retragere Ștabs-Căpitanul Ștefan, de 38 ani, Sublocotenentul Andrei, de 35 ani, din care cel dintâiu e căsătorit cu fata Armașului Buzne, iar cel de-al doilea cu fata Căpitanului Hudima; necăsătoriți și tot în retragere Ștabs-Căpitanul Ioan, de 31 ani, Praporșcicul Manoil, de 28 ani; aflați în serviciu în regimente de Vânători, Locotenentul Nicolae, de 26 ani, tot Locotenent Iacob, de 24 ani, Elev militar Simeon, de 21 ani; acasă, fata Solomia, de 18 ani, Vasile, de 17 ani, alt Vasile, de 16 ani, Luca, de 15 ani, și Grigore, de 14 ani. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Hotin a 4-a parte din moșia Neporatova și a 4-a parte din Dubova, plus 350 stânjeni de pământ la moșia Baxana, luată zestre și cumpărată în Ținutul Iași, și are 10 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Doveditorul nobleței Secund-Maiorul Petre Achincă, neavând la mână acte privitoare la noblețea sa, a arătat în cererea pe care a înaintat-o Comisiunii, că aceste acte, cu privire la gradul său de Secund-Maior, i-au fost cerute de Autorități cu prilejul numirii în serviciu a unuia din fiii săi la regimentul 33 de Vânători, pentru care fapt a prezentat Comisiunii chitanța ce i-a fost eliberată cu iscălitura Colonelului Starov, cu aplicarea pecetei regimentului dela 29 Decembrie 1820, care chitanță are următorul conținut: s'a dat prezenta d-lui Secund-Maior în retragere Achincă spre a arăta că am primit pentru a trimite Comandantului de Divizie, d. General-Maior Jeltuhin, următoarele acte: Ucazul Maiestății Sale Imperiale, Nr. 1.759 dela 4 Septembrie 1788, cu iscălitura d-lui General-Feldmareșal Conte Rumianțov; atestatul

General-Maiorului și Cavalerului Teodor Berhmann, dela 15 Februarie 1797, cu Nr. 986, și chitanța care i-a fost dată de d. Colonel și Cavaler Gherzov, la 10 Februarie 1796, că a primit Ucazul pentru gradul de Secund-Maior pentru cererea diplomei respective dela Departamentul de Inspecție al Statului Major al Maiestății Sale Imperiale. Ca urmare, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 6 Iulie 1821, a hotărît ca Secund-Maiorul Petre Achincă, împreună cu tot neamul, să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Români din Moldova, emigrați în sec. XVIII în Rusia.

63. Ciolac

Registratorul Colegial Ioan Ciolac, de 25 ani, a servit ca tălmăciu la Guvernul Regional, necăsătorit, avere n'are. Spița neamului: Dimitrie Ciolac, Căpitan, fiul său Ioan, Registrator Colegial, doveditorul de acum al nobleței. Că doveditorul e fiul Căpitanului Dimitrie Ciolac, adeverește o procură certificată la Consulatul Rosienesc din Moldova, dela 27 Ianuarie 1818, sub Nr. 35, iar că Dimitrie Ciolac a avut, în adevăr, gradul de Căpitan în serviciul Rusiei, reiese din diploma care i-a fost dată în 1793. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor privitoare la noblețe, recunoscând pe Registratorul Colegial Ioan Ciolac drept nobil, pe temeiul gradului tatălui său, prin încheierea dată la 24 Iunie 1821, a hotărît să fie trecut în partea a II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar procura dela 27 Ianuarie 1818. Confirmat abia în 1824.

Insemnări.

Greci din târgușorul Țoperova din eparhia Ioniei, din Epir, emigrați din Moldova în Rusia (1792)¹⁾. Nobilii Ciolac, cu urmași existenți și astăzi, se trag din Anastasie, fratele petiționarului²⁾.

¹⁾ Dosarul Nr. 92, 1824, 270 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ Arhiva D. D. Ciolac (Bălți).

Documente.

I. Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Ecaterina II, Împărăteasa și Autocrata Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Să fie cunoscut și știut fiecăruia că Noi pe Boierul Moldovean Dimitrie Ciolac, pentru râvna și sârguința dovedite în serviciul Nostru, l-am conferit și instituit Atotmilostiv Căpitan al Nostru, la 9 Noemvrie 1792, și întru cât Noi aceasta conferim și instituim, poruncim tuturor supușilor Noștri să recunoască după cum se cuvine pe numitul Dimitrie Ciolac Căpitan al Nostru și să-l stimeze; pe de altă parte Noi nădăjduim, că în acest grad, pe care Noi, i l-am conferit Atotmilostiv, va proceda cu credință și sârguință, cum se cuvine unui Ofițer credincios și bun. Pentru certificarea acestui fapt, am poruncit Colegiului Nostru Militar de Stat să iscălească prezentul act și să-l întărească cu pecetea Statului. Dat la S. Petersburg la 24 Februarie 1793. Au iscălit originalul: Lt.-General Nicolae Ladâjinski, General-Proviantmeister și Cavaler Abo, General-Controlor și Cavaler Prinț Egor Tujetonov, Ober-Secretar Matvei Donskoi.

II. Chitanță. În urma Ucazului Maiestății Sale Imperiale, dela Guvernul Regional al Basarabiei, după Expediția Economică, domnului Registrator Colegial Ioan Ciolac, adevărim că cele 24 ruble 23 copeici, care se cuvin Vistieriei pentru înaintarea sa la rangul de acum, precum și pentru hârtia și altele, și trei ruble 75 copeici în folosul Tipografiei Senatului pentru tipărirea diplomei pentru acest rang și pentru pergament, în total 27 ruble 98 copeici în asignații și aramă, au fost depuse la acest Guvern și trecute la venit după cum se cuvine; dată cu iscălitura și aplicarea pecetei oficiale în fericitul oraș Regional Chișinău, la 30 Octomvrie 1820. Pe original au iscălit astfel: Consilier Tanski, Vistier Regional Șpacovski, Consilier Stamati, Protocolist — clasei 10 — Navroțki, Șef al Biroului Kordașev, Registrator Colegial Lazo.

64. Dorobeț

Locotenentul Dimitrie Dorobeț, de 26 ani, în retragere, locuiește în orașul Chișinău, căsătorit cu văduva Comisului(?) Ușadschi, Natalia, n'are copii, n'are avere. În cererea înaintată Comisiunii pentru cercetarea nobleței, a arătat că e de fel din Moldova și,

servind în Armata Rosienească, a fost înaintat în grad și în sfârșit a ajuns la gradul de Locotenent, pentru care a prezentat diploma ce i-a fost eliberată pentru acest grad, la 31 Decembrie 1820, cu Nr. 7.358. Pe temeiul acestui act, Comisiunea, prin încheierea dată la 8 Iulie 1821, recunoscându-l drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei. Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Români emigrați în sec. XVIII în Rusia. Urmașii necunoscuți.

65. Ermolinski

Maiorul în retragere Agafon Ermolinski, de 42 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Hotin. Căsătorit cu nobila Maria Atanase Păun, are un fiu, Ioan, de 2 ani, și fete: Maria, de 3 ani, și Ecaterina ¹⁾, de 1 an; stăpânește moșiile luate zestre dela soție: Vancicăuți, Medveja și o parte din Vancineții, așezate în Ținutul Hotin. Pentru dovedirea gradului său, Maiorul Ermolinski a prezentat la Comisiune Ucazul cu privire la punerea sa în retragere din serviciul militar, care i-a fost dat la 9 Februarie 1820, sub Nr. 536, și diploma de Maior din același an, Februarie 26, sub Nr. 210. Pe temeiul căror dovezi, Comisiunea pentru cercetatea actelor privitoare la noblețea, recunoscând pe Maiorul Ermolinski drept nobil, prin încheierea dată la 6 Aprilie 1821, a hotărît să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Hotin.

Familie transcrisă în partea VI-a a cărții nobilimii.

Insemnări.

În lucrarea lui N. Ermolinski ²⁾ se zice că familia Ermolinski își trage obârșia din Hodko (sec. XIV), din Ermolința de pe râul Smotrici (Podolia), urmaș al despoților Croației. În Polonia poartă blazonul « Korcezak ». Nicolae Ermolinski, un luptător împotriva uniei catolico-ortodoxe, s'a așezat în sec. XVII la Smolensk

¹⁾ Maria măritată cu colonelul Macarov, iar Ecaterina († 1841) — cu Const. D. Râșcanu.

²⁾ *Ermolinski*. Petersburg, 1907.

Urmașul său, Agafon († 1842), petiționarul ¹⁾, a fost tatăl lui Dimitrie (1826—1874), colonel, însurat cu Maria Carastati (1842—1917), părinții șambelanului Ioan, căsătorit cu prințesa M. G. Cantacuzino, și ai căpitanului gărzii Gheorghe Ermolinski de Korczak ²⁾.

Documente.

I. Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Alexandru I, Impăratul și Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Să fie cunoscut și știut fiecăruia că Noi pe Agafon Ermolinski, care ne-a servit. Căpitan, pentru râvna și sârguința dovedite în serviciul Nostru, l-am conferit și instituit Atotmilostiv în gradul de Maior al Nostru, la 10 Ianuarie 1812; și întru cât Noi aceasta conferim și instituiem, poruncim tuturor supușilor Noștri să recunoască după cum se cuvine pe acest Agafon Ermolinski drept Maior al Nostru și să-l stimeze, și Noi nădăjduim, că în acest grad, pe care i l-am conferit Atotmilostiv, va proceda cu credință și sârguință, cum se cuvine unui Ofițer credincios și bun. Pentru certificarea acestui fapt, am poruncit Marelui Nostru Stat Major să iscălească prezentul și să-l întărească cu pecetea Noastră de Stat. Dat la S. Petersburg, la 26 Februarie 1820. Pe original e scris: Șef al Marelui Stat Major Prinț Volconski, General de serviciu Zacrevski, Subdirector General-Maior Kniajnin.

II. Prin Ucazul Maiestății Sale Imperiale a Țarului Impărat Alexandru Pavlovici, Autocratul tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Dela Departamentul de Inspecție al Marelui Stat-Major al Maiestății Sale Imperiale, Maiorului Agafon Ermolinski, pus în retragere din armată, care, după cum se arată în formularul de serviciu, se trage din nobili, are 41 ani; în serviciul regimentului de Gardă Imperială Izmailovski soldat la 21 Aprilie 797, Podpraporșcic la 2 Septemvrie 798, promovat la regimentul 2 de Garnizoană al Prințului Dolgorucov, în același an Noemvrie 4, Sublocotenent la 18 Februarie 799, Locotenent la 18 Octomvrie, a intrat la batalionul de Garnizoană Keksholmski la 7 Martie 800, mutat la regimentul de infanterie Kolâvanski la 26 Ianuarie 803, Ștabs-Căpitan la 8 Martie 806, Căpitan la 29 Iulie 809; a făcut campaniile: dela

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 25—27, 1935, pp. 57—60.

²⁾ Arhiva G. Ermolinski de Korczak (Chișinău).

18 Iulie până la 1 Septemvrie 805 a urmat peste mările Neagra și Marmara și prin Arhipelag până la insula Corfu, iar de acolo pe marea Mediterană până la Napoli și pe urmă la 25 Noemvrie pe drumul uscat până la orașul Sulmona, la 25 Decemvrie înapoi până la Corfu, 806 la Bocodscatero Septemvrie 19 în bătălia cu Francezii, dela 1 August până la 11 Septemvrie 807 a urmat un detașament de trupe dela Bocodscatero pe marea Adriatică pe vase până la Veneția, iar de acolo pe drumul uscat până la orașul Treviso, dela 7 Februarie până la 19 Mai 808, prin Ungaria și Bucovina până la Moldova, 809 prin Moldova până la cetatea Brăila și la asediarea ei în tranșee; concedii de casă și amenzi n'a avut, a fost calificat că merită să fie înaintat, iar la trecută 10 Ianuarie 1812, din Înalta poruncă a Maiestății Sale Imperiale a fost pus în retragere pentru boală, ca Maior cu uniformă; pentru certificarea acestui fapt, Ucazul de față al Maiestății Sale Imperiale i-a fost dat la S. Petersburg, la 9 Februarie 1820. Pe original au iscălit: Subdirector General-Maior Kniajnin, Șef al Secției — clasei a opta — Borozdin.

66. Ghica

Secretarul Gubernial Ștefan Ghica, de 28 ani, Membru ales de nobilimea Regiunii Basarabiei la Biroul de hotărnicie. Necăsătorit. Are o casă în orașul Chișinău. Spița neamului: Vit Ghica, Premier-Maior, fiul său Secretarul Gubernial Ștefan, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la gradul tatălui său Vit Ghica, doveditorul a prezentat diploma care i-a fost dată la 13 Decemvrie 1793, cu iscălitura Maiestății Sale Imperiale Țarina Impărăteasa Ecaterina II-a, pentru gradul de Premier-Maior, iar cu privire la gradul său — o copie de pe ucazul Senatului Ocârmuitor, dela 10 Decemvrie 1817, în care se arată că Ștefan Ghica a fost distins cu gradul de Secretar Gubernial. După cercetarea acestor dovezi, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, prin încheierea dată la 1 August 1821, a hotărât ca Secretarul Gubernial Ghica să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar ucazul Senatului dela 10 Decemvrie 1817, în schimb însă s'au anexat actele de mai jos, care n'au fost prezentate Comisiei din 1821. Confirmat nobil abia în 1845.

Insemnări.

Români ¹⁾ emigrați în sec. XVIII în Rusia. Ștefan a murit la 13 Aprilie 1853, mormântul său din cimitirul Central din Chișinău fiind salvat dela distrugere de autor. N'are urmași.

Documente.

I. Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Ecaterina II, Impărăteasa și Autocrata a Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Să fie cunoscut și știut fiecăruia că Vit Ghica, care a servit înainte ca Premier-Maior în serviciul Cesarului, pentru dorința lui sârguincioasă pentru serviciul Nostru, a fost primit cu gradul de Premier-Maior în serviciul Rosienesc, la 23 Septemvrie 1793; și întru cât Noi conferim și instituiem, poruncim tuturor celor ai Noștri să recunoască după cum se cuvine pe Vit Ghica sus arătat drept Premier-Maior al Nostru și să-l stimeze; pe de altă parte, nădăjduim și Noi, că în acest grad va proceda tot așa cu credință și pildă, cum se cuvine unui Ofițer credincios și bun. Pentru certificarea acestui fapt am iscălit aceasta cu mâna Noastră proprie și am poruncit să fie întărit cu pecetea Statului. Dat la S. Petersburg, la 31 Decemvrie 1793. Pe original e scris cu mâna proprie a Maiestății Sale Imperiale: Ecaterina. A întărit Generalul C. N. Ceaikin. Inscris la Colegiul Afacerilor Străine sub Nr. 413. Anul 1794.

• II. Atestat. Secretarul Gubernial Ghica, fiind numit de mine Ajutor al Inspectorului Principal al liniei Generale, existentă cu prilejul molimei de ciumă, care se declarase astă toamnă în ținuturile Hotin și Iași, a exercitat această funcțiune, ca și alta care i-a fost dată mai pe urmă, cu gradul de Inspector particular al aceleiași linii, dela 24 Octomvrie a anului trecut 1819 până la 21 Mai a anului acesta 1820, dovedind totdeauna în munca sa activitate, dibăcie și exactitate în folosul serviciului, pentru care s'a dovedit demn de atenție din partea conducerii regionale. Ca urmare, dându-i lui Ghica recunoștința mea pentru serviciul său lăudabil, nu voi pregeta să stărui pe lângă Conducerea Superioară, rugându-i să-i acorde o distincție corespunzătoare. Chișinău. 24 Iunie 1820. Al Maiestății Sale Imperiale, al Țarului meu Atotmilostiv Consilier de Stat Efectiv, Guvernator Civil al Basarabiei, Katakazi.

¹⁾ Vezi: Partea I, Nr. 13, Ghica, pag. 58.

III. Formular de serviciul și meritele lui Ștefan Ghica, Membru al Biroului Regional de hotărnicie al Basarabiei și Secretar Gubernial. Intocmit la . . Ianuarie 1822. Gradul, pronumele, numele, funcțiunea, pe care o îndeplinește și ce vârstă are: Secretar Gubernial Ștefan, fiul lui Vit Ghica, Membru al Biroului Regional de hotărnicie al Basarabiei, de 29 ani. Din ce neam se trage: din nobili. Dacă are în proprietate suflete de țărani bărbați, în ce județe și care anume sate: are în Regiunea Basarabiei în Ținutul Hotin moșia Drepcăuți, pe care trăiesc 45 familii de locuitori. Când a intrat în serviciu, ce grad a avut și când a fost înaintat; dacă a avut acțiuni distincte de serviciu, dacă a fost decorat deosebit pentru acestea și când anume. Anul, luna, și ziua: După absolvirea studiilor și studierea limbilor la Academiiile din Moldova și Muntenia, a intrat în serviciu ca inginer hotarnic la Divanul judecătoresc al Moldovei din Iași, 1806 Octomvrie 16. Unde a și continuat serviciul în acest grad până la ieșirea trupelor Rosienești din Moldova și Muntenia, 1812 Octomvrie 1. După înființarea Guvernului Regional în Basarabia, a fost numit la fostul Departament I, iar pe urmă la Departamentul 2 al acelui Guvern, ca Inginer Hotarnic, îndeplinind această funcțiune sub fostul Guvernator Civil Sturdza, și a fost întrebuințat pentru însărcinări speciale, iar de atunci a fost înapoiat de d. Guvernator la funcțiunea sa, 1813 Februarie 2. Unde, în urma propunerii Departamentului 2 și în urma certificării d-lui Guvernator Plenipotențiar al Regiunii Basarabiei despre serviciul deosebit și sânguincios, a fost distins din Inalta poruncă a Maiestății Sale Imperiale, cu gradul actual, 1817 Noemvrie 22. După retragerea din Departament, a fost numit prin alegerea nobilimii, Membru în Biroul de hotărnicie al Basarabiei, 1818 Iunie. Unde, după aceea, la 24 Octomvrie 1819, a fost delegat de domnul Guvernator Civil al Basarabiei în locurile atinse de ciumă și s'a aflat în timpul acesteia în ținuturile Hotin și Iași, a fost numit Ajutor al Inspectorului Principal al liniei Generale, care despărțea locurile dubioase de cele bune, care funcțiune și alta, cu titlul de Inspector particular al liniei, le-a îndeplinit de atunci și până la 21 Mai 1820, dovedind totdeauna în munca sa activitate, dibăcie și exactitate în folosul serviciului, ceea ce adeverește atestatul eliberat de domnul Guvernator Civil al Basarabiei. S'a aflat la Biroul de hotărnicie al Basarabiei în timpul

funcțiunii sale până la retragere în anul curent, 1822 Ianuarie. Dacă a luat sau nu parte la campanii împotriva inamicului și la bătălii, și când anume: n'a fost. Dacă a fost amendat sau dat în judecată și dacă a fost pentru ce anume, când și cum s'a terminat procesul: n'a fost. Dacă e capabil pentru continuarea serviciului la Stat și dacă merită să fie înaintat sau nu și de ce: capabil și merită. Dacă a fost în retragere cu recompensă sau fără de aceasta și când: n'a fost. Dacă e căsătorit, are copii, ce vârstă au și unde se află: necăsătorit.

67. Gomonov

Văduva răposatului Locotenent-Colonel Alexe Gomonov, Iordana, de 41 ani, locuiește în Ținutul Orhei, la moșia ei. Are din căsătorie legitimă un fiu, Iacob, Praporșcic, de 28 ani, care face serviciu de tălmăciu la Sfatul Suprem al Basarabiei, și fete: Ana, de 23 ani, căsătorită cu Locotenentul Manicovski, și Maria, de 17 ani, căsătorită cu Consilierul Titular Mandel. Stăpânește prin moștenire la moșiile Milești 100, Șăndereni 120 și Nisporeni 130 desetine de pământ, pe care se găsesc 6 curți de săteni. Cu privire la rangul soțului și fiului petiționarei a prezentat următoarele acte: 1. Două diplome cu iscălitura Țarului Împărat, una dela 18 Februarie 1804, cu Nr. 97, pentru gradul de Maior al lui Alexe Gomonov, iar alta dela 26 Aprilie 1809, cu Nr. 124, pentru gradul de Locotenent-Colonel tot al lui Gomonov; 2. Un Rescript cu iscălitura General-Feldmareșalului Conte Barclay de Tolly, dela 18 Aprilie 1814, cu Nr. 2.052, cu privire la conferirea Praporșcicului Iacob Gomonov a Ordinului Sf. Ana clasa a III-a; și 3. Pașaportul Nr. 13 dela 15 Mai 1818, cu iscălitura General-Maiorului de Artilerie Ahverdov, în care se spune că Praporșcicul Iacob Alexe, fiul lui Gomonov, din Artileria Călăreață, e pus în disponibilitate. După cercetarea actelor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 10 Decembrie 1821, a hotărât ca fiul doveditoarei Praporșcicul și Cavalerul Iacob Gomonov să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Urmașii necunoscuți.

68. Iani

Polcovnicul Moldovean Mihalache Iani, de 42 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, căsătorit cu fata Vornicului de Poartă Meleghi, Teodosia, are copii, fii: Constantin, de 10 ani, Nicolae, de 5 ani, și Alexandru, de 3 ani; o fată, Smaranda, de 7 ani; are în Ținutul Iași, prin moștenire, moșia nelocuită Gura Căinari și stăpânește a 7-a parte din moșia Zagorna, dobândită prin cumpărare și pe care sunt 50 locuitori. Spița neamului: Constantin Iani, Praporșcic, fiul său Mihalache, Polcovnic Moldovean, doveditorul de acum al nobleței. Pentru dovedirea nobleței sale, Iani a prezentat: 1. Un ucaz deschis Nr. 2.570 dela 14 Mai 1771, cu iscălitura General-Feldmareșalului Conte Rumianțov; 2. O salvogardă dela Contele Saltăcov, Nr. 1.763 dela 22 Octomvrie 1788, din care se vede că, Constantin Iani a fost înaintat Praporșcic în serviciul Rusiei; 3. O scrisoare dela 10 Februarie 1805, dela Vel Aga al Iașilor Palladi către Ispravnicii Sorocei, în care Mihalache Iani e trecut ca Polcovnic Moldovean; și 4. Un certificat al nobililor din Basarabia, dela 25 Noemvrie 1821, care arată că doveditorul Mihalache e fiul Praporșcicului Constantin Iani, născut pe când tatăl său purta gradul de Praporșcic. Pe temeiul acestor acte, Comisiunea, care a fost pentru cercetarea nobleței, recunoscând pe Mihalache Iani drept nobil, după gradul tatălui său, prin încheierea dată la 30 Noemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește. Confirmat abia în 1847.

Insemnări.

Greci românizați. Urmașii necunoscuți.¹⁾

69. Ianov

Frații Ianov: Secretarul Colegial Ioan, de 40 ani, Vistier în Ținutul Ismail, căsătorit cu Elena Grigoriu, are o fată, Maria, de 4 luni, stăpânește în Ținutul Orhei moșia cumpărată Slobozia Dușca, pe care sunt 50 curți de săteni, și moșiile nelocuite Verbea

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, p. 44.

și Iurcenii. Ștaps-Căpitanul Filimon, de 35 ani, Vistier în Ținutul Cetatea-Albă, necăsătorit, stăpânește în Ținutul Tighina moșiile moștenite și răscumpărate Cobusca de Sus, Cobusca de Jos și Petricani, pe care sunt 100 de curți. Consilierul Titular Ieremia, de 30 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău, stăpânește în Ținutul Tighina moșiile moștenite și răscumpărate: Cobusca de Sus, Cobusca de Jos și Petricani, pe care sunt 100 de curți. Spița neamului: Chiriac Ianov, Locotenent, fiii săi: Ioan, Filimon și Ieremia, doveditorii de acum ai nobleței. Cu privire la serviciul tatălui lor au prezentat: 1. Atestatul care i-a fost dat în timpul campaniei Turcești, în 1774, cu arătarea că a avut gradul de Praporșcic de armată; și 2. Ordinul Locotenent-Colonelului Orlov, dela 25 Noemvrie 1790, sub Nr. 632, care i-a fost înaintat de către Hatmanul armatei și Cavalerul Platov și din care reiese că General-Feldmareșalul Contele Potiomkin a înaintat pe tatăl doveditorilor, Praporșcicul Chiriac Ianov, la 28 August 1790, la gradul de Locotenent, cu care grad figurează și în atestatul ce i-a fost eliberat dela numitul Orlov, la 30 August 1791, sub Nr. 378; pe temeiul acestei adeverințe, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe doveditorii Ioan, Filimon și Ieremia Ianov drept nobili, după gradul tatălui lor, prin încheierea dată la 26 Mai 1821, a hotărât să fie trecuți în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pe Ioan în Ținutul Orhei, iar pe Filimon și Ieremia în Ținutul Tighina.

Insemnări.

Români din Moldova emigrați în sec. XVIII, în Rusia ¹⁾.

Documente.

I. Atestat. Eliberat Praporșcicului de Armată Chiriac Ianov, care a fost sub comanda mea cu Arnăuții, că a luat parte la bătălii: la 9 Iunie la cucerirea unui lagăr inamic de lângă Cozlici, la 17 la Mermițel apropiindu-se de orașul Șumla, la 19 lângă satul Teterca și la alungarea până la orașul Șumla, în toate aceste cazuri s'a dovedit viteaz și distins față de dușmani, de asemeni a fost trimis în campanie la 29 și la domnul Brigadir Zaborojski la 2 Iulie la

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 81.

corpul Generalului en Chef și Cavaler Saltâcov până la Rușciuc, ceea ce certific: Iulie 1774, Lt.-Colonel (iscălitura indescifrabilă).

II. Ordin domnului Premier-Maior Hârjiu ¹⁾. Domnul Brigadir al armatelor Căzăcești, Hatmanul de armată și Cavalerul Matvei Ivanovici Platov, prin ordinul trimis mie astăzi, mă încunoștiințează că Excelența Sa Serenissime Domn General-Feldmareșal Marele Hatman și Cavaler al multor Ordine Prințul Grigore Alexandrovici Potiomkin-Tavriceski a înaintat la gradul de Locotenent pe Praporșciuc Chiriac Ianov din regimentul dv., în ziua de 28 a lunii August trecut; recomand dv., să-i comunicați acest grad lui Ianov și să-i luați pentru acesta jurământul, iar pentru înaintare și brevet să faceți reținere. Lt.-Colonel Alexei Orlov.

III. Atestat. Prin Ucazul Maiestății Sale Imperiale, se atestă Locotenentului Chiriac Ianov, care face serviciul în regimentul Premier-Maiorului Hârjiu, că anul trecut 790, la 6 Octomvrie și 10 Noemvrie, a fost el Ianov în lupte cu inamicul lângă Ismail și în același an, la 11 Decemvrie, la asaltarea și cucerirea aceluia oraș, și că în toate aceste cazuri a procedat vitejește și bărbătește împotriva dușmanului; pentru certificarea serviciului său deosebit i-am eliberat lui Ianov prezentul atestat cu iscălitura și pecetea, deasupra Prutului, la 30 August 1791. Al Maiestății Sale Imperiale Atotmilostivei mele Împărătese Lt.-Colonel de Armată, Comandant al unei părți din oștirile Căzăcești de Ecaterinoslav și Cavaler al Ordinului Sfântului Mare Mucenic și Purtător de biruință Gheorghe, gradul al IV, Alexei Orlov; Locotenent Grigore Stepanov.

70. Linevici

Locotenentul-Colonel Ioan Danilă, fiul lui Linevici, de 34 ani, în retragere, locuiește în Ținutul Hotin. Căsătorit cu fata Medelnicerului Russo, Ana, are fii: pe Alexandru, de 5 ani, și Nicolae, de 1 an. Stăpânește satul Gurghinești din Ținutul Hotin, luat zestre dela soție și în care sunt 104 familii de săteni. Locotenentul-Colonel Linevici și-a dovedit noblețea cu următoarele acte: 1. Diploma de Maior care i-a fost eliberată; 2. Un ordin al Comandantului General al Armatei Contele Benningsen pentru crucea de aur

¹⁾ Ghirjev.

pentru Peischau; și 3. Formularul de serviciu ce i-a fost dat în momentul retragerii din serviciu. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 30 Aprilie 1821, a hotărît să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Ruși din Ucraina. Nu mai există în Basarabia.

71. Pașenco

Căpitanul în retragere Nikifor Pașenco, de 37 ani, locuiește în orașul Chișinău. Căsătorit, are un fiu, Alexandru, de 1 an, stăpânește la diferitele moșii ale Ținutului Orhei, dela soție, cu dreptul de răzeș, fără restricție de cantitate. În privința obârșiei sale nobile, doveditorul a prezentat ucazul de retragere Nr. 2.357 dela 31 Iulie 1817, dat cu iscălitura Locotenent-Generalului Conte Komarovski, din care se vede că se trage din nobili Ruși și că aflându-se în serviciu activ a fost înaintat în grad și în sfârșit a ajuns la gradul de acum. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dela 25 Octomvrie 1821, a hotărît: deși Căpitanul Pașenco e arătat în ucazul de retragere că se trage din nobili Ruși, dar n'a prezentat niciun act care să poată da lămuririle necesare cu privire la asemenea obârșie a lui, luând în considerare numai gradul de Căpitan câștigat de el în serviciul activ și care-i dă dreptul la noblețe, a hotărît să fie trecut în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Ruși. Urmașii necunoscuți.

72. Pateraki

Maiorul în retragere Iordache Constantin, fiul lui Pateraki, de 50 ani, locuiește în Ținutul Ismail. Căsătorit cu Grecoaica Eutemia, are fii pe Constantin, de 14 ani, Ioan, de 9 ani, Alexandru,

de 6 ani, Nicolae, de 4 ani, Petre, de 3 ani, și Pavel, de 1 an. Stăpânește avere imobilă în Ținutul Ismail, moșiile Bricicani și Vlădești, dobândite prin cumpărare și pe care sunt 100 curți de săteni. Spița neamului: Constantin Pateraki, Locotenent-Colonel, fiul său Iordache Pateraki, Maior în retragere, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la noblețea sa, Maiorul în retragere Pateraki a prezentat: 1. Ucazul Departamentului de Inspecție al Ministerului de Războiu dela 17 Martie 1815, sub Nr. 1.153, din care reiescă că el, Pateraki, e fiu de Ofițer Superior și a servit cu gradul de Căpitan în Batalionul Grecesc din Odessa; 2. Înștiințarea Comandantului Ismailului, Maiorul Viteaz, Nr. 244 dela 11 Martie 1815, cu privire la primirea unui ordin în legătură cu anunțarea lui Pateraki, că a fost înaintat dela gradul de Căpitan la acela de Maior, înaintându-i-se și diploma acestui grad; afară de aceasta, doveditorul a lămurit că e fiul Locotenent-Colonelului Constantin Pateraki. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 30 Aprilie 1821, a hotărât să fie trecut, împreună cu tot neamul, în partea II-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Ismail.

Lipsesc dela dosar actele de mai sus.

Insemnări.

Greci. Nu mai există în Basarabia ¹⁾.

Documente.

Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Alexandru I, Impăratul și Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Să fie cunoscut și știut fiecăruia că Noi pe Gheorghe Pateraki, care ne-a servit Căpitan, pentru râvna și sârguința dovedite în serviciul Nostru, l-am conferit și instituit Atotmilostiv în gradul de Maior al Nostru, la 8 Aprilie 1814; și întru cât Noi aceasta conferim și instituim, poruncim tuturor supușilor Noștri să recunoască după cum se cuvine pe acest Gheorghe Pateraki și să-l stimeze, și Noi nădăjduim că în acest grad, pe care i l-am conferit Atotmilostiv, va proceda cu credință și sârguință, cum se cuvine unui Ofițer credincios și bun. Pentru certificarea acestui fapt, am poruncit Marelui Nostru

¹⁾ *Din trecutul nostru*, VIII—IX, 1939, p. 30.

Stat-Major să iscălească prezentul și să-l întărească cu pecetea Noastră de Stat. Dat la S. Petersburg, la 17 Iulie 1821. Pe original e scris: Șef al Marelui Stat-Major Prinț Volconski, General de Serviciu Zacrevski, Subdirector General-Maior Kniajnin.

73. Stepanov

Praporșcicul Iosif Stepanov, de 70 ani, în retragere, locuiește în Ținutul Orhei, căsătorit cu fata Postelnicului Papucă, Magdalena, are fii pe Ioan, de 19 ani, și Dimitrie, de 16 ani, stăpânește în Ținutul Orhei porțiuni de pământ sub numele de răzeșie necunoscută. Cu privire la gradul de Praporșcic, doveditorul a prezentat ucazul răposatului General-Feldmareșal Conte Rumianțov-Zadunaiski, dela 14 Februarie 1789, sub Nr. 8, pe temeiul căruia Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe Praporșcicul Stepanov drept nobil, prin încheierea dată la 5 Mai 1821, a hotărit să fie trecut, împreună cu fiii, în partea II-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei. Dosarul lipsește.

Insemnări.

Urmașii necunoscuți.

P A R T E A III

74. Buziki

Antonie Buziki, de 35 ani, fără rang, conduce biroul ȝiganilor Coroanei, căsătorit cu fata Boierului Gavrilicescu, Zamfira, are copii, fii: Constantin, de 10 ani, Ioan, de 6 ani, și fete: Maria, de 12 ani, Caterina, ¹⁾ de 9 ani, și Despina, de 7 ani; copiii stau cu el; n'are avere, locuește în orașul Chișinău; fratele său Nicolae Buziki, de 33 ani, nu ocupă slujbă, locuește în orașul Chișinău, necăsătorit, n'are avere. Spița neamului: Asesorul Colegial Ioan Buziki, fiii săi: Antonie și Nicolae, doveditorii de acum ai nobleței. Că tatăl lor a avut gradul de Asesor Colegial, au prezentat o copie de pe adresa trimisă Guvernului Regional al Basarabiei de către Guvernatorul Regiunii, d-l Locotenent-General Bahmetev, la 27 Aprilie 1818, cu privire la pensiunea acordată Atotmilostiv tatălui doveditorilor Asesorul Colegial Buziki; iar că ei se trag din vechime din Boieri, au cerut o amânare de doi ani pentru prezentarea actelor pe care au să le primească din patria lor; apoi, din cererea petiționarilor se vede că unul din ei, Antonie, a fost Șeful barierei vamale din Ismail și apoi a îndeplinit diferite însărcinări în legătură cu molima ciumei. După cercetarea dovezilor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea documentelor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 24 Martie 1821, pe temeiul părerii Consiliului de Stat dela 30 Octomvrie 1816 și articolului 79 din Gramota către Nobilime, a hotărît ca Antonie și Nicolae Buziki, ca fiind copii unui slujbaș din primele opt clase, să fie trecuți în partea a treia a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei; iar când vor

¹⁾ 1809—1842, măritată cu Const. Mih. Razu, nepotul logofătului Vasile Razu.

prezenta actele referitoare la vechea lor noblețe, nu vor întâmpina nicio piedecă la trecerea lor în altă parte a cărții genealogice. Neconfirmați.

Insemnări.

Greci românizați, Buziki sau Bozica. Urmașii necunoscuți¹⁾.

Documente.

I. Guvernul Regional al Basarabiei către Departamentul I; ca urmare la adresa acelui Departament, Nr. 1548, cu privire la chestia plății viitoare a pensiei Asesorului Colegial în retragere Buziki, fixată Atotmilostiv la 300 ruble anual, invit Departamentul I al Guvernului Regional să-i plătească lui Buziki și de acum înainte pensia sus arătată din veniturile Regionale ale Basarabiei, potrivit răspunsului pe care l-am primit dela d. Ministru al Finanțelor, alăturat aci în copie. Originalul e scris de Guvernatorul Plenipotențiar al Regiunii Basarabiei, Guvernatorul Militar al Podoliei, Bahmetev. Guvernul Regional al Basarabiei adevărește cu iscălituri și aplicarea pecetei oficiale că această copie este conformă cu originalul. 16 Martie 1821. Vistier Regional Șpacovski, Secretar Ovsianițki, Registrator B. Jlobnițki.

75. Canano (ău)

Consilierul Colegial Ioan Ioan, fiul lui Canano, de 56 ani, nu ocupă slujbă, își are domiciliul în Ținutul Tighina. Dacă e însurat și are copii, doveditorul n'a arătat. Stăpânește în Ținutul Tighina moșia Laura și în Ținutul Hotin porțiuni nedespărțite în moșiile Mihalcăuți, Colicăuți și Culceni. Că doveditorul de noblețe, domnul Canano, are, în adevăr, gradul de Consilier Colegial, a prezentat: 1. Pașaportul care i-a fost eliberat dela Guvernatorul Militar al Hersonului, Conte Langeron, dela 31 Iulie 1820, sub Nr. 2; 2. Adresa aceluiași Conte Langeron, către d-l Loțiitor al Guvernatorului Plenipotențiar al Regiunii Basarabiei, cu privire la el, Canano; și 3. Actul care i-a fost dat lui Canano pentru stăpânirea unei moșii dela Tribunalul Civil al Basarabiei, la 22 Septemvrie 1817. Pe

¹⁾ Dosarul Nr. 55, 1834, 82 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

temeiul acestor dovezi, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor privitoare la noblețe, recunoscând pe Consilierul Collegial Canano drept nobil, după gradul său, prin încheierea dată la 26 Mai 1821, a hotărît să fie trecut în partea III-a cărții genealogice, pentru Ținutul Tighina.

Lipsesc dela dosar actele de mai sus.

Insemnări.

Româno-Greci, emigrați în sec. XVIII în Rusia, unde se așează în părțile Hersonului ¹⁾).

Documente.

Formular de serviciu al fostului Comisar de chestiuni grănicere, Consilierul de Stat Canano. 16 Septemvrie 1822. Gradul, pronumele, numele, funcțiunea pe care o îndeplinește și vârsta: Consilier de Stat Ioan, fiul lui Ioan Canano, fost Comisar de chestiuni grănicere și Cavaler al Ordinului Sf. Ana clasa III, de 57 ani. Din ce neam se trage: din Boieri Moldoveni. Câte are în proprietate suflete de țărani bărbați, în ce județe și care anume sate: are moșii în Regiunea Basarabiei în ținuturile Hotin și Tighina. Când a intrat în serviciu, ce grad a avut și când a fost înaintat; dacă a avut acțiuni distincte de serviciu, dacă a fost decorat pentru acestea și când anume, anul, luna și ziua: în timpul șederii la Varșovia, la ruda sa Consilierul Privat Efectiv Boskampeljasopolski, a adus servicii Ambasadorului Extraordinar Rus, d. Consilier Privat Efectiv Conte Stackelberg, aflător acolo la 1789; când armatele Rosienești au trecut hotarul Moldovei, a venit la Iași, unde a avut dela răposatul Feldmareșal Conte Rumianțov-Zadunaiski însărcinarea de a face corespondență cu corespondenții săi aflători în Polonia: prin această corespondență Canano furniza diferite știri despre Polonezi, care se agitau pe vremea aceea; aceași corespondență a fost însărcinat s'o continue și de răposatul Feldmareșal Conte Potiomkin, pentru care fapt Conte Potiomkin l-a numit în serviciul de Aghiotant personal, cu gradul de Rotmistr, la 1790 Februarie 17. Pe urmă Canano e distins cu gradul

¹⁾ Gh. Sorocovenco, *O pagină a trecutului. Din trecutul nostru*, Nr. 31—34, 1936, p. 121.

de Secund-Maior, la 1791 Ianuarie 17. În timpul exercițiului funcțiunii a fost folosit de Conte Rumianțov, General-Maiorul Popov și Generalul en Chef Kahovski pentru diferite chestiuni și comisiuni secrete speciale, fapt pe care-l dovedesc atestatele pe care le are. Înaintat Premier-Maior, la 1792 Noemvrie 9. După intrarea armatelor din Moldova în Polonia, s'a găsit acolo pe lângă Generalul Kahovski, a fost trimis în calitate de curier special de Conte Sievers dela Grodno la S. Petersburg, pe urmă a fost trimis de Cabinetul de Stat dela Prințul Zubov la Varșovia la Comandantul Suprem Generalul Igelstrem, unde a sosit cu trei zile înainte de revoluție și, după ce a predat depeșele, a fost prins și după ce a stat opt luni ca prizonier, după luarea Varșoviei de către Conte Suvorov, a fost pus în libertate și numit acolo Inspector sub comanda Generalului Buxhoeveden, dela care are un atestat special; numit de răposatul Feldmareșal Conte Suvorov-Râmnicși în regimentul de cavalerie ușoară din Mariupol, în același grad, la 1795 Noemvrie 1. Pus în concediu după cerere dela acel regiment pentru afaceri personale în orașul Varșovia, la 31 Decemvrie 1795, pentru 29 zile, și neterminându-și treburile până la termenul acela, Colegiul Militar de Stat a încuviințat să rămână acolo până la terminarea acestora, de aceea a și stat la Varșovia până la 2 August 1806. Numit de Senatul Ocârmuitor, cu schimbarea titulaturii în aceea de Asesor Colegial, în postul vacant de Comisar de chestiuni grănicere, la 1806 Octomvrie 13. Înaintat Consilier de Curte la 1810 Decemvrie 31. Înaintat Consilier Colegial la 1816 Decemvrie 31. Distins cu ordinul Sf. Ana gradul III, la 1820 Ianuarie 31. Din Înalta poruncă Nominală a Maiestății Sale Imperiale, pus în retragere din serviciu după cerere, iar drept răsplată pentru îndeplinirea îndelungată a acestuia, a fost distins Atotmilostiv cu gradul de Consilier de Stat, la 1821 Aprilie 2. S'a retras din funcțiunea de Comisar de chestiuni grănicere, la 1821 August 3. Dacă a luat sau nu parte la campanii împotriva inamicului și la bătălii, și când anume: în tot timpul celui de-al doilea război cu Poarta Otomană s'a aflat în Moldova, Muntenia și Polonia. Dacă a fost amendat sau dat în judecată și dacă a fost, pentru ce anume, când și cum s'a terminat procesul: n'a fost. Dacă e capabil pentru continuarea serviciului la Stat și dacă merită să fie înaintat sau nu și de ce: capabil. Dacă a fost în retragere cu recompensă de grad sau fără

de aceasta și când: n'a fost în retragere, dar a fost în concediu nelimitat, după cerere, prin General-Feldmareșalul Contele Suvorov-Râmnicul. Dacă e căsătorit, are copii, ce vârstă au și unde se află: căsătorit, are copii.

76. Gaios

Frații: Sublocotenentul Atanase Marc, fiul lui Gaios, de 28 ani, căsătorit cu fata Asesorului Colegial Rodoțki, Maria, n'are copii, stăpânește în Ținutul Orhei moșiile: Voinova, pe care sunt 56, și Drugășeni, pe care sunt 13 familii de săteni, plus jumătate din moșia Zubreni, cu 25 gospodari. Ioan Marc, fiul lui Gaios, de 23 ani, necăsătorit; Nicolae Marc, fiul lui Gaios, de 14 ani; nu ocupă slujbe, locuiesc în Ținutul Orhei; din averea imobilă, prima moșie aparține lui Atanase, iar ultimele două lui Ioan. Spița neamului: Consilierul Colegial Marc Gaios, copiii săi: Atanase, Ioan și Nicolae, doveditorii de acum ai nobleței. Certificatul dela diferiți moșieri ai guberniei Herson, dela 30 Mai 1820, eliberat mamei doveditorilor, Anastasia Constantinovna, soția Consilierului Colegial Marc Atanase fiul lui Gaios, întărit în același an, 15 Iunie, sub Nr. 15, de către Judecătoria județeană din Tiraspol, adevărește că frații Atanase, Ioan și Nicolae Gaios sunt, în adevăr, fiii Consilierului Colegial Marc Gaios, iar că acest Gaios a avut, în adevăr, gradul de Consilier Colegial, s'a dovedit prin diferite acte privitoare la moșia cumpărată de el în Regiunea Basarabiei, în Ținutul Orhei. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 23 Noemvrie 1821, recunoscând pe Atanase, Ioan și Nicolae Gaios drept nobili, a hotărât să fie trecuți în partea III-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmăți.

Insemnări.

Româno-Greci, refugiați în persoana maiorului Marc Gaios, în 1792, în Rusia ¹⁾. Continuă să locuiască în părțile Hersonului.

¹⁾ Rev. *Arhiva Rusă*. Cancelarul prinț Bezborodco, 1876. Comp. *Din trecutul nostru*, Nr. 31—34, 1936, p. 165; și *Notițele Soc. de istorie și antichități din Odessa*. Vol. IX. Odessa, 1875, p. 319 și urm.

77. Leondari

Asesorul Colegial Gheorghe Leondari, de 55 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în ținutul Iași. Căsătorit cu fata Paharnicului Ciurda, Ecaterina, are copii: un fiu, Nicolae, de 2 ani, și o fată, Elena, de o lună. Stăpânește în Ținutul Iași satul Ciuciulea, dobândit prin cumpărare, pe care sunt 200 curți de săteni, și afară de aceasta 60 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spre a adeveri că doveditorul de noblețe Gheorghe Leondari are gradul de Asesor Colegial, a prezentat la Comisiune o chitanță care i-a fost eliberată de Guvernul Regional al Basarabiei la 27 August 1821, sub Nr. 5530, cu privire la banii care s'au încasat dela el pentru acest grad. De aceea, Comisiunea pentru cercetarea actelor privitoare la noblețe, recunoscând pe numitul Leondari drept nobil, după gradul său, prin încheierea dată la 31 August 1821, a hotărât să fie trecut, împreună cu neamul, în partea III-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Macedonia ¹⁾. Urmașii necunoscuți.

78. Ralli

Asesorul Colegial Zamfirache Ralli, de 54 ani, Deputat ales de nobilime la Sfatul Suprem. Văduv, are copii, fii: Grigore și Ioan, arătați la un articol separat; Mihail, de 14 ani, Manole, de 13 ani, Constantin, de 10 ani, fete: Ecaterina, de 23 ani, măritată, Maria, de 19 ani, și Elena, de 8 ani, stăpânește prin cumpărare în Ținutul Orhei moșiile: Dolna cu 75, Tânjălești și Soltănești cu 70, jumătate din Vărzărești cu 70, părți la Găureni cu 20 de curți de săteni și osebit de aceasta 188 suflete de țigani șerbi de sex bărbătesc; fiii săi: Grigore, de 24 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău, stăpânește satul Vărzărești cu 57 curți de săteni în Ținutul Orhei, care i-a fost cedat de tatăl său; Ioan, de 22 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău, necăsătorit, stăpânește satul Iurcenii, care i-a fost cedat de tatăl său, în Ținutul

¹⁾ Vezi: Partea I, Nr. 30, Leondari-Gheorghiu, pag. 93.

Orhei, și pe care se găsesc 30 curți de săteni. Spre a adevăra că doveditorul are gradul Rosienesc de Asesor Colegial, a prezentat o chitanță care i-a fost eliberată de Guvernul Regional al Basarabiei în August 1818, sub Nr. 212, că pentru gradul de Asesor Colegial, care i-a fost conferit Atotmilostiv, banii cuveniți Vistieriei au fost depuși. Pe temeiul acestei adevăriri, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, recunoscând pe doveditorul Ralli drept nobil, după gradul său, a hotărât pe temeiul art. 79 din Gramota către Nobilime să fie trecut, împreună cu neamul, în partea III-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Familie confirmată drept nobilă abia în 1845 și înscrisă în 1848 — nu știm pentru care motiv — deși cu vechimea din 1794, în partea VI-a a cărții nobilimii

Insemnări.

Greci românizați. Nu există acte care să dovedească originea acestor Ralli din Paleolog-Ralli sau Halipinski-Ralli ¹⁾. Zamfirache Emanoil Ralli ²⁾, petiționarul, născut pe la 1769, s'a însurat cu Smaranda D. Arbure († 1815) din Bucovina; a murit la 22 Decembrie 1831, la Chișinău. Fiicele sale: Ecaterina Stamo; Mariolița, admirată de poetul Pușkin ³⁾, măritată cu ofițerul T. D. von Mettler-campf și decedată pe la 1830 ⁴⁾; și Elena, măritată cu baronul Manolache Stârce din Bucovina ⁵⁾. Fiul lui Zamfirache ⁶⁾, Constantin, a fost adoptat de bunicul său D. Arbure, iar fiul lui Constantin, Zamfir Ralli-Arbure (1848—1933), cunoscut socialist, colaboratorul lui Neciaev, Bacunin, Kropotkin, Elisée Réclus, prietenul lui B.

¹⁾ P. Gore, *Notițe genealogice*, contestă această pretenție a lui Z. Ralli-Arbure.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 75—93.

³⁾ I. Liprandi, *Amintiri*. *Arhiva Rusă*, 1866.

⁴⁾ *Din trecutul nostru* Nr. 40—45, 1937, pp. 38—39.

⁵⁾ Arhivele Baroanei E. Hübsch von Grossthal (Vărzăreștii Noui-Lăpușna), d-lor Baron Alexandru Hurmuzachi (Cernăuți) și Vl. S. Illiașenko (New-York).

⁶⁾ Amintim printre nepoatele lui Zamfirache pe: Elena, măritată cu prințul I. V. Mamatov, Elena, măritată cu vice-amiralul prinț L. A. Uhtomski, și pe Elena baroana Hübsch von Grossthal, socrul căreia, generalul Hübsch, a ținut în prima căsătorie pe Domnița Ecaterina Barbu Știrbey (1851).

P. Hasdeu, a fost unul dintre publiciștii apreciați în chestia Basarabiei, la București. Această familie n'are nimic comun cu negustorii greci Ralli din Odessa, înscrși în 1881 în partea III-a a cărții nobilimii basarabene (blazon. 1884).

79. Râșliacov

Consilierul Colegial Teodor Makei Râșliacov, de 70 ani, în retragere, locuște în orașul Chișinău, căsătorit cu fata Boierului Cămăraș Dim. Șatanolu, Ana, are un fiu, Petre, de 5 ani, are satul Fuzovca luat zestre, cu 42 curți de săteni, și o parte din Samașcani, cu 16 curți de săteni, osebit de aceasta 5 familii de țigani șerbi. Din formularul de serviciu al doveditorului Râșliacov dela Comisiunea de Proviziuni a fostei Armate din Moldova, eliberat la 28 Martie 1821, se vede că Râșliacov, care a fost copil de trupă, a servit în diferite grade și, în sfârșit, a fost distins cu gradul de Asesor Colegial, iar din copia unui ucaz al Senatului Ocârmuitor dela 15 Noemvrie 1816, sub Nr. 27.149, către fostul Ministru de Războiu Konovnițin, reiese că acest Râșliacov a fost pus în retragere cu o pensiu de 836 ruble anual. După cercetarea acestor acte, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor nobililor, prin încheierea sa dată la 26 Mai 1821, a hotărât ca, Consilierul Colegial Râșliacov să fie trecut în partea III-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Ruși din Ucraina. Fiul petiționarului ¹⁾, Petre, s'a însurat cu Elena, sora marelui om de stat Lascar Catargi ²⁾.

Documente.

I. Din formularul de serviciu al Consilierului Colegial Râșliacov, care a servit ca membru la Comisiunea Centrală de Aprovizionare de pe lângă Armata Moldovenească, se vede că e copil de trupă, a fost soldat în garnizoana Kievului în batalionul 6, la 1 Martie 771, Caporal în Ianuarie 772, Captenarmus la 1 Septemvrie 772,

¹⁾ Dosarul Nr. 534, 1857, 142 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, p. 59.

Sergent la 10 Iunie 773, Furier general în statul Comisariatului la 10 Martie 778, în regimentul de Cavalerie ușoară Severski, actual de Vânători călări, Auditor cu merite de 2 ani pentru gradul de Praporșcic la 8 Februarie 783, numit Sublocotenent în același regiment la 8 August 785, în statul General-Feldmareșalului Contele Razumovski Secretar cu gradul de Căpitan-Locotenent la 25 Februarie 786, Căpitan la 22 Septemvrie 786 cu mutarea în regimentul de Grenadieri de Gardă, iar din acesta în regimentul de Infanterie din Schliesselburg, din care a fost mutat în statul Aprovizionărilor ca Ober-Proviantmeister la 14 Decemvrie 793, Proviantmeister-General Locotenent al clasei a șaptea la 10 Septemvrie 799; în statul Aprovizionărilor fiind în retragere la 1804, i s'a schimbat titlul în acela de Consilier de Curte la 25 Octomvrie 806, Consilier Colegial la 22 Ianuarie 808, a fost pe lângă Guvernatorul Civil al Kievului, fiind însărcinat din Înalt ordin special, cu aprovizionarea trupelor și cu cumpărarea de proviziuni ca principalul Comisionar dela 12 Septemvrie 805 până la 8 Martie 1807, iar de atunci și până la 1 Aprilie Primarul orașului Buguslav, iar de aici după porunca răposatului General-Feldmareșal și Cavaler Conte Prozorovski a intrat Administrator în Comisiunea Aprovizionărilor armatelor pământene din Regiunea 6, administrând și partea comisariatului; din aceasta, după porunca Excelenței Sale a fost numit în Comisiunea Aprovizionărilor care a fost pe lângă Armata Dunăreană, ce se găsește acum în Regiunea Basarabiei, e Asistent la 12 August 808, distins cu uniforma instituită pentru slujbașii Departamentului Militar, cu galoane, la 24 Octomvrie 811; prin Înaltul Ucaz al Maiestății Sale Imperiale, dat de către Senatul Ocârmuitor, a fost pus în retragere cu pensia până la moarte, de 836 ruble anual, la 816 Noemvrie 2.

II. Ucazul Maiestății Sale Imperiale Autocratul Tuturor Rușilor, dela Senatul Ocârmuitor, domnului Lt.-General Ministru de Războiu și Cavaler Petre Petrovici Konovnițân. După Înaltul Ucaz al Maiestății Sale Imperiale, dat Senatului Ocârmuitor la 2 Noemvrie curent, cu iscălitura proprie a Maiestății Sale, în care se arată: punând în retragere pentru cauză de bătrânețe și sănătate slabă pe Administratorul comisionariei de Proviziuni din Basarabia, Consilierul Colegial Râșliacov, poruncim Atotmilostiv ca, din respect pentru slujba lui de 45 ani fără de viții, să i se plătească până

la moarte o pensie de 836 ruble anual din Vistieria Statului. Am poruncit: această poruncă Atotmilostivă a Maiestății Sale Imperiale o veți anunța Consilierului Colegial Râșliacov, dv., domnule Ministru de Războiu, iar pentru plata pensiei puse să dați dispoziție domnului Ministru de Finanțe. 15 Noemvrie 1816. Au iscălit originalul: Ober-secretar Ilie Feodorov, Secretar Pavlovski, a confruntat Consilierul de Curte Evstafeev, întocmai, pentru Secretar Lapco, a citit întocmai Registratorul Colegial Vasiliev.

80. Stamo

Consilierul Colegial Apostolache Stamo, de 50 ani, face parte din departamentul Colegiului Afacerilor Străine, își are domiciliul în orașul Chișinău. Căsătorit cu fata Asesorului Colegial Ralli, Ecaterina, n'are copii. Stăpânește satul Modvalul luat zestre dela soție în Ținutul Orhei și pe care se află 40 curți de săteni. Spița neamului: Ioan Stamo, Sulger, fiul său Consilierul Colegial Apostolache, actualul doveditor de noblețe. Tatăl doveditorului, Ioan, a avut rangul de Sulger, care i-a fost acordat de Domnitorul Moruzi, pentru care fapt a prezentat certificatul a 12 nobili, dela 5 August 1815; în ce privește rangul său, Apostolache Stamo a prezentat o copie de pe ucazul Senatului Ocârmuitor dela 14 Septemvrie 1814, cu privire la gradul de Consilier de Curte, care i-a fost conferit, și o chitanță dela Guvernul Regional al Basarabiei dela 21 August 1818, cu Nr. 207, pentru banii ce i-au fost percepuți pentru gradul de Consilier Colegial care i-a fost conferit. După cercetarea căror acte, Comisiunea, care a existat în acest scop, recunoscând pe Consilierul Colegial Stamo drept nobil, după gradul său, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea III-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Probabil, Români din Macedonia, grecizați. Născut pe la 1755, Stamo a fost secretarul dragomanului turc D. Moruzi ¹⁾, decapitat în 1812, când Stamo a fost nevoit să pribegască în Basarabia,

¹⁾ N. Iorga, *Luarea Basarabiei și Moruzeștii*. Analele Academiei Rom., S. II. T. XXXIII. București, 1910, p. 31.

unde a fost atașat pe lângă alt dragoman fugar, Manuc-Bei ¹⁾. S'a însurat cu Ecaterina Ralli († 19 Decemvrie 1869) ²⁾, în 1825 a fost ales deputat al Sfatului Suprem și a murit în 1830, la Chișinău. Nobilii Stamo din Basarabia se trag din fratele lui Apostolache, Zamfirache ³⁾, fiul sulgerului Ioan ⁴⁾, familia Stamo apărând în Principatele Române în sec. XVII ⁵⁾.

Documente.

I. Ucazul Maiestății Sale Imperiale Autocratul Tuturor Rușilor, dela Senatul Ocârmuitor către Colegiul de Stat pentru Afacerile Străine. Prin Inaltul Ucaz al Maiestății Sale Imperiale, dat Senatului Ocârmuitor la 2 Septemvrie curent, cu iscălitura proprie a Maiestății Sale, în care se arată: 1. Poruncim Atotmilostiv ca, Consilierul de Curte Faber, care se află în serviciul Ministerului Poliției, să fie la departamentul Colegiului de Stat pentru Afacerile Străine cu leafa pe care o are astăzi, adică câte 2.000 ruble anual dela Cabinet și câte 1.000 ruble anual din veniturile generale ale Statului; 2. Pe Apostolache Stamo, originar din Grecia, fost Secretar la Dragomanul Porții Prințul Moruzi, primindu-l după cerere în supușenia Rusiei, îl numim Atotmilostiv Consilier de Curte, atașându-l la departamentul Colegiului de Stat pentru Afacerile Străine, cu leafa de 2.000 ruble anual din veniturile generale ale Statului și cu plata din aceleași venituri a unui ajutor de mărimea lefii pe un an, fără să fie socotită, pentru angajare; Senatul Ocârmuitor a poruncit: aceste Inalte porunci ale Maiestății Sale Imperiale să fie anunțate funcționarilor amintiți cu luarea jurământului lor la Colegiul de Stat pentru Afacerile Străine, iar scăderea pentru gradul cu care a fost distins Apostolache Stamo să fie făcută potrivit ucazurilor și despre aceasta să trimiteti ucazurile la acest Colegiu și d-lui Ministru al Finanțelor. 14 Septemvrie 1814. Au iscălit: Pentru Ober-Secretar Consilierul de Curte Horjevski, în funcție de Secretar Consilierul Titular Vilinski.

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 54—55, 1938, pp. 36—37.

²⁾ Z. Ralli-Arbure, *Amintiri. Anii trecuți*. Petersburg, Iulie, 1908, și I. Liprandi, *Amintiri. Arhiva Rusă*, 1866.

³⁾ Dosarul Nr. 548, 1826, 100 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

⁴⁾ N. Iorga, *Istoria Românilor*. Vol. VII, p. 54.

⁵⁾ I. Filitti, *Arhiva Gh. Cantacuzino*. București, 1919, p. 251.

II. Chitanță. În urma Ucazului Maiestății Sale Imperiale, dela Guvernul Regional al Basarabiei, după Expediția Oficială, domnului Consilier Colegial Apostolache Stamo se certifică că leafa pe o lună dela prezentul grad, care se cuvine dela el Vistieriei, precum și pentru hârtie și altele — 126 ruble 56 copeici și în folosul Tipografiei Senatului pentru tipărirea diplomei pentru acest grad — 7 ruble 50 copeici, în total 134 ruble 6 copeici în asigurații, au fost scăzute la plata lefii ce i se cuvenea și vărsați la venit după destinație. Dată cu iscălituri și aplicarea pecetei oficiale în orașul Chișinău, la 21 August 1818. Vice-Guvernator al Basarabiei Krupenski, Consilier Tanski, Protocolist Navroțki și Șef de Birou Diaconski.

P A R T E A V

81. Prinț Cantacuzino

Locotenentul Prinț Constantin Ilie, fiul lui Cantacuzino, de 28 ani, în retragere, locuiește în Ținutul Iași, căsătorit cu fata Căminarului Zarti, Ecaterina, are o fată, Safta, de 1 an, stăpânește în Ținutul Iași moșia Temeleuți luată zestre și pe care sunt 70 curți de săteni. Spița neamului: Ilie Cantacuzino Aga, fiul său Constantin, Locotenent, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la obârșia sa din familia Moldovenească a Cantacuzinilor, a prezentat acte, printre care în porunca Domnitorului Kallimah, dată la 16 Octombrie 1817 către unii Boieri ai Moldovei, cu privire la cererea de moștenire a doveditorului, se vede că e fiul Boierului Aga Ilie Cantacuzino; iar din formularul de serviciu eliberat acestui Locotenent Cantacuzino dela regimentul de Husari Prințul de Oran, la 1 Mai 1817, și din ucazul de retragere dela 30 Iunie 1818, sub Nr. 933, că iscălitura Comandantului Armatei I-a, Baronul Sacken, reiese că el, Cantacuzino, e Prinț și că, fiind înaintat în serviciu, are acum gradul de Locotenent. Pe temeiul căror dovezi, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, recunoscând pe doveditorul Cantacuzino în demnitatea de Prinț, prin încheierea dată la 6 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea V-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

Insemnări.

Bizantini românizați, emigrați în sec. XVIII și în Rusia ¹⁾. Al. Phillipide ²⁾ zice că numele «Candacuzino» este de origine

¹⁾ P. Ermerin, *Noblesse de Russie*. Petersburg, 1892. Vol. II. V. RummeI și V. Golubțov, *Antologie genealogică a familiilor nobile ruse*. Petersburg, 1886. Vol. I.

²⁾ *Originea Românilor*. Iași, 1925. Vol. I.

tracică, în felul acesta dându-se obârșia familiei, care apare în sec. XI în istoria Bizanțului și dă în sec. XIV Impărați ai acestei țări ¹⁾. Deși cu o întrerupere în sec. XVI de câteva decade în arboarele lor genealogice, Cantacuzinii sunt recunoscuți totuși ca urmașii vechilor Bizantini și în sec. XVII apar în Principatele Române, unde ocupă Scaunul domnesc ²⁾. Refugiindu-se în străinătate, sunt recunoscuți prinți în Rusia ³⁾ și conți în Germania. Dintre numeroșii reprezentanți ai acestei familii în Basarabia, amintim pe eteriștii Alexandru († 1844), înșurat cu Eliza M. Daragan, și Gheorghe († 1857), înșurat cu sora cancelarului rus, prințesa Elena M. Gorciacov (1794—1854); fiul lui Alexandru, Mihail († 1881), a fost mareșal provincial (1857—1866 și 1869—1872), iar fiicele lui Gheorghe, Aspazia — s'a măritat cu reprezentantul rus în Principatele Române Wilhelm von Kotzebue, iar Olga — cu N. de Gjers, ministrul de externe al Rusiei. Un nepot de fiu al lui Gheorghe, prințul Grigore L. Cantacuzino, înșurat cu contesa M. P. Șuvalov, a fost ambasador rus în S. U. A. Deviza: « Quae nocent — docent » ⁴⁾.

¹⁾ I. Filitti, *Notice sur les Cantacuzène du XI-e au XVII-e siècles*. București, 1936.

M. Cantacuzino. *Genealogia Cantacuzinilor*. Ed. N. Iorga. București, 1902.

²⁾ I. Filitti, *Arhiva Gh. Cantacuzino*. București, 1919.

³⁾ N. Petrov, *Istoria neamurilor nobile ruse*. Petersburg, 1886.

Contele A. Bobrinski. *Familiile nobile înscrise în gherbovnicul obștesc al Imperiului Rosienesc*. Petersburg, 1890, vol. I, p. 196.

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 25—27, 1935, p. 12 și urm.

P A R T E A VI

82. Bașotă

Consilierul Colegial Ioan Bașotă, de 56 ani, ocupă postul de Procuror Regional al Basarabiei. Căsătorit cu fata Spătarului Michaelache Kostaki, Elena, are un fiu, Spătarul Anastase, de 24 ani, care locuiește în Principatul Moldovei. Stăpânește în Ținutul Hotin moșiile: Purceleanca, Zăbriceni și Onești, pe care se găsesc 180 familii de săteni, și în Ținutul Iași moșia Volovcinița, pe care sunt 70 curți de săteni, oșebit de aceasta are 85 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Banul Constantin Bașotă, fiul său Ioan, actualul doveditor de noblețe. Cu privire la obârșia sa nobilă, doveditorul a prezentat o copie certificată de pe un act din luna Iulie 7150 (1642), cu privire la împărțirea averii între familia Bașotă și alte câteva familii, din porunca Domnitorului Vasile Voevod, făcută de Savin Prăjescu Vel Vornic și Toma tot Vel Vornic, și din care se vede că neamul Bașotă a avut cele mai mari ranguri Boierești ale Principatului Moldovei și că urmașii săi au avut totdeauna ranguri Boierești și au menținut până acum noblețea strămoșilor; deși doveditorul, Consilierul Colegial Bașotă, nu poate să prezinte acum documentele despre fiecare din strămoși, pentru că mai târziu moșiile neamului Bașotă, împreună cu actele lor, care ar fi putut să servească azi ca dovezi, din diferite motive au trecut în mâini străine, totuși e certificat prin cunoștința tuturor, precum și prin faptul că tatăl său, Banul Constantin Bașotă, și el singur a avut cele mai mari ranguri Moldovenești; dar că doveditorul însuși are acest rang, a prezentat diploma care i-a fost eliberată la 19 Noemvrie 1820, sub Nr. 300, și din care se vede că, fiind Spătar Moldovean, a fost distins cu gradul Rosienesc de Consilier Colegial. După cercetarea căror dovezi, ce arată că neamul Bașotă a avut 179 ani ranguri de noblețe, care-i dau actualului petiționar

Ioan Bașotă dreptul ereditar la noblețe, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea dată la 9 Iunie 1821, recunoscând pe Bașotă drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește. Neconfirmăți, deoarece petiționarul se retrage pe la 1828 în Moldova.

Insemnări.

Români din Moldova. Se crede că sunt urmașii unui « baș », șef al Cumanilor, « otă » fiind un sufix destul de răspândit. Primul Bașotă, Manoil, este amintit la 1427 ¹⁾. În sec. XVI, Bașoteștii se așează la Bodești, pe Cracău, iar banul Constantin Bașotă († 1793) se mută la Pomârla-Dorohoi. Acolo e înmormântat fiul său, Ioan, petiționarul, decedat la 26 Noemvrie 1846, în vârstă de 84 ani, brigadir și cavaler rusesc al crucii Sf. Ana, în 1785 ispravnic în Moldova, în 1818 procuror în Basarabia, în 1823 — președinte al tribunalului civil, în 1825 înaintat la gradul de consilier de stat, între anii 1825—1831 mareșal regional al nobilimii, pe la 1828 retras în Moldova. Fiul său, Anastase († 1869), a fost logofăt. N'are urmași. O ramură a familiei s'a stins la Folticeni ²⁾.

82 a. Bașotă

Secretarul Gubernial Constantin Teodor, fiul lui Bașotă, de 34 ani, face serviciu la Sfatul Suprem al Basarabiei, în calitate de Secretar la Secția Moldovenească. Necăsătorit. N'are nicio avere, locuiește în orașul Chișinău. Spița neamului: Teodor Bașotă, Consilier de Curte. Fiul său, actualul doveditor de noblețe, Constantin, Secretar Gubernial. Cu privire la vechea sa origine din familia Bașotă s'a întemeiat pe actele care au fost prezentate de vărul răposatului său tată, Consilierul Colegial Ioan Bașotă (care sunt înscrise în această carte, paginile 1 și 2) și a mai arătat că e fiul bun al răposatului Ban Teodor Bașotă, în urmă distins — pentru merite — cu gradul Rosienesc de Consilier de Curte. Pe temeiul acestei declarații, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea

¹⁾ Gh. Ghibănescu, *Bașoteștii și Pomârla. Surete și Izvoade*. Vol. XXIII.

²⁾ A. Gorovei, *Folticeni*. Folticeni, 1938, pp. 84—89.

actelor privitoare la noblețe, încredințându-se că prin actele prezentate de d-l Consilier Colegial Ioan Bașotă s'a dovedit că neamul Bașotă a avut încă de acum 179 ani ranguri de noblețe și, deci, că Secretarului Gubernial Constantin Bașotă dreptul ereditar la noblețe, prin încheierea dela 13 Iunie 1821, a hotărît să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmat.

83. Buzne (i)

Ilie Buzne, de 45 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Hotin. Căsătorit cu Elena, fata lui Ioan Carpuz, are copii: pe Iordache, de 6 ani, Vasile, de 4 ani, și fete: Rallu, de 3 ani, și Catinca, de 2 ani. Stăpânește în Ținutul Hotin moșia Iarova cu 60 curți de săteni și 8 familii țigani șerbi. Manolache Buzne, de 36 ani¹⁾, fără grad, Consilier la Judecătoria Ținutului Iași, ales de nobilime. Căsătorit cu Sevestia, fata Pitarului Leonard, are copii: pe Safta, de 9 ani, Mărioara, de 4 ani, Nicolae, de 2 ani, și Iordache, de 8 luni. Stăpânește în Ținutul Iași moșia dotală Florești și jumătate din Cioropcani, cu 70 curți de săteni, și afară de aceasta are 8 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Vel Logofătul Pătrașcu. Fiul său Constandiniță. Fiul său Ilie Buzne. Fiul său Șătrarul Anton Buzne. Fiii săi: Ilie și Manolache, actualii doveditori de noblețe. 1. Anaforaua sau raportul Divanului Principatului Moldovei întărit de Domnitorul Constantin Moruzi la 23 Noemvrie 1779 și în care se arată că Divanul, informându-se despre obârșia neamului Buzne, a găsit că Ioan, vtori Armaș Constantin, Ștefan, Anton și Vasile sunt fiii lui Ilie care și-a luat numele de Buzne, iar acest Ilie a fost fiul lui Constandiniță, iar Constandiniță — fiul lui Pătrașcu Vel Logofăt; din hrisovul Domnitorului Constantin Movilă Voevod, din anul 7119 (1610), cu privire la acordarea Vel Logofătului a satului Dămileni, care se află în stăpânirea familiei Buzne, și din actul Domnitorului Ghica Voevod, dela 15 Iunie 7245 (1737), văzând Divanul că Ilie Buzne e fiul lui Constandiniță și se trage genealogicește din Iani, socrul răposatului Ioan Movilă Voevod. 2. Că și tatăl doveditorilor de noblețe, Anton Buzne, amintit mai sus, a

¹⁾ 1780-1850, mareșal de Iași și Soroca (1837-1840).

avut rangul de Șătrar, se vede dintr'o poruncă a Divanului Principatului Moldovei dela 15 Iulie 1787; și 3. Că doveditorii sunt, în adevăr, fiii Șătrarului Anton Buzne, reiese din actul Divanului Moldovei dela 26 Martie 1816. După cercetarea acestor acte, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 4 August 1821, a recunoscut originea familiei Buzne ascendentă cu 200 ani, pe frații Ilie și Manolache drept nobili și a hotărît să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pe cel dintâi pentru Ținutul Hotin, iar pe cel din urmă pentru Ținutul Iași.

83 a. Buzne (i)

Frații Ioan Constantin, fiul lui Buzne, de 37 ani, fără grad; Asesor ales de nobilime la Isprăvnicia Iașilor. Căsătorit cu fata lui Crușevan, Maria, are copii: pe Costache, de 12 ani, Nicolae, de 11 ani, și fete: Elena, de 10 ani, și Casandra, de 9 ani. Constantin Constantin, fiul lui Buzne, de 32 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași, Necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Iași, prin moștenire, părți din moșiile Cremenciuc, Ocladna și Balinței. Spița neamului: Vel Logofătul Pătrașcu, fiul său Constandiniță, fiul acestuia Ilie Buzne, acesta a avut pe Constantin vtori Armaș, fiii săi Ioan și Constantin, doveditorii de acum ai nobleței: 1. In documentul Divanului Moldovei dela 2 Noemvrie 1779, întărit de Domnitorul Moruzi, e scris că, Constantin vtori Armaș și frații săi sunt fiii lui Ilie numit Buzne, pentru că a ținut în căsătorie pe fata Clucerului Pătrașcu Buzne, iar tatăl lor Ilie a fost fiul lui Constandiniță, iar acesta fiul lui Pătrașcu Vel Logofătul, precum se arată în hriseul Domnitorului Constantin Movilă Voevod, dela 3 Decemvrie 7119 (1610), unde se pomenește că lui Pătrașcu Vel Logofătul i-a fost hărăzit satul Dămileni așezat în Ținutul Dorohoi și care se găsește și acum în stăpânirea fiilor lui Ilie Buzne; afară de aceasta doveditorii nobleței lor au mai prezentat un document dela Domnitorul Ghica Voevod, dela 15 Iunie 7245 (1737), în care tatăl lor Ilie e arătat ca fiind fiul lui Constandiniță, care se trage genealogicește din Iani, socrul lui Ioan Voevod Movilă, iar că tatăl doveditorilor de noblețe Constantin Buzne a avut, în adevăr, rangul de vtori Armaș, se vede dintr'o poruncă a Domnitorului Moruzi Voevod, dela

14 August 1789, cu privire la nesupunerea unor săteni în timp ce era Ispravnic în Ținutul Soroca; și 2. Că doveditorii de noblețe sunt, în adevăr, fiii lui Constantin Buzne vtori Armaș, se vede din certificatul dat la 25 Noemvrie 1821 de unii nobili de aici. După cercetarea documentelor mai sus arătate, prin care frații Ioan și Constantin Buzne își dovedesc noblețea strămoșilor pentru 200 ani, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor nobililor, prin încheierea sa dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît ca Ioan și Constantin Buzne să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Lipsește dela dosar porunca Divanului dela 15 Iulie 1787, actele Divanului dela 16 Martie 1816 și 2 Noemvrie 1779, porunca Domnească dela 14 August 1789 și certificatul Boierilor dela 25 Noemvrie 1821; în schimb însă s'a anexat porunca Divanului dela 15 Iulie 1802, care n'a fost prezentată Comisiei din 1821.

Insemnări.

Români din Moldova. Strămoșul lor, Postelnicul Iani, bunicul lui Pătrașcu-logofătul, a lăsat trei fiice: Teodora, măritată cu Ioan Movilă, fiul lui Simeon-Vodă (din fiica Teodorei, Ileana, căsătorită cu Miron Costin, cronicarul, se trage Domnitorul Alexandru Ioan Cuza); Irina, măritată cu Constantin Keșco (străbunii Reginei Natalia a Serbiei); și Safta, măritată cu Costache Criste, strămoșul Cristeștilor din Moldova. Fiul postelnicului Iani ¹⁾, spătarul Postolache, tatăl lui Pătrașcu-logofătul, este strămoșul familiei Buzne, din care se trage Prințesa Maria Caragheorghievici, născută Trohin. Familia Buzne și-a luat acest nume numai dela nepotul logofătului Pătrașcu, Ilie, zis Buzne după soția sa, fiica clucerului Pătrașcu Buzne. Și mai puțin comun cu familia Buzne au nobilii Buzni, înscrși în 1833 în partea I-a a cărții nobilimii basarabene, prezentând acte din 1802 ²⁾.

Documente.

I. Divanul Principatului Moldovei către domnul Șătrar Anton Buzne. Dela 15 Iulie curent sunteți numit Ispravnic în ținutul

¹⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 19.

²⁾ *Din trecutul nostru*. V-VII 1939, p. 29.

Herța, împreună cu domnul Sărdar Mihail Iamandi, în locul Clucerului Ilie Holban; de aceea, trebuie să porniți de îndată în ținutul arătat și, informându-vă acolo cum trebuie despre starea ținutului și despre poruncile care trebuie împlinite în ținut, să vă îngrijiți de aducerea la îndeplinire a celor ce se referă la funcțiunea d-voastră, cu izbândă râvnitoare și vigilentă, cerând totdeauna instrucțiuni trebuincioase în diferite materii, ca să nu se poată întâmpla nici o întârziere în serviciu, ci dimpotrivă să căutați să meritați luarea-aminte a conducătorilor. 15 Iulie 1787. Pe original au iscălit: Logofătul Costache Ghica, Logofătul Balș, Vornicul Balș, Logofătul Balș, Visternicul Iordache Rossăt, Visternicul Balș și Vornicul Palladi.

II. Noi, Constantin Dimitrie Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, am citit acest raport și convingându-ne după cecetarea lui că Buzneștii arătați mai jos sunt de neam străvechi de Boieri, pentru care fapt dispunem ca Buzneștii pomeniți să fie alipiți la neamul lor și de acum înainte să fie stimați în toate cu dreptul neamurilor, întărind acest raport cu iscălitura noastră Domnească și pecetea. 1779 Noemvrie 23. Măria Ta! În urma poruncii Luminate a Măriei Tale, am făcut o cercetare în privința familiei Buzne și anume: despre Ioan, Constantin vtori Armaș, Ștefan, Anton și Vasile, și certificăm că ei toți sunt feciorii lui Ilie zis Buzne, care a fost însurat cu fata Clucerului Pătrașcu Buzne, iar tatăl lor Ilie a fost fiul lui Constandiniță, iar Constandiniță a fost fiul Vel Logofătului Pătrașcu, după hrisovul sârbesc dela răposatul Domn Constantin Movilă Voevod, din 3 Decemvrie 7119 (1610), din care reiese că a dat în dar Vel Logofătul Pătrașcu satul Dămileni din Ținutul Dorohoi, acest sat se găsește și astăzi în stăpânirea fiilor pomeniți ai lui Ilie Buzne. Afară de acest hrisov, ne-a mai prezentat un hrisov dela răposatul Domn Grigore Ghica Voevod, din 15 Iunie 7245 (1737), care dovedește că tatăl lor a avut pricină cu Egumenul Nectarie al mănăstirii Solca, pentru moșia Radomirești, în care hrisov Domnesc e arătat ca tatăl lor Ilie, fiul lui Constandiniță, care se trage din Iani, socrul răposatului Ioan Voevod Movilă, și întru cât prin aceste acte se dovedește bine că Buzneștii sunt dintr'un străvechi neam de Boieri, și astfel trebuie să aibă drepturile neamurilor, de aceea n'am întârziat să vă raportăm, trecând respectului Măriei Tale. 2 Noemvrie 1779.

Ai Măriei Tale supuși slujitori au iscălit: Vasile Razu Logofăt, Ioniță Canta Logofăt, Ștefăniță Sturdza Vornic, Nicolae Rossăt Vornic, Lascarache Rossăt Hatman, Dimitrache Sturdza Vornic și Iordache Canta Spătar. A tradus din moldovenește în dialectul Rosienesc Registratorul Colegial Bulatov.

84. Catargi

Frații Catargi: Asesorul Colegial Nicolae, de 56 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Iași, căsătorit cu fata Spătarului Kostaki, Ecaterina, n'are copii, stăpânește prin moștenire în Ținutul Iași jumătate din moșia Cobâlnea, pe care se află 40 familii de săteni, și oșebit 15 suflete de țigani șerbi. Asesorul Colegial Petrache, de 52 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Iași, căsătorit cu tata Paharnicului Panaiti, Ecaterina, are copii, fii: Iordache, de 22 ani, Căminar, Nicolae, de 21 ani, Stolnic, fete: Smaranda, de 16 ani, Profira, de 14 ani, și Elena, de 10 ani ¹⁾; stăpânește în Ținutul Iași jumătate din moșia Cobâlnea, cu 40 săteni gospodari, o parte din moșia Coșmirca cu 20, o parte din moșia Hasnășeni, cu 40 gospodari, și în Ținutul Iași, prin cumpărare, jumătate din moșia Samașcani și o parte din Fuzovca, cu 50 săteni gospodari, o parte din moșia Silișcani, cu 30 săteni gospodari, și satele luate zestre: Poiana cu 60 săteni gospodari, Tarasova și Curăturile cu 80 săteni gospodari și Soloncenii cu 35 săteni gospodari, oșebit 60 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Nicolae Catargi Visternic, Gheorghe Catargi Vel Vornic, Apostol Catargi Vel Postelnic, fiul său Petrașcu Catargi Pitar, fiul său Ioan Catargi Stolnic, fiii acestuia: Nicolae și Petrache, Asesori Colegiali, doveditorii de acum ai nobleței: 1. Strămoșul doveditorilor de noblețe Nicolae Catargi a fost Vel Visternic, care fapt se arată în hrisoavele prezentate dela Domnitorii Moldovei Alexandru Voevod și Moise Movilă, dela 30 Noemvrie 7138 (1629), 17 Septemvrie 7139 (1630) și 8 Septemvrie 7141 (1632), și în documentul Divanului Moldovei din luna Septemvrie 7141 (1632), care au fost date lui Nicolae pentru moșiile Nădăbăuți și Vladicina. 2. Gheorghe Catargi a avut întâi rangul

¹⁾ Aceste fiice s'au măritat cu vornicul Gr. Krupenski, generalul Petre Ugrimov și colonelul Carol Osmolowski.

de Agă, după cum se arată în hrisovul Domnitorului Vasile Voevod, din anul 7158 (1650), care i-a fost dat pentru stăpânirea moșiei Cobâlnea (pe care doveditorii o stăpânesc acum), pe urmă Vel Vornic, după cum se vede din porunca ce i-a fost adresată de Domnitorul Ștefan Petriceicu Voevod, în anul 7181 (1673); 3. Apostol Catargi a avut rangul de Vel Postelnic, ceea ce se vede din diploma care i-a fost dată pentru noblețea ereditară, de Regele Poloniei Ioan III, în 1676; 4. Că numitul Apostol a avut trei fii, printre care pe Pitarul Petrașcu Catargi, bunicul doveditorilor, se arată în documentul mai sus pomenit al Domnitorului Ghica; 5. Că numitul Pitar Petrașcu a avut printre alți copii pe Postelnicul Toma, Logofătul Costin și pe tatăl doveditorilor Stolnicul Ioan Catargi, se vede atât din același document al Domnitorului Ghica, cât și din documentul Domnitorului Alexandru Kallimah, dela 25 Martie 1796, cu privire la o pricină pentru o moșie rămasă moștenire, în care act se arată și că doveditorii Nicolae și Petrache sunt, în adevăr, fiii Stolnicului Ioan Catargi pomenit mai sus. Comisiunea, care a funcționat în acest scop, găsind dovezile arătate mai sus suficiente pentru vechea noblețe a neamului Catargi, prin încheierea dată la 10 Octomvrie 1821, a hotărât ca Asesorii Colegiali Nicolae și Petrache Catargi, împreună cu neamul lor, să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Lipsesc dela dosar hrisoavele Domnești dela 30 Noemvrie 7138 (1629), 17 Septemvrie 7139 (1630), 8 Septemvrie 7141 (1632) și 1775, în plus fiind hrisovul Domnesc dela 3 Iulie 1795, care n'a fost prezentat Comisiei din 1821. Diploma pentru blazon s'a eliberat, în Rusia, lui Ilie Catargi, în 1796.

Insemnări.

Matei Mitropolitul Myrelor ¹⁾, în 1618, numește pe Catargi « arhonzi ai Imperiului dela Răsărit ». Ienache Catargi ²⁾, mare-

¹⁾ *Vitejiile prea-piosului și prea-viteazului Mihail-Voevod*. Veneția, 1785. A. Papiu-Illarian, *Tesaur din Monumente istorice pentru România*. București, 1862. Vol. I.

²⁾ *Discursurile lui Barbu Katargiu*. București, 1886. *Note despre familia: Katargiu* de A. Demetrescu.

I. Tanoviceanu, *Arborele genealogic al familiei Catargi*.

I. Filitti, *Arhiva Gh. Cantacuzino*. București, 1919, p. 214.

ban al Craiovei (1614—15 și 1618—20), nepotul vestitului Nicula visternicul, s'a însurat cu Maria, fata clucerului Radu Buzescu. Ienache a mai avut doi frați, Nicolae și Apostol. După actele de mai sus, Nicolae figurează ca strămoșul direct al petiționarilor, iar după unele izvoare publicate — e arătat banul Ienache. Dovezi mai precise nu există. Fiul unuia dintr'aceștia, Gheorghe, a pribegit în Moldova, a fost paharnic (1641), iar spre bătrânețe a fost ridicat la vornicie de ginerile său, Ștefan Petriceicu-Vodă. Însurat cu Irina, fiica lui Gavriil Gorgan din Cobâlnea ¹⁾, Gheorghe s'a așezat acolo. Un strănepot al lui Gheorghe, hatmanul Ilie Filip Catargi (1747—1822), a fost general în Rusia ²⁾. Alt strănepot, Petrache († 1832), petiționarul, a fost tatăl căminarului Iordache, (1797—1871), mareșalul nobilimii însurat cu Sofia Teodosiev (1811—93), al cărui fiu ³⁾, Ioan (1841—96), dela 1881 și până la moarte a fost mareșal provincial, și consilier privat. Ioan s'a însurat cu vara sa, Olga, fiica lui Nicolae P. Catargi (1799—1853), o femeie distinsă, apreciată de Carmen Sylva, conacul căreia din Cobâlnea era un centru de întrunire al boierilor români de dincolo și de dincoace a Prutului ⁴⁾. Fiii ei: Mihail, doctor în filosofie la Heidelberg, diplomat și om de o cultură excepțională; și Victor (1882—1936), ofițer al gărzii, senator, căsătorit cu contesa A. D. Tolstoi, fruntaș de o distincție rară al Basarabiei ⁵⁾. Ioan Catargi a obținut pentru familia sa titlul de conte în Italia; nu l-a purtat însă niciodată, precum nici Catargieștii din Principate — titlul de conte al Austriei, confirmat lor. Familie cu tradiții vechi și de mare însemnătate pentru viața Basarabiei.

¹⁾ Gh. Ghibănescu, *Surete și Izvoade*. Iași, 1914. Vol. IX.

²⁾ Însmormântat la cimitirul Râșcani din Chișinău. Din căsătoria cu fiica lui Gr. A. Ghica-Vodă, generalul a avut doi fii, Petre, general, și Pavel, rotmistr, ofițeri viteji, și o fiică Ecaterina, măritată cu consilierul de stat T. Beim, mama Elenei colonel Solovkin, femeie admirată de Pușkin, și a Mariei colonel P. S. Lișin. E. Beim (†1814) e însmormântată la Săcureni-Hotin.

³⁾ Iordache Catargi a mai avut câțiva copii: Nicolae (1843—1889), gentilhomme al Curții, Maria colonel S. Mazaraki-Debolțev, Sofia general A. Soslavin, Alexandrina D. Krupenski și Ecaterina baron A. Stuart.

⁴⁾ Arhiva M. și V. I. Catargi (Chișinău).

⁵⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 36—39, 1936, pp. 107—126.

85. Cerkez

Vel Clucerul Nicolae Cerkez, de 43 ani, Deputat în Sfatul Suprem. Căsătorit cu fata lui Vasile Buzne, Maria, are copii, fii: pe Alexandru, de 21 ani, cu gradul de Locotenent, Gheorghe, de 14 ani, Constantin, de 13 ani, Mihail și Gavriil, de 9 ani, stăpânește în Ținutul Hotin satul Rediu Mare și în Ținutul Iași satul Bujărauca, din care a luat zestre câte o jumătate, iar altă jumătate a dobândit prin cumpărare, pe aceste moșii se găsesc 120 săteni, oșebit de aceasta 60 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Spița neamului: Spătarul Cerkez, fiul său Ioniță Vel Stolnic, fiul său Ștefan Vel Comis, fiul său Nicolae Diac de Cămară, fiul său Ioniță, fiul acestuia Iordache Vel Șătrar, iar fiul acestuia Nicolae, Vel Clucer, doveditorul de acum al nobleței: 1. Domnitorul Gheorghe Ștefan Voevod, prin hrisovul dela 11 Septemvrie 7163 (1654), a dăruit câțiva țigani Boieresei Irina, soția lui Ioniță Cerkez, care a fost Vel Stolnic, fiul lui Cerkez Spătarul, și fiului ei Ștefan; 2. În hrisovul Domnitorului Constantin Duca Voevod, dela 23 August 7202 (1694), cu privire la dăruirea târgului Lăpușna mănăstirii din Iași, e pomenit printre alți Boieri și Ștefan Cerkez, ca Vel Comis; 3. În actul dela 18 Noemvrie 7217 (1708), pentru moșia Ciorești, se arată că acesta a fost scris de Diacul de Cămară Nicolae Cerkez, iar în documentul Vornicului de Poartă Teodor Cujbă, dela 30 Iulie 7236 (1728), e scris că locul de casă, care aparține soției numelui Nicolae, a fost dobândit prin cumpărare de socrul ei, Comisul Ștefan Cerkez; 4. Din hrisovul Domnitorului Grigore Ghica Voevod, dela 8 Ianuarie 7247 (1739), se vede că lui Ioniță Cerkez îi aparține moșia Trifești, dela mama sa, Maria; 5. Domnitorul Grigore Ioan Voevod, prin hrisovul dela 21 August 7269 (1761), a donat slujbașului la Vistierie Iordache Cerkez un loc de casă la Iași, iar din actele de hotărnicire reiese că moșia Trifești și alta Uncheteni îi aparțin lui Iordache Cerkez prin moștenire dela părinții săi; din foaia de zestre din anul 1791 reiese că acest Iordache are rangul de Vel Șătrar; și 6. Că doveditorul de acum al nobleței are rangul de Vel Clucer, reiese din porunca Domnitorului Moruzi, dela 15 Noemvrie 1804, dată în legătură cu o pricină. După cercetarea documentelor arătate, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, găsindu-le suficiente pentru o noblețe veche, prin încheierea

dată la 31 Martie 1821, a hotărît că Vel Clucerul Nicolae Cerkez, împreună cu neamul său, să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Cerkezi din Caucaz, așezați în sec. XVII în Moldova.

Documente.

I. Noi, Gheorghe Ștefan Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Iată Domnia mea am dat și am întărit jupânesei Irinei a lui Ioniță Cerkez, ce a fost Vel Stolnic, feciorul lui Cerkez Spătarul, și fiului ei, Ștefan, pentru a lor dreaptă proprietate ce a avut Cerkez Spătarul dela cei de mai înainte și bătrâni Domni. Așijderea și din ispisocul de împărțeală dela Moise Movilă Voevod, când s'au împărțit Cerkez Spătarul cu sora sa, și a venit în partea lui Cerkez, Toader ȝiganul și Avrămia, copiii lui Simion ȝiganul, și Titiana, care acel Simion ȝiganul le este lor de de mult de moșie, iar Titiana ȝiganca a fost danie dela Aron Voevod lui Cerkez cel bătrân. Așijderea și feciorii lui Toader ȝiganul și a Avrămiei ȝigancei, anume Todosie, Loghina, Catălina, Chirana, Oprea, Solomon, Maria, Lazarina, Dochie și Iorga. Pentru aceea acei mai sus robi ȝigani să fie și dela Domnia mea drepți robi ȝigani jupânesei Irinei a lui Cerkez Stolnicul și feciorului ei, Ștefan, nestrămutați nici odinioară în veci. Insuși Domnul a poruncit. În Iași, 7163 (1654). Septemvrie 11. Ionașcu Rusul Vel Logofăt. A tradus Registratorul Colegial Ioan Galițki.

II. Noi, Constantin Duca Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem cunoscut prin acest hrisov al nostru: că asemănător altor înainte mergători ai noștri Domnitori Luminați adormiți întru Domnul, vrând să facem fapte bune, din care unii dăruiau sfintelor mănăstiri parte din veniturile Domnești iar alții, moșii din aceleași venituri, în virtutea dreptului dat în acest scop Domnitorilor Țării Moldovei, le-am adus în dar mănăstirii așezată aici în orașul Iași și cunoscută sub numele de Sf. Ioan Gură de Aur, moșia Domnească, care ne-a fost dată de părinții noștri și anume: târgul Lăpușna cu tot pământul care-i aparține, cu heleșteele și alte bunuri care se găsesc pe acea moșie, precum și o parte din fânaț, grădină de zarzavat, de pomi roditori, vie și păduri care se găsesc.

din vechime în hotarele acestei moșii. Această moșie am dăruit-o numitei mănăstiri pentru întreținerea servitorilor altarului care trăiesc acolo și se roagă pentru mântuirea noastră, s'o stăpânească în liniște veșnică. Afară de aceasta am mai dăruit în stăpânire veșnică acestei mănăstiri și moșia Domnească Scripțieni cu tot pământul care-i aparține în același Ținut Lăpușna, așezat mai jos de Gangura pe râul Botna. Pentru certificarea căruia a fost dat prezentul hrisov cu iscălitura noastră și aplicarea pecetei noastre Domnești, cu consimțământul credincioșilor noștri Boieri: d-nii Vel Logofăt Tudose Dubău, Vel Vornic al Țării de Jos Vasile Kostaki, Vel Vornic al Țării de Sus Mitrie, Hatman Nicolae Constantin, Vel Postelnic Panaitache, Vel Spătar Cantacuzino, Vel Paharnic Antohi Jora, Vel Visternic Mavrodin, Vel Stolnic Iordache Cantacuzino, Vel Comis Ștefan Cerkez și al tuturor celorlalți Boieri mari și mici. Iar după moarte noastră și Domnie, rugăm pe acela pe care Dumnezeu îl va alege din neamul nostru sau altul străin Domn al Moldovei, să nu anuleze această împuternicire a noastră, precum nici noi nu anulăm asemenea daruri făcute altor mănăstiri de alți Domnitori adormiți întru Domnul; în caz contrar, dacă cineva ar încerca să încalce acest dar al nostru, Dumnezeu care a făcut cerul și pământul și Prea Sfânta Maică a Domnului să nu-i ierte această crimă, să fie excomunicat din Biserica Creștină și blestemat de 318 părinți și să împărtășească soarta lui Arie blestemat de trei ori. În Iași. Anul 7202 (1694) August ziua 23. A iscălit: Constantin Duca Voevod. Vel Logofătul Tudose Dubău. A tradus tălmăciul Sfatului Kifalov.

III. Subsemnatul fiu al Ștefanei, fata lui Vrabie din satul Ciorești, împreună cu vărul meu, fiul lui State Vrabie, am făcut acest act de donație că, de bună voie, nefiind siliți de nimeni, am dat în dar moșia moștenită care ne aparține nouă personal, adică o parte din satul numit Ciorești care se găsește în Ținutul Lăpușna și ne aparține din aceleași părți ale aceluia sat care se cuvin altor frați ai noștri, d-lui Vel Armaș Iordache Burghilea, soției sale Cristina și urmașilor lor în stăpânire veșnică, și anume partea din satul pomenit mai sus cu pământul care-i aparține, precum și cu heleștee, păduri și un loc potrivit pentru stupărit și cu pescăria de lângă râul Prut; afară de aceasta, d-l Burghilea, în temeiul acestui ispisoc are dreptul să ceară Guvernului un act pentru întărirea lui

în stăpânirea satului arătat mai sus. De aceea cine din frații sau nepoții noștri va călca acest act de donație al nostru, să fie excomunicat din Biserica Creștină și blestemat de Domnul Dumnezeu care a făcut cerul și pământul și de 318 părinți; care act a fost făcut în fața Boierilor dela Curte și a altor persoane cinstite, ale căror iscălituri urmează mai jos. Pentru certificarea căroră am pus și noi mâna. A scris actul uricarul Vistieriei Nicolae Cerkez după dorința lor în Iași, anul 7217 (1708) Noemvrie ziua 18. Au iscălit: Negrul, fiul lui Ștefan Vel Logofăt, Lupul Kostaki Stolnic, Ioan Balș Vel Clucer, Solomon Kostaki și alte persoane. A tradus tălmăciul Sfatului Kifalov.

IV. Eu Teodor Cujbă Vornic de Poartă fac cunoscut prin acest certificat al meu că Maria Cerkez (soția) a răposatului Diac de Cămară Nicolae Cerkez a avut pricină cu Teodor Moțoc pentru un loc de casă care i-a rămas dela soț, că acest loc îl cumpăraseră socrul ei Comisul Ștefan Cerkez dela Marcu Sârbul din Serbia și că acest loc se găsește între casa lui Vasile Borozanul și că pe urmă Maria Cerkez venind cu jalbă împotriva lui Moțoc pentru că o asuprește prin încălcarea locului, că o jalbă în privința acéasta a fost la d-l Vel Vornic Donici care îmi poruncise mie Vornicul Cujbă să mă duc la slobozia aceea, unde ducându-mă am stabilit că Teodor Moțoc încălcaseră un stângen din locul Mariei Cerkez deacurmezișul și de aceea i-am împăcat ca să nu mai albă pricină și am pus ca semn de hotar 2 pietre, și acest certificat e făcut ca între ei să nu mai fie pricină și pentru adevărire am iscălit, anul 7236/5015 (1728) Iulie ziua 30. A iscălit Teodor. A tradus Registratorul Colegial Ivan Galițki.

V. Noi, Grigore Ghica Voevod, prin mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Am dat acest hrisov Domnesc al nostru lui Ioniță Cerkez (mai departe e rupt din original) Achim și sест (din nou e rupt din original) din Trifești pe Prut în Ținutul Iașilor și locuitorului de acolo Vasile Spâlcu, ca el Spâlcu, de asemeni și Dumitrașcu și Ioniță Cerkez ca urmare la jalba celor din urmă împotriva celor dintâi, făcută pentru că Dumitrașcu n'a lăsat pe mama petiționarului, Maria, care s'ar fi dus astă primăvară cu un hrisov Domnesc pentru adunarea moșiei ce le-a rămas moștenire, la fel ca și în alți ani ai desetinei, și a luat înapoi același Dumitrașcu câtă a fost adunată de ea, contrar hrisovului Domnesc, de asemeni pentru că

Vasile Spâlcul n'a strâns paisele potrivit contractului. Ne-am înfățișat personal de azi în 14 zile negreșit, în caz contrar acela care nu se va înfățișa va fi adus printr'un olăcar și nimeni să nu cuteze să se opuna hrisovului nostru Domnesc. Anul 7247 (1739) Ianuarie ziua 8. A tradus Registratorul Colegial Ivan Galițki.

VI. Noi, Grigore Ioan, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Prin acest hrisov al nostru facem cunoscut tuturor și fiecăruia cine trebuie să știe că, întru cât Voevozii Domnitori printre alte hotărîri ale lor trebuie să dea atenție și supușilor lor și mai ales acelor care cu credință și râvnă continuă serviciul și îndeplinesc toate însărcinările Domnești și ale pământului și care pentru sârguință și râvnă în serviciu trebuie să-și aibă răsplata potrivit muncii lor. De aceea, ascultând cererea care ne-a fost adusă de Iordache Cerkez, care servește la Vistierie, ca să i se dea un loc din pământul Domnesc în orașul Iași, pentru zidirea unei case pe acel loc, i-l dăruim cu condiția ca să se înfățișeze înaintea credinciosului nostru Boier Mare Logofăt Ioan Bogdan, ca acesta prin mijlocirea Vornicilor de Poartă să-i dea și să-i hotărînicească acel loc dăruit lui Cerkez, și ca urmare în certificatul de hotărînicie, care ne-a fost prezentat de numiții Vornici, se arată că, în temeiul poruncii cele-a fost dată, s'au dus în slobozia orașului numită Frescu, așezată pe malul Bahluiului, și după facerea cercetărilor cu privire la locul care aparține Curții Domnești, găsindu-l viran, au făcut un stângen pe 8 picioare, cu care începând măsurătoarea dela piatra pusă lângă Budeiul Sărat (așa zis puț) deasupra drumului Franeu dealungul spre răsărit aflător am găsit 25 stângenii de pământ, apoi punând altă piatră de hotar, am continuat să urmăim pe malul Bahluiului și ajungând la locul unde după măsurătoare s'au găsit 42 stângenii, am pus de asemeni o piatră de hotar, de acolo mergând la deal pe malul Bahluiului spre apus am găsit la măsurătoare 32 stângenii, iar dela piatra pusă în acel punct ne-am îndreptat mai departe la deal spre oraș și continuând urmarea spre casa servitorului Domnesc Pustă până la piatra pusă lângă Budeiul, unde s'au găsit 40 stângenii, care cuprind împreună cu alții la fel toată compunerea locului pomenit mai sus și curtea care se găsește pe el; întemeindu-se pe certificatul mai sus pomenit al Vornicilor de Poartă întărim după numitul Iordache Cerkez stăpânirea deplină a acelui loc cu împrejmuirea curții și cât pământ s'a stabilit la

măsurătoarea arătată mai sus, cu condiția ca, potrivit acestui hrisov de danie al nostru, să-l stăpânească și să dispună de el veșnic, fără cea mai mică încălcare din partea moștenitorilor noștri la stăpânirea acestei țări, rugându-i dacă e cu putință să-l întărească pentru pomenirea veșnică. Scris în orașul nostru de Scaun Iași, de către Diacul Divanului Carp. August ziua 21, anul 7269 (1761). Tălmașciul Migdanov.

VII. Subsemnații am dat acest certificat al nostru că, din porunca Măriei Sale Prințului Domnitor al nostru Grigore Alexandru Ghica Voevod, ne-a numit d-l Vel Logofăt Manolache Kostaki să mergem la moșia Trifești așezată în Ținutul Iași pe malul râului Prut, care aparține lui Iordache Cerkez prin moștenire și cumpărare dela rudele sale și dela răzeși; după ce am fost la moșia arătată, adunând din partea de sus și de jos a moșiei sătenii bătrâni, și anume: Stoian sătean bătrân, Teodor Țuguuiu și alți săteni vecini, de față fiind Starețul mănăstirii Domnitorului Aron, mazilul Ioniță Mateiu și Constantin, am purces la măsurarea numitei moșii cu o funie care conține 20 stânjeni, iar stânjenul 5 picioare, cel dintâi am început să măsurăm fundul moșiei așezat spre răsărit trăgând o linie prin sat spre râul Prut, unde s'a stabilit în lățimea moșiei 44 funii de pământ și îndreptând linia dela malul râului Prut spre apus prin fața moșiei Toloșcani și trecând peste partea din fund a bălții Șărpoaica, prin fața poienii celei mari din partea de sus, am găsit aici vechi pietre de hotar, iar de acolo mergând tot spre apus prin fața aceleiași poieni am intrat în pădure și trecând peste lacul ce se găsește în acea pădure și se numește Balta Stejarului tot în direcția sud și ieșind am mers drept pe șes și trecând peste drumul mare am pus semnele de hotar lângă tufișuri de porumbar ce se găsesc în mijlocul moșiei spusă înainte Toloșcani; după măsurarea moșiei în mijloc și deacurmezișul ei, s'au stabilit 33 funii și 5 stânjeni, iar de acolo continuând tot pe șes tot spre apus prin fața moșiei numite Toloșcani și urcându-ne pe deal mai sus de tufișuri, unde se unesc capetele moșiei Trifești și ale moșiei Redeni, am pus acolo semne de hotar din partea de sus a moșiei Toloșcani; iar de acolo, urmând măsurătoarea drept în jos, am găsit 22 funii de pământ, unde punând semnele de hotar, am despărțit vârful moșiei Trifești de moșia Vlădeni care aparține mănăstirii Domnitorului Aron, precum și capătul moșiei Vlădeni,

iar de acolo, îndreptând linia la vale spre răsărit prin fața moșiei Vlădeni, am coborât în vale și trecând peste tufișurile de porumbar și ulmii mari care se găseau acolo, am pus semne de hotar în mijlocul moșiei Trifești pe malul lacului care se află acolo, aproape de tufișurile de porumbar ce se găsesc acolo în fața părului care se află în partea de jos a lacului numit; de acolo tot mergând spre răsărit pe șes și trecând de asemeni prin unele tufișuri de porumbar de pe drum, am pus semne de hotar pe malul lacului care se găsește acolo din partea de sus a șanțului ce se află acolo, iar de acolo tot îndreptând linia peste acest lac, am pus semne de hotar pe poiana care se găsește acolo lângă malul râului Prut din partea de jos a pășunii ce se află acolo, iar de acolo tot mergând spre răsărit la o mică depărtare de locul acela, drept spre râul Prut, am făcut semn pe un plop care se găsește pe malul acelui râu. Astfel, am hotărnicit moșia Trifești dela moșiile megieșe și am despărțit-o în partea de jos de moșia Vlădeni care aparține mănăstirii Domnitorului Aron, iar în partea de sus, de moșia Toloșcani; după aceea, am despărțit d-lui Logofăt Iordache partea a patra care i se cuvine în moșia Trifești în partea ei de sus, adică partea lui Toader și Tudorache Machedon, dobândită prin cumpărare de d. Logofăt Iordache dela Petre Vătavul de colîșei, nepotul susnumiților Toader și Tudorache Machedon, precum și dela Ilie și soția sa, de asemeni am despărțit a patra parte din aceeași moșie Trifești, adică partea lui Nicolae Mavriche moștenită de d. Logofăt Iordache și anume: jumătate din partea aceea care-i aparține lui Iordache fiind moștenită dela mătușa sa Maria Cerkez, fata lui Nicolae Mavriche, precum și altă jumătate, care-i aparține lui Iordache, dela mătușa sa Cercușca, fata aceluiași Nicolae Mavriche, și această din urmă parte a cumpărat-o d. Logofăt Iordache dela Nicolae Stanciu, fiul Cercușcâi, și dela Ioniță Blăcaru, fiul lui Pantilă și nepotul de fată a Cercușcâi, precum și jumătate din partea care provine din partea lui Barnie, pe care a dobândit-o d. Logofăt Iordache prin cumpărare dela Ioniță Cișca; iar două părți dobândite prin cumpărare tot din partea lui Vasile Popescu dela Timuș Odobașu, locuitor din Lipcani, Gheorghe Brahiru și Ursu Hire. După terminarea măsurii acestei moșii Trifești s'au stabilit: în sat 44 funii de pământ, care este împărțit în patru părți, din care fiecare conține câte 11 funii de pământ; astfel, pământul cumpărat de

d. Logofăt Iordache se cuprinde în 35 funii și 10 stânjeni; după aceea a rămas 9 funii și 10 stânjeni, adică 5 funii și stânjeni de pământ străin, jumătate din parte din aceeași parte a lui Barnie care aparține Căpitanului Ștefan, și 4 funii din partea lui Vasile Popescu, care aparțin Ileanei fata lui Lupu slujbaş la Vistierie. Pentru care adeverire s'a dat acest certificat de hotărnicire d-lui Logofăt Iordache Cerkez, în anul 1766. E scris hotarnicul Nicolae Mămăligă. Martori: Stoian, locuitor bătrân, Toader Țuguu, Constantin Mateiu, Mazilul Ioniță Mateiu, a iscălit certificatul Uricarul Mihailă. Pentru exactitatea acestui certificat de hotărnicire a iscălit: Vel Logofătul Manolache Kostaki. A tradus tălmăciul Sfatului Kifalov.

VIII. Foaia de zestre dată fetei mele Smaranda, la 15 Ianuarie 1791. 1. O icoană ferecată în argint. 1 perdea la icoană. 1000 lei adică una mie lei în numerar. 1 prăvălie de piatră pe strada mare. O farfurioară de argint, de dulceață cu o linguriță. Cană de cafea, șase cești de porțelan cu farfurioare de argint, șase perechi de cuțite cu linguri, o cataramă de doamnă. Podoabe: cercei de aur împodobite cu smaragde și diamante. 1 inel cu o piatră de diamant. Alt inel tot cu o piatră bună. Opt șiraguri de perle. Imbrăcămintă: un rând de haine de blănuri, un rând de haine din samur, un rând de haine din sibirce, opt cămăși de femeie, dar pentru logodnie, dar pentru nașă, o curea bună de femeie, un schimb de cămăși de femeie. Așternut: 1 saltea, 1 plapomă, 4 perne mici, două perne mari, 3 schimburi de fețe de pernă, 3 ștergare, 1 ladă mare, un serviciu de masă, 24 șervete, 3 ștergare, 1 lădiță. Arămarie: 1 lighean, 6 crățiți cu capace, 12 străchini, 12 farfurii. Lucrurile scrise mai sus le dau cu voia mea și Domnul Milostiv să-i binecuvânteze: Șătrarul Iordache Cerchez. A tradus Registratorul Colegial Ivan Galițki.

IX. Noi, Alexandru Constantin Moruzi Voevod, prin mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Credincioșii Boieri ai Domniei noastre d-nii Ispravnici ai Ținutului Dorohoi sănătate. Clucerul Nicolae Cerkez ne-a făcut o cerere, arătând că întreține în posesiune trei sate care se găsesc în acel Ținut și anume: Suhariu, Șfărcăuți și Cotul Sahariului, care aparțin mănăstirii Burdujeni, și în tot timpul întreținerii acestor moșii a dat locuitorilor bani pentru cositul fânului pentru satisfacerea nevoilor lor, dar azi, fără știrea lui, d-na Paharniceasă Ecaterina Criste a dat locuitorilor satelor

Suhariu pentru cositul a 200 fălci câte doi lei de fălcea. De aceea, în virtutea avantajului, ca fiind posesor al acelor moșii să-i dați de a restitui acești bani Paharnicesei Criste, pentru că alăturând la aceasta cererea lui în original, din care se adeverește amănunțit pretențiile lui, vi se poruncește să vă încredințați pe loc dacă locuitorii vor să înapoieze de bună voie Paharnicesei banii pe care i-au luat dela ea și să-i luați dela prezentul petiționar, să le dați voie s'o facă; dar să nu-i siliți la aceasta. 15 Noemvrie 1804. Din moldovenește a tradus tălmaciul Stoianevici.

X. Prin acest certificat de hotărnicire facem cunoscut că din porunca Mariei Sale Domnitorului Grigore Ghica Voevod, adusă nouă de slujbașul Vistieriei Iordache Cerkez și de alți răzeși, ca ducându-vă la moșia Uncheteni ¹⁾ așezată în Ținutul Iași și pe care o au dela strămoșii lor, să le-o hotărnicii, despărțind-o de alte moșii; pentru îndeplinirea căreia am venit la moșie și procedând întâi la aflarea vechilor hotare, Maria Cerkez a declarat că hotarul dintre această moșie și moșiile Redeni și Peleni ²⁾ e un râu, dar răzeșii moșiei Redeni tăgăduesc aceasta, spunând că moșia lor are aceeași întindere atât de o parte cât și de alta, dar întru cât moșia lor Redeni se învecinează în partea de jos cu moșia Toloșcâni, răzeșii acesteia din urmă încalcă o parte de pământ din cuprinsul moșiei lor Redeni; de aceea, măsurând partea de jos, fără să excludem partea încălcată Toloșcâni, s'au găsit 104 funii, de asemenea măsurând partea de sus până la râu s'a stabilit 100 funii, din care cauză acei răzeși au cerut ca cele 4 funii care s'au găsit mai puțin în partea de sus să fie luate din moșia Uncheteni, iar moșiile lor unite pentru stabilirea unei lungimi egale atât în partea de sus cât și în partea de jos, pentru care fapt s'a cerut răzeșilor dovada că moșia lor Redeni trece peste râu și intră în moșia Uncheteni; dar ei n'au prezentat niciun fel de dovadă, ci spun numai că Ioniță Cerkez le-ar fi cerut voie să-și facă casă pe moșia lor, dar nici pentru aceasta n'au prezentat niciun fel de dovadă, adăogând la aceasta că Nicolae Mavriche n'a avut casă în locul acela, ci mai sus, pe malul râului Uncheteni, la care Maria Cerkez a răspuns că tatăl ei Nicolae Mavriche a murit în casa aceea, care se mai găsește și

¹⁾ Upco, Uniete, Unnete, etc.

²⁾ Pauleni.

azi, iar doi ani mai târziu a murit și fratele său de molima ciumei, din care cauză Maria Cerkez a trecut mai sus la via tatălui său, unde a trăit numai timpul verii, la care s'au cerut și Mariei Cerkez dovezi că moșia Uncheteni a fost stăpânită până la râu, care a declarat că ani stăpânește până la râu, precum și tatăl ei Nicolae Mavriche și bunicul ei Ionașcu Mavriche au stăpânit până la același râu și că moșia Redeni n'a trecut niciodată dincolo de râu, ceea ce a fost întărit și de Mazilul Ștefan Niculescu și de Gavriil Mămăligă, locuitori bătrâni, având fiecare câte 60 ani, spunând că își aduc aminte că Nicolae Mavriche și-a avut casa din vechime în acel loc pe care îl pretind azi răzeșii moșiei Redeni în cuprinsul celor 4 funii, și că pe urmă, după Nicolae Mavriche, fata lui Maria Cerkez a stăpânit și stăpânește și acum malul până la râu și își are casa pe mal și toți locuitorii vecini au întărit aceasta, dar răzeșii moșiei Redeni, necrezând aceste mărturii, cer să fie lăsată moșia lor Redeni în aceeași întindere atât într'o parte cât și în alta prin luarea celor 4 funii care se cuprind în acel colț, la care Maria Cerkez a declarat că, întru cât nu sunt mulțumiți de dovezile pe care le-a prezentat și din lăcomie cer stăpânirea lor acea porțiune de pământ, să facă un jurământ curățitor că nu cunosc că moșia lor Redeni ajunge la râu, ei cunosc că aceasta trece peste râu și intră cu toate 4 funii în moșia Uncheteni și atunci peste cele 4 funii le mai dă 4 din partea ei, dar ei au refuzat să facă jurământ și au cerut ca asemenea jurământ să-l facă Maria Cerkez, ceea ce ea l-a și făcut în fața lor și a numiților răzeși ai moșiei Redeni, declarând după aceasta că cunoaște nu numai moșia Redeni, dar că și moșia Peleni se întinde până la râu și că prin aceasta nu intră în Uncheteni, dar răzeșii au rămas nemulțumiți de acest jurământ, ei au cerut ca ea să jure că știe că moșia Uncheteni îi aparține și cunoaște că aceasta se întinde până la râu, ceea ce de asemeni a și îndeplinit, pe când răzeșii nu s'au mulțumit și au cerut să facă jurământ un om străin; de aceea, răzeșii moșiei Redeni, Savin Costin și Ioan, fiii lui Matei Teodor Daraban, Iancu și Grigoraș, fiii lui Dolta, și alții împreună cu Iordache Cerkez, la un anume Ștefan Bleahu, în vârstă de 80 ani, căruia răzeșii moșiei Redeni anunțându-i actul de jurământ și după citirea acestuia de către Iordache Cerkez, Bleahu, luând jurământul asupra sa, a declarat că de când s'a pomenit cunoaște ca proprietarii moșiei Uncheteni pe Nicolae Mavriche, tatăl Mariei

Cerkez, și pe aceasta din urmă și că a auzit din gura răzeșilor că râul e hotarul moșiei Uncheteni, dela moșia Redeni și Peleni; văzând răzeșii și că acest bătrân a spus adevărul, nu s'au învoit nici de data aceasta și au propus să se împace în chip pașnic, adică să lase două funii Mariei Cerkez, iar două să li se dea lor, numai ca trecând râul, să stăpânească casa ei, dar Maria Cerkez neprimind propunerea lor, a cerut ca moșia susarătă să fie lăsată în întregime în stăpânirea ei. De aceea, întemeindu-se pe mărturiile locuitorilor vecini și pe jurământul făcut de Maria Cerkez și de Ștefan Bleahu, că moșia se întinde jos până la râu, au găsit că este drept s'o lase în stăpânirea Mariei ca înainte, după cum vor fi lămurite mai jos semnele naturale găsite. De acolo au fost cercetate hotarele dinspre moșia Zaboloteni, care au fost găsite în următoarea stare: anul trecut, după luarea moșiei Zaboloteni de către Pitarul Nicolae Cocea și Ștefan Feșcilă, numita moșie Zaboloteni de moșia Uncheteni, după aceeași hotărnicire întemeiată pe mărturiile locuitorilor, am luat o parte de pământ din cuprinsul moșiei Uncheteni la moșia Zaboloteni, din care cauză Iordache Cerkez și alți răzeși de pe moșia Uncheteni au pornit pricină împotriva Pitarului Nicolae Cocea și lui Ștefan Feșcilă pentru încălcarea acestei părți, dar n'au putut să fie atunci față, au numit din partea lor împuterniciți pe Nicolae Mămăligă, ca să-l întrebe pe Ștefan Bleahu și după cum acesta va arăta potrivit conștiinței sale curate că moșia Uncheteni a fost stăpânită din vechime, așa să și fie puse pietrele de hotar; de aceea a fost chemat numitul Bleahu și la întrebarea dacă știe că au fost hotărnicite acele moșii de vechii hotarnici delegați la cererea Pitarului Nicolae Cocea. Și pentru că a arătat atunci potrivit conștiinței curate și ar fi arătat așa și acum, care arată că știe că moșia Uncheteni se întinde sus până la o măgură mică, iar de acolo drept în jos până în vale, iar de acolo drept în vale și așa dar a arătat și vechilor hotarnici, precum și Gavriil Mămăligă a arătat că el, împreună cu alți răzeși, a vândut moșia Zaboloteni Vornicului Andronache până la măgura mică, până la care au stăpânit atât ei, cât și strămoșii lor, iar la vale până la semnul arătat de Bleahu, și că în timpul stăpânirii de către ei a moșiei Zaboloteni n'au trecut niciodată de acea măgură, iar de acolo începea proprietatea Mariei Cerkez. Intru cât acest lucru a fost întărit și de Ștefan Bleahu, ne-am încredințat că Pitarul Nicolae Cocea a încălcat fără drept

acea parte de pământ din cuprinsul moșiei Uncheteni și scoțând o piatră de hotar din locul unde fusese pusă de Pitarul Nicolae Cocea și Ștefan Feșcilă, am pus-o chiar pe măgură și apoi, făcând stânjenul de 8 picioare, am măsurat o funie de 20 stânjeni, cu care am început să măsurăm din partea de sus a moșiei Uncheteni, dela albia râului, drept spre oraș, prin fața a două dealuri până la măgură, unde e pusă o piatră care înseamnă hotarul moșiei Zaboloteni, s'au găsit $14\frac{1}{2}$ funii, și dela măgură drept la vale spre iaz în fața văii, s'au găsit 26 funii, unde e pusă o piatră de hotar, dela acea piatră drept la vale, mai măsurând 25, am pus în vale mai jos de gura văii o piatră de hotar, iar de acolo drept pe șes și semănături până la Legnița s'au mai găsit $29\frac{1}{2}$, unde s'a pus o piatră Legnița, care desparte moșia Uncheteni de Zaboloteni, de unde măsurând de asemeni 15 funii la începutul moșiei Uncheteni la vale dinspre nord, care aparține Logofătului Ștefan Feșcile, unde e pusă o piatră de hotar, care înseamnă capătul moșiei Uncheteni, iar de acolo mai măsurând 14 funii pe această moșie la vale spre miază-noapte spre moșia Uncheteni până la valea Uncoței, unde s'a găsit o piatră de hotar care desparte hotarele acestor moșii, și de acolo la vale pe malul râului în dreptul casei Mariei Cerkez spre moșia Redeni, de unde la deal cu moșia Peleni tot la deal pe malul râului, măsurând din moșia Uncheteni 52 funii, unde se întâlnesc moșia Uncheteni cu moșia Peleni, iar de acolo măsurând 29 funii tot la deal de malul râului de-a-lungul moșiei Peleni, în dreptul dealurilor, de unde s'a început măsurarea moșiei Peleni, în dreptul dealurilor, de unde s'a început măsurarea moșiei Uncheteni spre măgură din partea de sus a Unchetenilor 29 funii, iar ca hotarul acestei moșii Uncheteni și Redeni, a fost lăsat râul și după măsurarea mijlocului moșiei de-a-curmezișul s'au găsit 28 funii, care sunt despărțite la 4 bătrâni (părți), după cum a fost în vechime potrivit știrilor adevărate date de Maria Cerkez, adică 7 funii, întâia parte pentru fetele lui Nicolae Mavriche și nepoții lui Ionașcu, Maria Cerkez și sora Cernușca 7 funii, a doua parte Popeșcii 7 funii, a treia parte Barnie 7 funii, a patra parte Nichifor Rotilă Machedon, în care are o parte și Petre Vătavul de colișei, cu toate că despre această parte a Machedonului Maria Cerkez lămurește, potrivit conștiinței curate, că tatăl ei Mavriche ar fi cumpărat acea parte a lui Machedon dela fata lui Machedon Urita și soțul ei Mihail, cu 16 lei, și

întru cât după moartea lui Mavriche actul de cumpărare asupra locului aceuia i-a rămas ei, Mariei Cerkez, în timp de nevoie l-a făcut zălog lui Pehipovnâi, cu 4 lei, care act de cumpărare, după spusele Mariei Cerkez, se găsește la fiii lui Ioniță. Vânzarea acestei părți a mărturisit-o vânzătoarea Urita, fata lui Machedon, Petru Vătavul de colîșei, că această parte a fost vândută lui Mavriche, tatăl Mariei Cerkez, dar el, Petre, tăgăduiește aceasta, spunând că această parte a lui Machedon n'a fost vândută, în care caz, dacă Petre va face jurământ curățitor că nu știe despre această vânzare, va rămânea cea parte a lui Machedon în stăpânirea lui, pentru care s'a dat acest certificat al nostru lui Iordache Cerkez și altor răzeși ai moșiei Uncheteni. 16 Iunie 1766. Au iscălit: Hotarnic al cărui iscălitură nu se poate înțelege: Gavriil Mămăligă martor, a tradus din moldovenește tălmaciul Sfatului, Registratorul Colegial P. Stoianevici.

86. Coroi

Vasile, de 24 ani, și Gheorghe, de 22 ani, fiii lui Vasile Coroi, fără ranguri, nu ocupă slujbe, locuiesc în Ținutul Orhei, necăsătoriți, stăpânesc prin moștenire moșia Brătuleni în Ținutul Orhei, pe care sunt 50 curți, și oșebit de aceasta 30 suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Vel Comis Coroi, fiul său Ștefan Coroi Postelnicel, fiul acestuia Antohi Coroi Vel Căpitan de Iași, fiul său Vasile Vel Paharnic, și fiii acestuia, doveditorii de acum ai nobleței, Vasile și Gheorghe Coroi. Doveditorii au prezentat la Comisiune: 1. Un hrisov al Domnitorului Radu Voevod, din anul 7133 (1625), pentru stăpânirea moșiei și din care se vede că, Coroi a avut rangul de Vel Comis; 2. Actele date tatălui doveditorilor, Vasile Coroi, de Domnitorii Alexandru Moruzi Voevod în 1792 și Mihail Sutzo Voevod în 1793 și prin care se adeverește că acest Vasile Coroi e fiul lui Antohi Coroi, Vel Căpitan de Iași, nepotul lui Ștefan Coroi, Postelnicel, și strănepotul lui Coroi care a fost Vel Comis; 3. Documentul eliberat doveditorilor înșiși dela Divanul Principatului Moldovei în 1816, întărit de Domnitorul Kallimah și în care se arată că tatăl lor, Vasile, are acum rangul de Paharnic și că doveditorii sunt, în adevăr, fiii săi. Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea nobleței, găsind că aceste acte adevărate obârșia

nobilă a fraților Coroi pentru 200 ani, prin încheierea dată la 17 Septembrie 1821, a hotărât ca numiții Vasile și Gheorghe Coroi să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Neconfirmați.

Insemnări.

Români din Maramureș, ¹⁾ cunoscuți din sec. XV, iar în Moldova — din sec. XVII ²⁾. După unele izvoare, Coroi, vel comis, a avut printre copiii săi pe Simeon ³⁾. Acesta a fost tatăl postelnicului Ștefan. Fratele petiționarilor, postelnicul Ioniță, însoțit cu Antița Kazimir, a fost tatăl Smarandei C. Gh. Cuza, mama profesorului A. C. Cuza. Familia Coroi nu mai există în Basarabia ⁴⁾

87. Criste (i)

Vasile Criste, de 32 ani, Asesor la Tribunalul Penal Regional ales de nobilime, căsătorit cu fata lui Ioan Sechiraș, Maria, n'are copii. Stăpânește în Ținutul Iași moșia Chilia cu porțiuni din moșiile Jolănești și Cuhnești, în Ținutul Tighina 807 stânjeni de pământ la moșia Perpican, în Ținutul Orhei 392 stânjeni de pământ la moșia Cobâlca și tot în acest Ținut 1800 fălci de pământ luat zestre la moșiile Teleșeu, Samananca și Romanești, și în Ținutul Hotin a 4-a și a 8-a parte din moșia Mihalcăuți. Spița neamului: Șătrarul Vasile Criste, fiul său Paharnicul Grigoraș Criste, fiul acestuia Vasile Criste, doveditorul de acum al nobleței. Spre a-și dovedi originea, Vasile Criste a prezentat: 1. O copie certificată de pe un certificat al Divanului Principatului Moldovei dela 25 August 1773, din care se vede că Criste Vel Căminar, a avut un fiu, Teodor Criste Vel Jitnicer, acesta a avut un fiu pe Iordache Criste Vel Căpitan la Dorohoi, iar acesta a avut fii: pe Ilie Criste Vel Șătrar și Ioan Criste Vel Sulger; și 2. Că bunicul doveditorului de noblețe, Șătrarul Vasile Criste, fratele lui Iordache

¹⁾ *Diplome Maramureșene din sec. XIV și XV*, adunate de Mihályi de Apșa. Maramureș-Sziget, 1900, p. 498.

²⁾ Gh. Ghibănescu, *Cuzestii*, p. 252.

³⁾ Arhiva Prof. A. C. Cuza (Iași).

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, pp. 95—101.

Criste Căpitan la Dorohoi, deci e fiul lui Teodor Criste Jitnicerul și nepotul lui Criste Vel Căminarul, și că tatăl petiționarului, Paharnicul Grigoraș Criste, e fiul lui Vasile Șătrarul pomenit mai sus, și că însuși doveditorul e fiul Paharnicului Grigoraș, despre toate acestea se vorbește în genealogia prezentată de Vasile Criste spre a fi cercetată; precum și în certificatul, care i-a fost eliberat de verii săi Teodor, Gheorghe și Ioan Criste, care locuiesc în Bucovina Austriacă, la 15 Decembrie 1814, și tot într'un certificat dela câțiva Boieri din Basarabia dela 28 Iulie 1821, într'un act de împărțire a unor țigani, dela 6 Martie 1777, și, în sfârșit, tot într'un certificat al unor Boieri din Basarabia dela 28 Iulie 1821. După cercetarea genealogiei neamului Criste și a documentelor prezentate de doveditorul de noblețe Vasile Criste, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor nobililor din Basarabia, prin încheierea dată la 4 August 1821, recunoscând pe Vasile Criste drept nobil, a hotărît să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar certificatul Boierilor Basarabeni dela 28 Iulie 1821 și actul de partaj al țăganilor dela 6 Martie 1777. Blazonul familiei Criste e confirmat de Departamentul Heraldic.

Insemnări.

Români din Moldova. Vasile, petiționarul, a murit în 1862 ¹⁾. Fiul său, Ioan (1823—1902), președinte al zemstvelor basarabene, căsătorit cu Alexandru I. Nelidov, a fost tatăl lui Grigore (1856—1911), consilier privat, guvernator de Moscova, însurat cu prințesa Maria N. Trubețkoi (1856—1926), părinții lui Vladimir Cristi, fost comisar al Basarabiei, ministru și vicepreședinte al Senatului român, primarul Municipiului Chișinău ²⁾. Liniile Cristeștilor din Dorohoi și Bucovina s'au stins ³⁾.

Documente.

I. Dela Boierii Divanului Principatului Moldovei se face cunoscut prin acest act al Divanului, că venind înaintea noastră d. biv Vel Șătrar Ilie Criste, cu fratele său biv Vel Sulger Ioan

¹⁾ Arhiva Vlad. și Victor Cristi (Chișinău).

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 21.

³⁾ Arhiva I. A. Corbu (Dămileni-Dorohoi).

Criste, au cerut să fie cercetat cursul neamului lor, cât pe temeiul dovezilor și hrisoavelor vechi, pe care le vor prezenta, atât și cu ajutorul Boierilor bătrâni, care cunosc pe părinții lor. Întâiu cinstitul nostru frate d. Vel Vornic al Țării de Sus, Grigore Krupenski, și d. biv Vel Spătar Ioan Cuza, înfățișându-se, ne-au declarat despre cursul neamului Cristeștilor de mai sus și că ei amândoi cunoscând dela părinții Cristeștilor, au făcut mărturii înaintea Divanului, că sunt rude de aproape cu frații pomeniți mai sus, și că sunt fiii lui Iordache Criste, care a fost Vel Căpitan la Dorohoi, iar acesta al Vel Jitnicerului Toader Criste, iar acesta al Vel Căminarului Criste, care a fost căsătorit cu fata Vel Postelnicului Iani, Safta, sora Doamnei lui Movilă Voevod; apoi cinstitul nostru frate d. Vel Logofăt Lupu Balș, înfățișându-se a dat înaintea noastră a tuturor o mărturie, întărind cursul neamului Cristeștilor, lămurit mai sus, și admițând mărturiile Boierilor pomeniți mai sus, a adăogat despre cursul neamului mamei lor, Maria Abaza, fata lui vtori Logofăt Ioan Abaza, care era fiul Vel Stolnicului Andrei Abaza; pe lângă toți acești Boieri declarând același lucru și alți Boieri bătrâni, s'a dovedit că numitul Șătrar Ilie Criste și Sulgerul Ioan Criste se trag dintr'un neam de Boieri și sunt fii de Boieri și moștenitori de vechi Boieri, pentru certificarea cărui fapt s'a și dat acest act al Divanului, ca să slujească de dovadă atât lor, cât și întregului neam care se poate trage din ei. 25 August 1773. Au iscălit: Logofătul Lupu Balș, Visternicul Iordache Canta, Postelnicul Arghir, Banul Manolache Bogdan. A înscris în registru Logofătul Vistieriei Ștefan. Prezenta copie de pe original a fost făcută întocmai în toate, pentru care se și întărește cu iscălitura mea. Suceava, 8 Decembrie 1814. Au iscălit: Simnol Fischer, Secretarul Tribunalului Ținutului Suceava a Țării Impărătești și Crăiești.

II. Noi, Adunarea Marilor Boieri din Țările Crăiești ale Galiției, Lodomeriei și ale Principatelor, de sub oblăduirea blândului răposatul Mare Impărat al Romei Iosif II. Cercetând jalbele Șătrarului Ilie Criste, care a venit la noi la 23 Noembrie a anului curent, și citind dovezile în original și hrisoavele despre originea sa, în urma Înaltelor ordine date la 14 Martie 1787 și publicate, cu privire la adăogirea nobililor din Ținutul Bucovinei, facem cunoscut și adevărim că petiționarul d. Șătrar Ilie Criste nu numai că se socotea

prin Boieria sa în categoria întâia a nobililor din Bucovina, dar se bucura ca moștenitor și de rangul de Baron, după moșii și strămoșii săi de amândouă sexele, și după legea pământului e în drept să se bucure și de acum înainte; pentru o mai bună întărire însă a acestui fapt, am iscălit cu mână proprie acest certificat, cu aplicarea pecetei Statului; dat după spuse la 12 Decemvrie 1792. Au iscălit: Iosif Conte Brigido, Iosif Conte Mischech, Ilie Conte Koski, din Sfatul Adunării Marilor Boieri ai Ținutului Galiției, Lodomeriei au iscălit: Mokos Nobel Lubraniec Donski Secretar al Statului. La Direcția Ținutului Bucovinei a fost prezentat la 14 Decemvrie 1796, Sub Secretar; că în adevăr acest certificat de pe o diplomă de Baron, cu tot conținutul complet e asemănător cu originalul scris în limba latină, certific în puterea datoriei serviciului. Suceava. 8 Decemvrie 1814. Al Tribunalului de Ținut Impăratească și Crăiesc Frantz Peckdesscheschilde, Asesor al Tribunalului Impăratească și Crăiesc.

III. Dela Ocârmuirea Impăratească și Crăiască a Ținutului Bucovinei, Nr. 5.125, către proprietarul de moșii Ioan Baron von Criste cu locuință la Costâna; după cererea voastră dela 10 Iunie 1812, nu rămâne nicio piedecă pentru vestirea tuturor ocârmuitorilor și proprietarilor Bucovinei, egal cât pe dv. și pe frații dv. Gheorghe și Teodor, după diploma alăturată aci în redarea demnității de Baron, care se explică și în actele oficiale. Cernăuți. 10 Iulie 1812. A iscălit M. v. Duchet, că într'adevăr această traducere e exactă în totul cu conținutul originalului Nemțesc, după funcție se certifică. Suceava. 8 Decemvrie 1814. In Tribunalul de Ținut Impăratească și Crăiesc a iscălit: Frantz Peckdesscheschilde, Asesor al Tribunalului Impăratească și Crăiesc.

IV. Subsemnații supuși Austriaci frați buni și fii ai răposatului Ilie Baron Criste, care a stăpânit moșii în Bucovina Impăratească și Crăiască, facem cunoscut și adeverim că d. Vasile Criste, care locuiește la moșia proprie așezată în Regiunea Basarabiei din Rusia, că ne este văr dintr'o familie de Boieri, din care ne tragem și noi și urmașii părinților noștri, și ca atare în această origine Boierească, după mărturiile Boierilor Principatului Moldovei și hrisovul diplomei, am fost recunoscuți în rangul de Baron și de către bunul Stat Austriac și în prezența cârmuitorilor și a poporului, și ca, d. Vasile Criste să-și poată dovedi înrudirea cu noi la domi-

ciliul său, i-am dat o traducere de pe diploma de Baron, precum și de pe porunca în urma căreia s'a publicat rangul nostru de Baron, împreună cu o copie certificată de cinstiții Boieri ai Principatului Moldovei; pentru care iscălim, Costâna, 15 Decembrie 1814. Au iscălit cu aplicarea pecetei lor Baronul Teodor Criste, Baronul Gheorghe Criste și Baronul Ioan Criste.

V. Prin acest act al nostru adevărim că având dela bunicul nostru Logofătul Gudie și Medelnicerul Criste, din care se trag și Șătrarul Vasile Criste cu frații săi, câteva suflete de țigani, din care număr se găsesc la noi numai fiul lui Constantin Stunca și la domnii Cristești fiii lui Vasile Daronca, și pentru acești țigani unchii noștri, găsindu-se rude cu d-nii Cristești, au cerut împărțeală, pentru care fapt noi cercetând rudenia noastră am găsit că suntem rude adevărate și ca urmare acei țigani rămași dela buncii noștri trebuie împărțiți, de aceea ne-am înțeles între noi ca să stăpânim iznoava pe toți țiganii care se trag din Stunculești, iar d-nii Cristești pe țiganii care se trag din Daroncești, și că de acum înainte noi Doniceștii nu suntem în drept să participăm la țiganii Daroncești, precum și d-nii Criste nu sunt în drept să participe la țiganii Stunculești, și din această a noastră înțelegere am eliberat unii altora actul în care s'au iscălit cu întărirea iscăliturilor noastre și alți Boieri. Octombrie ziua 21 anul Au iscălit: Paharnicul Darie Donici și martorul Șătrarului Ștefan. Ca să fie cunoscut că eu, în înțelegere cu ginerile Andonie Buzne, am făcut schimb cu darea unci țigănci cu fetița Galița, fata a noastrei Paraschiva, sora lui Tănase Imenjeriuc, care se trage din țiganul Marzie, care țigancă am primit-o zestre dela mama mea, fata Postelnicului Sandu, Maria, același Buzne pentru care mi-a dat un țigan, fiul lui Toader Scripcarul, Sofronie, pe care l-a luat de asemeni zestre dela nevastă, fata Șătrăresei Caterina Criste, soția răposatului Șătrar Vasile Criste, și de aceea primind fiecare în schimb partea sa precum ne-am înțeles, am dat unul altuia actele respective, pentru care iscălim în prezența martorilor arătați. 6 Martie 1777. A iscălit Elena Timuș cu aplicarea pecetei mele, iar dacă țiganca schimbată se va dovedi inaptă, atunci mă oblig să răspund; au iscălit: primul fiind în dialectul grecesc nu este cu putință a fi citite numele și pronume necum gradul Căminarului, Andonie Buzne, Ioan Ciudin biv Vel Căpitan, Constantin Gaiță și

încă o iscălitură nu se poate citi, Constantin Talpă, Constantin Brăescu, Dimitrache Pascal, încă se vede dintr'o iscălitură al cărui nume și poreclă de asemeni nu se pot citi, ci numai gradul de Spătar, Ioniță Ciurea.

VI. Noi, Aron Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, facem cunoscut prin acest hrisov al nostru tuturor acelora care vor vedea sau vor auzi despre servitorul nostru ade-vărat și credincios Visternicul Efrem, nepotul Logofătului Tudori, nepoata sa Ana, fratele ei Picta, sora lor Docse, fiii Armincăi, de asemeni despre nepoata lor Tudora, fata lui Ioan, fratele ei Ivlat, fiii lui Dragonie și nepoții lui Lazăr, fratele lui Dimitrie, fiii lui Neghe, nepotul lui Dragușa, fratele lui Oagă, fiii lui Șică, nepotul lor Ioan și sora lor Safta (rupt), nepotul lor Sima și sora lui Aneșcea, fiii lui Toader, de asemeni și nepotul lor Petrache, fiul lui Petrică, care sunt toți nepoții Logofătului Toader, nepoți cărora le-am acordat mila noastră și le-am întărit proprietatea asupra moșiei dobândită prin uricuri și daruri de bunicul lor Logo-fătul Toader pe pământul nostru Moldovenesc, dela vechiul Domn Petru Voevod asupra locului numit Chaholi, așezat în ținutul Tigheciului, și de aceea acest hrisov să slujească tuturor celor pomeniți mai sus drept hrisov asupra moșiei cu tot venitul, precum și copiilor, nepoților și întregului lor neam, de veci și fără să poată fi încălcat, iar hotarul locului Chaholi numit mai sus, care e așezat în Ținutul Tigheciului, să aibă din toate părțile vechile hotare, în ceea ce este încrederea Domniei noastre, noi Aron Voevod, și încre-derea iubitului fiu al Domniei noastre și încrederea Boierilor din partea noastră a Vornicului Gheorghe, încrederea Boierului nostru a Vornicului Criste din Țara de Sus, încrederea Boierului nostru a Pârcălabului din Hotin Rezan, încrederea Pârcălabilor cu Boierii Vasile și Dragotă, încrederea Pârcălabului din Roman Boierul Codreanu, încrederea Boierului Portar de Suceava Răzvan, încre-derea Boierului Postelnic Iani, încrederea Boierului Visternic Donici, încrederea Boierului Paharnic Cocea, încrederea Boierului Stolnic Stamati și încrederea Boierului Comis Danil și încrederea tuturor Boierilor noștri moldoveni mari și mici, iar după moartea noastră oricine ar fi ales Domn pe Țara noastră Moldovenească din copiii sau din neamul nostru sau altcineva, această întărire a noastră asupra moșiei și darului să rămână pentru numitul

nostru Boier Logofătul Toader în toată puterea ei și să nu fie călcată, iar pe acest hrisov al nostru să fie aplicată pecetea noastră. 8 Decemvrie 7103 (1594). Spisocul original a fost scris de Ieremia Bescaul, a fost tradus din dialectul sârb în cel moldovenesc de un oarecare Petru Avirescanu; prezenta copie de pe originalul spisocului tradus a fost scoasă de Registratorul Gubernial Iordache Nicolau. Că în adevăr prezenta copie, împreună cu spisocul original sârb al Domnului Aron Voevod, tălmăcit în limba moldovenească de un oarecare Petru Avirescanu, și prezentat în original de Baronul Vasile Criste la Judecătoria Ținutului Orhei, este întocmai în tot cuprinsul său, această Judecatorie certifică cu iscălitura și pecetea. Chișinău. 3 Mai 1821. Au iscălit: Judecătorul Kațiki, Deputat Pavel Măcărescu, Secretar Haitul și Șef de birou Nicolau.

VII. D. Baron Vasile Criste, care lucuește în Regiunea Basarabiei, a depus jurământul de credință pentru supușenia Tronului Rosienesc în prezența Comisiei pentru alegerea nobililor Regiunii Basarabiei, pentru care fapt i s'a eliberat prezentul certificat. Chișinău, 24 Iunie 1818. Au iscălit: Consilier de Curte Ioan Pruncu, Consilier Râșcanu, Spătar V. Rossăt, Asesor Colegial Donici, Asesor Colegial Ralli, Asesor Colegial Teodosiev, Medelnicer Manolache Andriaș, Iancu Russo, Paharnic Nicolae Done, Sărdar Todorașcu Măcărescu, Sulger Gheorghe Ciuhureanu, Iordache Gafencu și Secretar al Sfatului Suprem Panicopol.

VIII. Tranzacție făcută între fiii răposatului Paharnic Grigoraș Criste și ai fetei Jitnicerului Ștefan Bosie, Ecaterina, și anume: majorii Manolache, Vasile și minorul Ștefan, prin tutorul său Sărdarul Alexandru Anastasă, în privința moșiilor rămase dela părinți, afară de argintărie, lucruri, ȱigani, lucruri de casă și vite, care n'au fost încă împărțite, excluzând pe sora lor Maria, măritată cu zestrea ei cu Ioniță Iamandi, care zestre a ei e pomenită în foaia de zestre a Paharnicesei, iar această tranzacție e făcută cu bună voia celor pomeniți, frații majori și tutorul minorului, prețuind fiecare moșie la atât cât s'a găsit că-i drept, apoi în cazul când una din părți ar pierde un lucru, atunci tranzacția rămânând în vigoare, aceea parte să primească după socoteală atâtia bani cât i se cuvine dela celelalte părți. 14 Martie 1813. 40.000 lei partea lui Manolache Criste, adică 35.000 lei, și jumătate din satul Dămileni, așezat în Ținutul Dorohoi, cu partea primită în schimb dela

d. Clucer Nicolae Cerkez pentru jumătate din moșia Bujărăuca, așezată în ținutul Soroca, cumpărată dela Paharniceasa Ecaterina Criste și fratele ei Ioan Bosie, iar în ce privește darul din jumătatea moșiei amintite Bujărăuca dobândită dela Ioan Bosie de nepotul său Vasile, acesta necerând nimic, i se cuvin în averea părintească 8.000 lei, clădiri aflate pe această jumătate din Dămileni 45.000/5.000 se scad și după calcul se cuvin lui Ștefan 40.000, aceeași cantitate de 40.000 lei, bani partea lui Vasile Criste, adică 26.000 partea din Băcești, așezată în ținut potrivit scrisorilor și actului de hotar, care se găsește la moșie, precum și terenurile din Taoște, Ghebarței și din alte hotare așezate în același ținut și care nu se găsesc în stăpânire, dar arătată în tranzacțiunea încheiată între răposatul Paharnic și surorile și frații săi, 16.000 lei terenurile din Cuhnești și Jolănești, așezate pe partea stângă a râului Prut în Ținutul Iași potrivit scrisorilor și actului de hotar, 42.000/2000 se scad și după calcul se cuvin lui Ștefan 40.000, adică 40.000 lei bani partea lui Ștefan Criste, adică 28.000 lei terenurile așezate în ținutul Bârladului din Stănești și o parte din Ținutul Dorohoiului din Borul, potrivit scrisorilor 5.000 lei, parte așezată în Ținutul Iași din Briteni 2.000 lei, șapte părți din Poieni pe Bucium așezate pe moșia mănăstirii Doncul, 3.000 lei care i se cuvin din partea lui Manolache Criste, 2.000 lei care i se cuvineau, de asemeni, din partea lui Vasile Criste 40.000, în total averea mai sus arătată e prețuită la una sută douăzeci mii lei. În urma scrisorii d-lui Vel Vornic de obște Vasile Rossăt, adunându-ne, am făcut trei tranzacții egale după dreptatea făcută de noi și le-am iscălit: Ioan Tăutu Paharnic, Petrache Kazimir Paharnic și cu consimțământul nostru Manolache Criste, Vasile Criste și tutorul lui Ștefan Criste, Sărdarul Alexandru Anastasă. La cererea înaintată Măriei Sale Voevodului de fiul răposatului Paharnic Grigoraș Criste, Ștefan, prin care cerea, separând din moștenirea rămasă dela părinți, partea lui de a fraților săi Manolache și Vasile, s'o dăm în tutelă până va ajunge la majorat și că cererea a fost predată la această Vornicie pentru satisfacerea tuturor părților, asupra părții minorului a fost numit tutor d. Sărdar Alexandru Anastasă și apoi întrebați Boierii mai sus pomeniți, în prezența tutorelui numit și a fraților minorului, dacă împărțeala s'a făcut egal, care potrivit celor scrise mai sus a fost isprăvită, și la întrebarea fraților minorului, precum și a

însuși tutorelui, dacă s'a făcut egal această împărțeală, au răspuns personal că toți sunt mulțumiți de această împărțeală și de aceea se aprobă și de Vornicie. 11 Aprilie 1813. A iscălit Vel Vornicul Vasile Rossăt.

88. Donici

Asesorul Colegial Iordache Donici, de 35 ani, Președintele Biroului Regional de hotărnicie, căsătorit cu Ecaterina, fata Vornicului Rossăt, are copii, fii: Ioan, de 11 ani, Manolache, de 10 ani, Nicolae, de 6 ani, Constantin, de 2 ani, și fete: Lucreția, de 8 ani, Smaranda, de 5 ani, și Mărioara ¹⁾, de un an. Stăpânește în Ținutul Orhei satele: Miclești, Făurești și Cricova, pe care sunt 150 curți, osebit de aceasta 15 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Nicoară Donici Vel Vornic, Andrei Donici Aga, Nicolae Donici Vel Logofăt, Darie Donici Vel Logofăt, Constantin Donici Vel Medelnicer, fiul său Darie Donici Vel Ban, fiul acestuia Spătarul Manolache Donici, fiul acestuia Iordache, doveditorul de acum de noblețe. Cu privire la obârșia sa, doveditorul de noblețe a prezentat: 1. Un hrisov al Domnitorului Mihail Voevod, dela 23 Septemvrie 7116 (1607), prin care s'a întărit după Nicoară Donici satul Zaluceni, care a fost cumpărat de el, și tot un hrisov al Domnitorului Mihail Racoviță, din anul 7224 (1716), că Ieremia Voevod a acordat lui Nicoară Donici satul Ivancea și că Donici a fost, în adevăr, Vel Vornic; 2. Un hrisov al Domnitorului Ilie Alexandru Voevod, dela 30 Iulie 7174 (1666), pentru întărirea după Andrei Donici, fiul lui Nicoară Donici, a unui vecin (șerb) și în care se arată că în hrisovul pomenit mai sus, al Domnitorului Racoviță, dela 9 Iulie 7224 (1716), Andrei Donici Aga e trecut ca fiu de Vornic; 3. Un hrisov al lui Antioh Constantin Voevod, dela 23 Iunie 7206 (1698), prin care Logofătului Nicolae, fiul lui Andrei și nepotul lui Nicoară Donici, se întăresc satele și moșiile pe care le-a moștenit dela bunicul său Nicoară Donici, socrul lui Grigorașcu Jora, și cumpărate de el, și încă un hrisov al aceluiași Domnitor, dela 1 Mai 7208 (1700), dat într'o pricină a lui Nicolae Donici cu Iordache Mihalcea și în care Nicolae Donici e trecut ca Vel

¹⁾ Măritată cu Al. Catargi, președintele Inaltei Curți de Casație din România.

Logofăt; 4. Un hrisov al Domnitorului Mihail Racoviță, din anul 7225 (1717), prin care lui Darie Donici, fiul lui Nicolae, pentru serviciul său sânguincios și credincios îndeplinit în împrejurări foarte grele, i s'a dat o grădină cu casă și cu butoaie, iar el, Darie Donici, e trecut ca Vel Vornic; afară de aceasta, în hrisovul lui Grigore Voevod Ghica, dela 3 Octomvrie 7245 (1736), se arată că lui Darie Donici i s'a acordat și o pensiune, iar el e trecut ca Vel Logofăt, cinstit, vechi și credincios Boier al Principatului; 5. O poruncă a Caimacamilor către Boieri, dela 19 Iunie 7255 (1747), adresată lui Constantin Donici, cu privire la hotărnicirea moșiei Logofătului Sturdza, și în care Donici e trecut ca Vel Medelnicer; 6. Un hrisov al Domnitorului Alexandru Ipsilanti Voevod, dela 28 Ianuarie 1788, cu privire la delegarea lui Darie Donici la Hanul Tătarilor și din care se vede că el, Darie Donici, adică fiul lui Constantin Donici, e trecut ca Vel Ban, Boier Mare și în vârstă; 7. Un act de judecată al Domnitorului Moruzi, dela 4 Iunie 1806, prin care s'a respins cererea mănăstirii Dolgești și în urma căruia s'a întărit după Spătarul Manolache Donici, fiul Banului Darie Donici, moșia Dumeni și o casă la Iași; și afară de aceasta același Manolache Donici, tatăl doveditorului de noblețe, în actul Domnitorului Moruzi dela 1 Decemvrie 1804 și într'un act asemănător al Salvogărzii Comandantului Suprem Generalul Conte Kamenski, dela 12 Ianuarie 1789, e trecut ca Sărdar al Ținuturilor Orhei și Lăpușna; 8. O chitanță a Guvernului Regional al Basarabiei, dela 22 August 1818, către doveditorul obârșiei sale nobile, Iordache Donici, și care i-a fost eliberată spre a arăta că suma care se cuvine Vistieriei pentru gradul de Asesor Colegial, care i-a fost conferit, a fost percepută. Pe temeiul tuturor acestor documente, care dovedesc originea nobilă a Asesorului Colegial Iordache Donici pentru 200 ani, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor privitoare la noblețea nobililor din Basarabia, prin încheierea sa dată la 2 Martie 1821, recunoscând pe Iordache Donici drept nobil, cu tot neamul său, a hotărât să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Iordache a fost deputat al Sfatului Suprem (1822—1828) din Basarabia și vornic în Moldova, unde s'au așezat copiii săi.

Fratele lui Iordache, Nicolae (1797—1878), mareșal de Chișinău și Orhei, însurat cu Ecaterina S. Teodosiev (1806—1878), a avut patru fii — păstrători ai vechilor tradiții: Gheorghe (1833—1902), mareșal (tatăl literatei Elena Donici din Paris), Nicolae (1835—1895, tatăl distinsului profesor de antropologie din Geneva, Alexandru Donici ¹⁾, 1886—1936), Emanoil (1838—1892) și Constantin (1840—1904), mareșal al nobilimii.

88 a. Donici

Stolnicul Matei Andrei, fiul lui Donici, de 56 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău, căsătorit cu fata Banului Ștefan Catargi, Ancuța, are copii, fii: pe Constantin, arătat tot aici la un articol separat, Ștefan, de 16 ani, și Alexandru, de 13 ani, și fete: Victoria ²⁾, de 24 ani, Zamfira, de 17 ani, Mărioara, de 12 ani, Elena ³⁾, de 8 ani, și Profira, de 4 ani. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei satul Isnovăț, pe care sunt 122 familii, și oșebit 15 familii de țigani șerbi; fiul său Constantin Donici, de 22 ani, nu ocupă slujbă, locuiește la moșie, în Ținutul Orhei, necăsătorit. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei satul Brănești, în care sunt 60 familii de săteni. Spița neamului: Medelnicerul Constantin Donici, fiul său Clucerul Andrei Donici, fiul acestuia Matei Stolnicul, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la strămoșii săi până la bunicul Constantin, s'a întemeiat pe dovezile înaintate de Iordache Donici, care sunt trecute în această carte în paginile 9 și 10, iar el singur a prezentat următoarele acte: 1. Un act dela Divanul Principatului Moldovei, dela 30 Martie 1790, în care se arată că tatăl doveditorului Matei Donici, Andrei, a avut rangul de Clucer, precum că și Matei e fiul său; 2. Porunca deschisă a Generalului Meyendorff, dela 10 Decemvrie 1806, în care se arată că doveditorul de noblețe are, în adevăr, rangul de Stolnic, fapt care reiese și din cartea Vistieriei Moldovei, cu care rang a servit ca Ispravnic în Ținutul Hotin, Consilier la Tribunalul Civil și, în sfârșit, Deputat la Sfatul Suprem al Regiunii Basarabiei. Pe temeiul acestor acte, Comisiunea, care a funcționat pentru

¹⁾ Arhiva A. N. Donici (Geneva).

²⁾ Măritată cu spătarul Ienache Lazo.

³⁾ Măritată cu Ștefan C. Rosetti, decedată în 1880, la Chișinău.

cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dela 5 Mai 1821, a hotărît ca Matei Donici, împreună cu copiii și, printr'un articol separat, fiul său Constantin, să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Fiul petiționarului, Alexandru, a fost mareșal de Chișinău și Orhei, iar un nepot, Matei Ștefan (1847—1921), general și poet ¹⁾.

88 b. Donici

Secretari Colegiali Manoil, de 40 ani, și Andrei Donici, de 37 ani, fiii lui Andrei Donici, nu ocupă slujbe, locuesc în Ținutul Orhei, necăsătoriți, stăpânesc împreună cu sora lor avere moștenită în Ținutul Orhei, pământ nelocuit la moșiile Lopatna și Pocșești, plus satul Camencea cu 58 case de săteni și osebit mai au 8 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Pârcălabul Gavriil Donici, fiul său Nicolae, fiul acestuia Andrei Vel Medelnicer; fiii lui Andrei, Manoil și Andrei, Secretari Colegiali, doveditorii de acum ai nobleței. Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea actelor privitoare la noblețe, s'a informat din actele prezentate de alți Donicești și a stabilit: 1. Că Nicolae Donici e fiul Pârcălabului Gavriil Donici, pomenit în dovezile prezentate de Iancu Donici din această carte, pagina 17, precum adeveresc actele privitoare la averea Boierilor Donici, din care reiese și că fiul lui Nicolae, Andrei Donici, a avut rangul de Vel Medelnicer; 2. Că doveditorii Manoil și Andrei sunt fiii Vel Medelnicerului Andrei Donici, au prezentat un document dela Boierii Divanului Principatului Moldovei, dela 31 Ianuarie 1801, sub Nr. 18; că doveditorii se trag din vechea familie a Doniceștilor, s'au întemeiat pe documentele prezentate și trecute în această carte în paginile 9 și 10 dela Asesorul Colegial Iordaohe și Iancu Donici, iar cu privire la rangurile lor, petiționarii s'au întemeiat pe ucazurile Senatului Ocârmuitor și care se găsesc la Guvernul Regional de aici; și că din ei Manoil a fost Procurator în Ținutul Orhei. După cercetarea dovezilor arătate, Comisiunea

¹⁾ Șt. Ciobanu, *Cultura românească în Basarabia sub stăpânirea rusească*. Chișinău, 1923, pp. 252—263.

pomenită, prin încheierea dată la 26 Mai 1821, recunoscând obârșia nobilă a doveditorilor Manoil și Andrei Donici, ascendentă pe 200 ani, a hotărît să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

88 c. Donici

Iancu Constantin, fiul lui Donici, de 35 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuște la moșia sa din Ținutul Orhei, necăsătorit, stăpânește prin moștenire jumătate din moșia Stanca din Ținutul Orhei, pe care se află 35 familii de săteni și 4 suflete de țigani șerbi. Văduva răposatului Clucer Dimitrie Lupu, fiul lui Donici, Elena, locuște la moșia sa din Ținutul Orhei; văduvă, are din căsătorie legitimă patru copii, fii: Alexandru, de 15 ani, Gheorghe, de 14 ani, Petrache, de 13 ani, și Andronache, de 10 ani, din care primii doi urmează liceul militar din Petersburg, iar ultimii doi sunt la mamă; stăpânește averea moștenită dela răposatul ei soț, jumătate din moșia Stanca din Ținutul Orhei, pe care se află 35 familii de săteni și 5 familii de țigani șerbi, osebit stăpânește în Ținutul Iași pământ nelucrat. Spița neamului: Nicoară Donici Vel Vornic, Andrei Aga Donici, Nicolae Donici Vel Logofăt, Gavriil Donici Pârcălab, fiul său Apostolache Donici vtori Logofăt, fiii acestuia: Constantin Vel Spătar și Lupu Donici, au avut copii: Constantin pe Iancu, actualul doveditor de noblețe, iar Lupu pe Dimitrie Donici Clucer, soțul doveditoarei actuale Elena și tatăl lui Alexandru, Gheorghe, Petrache și Andronache. Noblețea Doniceștilor se urcă la 200 ani și strămoșii au avut hrisoave Domnești pentru gradele lor, în legătură cu care fapt petiționarii s'au întemeiat pe dovezile lui Iordache Donici, care sunt arătate în această carte în paginile 9 și 10; iar din actele prezentate reiese: 1. Că lui Apostolache Donici i-au fost conferite de către Domnitorul Grigore Ghica, la 27 Mai 7246 (1738), două moșii numite Goiana și Pietroasa și că a fost trecut vtori Logofăt; 2. Printr'o hotărîre a Divanului Moldovei, întărită de Domnitorul Grigore Ioan Voevod, la 9 Iunie 7270 (1762), se adeverește că Apostolache e fiul lui Gavriil Donici; 3. Din certificatul Principatului Moldovei, dela 13 Decemvrie 1772, reiese că, Constantin Donici, în urma unui ordin al General-Feldmaresalului Conte Rumianțov, a fost confirmat ca

Vel Spătar, despre care fapt se arată și în actul Domnitorului Alexandru Ipsilanti dela 13 Mai 1787, iar prin hotărîrea Divanului dela 9 Iunie 1770 (1762), s'au întărit în stăpînirea lui porțiuni din moșiile Bezina, Teleșeu și altele, și acolo se spune că, Constantin și Lupu sunt frați și fiii lui Apostolache Donici; 4. În actul Divanului Principatului Moldovei, soțul actualei doveditoare Elena, Dimitrie Donici, e trecut ca Vel Clucer, pentru că era Judecător în Ținutul Iași și Ispravnic în Ținutul Soroca. După cercetarea actelor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 10 Martie 1821, a hotărît ca acest neam să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dela dosarul familiei Donici lipsesc porunca Caimacamiei către Boieri, dela 19 Iunie 1755 (1747), și actul Divanului dela 31 Ianuarie 1801.

Insemnări.

Iancu a avut doi fii: Andronache, postelnic, și Costache, stolnic. Fratele său, Andronache (1760—1829), a fost vestitul legiferator.

Dimitrie clucerul a murit pe la 1819. Fiii săi: Alexandru (1806—1866), a fost un fabulist apreciat, traducător din scriitorii ruși, Petrache († 1872), locotenent decedat la Chișinău, iar Andronache († 1889) s'a însurat în 1837 cu Aristia († 1844), fiica logofătului N. Cantacuzino din Moldova. Fiul lui Andronache ¹⁾, Nicolae (1838—1876), mareșal al nobilimii, a fost tatăl astronomului Nicolae Donici din Dubăsari-Lăpușna, membru onorar al Academiei Române.

Originea familiei Donici, expusă de regretatul prof. Al. N. Donici ²⁾, după materialul cules dela moșierul bărlădean Iordache Donici, dela ministrul Mitică Grecianu, Mitropolitul-primat Conon Arămescu-Donici, Gheorghe N. Donici din Voroteț, N. Iorga și

¹⁾ În Moldova, Andronache a obținut rangul de spătar, dorind a se înscrie cu mai mare onoare în cadrul nobilimii basarabene. I s'a atras însă atenția că a procedat împotriva legii statului, ca supus rus, urmând să fie înscris numai fiul său, în 1851, în partea I-a a cărții nobilimii (Arhiva N. N. Donici, Dubăsari-Lăpușna).

²⁾ Arhiva A. N. Donici (Geneva).

P. Gore, după arhiva moșiei Năvârneț, distrusă în timpul revoluției (1917), încât unele date pot fi redată greșit (aș spune: romanțat).

Români din Moldova. Blazonul are deviza « Semper ad altum ». Un Donici purta pe scutul său, încă de pe vremea luptei lui Ștefan cel Mare la rovina Racovăț (1475), insigna unei spade. În Polonia, unde au pribegit după 1673, la această spadă s'au adăugat două semilune, astfel marca asemănându-se cu blazonul polonez « Os-toja ».

Donici-diacul apare la 1404, la încheierea unui tratat de comerț între Moldova și Polonia.

Fiul său, Nicolae Donici, fiind în 1443 pe insula Cipru, se însoară cu Luisa, nepoata Regelui Janus de Lusignan.

Darie, fiul lor, se naște în 1446. E moșier în Moldova.

O. Lecca ¹⁾ amintește, după 1500, pe Donici cel Bătrân, urmașul lui Donici-diacul din 1430, de origine veche din Basarabia. I. Tanoviceanu ²⁾ amintește pe primul Donici către 1530. Fiul său, Andrei, e tatăl lui Nicoară, strămoșul oficial al Doniceștilor.

Scriitorul Leonid Mih. Dobronravov, zis Leon Donici (1887—1926), se trage — după mamă — din onorabila familie preotească Donici ³⁾.

Documente.

I. Noi, Mihail Movilă Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Precum au venit înaintea noastră și înaintea tuturor Boierilor noștri moldoveni mari și mici, Petriman, feciorul lui Crușco, Tonea, feciorul lui Grozencu, Ionașcu, feciorul lui Bâtea, și Meletica, feciorul Căldărușanului, și de a lor bună voie de nimeni siliți, nici asupriți, și-au vândut a lor dreaptă ocină și moșie, un sat ce se numește Zalucenii și vad de moară, care este pe dânsul la gura Răutului și pe din sus de Criveni, iar cu loc de moară unde cade Moșcova în Răut, din privilegiu de danie și de cumpărătură ce-au avut părinții lor: Crușco și Ioan Grozencu și Bâtea și Căldărușanu dela Ioan Voevod, în locul de pustiu, și din ispisocul dela

¹⁾ *Familiile boierești române*. București, 1911. S. 32.

²⁾ I. Tanoviceanu. *Fișe*. Arhivele Stat. din București.

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 5, 1934, pp. 14—19.

prea iubitul unchiu al Domniei mele, Ierimia Voevod, pe acel sat ce mai sus scrie Zalucenii, acela l-au vândut credincioasei slugi a noastre, Nicoară Donici, Pârcălab de Orheiu, drept trei cai buni și una sută zloți tătărești. S'a sculat credinciosul slujitor al nostru Nicoară Donici Pârcălab și a plătit lor și deplin trei cai buni și o sută zloți tătărești bani gata în mâinile tuturor celor mai sus scriși, înaintea noastră și înaintea Boierilor noștri. Deci, dacă am văzut a lor de bună voie tocmeală și deplină plată, iar noi așijderea am dat și am întărit mai sus pomenitei slugi a noastre, Nicoară Donici, Pârcălab de Orheiu, acel mai sus zis sat și ocină, ca să-i fie lui dela noi uric și ocină și cumpărătură cu tot venitul, pentru aceea nimeni să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre. Insuși Domnul au zis. In Iași, anul 7116 ¹⁾ (1607) Septemvrie 23 zile. Stroici Vel Logofăt a învățat. A tradus din moldovenește, întocmai, Registratorul Colegial Carol Bohuș.

II. Noi, Iliș Alexandru Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Adică au venit înaintea Domniei mele și înaintea Boierilor noștri moldoveni sluga noastră Andrei Donici, ce a fost Agă, și a părit de față Domniei mele pe al său vecin, anume Pavel, feciorul lui Percică, zicând că este vecin de moșie din satul Isnovăț, și pentru ca să scape de vecinătate a fost scris și la călărași. Și a avut pără și la Dabija Voevod cu dânsul și la Duca Voevod și l-au dat de gurmaz să fie vecin și din călărășie încă l-au ras, precum ne-au arătat cărți de rămas dela Dabija Voevod și dela Duca Voevod, pe dânsul precum l-au ras din călărășie. Deci și Domnia mea, dacă am văzut cărțile dela alți Domni de rămas, pe acel vecin, Domnia mea încă am socotit, împreună cu tot Sfatul nostru, și am judecat drept cu toată judecata și după hotărîrea acelor Domni de mai înainte de noi, și, dacă am aflat că a fost al său vecin de moșie, i l-am dat de gurmaz înaintea Divanului Domniei mele, ca să fie vecin în veci. Singur Domnul au poruncit. 7174 (1666) Iunie 30. Iscălit sub peceti. Buhuș Vel Logofăt. A tradus din moldovenește, întocmai, Registratorul Colegial Carol Bohuș.

III. Noi, Mihail Racoviță Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. In prezența noastră și a Boierilor noștri

¹⁾ In text greșit: 7117.

mari și mici, cinstitul și credinciosul nostru Boier d. Darie Donici, Vel Ban, a avut pricină cu Grigoraș Stolnicul, fiul lui Postolache Pârcălabul, pentru satul Ivancea așezat în ținutul Orheiului pe râul Ivancea, în care pricină el, Donici, arătând că satul a fost dat în dar bunicului său Andrei Donici, fiul lui Donici Vornicul, dela răposatul Domn Ieremia Voevod, din care timp a fost stăpânit de tot neamul petiționarului pe vremea domniei lui Vasile Voevod, iar în timpul domniei lui Ștefan Gheorghe Voevod nu știe din ce motive acest sat a fost luat în stăpânire de Postolache Pârcălabul, tatăl păritului amintit Grigoraș, care a și fost stăpânit de el până acum fără nici un drept; ne-a prezentat actele doveditoare dela numitul Domn Vasile Voevod date pentru acel sat Poiana Ivancea, cuprins în localitatea numită Dobran, Poiana Ivancea până la vârful acesteia sau locul care se unește cu hotarul Peresecenilor; la aceasta păritul Stolnic Grigoraș a răspuns că acest sat a făcut parte din hotarul târgului Orhei și a fost dat în dar tatălui său Pârcălabul Postolache pe temeiul actului de întărire dela Domnul Ștefan Gheorghe Voevod, din care cauză l-au și stăpânit tatăl său și el până acum și că Nicolae Donici, Vel Logofăt, tatăl lui Darie Donici Vel Ban, a trăit împreună cu tatăl său Pârcălabul Postolache până în ziua morții lor, a lui Nicolae și Postolache, totuși n'a pomenit niciodată de acest sat că ar aparține Doniceștilor; la aceasta Vel Banul Darie Donici a răspuns că actele pe care ni le-a prezentat nouă astăzi se pierduseră, din care cauză tatăl său, neavându-le la el, n'avea cu ce să se înfățișeze la vreun loc de judecată, iar după moartea sa le-a găsit el; în ce privește însă arătarea lui Grigoraș Stolnicul, că acest sat a făcut parte din vatra târgului Orhei, ceea ce n'a contestat nici el, e adevărat că bunicul său Andrei Donici a avut pricină cu locuitorii târgului Orhei înaintea Domnului Vasile Voevod, despre care ne prezintă un act hotărîtor; din acest act prezentat reiese că în pricina arătată locuitorii Orheiului au primit un refuz și că afară de aceasta Andrei Donici a prezentat acelui Domn Vasile Voevod actele eliberate de Domni Suverani și anume: unul în darul făcut de Ieremia Voevod, iar altele pentru întărirea acestuia dela Ștefan Voevod, dela Radul Voevod și dela alții, asupra satului amintit Ivancea; ca urmare, noi, împreună cu tot Sfatul nostru, găsind că darul acestei moșii, care se cuvine lui Darie Donici, Vel Ban, rămâne mult mai vechi decât acela pe care-l

caută Stolnicul Grigoraș, am hotărît că e bine să respingem cerea lui Grigoraș în această pricină, după toate legile acestei țări în privința aceasta, ca de acum înainte el până la satul amintit Dobran nici o pretențiune să nu mai aibă asupra Poianei Ivancea, iar d. Vel Ban Darie Donici, ca unul care are această orânduială de mai mult timp, precum adeverește actul eliberat de Domnul Suveran Vasile Voevod, să fie întărit în stăpânirea acestui sat; deși el ne-a prezentat actele doveditoare ale Domnului Vasile Voevod și hotărîrea de respingerea cererii cetățenilor din Orhei, totuși noi, socotind un timp atât de îndelungat în care acest sat a fost stăpânit de neamul Stolnicului Grigoraș, nici acest punct nu-l lăsăm fără desnodământ; de aceea am și hotărît astfel: când Vel Banul Darie Donici ne va depune jurământ curățitor, că nu știe că acest sat a ieșit de sub stăpânirea neamului său dintr'o pricină oarecare, adică n'a auzit despre existența unei asemenea pricini nici dela tatăl său cât a fost în viață, nici dela alt cineva, și nu știa nimic despre actele arătate mai sus în timpul vieții tatălui său, atunci să fie pus în stăpânire cum se cuvine. Și întru cât el, Vel Banul Donici, a depus în prezența Divanului nostru jurământul curățitor despre toate acestea, de aceea întărim din partea noastră, prin acest hrisov Domnesc al nostru, ca satul Ivancea și toate veniturile dela el să le stăpânească pe veci el, Vel Banul Darie Donici, copiii și nepoții săi și în pricina aceasta să nu se mai judece nicăieri. 9 Iulie 7224 (1716). Au iscălit originalul: Ilie Catargi Vel Logofăt, Acsente Uricaru. Traducerea e exactă: Secretar Gubernial Dobrowolski.

IV. Noi, Antioh Constantin Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. S'a înfățișat înaintea noastră și înaintea Boierilor noștri mari și mici, credinciosul și cinstitul Boier al nostru d. Nicolae Donici, Vel Logofăt, și ne-a prezentat hrisovul Domnului Ieremia Movilă Voevod asupra satului întreg Zahaicani din ținutul Iașilor, cu țărani, pe râul Ciuhur, tot venitul și locul care este cuprins în vatra sa, precum și viile care se găsesc la Hârlău și jumătate din satul Șătrăreni care i-a fost cedat lui, d. Logofăt, drept zestre de socrul său Grigorașcu Jora, cu arătarea că, mai are moșiile de mai jos și anume: 1. Satul întreg Isnovăț, așezat în ținutul Orheiului cu țărani și tot locul care se cuprinde între hotarele vechi, sat pe care l-a dobândit dela bunicul său Nicolae Donici, care a fost Vel Visternic; 2. Satul întreg

Slobozia Dușca, așezat în ținutul Orheiului pe râul Nistru, cu țărani și tot locul care se cuprinde în vatra sa între vechile hotare, care i-a revenit după același bunic amintit; și 3. Satul întreg Grușova, așezat în ținutul Orheiului pe râul Ichel, pe care l-a dobândit dela același bunic și prin cumpărare, d. Vel Logofăt arătând afară de aceasta în jalba sa că actele pentru moșiile sus arătate s'au pierdut atunci când l-au jefuit cazacii la Peșcera; a mai prezentat el un act de cumpărare dela călugării din Căpriană, prin care au vândut de bună voie Visternicul Nicolae Donici, bunicul Logofătului petiționar, jumătate din satul Ivancea așezat în Ținutul Orheiului, cu prețul de 200 lei, care jumătate a satului e hotărnicită printr'un cerc, începând dela drumul mare în sus pe poteca ce duce la vale spre heleșteul care se numește Pustiu, și de acolo drept în jos până la albia râului Ivancea să adauge, arată Logofătul că mai are a patra parte, de sus, a satului Clișova, așezat în ținutul Orheiului pe râu, Răut, parte numită Dănești, care a fost hotărnicită de Sărdarul Durac în timpul domniei lui Duca Voevod; tot el, d. Logofăt Nicolae Donici, a mai prezentat un act de vânzare-cumpărare dela Buga și surorile sale Busca și Marica, fetele lui Nichita, pentru a treia parte, din satul Zahaicani, numită Odaia Iașmei, așezat în Ținutul Orheiului, un act de vânzare-cumpărare prin care Visternicul Nicolae Donici a cumpărat a treia parte din satul Cobăești așezat în ținutul Orheiului, un act de vânzare-cumpărare dela Crezun pentru a șaptea parte din satul Pitușca din ținutul Orheiului, alt act de vânzare-cumpărare dela același Crezun, fiul lui Gavril și nepotul lui Drojdian, tot pentru a șaptea parte din jumătate din același sat Pitușca, cumpărat de Visternicul Nicolae Donici, un act de vânzare-cumpărare dela Banul Bunu pentru o parte din Popești și Țigana din satul Cateleanița din ținutul Orheiului, un act de vânzare-cumpărare dela Marozan pentru partea lui din Cateleanița câtă se va găsi acolo, și pentru a patra parte din același sat Cateleanița, care-i aparține d-lui Logofăt, fiind dobândită dela bunicul său Visternicul Nicolae Donici, un act de vânzare-cumpărare dela Ionașcu Malai, ginerile lui Simeon, pentru partea sa și anume: din satul Cateleanița câtă se va găsi cu tot venitul ei, și un act de vânzare-cumpărare dela Mihalcea, Ilie Zălariu și fratele lor Ambrohie Bărbier pentru a treia parte din jumătatea satului Cateleanița, care a aparținut Popeștilor; din

aceste lămuriri și alte cercetări, Domnia noastră convingându-ne că moșiile arătate mai sus, dobândite prin cumpărare și dela străbunic, aparțin cinstului și credinciosului nostru Boier Vel Logofăt Nicolae Donici, întărim stăpânirea ca, atât el, cât și fiii, nepoții, strănepoții și tot neamul său să le stăpânească cu tot venitul, în liniște și veșnic și nimeni să nu calce acest hrisov Domnesc. Anul 7206 (1698) Iunie ziua 23. A iscălit: Antioh Constantin Voevod. A scris Petrașcu. A tradus din moldovenește întocmai Registratorul Colegial Carol Bohuș I.

V. Noi, Antioh Constantin Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Adică s'au părît de față Domniei mele cinstitul și credinciosul Boier al nostru Nicolae Donici Vel Logofăt cu Iordache, feciorul lui Mihalcea, pentru a treia parte din jumătatea de sat Cateleanița din partea Popeștilor, ce este în ținutul Orheiului, ce a cumpărat acum 28 ani d. Logofăt dela tatăl lui Iordache, Mihalcea, și dela săminția lui Ilie Zălariu și dela fratele său Ambrohie, zicând Iordache cum că n'ar fi plătit d. Logofăt acea moșie deplin precum a fost negoțul, ci a mai rămas să mai dea 20 lei sau 20 stupi, și nu i-a mai dat și nicio dovadă n'a arătat. Iar d. Logofăt a dat seamă înaintea Divanului Domniei mele precum după negoțul ce a avut cu acea parte de moșie, a făcut plata deplin, de care lucru o socotit-am Domnia mea, că de n'ar fi plătit d. Logofăt acea moșie deplin în 28 ani, n'ar fi putut tace acei vânzători fiind tot de față, ci am rămas pe Iordache să dea bună pace d. Logofăt și aceasta fără să nu se mai pârească peste cartea Domniei mele. Anul 7208 (1700) luna Mai 1. Iscălit Vasile Kostaki Vel Vornic.

VI. Noi, Mihail Racoviță Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a Domniei mele tuturor cui se cade a ști pentru niște vii dela Nicoreștii de Sus... pogoane, care acele vii au fost ale lui Vasilache ai Mihălăchioaiei din Nicorești, care vii sunt pe lângă viile lui Tatomir, cu casă, crămă, vase și cu tot, precum sunt îngrădiți. Deci, de vreme că acel Vasilache și cu feciorul său s'au făcut haine de s'au unit cu catanele de au făcut jafuri și stricăciune în țară, s'au ridicat cu sabia asupra Domniei mele cu catanele, au prădat și au jefuit și pe unii și pe alții din locuitorii țării, și pentru faptele lor cele rele au lipsit cu toată casa lor și din... Deci socotind Domnia mea, împreună cu

tot Sfatul nostru, că din pricina unora ca acelora și altor tâlhari, indemnând ei pe catanele din țara Ungurească, aducându-i în țară și făcându-se tot una cu dânșii la jafuri, de au adus mare stângire țării, pradă și robie dela Tătari nespūsă, și pierzând acele vii în viclenie, le-au luat Domnia mea în seama Domnească. Pe urmă socotit-am Domnia mea și din osebită a noastră... m'am milostivit și am miluit cu acele vii pe cinstitul și credinciosul Boier al nostru, pe d. Darie Donici, Vel Vornic de Țară de Jos, pentru a lui dreaptă și încredințată slujbă care ne-a slujit într'această vreme. Pentru aceea, ca să-i fie dela Domnia mea uric stătători în veci, și feciorilor și nepoților d-sale. Drept aceea și în urma noastră pe care va milui Domnul Dumnezeu cu Domnia țării noastre a Moldovei, poftim ca să nu se surpe a noastră miluire și danie, precum nici noi n'am surpat daniile altor Luminați și răposăți Domni ce au fost mai înainte de noi, nici să pue alte pricine, pentru că ce și în zilele celor vechi care s'au ridicat cu viclenie asupra Domnilor și a țării și au lipsit din țară, și-au pierdut toate moșiile unii ca aceia în viclenie. Pentru aceea dar poftim pe Luminați Domni ca să aibă a întări asemenea întru veșnică pomenire, 'căci l-am miluit de d-lui pentru a d-sale dreaptă slujire și altul nimeni să n'aibă a se amesteca. Anul 7225 (1717). Iscălit Mihail Racoviță Voevod. Absență Uricaru. A tradus întocmai din moldovenește Registratorul Colegial Carol Bohuș I.

VII. Noi, Grigore Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a Domniei mele tuturor cui să cade a ști pentru cinstitul și credinciosul Boier al nostru, d. Darie Donici, biv Vel Logofăt, carele fiind Boier de cinste și bătrân, slujind mai înainte și altor Domni, precum și Domniei mele, cu dreptate și cu credință, aflându-se și acum în cinstea Boieriei sale, numai fiind lipsit de virtutea picioarelor, neputând a-mi sluji, l-am lăsat și Domnia mea să odihnească bătrânețele d-sale. Dar cum pentru un Boier ca acesta, care s'a aflat în slujbele Domnilor țării din tinerețe și până la vârsta aceasta, găsit-am cu cale și căzut lucru și mai vârtos și de laudă Domnilor celor ce vor cerceta, ca să-l aibă cu osebită milă, a-l odihni cu milă Domnească, pentru chiverniseala sa. Și pentru aceasta, iată și Domnia mea, vrând a-l odihni cu mila ce se cade, m'am milostivit și l-am miluit de d-lui, ca să aibă a lua din vama cea mare pe lună câte 30 lei, și toate

obroacele ce au avut până acum să le aibă deplin și de acum înainte în toată Domnia noastră, să fie milă stătătoare. Așijderea și după a noastră viață și Domnie, pe cine Dumnezeu va milui cu Domnia acestei țări, poftim ca să întărească această milă și în viața d-sale să nu-i lipsească mila aceasta, ca toți acei următori ce-l vor milui să aibă veșnică pomenire. Aceasta scriem. Iscălit Grigore Ghica. Anul 7245 (1736) Octomvrie 3. Traducerea este exactă, Registratorul Colegial Harir.

VIII. Noi, Alexandru Ioan Ipsilanti Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Cinstitul și credinciosul Boier al Domniei mele, d. Darie Donici, biv Vel Ban, sănătate. Intru cât e nevoie ca un Boier mare să se găsească pe lângă Măria Sa Hanul, atât pentru bucuria locuitorilor, ca să nu li se facă niciun fel de turburări, cât și pentru alte nevoi, pentru aducerea unor lucruri din Ținutul Orheiului Măriei Sale Hanului, Domnia mea a socotit că-i bine să vă delegăm, ca în ce privește cerințele Măriei Sale să fiți în legătură cu Stolnicul Enache, iar despre cele ce vor trebui, să ne înștiințați, împreună cu d. Paharnic Mihalache Manu; de aceea vă poruncim, ca, după primirea acestui hrisov, să vă duceți numai decât la Măria Sa Hanul și să rămâneți pe lângă Măria Sa și veți veni totdeauna la Măria Sa și cu privire la poruncile primite sau cereri, veți fi în legătură cu Stolnicul Enache, Sărdarul Ținutului Orheiului, iar dacă va fi nevoie să ne înștiințați despre ceva, ne veți aduce știri împreună cu d. Paharnic Mihalache Manu, și întru cât această nevoie se referă la țara noastră, unde sunteți silit să vă dovediți toată râvna, vedeți de nu faceți nicio încetineală, ci plecând de îndată, să căutați să liniștiți pe Măria Sa Hanul, precum și bucuria și mângâierea locuitorilor. Pe acest hrisov e aplicată pecetea Domnească. 28 Ianuarie 1788. Traducerea e exactă: Registratorul Colegial Nicolae Harir.

IX. Noi, Alexandru Constantin Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. In pricina iscată între mănăstirea Dolgești, așezată în ținutul Roman, și d. Spătar Manolache Donici, pentru moșia Dumeni, care se găsește în Ținutul Dorohoi, s'a înfățișat înaintea Divanului nostru Domnesc și a întregului Sfat, d. Spătar Manolache Donici cu împuternicitul mănăstirii amintite, ieromonahul Teofilact, în prezența Vel Vornicului obștei Dimitrie Bogdan, epitropul acestei mănăstiri, și după cercetarea

de către noi a acestei pricini, ea are următorul conținut: răposata Paharniceasă Ecaterina, mama vitregă a d-lui Spătar Donici, rămânând văduvă după moartea primului soț și fără copii, prin actul din anul 7269 (1761) Aprilie ziua 2, a cedat mănăstirii pomenite satul întreg Dumeni așezat în Ținutul Dorohoi, precum și ȝiganii, o casă așezată în orașul Iași și toată averea sa, cu condiția însă ca venitul acestei moșii să-l primească în timpul vieții pentru hrana și întreținerea sa, după cum se arată amănunțit în actul ei de cesiune; după aceasta, în același an și aceeași zi, ctitorii mănăstirii, răposaii ieromonah Dionisie Hidici și Hatman Vasile Rossăt, au hotărât printr'un act special: în cazul când Paharniceasa amintită se va mărita a doua oară și după moartea ei vor rămânea copii, să se procedeze în modul următor: 1. Din cuprinsul moșiei Dumeni să fie măsurată o parte, începând dela vârful dealului prin capătul heleșteului mai jos de râul Iubăneasa, care se găsește la hotarul Cordăreni, unde se află o piatră de hotar la marginea heleșteului mare de sus Cordăreni, să fie despărțită această parte din tot cuprinsul Dumenilor în stânceni în vecinătatea moșilor Cordăreni și Mecleumeni, până la ultimul lor hotar, și să fie adăogată la partea de sus a Cordărenilor în așa fel că mănăstirea să stăpânească această parte veșnic, în care scop fiii Paharnicesei vor trebui să dea atunci mănăstirii pomenite un act special, adică atât pentru partea arătată, cât și pentru toată averea ei și anume: casa, ȝiganii și altele, cu atribuirea mănăstirii a unei părți egală cu a fiecăruia din copii și cu adăogarea în acest act că, dacă copiii ei se vor căsători și vor avea moștenitori, vor fi în drept să stăpânească partea rămasă din moșia Dumeni, începând dela heleșteul din sus cu jumătatea lacului de pe râul Iubăneasa și alte heleștee care se află în alte văi, precum și altă parte a averii pe care o vor dobândi; 2. Dacă copiii ei nu vor avea moștenitori, vor fi în drept cât vor fi în viață să stăpânească părțile sus arătate ale întregii moșii, dar nicidecum să le vândă sau să le dea în dar la persoane străine, iar după moartea lor, atât moșia pomenită, cât și altă avere trebuie să rămână mănăstirii Dolgești; 3. Dacă Paharniceasa se va mărita a doua oară și după moartea ei vor rămânea copii, atunci ei vor trebui să facă pomenirea sufletului și să aducă rămășițele ei funebre la mănăstirea arătată, unde și-a ales veșnica odihnă; și 4. Dacă nu se va mărita a doua oară, atunci actul ei de

cesiune va rămânea veșnic și nerușuit. Pe temeiul acestor acte, mănăstirea a cerut acum să-i fie dată în posesiune atât moșia Dumeni, cât și altă avere succesorală care se va găsi că a rămas după moartea numitei doamne pe motiv că: 1. Cu toate că ea s'a măritat a doua oară cu răposatul Ban Darie Donici, tatăl d-lui Spătar Manolache Donici, toți copiii pe care i-a avut dela el au murit și n'au rămas moștenitori, mănăstirea prezentând și o hotărîre judecătorească încheiată în 1797, după procedura d-lui Spătar, prin care acelei mănăstiri i s'a dat dreptul să i-a în stăpânire darul după actul de cesiune al Paharnicesei; 2. Că contractul din 1798, prin care d. Spătar s'a îndatorat să dea mănăstirii în schimbul moșiei numai 500 lei, a fost făcut de călugări siliți fiind de răposatul Mitropolit Iacob; și 3. Că totuși acest contract n'a fost executat, căci mănăstirea n'a consimțit să primească dobânzile cuvenite acelor bani și nici contractul n'a fost iscălit de ctitor, precum e scris în el. La acestea, d. Spătar Manolache Donici a răspuns că, la facerea actului de cesiune, mama lui vitregă era văduvă și n'avea copii, dar măritându-se apoi cu tatăl său, a avut dela el 11 copii, din care o fată a măritat-o cu d. Ban Grigoraș Râșcanu, dându-i zestre moșia amintită Dumeni, că pe urmă, când fata ei a murit fără să lase copii, moșia aceasta a rămas să aparțină casei, că pe urmă s'a măritat și a doua fată a ei, Zamfira, cu d. Ban Andronache Donici, și i-a fost dată zestre aceeași moșie Dumeni, că și această fată, pe care mama lui vitregă a avut-o dela tatăl său, a murit fără să lase copii și că dreptul de moștenire a trecut prin lege la tatăl său, care cât a fost în viață a stăpânit acea moșie, iar acum o stăpânește el ca pe o moștenire dela tatăl său și că el, Spătarul Manolache Donici, nu poate să admită ca mănăstirea să mai aibă vreun drept să pretindă acum moșia Dumeni pe temeiul actelor de cesiune arătate mai sus, când: 1. actele arătate mai sus au fost făcute amândouă în același timp, când mama lui vitregă era văduvă fără copii, după moartea primului ei soț, după cum se arată anume în actul ei de cesiune, adică ca neavând copii, și-a dăruit moșia mănăstirii, cu condiția totuși ca aceasta să primească darul după moartea ei și cum ea, mama vitregă, s'a măritat a doua oară cu tatăl său și a avut copii dela acesta, atunci moștenitorii ei legali au desființat firește puterea acestui act de cesiune, iar în ce privește actul prezentat de mănăstire în aceeași zi din partea ctitorilor ei,

scris cu hotărîrea cum să se procedeze dacă mama lui vitregă se va mărita a doua oară și va lăsa copii, el Spătar a arătat că acest act nu ajută câtuși de puțin mănăstirii, pentru că afară de faptul că aceasta n'are niciun act la fel din partea mamei sale vitrege, dar dacă ar avea chiar, conținutul lui ar fi contestat prin el însuși, pentru că în ultimul act prezentat de mănăstire se spune că, dacă Paharniceasa va avea copii, mănăstirea va stăpâni numai o parte din moșie, pentru care totuși trebuie să încheie o tranzacție cu copiii ei, dar această mănăstire nu numai că nu s'a asigurat prin luarea unui asemenea act dela copiii ei, dar văzând schimbarea de stăpânire la moșia pomenită, a continuat tăcerea până când toți copiii ei au murit și acea moșie a trecut ca moștenire la tatăl lui, iar pe urmă la el; și 2. că atunci când el, Spătarul, ca să facă să înceteze orice pretențiuni din partea mănăstirii, a făcut în 1798 un contract scris și pe temeiul lui a plătit toți banii 500 lei, socoate de prisos orice turburare pentru el și orice pretențiune, de aceea cere apărare legală și satisfacție; astfel esența pricinii acesteia, după cercetarea ei, se prezintă după cum s'a arătat mai sus. După aceasta intrând noi împreună cu tot Sfatul în chibzuirea ei, am găsit că mănăstirea n'are azi niciun drept să mai ceară moșia amintită Dumeni sau vreo altă moșie rămasă după moartea mamei vitrege a d-lui Spătar, căci pe lângă că această mănăstire contestă acum contractul încheiat în 1798, pe motiv că a fost făcut prin constrângere, nu ne-am convins că acest contract n'a fost valabil încă de pe vremea aceea ca unul care e neregulat și anulat de Divan și însuși Mitropolitul Iacob, care l-a certificat, de aceea și noi acum, împreună cu Divanul Domnesc, anulând acest contract care nu aparține mănăstirii, găsim pe bună dreptate că această mănăstire, în puterea conținutului actului de cesiune, n'are drept să pretindă și cei 500 lei arătați, atunci când însuși conținutul actului de cesiune contestă pretențiunile de orice fel din partea mănăstirii pomenite, pentru că: întâi, Paharniceasa care n'avea copii, a dat mănăstirii în dar averea sa, cu condiția totuși ca această mănăstire să intre în stăpânirea averii după moartea sa; prin urmare, când ea s'a măritat pe urmă și a avut moștenitori, a fost și cesiunea ei anulată în aceeași clipă; cu toate că mănăstirea spune în apărarea sa, că Paharniceasa, cât a fost în viață, n'a anulat cesiunea sa prin vreun alt act, aceasta nu-i ajută câtuși de puțin, pentru că

paragraful care spune că a făcut darul neavând copii, e un motiv suficient pentru anularea cesiunii, pentrucă din moment ce ea a avut moștenitori, aceștia, după toate legile, au anulat numaidecât darul și cesiunea ei a rămas contestată prin ea însăși; și al doilea, pentrucă Paharniceasa încă în viață fiind a dat moșia pomenită drept zestre fetei sale, care a fost soția d-lui Ban Grigoraș Râșcanu, ceea ce este o dovadă și mai mare că ea însăși a anulat această cesiune a ei, după ce tatăl d-lui Spătar, când acea cesiune se anula în acest fel și când muriseră soția și fata, căreia moșia îi fusese dată drept zestre, a găsit drept s'o dea zestre celei de-a doua fete, soția d-lui Ban Andronache Donici; când însă și această fată a murit fără să lase copii, pe temeiul legilor moșia numită a trecut ca moștenire la tatăl ei; în împrejurările arătate mai sus, întru cât d. Spătar Manolache Donici o are moștenire dela tatăl său, mănăstirea nu l-ar mai putea turbura; totuși, cum moșia Dumeni, ca și altă avere, a fost a mamei sale vitrege, noi și Sfatul nostru l-am convins pe d. Spătar să dea Sf. mănăstiri, pentru pomenirea sufletului mamei sale vitrege și a tuturor copiilor ei morți, o clădire dela care acea mănăstire să poată avea un venit de 150 lei, la care el consimțind, a făgăduit la Divan să găsească și să-i cedeze asemenea clădire; tot el de bună voie și din îndemnul Prea Sfințitului Vlădică Mitropolitul a dăruit aceleiași mănăstiri și cei 500 lei arătați mai sus, dați după contractul din 1798. Când amândouă părțile au rămas mulțumite de această hotărîre a Divanului Domnesc, d. Spătar, ca să fie liniștit pe viitor, următor acestei hotărîri, a găsit și a cumpărat prin licitație publică dela d. Medelnicer Sandu Teodosiu, pe prețul de 4.500 lei, două prăvălii cu câte un loc pe lângă ele, așezate în orașul Iași pe strada pieței de jos,—care aduc un venit anual de câte 200 lei, după cum ne-am convins din actul de vânzare-cumpărare și din aceleași acte ale chiriașilor și ale acelor care plătesc pentru ele prețul arătat, și d. Spătar a declarat printr'o jalbă că aceste prăvălii, pentru care s'ar putea scoate acum la început câte 50 lei pe an peste prețul arătat, le dă în dar cu totul Sf. mănăstiri; după terminarea pricinei în felul acesta, Domnia noastră și tot Sfatul nostru hotărîm ca d. Spătar Manolache Donici să dea prăvăliile arătate în proprietatea mănăstirii amintite, să rămână de acum înainte proprietarul de veci al întregii moșii Dumeni și al întregii alte averi rămasă dela mama

lui vitregă, fără nicio turburare viitoare din partea acelei mânăstiri, dela care au fost luate actele de cesiune și hotărârile judecătorești privitoare la această pricină, întărind acest act cu iscălitură și aplicarea pecetei noastre Domnești. 4 Iunie 1806. Au iscălit: Alexandru Constantin Moruzi Voevod, Matei Krupenski, vtori Logofăt, a înscris în registru Matei Costin, Clucer. A tradus din moldovenește întocmai Registratorul Colegial Carol Bohuș I.

X. Noi, Alexandru Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, cinstitului și credinciosului nostru Boier, d. Manolache Donici, biv Vel Spătar, sănătate. Socotind că e bine, Domnia mea vă numește Sărdar în ținutul Lăpușna și Orhei începând dela ziua 1 a lunii curente, în locul d-lui Ioan Sturdza. De aceea, dela primirea acestei porunci, veți pleca de îndată în ținut și, întâlnindu-vă cu d-nii slujbași care au fost până acum, să cereți ca să vă dea toate ordinele ce se vor găsi în ținut, declarându-vă în același timp care din aceste porunci au fost îndeplinite, și care nu, iar în privința acelor care n'au fost încă îndeplinite, ca și acelor care vă vor fi trimise în viitor, să le cercetați împreună, îngrijindu-vă atât de executarea poruncilor, cât și de păstrarea dreptății față de locuitori, urmând în totul ordinele care v'au fost trimise și care vor urma în viitor dela Domnia mea. 1 Decembrie 1804. Pe acest hrisov e aplicată pecetea Domnească. Traducerea este exactă: Registratorul Colegial Nicolae Harir.

XI. Salvogarda asupra satului Oginești care se găsește pe Cula. În puterea acestei Salvogarde se interzice tuturor trupelor Rosicnești, orice grad ar avea, sub sancțiunea tribunalului militar, fără un ordin special al Comandantului Suprem al Armatei, să ia căruțe, alimente sau ovăz din satul arătat Oginești, fără consimțământul proprietarului Manolache Donici, Sărdarul Ținutului Lăpușna și Orhei, deoarece acest sat e lăsat, ca o proprietate a lui, pentru întreținerea numai a lui, pentru serviciile pe care le-a făcut armatei în acest ținut. Dat în târgul moldovenesc Orhei, 12 Ianuarie 1789. A iscălit originalul: Al Maiestății Sale Imperiale Atotmilostivei Impărătese mele General en Chef de Armată, General-Guvernator, Șef al regimentului de Grenadieri din Moscova, Comandant al diviziilor 2 și 3 ale Armatei Ucrainiene și Cavaler al Ordinilor Sf. Alexandru Nevski, Sf. Mare mucenic și purtător de biruință Gheorghe clasa a doua și Sf. Ana, Mihailo Kamenski.

XII. Chitanță. În urma Ucazului Maiestății Sale Imperiale, dela Guvernul Regional al Basarabiei, după Expediția Oficială, domnului Asesor Colegial Iordache Donici se certifică că 271 lei, 88 aspri, leafa pe o lună, care se cuvenea dela el Vistieriei pentru înaintarea la gradul de acum, precum și pentru hârtie și altele, și pentru tipărirea diplomei pentru acest grad, și pentru pergament — 7 ruble 50 copeici, 10 lei, 2 aspri, în total două sute optzeci și unu lei, nouăzeci aspri în argint Turcesc, i-au fost scăzuți la plata lefii și trecuți la venit la destinație. S'a dat cu iscălituri și aplicarea pecetei oficiale, în orașul Chișinău, la 22 August 1818. Au iscălit originalul: Consilier Tanski, Vistier Regional Șpacovski, Șef de Birou Diaconski și Cancelarist Procofie Kostogrivov-Vetrov.

XIII. Dela Divanul Principatului Moldovei către d-nii Sărdari ai ținutului Orhei. Matei, fiul Clucerului Andrei Donici, are după registrul scutelnicilor cinci inși dintre aceștia lăsați pentru serviciul casei sale, și întru cât el dorește să-i primească din satul Isnovăț, așezat în acel ținut, vi se poruncește să-i dați d-lui Donici acești oameni din satul arătat, pe care să nu-i turburați de acum înainte în vederea vreunei munci, care se întinde asupra celorlalți locuitori, ci dimpotrivă să-i scutiți de toate asemenea îndatoriri, numai cu scopul de a putea servi cât mai bine casa d-lui Donici. Însă pe ceilalți locuitori ai satului amintit, afară de numărul stabilit al acestor scutelnici, sunteți datori să-i supuneți la toate îndatoririle la fel cu alți locuitori, urmând în totul porunca ce v'a fost dată de Divan. 30 Mai 1790. Au iscălit originalul. Traducerea este exactă, Registrator Colegial Harir.

XIV. Prin Ucazul Maiestății Sale Țarului Impărat Alexandru Pavlovici, Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Pe prezentatorul acestuia, moșierul Stolnic Matei Donici, care locuiește în satul Isnovăț din Ținutul Orheiului, poruncesc Comandanților Militari să nu-l ocupe cu cartiruire fără nevoie extremă și să nu facă nici cea mai mică supărare sau prigoană acelor care trăiesc acolo și să nu ia nimic fără plată sub sancțiunea pedepselor legale, în convingerea celorlora această Salvogardă i-a fost dată cu iscălitura mea și cu aplicarea pajurii pecetei mele la cetatea Tighina, la 10 Decembrie 1806. A iscălit originalul: Al Maiestății Sale Imperiale Atotmilostivului meu Impărat, General de Cavalerie,

Comandant al Corpului doi de Armată, Guvernator Militar al Finlandei și Cavaler al diferitelor Ordine, Baron Meyendorff.

XV. Noi, Grigore Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. S'a înfățișat înaintea noastră și înaintea tuturor Boierilor noștri Boierul nostru Postolache Donici, vtori Logofăt, și ne-a prezentat câteva zapise întărite asupra moșiilor din satul Pietroasa, cumpărate și primite moștenire, după cum se arată amănunțit mai jos: întâi, un zăpis din anul 7232 (1724) Ianuarie 30, dela Negruță și fratele său Teodor, feciorii Mariei, cu pecețile și iscăliturile lor, în care act scriu certificând, că nefiind siliți sau asupriți de cineva, ci de bună voie au lăsat în dar Boierului nostru Postolache Donici, vtori Logofăt, toată partea moșiei care le aparține în satul Pietroasa, așezat în Ținutul Orhei lângă râul Ichel, care parte a moșiei o au dela străbunica lor Buzenceasa, și acea parte au dat-o împreună cu totul și venitul, cu certificarea Proto-popului Ținutului Orhei și a Preotului Timuș, a lui Toader Loghin, Vasile Vartic și altora, care sunt scriși în acel zăpis. Precum și alt zăpis din anul 7239 (1731) Aprilie 5 dela Sandu, feciorul lui Iacob, și dela Bravici, dela Ilie, dela Chiriac, dela Ioan, dela Gane și Maria, copiii lui Sandu Țârna, în care scrie că, nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie, au vândut Boierului nostru d. Logofăt Postolache Donici o moșie care le aparține de drept, de asemeni prin satul Pietroasa: de altfel a bătrânului două părți, cu prețul de 27 lei în numerar, cu adeverirea lui Ștefan, ginerile lui Ienache Savin, Ioan Scarlat, Toader Loghin și Toader Căpitan, pentru această parte vândută s'a plătit în întregime, în fața acestor persoane iscălite în acest zăpis. De acest fel e și alt zăpis dela Doroftei, feciorul lui Enache Grecul, și dela Ioniță, feciorul lui Toader Grecul, și frații săi Toma, Pantelei și Grigoraș, în care arată că, nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie, au vândut moșia care le aparține de drept tot în satul Pietroasa, partea a treia a bătrânului Țârna, partea buncii lor Negroaei, cu prețul de 13 lei în numerar. Această parte au vândut-o Boierului nostru Postolache Donici Logofăt, care a și plătit-o în întregime în prezența lui Toader Loghin, Toader Gorcia Dvornic, Ioan Brâncă feciorul lui Vasile, Nicolae feciorul Protoiereului, Gheorghe feciorul Preotului Lupu, Vasile Coruță Dvornic, Zaharia Bădană Dvornic și a altora care au iscălit zăpisul. De asemeni și alt zăpis

din anul 7239 (1731) Iunie 25, dela Apostol, feciorul lui Polsitul, și fratele său Toader, cu iscăliturile lor, în care arată, că nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie, au vândut Boierului nostru d. Postolache Donici Logofăt moșia care le aparține de drept tot în satul Pietroasa, a patra parte a bătrânului Buzencu și din a patra parte a șasea partea. Pentru această vânzare s'a plătit în întregime în prezența răzeșilor și anume: Ioan Dvornic, Andrei Behliță, Toader Căpitan, Vasile Dvornic, Toader Behliță, Toader Căpitan, Vasile Dvornic, Toader Behliță, Petrașcu Loghin, Cluceric și alții arătați în acest zăpis. În felul acesta și alt zăpis din 7233 (1725) Mai 1, dela Sandu Iftodohi și dela fetele lui Vasile Doroftei, Maria și Dochita, și dela feciorul aceluiași Vasile, Dimitrașcu, nepoții lui Bene din Pietroasa, cu iscăliturile și peceteile lor, în care scriu, că nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie a lor, au vândut moșia care le aparține de drept tot în satul Pietroasa, care sat se împarte în patru părți bătrânești, ei însă au vândut una din aceste părți, a bunicului lor Berga, cu loc de moară de apă, pe râul Ichel, cu prețul de 40 lei în numerar; pentru această vânzare Boierul nostru Postolache Logofăt a plătit în întregime, în prezența lui Vasile Mazaraki, Grigoraș Hâncul, Toader Loghin, Pârcălabul Ioan, Preotul Matei Nițul din Chișinău, Andrei Soltuzul din Chișinău și a altor persoane, care sunt iscălite în acel zăpis. La fel și alt zăpis din 7237 (1729) Iunie 29, dela Anița fata lui Nițul și dela feciorii ei Chiriac și Grigoraș și fata ei Elena, în care scrie, că nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie a lor, au vândut moșia care le aparține de drept tot în satul Pietroasa, a șasea parte a unui bătrân din Carpești, cu prețul de 16 lei în numerar. Pentru această vânzare Boierul nostru Postolache Donici Logofăt a plătit în întregime în prezența Boierilor Constantin Donici Postelnic, Tolță și Vasile Mazaraki, Andrei Popovschi feciorul lui Toader biv Căpitan de răzeși și a altor persoane. De asemenea și alt zăpis din anul 7238 (1729) Septemvrie 1, dela Toader Cârnaț și feciorii săi Andronache și Vlasie, cu iscăliturile lor, în care scrie, că ei de nimeni nefiind siliți sau asupriți, dar de bună voie a lor, au vândut partea moșiei ce aparține lor de drept la fel din satul Pietroasa, a patra parte a bătrânului Buzencu, partea miluită fetei lui Cârnaț din Benghider cu câmp și loc pentru moară de apă, cu prețul de 10 lei în numerar; pentru această vânzare Boierul nostru Postolache

Donici Logofăt a plătit în întregime, în prezența Preotului Nicolae din Tolburești, a Preotului Cocea, a lui Adam feciorul lui Baldie, a lui Ioan Brâncă și a altor care sunt iscăliți în acest zăpis. Tot în acest fel și alt zăpis din anul 7240 (1732) Martie 27, dela Gavriil Cociorvă și frații săi Grigoraș și Stratulat, feciorii Varvarei din Benghider, de asemeni și dela Cernanga Nicolae și Onofrei, feciorii lui Gavriil Cociorvă, cu iscăliturile și peceteile lor, în care scrie, că nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie, au vândut moșia care le aparține de drept în satul Pietroasa, din partea miluită Varvarei dela bătrânul Buzencu, a patra parte cu câmp și loc pentru moară de apă, cu prețul de 12 lei în numerar. Pentru această vânzare Boierul nostru Postolache Donici Logofăt a plătit în întregime în prezența Protoiereului Ioan din Orhei, a lui Constantin Ciudin, a lui Alexandru Gane Stratul și a celorlalți care sunt iscăliți pe zăpisul acela. De asemeni și alt zăpis din 7244 (1736) Iunie 15, dela Mache feciorul Sintimichiei, fata Mariei din Miclești, cu iscălituri și peceti, în care arată, că nefiind siliți sau asupriți de nimeni, ci de bună voie, au vândut moșia care le aparține de drept tot în satul Pietroasa, din partea miluită Mitichei două părți, partea mamei lor și partea surorii Catrina, cu tot venitul, câmpul, pădurea și apele, Boierului nostru Postolache Donici Logofăt, care a și plătit-o în întregime, în prezența lui Toader Căpitan, Gheorghe Negruță și a celorlalți iscăliți pe acel zăpis. De asemeni și alt zăpis din anul 7225 (1716) Octomvrie 1, dela Cirnei, fiul lui Sitichi și nepotul Mariei, și al lui Cerchejoi, cu iscălituri și peceti, în care scrie, că nefiind silit sau asuprit de nimeni, ci de bună voie, a testat în dar răposatului Miron Donici, biv Vel Jitnicer, toată partea care i se va alege în satul Pietroasa, cu câmp, ape și tot locul acela, iar răposatul Miron Donici în același fel a dat în dar acest testament fratelui său Postolache Donici Logofăt, care ne-a prezentat și actul de testare scris de mâna proprie a fratelui său Miron Donici. Tot în felul acesta și alt zăpis din 7235 (1726) Octomvrie 10, dela Ioniță, feciorul Preotului Simeon, nepotul lui Bârâzcul, cu iscălituri și ale altor persoane și anume: Constantin Sutașul Sorocei, Ioan Vătav, Ilie Ciuriș și Gheorghe Soltuzul, în care arată, că el nefiind silit sau asuprit de nimeni, ci de bună voie, a testat de asemenea în dar răposatului Miron Donici Jitnicer partea moșiei din satul Pietroasa, care a aparținut lui Antohi Mărzac, iar Miron Donici a

dat de asemeni în dar și această parte a moșiei din Pietroasa fratelui său d. Postolache Donici Logofăt, care ne-a prezentat și testamentul scris cu mâna proprie a fratelui său Miron Donici, cu iscălitura sa. La fel și alt zapis din anul 7244 (1736) Ianuarie ziua 1, dela Varlam Ursache, feciorul lui Dumitrașcu biv Vel Stolnic, cu iscălitura sa, de asemeni și cu iscăliturile foștilor Boieri și anume: Darie Donici biv Vel Logofăt, Lupul Gheuca Vel Stolnic, Constantin Donici Vel Medelnicer, Carp biv vtori Stolnic, Vasile Kostaki vtori Postelnic, Vasile Mazaraki vtori Visternic, Antohi Căpitan, Gavriil Pilat Vornic și ale altora, în care scrie, că nefiind silit sau asuprit de nimeni, ci de bună voie, a vândut Boierului nostru Postolache Donici Logofăt întregul sat Bon, așezat pe malul râului Ichel în Ținutul Orhei și pe care-l are dela tatăl său Dumitrașcu Ursache Stolnic, după împărțeala făcută cu Egafațieștii, cu prețul de 120 lei în numerar, cu tot venitul, câmpul și pădurea și cu un loc de moară de apă pe malul râului Ichel, care i-a fost plătit în mână în prezența Boierilor pomeniți mai sus. De asemeni și alt zapis din anul 7234 (1726) Februarie 7, dela Toader Loghin Pârcălab cu iscălitura lui și ale Boierilor și anume: Lupul Gheuca Sărdar, Mogâldea Medelnicer, Miron Donici, Constantin Donici și Vasile Mazaraki, în care scrie, că el, Loghin, nefiind silit sau asuprit de nimeni, ci de bună voie, a testat în dar Boierului nostru Postolache Donici o parte din moșia din satul Morozeni, cumpărată de tatăl său Loghin Pârcălab, dela Grigoraș Leca. Această parte a testat-o cu tot venitul părții bătrânului Leca, care va fi aleasă cu câmpul, pădurea și apele satului amintit mai sus. Tot așa un zapis din anul 7243 (1734) Decemvrie 10, dela Ioan Mărcă Dvornic, fiul lui Salmaș și nepotul lui Mihalcea Durac, din satul Isacova, cu iscălitura, în care scrie, că nefiind silit sau asuprit de nimeni, ci de bună voie, a vândut heleșteul din Vatiș așezat mai jos de heleșteul lui Vârlan, mai jos de gura lui Mache și lângă un copac mare, pe care-l are dela unchiul său Mihalcea Durac, acest heleșteu l-a vândut Boierului nostru Postolache Donici Logofăt cu prețul de 30 lei în numerar, pe care i-a și plătit în întregime în prezența Boierilor și anume: Lupul Gheuca Sărdar, Apostol Micul biv Vel Căpitan, Vasile Mazaraki, Toader Loghin Pârcălab, Grigoraș Krupenski și a celorlalți iscăliți pe acest zapis. De aceea Domnia noastră, după ce a cercetat aceste zapise, întărite prin iscăliturile acestor

persoane, precum și prin iscăliturile Boierilor și a multor oameni buni, i-am crezut pe aceștia și de aceea am dat și Domnia noastră întărire Boierului nostru Postolache Donici Logofăt pentru stăpânirea moșiilor cumpărate și testate pomenite mai sus, ca să-i aparțină aceste moșii de drept lui și jupânesei lui și domnilor copiii lor și nepoților și strănepoților, pentru că numitul hrisov de întărire fără plata veniturilor e nerușuit în stăpânirea veșnică și nimeni altul să nu se amestece în acest hrisov al Domniei noastre. Anul 7246 (1738) Mai ziua 27. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Gandrabur.

XVI. Noi, Grigore Ioan Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. După părerea Prea Sfințitului Mitropolit și a Boierilor aleși, poruncim și Domnia noastră să se procedeze așa, iar dacă vreuna din părți nu va fi mulțumită și se va înfățișa la Divanul Domniei noastre, să nu-i fie intrarea oprită. De aceea întărim prin pecetea Domniei noastre. Anul 7270 (1762) Iulie 9. Măria Ta! În urma poruncii Inalte a Măriei Tale, adunându-ne împreună, am cercetat pe d-nii Lupu Donici Medelnicer și fratele său Constantin Donici Vel Stolnic, fiii răposatului Postolache Donici, vtori Logofăt, și pe alți frați ai lor, pe toți nepoții și strănepoții unui anume Șendre și pe răstrănepoții lui Duma și pe alți răzeși din satele Persecina, Cobâlca, Teleșeu, Țambali și Bezina, care se găsesc pe partea aceea a râului Ichel spre Răsărit de ținutul Orhei. Având în vedere pricinile pe care le au cu privire la stăpânirea acelor moșii, după ce am cercetat toate pricinile lor din zapise și din răspunsurile răzeșilor, am găsit următoarele: că moșiile pomenite au aparținut dela început la doi bătrâni frați buni Duma și Petrică, precum s'a aflat dintr'un uric vechi dela Ilie și Ștefan Voevozi, frați buni și fii ai răposatului Alexandru Voevod cel Bătrân, din anul 6944 (1436) Mai ziua 4, în care se spune că au milostivit prin uric pe Duma și Petrică prin moșii loc pustiu pe această parte a râului Ichel, cu condiția ca, Cobâlca de sus până la gurile Bezinei de sus până la gurile Țambali și Teleșeu de sus până la guri, precum și Persecina de sus până la guri și câte sate se vor putea face. În neamul care se trage din acei vechi bătrâni nu s'a găsit la niciun răzeș, altă împărțeală între neamul lor, ca cine și ce parte să stăpânească, iar altă hotărnicire nu s'a făcut în acel loc, dar cine și cât a luat dela bătrânii lor atâta a și avut în stăpânire

și în hotarele acelor locuri, care sunt pomenite în acel uric vechi; după înstrăinarea unora din răzeși se găsesc acum și alte sate și anume: Camencea, Țigănești și Tolburești, după câțva timp au fost cumpărate locuri unul după altul, și unii și-au vândut de tot locurile lor, după cum se arată în unele zapise și întăriri despre cumpărări dela Donici și dela alți răzeși; trei frați Donici, Miron, Postolache și Nicolae, fiii lui Gavriil Donici Pârcălab, toți trei au făcut case permanente pe moșiile pomenite, tot așa și alți răzeși și-au făcut case cu heleșteu, vii și grădini de zarzavat, locul însă nefiind împărțit a stârnit dușmănie între ei și fiecare a vrut să știe cât pământ cumpărat și cât moștenit are. Dar negăsind alt mijloc mai sigur, pentru că n'aveau zapise cu privire la vechea împărțire a moșiei, a fost întocmit un zapis cu jurământ dela Prea Sfințitul Mitropolit Gavriil al întregului Principat, pentru toți acei răzeși care știind adevărul trebuie să-l certifice; astfel printre răzeși s'a găsit un bătrân de 120 ani, după nume Simion Frate, care, găsindu-se personal împreună cu alți răzeși, a adeverit cu tot sufletul pe zapisul de jurământ, că a aflat dela părinții, moșii și strămoșii lor, după adeverirea unora pentru alții, că așa au apucat dela bătrânii lor, că tot locul acestor moșii era împărțit precum se spune mai jos: la început cei vechi bătrâni amândoi frații Duma și Petrică s'au înțeles și și-au ales locuri pentru locuințe permanente, Duma s'a mutat la Peresecina și Petrică la Cobâlca, iar celalt loc, precum sunt Bezina, Teleșeu și Țambali, a rămas împărțit în două; partea lui Duma moștenită cu timpul împărțită la trei bătrâni, adică la trei fii ai săi și anume: Șendre, Pante și Otavu, din Șendre se trage bunicul Donicilor cu Moga și cu alți frați ai lor, din Pante se trage Ștefan Pante și cu tot neamul lor și din Otavu se trage Simion Frate, Tudose Moga și Sifca, la fel și altele după acești trei bătrâni ni s'a împărțit pământul moștenit din Peresecina, din Teleșeu, din Țambali, din Bezina și din tot locul arătat în vechiul uric. Cu toate acestea singuri răzeșii din Peresecina împart pământul moștenit la cei trei bătrâni sus pomeniți, dar din Cobâlca o împart dela doi bătrâni; tot astfel au adeverit și răzeșii că cel mai vechi bătrân Petrică, fratele lui Duma, a avut numai doi fii ai căror nume nu sunt cunoscute, după care potrivit locului locuitorilor din Cobâlca, s'au împărțit în două cu Tolbureștii, locuințele permanente ale primilor bătrâni, dela început Duma s'a stabilit la

Peresecina și Petrică la Cobâlca: locuitorii din Peresecina au stăpânit ei înșiși Peresecina, iar cei din Cobâlca — Cobâlca și nu se amestecau și nu-și întindeau puterea unul în satele altuia, dar în alte locuri arătate în numitul uric și anume: la Teleșeu, la Țambali și Bezina tot locul arătat în acest uric a fost stăpânit de locuitorii din Cobâlca și Peresecina pe jumătate, potrivit locuințelor permanente ale celor dintâi bătrâni. Pe lângă toate acestea, după adevărarea răzeșilor, ar fi fost împărțită în două părți de către doi bătrâni fiii lui Petrică și s'a spus că o parte ar fi fost la locuitorii din Tolburești, iar alta la cei din Cobâlca, numele celor doi bătrâni, fiii lui Petrică, n'a fost Cazan și Drugan, precum era scris într'un certificat al lui Simion Frate, al bătrânului de 120 ani, căci Cazan și Drugan sunt bătrânii următori și noi și au mai avut doi frați Petrechilă și Țampa, dar numele celor doi bătrâni, fiii lui Petrică, sunt necunoscute. Mai cu seamă despre Cobâlca, în care locuitorii Peresecinei nu se amestecau, precum cei din Cobâlca nu se amestecau în Peresecina, dar în alte locuri și sate, precum: la Teleșeu, Țambali, Bezina și în toate locurile arătate în semnele vechiului uric, în ale cărui granițe se cuprind numele și satelor acestora Țigănești și Camencea, în toate aceste locuri se împarte pământul moștenit Peresecina în două cu Cobâlcenii și Peresecina își împarte deseori dela cei trei bătrâni, însă părțile Cobâlcenilor, în toate aceste locuri de pământ moștenit se împart în două cu Tolbureștii, dela Samananca după răspunsul locuitorilor Peresecinei, ca și cum aparține în stăpânire a lor una din părțile moșiei, locuitorii din Cobâlca susțin că cei dintâi nu s'au amestecat niciodată în această proprietate, ci au stăpânit-o numai împărțind-o în două cu Tolbureștii, căci Samananca găsiindu-se în același hotare cu Oțeleștii, care se numesc astăzi Pârlița, o au dela alt bătrân al neamului lor pe nume Mihail Oțel Gramatic. În uricul arătat de noi dela Petru Voevod din anul 7035 (1527), prin care arată că a fost întărită proprietatea lui Irimia Oțel, fiul lui Avur Oțel și nepotul lui Mihail Gramatic, după întărirea și miluirea pe care el, Mihail Gramatic, le-a avut dela Domnii Ilie și Ștefan Voevod, două moșii într'un loc pustiu pe malurile râului Ichel, la gurile Lopatnei, și în alte semne înconjurătoare în legătură cu numele Oțeleștilor, de asemeni cu întărirea lui Vasile Voevod și semne numite în numitul uric al lui Petru Voevod. În mărturiile răzeșilor despre Cobâlca, anume că aceasta

cuprinde hotarele Samanancăi și Pârliței, cu afirmarea că ei vor dovedi acesta când Judecătorii hotarnici vor fi delegați de Judecată pentru cercetarea și satisfacerea pricinilor. În toate aceste pricini arătate mai sus, făcând cercetare amănunțită, am găsit dreptate. Întâi, în ce privește împărțirea întregului loc arătat în numitul uric dela Domnii Ilie și Ștefan Voevod, din cauză că răzeșii n'au avut dela bătrânii lor altă hotărîre sau dovezi despre împărțirea moșiei, negăsind alt mijloc mai sigur, am hotărît ca împărțeala întregului pămînt moștenit să rămîna așa după cum au arătat răzeșii în zăpisiul de jurămînt că ei ar fi găsit dela bătrânii lor locul împărțit așa cum se arată mai sus: domnii Boieri Judecători hotarnici numiți de Măria Ta, procedînd potrivit acesteia, împart acest loc moștenit la cinci bătrîni mari arătați mai sus, iar cine se va stabili că se trage din acei bătrîni, fiecare din ei are dreptul să meargă la locul bătrînului său și să-și ceară partea ce i se cuvine, care și să-i fie aleasă. În ce privește însă aceste cumpărături după actele și întăririle Domnești arătate de răzeși, dacă acestea se vor mai arăta și dela alți răzeși care nu s'au înfățișat personal, în acest caz Judecătorii hotarnici pot să aleagă părțile după dreptate, după cum le vor alege răzeșii după împărțeala locului din zăpisiul de jurămînt. În ce privește însă întărirea lui Vasile Voevod, din anul 7141 (1633) Aprilie ziua 6, arătată de Donici pentru partea de pămînt a lui Nichifor și Pavel, fiii lui Constantin (nepoții Armencei Poșșai), părți vîndute lui Mateiaș din Tolburești și fiului său Apostol Vornic, străbunii Doniceștilor, a fost întărită de Vasile Voevod; acea partea cumpărată din Teleșeu, Camencea și Țambali, jumătate din a șasea parte a Peresecinei cu trei locuri de păscut vite care se găsesc în locul acela, precum și cu heleșteu pentru mori, răzeșii au răspuns la aceasta că nu cunosc pe acești cumpărători de pămînt arătați mai sus, din ce bătrîni se trag, ca să poată fi aleasă partea lor. De aceea am hotărît așa: din cauză că hrisovul întărit de Vasile Voevod, care confirmă că această vânzare e găsită bună, aflându-se în acel hrisov și alte câteva vânzări despre care vorbesc și răzeșii că nu știu, dar de atunci au și trecut 121 ani, de aceea, dacă răzeșii nu vor putea să cunoască pe acei cumpărători de pămînt din care bătrîni se trag, sunt datori să aleagă părțile lor din mijloc; în ce privește însă alt zăpis arătat de Donici, cu privire la părțile de pămînt ale lui Nistor, fiul lui Vascan, la

Cobâlca, se va alege partea bătrânească a bunicului său Eremia, vândută din Teleșeu, Camencea și din Țambali și încă altă parte, loc care aparține la Teleșeu la Doșna Bezina, care va fi aleasă și ea, în acel zapis se arată și hotarele satelor, potrivit cărora Judecătorii hotarnici vor alege numai părțile lui Nistor, cumpărătorul de pământ cu dreptate, dar neurmând semnele satelor arătate în acel zapis, pentru că acele semne sunt hotarele obștești ale moșiilor. Tot așa mai este și alt zapis al lui Vasile Gălase pentru o parte de moșie cumpărată de Postolache Donici dela Ioan Balanța, în privința căreia răzeșii susțin că în acel zapis se arată pământ mai mult decât partea lui; de aceea s'a hotărit ca el Gălase, cumpărător de pământ, să vină la răzeși de față d-lor Judecători hotarnici, pentru că e încă în viață, să dea lămuriri cu privire la partea sa care-i aparține de drept, Judecătorii hotarnici sunt datori să-i urmeze la alegerea părților; de asemeni, dacă vor fi alte zapise de vânzare și răzeșii vor arăta că unii din cumpărătorii de pământ au vândut pământ mai mult decât partea lor dreaptă, Judecătorii hotarnici cercetând asemenea zapise vor alege părțile după dreptate. În ce privește însă hotarele moșiei Samananca arătate mai sus, am hotărit ca d-nii Judecători hotarnici, care vor fi numiți în acest scop, să cerceteze amănunțit semnele hotarelor arătate în vechiul uric al lui Petru Voevod, despre care uric răzeșii spun că cuprinde hotarele moșiilor Samananca și Pârlița. Și dacă se va dovedi că în adevăr hotarele Samanancăi se află în semnele numitului uric, în acest caz moșia Samananca să rămână fără nicio treabă în stăpânirea neamului care se trage din bătrânul Mihail Oțel Gramatic și locuitorii Peresecinei să nu se amestece în acea stăpânire; în caz contrar, dacă hotarele moșiei pomenite nu vor fi arătate în uricul lui Petru Voevod și se va dovedi cu dreptate că Samananca e arătată în hotarele numitului uric al lui Ilie și Ștefan Voevod, cu privire la moșiile sus amintite și anume: Peresecina, Cobâlca, Teleșeu, Țambali și Bezina, și dacă locuitorii Peresecinei ar fi stăpânit pământul moștenit din Samananca, atunci răzeșii Peresecinei să aibă drept să-l stăpânească pe din două, care va fi împărțit de ei în trei părți, iar altă jumătate să fie stăpânită de locuitorii din Cobâlca împreună cu Tolbureștii, după cum se cuvine; de aceea d-nii Judecători hotarnici, potrivit cu această, împart locul Samanancăi. În ce privește însă pe bătrânul Șendre, despre

care Doniceștii susțin că stăpânesc în întregime partea moștenită dela el, și nu două părți, iar una Moga, precum spune neamul lui Moga, că o are dela Sepotean, am hotărît ca Doniceștii să-și aleagă doi martori, care să spună sub jurământ că din bătrânul acela sunt numai Donicești. Și dacă aceștia se vor găsi și vor jura, atunci li se va da Doniceștilor și de acum înainte dreptul stăpânirii, dar în caz contrar să stăpânească și Moga a treia parte dela bătrânul acela. Măria Ta! după cercetarea și cuviința noastră am găsit drept ca să fie așa, dar hotărîrea definitivă rămâne la Înalta înțelepciune a Măriei Tale. Al Măriei Tale rugător fierbinte la Dumnezeu, Gavriil Mitropolitul Țării Moldovei. Supus servitor al Măriei Tale. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Gandrabur.

XVII. Noi, Alexandru Ioan Ipsilanti Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Cînstitului și credinciosului nostru Boier Vel Spătar Constantin Donici sănătate. In ce privește pămîntul pe care l-ați vîndut lui Scarlatache Sturdza Vel Vornic, locuitorii aceluia loc ne fac mereu jalbe că ați fi vîndut o avere care nu vă aparține, pentru că ei au un hrisov dela răposatul Voevod Grigore Alexandru Ghica, dela 3 August 1762, în care a întărit ca fiecare dintre locuitori să stăpânească casa lui cu grădinile de zarzavat și pomi roditori și cu tot locul care-i aparțin; de aceea vă poruncim, ca după primirea acestui hrisov al Domniei noastre, să vă înfățișați de îndată cu dovezile și lămuririle cu privire la aceasta sau să ne trimiteți pe un împuternicit cu actele, care ar putea să răspundă la toate la cercetarea acestei pricini de către Divanul Domniei noastre, dar dacă nu vă veți înfățișa personal sau nu veți trimite pe împuternicitul dv., Domnia noastră va recunoaște drepturile locuitorilor pentru stăpînirea aceluia loc ca legale și veți fi lipsit de orice drept. 13 Mai 1787. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Gandrabur.

XVIII. Noi, Constantin Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Prezentul hrisov a fost dat de către Domnia noastră Boierului nostru Gavriil Donici Pârcălab, nepotul lui Apostol Jitnicher, ca trimisul său să aibă drept cu hrisovul Domniei noastre să călătorească prin Principatul nostru și să caute oriunde s'ar întîmpla pe vecinii săi proprii, pe care îi are dela bunicul său Apostol Jitnicher din satul Bezina și anume: Vasile Grebelea și Balban cu fratele său Serghie și fiii lui Colunița și Gavriil Cizmar

și Gheorghe Betmanariul, fiul lui Petre, și alții, oriunde ar fi, într'un sat Domnesc sau mănăstiresc sau în oraș sau în slobozie și în orice alt loc, unde se vor afla, luându-i cu sila cu tot avutul și să-i aducă înapoi la locul de unde au fugit și nimeni să nu se opună la acest hrisov al Domniei noastre. Octomvrie ziua 24 anul 7198 (1689). A tradus din moldovenește întocmai Registratorul Colegial Gandrabur.

XIX. Dela Boierii Divanului Principatului Moldovei. Prin aceasta se face cunoscut că d. Stolnic Constantin Donici a fost distins prin ordinul General-Feldmareșalului cu gradul de Vel Spătar; de aceea, următor rangului acestei demnități, trebuie să-și păstreze acest rang cu cinste, după cum se cuvine unui rang Boieresc de Vel Spătar; au iscălit originalul: Lupu Balș Logofăt, Iordache Balș Visternic, Constatin Grecianu Ban, Constantin Balș Stolnic. 13 Decemvrie 1772. Inscris în cartea Vistieriei. A tradus din moldovenește întocmai: Registratorul Colegial Gandrabur.

XX. Dela Divanul Principatului Moldovei. Domnului Clucer Dimitrie Donici. Având grijă de păstrarea dreptății obștești, care este cea dintâi îndatorire a Guvernului, precum și din dorința noastră umană deosebită de a extinde asupra tuturor locuitorilor grațiile cu puțință potrivit rangului lor: printre alte hotărâri folosite, ne-am îndreptat luarea-aminte și asupra pricinilor locuitorilor acestui Principat, găsind că e bine ca, pentru satisfacerea liniștei lor neturburate, să numim la toate ținuturile, pe lângă Ispravnic, și un Judecător. Ca urmare, în Ținutul Neamț, numim în această din urmă funcțiune de dv. Vel Clucer Dimitrie Donici; de aceea, următor îndeplinirii îndatoririi acestui rang al dv., trebuie întâi, ca pe toți aceia care vin cu jalbe sau pricine, să-i primiți cu bunăvoință, să le ascultați plângerile cu toată atenția și să cercetați amănunțit dovezile care lămuresc chestia împricinaților, să faceți la judecată toată dreptatea fără niciun folos personal sau părtinire și să înzestrați partea care are dreptate cu câte o carte de judecată cu arătarea amănunțită a pricinii. Lipsurile sau amenzile care se vor întâmpla, să le hotăriți printr'o carte de judecată și să le prezentați Ispravnicului ținutului pentru hotărîrea executării. La judecarea pricinilor trebuie să aveți un jurnal pentru înscrierea cărților de judecată, jalbelor și a altor chestiuni, precum și pentru acelea care vor fi judecate de dv. personal sau de

dv. împreună cu altcineva. Făcând toate eforturile cu putință pentru executarea vigilentă a dreptății și procedând în toate cazurile cu înțelepciune, veți fi distins cu grații deosebite, iar în caz contrar orice neglijență a dv., cât de mică ar fi ea, nu va rămânea fără pedeapsă. 1 Iunie 1808. Au iscălit originalul: Costache Ghica Logofăt, Iordache Canta Visternic, Balș Logofăt, Iordache Hatman, Iordache Roznovanu Visternic, Sandu Sturdza Vornic. A tradus din moldovenește Registratorul Colegial Gandrabur.

89. Hâjdeu

Locotenent al armatelor Austriace Tadeu Ioan, fiul lui Hâjdeu, de 53 ani, în retragere, își are domiciliul în Ținutul Hotin, căsătorit, are fii: din prima căsătorie pe Tadeu, de 22 ani, care servește la regimentul de Mușchetari din Briansk, ca Ștaps-Căpitan, iar din a doua căsătorie pe Alexandru, de 9 ani, și pe Boleslav, de 8 ani. Stapânește în Ținutul Hotin avere imobilă care i-a fost dăruită, jumătate din satul Cristinești, unde se află 40 curți de locuitori. Spița neamului: Ștefan Petriceicu Hâjdeu, Domn al Moldovei, Iancu Gheorghe Lupașcu Hâjdeu, Ștefan Dominic Hâjdeu, fiul său Ioan, acesta a avut pe Tadeu, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la originea sa nobilă, Locotenentul în retragere al armatelor Austriace Tadeu Ioan, fiul lui Hâjdeu, a prezentat ca dovezi: o copie de pe o hotărîre dată de Comisiunea Nobililor din Podolia, la 21 Iulie 1805, și un act care i-a fost eliberat dela aceeași Comisiune familiei Hâjdeu și în care se arată că neamul Hâjdeu e trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor pentru gubernia Podolsk, iar la acea Comisiune Tadeu, împreună cu frații săi Ioan și Felix și verii săi Apolinar, Nicodem și Stanislav, au prezentat spre cercetare, cu privire la originea lor nobilă, următoarele acte: 1. Diploma (Indigenatul) Regelui Poloniei Ioan III, din anul 1676, de pe timpul adunării Seimului dela Krakowia, dată Domnului Moldovei Petriceicu Voevod, prin care Domnul, împreună cu nepoții săi de soră, Nicolae și Iancu Gheorghe Hâjdeu, au fost admiși — pe temeiul tuturor drepturilor proprii și al privilegiilor, cu dispoziția de a li se plăti anual din Vistieria publică câte 20 zloți polonezi, până când se va ivi ocazia de a li se dărui o moșie; 2. O sentință din cărțile

judecătorești ale Ținutului Przemysl din anul 1697, prin care toată moștenirea rămasă dela Domnitorul Ștefan Petriceicu a fost dată nepoților Domnului, Nicolae și Iancu Gheorghe Lupașcu Hâjdeu, străbunicii acelora care și-au dovedit noblețea; 3. Un Rescript al Regelui Poloniei August II Electorul, dela 5 Februarie 1698, prin care s'a poruncit ca moșiile rămase după moartea lui Ștefan Petriceicu, Domn al Moldovei, în Ținutul Sambor, pe care le-a încălcat pe nedrept Hampinski, să fie date lui Iancu Gheorghe Hâjdeu, adevăratul și cel mai apropiat moștenitor; 4. O chitanță judecătorească din anul 1701, dela Tribunalul din Lwow, dată de Iancu Gheorghe Lupașcu Hâjdeu văduvei răposatului Domnitor al Moldovei Ștefan Petriceicu că, pe temeiul sentinței, a moștenit averea Domnitorului pomenit și dovedește că el, Lupașcu, a fost fratele lui Nicolae și fiul lui Ștefan Hâjdeu; 5. Un extras de căsătorie dela 17 Ianuarie 1706, a lui Iancu Gheorghe Lupașcu Hâjdeu cu Constanța Krzywkowska; 6. Un extras de botez din anul 1711, că Ștefan Dominic Hâjdeu a fost fiul numiților Iancu Gh. Lupașcu Hâjdeu și al Constanței Krzywkowska; 7. Un extras din cărțile de stare civilă ale familiei Olszanicki, că tatăl doveditorului și al fraților săi Ioan și Felix, Ioan, a fost fiul lui Ștefan Dominic; 8. Testamentul lui Ioan Hâjdeu, tatăl celor trei frați pomeniți, dela 26 Mai 1805, certificat de Judecătoria Județeană din Skwirsk la aceeași dată și pe urmă înscris la Judecătoria Județeană din Leticzew, prin care se dovedește că a fost fiul lui Ștefan Dominic, nepotul lui Iancu Gheorghe Lupașcu, strănepotul lui Ștefan, și a împărțit pe fiii săi Tadeu, Ioan și Felix, și tot acolo spune că Apolinar și Nicodem sunt fiii lui Toma, iar Stanislav e fiul lui Carol, frații săi buni, și că trebuie să fie împreună în toate apartenențele; și 9. Lista nobililor a Mareșalului din Leticzew, că Tadeu Petre Hâjdeu e fiul lui Ioan, nepotul lui Ștefan Dominic, strănepotul lui Iancu Gheorghe Lupașcu, străstrănepotul lui Ștefan; Ioan și Felix sunt frații săi, iar Apolinar, Nicodem și Stanislav sunt verii lui. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, pe temeiul art. 90 al Gramotei către Nobilime, prin încheierea dată la 6 Iulie 1821, a hotărît ca Tadeu Hâjdeu să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova, cunoscuți din sec. XV ¹⁾. David; fiul său: Efrem, pârcălab de Hotin; fiul acestuia: Ștefan, paharnic, căsătorit cu Roxandra, sora lui Ștefan Petriceicu-Vodă. Urmează spița oficială a neamului, până la petiționarul Tadeu Hâjdeu (1769—1835), literat polonez ²⁾, tatăl scriitorului erudit, Alexandru (1811—72), și al literatului Boleslav († 1886). Fiul lui Alexandru, Tadeu-Bogdan Petriceicu-Hasdeu (1838—1907), savant ilustru, membru onorar al multor Academii europene; fiica sa: Iulia (1869—88), poetă de o rară distincție sufletească. Familia Hâjdeu în Basarabia s'a stins.

90. Hâncul

Ioniță Lupul, fiul lui Hâncul, de 55 ani, fără grade, căsătorit, are fii: pe Nicolae, de 11 ani, Isaia, de 8 ani, Iordache, de 7 ani. Copiii răposaiților săi frați, al lui Ioan, — Dimitrie, de 21 ani, Nicolae, de 20 ani, și Miron, de 10 ani; al lui Mihail, — Agapie, de 18 ani. Necăsătoriți. Din avere imobilă, cu toate că le aparține a patra parte din moșia Săcăreni din Ținutul Orhei, e cu pricină. Spița neamului: Mihalcea Hâncul Vel Sărdar, Dimitrașcu Hâncul Stolnic, Miron Hâncul Căpitan, Lupul Hâncul Căpitan. A avut fii: Mihail, Ioan și Ioniță Hâncul, doveditorul de acum al nobleței, Ioan a avut pe Dimitrie, Nicolae și Miron, iar Mihail — pe Agapie. Cu privire la originea nobilă a Hânculeștilor, s'a stabilit din actul genealogic, întărit de documentele care urmează mai jos: 1. Din două hrisoave ale Domnitorului Gheorghe Ghica Voevod, dela 2 Mai 7167 (1659), și al lui Ștefan Voevod, dela 2 Ianuarie 7168 (1660), se vede că lui Mihalcea Hâncul, Vel Sărdar, i-a fost dată — pentru meritele lui — moșia Mânești din Ținutul Trotuș; 2. O copie, certificată de Sărdăria Orheiului, de pe documentul dela 4

¹⁾ Z. Ralli-Arbure. *Basarabia în veacul XIX*. București, 1899, p. 748 și urm.

O. Lecca. *Familiiile boierești române*. București, 1911. S. 46.

I. Dragomirescu. *Ideile și faptele lui B. P. Hasdeu*. București, 1913.

S. Zotta. *Spița neamului Hâjdău cu unele date noi*. *Arhiva Genealogică*. Iași, 1913, Nr. VII—IX, p. 139—176.

²⁾ G. Bezviconi. *Cărturarii basarabeni*. Chișinău, 1940, p. 23 și urm.

August 7271 (1663), cu privire la împărțirea unor moșii și țigani, care s'a făcut între urmașii Hânculeștilor; 3. Un act dela 20 Martie 1781, în care se arată că, copiii Căpitanului Miron Hâncul, nepoții Stolnicului Dimitrașcu Hâncul, strănepoții Sărdarului Mihalcea Hâncul, printre care a fost semnat pe acel act Lupul Hâncul, fiul lui Miron, au dăruit mănăstirii Vlădicina un iaz de moară numit Grebence de lângă râul Cogâlnic din Ținutul Lăpușnei, pe pământul Pereni; și 4. Hrisoavele Domnitorului Alexandru Ioan Kallimah Voevod, dela 22 Iulie 1796, în care se arată că, în urma cererii fiilor Căpitanului Lupul Hâncul: Mihail, Ioan și Ioniță Hâncul, care își au domiciliul în Ținutul Orhei, au fost cercetate dovezile și s'a stabilit că sunt, în adevăr, de origine Boierească și strănepoții lui Mihalcea care a fost Sărdar, din care Ioniță e doveditorul de acum, iar Mihail și Ioan sunt părinții unor minori, pentru care a stăruit la fel. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 10 Decembrie 1821, a hotărât ca acest neam să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar zapisul din 1781.

Insemnări.

Români din Moldova. Familie răzeșită ¹⁾, cu nenumărați urmași care se trag direct din Sărdarul Mihalcea, ctitorul mănăstirii Hâncu, vestit prin răscoala împotriva Grecilor sub domnia lui Duca-Vodă (1671—1672) ²⁾. Dr. Calistrat P. Hâncu (1851—1927) a fost fruntaș al zemstvei jud. Bălți ³⁾.

Documente.

I. Copie de pe hrisovul Domnului Ghica Voevod dela 2 Mai anul 7167 (1659). Noi, Gheorghe Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Credinciosul nostru Boier Sărdarul

¹⁾ Dosarele Nr. 296, 1836, 447 file, și Nr. 300, 1856, 93 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ C. Stoide. *Un episod din domnia lui Gh. Duca. Arhiva*, Iași, Nr. 1-2, 1936, p. 56 și urm.

A. Sava. *Documente privitoare la târgul și ținutul Lăpușna*. București, 1937.

³⁾ *Din trecutul nostru*. Nr. 1, 1933. Arhiva L. C. Hâncu (Chișinău).

Mihalcea Hâncul, arătat aici, a slujit sub diferiți Domni cu credință și dreptate, în sfârșit ne-a slujit și nouă și Țării noastre Moldovenești și slujește și acum cu mare credință și dreptate. De aceea, văzând acest serviciu credincios al lui, l-am răsplătit și pe el cu deosebita noastră milă și i-am dat în dar un sat așezat în Țara noastră Moldovenească în ținutul Trotușului, numit Mânești, care sat a aparținut înainte Hatmanului Vasile, fratele lui Ștefan Voevod, dar pentru faptele sale rele i-am luat acest sat, pentru că nu odată s'a ridicat cu oștirile ungurești și ne ataca cu sabia, aducând multă ruină și jefuind pe bieții locuitori ai Moldovei; dar Dumnezeu nu le-a ajutat și de aceea s'au întors rușinați; de aceea de azi înainte pentru totdeauna numitul Boier al nostru, iar după el și urmașii săi au dreptul să stăpânească în liniște satul pomenit mai sus, și acela pe care Dumnezeu îl va face Domn al Țării Moldovei, din fiii sau din neamul nostru sau pe altcineva pe care îl va alege Dumnezeu de Domn, să n'aibă drept să anuleze acest hrisov de danie al nostru, ci trebue drept răsplată pentru credința cu care Hâncul ne-a servit, să-l răsplătească și să-l întărească în stăpânirea numitului sat Mânești; iar dacă cineva ar cuteza să calce acest hrisov de danie al nostru, Dumnezeu care a făcut cerul și pământul și toți sfinții Săi să nu-i ierte asemenea crimă și să împărtășească soarta veșnică a lui Iuda și a lui Arie cel blestemat de trei ori, amin. Scris în Iași, pe copie e scris: Insuși Domnul a poruncit. Iscălitura lui Gheorghe Ghica Voevod. A tradus Gheorghe Euloga Dascăl. 28 Iunie 1785.

II. Copie de pe hrisovul sârb dela Domnul Ștefan Voevod, dela 2 Ianuarie 7168 (1660). Prin acest hrisov Domnesc al nostru am miluit și întărit după Boierul nostru Sărdarul Mihalcea Hâncul moșia lui proprie satul Mânești din ținutul Trotuș, care i-a fost dată în dar de Domnul Ghica Voevod, precum se vede din hrisovul aceluiasi Domn Ghica, care sat a aparținut înainte Hatmanului Vasile, fratele lui Ștefan Voevod, dar pentru faptele sale rele i-a fost luat de numitul Voevod Ghica, pentru că nu odată a atacat împreună cu trupele ungurești pe numitul Domn Ghica, ca să-l răstoarne de pe Scaun, și săvârșind multe jafuri pe biata noastră Țară Moldovenească; dar Dumnezeu nu i-a ajutat și de aceea s'a întors rușinat; după ce Dumnezeu ne-a deschis porțile harului său și ne-a miluit Domnia și stăpânirea Țării Moldovei, după urcarea

noastră pe Scaunul părintesc al Domnului Vasile Voevod, pentru aceasta am luat toate satele și moșiile care au aparținut lui Gheorghe Ștefan Voevod, pentru că pe când era Vel Logofăt, numitul meu tată Vasile Voevod i-a dat multă avere în păstrare; dar el nutrind ură, s'a ridicat cu trupele ungurești și muntenesti și ne-a uzurpat Domnia, pricinuindu-ne multe pagube; de aceea de acum și pentru totdeauna numitul Boier al nostru Sărdarul Mihalcea Hâncul are dreptul să stăpânească în liniște numitul sat Mânești, ca pe o moșie a lui ce i-a fost dată în dar; ca urmare, miluind și noi pe numitul Boier al nostru Sărdarul Mihalcea Hâncul, cu satul pomenit Mânești, îl întărim în stăpânire prin acest hrisov al nostru. Scris în Iași. Pe copie e scris: Insuși Domnul a poruncit. Iscălitura lui Ștefan Voevod. A tradus Gheorghe Euloga Dascăl. 28 Iunie 1785.

III. Impărțirea moșiilor și ȝiganilor făcută între fiii Vel Căpitănelui Miron Hâncul, după cum se arată mai jos: anul 7271 (1763) Iulie ziua 20. Partea lui Lupu: o parte întreagă din satul Săcăreni din Ținutul Lăpușna, împărțit în trei, un loc întreg de moară care intră în partea a treia, vechea casă părintească cu o grădină cu pomi roditori lângă ea și alte lucruri care i se vor cuveni, o parte și jumătate din altă parte cât i se va cuveni, cu un loc întreg de moară; de asemeni a patra parte din alt loc de moară din satul Pereni din același ținut; o parte din satul Sângera din același ținut, care e împărțită în patru. Partea Catrinei: jumătate din partea satului Sângera cu grădina cu pomi roditori și cât i se va cuveni, jumătate din satul Molești cu un loc de iaz și cu un loc potrivit pentru stupărit, în Ținutul Lăpușna. Jumătate din satul Condrești cu un loc întreg de moară, loc potrivit pentru stupărit cât va fi partea ei, în același ținut; toate acestea sunt incluse în foaia de zestre a ei, a patra parte din satul Sângera în același ținut. Partea Sinicăi, sora mai mică: în Ținutul Lăpușna jumătate din satul Săcăreni, un loc întreg de moară, grădini cu pomi roditori câte i se vor cuveni; jumătate din satul Molești cu locuri de iaz și cu un loc prielnic pentru stupărit în același ținut, jumătate din satul Condrești cu locuri prielnice pentru stupărit câte i se vor cuveni; toate acestea au fost incluse în zestre a ei. A patra parte din satul Sângera în același ținut. Partea Mariei, sora mai mare, satul întreg Briteni după hotărnicire cu un loc întreg de moară, loc

potrivit pentru stupărit cu pomi roditori în Ținutul Lăpușna, jumătatea unui loc de moară în satul Ciuciuleni pe râul Cogălnic cu o parte din stepă, care i se cuvine potrivit zapisului și alt loc de moară, numit Mârzauca în același ținut, dar cum aceste locuri de moară în pricină pentru care Maria a început să ceară dreptate judecății, căci dacă le va câștiga atunci frații ei să nu mai aibă pretenții asupra părților care i se cuvin din acele locuri de moară, iar dacă în caz contrar nu le va câștiga, atunci nici ea nu va mai fi în drept să ceară fraților săi parte, nici cheltuelile pe care le va face cu procesul. A patra parte a satului Sângera din același ținut, partea Lupei, măritată cu Hranacea; jumătate din satul Tașcani și a patra parte a unui loc de iaz cu 2 zapise; această parte i-a fost lăsată de tatăl ei Miron Hâncul. Satul întreg Bondești cu locuri de iaz, care loc i-a fost dat de frații ei la împărțeală. Partea Nastasiei, măritată cu Căpitanul Nicolae Iacom: a treia parte a satului Săcăreni cu un loc întreg de moară și grădini cu pomi roditori câte i se vor cuveni lui Iacom și pe care le stăpânește pe temeiul zapisului ce i-a fost dat de socrul său Miron Hâncul la logodna fetei sale, în fața oamenilor întrebuițați în acest scop; de aceea potrivit zapisului ce i-a fost dat atunci de tatăl ei, ea are dreptul să stăpânească toată această avere, ca și locul de moară arătat mai sus, țigani înșă rămân pentru că au fost împărțiți la socoteală în patru: Lupu, Maria, Catrina și Sinica, afară de aceia care i se cuvin Lupei și Nastasiei, măritată cu Căpitanul Nicolae Iacom, pentru că pe aceste două surori le-a înzestrat însuși tatăl lor Miron Hâncul și a dat fiecareia țigani care îi aparțineau. 44 suflete de țigani au fost găsiți împreună cu cei vânduți, ceea ce face în total 48, iar din cei vânduți fiecare e pus la socoteală aceluia frate de care a fost vândut acel țigan, de aceea se cuvine de partea fiecărui frate câte douăsprezece suflete. Partea lui Lupu: 1, Andronache și Vasilache, Cosma țigani vânduți de Lupu. 1, Tudora soția lui Andronache vândută și ea. 1 fiu al lor de asemeni. 1, Ursu fiul Chimingerului de asemeni. 1, Paraschiva fata Chimingerului, pe care a avut-o dela soția întâia. 1, fiul Paraschivei de asemeni. $\frac{1}{2}$, fiul Paraschivei care e socotit drept jumătate de țigan. 1, Teodor Chifane burlac. 1, Marin țigan bătrân. $\frac{1}{2}$, fiul lui Eftimie Cizmarul care se găsește la mănăstirea Căpriana. 1, fiul Istiniei, sora lui Teodor, frați din neamul Șapte Iepe. 2, țigăncile surorile lui Ioniță Armancea Leția, care țigan este din

ținutul de Miază-zi al Basarabiei, numit Bugeac, în total 12, doisprezece. Partea Mariei, sora mai mare: 1, Maria, fata lui Constantin Costin vândută lui Vasile Abaza; 2 fii ai ei deasemeni vânduți. 1, Măriuța, țigancă, vândută lui Anastase Leițicanu. 1, Măriuța, țigancă pe care au vândut-o ginerii lor Căpitanul Nicolae Iacom. $\frac{1}{2}$, pe băiat l-au vândut de asemeni. 1, fiul lui Pacul vândut lui Nicolae Kogălniceanu. 1, Gafița fata Ileanei Babanase soția unui țigan din mănăstirea Gârbovăț. $\frac{1}{2}$ fiul Gafiței. $\frac{1}{2}$ fiul Măriuței fata lui Murache. 1, Istinia, țigancă, sora lui Toader, frații Șapte Iepe. Catrina sora lui Toader Mogai. 1, exclus dintre cei vânduți cu 42 lei, care i se cuvineau Mariei pentru întregirea sumei de 126 lei, după cum se arată în lista de judecată. 13, în total treisprezece. Partea Catrinei: 1, fata lui Toader Ștefăniță, vândută lui Vasile Potlog. 1, fiul ei vândut tot lui Potlog. 1, Maria, sora lui Ursu, vândută. 2, fiii Anghelinei, sora lui Mogai, vânduți lui Vasile Abaza. 1, Nicolae fiul lui Marin. 1, Safta fata Tudorei. 1, fiul lui Ioniță fiul lui Ștefăniță. 1, fiul Istiniei, sora lui Toader Gratie din neamul Șapte Iepe. 1, Tudora sora lui Mitache. 2, fiii ei, în total doisprezece. Partea Sinicăi: Ștefania, vândută Stolnicului Toma Luca; fiul ei vândut aceluiași Luca. 1, fiul Mariei, sora lui Ursu, vândut lui Vasile Abaza. 1, Toader Mogai vândut de Lupu Hâncul tot lui Abaza. $\frac{1}{2}$, fiul lui. 1, Anghelina sora lui Mogai. 1, fiul ei. 1, Ioniță fiul lui Ștefăniță. 1, fiul lui, vândut de Maria, lui Râșcanu. 1, fiul lui Nicolae, fiul lui Marin. 1, Ioniță fiul lui Furnică. 1, Măriuța fata lui Murache. 1, Fiul Istiniei, sora lui Toader Gratie din neamul Șapte Iepe. 12, în total doisprezece. 15 suflete de țigani, luați dela ei de d. Visternic Ioniță Kazimir, pe care au să-i ceară înapoi prin judecată, cu condiția că dacă îi vor câștiga, atunci țiganii aceștia vor trebui să intre în împărțeala pomenită, făcută între cei patru frați: Lupu, Maria Catrina și Sinica. Iar din cei șase țigani fugari se cuvine fiecărui frate câte un țigan și jumătate, iar pentru 30 chile de grâu și 70 sămânță de mătură, despre care surorile au arătat că acestea le-au venit anul trecut de pe desetina din satul Sângera și fiecare chilă de grâu e prețuită la 2 lei, iar sămânța de mătură la 1 leu, ceea ce face în total 130 lei, se cuvine Catrinei și Sinicăi din toată suma 58 lei, pentru patru boi și două vaci, iar lui Lupu 18 lei pentru un cal, care vite le-a luat sora lor Maria printr'o hotărîre judecătorească a Măriei Sale Domnului Ghica Voevod, iar vitele

acestea au fost prețuite de Vornicii de Poartă, iar din restul banilor să se scadă înainte de toate cheltuelile dacă se va stabili că au fost făcute pentru găsirea moșiei Sângera, pe urmă toate celelalte să fie împărțite de asemeni frățește, dar dacă suma de bani arătată primită dela desetină anul trecut va fi neîndestulătoare, atunci pentru completarea ei să se ia din desetina anului curent. Astfel, găsind drept, am făcut această împărțeală între noi, prin care fiecare din noi va avea să stăpânească partea lui în liniște și neturburat de nimeni. August ziua 4 anul 7271 (1763). Această copie este întocmai cu vechile zapise. Marcu Sărdarul.

IV. Noi, Alexandru Ioan Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Fiii Vel Căpitanului Lupu Hâncul: Mihail Hâncul, Ioan Hâncul și Ioniță Hâncul, care locuiesc în ținutul Orhei, pomeniți în prezentul hrisov al nostru, într'o jaloabă pe care ne-au înaintat-o, au arătat că se trag din Boieri și că sunt strănepoții lui Mihalcea Hâncul, biv Sărdar; de aceea, din respect pentru originea lor și pentru că n'au plătit niciodată biruri și n'au îndeplinit prestație, au cerut permisiune milostivă ca să nu fie supuși la aceste măsuri nici de acum înainte și să fie învredniciți de privilegii și miluiți Domnești, de care se bucură ceilalți Boieri. După cercetarea numitei lor jalobe, s'a stabilit în adevăr că se trag din Boieri și că sunt strănepoții lui Mihalcea Hâncul, biv Sărdar, precum adevăresc documentele pe care le au. De aceea, luând în considerație cererile petiționarilor și din respect pentru originea lor, găsind-o dreaptă, am hotărît prin acest hrisov al nostru să-i scutim de orice bir care aparține Vistieriei, precum și de toate dările și îndatoririle pe care le îndeplinesc ceilalți locuitori, de asemeni nici conducătorii numitului ținut nu sunt în drept să-i numească în delegații, pentru că, atunci când ar fi asemenea nevoie, asemenea însărcinări le va da Guvernul, în urma unor porunci speciale ale Domnului. Afară de aceasta, în ce privește veniturile care i se cuvin Vistieriei, îi scutim de plata desetinei asupra produselor, dând fiecăruia din ei dreptul de a avea fără plata desetinei: cinci stupi cu albine și cinci porci, fără plata goștinei cincizeci de oi, vădrăritului, cincizeci de vedre de vin, pentru aceste produse, ca o proprietate a lor, să nu li se ia nici desetină, nici goștină, nici vădrărit; de asemeni fiecăruia din ei i se dă dreptul să aibă pentru serviciu câte doi străini pe care îi pot dobândi din alte stăpâniri

străine, care oameni sunt scutiți și ei de orice bir către Vistierie, dări și îndatoriri la care sunt impuși ceilalți locuitori, și au să fie numai pentru folosința lor casnică. Ca urmare, poruncim d-lor Sărdari ai Ținutului Orhei, precum și dregătorilor și altor slujbași care se găsesc în slujbă, să îndeplinească întocmai tot ce s'a hotărât prin acest hrisov. Anul 1796 22 Iulie. A întărit Vel Visternicul, a tradus întocmai din original: Kifalov.

91. Iamandi

Asesorul Colegial Ioan Iamandi, de 43 ani, Ispravnicul Ținutului Orhei, căsătorit cu fata Paharnicului Criste, Maria, are copii, Vasile, de 11 ani, Dimitrie, de 10 ani, Ștefan, de 2 ani, Matei, de 6 luni, și fete: Roxandra, de 8 ani, și Ana, de 6 ani. Stăpânește prin cumpărare în Ținutul Orhei moșiile Mircești, cu 150 săteni gospodari, Păcureni, cu 110 săteni gospodari, părți din Cornești și Bocenii, cu 24 săteni gospodari, și în Ținutul Hotin moșiile Cotela, părți din Solonenca și Melenteuți, cu 150 săteni gospodari, jumătate din Moșinețul, cu 50 săteni gospodari, jumătate din Hâjdeul, cu 32 săteni gospodari, Zelena, cu 26 săteni gospodari, și Șărbachi, cu 28 săteni gospodari, osebuit 133 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Vărul său Vasile Iamandi, de 40 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Tighina. Căsătorit cu fata Stolnicului Râșcanu, Smaranda, are fii: pe Nicolae, de 12 ani, Dimitrie, de 11 ani, și Ștefănache de 3 ani. Stăpânește în Ținutul Tighina moșia cumpărată Sărata, pe care sunt 137 gospodari, și în Ținutul Iași, prin moștenire, o parte din moșia Boroseni, cu 28 săteni gospodari. Spița neamului: Medelnicerul Iamandi, fiul său Ioniță Iamandi Jitnicer, fiii acestuia: Vasile Stolnic și Toma Vel Ban; copiii — celui dintâi, Asesorul Colegial Ioniță, și al celui din urmă, Vasile, doveditorii de acum ai nobleței.

1. Strămoșul doveditorilor de noblețe a avut întâi rangul de Vel Armaș, precum se arată în actul dela 15 Iunie 7213 (1705), pentru pământul care i-a fost dăruit de Nicolae, fiul Preotului Țurca, și din porunca Domnitorului Racoviță, dela 16 Noemvrie 7217 (1708), cu privire la hotărnicirea pământului pomenit; apoi a avut rangul de Vel Jitnicer, ceea ce se vede din hrisovul Domnitorului Nicolae Alexandru Voevod, dela 20 Iulie 7220 (1712), pentru via care i-a fost dăruită la Huma, apoi rangul de Clucer, precum reiese din actul

judecătorească dela 26 Noemvrie 7224 (1715), dela Arhiepiscopul Moldovei și al Munteniei, dat cu privire la o pricină a lui Iamandi, și, în sfârșit, rangul de Medelnicer, precum se vede din documentul Domnitorului Grigore Ioan Voevod, dela 29 August 7270 (1762), dat în legătură cu o pricină pentru o vie; 2. Din acest document reiese că acest Medelnicer a avut un fiu, pe Jitnicerul Ioniță Iamandi; 3. Din documentul dela 8 Iunie 1775, iscălit de cei trei frați Iamandi, cu privire la averea părintească ce li se cuvine, reiese că Vasile și Toma Iamandi sunt fiii Jitnicerului Ioniță Iamandi, iar în documentul dela 17 Februarie 1794, al Domnitorului Mihail Sutzo, se vede că acești Vasile și Toma sunt, în adevăr, frați și că au avut rangurile de Stolnic, iar ultimul din ei a fost pe urmă Vel Ban, ceea ce se vede din tranzacția dela 5 Septemvrie 1805, încheiată în legătură cu pricina dintre fiii acestui Ban și mănăstirea Dolgești, pentru o moșie părintească; 4. Că dintre doveditori, Asesorul Colegial Ioniță, e fiul Stolnicului Vasile, iar vărul lui, Vasile, e fiul lui Toma Iamandi, se vede: a) din documentul judecătorească dela 7 Februarie 1801, aprobat de Domnitorul Ipsilanti, în legătură cu o pricină pentru o moșie și în care Ioniță Iamandi e trecut ca fiul Stolnicului Vasile Iamandi, și b) în documentul dela 18 Noemvrie 1786, dat lui Toma Iamandi de soția sa, printre copiii lor e trecut și fiul lor Vasile; și 5. Că dintre doveditorii de acum Ioniță Iamandi are gradul de Asesor Colegial, se vede din ucazul Senatului Ocârmuitor, dela 21 Mai 1818, Nr. 13.239. După cercetarea căror dovezi, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, găsind că dau dreptul la o noblețe veche, prin încheierea dată la 16 Noemvrie 1821, a hotărît ca Asesorul Colegial Ioan și Vasile Iamandi să fie trecuți, împreună cu neamul, în partea VI-a a cărții genealogice, cel dintâi pentru Ținutul Iași, iar cel din urmă pentru Ținutul Tighina.

Familie confirmată abia în 1849 și înscrisă în partea I-a a cărții nobilimii cu vechimea din 1801.

Insemnări.

Asesorul Colegial Iamandi a murit în 1827, la Chișinău ¹⁾. C. Sion ²⁾ coboară această familie din tâlharul greco-bulgar Iamandi-Balis; nu este decât o părere.

¹⁾ Dosarul Nr. 316, 1849, 204 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ *Arkondologia Moldovei*. Iași, 1892, p. 431.

92. Krupenski

Consilierul Colegial Matei Krupenski, de 42 ani, Vice-Guvernatorul Basarabiei, căsătorit cu fata General-Maiorului Comneno, Ecaterina, are fete: pe Maria, de 2 ani, și Eliza, de 8 luni, stăpânește în Ținutul Hotin moșiile: Lamacineț, locuită de 140 săteni gospodari, Racinții sau Mihalcău, cu 120 familii de săteni, Corjăuți, cu 160 familii de săteni, și moșia nelocuită Cicicani. Toată această avere îi aparține prin cumpărare și prin moștenire. Consilierul Titular Teodor Krupenski, de 30 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău, necăsătorit, stăpânește în Ținutul Orhei 800 desetine de pământ în satul Ialoveni, dobândite prin cumpărare. Spița nealui: Medelnicerul Sandul Krupenski, fiul său Stolnicul Lupul Krupenski, fiul acestuia Vornicul Iordache Krupenski, și fiii acestuia: Matei și Teodor Krupenski, doveditorii de acum ai nobleței: 1. Doveditorii de noblețe Matei și Teodor Krupenski își încep genealogia dela strămoșul Krupenski care a avut rangul de Ușier, precum se vede din actul de cumpărare dela 22 Noemvrie 7204 (1695), pentru a patra parte din moșia Modoșești, dobândită prin cumpărare de fiii lui Krupenski, Timuș și Vasile; că rangul de Ușier era pe vremea aceea printre cele mai mari ranguri de ale Divanului, se arată în Descrierea Istorică a Moldovei a Prințului Cantemir; 2. Din alt act de cumpărare din același an, Mai 28, se vede că din fiii pomeniți mai sus ai Ușierului Krupenski, Vasile Krupenski a avut rangul de Cămarăș, dar dacă a avut urmași și pe cine anume, atât Vasile, cât și fratele lui Timuș Krupenski, doveditorii nu pot adevăra în scris, din cauza împrejurărilor turburi din Moldova n'au posibilitate să aibă legături cu Boierii Krupenski care se află dincolo de Prut; de aceea, trec la Medelnicerul Sandul Krupenski; 3. Că Sandul Krupenski a avut întâi rangul de Vel Jitnicer, iar pe urmă pe acela de Vel Medelnicer, se arată în hrisoavele Domnitorilor Nicolae Alexandru Voevod, din anul 7219 (1711), și Ioan Teodor Voevod, din anul 7267 (1759); 4. Lupul Krupenski, Vel Stolnic, a fost fiul Medelnicerului Sandul Krupenski. Aceasta se dovedește prin hrisovul precedent al Domnitorului Ioan Teodor Voevod; 5. Că tatăl doveditorilor de noblețe, Vornicul Iordache Krupenski, e fiul acestui Stolnic Lupul Krupenski, se dovedește prin actul de cumpărare dela 1 Octomvrie 7254 (1745) și două hrisoave ale Dom-

nitorilor Ghica Voevod, din anul 7256 (1748), și Matei Ghica Voevod, dela 7 Decemvrie 7263 (1754), unde se vede că moșia Feredieni din Ținutul Hârlău a fost cumpărată de Stolnicul Lupul Krupenski; în actul judecătoresc al Divanului Moldovei din 1792, dat cu prilejul pricinii pe care a avut-o Iordache Krupenski pentru moșia arătată Feredieni, se arată că Divanul, după cercetarea documentelor prezentate de către el, a stabilit că această moșie a fost cumpărată de tatăl lui Iordache Krupenski, adică Vel Stolnicul Lupul Krupenski, iar că acest Iordache a avut, în adevăr, rangul de Vornic, se vede din actul de cumpărare, certificată de Divanul Moldovei la 10 Iulie 1809, privitor la moșiile Fichișești și Ialoveni și satele: Untești, Milești, Colăcești și Horzinești din Ținutul Tutova; 6. Că doveditorii de noblețe Matei și Teodor Krupenski sunt fiii Vornicului Iordache Krupenski, cu privire la cel dintâi adeverește un document al Divanului, întărit la 22 Septemvrie 1813, cu privire la împărțirea unei averi imobile făcută între Matei Krupenski și Boierii Rossăt și Mavroçordat, iar cu privire la cel de-al doilea, documentul dela 11 Octomvrie 1811, pentru hotărnicirea moșiei sale moștenite Zamcioji, așezate în Ținutul Orhei; 7. Ucazul Senatului Ocârmuitor, dela 4 Decemvrie 1813, Nr. 13.835, dat în urma Ucazului Nominal al Maiestății Sale Imperiale, pentru înaintarea Consilierului de Curte Krupenski la gradul de Consilier Colegial; 8. Ordinul Guvernatorului Plenipotențiar Bahmetev către Guvernul Regional, cu arătarea Înaltului ordin către Senatul Ocârmuitor, dat la 29 Aprilie 1818, pentru întărirea Consilierului Colegial Matei Krupenski în postul de Vice-Guvernator; 9. Propunerea Senatorului Kușnicov, dela 4 Iulie 1809, sub Nr. 2361, pentru numirea în funcțiunea de vtori Logofăt la Divan a lui Teodor Krupenski; 10. Porunca Divanului Moldovei, dela 1 Aprilie 1812, pentru numirea lui vtori Logofăt Teodor Krupenski ca Ispravnic în Ținutul Roman; 11. Chitanța eliberată lui Teodor Krupenski dela al 2-lea Departament al Guvernului Regional al Basarabiei, dela 26 Mai 1814, cu Nr. 2044, pentru perceperea sumei cuvenite pentru gradul de Consilier Titular; și 12. Înaltul Ucaz dela 21 Ianuarie 1820, cu Nr. 53, pentru numirea lui Krupenski, care se află în serviciul Guvernatorului Plenipotențiar, Cavaler al Ordinului Sf. Vladimir clasa a IV-a. După cercetarea actelor arătate mai sus, prin care Matei și Teodor Krupenski și-au dovedit obârșia nobilă din neam în

neam până acum, pentru 111 ani, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, prin încheierea dată la 25 Octomvrie 1821, recunoscându-i de nobili, a hotărît să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pe Consilierul Colegial Matei, pentru Ținutul Hotin, iar pe Consilierul Titular Teodor Krupenski, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește de la dosar toate actele sus arătate afară de chitanța pentru gradul de Consilier Titular, Nr. 2044, și Rescriptul pentru Ordinul Sf. Vladimir, cl. IV, Nr. 53. Matei a fost confirmat « post mortem » în 1857, iar Teodor — în 1859.

Insemnări.

Polonezi românizați în sec. XVII. Blazonul lor fiind identic cu blazonul polonez « Roza » sau « Poraj », unii cercetători afirmă că familia Krupenski se trage din Poraj, la 962, ambasadurul Boemiei în Polonia ¹⁾. Nu găsim însă în genealogia poloneză nici un Krupenski, al blazonului « Poraj ». P. M. Krupenski ²⁾ relevă faptul că în Boemia, lângă Töplitz, exista castelul Krupke, blazonul săpat în piatră pe ruinele castelului, fiind același cu cel al familiei Krupenski.

Andronache Krupenski e Ușier în 1659 ³⁾. Fiul său, Vasiliță, postelnic, — după pomelnicul din biserica din Feredieni (Botoșani), s'a înșurat cu Domnița Roxandra, fiica lui Vasile Lupu-Vodă și văduva hatmanului Timuș Hmelnițki, din Ucraina. Fiul său, Sandu, medelnicer, a fost tatăl lui Lupu-stolnicul (1699—1772), ai cărui nepoți, Matei (1775—1855) și Teodor (1787—1842), sunt petiționarii de mai sus.

Matei a fost primul vice-guvernator al Basarabiei (1816—23), înșurat cu Ecaterina (1796—1848), fiica generalului Hr. M. Comeneno. Fiii lui Matei ⁴⁾: Gheorghe (1823—63), mareșal de Hotin, tatăl lt.-generalului Matei (1859—1920); și Nicolae (1822—92), mareșal provincial și șambelan, înșurat cu Nadejda von Hintz.

¹⁾ N. Krupenski. *Proiectul pentru restabilirea Arborelui Genealogic al familiei Krupenski*. Iași, 1908.

²⁾ Arhiva P. M. Krupenski (Pavlovca-Hotin).

³⁾ *Din trecutul nostru*, X, 1939, pp. 5—52.

⁴⁾ Matei a mai avut trei fiice: prințesa Maria G. Cantacuzino, prințesa Eliza Dim. Sutzo și Sofia Alcibiade Arghiropol.

(1829—1911). Copiii lui Nicolae: Anatole (1850—1923), ministru plenipotențiar în Norvegia, ambasador al Rusiei în Italia, maestru al Curții, însoțit cu contesa L. Trianji; Mihail (1851—1905), mareșal provincial și șambelan, însoțit cu Ana N. Catargi (1852—1927), — copiii lor: Nicolae, mareșal de Hotin, Elena, domnișoară de onoare; și Pavel, diplomat; Gheorghe (1857—1925), președinte al zemstvei provinciale; Alexandru (1861—1939), mareșal provincial, maestru al Curții, conducător al partidului Centrului din Basarabia, însoțit cu Eufrosina A. Casso (1862—1915); Pavel, șambelan și deputat al Dumei, însoțit cu prințesa M. A. Vacvacov; și Vasile, ambasador al Rusiei în China și la Tokio.

Teodor Krupenski s'a căsătorit cu prințesa Smaranda D. Moruzi (1801—74), cu care a avut trei copii: Dimitrie (1834—78), mareșal, însoțit cu Alexandrina Catargi (1846—1907); Eufrosina (1835—1925), măritată cu prințul P. Viazemski; și Teodor (1837—94), creatorul și dictatorul partidului Grecesc din Basarabia. Copiii lui Dimitrie: Smaranda, Gheorghe, șambelan și consilier de stat efectiv, Dimitrie, ofițer de gardă, Teodor, mareșal, Alexandru, șambelan și director al teatrelor imperiale, Sofia și Nicolae, deputat al Dumei.

Familie care a avut un rol important în destinele Basarabiei; mai toți reprezentanții ei și-au făcut studiile la colegii privilegiate și au fost ofițeri ai gărzii imperiale.

Documente.

Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Alexandru I, Împăratul și Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc., etc. Consilierului Nostru Titular, aflat în personalul Guvernatorului Plenipotențiar, Krupenski. Pentru recompensarea serviciului dv. zelos și sârguitor, certificat de Guvernatorul Plenipotențiar al Regiunii Basarabiei, v'am conferit Atotmilostiv prin Ucazul dela 20 Ianuarie 1820, dat Capitulu-lui, Cavaler al Ordinului Sfântul Vladimir clasa a patra. Am poruncit să iscălească — pentru certificare — acest Ucaz, să-l întărească cu pecetea Ordinului și să vă transmită insignele Ordinului, Capitulu-lui Ordinului Imperiale Rosienești. Dat în S.-Petersburg, la 21 Ianuarie 1820. Au iscălit originalul: Cancelar al Ordinului Imperiale Rosienești, Narâșkin; Vistier Krâjanovski.

II. Cu mila lui Dumnezeu, Noi, Alexandru I, Împăratul și Autocratul Tuturor Rușilor, etc., etc. Consilierului Nostriu Titular Krupenski. Pentru recompensarea serviciului dv. zelos, activitatea deosebită pentru stărpirea ciumei, care a fost în Regiunea Basarabiei, și care a fost certificată de locțiitorul Guvernatorului Plenipotențiar de acolo, v'am conferit Atotmilostiv, prin Ucazul dela 3 Ianuarie 1822, dat Capitulului, Cavaler al Ordinului Sfânta Ana clasa a III-a. Am poruncit să iscălească — pentru certificare — acest Ucaz, să-l întărească cu pecetea Ordinului și să vă transmită insignele Ordinului, Capitulului Ordinilor Imperiale Rosienești. Dat în S.-Petersburg, la 31 Ianuarie 1822. Au iscălit originalul: Cancelar al Ordinilor Imperiale Rosienești Narâșkin, Mare Maestru de Ceremonii al Ordinilor Imperiale Rosienești Kologrivov și Vistier al Ordinilor Imperiale Rosienești Krâjanovski.

III. Propunere a Guvernatorului Plenipotențiar al Basarabiei, General de Infanterie Alexe Nicolaevici Balhmetev. Stimate Domnule Conte Carol Vasilevici ¹⁾, Consilierul Titular Teodor Krupenski, aflându-se în serviciul Maiestății Sale Imperiale dela intrarea Trupelor Rosienești în Principatul Moldovei și al Munteniei, a ocupat aici diferite funcțiuni și a îndeplinit însărcinări speciale, care cereau cunoștințe deosebite, spirit expeditiv și activ. După alipirea Regiunii Basarabiei la Rusia, d-l Krupenski, obținând supușenia Rosienească, a fost numit Sărdar sau Ispravnic Pământean al Ținutului Orhei și, în sfârșit, după retragerea din această funcțiune, a fost detașat în statul ce mi se cuvine în calitate de Guvernator Plenipotențiar. Aptitudinile acestui funcționar, care, pe lângă limbile Rosienească și Moldovenească, cunoaște și limbile Greacă, Germană și Franceză, i-au dat putința să fie întrebuințat la diferite ocupațiuni, în care a dovedit o reușită perfectă și a îndreptățit în totul încrederea Conducerii. Dând dreptate serviciului excelent și muncii Consilierului Titular Krupenski, le consider demne de atenția Atotmilostivă a Maiestății Sale Imperiale, și ca urmare am onoarea a cere ocrotirea Excelenței Voastre spre a solicita să fie distins cu Ordinul Sf. Vladimir clasa a IV-a și, afară de aceasta, d-l Krupenski să fie mutat la Colegiul Afacerilor Străine.

¹⁾ Nesselrode.

Cu distinsă stimă și perfect devotament, am onoarea a fi, Stimate Domn, al Excelenței Voastre supus servitor A. Bahmetev.

IV. Chitanță. În urma Ucazului Maiestății Sale Imperiale, Domnului Consilier Titular Teodor Krupenski, arătându-se că suma care se cuvenea dela d-sa Vistieriei pentru înaintarea la gradul de acum, împreună cu celelalte dări, a fost achitată și înscrisă la venit după destinație la al 2-lea Departament al Guvernului Regional al Basarabiei, drept care prezenta i-a fost eliberată cu iscălitură și pecete. Orașul Chișinău. 26 Mai 1814. Au iscălit: Bașotă Spătar, Consilier Lugovinski și Secretar Ovsianițki.

V. Atestat. În timp ce am cărmuit — din Inaltă dorință — Principatele Moldova și Muntenia, în calitate de Președinte la Divanuri, din observările mele am remarcat cu plăcere că prezentatorul acestuia, d-l Teodor Krupenski, Sărdar al ținutului Chișinău, fiind numit de Divanul Principatului Moldovei, cu aprobarea mea, Ispravnic în ținutul Roman, dela începutul anului în curs, a dovedit o adevărată sârguință și activitate în îndeplinirea acestei funcțiuni, atât în ce privește conducerea pământeană, cât și în satisfacerea nevoilor militare. Pentru certificarea acestora i-am eliberat prezentul, la părăsirea calității de Președinte în Divanuri, pe temeiul tratatului încheiat de Imperiul Rosienesc cu Poarta Otomană. În Mohilău pe Nistru. 29 Noemvrie 1812, Nr. 721. Al Maiestății Sale Imperiale, Atotmilostivul meu Împărat, Consilier Privat Efectiv, Senator și Cavaler al Ordinelor: Sf. Alexandru Nevski, Sf. Kneaz Vladimir clasa I-a mare Cruce, Sf. Mare Mucenic și Purtător de biruință Gheorghe clasa a III-a și Sf. Ana clasa I-a, V. Milașevici.

VI. Atestat. După încheierea păcii de către Statul Rosienesc cu Poarta Otomană, la înapoierea mea din Muntenia cu Corpul 4 al Armatei de Dunăre și cu Divizia 16 de infanterie, și trecând cu trupele prin Moldova, în ținutul Roman, am găsit la conducerea acestuia pe d-l Boier al doilea Logofăt Teodor Krupenski, am văzut din partea sa o deosebită râvnă și activitate, satisfăcând trupele în toate de câte aveau nevoie; mai mult, eu și toate gradele de sub comanda mea, am fost foarte mulțumiți că în ziua când trebuia să trecem râurile Moldova și Siret, ploile și inundațiile grozave au dus toate podurile plutitoare, dar el prin sârguința și expeditivitatea sa, reparându-le într'o zi toate, a căutat să treacă

trupele fără nicio greutate sau oprire, pe când fără astfel de activitate a lui ar fi putut să întârzie o săptămână; afară de aceasta, a satisfăcut trupele cu alimente proprii. Neputând să-l răsplătesc pentru toate acestea în alt mod, găsesc o datorie sfântă a mea să mulțumesc d-lui Krupenski și să certific prin aceasta deosebitul lui zel și sânguința dovedite trupelor Maiestății Sale Imperiale. În orașul Roman, 19 August 1812. Nr. 199. Al Maiestății Sale Imperiale, Atotmilostivul meu Impărat, General-Maior de Armată, Comandant al Corpului 4 al Armatei de Dunăre și al Diviziei 16 de Infanterie și Cavaler al Ordinilor Sf. Ana clasa I-a împodobită cu diamante, Sf. Kneaz Vladimir clasa II-a mare Cruce, Sf. Mare Mucenic și Purtător de biruință Gheorghe clasa III-a și al spadei de aur împodobită cu diamante cu inscripția pentru vitejie și Comandor al mării Cruci și Sf. Ioan din Ierusalem, Bulatov.

VII. Certificat. Domnului Ispravnic al Romanului al doilea Logofăt Teodor Krupenski că, cu prilejul trecerii prin ținutul Roman a corpului de avangardă ce mi-a fost încredințat, d-l Krupenski ajutând trupele Maiestății Sale Imperiale, le-a' făcut toate înlesnirile, pentru care râvnă și sprijin, dat trupelor, găsesc de a mea datorie să-i mărturisesc d-lui Krupenski recunoștința mea perfectă, ceea ce certific pe bună dreptate. Târgul Roman, 1 August 1812, Nr. 768. Al Maiestății Sale Imperiale Atotmilostivul meu Impărat, Locotenent-General de Armată, Comandant al Diviziei a 6-a de Cavalerie și al Corpului de avangardă al Armatei de Dunăre și Cavaler al diferitelor Ordine, Voinov.

VIII. Document, dat d-lui Consilier Titular Teodor Krupenski de Smaranda Vârnav și soțul ei, Vornicul Andronache Donici, pentru stăpânirea de veci a moșiei Ialoveni. Subsemnata Vorniceasă Smaranda Vârnav, soția Vornicului Andronache Donici, fac cunoscut prin aceasta că dincolo de râul Prut, în Ținutul Orhei, având două părți de moșie cu un sat și cu tot venitul din compunerea întreagă a moșiei Ialoveni, pe care le-am dobândit printr'o tranzacție încheiată cu fratele meu mai mare, Spătarul Ioan Vârnav, care după moartea părinților noștri a rămas tutorul întregii averi mobile și imobile și care, înțelegându-se cu ceilalți frați și surori, ca și mine, mi-a dat în schimbul părților de moșii și Țiganilor, care mise cuveneau cu dreptul moștenirii din moșile Várnăvești și Buhușești din Ținutul Hotin, de asemeni și în locul

acelora ce mi se cuveneau după alte rude, cele două părți descrise mai sus cu satul și cu tot venitul din compunerea întreagă a moșiei Ialoveni din Ținutul Orhei, exceptând a treia parte răzeșească din întreaga compunere a Ialovenilor, precum reiese amănunțit din tranzacția de pace, încheiată între noi la 1 Iunie a anului în curs, eu, împreună cu soțul meu Vornicul Andronache Donici, am schimbat de veci cu d. Consilier Titular Teodor Krupenski acele părți, cu un han nou compus din trei odăi și o pivniță de piatră cu toate slujbele, situat în orașul Hârlău pe strada mare, precum și cu un loc de prăvălii potrivit conținutului hârtiilor, precum și șapte pogoane și jumătate de vie și grădină cu pomi roditori pe rod și mai ales un loc de grădină la Cotnari din Ținutul Hârlău, tot potrivit conținutului hârtiei. Toate acestea sunt date în stăpânirea mea împreună cu toate actele; de asemeni i-am înmănat d-lui Krupenski, împreună cu actele moșiei, și toate celelalte acte care pot să servească drept dovezi asupra celor două părți din moșia Ialoveni, precum și acest act cu consimțământul soțului meu îl dau pentru întărirea în proprietatea mea a acelei moșii potrivit legilor; de aceea de acum înainte și în vecii vecilor, el, Krupenski, și moștenitorii lui, neturburați vor stăpâni în liniște cele două părți împreună cu satul din moșia Ialoveni; pentru încredințare, iscălim amândoi cu mână proprie cu aplicarea pecetei noastre și pentru aceeași adevărire am rugat și pe alți martori din Boierii localnici, de asemeni și Guvernul; în care scop s'au făcut două exemplare corespunzătoare, din care unul a primit d. Consilier Titular Krupenski, iar altul am iscălit noi: Smaranda Vârnăv Vorniceasă și Andronache Donici Vornic, soțul ei, am iscălit în urma rugăminții și cu consimțământul soției mele. 20 Decemvrie 1817, Iași. Departamentul Afacerilor Străine. Acest contract de schimb, după ce a fost cercetat, s'a dovedit că a fost întocmit cu consimțământul amânduror părților; de aceea, se adevărește cu iscăliturile noastre și cu aplicarea pecetelilor Departamentului. Iași, 14 Februarie 1818. Costache Sutzo Spătar, Iordache Leon și Căminarul Iordache Giurgea. A tradus tălmăciul Sfatului Suprem al Basarabiei, Polizov.

93. **Mavrodin**

Dimitrie Toader, fiul lui Mavrodin, de 35 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei, căsătorit cu fata Șătrarului Vuluță, Ecaterina, are copii, fete: Maria, de 7 ani, Profira, de 3 ani, și Ancuța, de 1 an. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei, satul Milișeni, 300 fălci de pământ, pe care se găsesc 5 familii de săteni și 2 suflete țigani șerbi. Manolache Toader, fiul lui Mavrodin, de 23 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei, necăsătorit, stăpânește în același sat Milișeni 68 falci de pământ. Iancu Toader, fiul lui Mavrodin, de 20 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei, necăsătorit, n'are țărani nici sate. Spița neamului: Dimitrie Mavrodin Vel Paharnic, fiul său Ștefan vtori Paharnic, fiul acestuia Toader Mavrodin, și fiii acestuia: Dimitrie, Manole și Iancu, doveditorii de acum ai nobleței. Doveditorii au prezentat la Comisiune: 1. Un document dela Domnitorul Constantin Nicolae Voevod, în care se arată că Dimitrie Mavrodin, socrul Vel Logofătului Darie Donici, a fost Visternic; 2. Porunca Domnească dela 15 Mai 7216 (1708), către autoritățile pământene, ca patru oameni care aparțin Vel Paharnicului Dimitrie Mavrodin, să nu fie supuși la nicio îndatorire; 3. Un document dela 12 Iunie 7274 (1766), prin care Vel Paharnicul Dimitrie Mavrodin își împarte moșiile între fiul său Ștefan și fetele sale Smaranda și Tudorița; 4. Un act dela 10 Octomvrie 7238 (1729), certificat de Boieri străini și în care se arată că Ștefan și sora lui, Tudorița, copiii Vel Paharnicului Dimitrie Mavrodin, și-au vândut satul Nemerăuca, așezat în Ținutul Soroca; 5. Un act dela Domnitorul Mihail Sutzo Voevod, dela 9 Iulie 1793, în care Ștefan Mavrodin e trecut în rangul de vtori Paharnic; 6. Un certificat al fostului Vel Ban Manolache Donici, dela 22 Aprilie 1796, dat lui Toader Mavrodin și din care se vede că e fiul lui vtori Paharnic Ștefan Mavrodin și nepotul Visternicului Mavrodin; 7. Documentul Domnitorului Alexandru Sutzo Voevod, dela 12 Noemvrie 1801, că Toader Mavrodin, fiul lui vtori Paharnic Ștefan, are un rang de noblețe, pentru care fapt îi dă dreptul să facă oarecare excepție în ce privește articolele de răscumpărare; 8. Un act dela Comitetul Provisoriu al Basarabiei, dela 20 Iunie 1817, din care reiese că Dimitrie, Manole și Iancu Mavrodin sunt fiii lui Toader Mavrodin, nepoții

lui Ștefan Mavrodin care a fost vtori Paharnic. După cercetarea dovezilor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea documentelor privitoare la noblețe, găsiind că neamul Mavrodinilor e ascendent în ce privește noblețea cu peste 100 ani, prin încheierea dată la 26 Martie 1821, a hotărît ca numiții Dimitrie, Manole și Iancu să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar zapisul dela 10 Octomvrie 7238 (1729), hrisovul dela Sutzo-Vodă dela 9 Iulie 1793 și foaia Comitetului Provizoriu al Basarabiei dela 20 Iunie 1817.

Insemnări.

Români din Moldova.

Documente.

I. Domnilor Boieri și alți slujbași care se ocupă de dregătorii, care au ieșit pe ispisoace în ținutul Cărligătura, despre cei patru oameni care se află la d. Dimitrie, biv Vel Paharnic de Munte, și anume: Gheorghe și Ion Văcaru, Grigore Pugaru și Ștefan Pugaru, să-i lăsați liberi în toate privințele, pentru că au și fost excluși din cartea Vistieriei, dar dacă afară de ei se vor găsi alți oameni, să luați seama la ei, de asemeni s'a și tipărit prin recensăminte să nu luați dela ei; anul 7216 (1708) Mai ziua 15.

II. Actul de partaj al răposatului Dimitrie Mavrodin, biv Vel Paharnic, între fiii săi, prin care și-au împărțit moșiile în anul 7254 (1746) Iulie ziua 12, partea lui Ștefan, satul întreg Stăneni în Soroca și jumătate de moșie Văprava tot în Soroca. Partea Smarandei Logofătese a răposatului Darie Donici, care a fost Vel Logofăt, satul întreg Vadova în Soroca, a patra parte din satul Friteni în Ținutul Cărligătura. Partea Tudoriței, soția Postelnicului Grigoraș Hâncul, satul întreg Nemerăuca în Soroca. Intru cât Ștefan Mavrodin are pământ dela Mavrodin Paharnicul și s'au împărțit în fața mea, în cazul când uneia din părți i-ar lipsi ceva, ar pierde toți, iar dacă s'ar adăoga, ar trebui să se împartă. Pe original au iscălit Sturdza Vel Logofăt, Ioan Donici și Ștefan Mavrodin.

III. Confirm prin acest certificat, pe care-l dau lui Toader Mavrodin, fiul lui Ștefan Mavrodin, biv vtori Paharnic, că, atât

tatăl său, cât și el, n'au plătit până acum biruri sau alte dări de-ale pământului, fiind de familie Boierească și rudă cu noi prin Visternicul Mavrodin, pentru care încredințare îi dau acest certificat. 22 Aprilie 1796. Pe original a iscălit Manolache Donici, Ban.

IV. Al doilea Departament al Regiunii Basarabiei. La cererea înaintată la acest Departament de către Dimitrie Mavrodin din ținutul Orhei satul Milișeni, că e rudă cu familia Boierilor Donici, prin care cere să i se dea voie să aibă privilegiul pe care l-a avut și tatăl său. Intru cât după cercetarea de către acest Departament a hrisovului prezentat de petiționar dela Domnul Moldovei Alexandru Sutzo Voevod, dela 12 Noemvrie 1801, din care se vede că Toader Mavrodin, feciorul lui Ștefan Mavrodin biv Paharnic, a fost rudă cu tot neamul Boierilor Donici prin Visternicul Mavrodin, și potrivit certificatelor pe care le are dela unii din Boierii Donici, că petiționarul e în adevăr feciorul lui Toader Mavrodin și că pentru aceasta urmează un act mai sus arătat dela fostul Guvern, cu privire la scutirea lui de toate, dovedește de asemeni că petiționarul este rudă cu tot neamul Boierilor Donici, și de aceea se confirmă tuturor ca petiționarul să nu fie întrebuințat pentru niciun fel de slujbă și să nu fie supărat cu nimic din partea d-lor Sărdari și a altor funcționari civili, numiți pentru îndeplinirea poruncilor. Dar dacă va dovedi nevoie pentru îndeplinirea vreunui serviciu, va fi numit printr'o hârtie anume a acestui Departament, iar ca să fie liniștit întru totul și neturburat pentru îndeplinirea îndatoririlor de alt ordin, i se dă acest act deschis cu iscălitura Sfetnicilor acestui Departament și cu aplicarea pecetei oficiale. Chișinău, 9 Mai 1814. Nr. 346. Au iscălit originalul Bașotă Spătar, Bucșănescu și Șeful de birou Cruglovan. A tradus Secretarul Gubernial Dobrowolski.

V. Noi, Alexandru Nicolae Sutzo Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Toader Mavrodin, fecior lui Ștefan Mavrodin, ce a fost vtori Paharnic, ce se află cu locuința în ținutul Orheiului, prin jaloaba ce a dat către Domnia mea a arătat că el se trage din neam Boieresc, și toate celelalte ale sale rudenii se află în rânduială și cinste de Boierii, numai el rămânând scăpat n'a putut lua niciun nume, dar supărat cu vreo cerere de dăjdie până acum n'a fost. Și a făcut rugămintea ca, după rânduiala neamului său, să facem Domnia mea milă ca să nu fie supărat cu vreo cerere de dăjdie și să fie cuprins și cu slujbele

rusumaturi. Căruia făcându-i-se cercetare de către d. Boieri orându-i de către Domnia mea cercetători, s'a aflat că, în adevăr, este neam de Boier după cum s'a adevărit și dintr'o mărturie a d-sale Spătarului Manolache Donici, dela 22 Septemvrie 1796, fiind atuncea Vel Ban, prin care arată că numitul Toader Mavrodin este cu adevărat feciorul lui Ștefan Mavrodin, ce-a fost vtori Paharnic, și este rudenie cu tot neamul Boieresc al Doniceștilor de pe Visternicul Mavrodin și că i se cade a fi cuprins cu milă cu dânsul, și hotărîm ca în toată vreme să fie scutit și apărât nesupărându-se nici cu o cerere de dăjdie cum nici cu alte sarcini, rămânând deapănarea în pace și în odihnă, ca unul ce se trage din neamul Boieresc, cum nici de d. Dregători iarăși să nu fie supărat la vreo poruncă. Și la slujbele Vistieriei rusumaturi să aibă a scuti una sută stupi și porci de desetină, aceste bucate fiind drepte ale sale să nu vă supere cu vreo cerere de plată. Și poruncim Domnia mea și d-lor Sărdari de Orhei, cum și slujbașilor deseatnici și altor servitori ce veți fi rându-iți cu orice fel de porunci, cu toții să aveți a urma întocmai, precum mai sus să hotărâște. 12 Noemvrie 1801. Vel Visternic. A tradus Secretarul Gubernial Dobrowolski.

94. Millo

Consilierul de Curte Iordache Ioan, fiul lui Millo, de 62 ani, în retragere, locuște în Ținutul Orhei. Văduv, are doi fii arătați la articole separate și fete: Profira, de 25 ani, măritată cu Consilierul Titular Petre Beluha-Kohanovski, și Maria, de 23 ani, măritată cu Consilierul Colegial Eichfeld. Stăpânește în Ținutul Orhei moșiile Paharniceni și Piatra, cu 100 curți de săteni, Dașcova și o parte din Puțânteii și Morozeni, cu 200 curți de săteni, și în Ținutul Hotin moșia Zelena și Citpicăuți, cu 30 locuitori, oșebit 20 familii de țigani șerbi. Fiii săi: Secretarul Gubernial Constantin, de 24 ani ¹⁾, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Orhei, necăsătorit. Vasile, de 22 ani, fără grad, face serviciu la Cancelaria Guvernatorului Plenipotențiar, necăsătorit. Din averea arătată mai sus, tatăl le-a cedat moșiile Dașcova și Piatra. Spița neamului: Matei Millo Cămăraș, fiul său Ioan Millo Spătar, fiul acestuia, dovedi-

¹⁾ Mort în 1849, la Chișinău.

torul actual de noblețe, Consilierul de Curte Iordache Millo. 1. Că Spătarul Ioan Millo e tatăl doveditorului, a prezentat un testament dela 20 Martie 1797 și un act judecătoresc dela Divanul Moldovei, dela 28 Mai 1789, pe când doveditorul era imputernicit din partea tatălui său într'o pricină și când avea rangul de treti Logofăt. 2. Că doveditorul a avut rangul de Ban, a prezentat o poruncă a Domnitorului Alexandru Moruzi, dela 15 Iunie 1803, cu privire la numirea lui ca Ispravnic în Ținutul Roman și în care e trecut ca Vel Ban, și o poruncă a Divanului Moldovei cu privire la numirea lui Millo tot ca Ispravnic în Ținutul Soroca. Afară de aceasta, doveditorul, Consilierul de Curte Millo, a arătat că, Cămărașul Matei Millo, care a sosit întâiul în Moldova, e bunicul său, iar Spătarul Ioan Millo, e tatăl său. După cercetarea acestor dovezi, Comisiunea pentru examinarea documentelor privitoare la noblețe, găsiind noblețea lui Millo ascendentă cu 100 ani, prin încheierea dată la 28 Martie 1821, a hotărît să fie trecut, împreună cu neamul, în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

Lipsește dela dosar actul dela 28 Mai 1789. Neconfirmat.

Insemnări.

După unii ¹⁾ francezi românizați ²⁾. La Morozeni e înmormântat Iordache, petiționarul, decedat în 1828, în vârstă de 63 ani (?), și fiica sa, Maria, decedată la 13 Septemvrie 1855, în vârstă de 55 ani (?), măritată cu Ioan I. Eichfeld († 1828), ober-berghauptmann, apoi — cu lt. Teodor C. Faezy (1799—1883) ³⁾; poetul Pușkin îi dedică versuri ⁴⁾.

Documente.

I. Vel Logofătul Nicolae Rossăt ne-a adus la Mitropolie acest testament, împreună cu copia scrisă încă pe când era în viață Spătarul Enacache Millo, care a fost îndreptată de el și transcrisă de pe aceeași copie, și afară de aceasta pentru încredințare am văzut o scrisoare a Spătăresei Safta, din anul 1797 Martie 19,

¹⁾ O. Lecca. *Familiiile boierești române*. București, 1911, S. 92.

²⁾ A. Gorovei. *Artistul M. Millo*. Analele Academiei Rom. București, 1932.

³⁾ Arhiva M. și V. Catargi (Chișinău).

⁴⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 36—39, 1936, p. 118.

scrisă către d. Logofăt, că după ce va îndrepta testamentul să-l trimită cât mai repede, pentru că Spătarul se află greu bolnav și e slab de tot; văzând testamentul și găsimdu-l asemănător în totul și fără greșeli cu copia îndreptată, l-am întărit cu iscălitura sa. Iacob Mitropolit al Moldovei. Văzându-se împovărat de ani și fiind aproape de îndeplinirea legilor naturii și pentru trecerea noastră din această lume deșartă, împlinind îndatorirea noastră părintească, am găsit că e bine să ne orânduim întâi casa și ca să facem liniște și armonie între copiii și moștenitorii noștri pe care ni i-a dăruit Dumnezeu, având încă conștiința sănătoasă și perfectă, ne-am înțeles amândoi ca toată averea noastră, atât cea luată zestre, cât și cea cumpărată, s'o împărțim între fiii și fetele noastre precum am vrut și, cu toate că legile pozitive glăsuesc, că cine are mai mult de patru copii să le dea jumătate din averea lui, dar noi am dat mai mult și ne-am lăsat nouă și pentru pomenirea sufletelor noastre o parte egală cu aceea a copiilor noștri, socotindu-ne și pe noi în numărul lor, precum se arată mai lămurit mai jos, și cu binecuvântarea noastră lăsăm fiului nostru mai mare Matei în stăpânirea lui proprie moșiile Budești și Zamcioji așezate în ținutul Orhei și-i poruncim să se mulțumească cu aceasta, pentru că pe bună dreptate și pe temeiul unor drepturi sfinte, pentru că ne-a făcut multe neplăceri care sunt cunoscute la toată lumea, deși ar fi trebuit să-l lipsim de orice drept de moștenire, ne-am milostivit ca niște părinți și-i lăsăm aceste moșii și binecuvântarea noastră; dacă însă, contrar așteptărilor noastre, s'ar ridica împotriva acestei hotărâri a noastre și ar vrea să turbure pe frații săi și n'ar urma acest testament, atunci să n'aibă parte de binecuvântarea noastră părintească. Fiului nostru Iordache îi dăm moșiile Bogdănești și Seliște Giurgelești așezate în ținutul Roman și unde locuște și afară de aceasta îi mai dăm un heleșteu așezat în Târgul Frumos. Fiului nostru Andrei îi dăm moșiile Merecești și Cosmești așezate în ținutul Roman și jumătate de pod peste râul Siret și hotărîm ca el, din venitul pe care are să-l primească dela acest pod, să dea câte 250 lei anual fetei noastre Caterina, precum despre aceasta se va vorbi la locul său. Fiului nostru mai mic Ioan îi dăm moșia Șcheia, unde este domiciliul nostru permanent, așezată în ținutul Roman, cu toate lucrurile din casă și jumătate din podul de peste Siret, care se

găsește pe moșia Șcheia, fără malul care se află pe moșia Merecești și care a fost dat fiului nostru Andrei; îi dăm de asemeni 10 pogoane de vie așezate în Odobești și-i poruncim lui Ioan ca, din venitul pe care-l va primi dela pod, să dea fetei noastre Caterina câte 250 lei anual; și pentru că acest fiu al nostru Ioan va stăpâni moșia unde se găsește domiciliul nostru permanent, hotărîm ca toate datoriile care s'ar afla după moartea noastră să le plătească singur, fără să turbure cu nimic pe alți copii ai noștri. Fetei noastre Maria îi dăm moșiile Ciocârlești și Borești așezate în ținutul Vaslui și moșia Chimari așezată în ținutul Iași, 6 pogoane de vie așezate în Șorogara din ținutul Iași, diamante, argintărie și altele după cum se spune în foaia de zestre și i s'a dat în întregime la măritiș. Fetei noastre Zoița îi dăm moșiile Piticeni și Caraomlești așezate în ținutul Roman și moșia Văcăuți din ținutul Orhei, 8 pogoane de vie așezate în Șorogara din ținutul Iași, diamante, argintărie, vite, armuri și alte lucruri arătate în foaia de zestre și care i-au fost date la măritiș și mai rămâne să-i dăm 12 perechi de cuțite și linguri de argint și două sfeșnice de argint. Fetei noastre Caterina, din cauza hotărîrii sale nestrămutate de a rămâne toată viața fată și să nu se mărite, nu-i dăm moșie, întru cât nu se crede în stare de a o putea conduce și a avea foloase din venituri, de aceea ca să aibă unde locui și să fie liniștită, o lăsăm în casa noastră în care are drept să locuiască după placul ei în odăile de sus sau de jos și după moartea noastră nimeni nu este în drept s'o silească să iasă din casă, dar toată viața sa e liberă să locuiască în orice odăi îi va veni pofta, precum s'a spus mai sus; afară de aceasta poruncim fiului nostru Ioan ca s'o întrețină în toată liniștea, potrivit sexului ei și cu păstrarea cinstei ei, hotărîm pentru tot timpul vieții ei cât va voi Dumnezeu să i-o prelungească, a primi câte 500 lei anual din venitul podului așezat peste râul Siret, și anume: 250 lei are să primească dela fiul nostru Andrei de pe malul care a fost dat în stăpânirea lui, iar 250 lei dela fiul nostru Ioan pentru alt mal care a fost dat în stăpânirea lui, precum s'a spus mai sus, care bani au să i-i dea tot timpul vieții ei, fără vreun pretext din partea lor, adică deși podul acela n'ar funcționa sau ar fi rupt sau dacă vremea ar schimba împrejurările de acum, într'un cuvânt orice s'ar întâmpla să i se plătească anual în întregime și exact precum am lămurit mai sus, îi mai dăm și 200 oi,

200 stupi, 10 vaci, un plug cu boi și peste toate acestea lăsăm administrator și tutor pe fiul nostru Iordache și în mâinile lui lăsăm toate acestea, precum și banii pe care are să-i primească, și el trebuie să-i dea tot ce-i va trebui pentru viață și trebuie să-i dea socoteală pentru tot, să se poarte cu ea frățeste și să nu-i facă niciun fel de supărare. Fetei noastre Roxandra îi dăm moșia Hulubești așezată în ținutul Tecuci și jumătate din moșia Dobrotești și Gondeșești așezate în ținutul Putna; și cu toate că în foaia de zestre se spune că aceste jumătăți de moșii sunt întregi, după cercetarea actelor ne-am încredințat că ele sunt numai jumătăți, de aceea, ca să nu rămână lipsă față de foaia de zestre, îi mai dăm pentru completare moșia Dânceni așezată în ținutul Covurlui și jumătate din moșia Fundeni așezată în ținutul Tecuci, diamante, argintărie, îmbrăcăminte ș. a., ceea ce i-a fost dat prin foaia de zestre la măritiș. Fetei noastre Smaranda îi dăm moșiile Gurlești și Poiana așezate în ținutul Tecuci și toate celelalte pe care trebuie să le îndeplinească potrivit foaiei de zestre dela măritișul ei; iar pentru noi și pentru sufletul nostru ne lăsăm moșia Avrămeni așezată în ținutul Dorohoi și după moartea noastră lăsăm s'o moștenească fiul nostru Andrei, testând ca după moartea noastră să facă pomeniri după obiceiul Creștinesc (adică în ziua înmormântării noastre, a treia zi, a șasea zi, a noua zi, a 20-a zi, a 40-a zi, după o jumătate de an, după un an, doi ani și trei ani, după cum se obișnuște) și să facă 50 de parastase pentru pomenirea sufletelor în Sfintele Biserici și să mai facă două parastase la Sf. Ierarhi, adică câte unul pentru fiecare răposat pentru odihna sufletelor noastre. Și nimeni din copiii noștri să nu-l împiedece în aceasta, și nimeni din ei să nu ia parte la dispoziții, pentru că fiecăruia din ei i-am lăsat mai mult decât ne lasă drepturile sfinte, nevrând să lăsăm pentru noi jumătate din averea noastră, ca să-i mulțumim pe toți. În ce privește vitele, adică boii, vacile și stupii să le împartă între ei numai fiii noștri, iar fetele să nu ia parte la aceasta, pentru că li s'au dat diamante și argintărie la care fiii n'au luat nicio parte. În ce privește pe Țigani lăsăm o listă specială, iscălită de noi, în care se arată cui și câți Țigani dăm, iar pentru ca acest testament al nostru să-și aibă tărie și să nu fie schimbat, întâi, poruncim tuturor fiilor și fetelor noastre să-l urmeze fără nici o schimbare precum se arată în acest testament, pentru că oricine

din ei ar vrea să-l schimbe, să n'aibă parte de binecuvântarea noastră părintească; și al doilea, am scris acest testament cu mâna proprie și am rugat pe Prea Sfinția Sa Mitropolitul Moldovei, precum și pe alte persoane străine să-l întărească cu iscăliturile lor, anul 1797 20 Martie. Au iscălit originalul: Safta Rossăt, Nicolae Rossăt Logofăt, martor. Dimitrie Sturdza Logofăt, martor. Intocmai. Tălmaciul Tribunalului Civil Regional al Basarabiei, Locotenent în retragere, Pavel Makedonski.

II. Noi, Alexandru Constantin Moruzi Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Mazilii, ruptașii, vornicii și toți locuitorii ținutului Roman să știe că dela 15 Iunie c., d-l Ban Iordache Millo se numește Ispravnic în locul Banului Iancu Miclescu, împreună cu Spătarul Costache Mavrocordat, care sunt datori ca potrivit poruncilor și instrucțiilor ce li s'au dat să ferească pe cât le va fi cu putință, potrivit statornicirilor noastre, pe fiecare de orice obidă și nu li se dă voie să facă nicio cerere, numire sau măsură samavolnică în ținut, fără știrea și hotărîrea Domniei noastre; dând în sarcina lor toate plângerile contra prigoanelor și nedreptăților pe care le veți avea, ascultați-le și căutați să le dați liniștea, dar și dv. trebuie să-i socotiți ca adevărați apărători ai dv. de prigoane și nedreptăți, supunându-vă lor în toate privințele, care trebuie îndeplinite potrivit poruncii Domniei noastre; pe acei care li se vor împotrivi împotriva poruncilor Domniei noastre și nu le vor îndeplini cu supunerea datorată, Ispravnicii au dreptul — dacă aceia vor fi din clasa mazililor — punându-le fiare, să-i trimită incoace pentru pedeapsa cuvenită și să-i excludă din fosta clasă, iar ruptașii și vornicii au să fie pedepsiți pe loc după vina lor spre pilda celorlalți, când însă veți fi cătuși de puțin obidiți din partea Ispravnicilor și vă veți încredința că sunteți asupriți peste poruncile Domniei noastre, în acest caz nu sunteți opriți să vă trimiteți jalbe Domniei noastre, pentru care veți primi satisfacția; pentrucă s'a poruncit Ispravnicilor numiți să se îngrijească cu multă râvnă de prosperitatea voastră, cercetând cu luare-aminte și rezolvând jalbele voastre în folosul părții îndreptățite, fără cea mai mică obidă. 15 Iunie 1803. Intocmai: tălmaciul Tribunalului Regional al Basarabiei, Locotenent în retragere, Pavel Makedonski.

95. **Palladi**

Vornicul Constantin Ioan, fiul lui Palladi, de 68 ani, nu ocupă slujbă, locuiește în orașul Chișinău. Văduv, are copii: pe Vel Postelnicul Ioniță Palladi, care locuiește în Moldova, și pe supusul Rosienesc Iacovache, arătat la un articol separat. Stăpânește o moșie moștenită în Ținutul Orhei, Izbeștea, pe care sunt 120 curți, și în Ținutul Iași moșiile Schindirești, Țiplești, Coccoși și Micești, primite în dar și dobândite prin schimb, pe care sunt 100 curți de locuitori. Iacovache Constantin, fiul lui Palladi, de 25 ani, fără grad, căsătorit, are copii: pe Constantin, de 3 ani, și Nicolae, de 5 luni. Stăpânește moșia nelucrată Micești care i-a fost cedată de tatăl său și părți din moșiile Ivancinți, Vancicăuți și Medveja din Ținutul Hotin, care nu sunt încă precizate, oșebit de această moșie luate zestre în Ținutul Orhei: Spircova cu 90 curți de locuitori și Valea Albului cu 50 curți de locuitori. Spița neamului: Vel Mitarnicul Palladi, Vel Visternicul Palladi, Toader Palladi Vornic, Ioan Palladi Vornic, Ioniță Palladi Vel Logofăt, fiul său Constantin Palladi Vornic, doveditorul actual de noblețe. Noblețea neamului Palladi se urcă la 200 ani, pentru care fapt doveditorul a prezentat următoarele acte: 1. Un hrisov al Domnitorului Vasile Voevod, dela 7 Aprilie 7145 (1637), în care se arată că lui Palladei Vel Mitarnic i-a fost conferit pentru serviciu satul Domnesc Cetățuia din districtul târgului Bârlad; 2. Un hrisov dela același Domnitor, din luna August 7149 (1641), în care se arată că Visternicului Palladi i-a fost conferită o parte de pământ pe lângă Portărești, din acela care aparține târgului Bârlad; 3. Două hrisoave, al Domnitorului Mihail Racoviță Voevod, dela 7 Martie 7216 (1708), pentru moșia Cetățuia, tot ea e și Tretiana din Ținutul Tutova, și al Domnitorului Nicolae Alexandru Voevod, dela 18 Mai 7220 (1712), pentru iazul cu moară de pe malul râului Bârlad, din care se vede că numitul Vel Visternic a avut un fiu, Vornicul Toader Palladi, iar acesta pe Vornicul Ioan Palladi; 4. O carte din 1767 cu privire la moșiile familiei Palladi și actele privitoare la ele și din care reiese că Vel Logofătul Ioniță Palladi a fost fiul Vel Vornicului Ioan Palladi; 5. Un document dela Divanul Principatului Moldovei, din 1772, cu privire la împărțirea între niște minori a averii familiei Palladi și din care se vede că doveditorul e fiul Vel

Logofătului Ioniță Palladi; și 6. Din cartea Domnitorului Moruzi din 1806, de pe care a avut și Comisiunea o copie certificată, se vede că doveditorul Constantin Palladi are rangul de Vel Vornic. De aceea, acea Comisiune, găsind aceste acte îndestulătoare, prin încheierea dată la 10 Decemvrie 1821, a hotărît să fie trecut, împreună cu neamul, în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește. Neconfirmăți, deoarece petiționarii nu persistă.

Insemnări.

Familie cunoscută în Moldova din sec. XVII ¹⁾. Iacovache s'a însoțit cu Casuca I. Pruncu, a fost ispravnic de Orhei (1822—1825), iar mai târziu s'a înapoiat în Moldova, unde a jucat la Divan același rol de « cruciocariu », pe care socrul său l-a avut în Basarabia ²⁾. Familia Palladi n'are urmași în Basarabia.

96. Pruncul

Consilierul de Curte Ioan Constantin, fiul lui Pruncul, de 52 ani, fiind ales de nobilime, e Deputat la Sfatul Suprem al Basarabiei. Căsătorit, are fii: pe Căminarul Iordache, care locuiește în Moldova, Alexandru, Pavel, Scarlat, Constantin, arătați la articole separate. Stăpânește avere imobilă moștenită: în Ținutul Iași, moșia Pârlița, pe care sunt 120 curți, și în Ținutul Orhei, Vasieni, cu 50 curți, plus jumătate din satul Ghidighiș, luat zestre și pe care sunt 30 curți, și afară de aceasta mai are 600 suflete de țigani șerbi de ambe sexe. Fiii săi fără ranguri: Alexandru Ioan, fiul lui Pruncul, de 26 ani, necăsătorit. Stăpânește 2043 stânjeni de pământ cumpărat la moșia Horodiștea din Ținutul Orhei și pe care sunt 70 curți de săteni. Pavel, de 24 ani, Scarlat, de 23 ani, și Constantin, de 22 ani, necăsătoriți. Stăpânesc moșia nelocuită Mlădinești, care le-a fost cedată de tatăl lor în Ținutul Orhei. Spița neamului: Vel Vornicul Bucium, Lupașcu Bucium Stolnic, Gavriil Bucium, Apostol Bucium, fiul său Ioniță Pruncul Șătrar, Constantin Pruncul

¹⁾ O. Lecca. *Familiile boierești române*. București, 1911. S. 73; și Gh. Ghi-bănescu. *Acte genealogice cu privire la familiile Palladi și Bogdan, Arhiva Genealogică*, Iași, X—XII, 1913, pp. 247—252.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 21—25, 1935, p. 37.

Șătrar, fiul acestuia Ioan Pruncul Consilier de Curte, doveditorul de acum de noblețe. Noblețea familiei Pruncul se urcă la peste 200 ani, precum s'a stabilit din actele prezentate de doveditor: 1. Un hrisov al Domnitorului Petru Voevod, dela 2 Martie 7098 (1590), prin care se arată că s'a întărit după Bucium Vel Vornic, moșia Fauri, cumpărată de el în Ținutul Putna; 2. In hrisovul Domnitorului Dabița Voevod, dela 20 Mai 7173 (1665), se spune că pentru moșia Fauri numită mai sus, s'a judecat, printre alții, și Gavriil, fiul Stolnicului Lupașcu, nepotul Vornicului Bucium, și că pentru aceasta au mai fost pricini și sub Domnitorul Vasile Voevod și Gheorghe Ștefan Voevod; 3. Dintr'un act încheiat între doveditorul Pruncul și împuterniciții Doamnei Zoe Moruzi, dela 15 Decembrie 1813, se vede că Pruncul a cedat numitei Doamne, în schimbul unui pământ primit dela ea, numita moșie Fauri, pe care o stăpânește în baza dreptului de moștenire după strămoșii săi Bucium, împreună cu toate actele privitoare la acea moșie; 4. Dintr'un document dat de câțiva Boieri Moldoveni, în 1814, și întărit de Domnitorul Kallimah Voevod, se vede că, după o cercetare făcută cu privire la originea lui Pruncul, s'a stabilit că, după obârșia familiei sale din generație în generație, e — după tată — străstrănepotul Stolnicului Lupașcu Bucium și pentru confirmare se citează în acest document hrisoavele văzute ale Domnitorilor Vasile Voevod, dela 23 Iulie 7153 (1645), și Gheorghe Ștefan, dela 12 Mai 7164 (1656); 5. Doveditorul Pruncul a lămurit în cererea sa, la care a alăturat și actele sus arătate că, Gavriil pomenit mai sus e fiul Stolnicului Lupașcu și a avut un fiu, Apostol, și, deși în privința acestui articol n'a prezentat niciun document special doveditor că e din familia Bucium, că a stăpânit imprescriptibil numita moșie, care a aparținut acestei familii și care a fost cedată cu toate actele privitoare la ea, printre care — după cum a arătat el — s'ar fi putut găsi diferite acte pentru o lămurire mai bună a acestei chestiuni, totuși a dovedit cu acte că Apostol a ținut în căsătorie pe fata Boierului Darie, se înțelege dela sine că el, Apostol, a avut drept la averea Buciumilor, pe care a transmis-o actualilor urmași și a avut nu prin soție, ci prin familia lui, cu atât mai mult, cu cât și Guvernul Moldovean, după cum susține în actul arătat la punctul 4, precum și într'un act special: a) Că doveditorul de acum, după linia tatălui, e străstrănepotul Stolnicului Lupașcu Bucium; și

b) Că după mamă se trage din Boierii Leon, care își au obârșia nu dela familia Bucium, ci dela Beizadea Ștefăniță, iar Apostol arătat mai sus a avut un fiu, Șătrarul Ioniță Pruncu, iar Ioniță a avut fiu, pe Șătrarul Constantin Pruncu, și că doveditorul e fiul acestui Șătrar Constantin, se vede din hotărîrea dată de Tribunalul Civil al Basarabiei, în 1816, în pricina dintre doveditorul Pruncu și Boierii Darie pentru pămîntul moștenit, Mlădinești. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, găsind acestea îndestulătoare, prin încheierea dată la 17 Septemvrie 1821, a hotărît ca, Consilierul de Curte Pruncu să fie trecut, împreună cu neamul, în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Dosarul lipsește. Abia în 1849 a fost confirmat nobil, Scarlat, fiul lui Iancu, fiind înscris în partea III-a a cărții nobilimii, pentru meritele civile ale tatălui său (1814).

Insemnări.

Armeni românizați, probabil n'au nimic comun cu Armenii din Bucovina, cavalerii von Prunkul. Tatăl petiționarului — spune C. Sion ¹⁾ — a fost Ovanes Pruncu, negustor de bumbac, apoi vătav al hatmanului C. Razu, care-l făcu șătrar. Pe baza actelor moșiei cumpărate, Fauri, el se dădea drept urmaș al proprietarilor vechi din neamul vornicului Bucium ²⁾. S'a căsătorit cu Ecaterina, fiica banului Iordache Krupenski, a fost deputat al Sfatului Suprem (1818—28) și fruntaș fățarnic al diferitelor partide din Chișinău. Fiul său, Pavel, literat, a fost prieten cu scriitorul Negruzzi ³⁾. Familia Pruncu s'a stins, în 1876, cu moartea lui Scarlat.

97. Russo (Rusu)

Iancu Toma, fiul lui Russo, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Orhei, necăsătorit, stăpânește în Ținutul Orhei pămînt pe care se află 40 familii de săteni, afară de aceasta mai are 5 corturi de țigani șerbi. Fratele său Asesorul Colegial Dinu Toma

¹⁾ *Arhondologia Moldovei*. Iași, 1892, p. 260.

²⁾ Dosarul Nr. 491, 1849, 66 file, Arhivele Stat. din Chișinău.

³⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 21—24, 1935, pp. 33—36.

Russo, văduv, are un fiu, Grigore, de 12 ani, care învață la un pension. Stăpânește în Ținutul Orhei două sate, Pârlești și Voloseni, și afară de aceasta mai are 12 corturi de țigani șerbi. Spița neamului: Vel Stolnicul Russul, Ionașcu Russul Vel Logofăt, Carp Russul Vel Spătar, Toader Russul Vel Stolnic, fiul său Tomiță Russul Vel Paharnic, a avut copii: pe Iancu Russo și Asesorul Collegial Dinu Russo, doveditorii de acum ai nobleței. Noblețea familiei Russo se urcă la peste 200 ani, pentru care fapt doveditorii au prezentat actul lor genealogic și documentele care urmează mai jos: 1. Un hrisov al Domnitorului Radul Voevod, dela 14 Aprilie 7125 (1617), cu privire la moșiile Capiniciul, Bucșești și pământul nelucrat de pe Ichel, întărite de fostul Domnitor Ieremia Voevod după Stolnicul Russul și soția sa Domnița Antimia, și în care Russul e trecut ca Vel Stolnic. 2. Un hrisov al Domnitorului Ștefan Tomșa Voevod, din luna Aprilie 7130 (1622), și al Domnitorului Ștefan Voevod, dela 29 Aprilie 7169 (1661), din care se vede că Ionașcu Russul e fiul Stolnicului Russul și a fost el însuși Vel Logofăt; 3. Un hrisov al Domnitorului Ștefan Voevod, dela 22 Februarie 7168 (1660), un document dela Divanul Moldovei și un hrisov al Domnitorului Gheorghe Voevod, dela 28 Mai 7178 (1670), în care se spune că, Carp Russul a fost fiul Vel Logofătului Ionașcu Russul, iar dintr'un referat al Divanului Moldovei, dela 15 Noemvrie 7263 (1754), aprobat de Domnitorul Ghica Voevod cu privire la moșia Greblești, și din alt referat al Divanului Moldovei, din luna August 1785, întărit de Domnitorul Alexandru Mavrocordat Voevod cu privire la obârșia neamului Russo, reiese că, Carp Russul a fost Vel Spătar; 4. Că Toader Russul, fiul Vel Spătarului Carp Russul, a fost și el Vel Stolnic, se vede dintr'un referat al Divanului, dela 15 Noemvrie 7263 (1754), aprobat de Domnitorul Ghica Voevod cu privire la întărirea lui în stăpânirea a două părți din moșia Greblești, în care a locuit strămoșul său, precum și din referatul Divanului, pomenit mai sus, din luna August 1785, iar în pașaportul Colegiului Afacerilor Străine Rosienesc, dela 23 Ianuarie 1716, e trecut ca Ofițer; 5. Că Tomiță Russul e fiul Vel Stolnicului Toader Russul, se vede dintr'un document dat de Hătmănia Moldovei, din ordinul Domnitorului Ghica Voevod, în luna Noemvrie 1765, iar că a fost Vel Paharnic, se arată în cartea Vistieriei Moldovei, certificată la

Consulatul Rosienesc din Iași, iar că doveditorii sunt fiii lui Tomiță Russul, Vel Paharnic, au arătat în cererea lor. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 19 Martie 1821, a hotărît ca Iancu și Dinu Russo să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

Insemnări.

Iancu, un om citit, ¹⁾ a fost tatăl scriitorului Alecu Russo, care se crede că s'a născut pe la 1819, în Basarabia, și a murit în 1859 ²⁾. Dinu a fost consilier colegial, deputat al Sfatului Suprem (1822—25) ³⁾, mareșal de Orhei (1825—28).

97 a. Russo (Rusu)

Văduva răposatului Medelnicer Iacovache Gheorghe fiul lui Russo, Elenca. Are din căsătorie legitimă un fiu, pe Iancu, minor, care se află la pensionul din Chișinău pentru studii. Lui Iancu îi aparțin câteva sate în Ținuturile Orhei și Iași. Spița neamului: Vel Stolnicul Russul, Ionașcu Russul Vel Logofăt, Carp Russul Vel Spătar, Toader Russul Vel Stolnic, Gheorghe Russul Jitnicer și Iacovache Russul Medelnicer, a avut un fiu, Iancu, a cărui noblețe o dovedește mama sa. Originea nobilă a lui Iancu Russo se urcă la peste 200 ani, ceea ce se dovedește cu acte: 1. În hrisovul Domnitorului Radul Voevod, dela 14 Aprilie 7125 (1617), un strămoș al său e trecut ca Vel Stolnic și după el au fost întărite moșiile Capiniciul, Bucșești și un loc nelucrat pe Ichel; 2. Din hrisovul Domnitorului Ștefan Tomșa Voevod, din luna Aprilie anul 7130 (1622), se vede că Ionașcu Russul a fost fiul Stolnicului Russul; din hrisovul Domnitorului Ștefan Voevod, dela 28 Septemvrie 7169 (1660), se vede că a fost Vel Logofăt; 3. Din hrisovul Domnitorului Ștefan Voevod, dela 29 Decemvrie 7168 (1660), și documentul Divanului Principatului Moldovei, dela 28 Mai 7178 (1670), se vede că, Carp

¹⁾ N. Iorga, *Istoria Românilor*, Vol. VIII, p. 284.

²⁾ T. Ichim, *Alecu Russo*. Extras din *Viața Românească*, Iași 1925.

³⁾ Participarea familiei Russo la conducerea nobilimii a se vedea după indexul alfabetic la A. Krupenski, *Schița despre nobilimea din Basarabia*, Petersburg, 1912.

Russul a fost fiul Vel Logofătului Ionașcu Russul, iar că el însuși a fost Vel Spătar se vede dintr'un referat al Divanului Principatului Moldovei, dela 15 Noemvrie 7263 (1754), înaintat Domnitorului Matei Ghica Voevod pentru întărirea după familia Russul a moșiei Greblești din Ținutul Orhei, precum și din referatul aceluiași Divan, din luna August 1785, înaintat Domnitorului Alexandru Mavro-cordat Voevod; 4. Că Toader Russul a fost fiul Spătarului Carp Russul și Vel Stolnic, se dovedește cu cele două referate ale Divanului, citate mai sus, cu privire la moșia Greblești și la originea genealogică a familiei Russul, întărite de Domnitorii Țării Moldovei, iar în pașaportul eliberat de Colegiul Afacerilor Străine Rosienesc, la 23 Ianuarie 1716, Toader Russul e trecut cu Ofițer; 5. In cele două referate ale Divanului Moldovei, pomenite mai sus, Gheorghe Russul e arătat ca fiu al Vel Stolnicului Toader Russul și trecut ca Jitnicer; și 6. Soțul doveditoarei și tatăl minorului Iancu, Iacovache Russul, e trecut în numitul referat al Divanului, din 1785, ca fiu al Jitnicerului Gheorghe Russul, iar că el însuși a avut rangul de Medelnicer, se vede dintr'un document al Divanului, dela 22 Februarie 1810, și din cartea Vistieriei, certificată de Domnitorul Moldovei și Consulatul Rosienesc. De aceea, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la originea nobilă, găsind documentele pomenite mai sus suficiente, prin încheierea dată la 17 Martie 1821, a hotărât ca Iancu Russo să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Orhei.

97 b. Russo (Rusu)

Vel Medelnicerul Constantin Ioan, fiul lui Russo, de 40 ani, nu ocupă slujbă, își are domiciliul în Ținutul Orhei. Căsătorit, are un fiu, pe Alexandru, de 3 ani, stăpânește prin moștenire moșia Micăuți din Ținutul Orhei, cu 45 locuitori, și moșiile nelocuite Copaleni și Schimbatohora, dobândite prin cumpărare, și afară de aceasta mai are 8 familii de țigani șerbi. Costache Ioan, fiul lui Russo, de 32 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, își are domiciliul în Ținutul Iași, necăsătorit. Stăpânește prin moștenire moșia Prodănești și jumătate din moșia Răspopeni, și afară de aceasta mai are cinci familii de țigani șerbi. Grigore Ioan, fiul lui Russo, de 28 ani, fără grad, fiind ales, e Consilier în Guvernul Regional, la Expediția

Executivă, necăsătorit. Stăpânește în Ținuturile Iași și Orhei avere imobilă, moștenită, satul Macareuca cu 60 familii și pământurile nelocuite Alboteni, Capiniciul și Jardei, are 5 familii țigani șerbi. Enacache Ioan, fiul lui Russo, de 26 ani, nu ocupă slujbă, necăsătorit. Stăpânește în Ținutul Orhei avere imobilă cu 60 curți de locuitori și are 5 familii de țigani șerbi. Spița neamului: Vel Stolnicul Russul, Ionașcu Russul Vel Logofăt, Carp Russul Vel Spătar, Toader Russul Vel Stolnic, Ioan Russul Vel Paharnic; fiii săi: Constantin Russo Vel Medelnicer, Costache, Grigore și Enacache Russo, doveditorii de acum ai nobleței. Noblețea familiei Russo se urcă la peste 200 ani și se adeverește prin actele prezentate de doveditori: 1. În hrisovul Domnitorului Radul Voevod, dela 14 Aprilie 7125 (1617), cu privire la moșia Capiniciul, Bucșești și pământul nelucrat de pe Ichel, întărit de fostul Domnitor Ieremia Voevod după Stolnicul Russul și soția sa Domnița Antimia, Russul e trecut ca Vel Stolnic; 2. În hrisoavele Domnitorului Ștefan Tomșa Voevod, din luna Aprilie anul 7130 (1622), și al Domnitorului Ștefan Voevod, dela 29 Aprilie 7169 (1661), se arată că Ionașcu Russul e fiul Stolnicului Russul și că el însuși a fost Vel Logofăt; 3. În hrisovul Domnitorului Ștefan Voevod, dela 22 Februarie 7169 (1661), într'un document al Divanului Moldovei și încă într'un hrisov al Domnitorului Gheorghe Voevod, dela 28 Mai 7178 (1670), se spune că, Carp Russul a fost fiul Vel Logofătului Ionașcu Russul, iar din referatul Divanului Moldovei, dela 15 Noemvrie 7263 (1754), aprobat de Domnitorul Ghica Voevod, cu privire la moșia Greblești, așezată în Ținutul Orhei pe râul Ichel, și din alt referat al Divanului, din luna August anul 1785, întărit de Domnitorul Alexandru Mavrocordat Voevod cu privire la obârșia neamului Russul, reiese că, Carp Russul a fost Vel Spătar; 4. Că Toader Russul e fiul Vel Spătarului Carp Russul și că el însuși a fost Vel Stolnic, se vede dintr'un raport al Divanului, dela 15 Noemvrie 7263 (1754), aprobat de Domnitorul Ghica Voevod, cu privire la întărirea lui în stăpânirea a două părți din moșia Greblești, pe care a locuit străbunicul lui, precum și din raportul pomenit mai sus al Divanului, din luna August 1785; în pașaportul Colegiului Afacerilor Străine Rosienesc, dela 23 Ianuarie 1716, e trecut ca Ofițer; 5. Că Ioan Russul e fiul Vel Stolnicului pomenit mai sus, se vede dintr'un document al Hătmăniei Moldovei, dat în Noemvrie 1765, din

ordinul Domnitorului Ghica Voevod, iar că a fost Vel Paharnic reiese din actul lui Alexandru Sutzo Voevod, dela 3 Februarie 1802; 6. Că, Constantin Russo Vel Medelnicer, e fiul Paharnicului Ioan Russul, se vede atât din documentul despre împărțirea între el și frații săi a unei averi moștenite, în 1819, făcut cu ajutorul a trei Boieri străini, cât și dintr'un document judecătoresc al Divanului Moldovei, dela 27 Februarie 1812, cu privire la moșia Popești așezată în Ținutul Orhei, cu răzeșii moșiei Foltești, iar că el are rangul de Vel Medelnicer, reiese din cartea Vistieriei Moldovei; 7. Că, Costache Russo, e fiul Paharnicului Ioan, reiese atât din documentul cu privire la împărțirea averii între cei trei frați, în 1819, cât și din documentele judecătorești ale Principatului Moldovei, dela 30 Octomvrie 1810, cu privire la pricina pentru moșia Macareuca cu împuterniciții mănăstirii Neamțu, și dela 27 Februarie 1812, cu privire la moșia Popești, cu răzeșii moșiei Foltești. 8. Că Grigore Russo, e fiul Paharnicului Ioan Russul, reiese din documentul privitor la împărțirea averii între cei trei frați; și 9. Că Enacache Russo, e fiul Paharnicului Ioan Russul, se dovedește așa cum s'a arătat mai sus despre Grigore Russo. După aceste dovezi, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, prin încheierea dată la 23 Martie 1821, a hotărît să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice, Constantin și Enacache, pentru Ținutul Orhei, iar pe Costache și Grigore, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Constantin-medelnicerul a fost consilier al Guvernului Regional (1822—25), președinte al biroului de hotărnicie (1825—34). Fiul său, Alexandru, mareșal de Chișinău și Orhei (1850—53 și 1857—60), s'a însurat cu Zoe Șt. Catargi († 1899), sora lui Lascar Catargi, bărbat de stat din România.

97 c. Russo (Rusu)

Gheorghe Russo, de 46 ani, fără grad, nu ocupă slujbă, locuiește în Ținutul Iași. Căsătorit cu fata Banului Ștefan Catargi, Ecaterina, are copii (afară de fiul, care este arătat la un articol special), pe fiul Todorașcu, de 9 ani, și fete: Safta, de 15 ani, și Maria,

de 13 ani. Stăpânește prin moștenire în Ținutul Orhei Pașcanii, jumătate din moșia Cuhurești și Gvozdul cu 150 curți de săteni; afară de aceasta, are 13 familii de țigani șerbi. Fiul său Dumitrașcu Russo, de 23 ani, n'are grad, locuiește în Ținutul Iași, necăsătorit. Stăpânește moșia Vanțani, din Ținutul Iași, care i-a fost cedată de tatăl său. Spița neamului: Stolnicul Russul, fiul său Ionașcu Vel Logofăt, fiul acestuia Apostolache Pârcălab, fiul său Todorașcu Pârcălab, fiul acestuia Carp ¹⁾ Vel Jitnicer, fiul lui Vasile Vel Șătrar, fiul acestuia Gheorghe Russo, doveditorul de acum al nobleței. Cu privire la noblețea sa, a prezentat actele: 1. Un hrisov al Domnitorului Radul, dela 14 Aprilie 7125 (1617), cu privire la moșiile Capiniciul, Bucșești și altele, întărite de fostul Domnitor Ieremia după Stolnicul Russul și soția sa; 2. Un hrisov al Domnitorilor Ștefan Tomșa, din luna Aprilie anul 7130 (1622), și al lui Ștefan Voevod, dela 29 Aprilie 7169 (1661), și din care se vede că Ionașcu Russul e fiul Stolnicului Russul și a fost el însuși Vel Logofăt; 3. Hrisoavele dela 29 Decemvrie 7168 (1659) și 3 Septemvrie 7169 (1660) ale Domnitorului Ștefan, cu privire la întărirea, după Apostolache Russul și frații săi, a satelor Izbeștea și Furceni și în care se arată că acest Apostolache a avut rangul de Pârcălab și a fost fiul lui Ionașcu Russul, numit mai sus; 4. Un document al Domnitorului Mihail Racoviță, dela 8 Februarie 7234 (1726), cu privire la împărțirea moșiei Furceni între copiii lui Apostolache Russul, și alt document al aceluiași Domnitor, dela 9 Iulie 7224 (1716), cu privire la pricina care a fost între Grigoraș Russul și Banul Donici și din care se vede că Todorașcu Russul e fiul lui Apostolache Russul și că a avut rangul de Pârcălab; 5. Că acest Todorașcu a avut un fiu, Carp, care a fost Vel Jitnicer, a fost prezentat un document al Domnitorului Racoviță, dela 8 Februarie 7234 (1726), și un act al Domnitorului Matei Ghica, dela 26 Aprilie 7263 (1755); 6. Un act judecătoresc al Dîvanului Moldovei dela 7 Aprilie 1812, în care se arată că numitul Carp Russul a avut un fiu, Vel Șătrarul Vasile, iar în porunca care i-a fost dată la 24 Ianuarie 1788 de Domnitorul Alexandru Ioan, e trecut ca Vel Șătrar; și 7. Că doveditorul de acum al nobleței, Gheorghe Russo, e fiul numitului Vel Șătrar Vasile Russul, reiese din actul judecă-

¹⁾ După pronumele său, urmașii își ziceau: Carp sau Carp-Russo.

toresc al Divanului, arătat mai sus, dela 7 Aprilie 1812. După cercetarea dovezilor arătate, Comisiunea, care a funcționat în acest scop, găsind că acestea lămuresc noblețea familiei Russo ascendentă cu 200 ani, prin încheierea dată la 23 Martie 1821, a hotărât ca Gheorghe Russo, împreună cu neamul, și fiul său la un articol separat, să fie trecuți în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Insemnări.

Din copiii lui Gheorghe, Dimitrie († 1861), căsătorit cu Smaranda M. Donici (1807—1877), și Todorășcu († 1866), mareșal de Iași și Soroca, căsătorit cu Olga I. Lazo († 1901), se trag mai mulți urmași.

97 d. Russo (Rusu)

Manolache, de 25 ani, Dimitrache, de 23 ani, și Enacache, de 18 ani, Russo, fără grade, nu ocupă slujbe, necăsătoriți, stăpânesc în Ținutul Orhei avere imobilă la moșiile Jalobocul, Mălăești, Onițcani, Sireț și pământul Furceni, afară de aceasta au două suflete de țigani șerbi. Spița neamului: Vel Stolnicul Russul, Ionașcu Russul Vel Logofăt, Apostolache Russul Pârcălab, Grigoraș Russul Vel Stolnic, Ioniță Russul Paharnic, fiul său Ioan Russul, iar acesta a avut pe Manolache, Dimitrache și Enacache, doveditorii de acum ai nobleței. Noblețea familiei Russo se urcă la peste 200 ani, ceea ce a fost dovedit cu următoarele acte: 1. In hrisovul Domnitorului Radul Voevod, dela 14 Aprilie 7125 (1617), cu privire la moșiile Capiniciul și Bucșești și pământul nelucrat de pe Ichel, întărit de fostul Domnitor Ieremia Voevod după Stolnicul Russul și soția sa Domnița Antimia, Russul e trecut ca Vel Stolnic; 2. In hrisoavele Domnitorului Tomșa Voevod, din luna Aprilie 7130 (1622), și al Domnitorului Ștefan Voevod, dela 29 Aprilie 7169 (1661), se vede că Ionașcu Russul e fiul Stolnicului Russul și că el însuși a fost Vel Logofăt; 3. Că Apostolache Russul a fost fiul lui Ionașcu Russul Vel Logofăt și că el însuși a fost Pârcălab, se vede din hrisovul lui Ștefan Voevod, dela 29 Decemvrie 7168 (1659), cu privire la întărirea după Apostolache și frații săi a satelor Izbeștea și Furceni, și din alt hrisov al aceluia Domnitor, dela 3 Septemvrie 7169 (1660); 4. In documentul Domnitorului Mihail Racoviță

Voevod, dela 8 Februarie 7234 (1726), cu privire la împărțirea moșiei Furceni între copiii lui Apostol Russul, și în alt document al aceluiași Domnitor, dela 9 Iulie 7224 (1716), dat cu privire la pricina care a fost între Grigoraș Russul și Banul Darie Donici, se vede că Grigoraș Russul e fiul lui Apostolache Russul Pârcălab și că el însuși a fost Vel Stolnic; 5. Că Ioniță Russul a fost fiul Stolnicului Grigoraș Russul și că el însuși a fost Paharnic, reiese din documentele Domnitorului Ghica Voevod, dela 16 August 1766, și ale Domnitorului Alexandru Sutzo Voevod, dela 30 Noemvrie 1801; și 6. Că tatăl doveditorilor, Ioan Russul, a fost fiul Paharnicului Ioniță Russul, se vede din documentul pomenit mai sus al Domnitorului Sutzo. După cercetarea documentelor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea dovezilor privitoare la noblețe, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 21 Martie 1821, a hotărît ca acest neam să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei.

97 e. Russo (Rusu)

Manolache, de 25 ani, Ioan, de 24 ani, Darie, de 22 ani, Alexandru, de 18 ani, și Scarlat, de 12 ani, Russo, nu ocupă slujbe, locuiesc în Ținutul Orhei, necăsătoriți, stăpânesc în Ținutul Orhei avere imobilă, jumătate din moșia Furceni și o parte separată din moșia Hâjdieni, pe Furceni se găsesc 70 curți de săteni. Spița neamului: Vel Stolnicul Russul Ionașcu Russul Vel Logofăt, Pârcălabul Apostolache Russul, Pârcălabul Todorașcu Russul, Jitnicerul Carp Russul, Postelnicelul Iordache Russul, Ilie Russul, iar acesta a avut pe Manolache, Ioan, Darie, Alexandru și Scarlat, actualii doveditori ai nobleței. Că neamul Russul e de obârșie nobilă, Comisiunea s'a încredințat: 1. Din documentul Sărdăriei Orheiului, dela 19 Septembrie 1812, dat cu privire la pricina pentru pământ care a fost între Ilie Russul, răzeșii moșiei Bietenii, Pahareni și altele, și cu mama doveditorilor actuali ai nobleței, document alăturat la cerere, se vede că Ilie Russul, soțul petiționarei, e, în adevăr, fiul Postelnicelului Iordache Russul; 2. Că acest Postelnicel e fiul Jitnicerului Carp Russul, se vede din actul de cumpărare al Elenei Mihnea, din luna Noemvrie 7269 (1760), pentru vânzarea către el, Postelnicelul și frații săi, a unei a patra părți din moara care se

găsește pe moșia Furceni; 3. Că Jitnicerul Carp e fiul lui Todo-rașcu Pârcălabul, nepotul lui Apostolache Russul Pârcălab, stră-nepotul lui Ionașcu Russu Vel Logofăt, se arată în actul genealogic și în documentele prezentate Comisiunii de moșierul Iordache Russo. După cercetarea documentelor arătate, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor privitoare la noblețe, găsim-le suficiente, prin încheierea dată la 22 August, a hotărît ca acest neam să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Orhei, pentru că ei toți și-au dovedit noblețea pentru peste 200 ani.

Dela dosarul familiei Russo lipsesc actele dela 28 Februarie 7168 (1660) și 29 Aprilie 7169 (1661), peste cele prezentate Comisiei din 1821 figurând hrisoavele Domnești dela 16 Martie 7177 (1669), 1 Martie 7261 (1753), 27 Mai 1775 și 30 Aprilie 1775.

Insemnări.

Probabil Ruși, așezați din vechime în Moldova, de unde pro-vine și numele: Rusu.

98. Stroici

Ștabs-Căpitanul Gavriil Stroici, de 45 ani, în retragere, locuiește în Ținutul Iași. Căsătorit cu fata moșierului Rublevski, are o fată, Olga, de 14 ani, stăpânește prin moștenire în Ținutul Hotin jumă-tate din moșia Fitești și în Ținutul Iași moșia Miclăușeni și jumă-tate din moșia Măgurelele, pe care sunt 95 curți. Spița neamului: Logofătul Stroici, Dimitrașcu Stroici Vel Visternic, Spătarul Stroici, fiul său Ilie Stroici vtori Postelnic, fiul acestuia Gavriil Ștabs-Căpitan, doveditorul de acum al nobleței. Din documentele prezentate reiese: 1. Domnitorul Moldovei Moruzi a arătat în hrisovul său dat fraților Stroici, fiii lui vtori Postelnic Ilie Stroici, printre care și petiționarul de acum, în luna Octomvrie 1792, că în 1780, din ordinul Domnitorului Alexandru Ioan, s'a făcut o cercetare cu privire la originea lor și din actul genealogic din anul 7250 (1742) s'a stabilit că străbunicul doveditorului, Dimitrașcu Stroici, a avut rangul de Vel Visternic, iar bunicul său a fost Spătar; 2. Din hrisovul Domnitorului Ieremia Movilă Voevod, dela 26 Mai 7105 (1597), cu prilejul dăruirii către mănăstirea Căpriană

a satului Todirești, se vede că un strămoș al doveditorului Stroici a avut rangul de Logofăt; 3. Din pașaportul care a fost eliberat doveditorului de acum al nobleței dela regimentul de Draguni din Pscov, în 1811, reiese că are gradul de Ștabs-Căpitan. Comisiunea, care a funcționat pentru cercetarea documentelor privitoare la noblețe, găsind, după dovezile arătate mai sus, că Ștabs-Căpitanul Gavriil Stroici — după strămoșii săi — e un nobil vechiu, prin încheierea dată la 30 Iulie 1821, a hotărît să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași. Neconfirmat.

Insemnări.

Români din Moldova. Unica fiică a petiționarului, Olga, s'a căsătorit cu ofițerul V. Olszewski ¹⁾; fiul lor a fost fruntașul zemstvei din județul Bălți, Gr. Olszewski († 1899) ²⁾. Familia Stroici nu mai există în Basarabia.

99. Talpă

Constantin, Andrei și Nicolae Gheorghe, fiii lui Talpă. Primul de 34 ani, al doilea de 30 ani și al treilea de 22 ani. Constantin îndeplinește serviciul de Vistier în Ținutul Hotin, iar Andrei și Nicolae nu ocupă slujbe, locuiesc în Ținutul Hotin. Necăsătoriți. Stăpânesc avere imobilă, prin moștenire, jumătate din satul Perebiicăuți și, prin cumpărare, jumătate din satul Rohotina din Ținutul Hotin, în prima din ele sunt 50 curți de locuitori, iar în ultima 52 curți de locuitori. Spița neamului: Lupul Talpă Comis, Andriaș Talpă Pârcălab, Nicolae Talpă Comis, Iordache Talpă Postelnic, Gheorghe Talpă Polcovnic Moldovean, acesta din urmă a avut fii: pe Constantin, Andrei și Nicolae, doveditorii de acum ai nobleței. Noblețea Tâlpeștilor se urcă la peste 160 ani, precum s'a stabilit din documentele prezentate: 1. Din hrisovul Domnitorului Vasile Voevod, dela 1 Septemvrie 7161 (1652), cu privire la satul Răpujnița, se vede că Ana a fost soția unui Comis; 2. In hrisovul lui Grigore Ghica Voevod, dat la 12 Martie 7239 (1731), în legătură cu o pricină pentru aceeași moșie Răpujnița, se arată că soțul acelei Ane a fost Lupul Talpă, că acest Lupul printre alți copii a avut

¹⁾ Arhiva B. Gr. Olszewski (Chișinău).

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 28—30, 1936, p. 57.

și un fiu, Andriaș Talpă (care, după hrisovul Domnitorului Duca Voevod, dela 31 Mai 1777 (1669), a fost Pârcălab de Hârlău), și că acest Andriaș a avut un fiu, Comisul Nicolae Talpă; 3. Că acest Comis a avut un fiu, Iordache Talpă, se vede din documentul dela 2 Ianuarie 1728 (1730), dat de Comis fiului său Iordache, cu privire la moșia Sălișcani, pe care i-o cedase; 4. Din documentul Domnitorului Alexandru Kallimah Voevod, dela 13 Iunie 1798, în legătură cu pricina pentru moșia Sălișcani, se vede că Polcovnicul Moldovean Gheorghe Talpă e fiul lui Iordache Talpă, pomenit mai sus și care a avut rangul de Postelnic; și, în sfârșit, 5. Din documentul eliberat petiționarilor dela Divanul Principatului Moldovei, la 20 Februarie 1817, de Domnitorul Kallimah și întărit în aceeași lună Februarie ziua 27, se arată că doveditorii Constantin, Andrei și Nicolae Talpă sunt, în adevăr, fiii numitului Polcovnic Moldovean Gheorghe Talpă și sunt de originea lămurită mai sus. După cercetarea documentelor arătate, găsindu-le suficiente, prin încheierea dată la 17 Septemvrie 1821, Comisiunea, care a funcționat pentru examinarea dovezilor privitoare la noblețe, a hotărât ca acest neam să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice a nobililor, pentru Ținutul Hotin.

Lipsește dela dosar hrisoavele lui Vasile-Vodă dela 1761 (1652) și Kallimah-Vodă dela 13 Iulie 1798.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Constantin Talpă, mareșal de Hotin, a murit la Hotin, la 25 Octomvrie 1850.

Documente.

I. Noi, Bogdan Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Înștiințăm prin aceasta pe toți și pe fiecare că înfățișându-se înaintea noastră și a Boierilor noștri moldoveni servitorul nostru Zaharia cu sora sa Anghelina, fata lui Badea, ne-au declarat de bună voie, că au vândut moșia lor proprie, pe care au dobândit-o prin cumpărare, precum o certifică actul pe care-l au dela bunicul nostru Petru Voevod, o parte de pământ din cuprinsul moșiei Sălișcani servitorului nostru Micul, pe o sută de galbeni tătărești, care-

¹⁾ Dosarul Nr. 636. 1831, 210 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

bani numitul Micul i-a plătit în întregime în fața noastră și a Boierilor, lui Zaharia și sorii sale Anghelina, copiii lui Badea, care tranzacție a lor benevolă, văzând plata întreagă a banilor, am întărit servitorului nostru dreptul de proprietate asupra pământului mai sus arătat din cuprinsul moșiei Sălișcani, prin acest hrisov al nostru, pentru ca el, Micul, precum și toți urmașii lui să se folosească de veci și fără nicio piedecă de veniturile lui, iar hotarele părții de pământ sus arătată din cuprinsul moșiei Sălișcani trebuie să înceapă dela lacul care se găsește în pădure, lângă drumul care duce spre gârlă, și să se întindă drept spre puțul de piatră prin vale până la gardul făcut lângă vechile holde și chiar până în Gorbănești, unde se află tot cuprinsul pământului arătat mai sus, iar de acolo, din partea altor moșii, să continue proprietatea pe vechiul hotar al Divanului, pomenit de Petru Voevod și de dragii noștri frați moldoveni Boieri mari și mici; de aceea, pentru o adevărire mai bună, întărind toate cele scrise mai sus, poruncim Vel Logofătului nostru Gavrilă să aplice pecetea pe acest hrisov al nostru. Scris în orașul Suceava, anul 7077 (1569) Iulie ziua 2. A tradus din sârbește în limba moldovenească, în anul 1793 Aprilie 5, Pavel Dobriț, care servește ca Polcovnic pe lângă Mitropolie. A tradus tălmăciul Sfatului, Petrișcan.

II. Noi Tăutu Logofăt, Ieremia Murguleț și Paharnicul Dociul, împreună cu Costea domiciliat în Călinești, Petrașcu domiciliat în Romanesti, Stratulat Dobrinschi, Teodor Dohodca, Nicoară Baraha, domiciliati în Bălăceni, și Starețul Iosif domiciliat în Solcani, adevărim prin acest certificat că întru cât Dumitru Ponici din Rușești ne-a declarat: jumătate din partea de sus a satului Melaneuți, așezat pe malul râului Suceava, a fost vândută în adevăr de Dumitru, fiul unui oarecare Sulă, Vel Vornicului Gavriil Talpă, biv Logofăt pe vremea domniei lui Petru Voevod, în care caz, dacă nevoia va cere, atunci el, Ponici, va putea să încredințeze personal pe Măria Sa de această vânzare făcută numitului Logofăt; pentru care adevărire a fost dat și acest certificat al nostru cu iscălituri și peceti. În Suceava, Iunie ziua 3. Au iscălit: Logofătul Tăutu, Dumitru Ponici, Ieremia Murguleț, Starețul din Solcani Iosif, Teodor Dohodca Nicoară Baraha. A tradus tălmăciul Sfatului Suprem Petrișcan.

III. Noi, Duca Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei, din actul dat de Sârboica domiciliată în Vicăuți, de

sora ei Măricuța și de Agripina, fata lui Gheorghe Șeptilici, și prezentat de servitorul nostru Andriaș Talpă, Pârcălabul din Hârlău, care s'a înfățișat înaintea noastră și a Boierilor noștri moldoveni mari și mici, că de bună voie și fără să fie siliți de cineva, împreună cu ginerii săi Pavel Coșotean și Costășcu Badea, cu martorii care s'au întâmplat să fie Boierii: Șătrarul Ștefan Rugină, Petrișcanu și Ieremia Roman, Vornic de Poartă, Grigore Ciocariu Pârcălab, Ionașcu Bașna, Nichifor Cercel, Căpitanul din Hârlău Panu Ursuleca, Grigore Gonța, Constantin Cucoran, Ștefan Brăescu, Arsenie Volcinschi și Durașcu, i-au schimbat Pârcălabului Andriaș Talpă a 4-a parte din satul Tâlhărești din ținutul Hârlăului, așezat pe malul râului Usoii, care parte începe dela stâlpul de sus și se întinde până la stâlpul asemănător din partea de sus, și o parte din iazul care se găsește pe numita moșie împreună cu locul de stupărit, cu grădinile ce se găsesc pe ea, precum și cu fânațele, cu tot venitul părții mai sus zise, și în schimbul ei au primit dela Pârcălabul Andriaș Talpă a 5-a parte din jumătatea satului Răpujnița, așezat în ținutul Cernăuți. Cercetând în Sfatul nostru obștesc acest schimb făcut între ei în prezența multor Boieri ai noștri, întărim după numitul Pârcălab Andriaș Talpă partea din satul Tâlhărești primită de el în temeiul schimbului, cu tot venitul ei, și-i dăm dreptul să stăpânească partea aceea după împărțeala făcută de Vasile Popa, Ursu și Vasile Paramurgul, domiciliati în satul Tâlhărești, și de alți oameni care merită încredere și anume: Măduleanu Lupu și Bejan, Sturdza Gață, Ștefan și Pepel, domiciliati în același sat, de fratele acestuia din urmă Vasile Chiriac, Diacul Crețu din Uriceni, Carol din Sălișicani, Istrate Ciocan și Ioan, domiciliati în același sat, dela care ni s'a prezentat și nouă un certificat. Pentru care și acest document al nostru i-a fost dat lui Andriaș Talpă pentru o stăpânire veșnică și indiscutabilă. Mai ziua 31 anul 7177 (1669). A contrasemnat Vel Logofătul Bârlădeanu, Stratulat Rugină. A tradus tălmaciul Sfatului, Secretarul Guvernial Petrișcan.

IV. Noi, Grigore Ghica Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a Domniei mele precum s'a pârfit de fața Domniei mele și a Sfatului nostru, Boierul nostru Nicolae Talpă Comisul, cu sluga noastră Miron Gafencu Uricarul, pentru a șasa parte a satului Cordăreni, partea din

jos, ce este pe Iubăneasa ținutului Dorohoiului, jăluind Nicolae Talpă Comisul precum aceea a șasa parte a satului Cordăreni este a lui împreună cu rudele sale Botezătești, de pe moașa lor Ana Talpă, fata lui Toader Rugină Paharnicul, și i-a luat-o cu impresurare aceea parte de moșie Dumitrașcu Gafencu Uricarul, tatăl lui Miron, la Domnia lui Mihail Voevod. Iar Miron Gafencu a dat seamă precum Ana Talpă a fost sora bună cu moșul său Ștefan Rugină Șătrarul, și având Ana două fete, anume Alexandra, pe care a ținut-o Pătrașcu Botez, și Nastasia, pe care a ținut-o Drăcea. Și după moartea mamei lor, Anei, au mers ele și au cerut la unchiul lor, Ștefan Rugină Șătrarul, o comeă cu mărgăritari și cu pontale de aur, care a fost a Nastasiei, jupânesei lui Ștefan Rugină Șătrarul, ca să le fie de purtat la zile mari, căreia i-a fost prețul 850 lei. Și dându-le acele odoare, când au fost mai pe urmă peste câteva vreme au tăgăduit-o, zicând au perit aceea comeă timpându-se de au fost prăzi. Și crezând unchiul lor Rugină, a fost rămas cu lucru peritor. Apoi după aceea peste câteva vreme s'a aflat numai peticul și urzitura acei comce în casa Alexandrinei Botezoei, iar mărgăritarul și pontalele nu erau. Și având o judecată Pavel Rugină Comisul, feciorul lui Ștefan Rugină Șătrarul, și cumnatul său Gafencu Uricarul, tatăl lui Miron, cu Pătrașcu Botez la Divan, la răposatul Duca Voevod, arătându-se și peticul cu urzitura, și dând Divanul rămas pe Pătrașcu Botez, a dat de față și puținele mărgăritari, și a făcut zapis să plătească toate deplin, care zapis a fost făcut cu slova lui, precum mi-au arătat și zapisul. Și după aceea de iznoavă au ieșit și la Divanul răposatului Constantin Cantemir Voevod, cu Ioan Botez și cu Irimia Botez, feciorii lui Pătrașcu Botez, și cu unchiul lor, Vasile Talpă, și Nastasia Drăceoe, și n'au putut să tăgăduiască fără de cât au dat seamă că acel lucru de mama lor, Alexandra Botezoe, n'a fost tăgăduit, ci a fost tăgăduit numai de în gură Nastasia, și acel puțintel mărgăritar ce l-au fost dat de față l-au luat din mâna Nastasiei. Și a dat Divanul să jure Alexandra Botezoe, precum n'a fost și ea părtașă cu soră sa Nastasia la tăgăduitul acelui lucru, și jurând să fie în pace, și să rămâe numai sora sa Nastasia platnică. Și a mers Alexandra Botezoe de a jurat în sfânta biserică, precum ea nimic n'a știut de tăgăduitul acelui lucru, și a rămas numai Nastasia singură platnică. Și neavând cu ce plăti să-i ia părțile ei de moșie

Dumitrașcu Gafencu Uricarul, precum ne-au arătat și cartea cea de rămas, și trăgându-se vreme până la Domnia lui Mihail Vodă, și ieșind de iznoavă la Divan Dumitrașcu Gafencu Uricarul cu jupânele Botezăteștilor și cu Nicolae Talpă Comisul și i-a dat Divanul ca să ție Miron Gafencu acea a șasă parte a satului Cordăreni pentru acel lucru, iar la alte moșii ce vor mai fi de pe acel neam să nu se amestece Gafencu, precum ne-au arătat cărțile cele de rămas și ispisocul dela Mihail Vodă. Deci Domnia mea i-am orânduit cu judecata la cinstiți și credincioși Boierii noștri, d. Darie Donici Vel Logofăt, Ioan Palladi Vel Vornic, Constantin Kostaki Hatman, Iordache Contacuzino Vel Spătar, ca să le mai ia seamă dintâi cu amănuntul. Și stând față d-lor lor, luându-le seamă cu amănuntul și cu bună dreptate, au aflat cum că Ana Talpă a avut cinci feciori, anume: Vasile Talpă, Gheorghe și Andrei, tatăl lui Nicolae Comis, și două surori, anume: Alexandra Botezoae și Nastasia Drăceoae. Și acel ispisoc și cărțile lui Mihail Vodă, care a fost făcut să ție Gafencu acea a șasa parte a satului Cordăreni, peste tot, a fost făcut cu greșală, pentru că ceilalți frați n'au fost vinovați ca să li se ia și părțile lor de moșie pentru sora lor Nastasia, ce au ales Boierii judecată, ca să ție Miron Gafencu dintr'aceea a șasa parte a satului Cordăreni a cincea parte, partea Nastasiei Drăceoae. Așijderea și dela Răpujnița pe Nistru în ținutul Cernăuților din a patra parte de sat, ce au de moșie Tâlpeștii cu Botezăteștii de pe moașa lor Ana Talpă, să aibă a ține Miron Gafencu, iar a cincea parte și din jumătate de sat iarăși de Răpujnița, ce este cumpărată de moșul lor, Lupul Talpă, împreună cu moașa lor Ana, dela Cârstea Strătulat și Irimia și Anița, jupâneasa lui Bainski, Năstască, feciorii lui Ionașcu Dracea, iarăși să ție Miron Gafencu a cincea parte, partea Nastasiei Drăceoacei, iar la părțile celorlaltor frați ai Nastasiei să nu se amestece Gafencu, căci și judecata lui Cantemir Vodă numai pe Drăceoae a dat-o platnică, dovedindu-se că a prăpădit-o ea comca, iar la a patra parte a satului Răpujnița, ce este cumpărată de Vasile Talpă Cuparul, fratele Nastasiei Drăceoae, dela Toader Isăcescul, Căpitan din Dumeni, și dela jupâneasa lui, Varvara, fata lui Dumitrașcu de Silișeu, la acea să nu se amestece Miron Gafencu, ci să o ție numai Talpă cu Botezăteștii. Și văzând ei nedreapta judecată ca să ție împreună și în Cordăreni și în Răpujnița, s'au tocmnit și s'au așezat

ei în de ei, înaintea d-lor Boieri mari judecători, și s'au lăsat pe judecata cea dintâi ce-au avut-o la Mihail Vodă, să ție Miron Gafencu acea a șasă parte a satului Cordăreni, partea de jos, peste tot cu heleșteul întreg și cu locurile de prisăci și cu rădiu și cu tot venitul, iar Talpă cu Botezățeștii întru nimica să n'aibă a se amesteca la Cordăreni. Așijderea și Miron Gafencu de acum înainte întru nimica să nu se amestece la Răpujnița, ci să ție tot satul Răpujnița Nicolae Talpă Comisul cu Botezățeștii, precum am văzut și scrisorile de învoială ce și-au făcut ei la mâna unul altuia. Și ispisocul și alte cărți ce le-a avut Miron Gafencu și Nicolae Talpă pentru această pâră, toate s'au rupt și s'au lepădat, iar de s'ar mai afla niscaiva ispisoaace de Răpujnița mai pe urmă la Miron Gafencu, să nu se ție în seamă, ci să aibă a le lua Talpeștii și Botezățeștii. Deci văzând Domnia mea că, cu dreptate au judecat Boierii și învoiala ce s'au învoit ei între ei, am dat și dela Domnia mea și am întărit Boierului nostru Nicolae Talpă Comisul, împreună cu Botezățeștii, ca să le fie lor și dela Domnia mea sat întreg Răpujnița, ce este pe apa Nistrului în ținutul Cernăuților, dreaptă ocină și moșie cu tot hotarul și cu tot venitul și uric de întăritură neodihnit nerușuit stăpânitori în veci. Și nimeni altul să nu se amestece peste această carte a Domniei mele. În Iași, anul 7239 (1734) Martie 12 zile. În al cincilea an al Domniei. Darie Donici Vel Logofăt. Simion Keșco. A tradus tălmăciul Sfatului, Secretarul Gubernial Petrișcan.

V. Subsemnatul Comis Nicolae Talpă cu soția mea Iftimia dăm prezentul act în mâna fiului nostru Iordache Talpă, că domnul Vel Spătar Iordache Cantacuzino a fost nașul lui și l-a luat să-l crească de mic copil, cu făgăduiala să-l înzestreze cu tot de ce va avea nevoie, atunci noi, în cazul acesta, la împărțirea averii noastre la copiii mei, găsim că-i drept ca eu, Comisul Talpă, să nu dau lui Iordache mai mult de partea de sus a moșiei mele Sălișcani așezată în ținutul Hârlău, în valea Usoii, unde au fost clădite casele părintelui Andrei Talpă, care pământ tatăl meu l-a primit în dar dela fostul Vel Logofăt Solomon Bărlădeanul, care i-a înmănat și zapisul asupra moșiei aceleia spre a-și cere, pe temeiul lor, întăririle Domnești, după obiceiul stabilit, cu condiția ca el să n'aibă drept să se amestece la altă avere mobilă și imobilă a noastră, pe care s'o împărțim la alți frați ai săi; în cazul însă când unul din frații săi

va contesta aceasta, să nu-i ierte Dumnezeu greșelile, dar întru cât mai avem și alte moșii cu pricină, pe care dacă le vom câștiga, el nu trebuie să ia parte la ele, pe când noi am împărțit la alți fii ai noștri numai moșiile fără nicio pricină, din care fiecare e în drept să-și stăpânească partea lui, fără să împiedece pe Iordache în stăpânirea moșiei pe care i-am dat-o, afară de care n'a mai primit dela noi nicio altă zestre, pentru care iscălim cu mână proprie. În Iași, anul 7238 (1730) Ianuarie ziua 2, dar întru cât la întocmirea acestui act s'au întâmplat să fie mulți Boieri mari și mici, au iscălit și ei acest certificat. Nicolae Talpă Comis, Iftimia Talpă, Iordache Cantacuzino Vel Spătar. A tradus tălmaciul Sfatului, Secretarul Gubernial Petrișcan.

VI. Subsemnatul Ion Ciocan, fiul lui Istrate Ciocan, împreună cu soția mea Anuța și cu fiii Gheorghe și Andrei, certific prin acest act al meu că nesilit de nimeni și de bună voie am vândut moșia noastră proprie pe care o avem dela părinții noștri, și anume Istrate Ciocan, domnului Postelnic Iordache Talpă, adică: partea Ciocăneștilor din satul Sălișcani, din partea mijlocie hotărnicită din partea de sus, cu prețul de , iar frații mei să n'aibă drept să se amestece, pentru că fratele Ștefan a vândut partea mea din Hârtop și mi-a lăsat partea sa din Sălișcani, pentru că cumnatul meu Ieremia a avut a cincea parte și a vândut-o d-lui Vornic Dumitrașcu Balș; iar dacă vreun alt frate al meu sau Ciocan s'ar amesteca în această parte, să nu-i ierte Dumnezeu, și toate actele pe care le-am avut pentru această moșie le-am înmănat d-lui Postelnic Iordache Talpă, și acest act a fost întocmit în fața multor Boieri mari și mici, care au iscălit mai jos, iar pentru adevărare am aplicat inelul meu cu numele și porecla mea. Anul 7238 (1730) August 12. Ion Ciocan, Anuța, Istrate Ciocan, Iordache Cantacuzino Vel Spătar, Iereul Grigore din Uriceni, Teodor Soroceanul Postelnic. A scris acest act după dictatul lui Ion Ciocan. A tradus tălmaciul Sfatului Suprem, Secretarul Gubernial Petrișcan.

VII. Măria Ta! După moartea părintelui meu, Postelnicul Iordache Talpă, toate actele de proprietate a moșiilor familiei Talpă au rămas la unchiul meu Mihalache Talpă, care în ciuda împărțelii care a fost făcută între ei, a dat pe nedrept două jumătăți ale moșiilor familiei Talpă, și anume: Zăvoieni și Zmiești, așezate în ținutul Neamț pe râul Râșcov, în schimb cu Boierii Bașotă și

în locul lor a primit în ținutul Hârlău a treia parte din Dubiceni și a patra parte din Crăciuneni, mult mai mici decât moșiile pomenite mai sus; afară de aceasta, numitul meu unchiu a avut în stăpânirea sa și jumătate din satul Malcăuți din ținutul Soroca, care, împreună cu alte proprietăți pomenite mai sus, a fost moștenită de moștenitorii unchiului meu pomenit deseori, după moartea lui; n'am știut nimic despre această faptă până acum, dar azi, găsind la acești moștenitori actele familiei mele Talpă, rog respectuos pe Măria Ta să poruncești să fiu admis la participarea la averea părintească, ca această pricină să fie cercetată și judecată cu dreptate. Al Măriei Tale prea supus servitor Polcovnicul Gheorghe Talpă. D. Vel Vornic de Aprozi vi se poruncește, împreună cu Marii Boieri, să cercetați împrejurările arătate aci și să dați petiționarului satisfacția legiuită. 10 Martie 1800. A iscălit vtori Logofăt. Pentru că se aproprie sărbătorile Invierii Domnului, petiționarul se va înfățișa la 15 Mai, când va fi și partea adversă, spre a fi prezentă la cercetarea personală a acestei împrejurări. 29 Martie 1800. Vel Logofătul Constantin Balș. A înscris în registru vtori Logofăt Vasile Scânteii. După înfățișarea petiționarului Polcovnic Gheorghe Talpă și a împuternicitului Ioniță Oatul, ginerile răposatului Mihalache Talpă, cu d. Ban Grigoraș Bașotă, s'a găsit necesar ca Gheorghe Talpă să dovedească dacă părintele său a avut participare la părțile moșiilor pe care le pretinde, iar schimbul făcut de moștenitorii lui Mihalache Talpă rămâne anulat cu condiția ca Ioniță Oatul să dovedească, că și întinderea și hotărnicirea din îndatorirea schimbului, pentru cele ce au atârnat de răposatul Ban Constantin Bașotă, n'au fost încă stabilite și că în părțile luate în schimb au o lipsă; de aceea Judecata a obligat pe d. Grigoraș Bașotă ca, în ziua ce i s'a stabilit la Sf. Dumitru viitor, să se înfățișeze împreună cu partea impricinată la Divan pentru împărțeală și deslegarea acestei împrejurări. 8 Iunie. 1800. A iscălit Marele Logofăt Constantin Balș. Tălmaciul Sfatului Suprem, Petrișcan.

VIII. Noi, Constantin Alexandru Ipsilanti Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Facem știre cu această carte a Domniei mele că, de față Domniei mele și a întregului Sfat, au avut judecată Gheorghe Talpă Polcovnicul, feciorul lui Iordache Talpă Postelnic, cu Sulgerul Ioan Tăutul, vechil al clironomilor Saftei, fetei lui Mihalache Talpă, ce-a fost frate cu Iordache Talpă,

pentru părțile ce au avut în moșia Sălișcani din Ținutul Hârlăului, adică Gheorghe și clironomii fetei lui Mihalache Talpă cerșind din toată moșia Sălișcani din trei părți, ce s'au împărțit tot satul, o a treia parte, partea de sus ce s'a numit Stâlp Cornii, și din partea ce s'a numit a lui Ion Ciocan o a cincea parte, după o mărturie hotarnică din anul 7230 (1721) Septemvrie 20, făcută de Constantin Zberea Șătrar pe alegerea părților ce le-au cumpărat Balș Vornicul din Sălișcani, adică Stâlpul Cornii, dela o seminție a Cornii, și a cincea parte dela Ieremie, cumnatul lui Ion Ciocan, din partea lui Ciocan, care părți la anul 7249 (1740) Octomvrie 20, Mihalache Talpă le-a cumpărat dela Gheorghe feciorul lui Enăchiță Visternic, și lui Enăchiță Visternic încă i-a fost de pe moșul său Lupu Visternic, iar moșul său le-a luat dela Bașotă Visternic. Gheorghe Talpă Polcovnicel încă cerșind părțile tatălui său, ce a avut în numita moșie cu osebite scrisori, adică părțile ce-au fost ale lui Solomon Bârlădeanul Vel Logofăt, carele, împreună cu jupâneasa sa Ana, cu scrisoarea din anul 7173 (1665) Iulie 8, le-a dat danie lui Andriaș Talpă și femeiei sale Iftimiei, moșul lui Mihalache și lui Iordache. Și apoi Nicolae Talpă biv Comis, feciorul lui Andriaș Talpă, cu osebită scrisoare a sa, din anul 7238 (1730) Ianuarie 2, le-a dat danie fiului său Iordache, tatăl lui Gheorghe Talpă. Așijderea și alte părți care însuși tatăl său Iordache Talpă a cumpărat dela Ion Ciocan, feciorul lui Istrate Ciocan, cu zapis tot din anul 7238 (1730) August 12, toată partea Ciocăneștilor din satul Sălișcani, și partea de mijloc care au și stălpit-o dela partea de sus, fără a cincea parte din partea lui Istrate Ciocan ce a avut-o un cumnat al vânzătorului, anume Ieremia, și a vândut-o lui Dumitrașcu Balș Vornic, adică tot aceea se cuprinde și în scrisorile lui Mihalache Talpă, care sunt arătate mai sus. Apoi Gheorghe Talpă a mai arătat și alte scrisori, întâi pentru părțile dela Solomon Bârlădeanul, din anul 7153 (1645) Iulie 6, dela Antimia și sora sa Anița, fetele lui Vasile Albotă, care au vândut lui Solomon Bârlădeanul Vornic dintru stâlp jumătate din partea de jos. Alt zapis din 7169 (1660) Octomvrie 20, dela Ștefan Albotă cu sora sa Ana și cu feciorii lor, prin care au dat danie lui Solomon Bârlădeanul partea lor din stâlpul lui Albotă bătrânul, partea din jos, care aceste două zapise sunt arătate anume și în dania lui Solomon Bârlădeanul Logofăt ce a făcut-o către Talpă. Așijderea un zapis din 7176

(1668) Iulie 20, dela Gavriil și Pavel Grosul, care au dat danie Aniței, jupâneasa lui Solomon Logofăt, partea lor ce au avut-o dela tatăl lor Grigore Grosul în Sălișcani, care zăpis în dania lui Solomon Bârlădeanul Logofăt, ce a făcut-o către Talpă, nu se vede arătat. Al doilea, pentru părțile Ciocăneștilor iarăși a arătat Gheorghe Talpă aceste scrisori, un zăpis din 7163 (1655) Ianuarie 30, dela Gavriil, feciorul Fetiței și soră sa Măriuța, fata Eficăi nepotul lui Albotă, care au vândut vărului lor Istrate partea lor de pe moșul lor Albotă, din partea lui Albotă a treia parte; un ispisoc din 7170 (1662) Ianuarie 1, dela Domnul Eustratie Dabija Vodă, prin care întărește lui Istrate, feciorul lui Pavel Ciocan, o parte de ocină din satul Sălișcani, din partea lui Ciocan, din două civertii și jumătate de sat a treia parte, partea de jos ce-a avut-o cumpărătură dela Andriaș și cumnată-sa Tatiana, femeia lui Toader diaconul, și cu nepoții lor Grigore și Lupul, feciorii lui Tănase, strănepoții lui Ciocan. Alt ispisoc din 7173 (1665) Februarie 19, tot dela acel Domn, prin care se întărește stăpânirea lui Istrate Ciocan, după hotărîrea lui Ionașcu din Tâlhărești și Ștefan Budul, care toate părțile de ocină de moșii și de cumpărături din satul Sălișcani din întăritură dela Vasile Vodă. Însă o parte de ocină ce a cumpărat dela Duluman, din partea lui Ciocan, care face a treia parte, și altă parte iarăși din partea lui Ciocan, din a treia parte jumătate, ce a fost lor cumpărătură dela Onil, nepotul lui Ciocan. Și iarăși a lui dreaptă ocină și moșii ce a avut împreună cu frații lui, feciorii lui Pavel, din partea lui Ciocan, din a treia parte a patra parte. Și iarăși pe altă parte de ocină din întăritură ce au avut dela Iancul Vodă, iarăși pe a patra parte dintr'același sat Sălișcani. Și osebit a mai arătat Gheorghe Talpă și alt ispisoc vechiu din 7077 (1569) Iulie 2, dela Domnul Bogdan Vodă, cuprinzător pe o parte din Sălișcani, cam și un zăpis din 7169 (1660) Decemvrie 2, dela o Tatiana diaconiță cu alții împreună, care fiind tot dintr'o zi cu alt zăpis tot dela acea Tatiana, ce este arătată mai sus, și fiind și iscăliturile șterse și necuprinsă în ispisocul Domnului Eustratie Dabija Voevod, s'a cunoscut de răsuflat. Iar cu celelalte scrisori câte a arătat, Gheorghe Talpă cere ca după toate să i se deie părți, încă și cu un zăpis de zălogituri al lui Ion Ciocan, ce este cu șapte luni mai înainte de vânzare, tot pe acea parte și de va mai rămâne ceva, apoi să stăpânească; și clironomii Saftei, fata lui

Mihalache Talpă, răspunzând că lui i-se pare că după scrisorile acele vechi ar fi mai multe moșii decât se cuprinde în dania lui Solomon Bârlădeanul, și în zapis de vânzare al lui Ion Ciocan, neuitându-se că acei vânzători ai lui Istrate Ciocan au fost tot din neamul Ciocănesc, și tot din partea lui Ciocan au vândut, precum și însuși ispisocul Domnului Eustratie Dabija Vodă, acel din 7173 (1665) Februarie 18, arată. Apoi când zapisul lui Ion Ciocan arată curat că a vândut lui Iordache Talpă partea din mijloc, ce este aleasă și stâlpită dinspre partea de sus, și că într'acea parte nimeni alții din frații lui nu au treabă fără numai ce a avut cumnatul său Ieremie o a cincea parte, care a vândut-o lui Dumitrașcu Balș Vornic, nu poate dar să ceară acum, Gheorghe Talpă, mai mult decât ceea ce a cumpărat tatăl său, căci mai bine a știut vânzătorul decât el acum, mai ales că și în cartea ce a luat el însuși dela Domnia sa Alexandru Ioan Kallimah Voevod, de stăpânire asupra părților ce are în numita moșie, nu se întărește mai mult decât părțile ce se cuprind într'acele două zapise, adică în dania lui Solomon Bârlădeanul Logofăt și în zapisul de vânzare al lui Ion Ciocan, care dau curată înțelegere, că Solomon Bârlădeanul a avut stâlpul de jos ce s'a numit al lui Albotă, însă nu deplin, și Ciocan a avut stâlpul de mijloc, și o parte din stâlpul lui Albotă, ce a cumpărat Istrate Ciocan dela verii lui, precum arată zapisul din 7163 (1655) Ianuarie 20, ce este pomenit mai sus. Apoi fiindcă și scrisorile cliromilor fetei lui Mihalache Talpă, atât hotarnica acea făcută de Zberea Șătrar, cât și zapisul lui Gheorghe, feciorul lui Ion Ciocan, după care și stăpânirea asemenea s'a urmat, atât cât au trăit frații Tâlpești, Mihalache și Iordache, cât și după moartea lor, fără să fie vreo pricină, judecând Domnia mea, împreună cu tot Sfatul, am hotărît ca numitul Gheorghe Talpă Polcovnicel să nu poată stăpâni în numita moșie Sălișcani mai mult decât stâlpul de jos și stâlpul de mijloc, fără o a cincea parte din partea lui Ciocan, cunoscându-se cererea lui fără dreptate, și cliromii Saftei, fetei lui Mihalache Talpă, însă să stăpânească stâlpul de sus ce s'a numit al Cornii, și a cincea parte din partea lui Ciocan precum arată hotarnica lui Zberea Șătrar, dându-li-se și această carte a Domniei mele ca mai mult această pâra să nu se mai pârască, ci în veci să se urmeze și de o parte și de alta, precum prin cartea aceasta a Domniei mele se cuprinde, care s'a și întărit cu a noastră iscălitură

Domnească și pecete. 1 Aprilie 1801. Iscălit Constantin Alexandru Ipsilanti Voevod. A citit Sturdza Comis.

IX. Noi, Scarlat Alexandru Kallimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn al Țării Moldovei. Prezentul atestat a fost cercetat și de către Domnia noastră și încredințându-ne, atât din documentul acesta eliberat de către Divanul obștesc al Domniei noastre, scris mai jos, precum și din actele Domnești vechi care ne-au fost prezentate personal, că frații buni Constantin și Nicolae Talpă se trag din vechime dintr'o familie Boierească și ca să fie cinstiți și recunoscuți peste tot locul în orice timp într'o stare care să corespundă familiei lor, și Domnia noastră întărește acest privilegiu veșnic cu iscălitura și pecetea noastră. 27 Februarie 1817. Originalul l-a iscălit așa: Noi Scarlat Alexandru Kallimah Voevod. A citit treti Logofăt. Divanul Principatului Moldovei: domnii frați buni Constantin și Nicolae Talpă, fiii răposatului biv Polcovnic Gheorghe Talpă, care din cauza împrejurărilor a rămas să locuiască permanent în partea stângă a râului în Regiunea Basarabiei, fiind frații locuitorului moldovean de aici Andrei Talpă, au cerut acum dela Divan dovezi despre starea familiei lor, ca scopul ca să poată fi recunoscuți și acolo, la care cerere au alăturat ca dovadă și următoarele acte: 1. Cartea de judecată dela răposatul Logofăt Vasile Razul, dată la 18 Iunie 1779; 2. Actul scris dela 13 Iunie 1775; 3. Actul pentru o porțiune de pământ din anul 7238 (1730) Ianuarie ziua 2; 4. Hrisovul Domnesc dela Grigore Ghica Voevod, dat în anul 7239 (1731) Martie ziua 12; și 5. Tot un hrisov Domnesc dela Duca Voevod, dat în anul 7177 (1669) Mai ziua 31, actul de partaj al Tălpeștilor, în care se arată că tatăl lor Polcovnicul Gheorghe Talpă e fiul Postelnicului Iordache Talpă, iar acest Postelnic e fiul unui anume biv Vel Comis Nicolae Talpă, fiul lui Andriaș Talpă Pâr-călabil Ținutului Hârlău, care se trage din Lupul Talpă care a fost și el Comis, și au mai prezentat și un act dela Divan din 1774, care adeverește despre această familie, că aceasta a avut despre rangul ei și documente Domnești, dar în timpul campaniei fiind jefuiți de trei ori, au arătat că, deși actele pe care le-au avut s'au pierdut, totuși Divanul de atunci adeverește că ei au avut rangul de nobili, din care cauză, ca să fie cinstiți și recunoscuți peste tot locul și în orice timp ca nobili și moșieri cu acordarea dreptului de a se bucura de toate privilegiile potrivit familiei lor, în temeiul dovezilor pe

care le-au avut din vechime, se trag dintr'o familie Boierească, servesc patria noastră și dacă ar fi rămas să locuiască în această parte, s'ar fi învrednicit de ranguri Boierești, după cum au primit și alții de aceeași stare, pentru aceasta li s'a dat dela Divan prezentul certificat cu iscălitura noastră și cu aplicarea pecetei Divanului. 20 Februarie 1817. Pe original au iscălit: Veniamin Mitropolit al Moldovei, Constantin Balș Logofăt, Constantin Canta Logofăt, Dimitrie Sturdza Logofăt, Vasile Kostaki Logofăt, Alexandru Ianculeu Vornic, Mihail Sturdza Vornic, Teodor Balș Vornic, Costache Rossăt Vornic, Iordache Rossăt Vornic, Costache Sturdza Vornic. Departamentul Afacerilor Străine; prezentul atestat eliberat fraților buni Constantin și Nicolae Talpă, dela Preasfințitul Mitropolit și d-nii Boieri iscăliți mai sus și întărit cu iscălitura și pecetea Alteței Sale Prințului Domnitor al Moldovei, a fost prezentat la acest Departament și fiindu-ne cunoscută originea lor dintr'o familie Boierească, după cum e scris mai sus, certificăm prin iscăliturile noastre și aplicarea pecetei Departamentului. Iași, 27 Februarie 1817. Pe original au iscălit: Ioan Niculce Postelnic, Costache Razu, Constantin Kostaki Stolnic. A tradus întocmai tălmăciu Bulatov.

100. Tufescu

Registratorul Colegial Constantin Tufescu, de 27 ani, nu ocupă slujbă, locuște în Ținutul Iași, necăsătorit, stăpânește în Ținutul Iași moșia Vulpești cu porțiuni din moșia Gălăești, pe care sunt 60 curți. Spița neamului: Constantin Armaș, fiul său Costandache Vel Șătrar, fiul acestuia Leon Tufescu vtori Paharnic, iar fiul acestuia Constantin, doveditorul de acum al nobleței. Pentru dovedirea originii sale a prezentat: 1. Două hrisoave ale Domnitorului Mihail Racoviță, dela 10 Februarie 7225 (1717) și 10 Octomvrie 7227 (1718), date cu privire la niște țigani și din care reiese că străbunicul petiționarului, Constantin, a avut rangul de Vel Armaș. 2. Un document dela 15 Mai 1781, cu privire la împărțirea de către numitul Constantin a averii sale și din care se vede că Vel Șătrarul Costandache e fiul său și că acest Costandache a avut un fiu, Leon, și a stăpânit moșia Tufești. 3. Testamentul făcut de numitul Costandache la 5 Iunie 1791, din care se vede că el a avut un fiu, Leon, vtori Paharnic, care lucru reiese și din cartea Domnitorului

Moruzi întocmită în 1806; și 4. Că doveditorul de acum al nobleței e fiul lui vtori Paharnic Leon Tufescu, reiese din documentul dela 6 Decemvrie 1813, certificat de Guvernul Moldovei și Consulul Rosienesc, care i-a fost dat de mamă-sa pentru cedarea moșiei Vulpești, iar că are gradul de Registrator Colegial, a prezentat o chitanță dela Guvernul Regional, din Martie 1816, Nr. 2005, care i-a fost dată pentru suma încasată pentru acest grad. Care acte Comisiunea, ce a funcționat în acest scop, găsind că dovedesc vechea noblețe a Registratorului Colegial Tufescu, prin încheierea dată la 29 Septemvrie 1821, a hotărît să fie trecut în partea VI-a a cărții genealogice, pentru Ținutul Iași.

Dosarul lipsește.

Insemnări.

Români din Moldova ¹⁾. Costache Tufescu, petiționarul, a fost primul genealogist al Basarabiei, cărturar elogiat de «Curierul Românesc» al lui Eliade (1830). Iși trage neamul din Mihul, pârcălab de Suceava și hatman (1616—18), fiul căruia, clucerul Isari Mihul, a fost tatăl armașului Constantin din Tufești, amintit mai sus ²⁾. Costache Tufescu a murit la 9 Iunie 1846 și e înmormântat la Cuhnești-Bălți. Fiul său, Leon († 1916), general ³⁾.

¹⁾ Dosarul Nr. 641, 1840, 155 file. Arhivele Stat. din Chișinău.

²⁾ *Din trecutul nostru*, Nr. 17—20, 1935, p. 6—11.

³⁾ I. Parhomovici. *Memoriei generalului L. C. Tufescu*. Chișinău, 1917.

CONTRIBUTIONS À L'HISTOIRE DE LA NOBLESSE DE LA PROVINCE MOLDAVE ENTRE LE PRUT ET LE NISTRU

Sur la Moldavie entre le Pruth et le Nistru (Dniester), appelée Bessarabie après 1812, l'on a beaucoup écrit, mais sans système et d'une manière incomplète.

L'importance de l'histoire de la noblesse dans la vie des principautés roumaines et de la Bessarabie au XIX-ème siècle étant incontestable, la nécessité d'une description détaillée de cette classe privilégiée et représentative dans le passé est évidente.

C'est à peine en 1912 que paraissait une *Esquisse sur la noblesse de Bessarabie* par Al. Krupenski. Un plus grand mérite, en ce qui concerne l'étude de la noblesse de cette province, doit être reconnu aux chartistes de Roumanie, dont plusieurs, même bien avant le 27 Mars 1918, se sont occupés, *incidentellement*, de la noblesse de Bessarabie et particulièrement de quelques familles du terroir. On n'a pourtant pas entrepris des recherches spéciales nécessaires à notre époque et l'on ressent de plus en plus le manque d'un « *Institut généalogique de Roumanie* », projeté depuis longtemps selon l'exemple des pays d'Occident.

Il y a eu, auparavant, des lettrés de souche noble, qui se sont occupés aussi de la généalogie des boyards moldaves. Costake Tufescu (1794—1846) fut le premier généalogiste de Bessarabie; son œuvre — Arbres généalogiques — a été utilisée dans le présent ouvrage. Le plus remarquable connaisseur du passé de la noblesse, Paul Gore (1875—1927), a utilisé dans ses recherches les archives officielles et sa riche bibliothèque historique et héraldique. Mais dans les deux cahiers de ce regretté lettré: les *notices sur les familles nobles du district d'Orhei* et, partiellement,

sur celles du *district de Chişinău*, que nous avons pu sauver, les erreurs et les lacunes foisonnent et je n'y ai pas trouvé des détails d'un intérêt extraordinaire.

Une partie seulement des *Archives de l'Assemblée des Députés de la Noblesse*, se trouve aux Archives d'État à Chişinău, où j'ai consulté tous les dossiers personnels (697) et un certain nombre de dossiers relatifs à l'activité de cette assemblée, puisque le dernier remplaçant du maréchal provincial de la noblesse avait remis les dossiers respectifs à tous ceux qui s'étaient intéressés de leurs familles, avant qu'il n'eût déposé l'archive en 1923.

J'ai également consulté le *Livre généalogique* continué jusqu'à 1923, qui se trouve à l'Association des anciens nobles de Bessarabie: « La Solidarité ».

A cause du manque de certains dossiers des Archives d'État et après la destruction de la grande majorité des archives familiales qui se trouvaient dans les résidences des boyards, surtout entre les années 1917 et 1918, il a fallu consulter chez 400 à 500 représentants du passé des actes et recueillir leurs souvenirs sur la Bessarabie de jadis. Grâce à nos collaborateurs nous avons pu nous procurer des actes auxquels j'ai ajouté quelques détails trouvés dans les notices des prédécesseurs régionaux, ainsi que dans les fiches nominales du généalogiste I. Tanoviceanu, déposées aux Archives Nationales de Bucarest.

Nous possédons, en outre, un exemplaire très rare des actes imprimés de la Commission, qui a été chargée en 1821 d'étudier les documents de la noblesse de Bessarabie, en vue de la confirmation des droits de noblesse héréditaire par le Département héraldique du Sénat russe. Le titre du volume est le suivant: « *Extrait du dossier relatif à la révision du livre généalogique de la Noblesse, rédigé selon les décisions de la Commission spéciale, qui a existé en Bessarabie en 1821, pour l'examen des preuves concernant le titre de noblesse* ».

Ce volume contient plusieurs centaines de pages, dont 200 principales, que nous reproduisons plus loin textuellement, et qui sont utilisées dans cette étude. Ensuite on y trouve une longue correspondance entre les différents départements, de 1821 à 1841. Les exemplaires de ce volume portent la signature des chefs du Département héraldique du Sénat russe.

Les actes sont traduits *in extenso* en russe, mais dans une langue confuse et avec beaucoup de fautes, surtout en ce qui concerne les noms propres ; on remarque la langue archaïque des documents moldaves d'autant, écrits avec des caractères cyrilliques. Notre système de présentation est simple et ne n'a pas besoin d'explications.

Après chaque extrait de la Commission de 1821, sur chaque famille, l'on trouvera les documents s'y référant, lorsqu'ils ont existé. Les quelques notices très succinctes qui complètent ce matériel, parfois trop vague, sont suivies par une bibliographie des plus essentielles, en indiquant aussi où l'on peut trouver d'autres détails. Nous signalons les dossiers relatifs aux familles, déposés aux Archives d'État de Chișinău, ainsi que les contributions plus détaillées sur les familles mentionnées qui ont été publiées dans la revue « *Din trecutul nostru* » (De notre Passé) de 1933 à 1939.

Puisque la première Commission, qui a siégé en 1818, pour étudier les documents des nobles de Bessarabie, n'avait pas examiné assez rigoureusement les actes et avait inscrit dans le registre, rien qu'à cause des élections de la noblesse, des personnes dont la noblesse n'était pas connue dans le passé, une nouvelle Commission a été instituée en 1821 sous la présidence du Général Inzow, le remplaçant du Gouverneur plénipotentiaire. Le principe fondamental a été exprimé dans le Règlement de Constitution de la région : « On confère à la classe des nobles tous les droits et les privilèges octroyés très gracieusement à la noblesse russe, tout en gardant les anciens privilèges moldaves ».

Selon le document du Prince de Moldavie Constantin Mavrocordato, de 1734, tous ceux qui avaient reçu, jusqu'en 1812 ou pendant les 18 mois de délai d'option, un rang moldave, de grand Logothète jusqu'au III-ème Logothète, ont été reconnus nobles.

Tous les nobles devaient être inscrits dans l'une des six parties du Livre Généalogique de la Noblesse :

I. La noblesse octroyée par le Souverain ; dans cette classe ont été inscrits tous les descendants des personnes ayant des grades de noblesse conférés par le Prince régnant.

II. Pour des mérites militaires.

III. Pour des mérites civils.

IV. La noblesse immigrée. Plus tard seulement, deux ou trois familles moldaves ont été confirmées comme « étrangères ».

V. La noblesse à titre nobiliaire.

VI. La noblesse héréditaire avec une ancienneté ininterrompue, dans la famille, de cent ans, en 1812. (En Russie, de cent ans, en 1785).

Les travaux de la Commission de 1821 n'ont été confirmés par le Sénat qu'en 1845 et plus tard, puisqu'on avait prouvé certains faux concernant les documents. La correspondance afférente et très significative à ce sujet. Cela a retardé la confirmation des droits de certaines familles importantes comme les princes Cantacuzène et Moruzi, les Sturdza, les Kazimir et d'autres, ce que le maréchal provincial de la noblesse Jean Catargi avait signalé dans son Mémoire de 1892.

INDICE ALFABETIC DE NUME

INDICE ALFABETIC DE NUME

- Abaza Andrei stolnic 205.
 Abaza Ioan 2-logofăt 205.
 Abaza Maria 205.
 Abaza Vasile 244.
 Abo 154.
 Achincă (Opincă) familie 32, 152.
 Achincă Agapie, Andrei, Grigore, Iacob, Ioan, Luca, Manoil, Nicolae, Petre, Simeon, Solomia Ștefan, Vasile 152, 153.
 Adam Sandu negustor 110.
 Agapie, vezi Ursul.
 Agapie Ursul sătrar 139, 140.
 Ahverdov general 160.
 Albotă cel Bătrân, Ana, Anița, Antimia, Ștefan, Vasile 292, 294.
 Alecsandri familie 31-34.
 Alecsandri Alexandru căpitan 33, 34.
 Alecsandri Caterina 33.
 Alecsandri Iordache sătrar 17, 33, 34, 40.
 Alecsandri Maria 34.
 Alecsandri Nicolae N. 34.
 Alecsandri Vasile poet 34, 81.
 Alexandru I Impărat 25, 30, 54, 127-129, 156, 165, 230, 256, 257.
 Alexandru cel Bun Domn 82, 235.
 Alexandru Cuza Domn 80, 83, 185.
 Alexandru Ipsilanti Domn 212, 216, 224, 240, 279, 282.
 Alexandru Kallimah Domn 64, 65, 107, 114, 116, 188, 245, 250, 284, 294.
 Alexandru Mavrocordat Domn 58, 274, 276, 277.
 Alexandru Moruzi Domn 33, 35, 36, 41, 43, 52, 53, 55-59, 82, 89, 96, 99, 101, 102, 104, 115, 118, 120, 121, 123, 124, 126, 130, 135, 137, 146, 176, 184, 190, 197, 202, 212, 224, 229, 265, 269, 271, 282, 297.
 Alexandru Radu Domn 187.
 Alexandru Sutzo Domn 261, 263, 278, 281.
 Alexandru Caragheorghievici Domnitorul Serbiei 138.
 Alexandru II Regele Jugoslaviei 138.
 Alexandru I Regele Serbiei 83.
 Alexe 135.
 Anastasă Alexandru sărdar 209, 210.
 Anastasie Grecu 35.
 Anastasiu (ev) familie 31, 34.
 Anastasiu Ecaterina 150, 151.
 Anastasiu Vasile sulger 34, 35, 150.
 Andriaș (Șeptelici) familie 31, 35.
 Andriaș Alexandru 35.
 Andriaș Iancu 35.
 Andriaș Ioniță jîtnicer 35, 36.
 Andriaș Manolache medelnicer 35, 36, 209.
 Andriaș-Șeptelici Constantin 36.
 Andronache vornic 200.
 Antioh Cantemir Domn 211, 220, 222.
 Antonie Rossăt Domn 116, 117, 119.
 Antopol 58.

- Apostol vornic 238.
 Apostol jitnicer 240.
 Arănescu-Donici Conon Mitropolit 216.
 Arbure, vezi Ralli-Arbure.
 Arbure D. 173.
 Arbure Smaranda 173.
 Arghir postelnic 205.
 Arghiropol Sofia 255.
 Arie 192.
 Armenopol 142, 143.
 Aron Domn 91, 208, 209.
 August II Regele Poloniei 243.
 Avirescanu Petre 209.
 Avițki Vasile 97.
- Bacsan familie 95.**
 Bacsan vornic 93, 95.
 Bacunin anarhist 173.
 Bădană Zaharia 231.
 Bădărău familie 31, 36, 37.
 Bădărău Ioniță șătrar 36-38.
 Bădărău Mihail registrator colegial 36-40.
 Badea Anghelina, Costașcu, Zaharia 284-286.
 Badiul Costașcu, Dumitrașcu 111.
 Bahmetev general 36, 37, 90, 145, 167, 168, 254, 257, 258.
 Bainski Nastasca 288.
 Balan Teodor 76, 82.
 Balanța Ioan 239.
 Balas familie 41.
 Balasache (Muselim) familie 31, 40.
 Balasache Dimitrie 40, 41.
 Balasache Grigore logofăt 40, 41.
 Balasache Mihail comis 41.
 Balasache Șerban armaș 40.
 Balș logofăt 186.
 Balș vornic 186.
 Balș Alexandru vornic 38.
 Balș Constantin logofăt 38, 39, 46, 48, 50, 51, 62, 63, 70, 74, 84, 103, 136, 140, 242, 291, 296.
 Balș Constantin vornic 38, 70, 95.
 Balș Constantin stolnic 241.
 Balș Constantin logofăt 92.
- Balș Dimitrie vornic 290, 292, 294.
 Balș Ioan clucer 193.
 Balș Iordache spătar 150.
 Balș Iordache visternic 38, 54, 68, 72, 136.
 Balș Iordache visternic 186, 241.
 Balș Iordache logofăt 83.
 Balș Lupu logofăt 186, 241.
 Balș Lupu logofăt 62, 63, 70, 75, 78, 92, 95, 136, 205.
 Balș Natalia 83.
 Balș Nicolae logofăt 54, 78.
 Balș Smaranda 83.
 Balș Teodor hatman 20.
 Balș Teodor logofăt 39.
 Balș Teodor vornic 39, 50, 51, 64, 71, 75, 86, 92, 95, 133, 276.
 Baltagă 67.
 Balzer O. 80.
 Bantăș familie 31, 41, 42.
 Bantăș Ana 42.
 Bantăș Dimitrie 41.
 Bantăș Dimitrie sulger 42, 108.
 Bantăș Filip șătrar 47.
 Bantăș Ioan stolnic 41, 42.
 Bantăș Roxandra 41.
 Bantăș Teodor 41.
 Bantăș Zoița 41.
 Baraha Nicoară 285.
 Barbanase țigani 248.
 Bărbier Ambrohie 221.
 Barclay de Tolly conte 160.
 Bârlădeanu Solomon logofăt 286, 289, 292-294.
 Barnie 196, 197, 201.
 Barovski Anton 97.
 Bașna Ioan 286.
 Bașotă familie 32, 181-183, 290.
 Bașotă visternic 292.
 Bașotă Anastase spătar 181.
 Bașotă Constantin ban 181, 291.
 Bașotă Constantin secretar gubernia 182.
 Bașotă Ecaterina 42.
 Bașotă Grigoraș ban 291.
 Bașotă Ioan spătar 181-183, 258, 263.

- Başotă Manoil 182.
 Bașotă Nicolae visternic 70.
 Bașotă Teodor consilier de curte 182.
 Bașotă Toader șătrar 41.
 Bătea Ioan 217.
 Bebutov Olga prințesă 102.
 Behliță Andrei, Toader 232.
 Beim Ecaterina 189.
 Beim T. 189.
 Beldiman Alexandru vornic 79.
 Beldiman Dimitrie vornic 63.
 Beluha-Kohanovski P. 264.
 Bemiteim colonel 127.
 Benningsen general 163.
 Berhmann general 153.
 Bernadski Magori 104.
 Bernadski Sofia 104.
 Bescaul Ieremia 209.
 Betmanariul Gh. 241.
 Bezborodco print 171.
 Bezviconi Gavriil 8.
 Bezviconi Gheorghe 6, 7, 120, 244.
 Bezviconi Sofia 7.
 Biber Andrei 44.
 Biber Chiriac pitar 43-48.
 Biberi familie 31, 42.
 Biberi familie II 43.
 Biberi Elisabeta 42.
 Biberi Ioan 43.
 Biberi Iordache paharnic 43.
 Biberi Mihail 42, 43, 135.
 Biberi Smaranda 43, 46, 47.
 Blăcaru Gh. 196.
 Bleahu Ștefan 199, 200.
 Boargan Ioan 94.
 Bobăscu 112.
 Bobeică Darie 144, 145.
 Bobrinski conte 42, 126, 148.
 Bobrowicz Jan 77, 80.
 Bocancea P. 81.
 Bocancea Șerban, Ștefan 138.
 Bodariov, vezi Bădărău.
 Bodescu consilier titular 122.
 Boga L. 9.
 Bogdan IV Domn 284, 293.
 Bogdan familie 271.
 Bogdan Dimitrie vornic 133, 224.
 Bogdan Ecaterina 130.
 Bogdan Ioan logofăt 94.
 Bogdan Manolache ban 205.
 Bogdan Smaranda 19.
 Boguș, vezi Buhuș.
 Bohuș, vezi Buhuș.
 Boniecki A. 80.
 Borozanul Vasile 193.
 Borozdin 157.
 Bosie Ecaterina, Ioan, Ștefan 209, 210.
 Boskampeljasopolski 169.
 Botescu Elena 98.
 Botescu Șerban sulger 98.
 Botez Ioan, Irimia, Pătrașcu 287-289.
 Botezatu familie 31, 48.
 Botezatu Alexandru 33, 49.
 Botezatu Constantin 49, 102.
 Botezatu Constantin 49.
 Botezatu Ecaterina 49.
 Botezatu Ilie pitar 48-51,
 Botezatu Ioan 48-49.
 Botezatu Mihail stolnic 34.
 Botezatu Nicolae căpitan 51.
 Botezatu Roxandra 49.
 Botezatu-Alecsandri Vas. vornic 34.
 Bozica, vezi Buziki.
 Brăescu Constantin 208.
 Brăescu Șt. 286.
 Brahă Stratulat 111.
 Brahuru Gh. 196.
 Brâncă Ioan 231, 233.
 Brândză Luca 8.
 Brigido conte 206.
 Bucătaru D. țigan 71.
 Bucium vornic 271-273.
 Bucium Apostol 271-273,
 Bucium Gavriil 271, 272.
 Bucium Lupașcu stolnic 271, 272.
 Bucșănescu Iordache postelnic 263.
 Bucșănescu Ștefan ban 86.
 Budul Șt. 293.
 Buhuș (Bohuș, Boguș) familie 31, 52,
 119.
 Buhuș logofăt 218.
 Buhuș Ioan jîtnicer 52.

- Buhuș Mihail cancelarist 52.
 Buhuș Scarlat 46, 48, 52, 121, 122, 218, 222, 223, 229.
 Bujoran, vezi Grigoriu.
 Bujoran Lupu medelnicer 60,63.
 Bujoran Pavel sulger 63.
 Bulatov general 259.
 Bulatov tălmăciu 54, 103, 136, 137, 187, 296.
 Bunu ban 221.
 Burdă familie 31, 52, 53.
 Burdă Apostol clucer 252-254.
 Burghilea Cristina 192.
 Burghilea Iordache armaș 192.
 Bușilă Andrei căpitan 75.
 Buxhoeveden general 170.
 Buzencu 231-233.
 Buzescu Maria 189.
 Buzescu Radu clucer 189.
 Buzne (i) familie 32, 83, 183-186.
 Buzne Anton șătrar 183-186, 207.
 Buzne Casandra 184.
 Buzne Catinca 183.
 Buzne Constantin 2-armaș 138, 152, 183-186.
 Buzne Constantin 184, 185.
 Buzne Costache 184.
 Buzne Elena 184.
 Buzne Ilie 183, 184.
 Buzne Ilie 183-186.
 Buzne Ioan 183, 186.
 Buzne Ioan 184, 185.
 Buzne Iordache 183.
 Buzne Manolache mareșal 183, 184.
 Buzne Maria 183.
 Buzne Maria 142.
 Buzne Maria 190.
 Buzne Nicolae 183.
 Buzne Nicolae 184.
 Buzne Pătrașcu clucer 184-186.
 Buzne Rallu 183.
 Buzne Safta 183.
 Buzne Smaranda 138.
 Buzne Ștefan 183, 186.
 Buzne Vasile 183.
 Buzne Vasile 183, 190.
 Buzne Victoria 137, 138.
 Buzni II familie 185.
 Buziki familie 32, 167.
 Buziki Antonie, Caterina, Constantin, Despina, Ioan, Maria, Nicolae 167-168.
 Căldărușanu Meletică 217.
 Calmăș (Kallimah, Kallimaki) 76.
 Canano (ău) familie 32, 68.
 Canano Ioan consilier colegial 168, 169.
 Candino M. 38.
 Canta sau Cantacuzino.
 Canta Costache logofăt 63, 70, 92, 95, 296.
 Canta Ioniță logofăt 187.
 Canta Iordache spătar 187.
 Canta Iordache logofăt 38, 51, 62, 63, 68, 70, 78, 92, 95.
 Canta Iordache visternic 205.
 Canta Iordache spătar 85, 242.
 Canta Nicolae postelnic 20.
 Cantacuzino familie 29, 32, 58, 179, 180.
 Cantacuzino spătar 192.
 Cantacuzino Alexandru eterist 180.
 Cantacuzino Aristia 116.
 Cantacuzino Aspazia 180.
 Cantacuzino Constantin lt. 179.
 Cantacuzino Gheorghe eterist 180.
 Cantacuzino Gh. 41, 177, 180, 188.
 Cantacuzino Grigore ambasador 180.
 Cantacuzino Ilie lt. 179.
 Cantacuzino Iordache stolnic 192.
 Cantacuzino Iordache spătar 288-290.
 Cantacuzino M. 58,180.
 Cantacuzino Maria 156.
 Cantacuzino Maria 255.
 Cantacuzino Mihail mareșal 180.
 Cantacuzino N. logofăt 116.
 Cantacuzino Olga 180.
 Cantacuzino Safta 179.
 Cantacuzino Sevastia 134.
 Cantacuzino Teodor 53.
 Cantemir Elena 81.
 Caplescu familie 31, 55, 56.

- Caplescu Filactache sulger 55.
 Capo d'Istria conte 127.
 Cara-Gheorghe Domnitorul Serbiei 138.
 Cara-Gheorghievici Alexe 138.
 Cara-Gheorghievici Bojidar 138.
 Cara-Gheorghievici Gheorghe 138.
 Cara-Gheorghievici Maria 185.
 Cara-Gheorghievici Sarca 138.
 Cara-Gheorghievici Savca 138.
 Caramarcovici N. 138.
 Carastati Maria 156.
 Caragea Constantin postelnic 105.
 Carmen Sylva 189.
 Cârnaț Toader 232.
 Carol I Rege 81.
 Carol II Rege 138.
 Carp, vezi Russo Carp.
 Carp diac 195.
 Carp stolnic 234.
 Carp Constantin vornic 141.
 Carp Gheorghe ban 133.
 Carp Ioan stolnic 120.
 Carp Maria 133.
 Carpuz Elena, Ioan 183.
 Casso Aristide, Leon, Nicu, Ștefan 90-91.
 Casso Eufrosina 256.
 Catargi familie 32, 135, 187-189.
 Catargi Alexandrina 256.
 Catargi Alexandru 211.
 Catargi Ana 256.
 Catargi Ancuța 213.
 Catargi Apostol postelnic 187, 188.
 Catargi Apostol 189.
 Catargi Barbu om de stat 188.
 Catargi Constantin vornic 86.
 Catargi Costin logofăt 83.
 Catargi Costin logofăt 188.
 Catargi Ecaterina 278.
 Catargi Elena 187.
 Catargi Elena 174.
 Catargi Gheorghe vornic 187, 189.
 Catargi Ienache mare ban 188, 189.
 Catargi Ilie general 188, 189.
 Catargi Ilie logofăt 220.
 Catargi Ioan mareșal 24, 189.
 Catargi Ioan stolnic 187, 188.
 Catargi Iordache vornic 63, 86.
 Catargi Iordache căminar 187, 189.
 Catargi Lascar om de stat 174, 278.
 Catargi Mihail diplomat 91, 134, 189, 265.
 Catargi Nicolae asesor colegial 187, 188.
 Catargi Nicolae stolnic 187.
 Catargi Nicolae visternic 187, 189.
 Catargi Nicolae 189.
 Catargi Olga 189.
 Catargi Pavel rotmistr 189.
 Catargi Petrache asesor colegial 17, 187-189.
 Catargi Petrașcu pitar 187, 188.
 Catargi Petre general 189.
 Catargi Profira 187.
 Catargi Smaranda 87.
 Catargi Sofia 134.
 Catargi Ștefan spătar 86.
 Catargi Ștefan ban 213, 278.
 Catargi Toma postelnic 188.
 Catargi Victor senator 8, 134, 189, 265.
 Catargi Zoe 278.
 Ceaikin general 158.
 Cercel Nichifor 286.
 Cerkez familie 32, 90.
 Cerkez spătar 190, 191.
 Cerkez Alexandru lt. 190.
 Cerkez Constantin 190.
 Cerkez Gavriil 190.
 Cerkez Gheorghe 190.
 Cerkez Ioniță stolnic 190, 191.
 Cerkez Ioniță 190, 193, 195.
 Cerkez Iordache șătrar 190, 194, 196-198, 200.
 Cerkez Irina 190, 191.
 Cerkez Maria 190, 193.
 Cerkez Maria 196, 198-202.
 Cerkez Mihail 190.
 Cerkez Nicolae clucer 190, 191, 197, 210.
 Cerkez Nicolae diac 190, 193.
 Cerkez Smaranda 197.
 Cerkez Ștefan comis 190-193.

- Chifane țigani 248.
 Chimingheru țigani 248.
 Chirică Ecaterina 135.
 Chirică Pavel, Vasile 142-144.
 Ciobanu Ștefan profesor 6, 214.
 Ciocan Ancuța, Andrei, Gheorghe, Ion, Istrate, Pavel, Ștefan 290-294.
 Ciocariu Grigore pârcălab 286.
 Ciolac familie 32, 153.
 Ciolac Anastasie, Dimitrie, Ioan 153, 154.
 Ciomârtan răzeși 108.
 Chiriac Vasile 286.
 Cișca Ioniță 196.
 Ciudin Constantin 233.
 Ciudin Ioan căpitan 207.
 Ciudin Neagoe comis 110.
 Ciuhureanu Gheorghe sulger 203.
 Ciurda paharnic 172.
 Ciurda Ecaterina 172.
 Ciure Anița, Costache, Năstase, Tudorache 85, 86.
 Ciure Ecaterina 125.
 Ciure Ioniță 208.
 Ciuriș Ilie 233.
 Cocea paharnic 208.
 Cocea preot 232.
 Cocea Nicolae pitar 200, 201.
 Cociorvă Gavriil, Grigore, Stratulat 233.
 Codreanu pârcălab 208.
 Codrescu T. 56.
 Coluniță 240.
 Comneno Ecaterina 253, 255.
 Comneno Hr. general 253, 255.
 Conareva 57.
 Condicar Matei 115.
 Constandiniță (Buzne) 183, 184, 186.
 Constantin Cantemir Domn 240, 287, 288.
 Constantin Cehan Racoviță Domn 108.
 Constantin Duca Domn 190, 192.
 Constantin Ipsilanti Domn 36, 37, 49, 102, 103, 105, 133, 255, 291, 294.
 Constantin Mavrocordat Domn 12, 25, 26, 99, 134, 261.
 Constantin Moruzi Domn 35, 79, 88, 120, 183, 184, 186.
 Constantin Movilă Domn 183, 184, 186.
 Constantin cămăraș 53.
 Constantin vornic 141.
 Constantin Nicolae hatman 192.
 Corbu I. 204.
 Coroi familie 32, 202, 203.
 Coroi comis 202, 203.
 Coroi Antohi căpitan 202.
 Coroi Antița 81.
 Coroi Gheorghe 202, 203.
 Coroi Ioniță postelnic 203.
 Coroi Simeon 203.
 Coroi Ștefan postelnic 202, 203.
 Coroi Vasile 202, 203.
 Coroi Vasile paharnic 202.
 Coruță Vasile 131.
 Coșotean Pavel 286.
 Costăchescu M. 135.
 Costin Dimitrie 76.
 Costin Matei 229.
 Costin Miron cronicar 185.
 Cotov 51, 75.
 Cozdreanu Nastasia 132.
 Crețu diac 286.
 Criste (i) familie 32, 185, 203-205, 207.
 Criste medelnicer 207.
 Criste Caterina 207.
 Criste Costache vornic 185, 203-205, 208.
 Criste Ecaterina 197, 198.
 Criste Gheorghe baron 204, 206, 207.
 Criste Grigore paharnic 79, 203, 204, 209, 210, 251.
 Criste Grigore guvernator 204.
 Criste Ilie șătrar 203-205.
 Criste Ioan sulger 203-205.
 Criste Ioan baron 204, 206, 207.
 Criste Ioan V. 204.
 Criste Iordache căpitan 203, 205.
 Criste Manolache 209, 210.
 Criste Maria 209, 251.
 Criste Ștefan 209, 210.
 Criste Teodor jitnicer 203-205.
 Criste Teodor baron 204, 206, 207.

- Criste Vasile 75, 203, 204, 206, 209, 210.
 Criste Vasile șătrar 203, 204, 207.
 Criste Victor 204.
 Criste Vladimir ministru 204.
 Croitoru Mărica, Constantin 112.
 Crucerescu medelnicereasă 124.
 Crușco Petriman 217.
 Crușevan 145.
 Crușevan Maria 184.
 Cuca Ecaterina 90.
 Cucerescu Grigore medelnicer 50.
 Cucoran Constantin 286.
 Cujbă Teodor vornic de poartă 190, 193.
 Cuza familie 95, 151, 203.
 Cuza A. C. profesor 81, 203.
 Cuza Constantin 34.
 Cuza Dumitrașcu 111.
 Cuza Gheorghe spătar 95.
 Cuza Ioan spătar 205.
 Cuza Ioniță 146.
 Cuza Safta 119-120.
 Cuza Smaranda 203.
 Cuza Toader postelnic 111.
- Dabija** familie 37, 39.
 Danul Varlaam cafegiu 109, 110.
 Daraban Ioan, Matei, Savin ș. a. 199.
 Daragan Eliza 180.
 Darie boieri 272, 273.
 Darie comis 208.
 Dedizna Noici 67.
 Delina Maria, Zaharie 98.
 Demetriescu A. 188.
 Deuca 63.
 Diaconski 178, 230.
 Dimaki Manolache vornic 38, 70, 79, 95.
 Dimaki Nicolae vornic 86, 133.
 Dimitrache vornic de poartă 98.
 Dimitrie Cantemir Domn 6, 42, 253.
 Dionisie Episcopul Ismailului 130.
 Dobrinschi Stratulat 285.
 Dobriț Pavel polcovnic 285.
 Dobronravov-Donici Leon scriitor 217, Dobrowolski 74, 75, 220, 263, 264.
 Dociul paharnic 285.
 Dohodca Teodor 285.
 Dolgorucov. prinț 156.
 Doliwa-Dobrowolski R. 7.
 Dolta Grigore, Iancu 199.
 Done Nicolae paharnic 209.
 Donici familie 32, 207, 211, 213-217, 219, 240, 263, 264.
 Donici preoți 217.
 Donici cel Bătrân 217.
 Donici diac 217.
 Donici Alexandru profesor 8, 151, 213, 216.
 Donici Alexandru mareșal 213, 214.
 Donici Alexandru fabulist 215, 216.
 Donici Andrei medelnicer 55, 120, 214.
 Donici Andrei aga 211, 215, 218, 219.
 Donici Andrei clucer 213, 230.
 Donici Andrei 214, 215.
 Donici Andrei 217.
 Donici Andronache logofăt 51, 71, 79, 86, 96, 216, 226, 228, 259, 260.
 Donici Andronache spătar 215, 216.
 Donici Andronache postelnic 216.
 Donici Apostolache 2-logofăt 215, 216, 231-236, 239.
 Donici Constantin 211.
 Donici Constantin medelnicer 211, 212, 232, 234.
 Donici Constantin mareșal 213.
 Donici Constantin 213, 214.
 Donici Constantin spătar 215, 216, 235, 240, 241.
 Donici Costache stolnic 216.
 Donici Darie ban 120, 121, 202, 211, 212, 224, 226.
 Donici Darie logofăt 193, 211, 212, 219, 220, 223, 234, 251, 262, 279, 281, 288, 289,
 Donici Darie 217.
 Donici Dimitrie clucer 215, 216.
 Donici Ecaterina 134.
 Donici Ecaterina 225.
 Donici Elena literată 213.
 Donici Elena 213.

- Donici Elena 215, 216.
 Donici Emanoil 213.
 Donici Gavriil părcălab 214, 215, 236, 240.
 Donici Gheorghe 215.
 Donici Gheorghe mareșal 213, 216.
 Donici Iancu 214, 215.
 Donici Ioan 211.
 Donici Ioan 262.
 Donici Iordache asesor colegial 17, 145, 209, 211-215, 230.
 Donici Iordache 216.
 Donici Lucreția 211.
 Donici Luisa 217.
 Donici Lupu 215, 216, 235.
 Donici Manoil 214, 215.
 Donici Manolache spătar 65, 211, 212, 224-226, 228, 229, 261, 263, 264.
 Donici Manolache 211.
 Donici Maria 55.
 Donici Maria 211.
 Donici Maria 213.
 Donici Matei stolnic 87, 213, 214, 230.
 Donici Matei general 214.
 Donici Miron jitnicer 233, 234, 236.
 Donici Nicoară vornic 208, 211, 215, 218, 219.
 Donici Nicolae 211.
 Donici Nicolae logofăt 211, 212, 215, 219-222.
 Donici Nicolae 213.
 Donici Nicolae 214.
 Donici Nicolae mareșal 216.
 Donici Nicolae astronom 216.
 Donici Nicolae 217.
 Donici Nicolae 236.
 Donici Petrache lt. 215, 216.
 Donici Profira 213.
 Donici Smaranda 211.
 Donici Smaranda 280.
 Donici Ștefan 213.
 Donici Victoria 87, 213.
 Donici Zamfira 213.
 Donici Zamfira 226.
 Donskoi M. 154.
 Dorobeț familie 32, 154.
 Dorobeț Dim. lt. 154.
 Doroftei Vasile 232.
 Doronca țigani 207.
 Dracea 287, 288.
 Draganov P. 5.
 Drăghici clucer 34.
 Drăghici vornic 19.
 Drăghici Smaranda 88.
 Drăghici Zoița 34.
 Dragomir-Kulikowski A. 81.
 Dragomirescu I. 244.
 Dragotă părcălab 208.
 Drugan 273.
 Druganov I. ștats-căpitan 81.
 Dubău Tudose logofăt 192.
 Duca Dimitrie, Nicolae 60.
 Duchet M. 206.
 Duma 235, 236.
 Dumitrașcu pitar 111.
 Durac sârdar 221.
 Durac Manolache 234.
 Dvoicenco Eufrosina 124.
 Ecaterina II Împărăteasă 154, 157, 158.
 Economu Maria 125.
 Edling conte 126.
 Efrem visternic 208.
 Eichfeld Ioan 264, 265.
 Eliade-Rădulescu 6, 78, 91, 297.
 Enache stolnic 224.
 Enăchiță visternic 292.
 Ermerin P. 179.
 Ermolinski familie 32, 155.
 Ermolinski Agafon, Dimitrie, Ecaterina, Ioan, Maria, Nicolae 155, 156.
 Ermolinski de Korczak G. 109, 156, 157.
 Euloga G. 146, 147.
 Eustratie Dabija Domn 218, 272, 293, 294.
 Evstafeev 176.
 Faber 177.
 Faezy T. lt. 265.
 Famimi 67.
 Fanovici 97.

- Feodor, vezi Teodor.
 Feodorov Ilie 176.
 Feodosiev, vezi Teodosiu.
 Feodosiu, vezi Teodosiu.
 Ferole Diamandide 136.
 Feșcilă Șt. logofăt 200.
 Filitti I. 6, 41, 177, 180, 188.
 Fischer S. 205.
 Fischer v. Albach Maria 125.
 Florescu George 6.
 Fote Alexandru sulger 35.
 Fote Maria 35.
 Fotini 98.
 Frate Simeon 235, 237.
- Gafencu (o) familie 31, 56, 57.
 Gafencu Alexandru, Constantin, Ecaterina, Grigore, Nicolae, Vasile 56, 57.
 Gafencu Dimitrie uricar 287, 288.
 Gafencu Grigore ministru 57.
 Gafencu Iordache sulger 56, 57, 209.
 Gafencu Miron uricar 286-289.
 Gafenko Sultana 125.
 Gagarin prințul E. 127.
 Gagarin prințul M. 126.
 Gagarin-Sturdza prinț 127.
 Gaios familie 32, 171.
 Gaios Anastasia, Atanase, Ioan, Marc, Nicolae 171.
 Gaiță Constantin 207.
 Gălase Vasile 239.
 Galițki I. 191, 193, 194, 197.
 Gane Ioan ban 85.
 Gandrabur 235, 240-242.
 Gață Sturdza 286.
 Gavriil Bănulescu-Bodoni Mitropolit 46, 50, 139, 141, 144.
 Gavriil Mitropolit 236, 240.
 Gavrilicescu Zamfira 167.
 Ghenovici Cristea vornic 63.
 Gheorghe Mare Duce 102.
 Gheorghe Duca Domn 132, 218, 221, 245, 274, 277, 284, 285, 287, 295.
 Gheorghe Ghica Domn 244-246.
 Gheorghe Ștefan Domn 190, 191, 219, 246, 247, 272.
- Gheorghe vornic 208.
 Gheorghiu, vezi Leondari.
 Gheorghiu Matei 144.
 Gherasim Ep. 46, 95.
 Gherzov colonel 153.
 Gheuca Lupu stolnic 234.
 Ghibănescu Gh. 5, 6, 36, 56, 80, 87, 108, 109, 151, 186, 189, 203, 271.
 Ghica familie 31, 32, 57, 59, 157, 158.
 Ghica Domn 250.
 Ghica Alexandru consilier de stat 17, 40, 57, 58.
 Ghica Alexandru 127.
 Ghica Alexandru beizadea 139.
 Ghica Alexandru hatman 86.
 Ghica Constantin logofăt 50-53, 58, 70, 78, 92, 95, 103, 136, 242.
 Ghica Costache logofăt 186.
 Ghica Dumitrache beizadea 139.
 Ghica Elena 127.
 Ghica Eugen 83.
 Ghica Grigore vornic 50, 54, 79, 106.
 Ghica Grigore 83.
 Ghica Ioan 57.
 Ghica Iordache logofăt 57, 58.
 Ghica Ralu 57.
 Ghica Ștefan secretar gubernial 75, 157, 159.
 Ghica Viț maior 157-159.
 Ghica Vladimir Mgr. 6.
 Giurgea Iordache căminar 39, 260.
 Gjers N. 180.
 Glavce familie 31, 59.
 Glavce Alexandru, Anastasia, Elena, Eufrosina, Ioan, Mihail, Ralu, Scarlat, Simeon, Zoița 59.
 Gligorie din Lucavăț 82.
 Godori registrator colegial 72.
 Golinevici 106.
 Golubțov V. 179.
 Gomonov familie 32, 160.
 Gomonov Alexe, Ana, Iacob, Iordana, Maria 160.
 Gonișca clucer 63.
 Gonța Gr. 286.
 Gorcia Toader 231.

- Gorciacov prinț 123.
 Gorciacov prințesă 180.
 Gore Pavel 7, 34, 59, 77, 135, 138, 151, 173, 217.
 Gorgan Gavriil 189.
 Gorovei Artur scriitor 6, 124, 125, 147, 148, 182, 265.
 Gosneștii 76.
 Grebelea Vasile 240.
 Grecianu Alexandru aga 96.
 Grecianu Constantin ban 241.
 Grecianu Constantin vornic 72.
 Grecianu Georges scriitor 125.
 Grecianu Ioan logofăt 78.
 Grecianu Melania 8, 125.
 Grecianu Mitică 216.
 Grecianu Ștefan 6.
 Grecianu Ștefan diplomat 125.
 Grecu Enache, Toader 231.
 Grigoraș stolnic 219, 220.
 Grigore Al. Ghica Domn 35, 57, 59, 93, 94, 114, 115, 131, 132, 138, 188, 189, 195, 198, 240, 274, 278, 281.
 Grigore M. Ghica Domn 76, 83-86, 107, 109, 183, 184, 186, 190, 193, 212, 215, 223, 224, 231, 254, 283, 286, 295.
 Grigore Al. Ghica Domn 127.
 Grigore Kallimah Domn 72, 107, 194, 215, 235, 252.
 Grigore sătrar 60-63.
 Grigore Dim. 103.
 Grigoriu (Bujoran) familie 31, 60.
 Grigoriu Costache 60.
 Grigoriu Elena 161.
 Grigoriu Gheorghe 60, 62-64.
 Grigoriu Lupu 60.
 Grosu Gavriil, Grigore, Pavel 293.
 Grozav 112.
 Grozencu Ioan, Tonea 217.
 Gudie logofăt 207.
 Gulac-Artâmovski Cleonic 102.
 Gulac-Artâmovski Nicolae 102.
 Hagi Ananie 70, 71,
 Hagimă Vasile 110.
 Haitul familie 31, 64, 65.
 Haitul Costache 64, 65.
 Haitul Dim. 64-67.
 Haitul Ioan 64, 67, 209.
 Haitul Iordache jîtnicer 65, 66, 68.
 Haitul Nicolae 64, 65.
 Haitul Vasile pitar 64-67.
 Hăjdeu (Hasdeu) familie 5, 32, 242, 244.
 Hăjdeu Alexandru scriitor 242, 244.
 Hăjdeu Apolinar 242, 243.
 Hăjdeu Boleslav literat 242, 244.
 Hăjdeu Carol 243.
 Hăjdeu David 244.
 Hăjdeu Efrem pârălab 244.
 Hăjdeu Felix 242, 243.
 Hăjdeu Iancu Gh. Lupașcu 242, 243.
 Hăjdeu Ioan 242, 243.
 Hăjdeu Nicodem 242, 243.
 Hăjdeu Nicolae 242, 243.
 Hăjdeu Roxandra 244.
 Hăjdeu Stanislav 242, 244.
 Hăjdeu Ștefan Dominic 242, 243.
 Hăjdeu Ștefan paharnic 244.
 Hăjdeu Tadeu lt. 242-244.
 Hăjdeu Tadeu căpitan 242.
 Hăjdeu Toma 243.
 Halipinski-Ralli 173.
 Halippa I. 5.
 Hampinski 234.
 Hâncul familie 32, 244, 245.
 Hâncul Agapie 244.
 Hâncul Calistrat dr. 245.
 Hâncul Catrina 247-249.
 Hâncul Dimitrie stolnic 244, 245.
 Hâncul Dimitrie 244.
 Hâncul Grigoraș postelnic 232, 262.
 Hâncul Ioan 244, 245, 250.
 Hâncul Ioniță 244, 245, 250.
 Hâncul Iordache 244.
 Hâncul Isaia 244.
 Hâncul Leonid 245.
 Hâncul Lupa 248.
 Hâncul Lupul căpitan 244, 245, 247-250.
 Hâncul Mihail 244, 245, 250.

- Hâncul Mihalcea sărdar 244-247, 250.
 Hâncul Miron căpitan 244, 245, 247, 248.
 Hâncul Miron 244.
 Hâncul Nastasia 248.
 Hâncul Nicolae 244.
 Hâncul Sinica 247-249.
 Hangerli Elena prințesă 58.
 Harir 224, 229, 230.
 Haritonov Nic. 51.
 Hârjiu (Ghirjev) maior 163.
 Hartingh I. guvernator 127.
 Hartingh Scarlat 41.
 Hasdeu, vezi Hâjdeu.
 Hasdeu (Hâjdeu) Bogdan (Tadeu) 6, 7, 174, 224.
 Hasdeu (Hâjdeu) Iulia 244.
 Hasnaș Dimitrie 8.
 Hengrison Carolina 96.
 Hermeziu familie 31, 69.
 Hermeziu Dimitrie 69.
 Hermeziu Ecaterina 71, 72.
 Hermeziu Elena 62.
 Hermeziu Ioan jitnicer 69, 70.
 Hermeziu Mihail 69-71.
 Hermeziu Ștefan jitnicer 69-71.
 Hidici Dionisie ieromonah 225.
 Hintz Nadejda 255.
 Hire Ursu 196.
 Hitrovo Petre 97.
 Hodko 155.
 Holban Ilie clucer 186.
 Horjevski 177.
 Hotman de Villiers de Saint Georges vicontesă 151.
 Hranacea 248.
 Hrisoverghi Al. poet 151.
 Hrisoverghi Nicolae vornic 62, 63, 79, 92, 95.
 Hristodor 3-logofăt 131.
 Hübsch von Grossthal baroană 173.
 Hübsch von Grossthal general 173.
 Hudima căpitan 152.
 Hufeland C. W. dr. 126.
 Huma 251.
 Hurmuzachi baron Al. senator 173.
 Huru 6.
 Iacob Stamati Mitropolit 124, 226, 227, 266.
 Iacom Nicolae căpitan 248, 249.
 Iamandi familie 32, 251.
 Iamandi medelnicer 251, 252.
 Iamandi Ana 251.
 Iamandi Dimitrie 251.
 Iamandi Ioan asesor colegial 67, 75, 209, 251, 252.
 Iamandi Ioniță jitnicer 251, 252.
 Iamandi Matei 251.
 Iamandi Mihail sărdar 186.
 Iamandi Nicolae 251.
 Iamandi Roxandra 251.
 Iamandi Ștefan 251.
 Iamandi Toma ban 251, 252.
 Iamandi Vasile 17, 251, 252.
 Iamandi Vasile stolnic 251, 252.
 Iamandi-Balis 252.
 Ianciu Hagi Lupașcu 85.
 Iancovski E. guvernator 151.
 Iancovski Natalia 151.
 Iancu Sasul Domn 293.
 Ianculeu Alexandru vornic 39, 48, 51, 70, 75, 95, 296.
 Iani familie 32, 161.
 Iani postelnic 83, 183, 185, 205, 208.
 Iani paharnic 101.
 Iani Alexandru, Constantin, Mihail, Nicolae 161.
 Iani Irina 83, 185.
 Iani Postolache spătar 185.
 Iani Safta 185, 205.
 Iani Teodora 185, 205.
 Ianov familie 32, 161.
 Ianov Chiriac lt. 162, 163.
 Ianov Filimon căpitan 162.
 Ianov Ieremia consilier titular 57, 62, 64, 132, 133, 150, 162.
 Ianov Ioan secretar colegial 161, 162.
 Ianov Maria 161.
 Ianovski Elena 130.
 Ichim T. 275.
 Ieremia Movilă Domn 211, 218-220, 274, 277, 279, 280, 282.
 Iftodohi Sandu 232.

- Igelstrem general 170.
 Ihnatcu din Valeva 112.
 Iliăș Alexandru Domn 211, 218.
 Ilie Domn 235, 237-239.
 Illiașenko Vladimir 77, 80, 81, 151, 173.
 Imenjeriuc țigani 207.
 Inglezi A. D. magistrat 119.
 Inglezi Victoria 83.
 Inzov general 17, 24, 25, 40, 119.
 Ioan Vodă 217.
 Ioan Kallimah Domn 73, 74, 253.
 Ioan Mavrocordat Domn 41, 71.
 Ioan Sturdza Domn 19, 20, 75, 83, 127, 229.
 Ioan III Sobieski Regele Poloniei 188, 242.
 Iordache familie 31, 72.
 Iordache Casandra, Dimitrie, Iordache, Petrache, Tudorache 72.
 Iordache hatman 242.
 Iorga Nicolae profesor 5, 6, 42, 58, 76, 176, 177, 180, 216, 275.
 Iosif II Împăratul Germaniei 205.
 Iosif stareț 285.
 Irimiice 110.
 Isăcescu Toader căpitan 288.
 Isăcescu Tudosca 111.
 Ișdor Alexandru 110.
 Iubci arendaș 19.
 Ivanenco Matvei 97.
 Ivici Aleksa 138.
 Iz armaș, Constantin, Gheorghe 110.
 Izmană familie 31, 73, 74.
 Izmană Enache 73, 74, 141.
 Izmană Alecu, Constantin, Costache, Enache, Gheorghe, Ioan, Manolache, Zoița 73-75.
 Janus de Lusignan Regele Ciprului 217.
 Jărdan D. vornic de poartă 64, 67.
 Jeltuhin general 152.
 Jlobnițki B. 168.
 Jora familie 63, 95.
 Jora Antohi paharnic 192.
 Jora Dimitrie spătar 61, 62, 95.
 Jora Grigore 211.
 Jora Mihail ban 61, 62.
 Jora Toader 111.
 Jhahovski general 170.
 Kallimah aga 46, 92, 95.
 Kallimaki, vezi Calmăș.
 Kalmucki, vezi Kalmuțki.
 Kalmuțki (Kalmucki) familie 31, 75-77.
 Kalmuțki Gheorghe 77.
 Kalmuțki Gheorghe comis 76.
 Kalmuțki Ioan 77.
 Kalmuțki Iordache sulger 76, 77.
 Kalmuțki Manolache 75, 76.
 Kalmuțki Nicolae pitar 76, 77.
 Kalmuțki Profira 75.
 Kalmuțki Profira 76.
 Kalmuțki Vasile 77.
 Kalmuțki Zamfira 83.
 Kamenski conte 212, 229.
 Katakazi C. guvernator 158.
 Kațiki (che) familie 31, 77, 78.
 Kațiki Constantin stolnic 77, 78.
 Kațiki Costache sârdar 78.
 Kațiki Mihalache 77.
 Kațiki Mihalache căpitan 78.
 Kațiki Sandu stolnic 78.
 Kațiki Vasile 75, 77-79, 209.
 Kazimir cel Mare Regele Poloniei 80..
 Kazimir (Kazimirski) familie 29, 31, 79-81.
 Kazimir Alexandru 81.
 Kazimir Ana 81.
 Kazimir Antița 203.
 Kazimir Constantin C. 81.
 Kazimir Constantin P. 80, 81.
 Kazimir Constantin T. filantrop 81.
 Kazimir Costache magistrat 81.
 Kazimir Costache sulger 80.
 Kazimir Costache 2-paharnic 81.
 Kazimir Emil dr. 81.
 Kazimir Emil colonel 81.
 Kazimir Grigore 79.
 Kazimir Grigore 2-paharnic 79, 81..
 Kazimir Ioan C. 81.

- Kazimir Ioniță visternic 249.
 Kazimir Ioniță postelnic 80.
 Kazimir Iordache căminar 79, 80.
 Kazimir Mihail 79.
 Kazimir Nicu 81.
 Kazimir Panait spătar 17, 74, 79-81.
 Kazimir Panait vornic 80.
 Kazimir Petrache spătar 81, 92, 210.
 Kazimir Petre Răducanu 81.
 Kazimir Sandu mareșal 81.
 Kazimir Teodor aghiotant domnesc 80.
 Kazimir Teodor colonel 81.
 Kazimir Teodor I. 81.
 Kazimirski, vezi Kazimir.
 Kazimirski Kazimir 80.
 Kerguern contesă 125.
 Keșco (u) familie 31, 81.
 Keșco Constantin 82, 185.
 Keșco Ecaterina 83.
 Keșco Gheorghe 82.
 Keșco Gheorghe 83.
 Keșco Ioan stolnic 81-83, 87, 106, 145.
 Keșco Ioan mareșal 82.
 Keșco Ioan 83.
 Keșco Marietta 83.
 Keșco Natalia, vezi Natalia.
 Keșco Petre șatrar 83.
 Keșco Petre 83.
 Keșco Pulcheria 127.
 Keșco Simeon 289.
 Keșco Tarsița 81-83.
 Keșco Victoria 81.
 Kifalov tălmăciu 105, 192, 193, 197, 251.
 Kiriș familie 31, 83.
 Kiriș pitar 83-86.
 Kiriș Costache mareșal 83-86.
 Kiriș Dimitrie 83.
 Kiriș Dimitrie 83-85.
 Kiriș Dumitrache postelnic 84.
 Kiriș Elena 85, 91.
 Kiriș Iordache 83.
 Kiriș Răducanu 85.
 Kiseciski Gh. 135.
 Kiselev 129.
 Kniajnin 129, 156, 157, 166.
 Kodriaștov Vasile 97.
 Kogălniceanu familie 31, 80, 86, 87.
 Kogălniceanu Constantin stolnic 87.
 Kogălniceanu Elena 81.
 Kogălniceanu Iancu paharnic 75, 86, 87.
 Kogălniceanu Ilie 87.
 Kogălniceanu Ioan 87.
 Kogălniceanu Mihail 5, 81, 87, 130.
 Kogălniceanu Nicolae 149.
 Kolávațki Nikifor 67.
 Kologrivov 55, 257.
 Komarov Gr. 90.
 Komarovski conte 164.
 Konaki vornic 51.
 Konovnițan general 174, 175.
 Kordasev 154.
 Koski conte 206.
 Kostaki spătar 187.
 Kostaki Constantin vornic 95.
 Kostaki Constantin hatman 288.
 Kostaki Constantin stolnic 296.
 Kostaki Ecaterina 187.
 Kostaki Elena 181.
 Kostaki Lupu stolnic 193.
 Kostaki Manolache spătar 83.
 Kostaki Manolache logofăt 195, 197.
 Kostaki Mihalache spătar 181.
 Kostaki Solomon 193.
 Kostaki Vasile logofăt 51, 95, 192, 222, 292.
 Kostaki Vasile 2-postelnic 234.
 Kostogrivov-Vetrov 230.
 Kotzebue W. 180.
 Krájanovski 55, 256, 257.
 Krasnicki 80.
 Krasno-Milașevici senator 42, 258.
 Kricenca-Cerneții Alexe 97.
 Kropotkin revoluționar 173.
 Krupenski familie 32, 253, 255.
 Krupenski Alexandrina 189.
 Krupenski Alexandru mareșal 6, 34, 41, 49, 275, 256.
 Krupenski Alexandru 256.
 Krupenski Anatole ambasador 256.

- Krupenski Andronache ușier 253, 255.
 Krupenski Dimitrie mareșal 256.
 Krupenski Dimitrie colonel 256.
 Krupenski Elena d-ră de onoare 256.
 Krupenski Eliza 253.
 Krupenski Ecaterina 273.
 Krupenski Eufrosina 256.
 Krupenski Gheorghe mareșal 255.
 Krupenski Gheorghe N. 256.
 Krupenski Gheorghe șambelan 256.
 Krupenski Grigore vornic 187, 205.
 Krupenski Grigore 234.
 Krupenski Iordache vornic 253, 254.
 Krupenski Iordache ban 273.
 Krupenski Lupu stolnic 253-255.
 Krupenski Maria 253.
 Krupenski Matei vice-guvernator 178, 229, 253-255.
 Krupenski Matei general 255.
 Krupenski Mihail mareșal 256.
 Krupenski Nicolae mareșal 255, 256.
 Krupenski Nicolae 255.
 Krupenski Nicolae gentilhomme 256.
 Krupenski Nicolae deputat 256.
 Krupenski Pavel diplomat 255, 256.
 Krupenski Pavel deputat 256.
 Krupenski Sandu medelnicer 253, 255.
 Krupenski Smaranda 256.
 Krupenski Sofia 256.
 Krupenski Teodor consilier titular 17, 40, 253-260.
 Krupenski Teodor magistrat 256.
 Krupenski Teodor mareșal 256.
 Krupenski Timuș cămăraș 253.
 Krupenski Vasile postelnic 253.
 Krupenski Vasile ambasador 256.
 Krzywkowska Constanța 243.
 Kulikowski, vezi Dragomir-Kulikowski.
 Kușnikov senator 254.
 Kuzminski Pavel 56.
 Ladăjinski general 154.
 Langeron conte 168.
 Lapco 176.
 Lascar Serghie vornic de poartă 72.
 Lazo (u) familie 31, 87, 88.
 Lazo familie II 88.
 Lazo registrator colegial 154.
 Lazo Constantin stolnic 88.
 Lazo Costache spătar 85.
 Lazo Enacache 87, 88, 213.
 Lazo Eufrosina 87.
 Lazo Iancu medelnicer 88.
 Lazo Iordache paharnic 87, 88.
 Lazo Mariola 87.
 Lazo Mihail 88.
 Lazo Nicolae medelnicer 88.
 Lazo Olga 280.
 Lazo Petre 88.
 Lazo Smaranda 87.
 Lazo Victor 87, 88.
 Leca familie 31, 88, 89.
 Leca Ancuța 88.
 Leca Costache pitar 88.
 Leca Grigoraș 234.
 Leca Maria 88.
 Lecca O. 6, 59, 148, 217, 244, 265, 271.
 Leițicanu Anastase 249.
 Leks consilier titular 17.
 Leon familie 31, 89, 273.
 Leon Dim. 3-postelnic 89.
 Leon Grigore 89.
 Leon Iordache spătar 89, 260.
 Leon Teodosia 89.
 Leon Vasile paharnic 89.
 Leonard familie 31, 90, 91.
 Leonard Alexandru mareșal 90, 91.
 Leonard Alexandru șambelan 91.
 Leonard Casandra 90.
 Leonard Chiriac pitar 56, 91, 92, 183.
 Leonard Chiriac mareșal 91.
 Leonard Constantin 90.
 Leonard Constantin stolnic 91, 92.
 Leonard Costea porucic 85, 91.
 Leonard Dimitrie 91.
 Leonard Gheorghe 90.
 Leonard Elena 56.
 Leonard Elena 90.
 Leonard Maria 90.
 Leonard Nicolae 91, 92.
 Leonard Panait sârdar 90-92.
 Leonard Pavel mareșal 91.

- Leonard Pavel Șt. 90, 91.
 Leonard Petre 91.
 Leonard Roxandra 90.
 Leonard Sevastia 183.
 Leonard Ștefan 90.
 Leonard Vasile 90.
 Leonard Vasile stolnic 91.
 Leonard Vasile 91.
 Leondari familie 90.
 Leondari (Gheorghiu) familie 31, 32, 93, 94, 172.
 Leondari Constantin sulger 51, 95.
 Leondari Constantin 93.
 Leondari Dimitrie polcovnic 93, 95, 96.
 Leondari Gheorghe vătav de aprozi 93-95.
 Leondari Gheorghe asesor colegial 172.
 Leondari Elena 93.
 Leondari Elena 172.
 Leondari Enache 93.
 Leondari Nicolae 172.
 Leondari Sultana 93.
 Leondari Zamfira 93.
 Leondari-Gheorghiu șătrar 93, 95.
 Leu familie 31, 96.
 Leu Arghira, Nicolae, Vasile 96.
 Levandide Gh. tălmăciu 47.
 Linevici familie 32, 163.
 Linevici Alexandru, Ioan, Nicolae 163.
 Liprandi I. 146, 173, 177.
 Lișin C. general 119.
 Lișin Maria 189.
 Lisovski familie 31, 96.
 Lisovski Ioan, Osip, Petre 96, 97.
 Livința Pavel 140.
 Livința Teodor 140.
 Lobanov-Rostovski prinț 42, 128.
 Loghin Petrașcu 232.
 Loghin Toader pârcălab 231, 232, 234.
 Loghin Toader 231, 232.
 Lozonski Iordache paharnic 95.
 Lubraniec Donski 206.
 Luca Const. ban 85.
 Luca Gavriil clucer 151.
 Luca Toma stolnic 249.
 Lugovinski 258.
 Lupașcu cămăraș 60, 62.
 Lupu aga 134.
 Lupu visternic 292.
 Lupu Iordachê 144.
 Lupu Maria 134.
 Lupu Roxandra Domniță 255.
 Lutaev 97.
 Măcărescu familie 31, 98, 100.
 Măcărescu Condurache 99.
 Măcărescu Constantin protoiereu 99, 100.
 Măcărescu Gheorghe 98.
 Măcărescu Ecaterina 98.
 Măcărescu Elinca 98.
 Măcărescu Iacob 98.
 Măcărescu Iancu 99.
 Măcărescu Ioan maior 100.
 Măcărescu Maria 98.
 Măcărescu Mihail 98.
 Măcărescu Mihail vornic de poartă 99.
 Măcărescu Pavel 2-postelnic 98, 99, 209.
 Măcărescu Pavel sârdar 98, 99.
 Măcărescu Roxandra 98.
 Măcărescu Safta 98.
 Măcărescu Tănase cămăraș 99.
 Măcărescu Teodor sârdar 75, 98-100, 209.
 Măcărescu Vasile 98, 99.
 Măcărescu Vasile 99.
 Măcărescu Vlasie (Varlaam) 100.
 Macarov colonel 155.
 Machedon Nichifor, Petre, Toader, Tudorache, Urita 196-202.
 Mădularu Bejan, Lupu, 286.
 Maicov L. 146.
 Makedonski porucic 68, 114, 140, 141, 145, 269.
 Malai Ion 221.
 Malinski maior 90.
 Mămăligă Gavriil 199-201.
 Mămăligă Nicolae 197, 200.
 Mamatov prinț 173.
 Mandel cons. titular 160.

- Manea din Ivancăuți 110, 112, 113.
 Manea Catincă 110.
 Manea Vasilică 110.
 Manicovski lt. 160.
 Mano C. diplomat 6.
 Mano Constantin consul 146.
 Mano Sultana 41.
 Manoil Maria 144.
 Manoil Rossăt Domn 105.
 Manolache stolnic 94.
 Manole familie 31, 100.
 Manole Constantin stolnic 100.
 Manole Gheorghe 100.
 Mantie Bejana, Irina, Mița, Nicolae, Toader 110.
 Manu Mihail paharnic 224.
 Manuc Bei 177.
 Mârca Ioan 234.
 Marcu polcovnic 54.
 Maria Regină 81.
 Maria Regina Jugoslaviei 138.
 Mârzac Antohi 233.
 Matei clucer 46.
 Matei Ghica Domn 254, 274, 276, 277, 279.
 Matei Mitropolitul Myrelor 188.
 Mateiaș din Tolburești 238.
 Mateiu Constantin, Ioan 195-197.
 Mavriche Cercușca, Ionașcu, Nicolae 196-202.
 Mavrocordat boieri 254.
 Mavrocordat Costache spătar 269.
 Mavrodin familie 32, 261, 262.
 Mavrodin Ancuța 261.
 Mavrodin Dimitrie 261-263.
 Mavrodin Dimitrie paharnic 191, 261-264.
 Mavrodin Iancu 261, 262.
 Mavrodin Manolache 261, 262.
 Mavrodin Maria 261.
 Mavrodin Profira 261.
 Mavrodin Smaranda 261, 262.
 Mavrodin Ștefan 2-paharnic 261-264.
 Mavrodin Toader 261-264.
 Mavrodin Tudorița 261, 262.
 Mazarachi negustor 112, 113.
 Mazaraki Vasile 232, 234.
 Mazaraki-Debolțev Maria 189.
 Melegghi vornic de poartă 161.
 Melegghi Teodosia 161.
 Meletie Ep. 78, 95.
 Mereacre medelnicer 49.
 Mereacre Zoița 49.
 Mettlercampf T. ofițer 173.
 Meyendorff general 68, 231.
 Miclescu Iancu spătar 95, 269.
 Micul 284, 285.
 Micul Apostol căpitan 234.
 Migdanov 94, 195.
 Mihai Viteazul Domn 188.
 Mihail Movilă Domn 211, 217.
 Mihail Racoviță Domn, 109, 113, 114, 211, 212, 218, 270, 279, 280, 287-289.
 Mihail Sturdza Domn 126, 127.
 Mihail Sutzo Domn 41, 55, 58, 99, 116, 150, 202, 252, 261, 262.
 Mihalcea Iordache 211, 221, 222.
 Mihályi de Apsa 203.
 Mihnea Elena 281.
 Mihul pârcălab 297.
 Mihul Isari 297.
 Milan Obrenovici Regele Serbiei 83.
 Millo familie 32, 264.
 Millo Andrei 266-268.
 Millo Constantin 264.
 Millo Ecaterina 266, 267.
 Millo Ioan spătar 264, 265.
 Millo Ioan 266, 267.
 Millo Iordache ban 17, 40, 144, 264-269.
 Millo Maria 264, 265.
 Millo Maria 267.
 Millo Matei cămăraș 264, 265.
 Millo Matei artist 265.
 Millo Matei 266.
 Millo Profira 264.
 Millo Roxandra 268.
 Millo Safta 265.
 Millo Smaranda 268.
 Millo Vasile 264.
 Millo Zoița 267.

- Mischech conte 206.
 Miticov Ecaterina 81.
 Mitrie vornic 192.
 Mociceasa Floarea 112.
 Moga Tudose 236, 240.
 Mogai țigani 249.
 Mogâldea medelnicer 234.
 Moise Movilă Domn 187, 191.
 Moruzi prinți 29, 109, 176.
 Moruzi D. dragoman 176, 177.
 Moruzi Ecaterina 137.
 Moruzi Smaranda 256.
 Moruzi Sultana 126.
 Moruzi Zoe 272.
 Moțoc Teodor 193.
 Movilă Ileana 185.
 Movilă Ioan 183-186.
 Mucha Ioan ban 48.
 Mulla-Pașa 129.
 Murguleț familie 31, 101.
 Murguleț Alexandru, Cosma, Iordache, Teodor, Vasile 101.
 Murguleț Ieremia 285.
 Muselim, vezi Balasache.
 Muselim Balasache (Balasi) paharnic 40.
- N**
 Narășkin 256, 257.
 Natalia Obrenovici (n. Keșco) Regina Serbiei 83, 127, 185.
 Navroțki 154, 178.
 Nazimco Vlad. 77, 81, 83.
 Neciaev revoluționar 173.
 Necliudov P. senator 151.
 Nectarie egumen 186.
 Negel Șarban vornic 39, 48, 51, 70, 75, 95.
 Negre spătar 46.
 Negru al lui Ștefan .logofăt 193.
 Negruzzi C. scriitor 273.
 Nelidov Alexandra 204.
 Nenadovici C., Efrem, Persida 138.
 Neofit Nevodcicov Arhiep. 126.
 Nesselrode conte 257.
 Nica armaș 63.
 Nicolae I Impărat 25.
 Nicolae II Impărat 102.
 Nicolae Mavrocordat Domn 251, 253, 270.
 Nicolau familie 31, 101.
 Nicolau Constantin 101, 102.
 Nicolau Iordache 209.
 Nicolau Nicolae șătrar 101.
 Nicorici 112.
 Nicula visternic 189.
 Niculce Ioan postelnic 39, 51, 79, 296.
 Niculescu Ștefan 195.
 Niesiecki K. 77, 80.
 Nițul M. preot 232.
 Novocovski Petre 97.
 Novogorodțev A. general 8.
- O**
 Otatul Ioniță 291.
 Obolenski prinți M., I. 126.
 Obrenovici, vezi Alexandru, Milan, Natalia.
 Obrenovici Maria 83.
 Odobașu Timuș 196.
 Okolski 80.
 Olczanicki 243.
 Olszewski B., Gr., V. 283.
 Opincă, vezi Achincă.
 Orăș Ștefan 135.
 Orlov Alexei lt.-col. 162, 163.
 Osmolowski Carol colonel 187.
 Otavu 236.
 Oțel Mihail gramatic și urmașii săi 237, 239.
 Ovsianițki 168, 258.
- P**
 Paleolog 40.
 Paleolog-Ralli 175.
 Palladi familie 32, 270, 271.
 Palladi mitarnic (?) 270.
 Palladi visternic 270.
 Palladi vornic 186.
 Palladi Constantin vornic 44, 45, 47, 136, 161, 270, 271.
 Palladi Constantin 270.
 Palladi Elena 44, 48, 130.
 Palladi Iacovache 17, 270, 271.
 Palladi Ioan vornic 270, 288.

- Palladi Ioniță postelnicel 270.
 Palladi Ioniță logofăt 270, 271.
 Palladi Nicolae 270.
 Palladi Toader vornic 270.
 Panaiotache postelnic 192.
 Panaioti familie 31, 101.
 Panaioti paharnic 187.
 Panaioti Caterina 102.
 Panaioti Ecaterina 102, 187.
 Panaioti Enache medelnicer 102, 103.
 Panaioti Maria 102.
 Panaioti Nicolae 102.
 Panicopol Toma 144, 209.
 Pante 236.
 Pantilă 196.
 Pânzarul Grig. țigan 131.
 Papiu Ilarian A. 188.
 Paprocki 80.
 Papucă postelnic 166.
 Papucă Magdalena 166.
 Paramurgul Vasile, Ursul 186.
 Parhomovici I. 297.
 Pascal Dimitrie 208.
 Pașcenco familie 32, 164.
 Pașcenco Alexandru 164.
 Pașcenco Nichifor căpitan 164.
 Pateraki familie 32, 164.
 Pateraki Alexandru, Constantin, Eutemia, Ioan, Iordache, Nicolae 164-165.
 Patinioti familie 31, 102.
 Patinioti Antonie medelnicer 103, 104.
 Pătrașcu logofăt 80.
 Pătrașcu (Buzne) logofăt 183-186.
 Păun familie 31, 104.
 Păun sărdar 68.
 Păun Enache 104.
 Păun Enache paharnic 104.
 Păun Maria 155.
 Pavel pârcălab din Telenești 113.
 Pavlovski 176.
 Peckdesscheschilde F. 206.
 Pehlivan Pașa 128.
 Peresteri familie 31, 104.
 Peresteri Dim. stolnic 104.
 Peresteri Fotache 104, 105.
 Peresteri Liubov 104.
 Perjer Lupu ș. a. 112.
 Perju, vezi Vârnav.
 Petrechilă Ștefan 237.
 Petrică 235-237.
 Petriceicu-Hasdeu Bogdan, vezi Hasdeu B.
 Petrișcan 285, 286, 289-291.
 Petrov N. 180.
 Petru I Caragheorghievici Regele Serbiei 138.
 Petru II Regele Jugoslaviei 138.
 Petru cel Mare Împărat 13, 14.
 Petru Domn 208.
 Petru Rareș Domn 237, 239, 284, 285.
 Petru Șchiopul Domn 272.
 Philipovici Anastasia 134.
 Philipovici Ioan medelnicer 134.
 Philippide Al. 179.
 Piast 80.
 Pilat Gavriil vornic 234.
 de Pin de la Guerivière marchiza 125.
 Pini A. consul 39, 40, 51, 64, 71, 75, 79, 112, 118.
 Platon Pantelei 67.
 Platov M. general 162, 163.
 Polizov 260.
 Polsitul Apostol 232.
 Pometcu Ana 149.
 Ponici Dim. 285.
 Ponici Enache 112.
 Popa Vas. 286.
 Popescu Vasile 196, 197, 201.
 Popov general 170.
 Popovschi Andrei 232.
 Postolache pârcălab 219.
 Potiomkin prinț 162, 163, 169.
 Potlog familie 31, 105.
 Potlog Dim. 105, 106.
 Potlog Gheorghe 105, 106.
 Potlog Gheorghită medelnicer 105, 106.
 Potlog Ioan 105, 106.
 Potlog Manolache 105, 106.
 Potlog Vasile 105, 106, 249.
 Prăjescu Ioniță 74.
 Prăjescu Savin vornic 181.

- Proțenco Alex. preot 52.
 Prozorovski feldmareșal 175.
 Pruncul familie 32, 271-273.
 Pruncul Alexandru 271.
 Pruncul Casuca 271.
 Pruncul Constantin 271.
 Pruncul Constantin șătrar 271, 273.
 Pruncul Iancu consilier de curte 209, 271-273.
 Pruncul Ioniță șătrar 271, 273.
 Pruncul Iordache căminar 271.
 Pruncul Ovanes 273.
 Pruncul Pavel 271, 273.
 Pruncul Scarlat 271, 273.
 Prunkul cavaleri 273.
 Pugaru Gh. 262.
 Pugaru Șt. 262.
 Pușkin Alexandru poet 124, 146, 173, 189, 265.
 Purlă 194.
- R**
 Racoviță Iancu spătar 54.
 Radoțki Maria 171.
 Radu Mihnea Domn 202, 219, 274, 275, 277, 279, 280.
 Rale Vasile vornic 38.
 Ralli familie 32, 172, 173.
 Ralli familie II 174.
 Ralli Constantin 173.
 Ralli Ecaterina 176, 177.
 Ralli Elena 173.
 Ralli Grigore, Ioan, Manole, Mihail 172.
 Ralli Maria 173.
 Ralli Zamfir asesor colegial 172, 173, 209.
 Ralli-Arbure Zamfir 5, 173, 177, 244.
 Râșcanu familie 249.
 Râșcanu familie 31, 106.
 Râșcanu Alexandru spătar 108.
 Râșcanu Alexandru 108.
 Râșcanu Constantin 106, 109, 155.
 Râșcanu Constantin vornic 106, 108, 114, 115.
 Râșcanu Constantin vornic 108.
 Râșcanu Dimitrie mareșal 17, 40, 106-108, 114, 115, 209.
- Râșcanu Ecaterina 108.
 Râșcanu Grigore ban 109, 226, 228.
 Râșcanu Ioan stolnic 107-109, 251.
 Râșcanu Iordache 107-109.
 Râșcanu Matei stolnic 17, 107, 109.
 Râșcanu Sandu 109.
 Râșcanu Smaranda 108.
 Râșcanu Smaranda 251.
 Râșcanu Ștefan comis 75, 109.
 Râșcanu Teodor scriitor 6, 108.
 Râșcanu Teodor postelnic 108.
 Râșcanu Toader pitar 106-113.
 Râșcanu-Derozinski Gh. mareșal 109.
 Râșliacov familie 32, 174.
 Râșliacov Petre 174.
 Râșliacov Teodor consilier colegial 174-176.
 Râșpopu Bejan, Gheorghe, Grigore, Iftode, Postolache 112.
 Rață Iftimie protopop 125.
 Razu C. hatman 273.
 Razu C. M. 167.
 Razu Costache 296.
 Razu Iancu spătar 120.
 Razu Vasile logofăt 57, 167, 187, 295.
 Razumovski conte 175.
 Răzvan portar de Suceava 208.
 Réclus Elisée 173.
 Rezan părcălab 208.
 Ristici-Pliakici A. 138.
 Rizo postelnic 57.
 Rizo Ecaterina 57.
 Rizo-Rangabé E. 6.
 Roman familie 31, 115.
 Roman Gheorghe pitar 115.
 Roman Ieremia, Petrișcan 286.
 Roșca Ioan 67.
 Roșca Maria 52.
 Roșca Papasie 52.
 Rosen baron 119.
 Rosetti, vezi Rossăt.
 Rosetti Radu 6, 52, 91, 119, 151.
 Rosetti R. general 117, 119.
 Rossăt (Rosetti) familie 31, 52, 116-120, 254.
 Rossăt Alecu 119.

- Rossăt Alexandru vornic 48, 75.
 Rossăt Alexandru beizadea 116.
 Rossăt Constantin logofăt 116.
 Rossăt Constantin 117.
 Rossăt Costache vornic 296.
 Rossăt Costache stolnic 119.
 Rossăt Dimitrie vornic 39, 79, 92, 95, 141.
 Rossăt Dimitrie 44-48.
 Rossăt Ecaterina 211.
 Rossăt Enache beizadea 116.
 Rossăt Gheorghe spătar 120.
 Rossăt Ioan ban 44-48.
 Rossăt Iordache visternic 186.
 Rossăt Iordache ban 43-47.
 Rossăt Iordache vornic 116, 117.
 Rossăt Iordache beizadea 116, 117.
 Rossăt Iordache visternic 38, 50, 51, 68, 70, 78, 95, 103, 117, 136, 296.
 Rossăt Irina 120.
 Rossăt Lascarache visternic 72.
 Rossăt Lascarache hatman 187.
 Rossăt Lascarache 117.
 Rossăt Lupu medelnicer 119-122.
 Rossăt Manolache 119.
 Rossăt Maria 116.
 Rossăt Mihail 120.
 Rossăt Mihail medelnicer 116, 117.
 Rossăt Nicolae 119, 120.
 Rossăt Nicolae vornic 187.
 Rossăt N. vornic 211.
 Rossăt Nicolae logofăt 265, 269.
 Rossăt Petrache 43-48.
 Rossăt Răducanu hatman 38, 46, 70, 79, 86, 95.
 Rossăt Răducanu ban 44-48.
 Rossăt Safta 269.
 Rossăt Ștefan 119, 213.
 Rossăt Ștefan spătar 119.
 Rossăt Vasile hatman 225.
 Rossăt Vasile logofăt 51, 62, 79, 92, 210, 211.
 Rossăt-Bălănescu Vasile medelnicer 75, 116-119, 209.
 Rossăt-Bibica dragoman 119.
 Rossăt-Roznovanu Maria, Nicolae, Pulcheria, Roxandra 119.
 Rossăt-Roznovanu Iordache vistier 119, 242.
 Rublevski 282.
 Rudea familie 52.
 Rudea Andronache căpitan 52.
 Rugină Pavel comis 287.
 Rugină Ștefan șătrar 286, 287.
 Rugină Ștratulat 286.
 Rugină Toader paharnic 287.
 Rumianțov conte 108, 149, 152, 161, 166, 169, 170, 215.
 Rummel V. 179.
 Russo (Rusu, Russul) familie 32, 273-278, 280-282.
 Russo stolnic 274, 275, 277, 279-281.
 Russo Alecu scriitor 275.
 Russo Alexandru mareșal 276, 278.
 Russo Alexandru 281.
 Russo Antimia 274, 277, 280.
 Russo Apostolache pârcaľab 279-282.
 Russo Carp spătar 274-277.
 Russo Carp jtnicer 279, 281, 282.
 Russo Constantin medelnicer 276-278.
 Russo Costache 276-278.
 Russo Darie 281.
 Russo Dimitrie 279, 280.
 Russo Dimitrie 280.
 Russo Dinu asesor colegial 40, 144, 273-275.
 Russo Elenca 275.
 Russo Enacache 275, 278.
 Russo Enacache 280.
 Russo Gheorghe jtnicer 275, 276.
 Russo Gheorghe 278-280.
 Russo Grigoraș stolnic 279-281.
 Russo Grigore 273.
 Russo Grigore 276-278.
 Russo Iacovache medelnicer 163, 275, 276.
 Russo Iancu 273-275.
 Russo Iancu 275-276.
 Russo Ilie 281.
 Russo Ioan baș ceauș 142.
 Russo Ioan paharnic 277, 278.
 Russo Ioan 280, 281.
 Russo Ioan 281.

- Russo Ionașcu logofăt 191, 274-277, 279-282.
 Russo Ioniță paharnic 280, 281.
 Russo Iordache postelnicel 281, 282.
 Russo Manolache 280.
 Russo Manolache 281.
 Russo Maria 163.
 Russo Maria 278.
 Russo Safta 278.
 Russo Scarlat 281.
 Russo Teodor 278, 280.
 Russo Teodor pârcălab 279, 281, 283.
 Russo Toader stolnic 274-277.
 Russo Toma paharnic 274, 275.
 Russo Vasile șătrar 279.
- Saburov M. I.** 119.
 Sachen baron 179.
 Sallos familie 31, 122.
 Sallos Grigore, Ioan, Iordache, Maria, Mihalache, Nicolae, Sultana 122.
 Saltăcov conte 161, 163.
 Samsonov 145.
 Samsonova 67.
 Sandu postelnic 208.
 Sangi Dimitrie 136.
 Sangi Hristodul 136.
 Sanova 67.
 Șapte Iepe țigani 248, 249.
 Sârbul Marcu 193.
 Sasu Ana, Maria 112.
 Șatanolu Ana 174.
 Șatanolu Dim. cămăraș 174.
 Saul Dim. postelnic 137.
 Saunders A. inginer 57.
 Sava A. 42, 99, 100, 245.
 Savici Teodosie 134.
 Savin Ienache 231.
 Scânteii Vasile 2-logofăt 291.
 Scarlat Kallimah Domn 38, 39, 40, 46, 50, 51, 63, 64, 70, 71, 78, 79, 82, 90-95, 99, 103, 117, 118, 134, 145, 150, 179, 202, 272, 284, 295.
 Scarlat Ioan 231.
 Scarlat 2-visternic 72.
 Schel Const. stolnic 51.
 Schintei sulger 140.
 Scorțescu familie 31, 123.
 Scorțescu Grigore secr. gubern. 123.
 Scorțescu Miron sulger 123.
 Scripcarul țigani 207.
 Scurtul Andrei căpitan 67.
 Sechiraș Maria 203.
 Sechiraș Ioan 144, 203.
 Selivanov colonel 122.
 Șendre 235, 239.
 Sepotean 240.
 Șeptelici, vezi Andriaș.
 Șeptelici vornic 36.
 Șeptelici Andriaș căpitan 36.
 Șeptelici Agripina 286.
 Șeptelici Gh. 286.
 Sernovodeanova Bălașa 122.
 Seslavin Sofia 189.
 Severin D. diplomat 126.
 Sicinski Leopold dr. 109.
 Siebmacher I. 88.
 Sievers general 170.
 Silion Constantin, Gavrița, Sandu 110-111.
 Silvestru Morariu-Andrievici Mitropolit 125.
 Simeon Movilă Domn 185.
 Simeon Teodor 2-logofăt 50.
 Simeon Vodă 101.
 Sion 6.
 Sion C. 6, 34, 283.
 Sollohub conte 119.
 Solovkin Elena 189.
 Soltuzul Andrei 232.
 Soltuzul Gheorghe 233.
 Soroceanu Teodor postelnic 290.
 Sorocovenco Gh. 169.
 Șpacovski 151, 168, 230.
 Spăcul Vasile 193, 194.
 Spizvonski St. 97.
 Stackelberg conte 169.
 Stamati familie 31, 123-125.
 Stamati postelnic 70.
 Stamati stolnic 208.
 Stamati C. cavaler 7, 8, 123, 124, 154.
 Stamati Gheorghe 123, 124.

- Stamati Iacob, vezi Iacob Mitropolit.
 Stamati Melania, Mihail, Leonida, Olga, Teodor 125.
 Stamati Nicolae 7, 125.
 Stamati Nicolae sârdar 49, 103.
 Stamati Teodor 124.
 Stamati Toma paharnic 124.
 Stamati-Ciurea C. C. 124, 125.
 Stamati-Stramatură 124.
 Stamo familie 32, 176, 177.
 Stamo Apostolache 85, 86, 176-178.
 Stamo Ecaterina 173, 176, 177.
 Stamo Ioan sulger 173.
 Stamo Zamfir 177.
 Standinovici Sofia 101.
 Stanciu Nicolae 196.
 Starov colonel 152.
 Stârce Manolache baron 173.
 State Gavriil, Maria, ușier 109.
 Stavilă Ioan 144.
 Stavre ban 136.
 Stavri moșier 58.
 Stavru 2-logofăt 48.
 Ștefan Gheorghe, vezi Gheorghe Ștefan.
 Ștefan cel Mare Domn 217.
 Ștefan Domn 235, 237-239.
 Ștefan Lupu Domn 244, 246, 247, 274, 275, 277, 279, 280.
 Ștefan Petriceicu Domn 77, 188, 189, 242, 243, 244.
 Ștefan Tomșa Domn 219, 274, 275, 277, 279, 280.
 Ștefanelli T. 76.
 Ștefăniță beizadea 273.
 Stepanov familie 32, 166.
 Stepanov Dimitrie 166.
 Stepanov Grigore 163.
 Stepanov Ioan 166.
 Stepanov Iosif praporșcic 166.
 Stihi Elena 72.
 Știrbey Ecaterina 173.
 Stoianevici tălmăciu 198, 202.
 Stoide C. 245.
 Străjescu Const. rotmistr 90.
 Stratul Constantin Gane 233.
 Stratulat Nicolae vornic 63, 64, 70, 71, 95, 96.
 Stroici familie 32, 282, 283.
 Stroici logofăt 218, 282.
 Stroici spătar 282.
 Stroici Dim. visternic 282.
 Stroici Gavriil căpitan 282, 283.
 Stroici Ilie postelnic 282.
 Stroici Olga 282, 283.
 Stuart baroana E. 189.
 Sturdza familie 29, 31, 109, 125, 127.
 Sturdza comis 63, 995.
 Sturdza logofăt 212, 262.
 Sturdza A. A. C. 106, 126.
 Sturdza Alexandru 126.
 Sturdza Alexandru scriitor 126, 127.
 Sturdza Casandra 109.
 Sturdza Constantin vornic 46, 86, 141, 296.
 Sturdza Dimitrie logofăt 38, 39, 51, 78, 86, 95, 105, 106, 137, 187, 269, 296.
 Sturdza Dimitrie spătar 106, 109.
 Sturdza Elena 126.
 Sturdza Elena 127.
 Sturdza Grigore logofăt 38, 46, 48, 50, 51, 54, 63, 70, 78, 86, 95.
 Sturdza Ioan mareșal 17, 40, 125, 126.
 Sturdza Iordache logofăt 109.
 Sturdza Maria 127.
 Sturdza Maria 119.
 Sturdza Maria 106, 109.
 Sturdza Mihail logofăt 125, 126.
 Sturdza Mihail vornic 72, 79, 296.
 Sturdza Olga 126.
 Sturdza Profira 83.
 Sturdza Roxandra 126.
 Sturdza Sandu logofăt 113.
 Sturdza Sandu visternic 39, 50, 51, 54, 63, 68, 70, 78, 86, 95, 136, 242.
 Sturdza Scarlat guvernator 55, 119, 226, 129, 240.
 Sturdza Ștefan vornic 189.
 Sturdza Teodor spătar 51.
 Șubin P. 127.
 Șuhanov familie 32, 127.

- Șuhanov Al. colonel 127-129.
 Șuhanov Danilă general 127.
 Suruceanu familie 32, 129.
 Suruceanu Casian pitar 129, 130.
 Suruceanu Ioan academician 130.
 Suruceanu Ioniță 129-130.
 Suruceanu Sergiu 130.
 Suruceanu Tatiana 130.
 Suruceanu Teodor 129, 130.
 Sutzo Constantin 51.
 Sutzo Costache spătar 260
 Sutzo Eliza 255.
 Sutzo Grigore beizadea 99.
 Șuvalov contesă 180.
 Suvorov Al. general 170, 171.
 Svinin Pavel scriitor 124.
 Szeinowicz maior 75.
 Sziszko I. C. 56.

Talpă familie 32, 283, 288-291.
 Talpă 135.
 Talpă Alexandra 287, 288.
 Talpă Ana 287, 288.
 Talpă Andrei 283, 284, 295.
 Talpă Andriaș părcălab 283, 284, 286,
 288, 289, 292, 295.
 Taplă Constantin 208.
 Talpă Constantin mareșal 283, 284,
 285, 286.
 Talpă Gavriil logofăt 285.
 Talpă Gheorghe polcovnic 283, 284,
 291-295.
 Talpă Gheorghe 288.
 Talpă Iftimia 289, 290, 292.
 Talpă Iordache postelnic 283, 284,
 289-295.
 Talpă Lupu comis 283, 284, 288, 295.
 Talpă Mihalache 290, 292, 294.
 Talpă Nastasia 287.
 Talpă Nicolae 283, 284, 295, 296.
 Talpă Nicolae comis 283, 284, 286-290,
 292, 295.
 Talpă Safta 291, 293.
 Talpă Vasile cupar 288.
 Țampa 237.
 Tănase familie 32, 130.
 Tănase Nicolae 130, 131.
 Tănase Tănase căpitan de darabani
 131-133.
 Tănase Vasile 130, 131.
 Tănase Vasile jîtnicer 131, 132.
 Tanoviceanu I. 6, 8, 188, 217.
 Tanski 154, 178, 230.
 Țârna Sandu 231.
 Tăutu logofăt 285.
 Tăutu Ioan paharnic 47, 51, 133, 210.
 Tăutu Ioan sulger 291.
 Teodor (Feodor) familie 32, 133.
 Teodor Agapie 144.
 Teodor Elena 33.
 Teodor Iordache sulger 33, 133.
 Teodosie pitar 42, 135, 136, 137.
 Teodosiev Alexandru 133, 134.
 Teodosiev Caterina 133, 213.
 Teodosiev Constantin 133, 134.
 Teodosiev Ioan 133, 134.
 Teodosiev Sandu medelnicer 75, 133,
 134, 209, 228.
 Teodosiev Safta 133, 189.
 Teodosiev Vasile 133.
 Teodosiu (Feodosiev) familie 32, 133.
 Teodosiu (Feodosiu) familie 32, 135.
 Teodosiu Dimitrie 135.
 Teodosiu Elena 135.
 Teodosiu Iordache 135, 137.
 Teodosiu Maria 135.
 Teodosiu Mihail 135.
 Teodosiu Nastasia 135.
 Teodosiu Smaranda 42, 135.
 Teofan vornic de Botoșani 94.
 Teofilact ieromanah 224.
 Terlețki Nadejda 34.
 Terte Teodor 132.
 Timuș preot 231.
 Timuș Elena 207.
 Tolmacevski Nic. 8.
 Tolstoi scriitor 34.
 Tolstoi contesa A. 189.
 Toma vornic 181.
 Tomuleț familie 89.
 Trianji contesă 256.
 Trohin familie 32, 137, 138.

- Trohin Constantin șătrar 138.
 Trohin Elena 138.
 Trohin Maria 137, 138, 185.
 Trohin Nicolae șătrar 137, 138.
 Trubețkoi prinț. Maria 204.
 Tudori (Toader) logofăt 208, 209.
 Tudori Pascal sulger 75.
 Tufescu familie 32, 296.
 Tufescu Constantin registrator colegial 6, 36, 84, 296, 297.
 Tufescu Constantin armaș 77, 296, 297.
 Tufescu Costandache șătrar 296.
 Tufescu Leon 2-paharnic 296, 297.
 Tufescu Leon general 297.
 Tufescu Tofana 77.
 Țugui Teodor 195, 197.
 Tujetonov prinț 154.
 Țurca Nicolae 251.
 Turcu Petrașcu 111.

 Ugrimov Petre general 187.
 Uhtomski prinț 173.
 Ursache Dim. stolnic 111, 234.
 Ursache Gheorghe visternic 111.
 Ursache Maria 111, 145.
 Ursache Vasile 111.
 Ursache Varlam 234.
 Ursul (Agapie) familie 32, 138, 140.
 Ursul Bălașa 142, 144.
 Ursul Const. 2-paharnic 139, 141.
 Ursul Ecaterina 141, 144.
 Ursul Elisabeta 142-144.
 Ursul Grigore 138, 139, 142, 143.
 Ursul Ileana 139-144.
 Ursul Ioan 142.
 Ursul Mărioara 142, 143.
 Ursul Zoița 141, 144.
 Ursuleca Panu căpitan 286.
 Ușadschi Natalia 154.

 Văcaru Gh., I. 262.
 Vacvacov prințesă 256.
 Varfolomeu familie 32, 145.
 Varfolomeu Chiriac 145.
 Varfolomeu Iordache sârdar 145, 146.
 Varfolomeu Pulcheria 145, 146.

 Vărgolici Gheorghe 76.
 Vărgolici Nicolae 142, 143.
 Varlaam Const. vistier 55, 56.
 Vărlan 234.
 Vărnăv familie 63, 148.
 Vărnăv (Perju) familie 32, 146-148.
 Vărnăv Constantin 144, 146-148.
 Vărnăv Costache căminar 86.
 Vărnăv G. G. 147.
 Vărnăv Ghedeon (Iordache comis) 147, 148.
 Vărnăv Gheorghe 146.
 Vărnăv Ilie 146-148.
 Vărnăv Ioan spătar 259.
 Vărnăv Ion postelnic 147, 148.
 Vărnăv Ioniță 2-postelnic 146.
 Vărnăv Iordache 146.
 Vărnăv Manolache stolnic 49, 147, 148.
 Vărnăv Nicolae 146-148.
 Vărnăv Pavel medelnicer 146.
 Vărnăv Smaranda 259, 260.
 Vărnăv Teodor scriitor 84, 91, 148.
 Vărnăv Teodor stolnic 146.
 Vărnăv Tofana 141.
 Vărnăv-Liteanu Maria 81.
 Vartic familie 32, 149.
 Vartic Constantin 148.
 Vartic Dimitrie 148.
 Vartic Gavriil șătrar 148.
 Vartic Ioniță 148.
 Vartic Ioniță prapôrșcic 148.
 Vartic Vasile 148.
 Vartic Vasile 231.
 Varzaru boieri 100.
 Vascan Nistor 238, 239.
 Vasile din Lucavăț 82.
 Vasile hatman 246.
 Vasile Lupu Domn 101, 181, 188, 219, 220, 237, 238, 247, 255, 270, 272, 283, 284, 293.
 Vasile pârcălab 208.
 Vasiliev 176.
 Veisa Mihail 103.
 Veniamin Kostaki Mitropolit 39, 48, 50, 51, 70, 75, 78, 86, 92, 95, 136, 296.
 Ventura postelnic 68.

Verona Paul 80.
 Viazemski prinț 256.
 Vicul Ifrim 117.
 Vilinski 177.
 Viteaz maior 165.
 Vlahu Ion căminar 86.
 Voinov general 259.
 Volcinski Arsenie 286.
 Volconski prinț 129, 156, 166.
 Voronțov conte 20.
 Vrabie Ștefana 192.
 Vrabie State 192.
 Vucetici-Belețki Anastasia 91.
 Vuluță familie 32, 149.
 Vuluță Ecaterina 261.
 Vuluță Iordache 149, 150.
 Vuluță Teodor șătrar 150, 261.

Waker F. lt.-col. 82.
 Wassilko conți 82.
 Weltmann A. 146.
 Wiegel F. vice-guvernator 113, 146.

Zaborojski brigadir 162.
 Zacrevski general 129, 156, 166.
 Zălariu Ilie 221, 222.
 Zarâmba Acsana, Andrei 111.
 Zarti căminar 179.
 Zașciuc A. 5.
 Zberea Const. șătrar 292, 294.
 Zernicki-Szeliga E. 77.
 Ziloti familie 32, 150.
 Ziloti Alexandru 151.
 Ziloti Andonache căminar 150, 151.
 Ziloti Ecaterina 151.
 Ziloti Ilie 151.
 Ziloti Ioan 151.
 Ziloti Mărioara 150.
 Ziloti Matei 34, 40, 150, 151.
 Ziloti Natalia 151.
 Ziloti Profira 150.
 Ziloti Serghie amiral 151.
 Ziloti Vasile 151.
 Zozulin M. C. 24.
 Zotta Sever 6, 34, 36, 76, 82, 244.
 Zubov prinț 170.

INDICE ALFABETIC DE LOCALITĂȚI

INDICE ALFABETIC DE LOCALITĂȚI

- Adriatică mare** 157.
Albania 35, 58, 151.
Alboteni 277.
Algıdar 100.
Akkerman, vezi Cetatea-Albă.
Arca 141.
Arghirocastron 91.
Arhipelag 157.
Aron-Vodă măn. 195, 196.
Austria 189, 206.
Avrămeni 268.
- Bacă** r. 107, 114, 115, 130, 141.
Bacești 210.
Bahlui r. 194.
Baia jud. 147.
Bălăceni 285.
Bălcăuți 82.
Balinței 184.
Balta Stejarului 194.
Bălți 56, 135, 153.
Bălți jud. 90, 91, 245, 283, 297.
Bălți ținut, vezi Iași.
Bănila Moldovenească 82.
Bărăiaicul 109.
Bârlad 60, 62, 63.
Bârlad r. 270.
Bârlad ținut 210, 270.
Basarabia 5-8, 10, 11, 13, 18-29, 31, 33, 34, 36, 37, 39-41, 49, 50, 52-57, 59, 60, 63, 65, 69, 73, 74, 77-81, 83, 86-91, 96, 97, 101, 102, 108, 109, 114, 116, 119, 123, 124, 126, 127, 132-134, 137-140, 144, 145, 147, 148, 151, 153, 157-161, 164, 165, 167-178, 180-182, 184, 189, 203, 204, 206, 209, 212-214, 217, 230, 244, 248, 253, 254, 256-258, 260-263, 269, 271, 273, 275, 283, 295, 297.
Başcalia 60.
Başcani 86.
Bastijeni 98.
Batin 128.
Baxana 152.
Bazargic 128.
Belgrad 138.
Bender, vezi Tighina.
Benghider 232, 233.
Bezina 235-237, 239, 240.
Bieteni 281.
Bivoli 138, 141, 142.
Bizanț 180.
Blăjești 76.
Blănești 75.
Boceni 251.
Bocodscatero 157.
Bocșa 41.
Bodești 182.
Boemia 255.
Bogdănești 266.
Bolconești 133.
Bolotina 36, 37.
Bolțun(ești) 82, 87.
Bon 234.

- Bondești 248.
 Bonești 133.
 Borești 267.
 Boroseni 107, 110, 251.
 Borul 210.
 Boscaceni 98.
 Boteni 48.
 Botna r. 192.
 Botoșani 72, 93, 94, 147, 255.
 Bozieni 48.
 Brăila 128.
 Bravicea 120, 121.
 Brănești 213.
 Brătuleni 42, 202.
 Brătușeni 56.
 Briansk 242.
 Briceni 81, 98.
 Bricicani 165.
 Briteni 210.
 Briteni 247.
 Bruxelles 126.
 Bubueci 106.
 Bucium 210.
 Bucovina 56, 70, 77, 82, 125, 147, 157, 173, 204-206, 273.
 Bucșești 274, 275, 277, 279, 280.
 București 8, 39-41, 52, 58, 59, 84, 89, 91, 99, 100, 117, 119, 124, 125, 148, 151, 174, 176, 177, 180, 188, 217, 244, 245, 265, 271.
 Budeiul 48.
 Budeiul Sărat 194.
 Budești 35, 87, 266.
 Bugeac 49, 249.
 Buguslav 175.
 Buhăeni 58.
 Buhăești 108.
 Buhușești 259.
 Bujărauca 190, 210.
 Bujor 82.
 Bulăești 116.
 Burdujeni măn. 197.
 Bursuceni 69, 70.
 Călinești 285.
 Călmățui 82.
 Camencea 110, 214, 236-239.
 Campiniciul 274, 275, 277.
 Câmpulungul Moldov. 88.
 Căpriană măn. 221, 282.
 Cărbășeni 120, 121.
 Caraomlești 267.
 Cărbuna 138, 140.
 Cărlăcău 116.
 Cărligătura ținut 70, 71, 262.
 Cățăleni 145.
 Catelnița 221, 222.
 Caucaz 191.
 Căușeni 54, 59.
 Cazaculi 138, 141.
 Cazațcani 198.
 Cerbiceni 133, 134.
 Cercenești 133.
 Cernăuți 70, 76, 82, 137, 206.
 Cernăuți ținut 76, 113, 286, 288, 289.
 Cetatea-Albă 41.
 Cetatea-Albă (Akkerman) ținut 11, 49, 54, 162.
 Cetățuia 270.
 Chaholi 208.
 Chelmenești 116.
 Chilia 203.
 Chilia ținut 49, 54.
 Chimari 267.
 China 256.
 Chiperceni 41.
 Chișinău 5, 7-9, 17, 19, 20, 24, 34, 36, 37, 40-43, 52, 56, 59, 64-66, 69, 73, 76-78, 80-83, 91, 97, 98-100, 102, 104, 108, 109, 114, 120, 122, 123, 125-127, 131, 134, 135, 138, 141, 143, 144-148, 150-154, 156-158, 162, 164, 167, 168, 172-174, 177, 178, 182, 189, 204, 209, 213, 214, 216, 230, 232, 244, 245, 252, 253, 258, 263, 265, 270, 273, 275, 283, 284, 297.
 Chișinău ținut 7, 11, 33, 88, 213, 214, 258, 278.
 Cicicani 253.
 Ciocălteni 140.
 Ciocana 64.
 Ciocârlești 267.

- Ciopleni 52.
 Ciorăști 190, 192.
 Cioropcani 183.
 Citpicăuți 264.
 Ciuciulea 168.
 Ciuciueni 125.
 Ciuhur r. 220.
 Clișova 221.
 Cobăești 221.
 Cobâlca 203.
 Cobâlnea 187-189.
 Cobusca 162.
 Cocești 270.
 Cocoșeni 270.
 Cogâlnic r. 67, 87, 245, 248.
 Colăcești 254.
 Colicăuți 168.
 Condreni 247.
 Constantinopol (Țarigrad) 29, 40, 90, 118.
 Copaceanca 107.
 Copăceni 82.
 Copăleni 276.
 Cordăreni 247, 286, 288, 289.
 Corfu 157.
 Corjăuți 77, 253.
 Corișești 87.
 Cormani 116.
 Cornești 98, 251.
 Corpaci 98.
 Cosăuți 145.
 Coșernița 34, 35.
 Cosmești 266.
 Coșmirca 187.
 Costâna 206, 207.
 Costești 120.
 Coșuli măn. 94.
 Cotela 251.
 Coteleu 125.
 Cotiugeni 125, 146.
 Cotul Sahariului 197.
 Covurlui ținut 268.
 Cozelski județ 97.
 Cozlești 104.
 Cozlici 162.
 Cracău 182.
 Crăciuneni 291.
 Craiova 125, 189.
 Crasnășeni 125.
 Cremenciuc 184.
 Cricova 211.
 Criva 134.
 Criveni 217.
 Cristinești 242.
 Criuleni 53, 145.
 Croația 155.
 Crucești 69.
 Cubolta 90.
 Cuconești 133.
 Cucueți 41.
 Cuhnești 297.
 Cuhurești 279.
 Cula r. 44, 46, 47, 229.
 Culcenii 168.
 Culighievca 116.
 Curăturile 187.
 Cuzlău 111-113.
 Dămileni 183, 184, 186, 204, 209.
 Dancăuți 70.
 Dânceni 268.
 Dașcova 264.
 Dobran 219, 220.
 Dobroslăvești 43, 44, 46, 47.
 Dobrotești 268.
 Dolgești măn. 212, 224, 225, 252.
 Dolina 147.
 Dolna 142.
 Doncul măn. 210.
 Doroftiana 132.
 Dorohoi ținut 76, 80, 83, 110, 111, 113, 132, 147, 182, 184, 186, 197, 203, 204, 209, 210, 224, 225, 268, 287.
 Doșna Bezina 239.
 Drag 67.
 Drăgănești 82.
 Drăgușani 111.
 Drâsliceni 33.
 Drepcăuți 159.
 Drevici 107.
 Drozdiești 102.

Drugăceni 171.
 Dubăsari 216.
 Dubiceni 291.
 Dubova 152.
 Dumeni 115.
 Dumeni 212, 224-228, 288.
 Dunăre 128, 129, 159.
 Durjăneni 103.

Edineț 81.
 Epir 91, 153.
 Ermolință 155.

Fălciu ținut 58, 68 108.
 Fântâna Mare 76.
 Faur 272, 273.
 Făurești 211.
 Feredieni 254, 255.
 Fichișești 254.
 Finlanda 68, 126, 231.
 Fitești 282.
 Florența 83.
 Florești 148.
 Florești 183.
 Foltești 278.
 Folticeni 124, 125, 182.
 Forosna 131.
 Franeu 194.
 Frescu 194.
 Friedland 128.
 Friteni 262.
 Fundeni 268.
 Furceni 88, 279-282.
 Fuzovca 174, 187.

Galaci 103.
 Gălăești 296.
 Galața măn. 114, 115.
 Galați 103.
 Gălești 123, 124.
 Galiția 205, 206.
 Gangura 192.
 Gârbovăț măn. 249.
 Gârlele 48.
 Găureni 76, 129, 172.
 Geneva 8, 151, 213, 216.

Genova 118.
 Germania 180.
 Ghebarței 210.
 Ghețaoani 106, 114.
 Ghidighiș 271.
 Ghilăești 116.
 Ghilăuza 73, 141.
 Ghilavăț 82.
 Glodeni 35, 75.
 Goiana 215.
 Gondești 268.
 Gorbănești 285.
 Grăseni 35.
 Grebence 245.
 Greblești 274, 276, 277.
 Greceni ținut 34, 68.
 Greci 77.
 Grecia 41, 97, 177.
 Grodno 170.
 Grușova 221.
 Gura Căinari 102, 161.
 Gura Cuhurezi 57.
 Gurginești 163.
 Gurlești 268.
 Gvozdu 279.

Hăjdeul 251.
 Hăjdieni 281.
 Hamburg 77.
 Hâncu măn. 83.
 Hansca 48.
 Hârjauca 134.
 Hârlău 260, 284, 286.
 Hârlău ținut 94, 220, 254, 260, 286,
 289, 290, 292, 295.
 Hârtop 290.
 Hasnășeni 187.
 Heidelberg 189.
 Heim 128.
 Herson 168-170.
 Herța 80.
 Herța ținut 186.
 Hilișeuca 60.
 Hinăuți 67.
 Hirjieni 150.
 Horodca 130.

- Horodiștea 271.
 Horzinești 254.
 Hotârnicești 139.
 Hotin 81, 105, 125, 138, 141, 144, 208, 244.
 Hotin ținut 56, 57, 60-62, 70, 72, 73, 79, 81-84, 86, 89, 97, 98, 115, 116, 130-132, 138, 146, 147, 152, 155, 158, 159, 163, 164, 168, 169, 181, 183, 184, 190, 203, 213, 242, 243, 251, 253, 255, 256, 259, 264, 270, 282-284.
 Hrușeva 69.
 Hulboca 142.
 Huși 78, 95, 125.
 Ialoveni 253, 254, 259.
 Ianăuți 81.
 Iarova 183.
 Iași 6, 19, 27, 34, 36, 39, 40, 51, 56, 58, 63, 64, 70, 71, 76, 79, 80, 82, 85, 87, 90, 91, 96, 109, 114, 116, 117, 123, 125, 135, 136, 159, 161, 169, 179, 189-192, 194, 195, 202, 203, 218, 225, 226, 252, 271, 273, 275-277, 289, 290, 296.
 Iași ținut (Bălți și Soroca) 11, 34-37, 39-43, 56, 57, 69, 70, 73-75, 82, 86, 87, 90, 93, 96, 98-104, 107, 110, 112, 113, 125, 134, 135, 137, 145, 146, 149-153, 158, 159, 161, 172, 179, 181-185, 187, 188, 190, 191, 193, 195, 198, 203, 210, 215, 216, 220, 245, 246, 251, 252, 255, 260, 267, 270, 271, 275, 278-280, 282, 283, 296, 297.
 Ichel r. 221, 231, 232, 234, 235, 237, 274, 275, 277.
 Ichimăuți 87.
 Igești 82.
 Ignățeni 107.
 Inești 133.
 Ioan Gura de Aur măn. 191.
 Ionășeni 147.
 Ionia 78, 153.
 Isacova 105.
 Ismail 34, 50, 68, 86, 130, 165.
 Ismail ținut 11, 49, 50, 133, 161, 164, 165.
 Isnovăț r. 130.
 Isnovăț 213, 220, 230.
 Italia 124, 256.
 Iubăneasa r. 225, 287.
 Iugani 37.
 Iurceni 162, 172.
 Ivancăuți 110, 112, 113.
 Ivancea 211, 219-221.
 Ivancina (Vancicăuți) 132.
 Ivancineț (Vancinița) 132, 270.
 Ivanușca 107, 108.
 Izbeștea 270, 279, 280.
 Izvoarele 41.
 Jardei 277.
 Jolănești 203, 210.
 Jolobocul 280.
 Jorile 147.
 Jugoslavia 138.
 Kamenita Podoliei 128.
 Kiev 81, 96, 97, 128, 174, 175.
 Kievski jud. 97.
 Krakowia 243.
 Krupke castel 255.
 Lamacineț 253.
 Lăpușna ținut 50, 67, 89, 100, 114, 119, 139, 173, 192, 212, 216, 229, 245, 247, 248
 Lăpușna 89, 190, 191.
 Larga 133.
 Laura 168.
 Laurenii 107.
 Legnița 201.
 Leticzew 243.
 Lipcani 196.
 Lipsk 77, 80.
 Lodomeria 205, 206.
 Lohănești 79.
 Lopatna 214.
 Lopatna r. 273.

- Lubenski jud. 97.
 Lucavăț 82.
 Lunca 102.
 Lunca Mare 124.
 Lwow 243.

Macareuca 277, 278.
 Macedonia 58, 93, 172, 176.
 Mache 234.
 Măcsinești 116.
 Măgurele 282.
 Mălăești 73, 138, 140-142, 280.
 Malcăuți 83, 84, 291.
 Malința 89.
 Mălușceni 64, 67.
 Mândicăuți 83.
 Mănești 244, 245.
 Maniștergureni 57, 58.
 Mânzat 48.
 Marmara mare 157.
 Maramureș 203.
 Maramureș Sziget 203.
 Mariupol 170.
 Martinești 67.
 Mârzaucă 248.
 Mazaraki biserică (Chișinău) 65.
 Mecleumeni 225.
 Mediterană mare 157.
 Medveja 132, 155, 270.
 Mehadia 43, 44, 46, 47.
 Melinteuți 251.
 Merecești 266.
 Mermișel 162.
 Micăuți 276.
 Micești 270.
 Miclăușeni 41, 282.
 Miclești 211, 233.
 Mihalcău 253.
 Mihalcăuți 168, 203.
 Milești 75, 81, 160, 254.
 Milișeni 261, 263.
 Mircești 251.
 Mlădinești 271, 273.
 Modoșești 253.
 Modvalul 176.
 Mohilău 136, 258.

 Moldova 5-8, 10, 13, 19, 25, 27-29,
 33-43, 49-60, 63-65, 68-76, 78-82,
 84-96, 99-106, 108, 109, 114-121,
 123, 125-128, 130, 131, 133-136,
 138-140, 145-150, 152-154, 157,
 159, 162, 169, 170, 174, 179, 181-
 187, 189, 191-194, 197, 202-204,
 206-208, 212-218, 222, 223, 229-231,
 240-246, 250, 252-254, 257, 258,
 262, 263, 265, 266, 269-271, 273-279,
 282-286, 291, 295-297.
 Molești 247.
 Morozeni 234, 264, 265.
 Moscova 42, 204, 229, 257.
 Moșcova r. 217.
 Moșinețul 251.
 Movileni 64.
 Muncești 145.
 Muntenia, vezi Țara Românească.
 Muronheim 128.

Nădăbăuți 187.
 Napoli 157.
 Năvărneț 217.
 Neagră Mare 157.
 Neamțu măn. 278.
 Neamțu ținut 88, 103, 116, 241.
 Negrești 69, 130.
 Nemereuca 261, 262.
 Neporătova 152.
 New-York 77, 81, 151, 173.
 Nicorești 222.
 Nieman 128.
 Nikeia 144.
 Nisporeni 160.
 Nistru 5-7, 130, 221, 258, 288, 289.
 Norvegia 256.
 Noua Sulița 125, 126.
 Novicea 107.
 Novorosia 18-21.
 Nürnberg 88.

Obrejeni 149.
 Ocladna 101, 184.
 Ocna 53.
 Ocnița 88.

- Odaia Iașmei 221.
 Odessa 81, 125, 146, 149, 165, 170, 173.
 Odobesti 267.
 Oginești 229.
 Olviopol 127, 128.
 Onești 98, 99.
 Onești 181.
 Onișcani 64, 65, 67, 149.
 Onițcani 280.
 Onțeni 125.
 Orhei 49, 57, 67, 218-220, 229, 250, 251, 257.
 Orhei ținut 7, 11, 33, 34, 40, 42-44, 46-50, 52, 53, 55, 57-59, 64, 65, 67, 69, 73, 75-77, 79, 80, 82, 86-88, 96-100, 104-109, 113-115, 119-121, 123-127, 129, 130, 138-140, 142, 145, 147-151, 153, 155, 157, 160-162, 164, 166, 167, 171-174, 176, 183, 202-204, 209, 211-213, 215, 216, 219-222, 224, 229-231, 234, 235, 244, 245, 253-255, 259-267, 270, 271, 273-282.
 Osterski jud. 97.
 Otachi 73.
 Oțelești 237.
- P**
 Păcureni 251.
 Pahareni 281.
 Paharniceni 264.
 Parcova 43.
 Paris 58, 125, 126, 138, 213.
 Pârlești 274.
 Pârlița 237-239, 271.
 Pașcani 96, 279.
 Pavlovca 225.
 Peischau 164.
 Peleni 198-201.
 Perebiicăuți 238.
 Pereiaslavski jud. 97.
 Pereni 245, 247.
 Pererâta 72.
 Peresecina 219, 235-239.
 Perpicanii 203.
 Peșcera 221.
- Petersburg 5, 24, 34, 42, 55, 77, 126, 129, 146, 154-157, 166, 170, 177, 179, 180, 192, 210, 215, 256, 257, 275.
 Petricani 98.
 Piatra 264.
 Pietroasa 93, 215, 231, 232-234.
 Piriatiński jud. 97.
 Piticeni 267.
 Pitușca 98, 99, 221.
 Poarta Otomană, vezi Turcia.
 Pocșești 214.
 Podolia 155, 168, 242.
 Pohoarna 75.
 Poiana 187, 268.
 Poiana Bularda 125.
 Poieni 210.
 Pojoreni 130.
 Polonia 77, 80, 84, 128, 155, 169, 170, 217, 255.
 Pomârla 182.
 Popeni 82.
 Popești 221, 278.
 Portărești 138, 270.
 Poslujeni 56.
 Praga 128.
 Prepelita 82.
 Pripiceni 135, 137.
 Prodănești 276.
 Przemysl 243.
 Prusia 128.
 Prut 5-7, 38, 39, 50, 51, 63, 85, 109, 112, 113, 119, 165, 189, 193, 195, 196, 253, 259.
 Pscov 283.
 Purceanca 181.
 Pustiu heleşteu 221.
 Puțânteii 264.
 Putinești 102.
 Putna ținut 268, 276.
- R**
 Racinții 253.
 Racovăț 217.
 Rădăuți 111.
 Rădulenii 74.
 Râmnicul Sărat 148.

- Răpujnița 283, 286, 288, 289.
 Răsăpeni 41, 112, 113.
 Râșcani cimitir (Chișinău) 78, 189.
 Râșpopeni 112, 276.
 Râșcov r. 290.
 Răut r. 140, 217, 221.
 Răzalia 134.
 Redeni 195, 198-201.
 Redeni Mari 98, 190.
 Reni (Tomarova) 34.
 Rogojeni 146.
 Rohotina 115, 283.
 Rohozna 113.
 Roma 205.
 Roman 46, 95, 208, 259.
 Roman ținut 224, 254, 258, 259, 265-267, 269.
 Romancăuți 116.
 Romanеști 203, 285.
 România (Principatele Române) 6, 57, 58, 138, 177, 180, 188, 189, 210.
 Roșcani 141.
 Rudi schit 52.
 Rujnița 79.
 Rușciuc 128, 163.
 Rusești 285.
 Rusia 12, 13, 29, 42, 50, 63, 77, 83, 85, 90, 127, 128, 147, 153, 155, 158, 161, 162, 170, 177, 179, 180, 188, 189, 206, 256, 278.
 Saca 73, 99, 141.
 Săcăreni 244, 247, 248.
 Sălăgeni 145.
 Sălișcani 284-286, 289, 290, 292-294.
 Samananca 203, 237-239.
 Samașcani 174, 187.
 Sambor 243.
 Șăndereni 160.
 Sângera 247-250.
 Sângerei 77, 82.
 Sângereni 60.
 Sanocheni 64.
 Sărata 251.
 Șărbachi 251.
 Șăproaica 195.
 Saseni 43, 44, 46*, 47.
 Sătnea 94.
 Șătrăreni 220.
 Scabițeni 70, 72.
 Scheia 266, 267.
 Schimbatohora 276.
 Schindirești 270.
 Schlisselburg 175.
 Scripițeni 49, 192.
 Seliște Giurgiulești 266.
 Serbeni 133.
 Serbia 83, 127, 129, 138, 193.
 Șerbinița 60.
 Sf. Arhangheli măn. 66.
 Sf. Sava măn. 150.
 Sfârcăuți 197.
 Sgamboșeni 98.
 Șibutinți 116.
 Siebenbürgen, vezi Transilvania.
 Silișcani 187.
 Silișeu 288.
 Sinăsăuți 150.
 Sipoteni 120.
 Siret r. 258, 266, 267.
 Sireț 73, 138, 140-142, 144, 280.
 Șișcani 98, 99.
 Șiștaci 100.
 Sizopol 41.
 Skwirsk 243.
 Slobozia Dușca 161, 221.
 Smolensc 155.
 Smotrici r. 155.
 Soci 41.
 Șofrănești 34.
 Solca măn. 186.
 Solcani măn. 285.
 Șoldănești 127, 128.
 Solonceni 187.
 Solonenca 251.
 Soltănești 172.
 Soroca 56, 84, 152, 233.
 Soroca ținut 11, 52, 57, 75, 84, 88, 102, 103, 135, 161, 183, 185, 210, 215, 261, 262, 265, 280, 291,
 Șorogara 267.
 Spania 124.

- Spătărești 147.
 Spircova 270.
 Stâlpul Cornii 292.
 Stanca 215.
 Stăneni 137, 138, 262.
 Stănești 210.
 S(tatele) U(nite) A(mericane) 180.
 Știubeeni 107, 108.
 Stroești 70.
 Stroești 101.
 Suceava 76, 205, 206, 208, 285, 297.
 Suceava r. 285.
 Suceava ținut 86, 205.
 Suhariu 197, 198.
 Șuleti 58.
 Sulmona 157.
 Șumla 128, 162.
 Surucea r. 130.
 Suruceni 130.
 Suruceni măn. 130.
 Susleni 98, 99.
 Svergi (Sverja) 94, 107.
- T**ălăhărești 286, 293.
 Tălpești 85.
 Tânjălești 172.
 Tărăsăuți 125.
 Tarasova 187.
 Târgul Frumos 266.
 Tașcani 248.
 Tătărești 119.
 Tecuci ținut 148, 268.
 Teleajen r. 44.
 Telenești 113, 135, 137.
 Teleșeu 203, 216, 235-237, 239.
 Temeleuți 179.
 Teterca 162.
 Tigheciu ținut 208.
 Tighina 230.
 Tighina (Bender) ținut 11, 41, 49, 53,
 54, 59, 104, 116, 122, 129, 162, 168,
 170, 203, 251, 252.
 Tiraspol 171.
 Toaște 210.
 Todirești 283.
 Tokio 256.
- Tolburești 233, 236-239.
 Toloșcani 195, 198.
 Tomarova, vezi Reni.
 Töplitz 255.
 Transilvania 88, 124.
 Trebizonda 134.
 Tretiana 270.
 Treviso 157.
 Trifeni 98.
 Trifești 150, 190, 193, 195.
 Trinca 116.
 Tristeni 130.
 Trotuș ținut 244, 246.
 Tufești 296, 297.
 Turcia (Poarta Otomană) 50, 63, 84,
 170, 258.
 Tutova ținut 254, 270.
 Tutoveni 124.
 Tuzora 107, 109, 110, 113.
- Ț**ambali 235-237, 239.
 Țara Românească (Muntenia, Valahia)
 5, 19, 40, 49, 55, 56, 59, 99, 103,
 128, 159, 169, 252, 257, 258.
 Țarigrad, vezi Constantinopol.
 Țigana 221.
 Țigănești 119, 235, 237.
 Țiplești 270.
 Țoperova 153.
- U**craina 97, 164, 174, 255.
 Uncheteni 190, 198-202.
 Uncoței vale 201.
 Ungaria 157, 223.
 Ungurași 88.
 Untești 254.
 Uriceni 280, 290.
 Uscăteni 108.
 Usoia r. 286, 289.
 Ustia 57, 58.
- V**ăcăuți 267.
 Vadova 262.
 Vadul lui Vodă 130.
 Valahia, vezi Țara Românească.
 Valea Albului 270.

- Valeva 113.
Vancicăuți 133, 155, 270.
Vancinița 133, 155.
Vanțani 279.
Vâprava 262.
Varna 128.
Vărnăvești 259.
Varșovia 80, 169, 170.
Vărzărești măn. 100.
Vărzăreștii Noi 173.
Vărzăreștii Vechi 172.
Vasieni 271.
Vaslui ținut 34, 43, 44, 46, 47, 108, 267.
Vatiș 234.
Veneția 90, 157, 188.
Verbca 161.
Verdemeți 116.
Vercjeni 98, 134.
Vertiporoh 79.
Vicăuți 285.
Vidin 49, 129.
Viena 138.
Vișterniceni 106.
Vlădeni 195, 196.
Vlădești 165.
Vlădicina 187.
Voinova 171.
Volodeni 146.
Voloseni 274.
Volovcinița 181.
Voroteț 216.
Vuciușca 145.
Vulpești 296.

Weimar 126.
Wytka 128.

Zaboloteni 200, 201.
Zăbriceni 181.
Zadureni 36.
Zagorna 161.
Zahaicani 220, 221.
Zaharna 87.
Zaluceni 211, 217, 218.
Zamcioji 254, 266.
Zăvoiieni 290.
Zelena 251, 264.
Zmiești 88, 290.
Zolotonoșki jud. 97.
Zubreni 171.
Zvorăștea 83.

C U P R I N S U L

	Pagina
Contribuții la istoria boierimii Moldovei dintre Prut și Nistru . . .	5
Anexe la actele Comisiei din 1821	10
Memoriul Mareșalului Provincial al Nobilimii din Basarabia (1892) . .	24
Familiiile propuse de Comisia pentru confirmare în drepturile de no- blețe	31
Partea I	33
Alecsandri	33
Anastasiu (ev)	34
Andriaș (Șeptelici)	35
Bădărău (Bodariiov)	36
Balasache (Muselim)	40
Bantâș	41
Biberi	42
Botezatu	48
Buhuș	52
Burdă	52
Caplescu	55
Gafencu (o)	56
Ghica	57
Glavce	59
Grigoriu (Bujoran)	60
Haitul	64
Hermeziu	69
Iordache	72
Izmană	73
Kalmuțki (Kalmucki)	75
Kațiki (che)	77
Kazimir (Kazimirski)	79
Keșco (u)	81
Kiruș	83
Kogălniceanu	86
Lazo (u)	87

	<u>Pagina</u>
Leca	88
Leon	89
Leonard	90
Leondari (Gheorghiu)	93
Leu	96
Lisovski.	96
Măcărescu	98
Manole	100
Murguleț	101
Nicolau	101
Panaioti	102
Patinioti	103
Păun	104
Peresteri	104
Potlog	105
Rășcanu	106
Roman	115
Rossăt (Rosetti)	116
Sallos	122
Scorțescu	123
Stamati	123
Sturdza	125
Șuhanov	127
Suruceanu	129
Tănase	130
Teodor (Feodor)	133
Teodosiu (Feodosiev)	133
Teodosiu (Feodosiu)	135
Trohin	137
Ursul (Agapie)	138
Varfolomeu	145
Vârnav (Perju)	146
Vartic	149
Vuluță	149
Ziloti	150
Partea II	152
Achincă (Opincă)	152
Ciolac	153
Dorobeț	154
Ermolinski	155
Ghica	157
Gomonov	160
Iani	161
Ianov	161
Linevici	163

	<u>Pagina</u>
Pașcenco	164
Pateraki	164
Stepanov	166
Partea III	167
Buziki	167
Canano (ău)	168
Gaios	171
Leondari	172
Ralli	172
Râșliacov	174
Stamo	176
Partea V	179
Prinț Cantacuzino	179
Partea VI	181
Bașotă	181
Buzne (i)	183
Catargi	187
Cerkez	190
Coroi	202
Criste (i)	203
Donici	211
Hâjdeu	242
Hâncul	244
Iamandi	251
Krupenski	253
Mavrodin	261
Millo	264
Palladi	270
Pruncul	271
Russo	273
Stroici	282
Talpă	283
Tufescu	296
Contributions à l'histoire de la noblesse de la province moldave entre le Prut et le Nistru	299
Indice alfabetic de nume	303
Indice alfabetic de localități	331

MONITORUL OFICIAL ȘI
IMPRIMERIILE STATULUI
IMPRIMERIA NAȚIONALĂ,
BUCUREȘTI — 1940